REPRINT

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஸபாபர்வம்.

(ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான வடமொழியில அருளிசசெயத
ஸ்ரீமஹாபாரதததிறகுச சரியானது)

இது
தும்பகோணம் காலேஜ் லேட் ஸம்ஸ்க்ருதபண்டிதா
மஹாவிதவான
சதாவதானம, ஸ்ரீ உபய - வே
தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்
அவாகளால மொழிபெயாககபபெறறு,
தும்பகோணம் காலேஜ ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரால்
பதிபபிககபபெறறது.

இரண்டாம் பதிப்பு

விலை ருபா 2-4-0 தபாற்சார்ஜ் வேறு

MADRAS
PRINTED AT THE INDIA PRINTING WORKS
1930

This Title Page Printed at The Kesari Printing Works, Madras

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஸபாபர்வம்.

விஷயஸூசிகை

மந்த்ரபர்வம்

அத்யாயம் பக்கம்

விஷயஸூசிகை

ஸ்ரீ

விஷயஸூசிகை

விஷயஸூசிகை.

அனுத்யூதபர்வம்

ஸபாபர்வ விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஸபாபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

மந்த்ரபர்வம்.

நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் ||
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(அர்ஜுனனுக்குப் பிரதியுபகாரத்தைச் செய்யக்கருதின மயனைப் பார்த்து, தர்மராஜருக்கு ஒரு ஸபைசெய்யும்படி கிருஷ்ணபகவான் கட்டளையிட்டது)

ஜனமேஜயர், "பிராம்மணோத்தமரே! ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனும் மஹாபராக்கிரமசாலியுமாகிய அர்ஜுனன், அப்போது மயனைவிடுவித்த பிறகு, என்னசெய்தானென்பதை எனக்குச்சொல்லும்" என்று கேட்க, வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார்:

"ராஜரே! உமது கூடஸ்தருடைய சரித்திரத்தை ஊக்கத்துடன் கேளும் அரசர்க்கரசரே! ஆயுதந்தரிப்பவர்களிற் சிறந்த மஹாவீரனான அந்த அர்ஜுனன், மயனைவிடுவித்து, பூமியில் அரசர்கள்பெற்றற்கரிய காண்டீவமென்னும் சிறந்த வில்லையும் அம்புகள்வற்றாத இரண்டு தூணிகளையும் திவ்யாஸ்திரங்களையும் தேரையும் கொடியையும் வெள்ளைக்குதிரைகளையும் அக்னிபகவானிடமிருந்து பெற்றதனால் மிகுந்த ஸந்தோஷமுள்ளவனாகி மயனுடன்கூட அங்கேயிருந்தான். அப்போது அர்ஜுனனாற் காப்பாற்றப்பட்ட மயன், அவன் செய்த நன்றியை நினைத்து அவனைப் பலமுறை மரியாதைசெய்து கண்ணபிரான் முன்னிலையிற் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு இன்சொல்லாற் பேசத்தொடங்கினன்: 'குந்தியின் மைந்தனே! சீறின கண்ண

1 உரைவிசேஷத்தை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

பிராணிடததிலிருநதும எரிககததொடஙகின அகனியிடததிலிருந
தும உனனல நான காககபபடடேன உனககு எனனசெயயக
கடவேன ? பகைவரைத துயரபபடுததுகிறவனே ! யான அஸுரா
களுககு விசவகாமாவனறே ? அதனல, நான மறறவாசெயயக
கூடாததும நீ வியககததககதுமாகிய ஒனறை உனககுசசெயவேன '
எனறன அவனல இவவாறு உரைககபபடட மஹாவீரனன அா
ஜுனன, சறறுநேரமசிநதிததது [1] மாயைகள தெரிநதவனகிய மயனைப
பாாதது நகைததுககொணடு, ' ஓ ! அஸுர ஶ்ரேஷடனே ! நீ
எனககு எலலாம செயததுபோலவே (நினைககிறேன) நீ ஸுகமாகச
செல எனமேல எனறும அனபுடையவனயிரு நாஙகளும உன
மேல அனபுடையவராயிருபபோம உதவிபெறறவனிடததில
பிரயோஜனததை அஙகிகரியேனெனபது எனதுவிரதம ' எனறு
சொனனன அதைககேடடமயன, ' புருஷஶ்ரேஷட னும பிரபுவு
மான அாஜுன ! நீ சொலவது உனககுததகும ஆனல, உனனிடம
அனபைமுனனிடடு நான உனககு ஒனறு செயயககருதுகிறேன
பாணடவனே ! யான அஸுராகளின விசுவகாமாவான மஹா [2] கவி
யனறே அபபடிபபடட நான உனககாக ஏதாவது ஒனறைச செயய
விருமபுகிறேன அாஜுன ! முனனம அஸுராகளுககு அரணமனை
களும, அழகியவைவும ஸுகமான உடபுறஙகளுடையவையும ராஜ
போகஙகளுககுரிய அளவறறபொருளகள நிரமபினவையுமான
தோடடஙகளும, மனததைககவருகினற பலவகைததடாகஙகளும,
விசிததிரமான ஆடைகளும, நினைததபடிசெலலும ரதஙகளும,
சிறநத கோபுரஙகளோடும பிராகாரஙகளோடுஙகூடிய பெரியநகாக
ளும, அறபுதமான அனேகம சிறநதவாஹனஙகளும, ஸுகிபப
தறகு மிகததகுதியான அழகியகுகைகளும எனனறசெயயப
படடன பலகுண ! அதனல உனககும ஏதாவதுஒனறு செயய
விருமபுகிறேன ' எனறுகேடக, அாஜுனன, ' நீ உயிருககு நோ
நத அபாயததிலிருநது எனனலவிடுபடடவனக நினைததுககொண
டிருககிறய இவவாறிருககையில, உனனைககொணடு ஒனறைச
செயவிததுககொளள எனனல இயலாது அஸுரனே ! உனது எண
ணம பயனபடாமறபோவதும எனககு இஷடமிலலை ஆதலால, நீ
கிருஷணருககு ஏதாவது செயயலாம அதனல, எனககுப
பிரதியுபகாரம செயததாகும ' எனறுசொனனன புருஷ
ஶ்ரேஷடரான ஜனமேஜயரே ! பிறகு, மயனுககாக (அாஜுன

[1] மாயை-அறபுதஙகளைக காடடுமவிததை

[2] விசிததிரமான கறபனைகள செயயததககவன

ஞல) கேடடுககொளளபபடட கணணபிரான, ‘இவனுககு எனனகட
டளையிடலாம?’ எனறு சிறிதுநேரம சிநதிததா உலகநாதரும பிரஜை
களைககாபபவருமாகிய மாதவா, ‘இவனை ஒருஸபையைச செயயச
சொலலலாம’ எனறு தமமனததில நிசசயிததுககொணடு, அநதமய
னைப பாாதது, ‘சிறபிகளிற சிறநதவனே ! நீ நமவிருபபததைசசெயய
எணணமுளளவஞுஞல, இவவுலகததில எவவகையான ஸபை தாம
ராஜருககுப பிரியமாயிருககுமெனறு நினைககிருயோ, மானிடலோகம
அனைததிலுமுளள மனிதாகள உனனுடைய எநதவேலையைககணடு
அதைபபோலச செயயமாடடாமல ஓயநதுநிறபாாகளோ, எதிலதேவா
களும அஸுராகளும மனிதாகளும எணணும விஷயஙகள உனனுற
செயயபபடடதையாம காணபோமோ அவவகையான ஸபையைசசெய
வாயாக’ எனறு கடடளையிடடாா அபபோது மயன மனமகிழசசி
யுடன அவாசொலலை ஏறறுககொணடு தேவஸபைககு ஒபபான அழ
கியஸபையைத தாமராஜருககுச செயயததொடஙகிஞன பிறகு,
கிருஷணனும அாஜுனனும தாமராஜரான யுதிஷடிாருககு நடநத
வறறையெலலாம தெரிவிதது மயனைக காணபிததனா அபபோது
யுதிஷடிா அநதமயனுககுத தககபடி மரியாதைசெயதா ஜனமே
ஜயரே! அநதமயன அநதமரியாதையைக கொணடாடிப பெறறுக
கொணடான ஜனமேஜயராஜரே! அநதமயன அபபோது அநதப
பாணடவாகளிடததில [1] விருஷபாவாவெனனும அஸுரனுடைய
சரிததிரததைச சொனஞன அநத அஸுரவிசுவகாமாவான மயன
கொஞசகாலம ஓயநதிருநது மனததில ஆலோசனைசெயது மஹாத
மாககளான பாணடவாகளுககுச சபைஒனறு செயயததொடஙகிஞன
சிறநத ஸாமாததியமுளளமயன, மஹாதமாவான கிருஷணன, பாண
டவாகள இவாகளுடைய அனுமதியினமேல ஒரு சுபதினததில
ஆரமபததிறகுரிய மஙகளஙகளைசசெயது ஆயிரககணககான பிரா
மணஶரேஷடாகளுககுப பாயஸானனம அளிதது ஸநதாபபணை
செயது அவாகளுககே மிககபொருளகளையும தானஞசெயது எலலா
ருதுககளின சிறபபுககளுநேம நிரமபினதும பதிஞயிரமுழமும விசால
முளளதும தேவஸபையைப போனறதுமான அழகான ஸபையைச
செயவதறகாகச சுறறிலும அளவெடுததான.

---

[1] ஆதிபாவம 262 - ம பககம பாாகக

இரணடாவது அதயாயம.

மநதரபாவம (தொடர்ச்சி)

(கண்ணபிரான் துவாரகைக்குச் செல்லுவதும், பாண்டவர்கள் வழிகொண்டு விட்டதும்)

பூஜைககுரியவரான கணணபிரான காணடவபபிரஸததததில அன புளள பாணடவாற பூஜிககபபெறறு ஸுகமாக வஸிததிருநத பிறகு, தமது தநதையைபபாாககக ஆவலுளளவராயத தமது நகாமசெலல தறகுஎணணஙகொணடாா உலகமெலலாம வநதனஞசெயவதறகுரிய வரும விசாலமான கணகளையுடையவருமான கணணபிரான தாம புததிரரிடததிலும குநதியினிடததிலும விடைபெறறுககொணடு தமதநதையின உடனபிறநதவளான குநதியின பாதஙகளைத தலை யால வணஙகினா மிககபுகழபெறற அநதக கிருஷணபகவான குநதி யினால தழுவிககொணடு உசசியிலமோககபபெறறபிறகு, தம ஸஹோ தரியைபபாாததா அவளருகிறசெனறு அனபினால கணணீாவிடட கிருஷணபகவான அழகியும அழகாகபபேசுகிறவளுமான அநத ஸுபததரைககுச சிறநதபயனைத தருவதும உணமையும நனமையும இனிமையும நியாயமும மிசசசிறநததுமான வாககியததைக கூறினா அவள தனஉறவினாகளுககுச செலுததுமபடி சிலவசனஙகளை உரைததுப பலமுறை தலையால வணஙகி வநதனஞசெயது கிருஷண ரைபபூஜிததாள அவளால பூஜிககபபெறற கோவிநதா, அநதப பெணணரசிககு ஆசீாவாதஞசெயது அவளிடம விடைபெறறுக கொணடு திரௌபதியையும தௌமயமுனிவரையுங கணடனா புருஷோததமரான கணணபிரான தௌமயருககு முறைபபடிவநத னஞசெயதா விதவானுமபலசாலியுமான கிருஷணபகவான திரௌ பதிககு இனியவாாததைசொலலி, ஸுபததரையை அவளிடம ஒப பிதது, அாஜுனனுடனகூட அவனுடைய ஸஹோதராகளிடமசென றா அவவைவநது ஸஹோதராகளாலும சூழபபடடு, அமராகளாற சூழபபடட தேவேநதிரனபோலிருபபவரும கருடககொடியை யுடையவருமான மாதவா யாததிரைககாலததிறகுரிய சடஙகுகளைச செயயககருதி, நீராடி நிமலராய அலஙகாரஙகளசெயதுகொணடு தேவாகளையும பிராமமணாகளையும நமஸகாரஞசெயது பலவகைப புஷபசநதனஙகளினால பூஜிததாா நிலைதவறுதவிற சிறநதவ ரான கிருஷணபகவான யாததிராகாரியஙகளெலலாவறறையும செயது புறபபடடாா அநதவாஸுதேவா வெளிககடடைவிடடுப புறபபடடு

வநது யோககியாகளான பிராமணாகளால ஸவஸதிவாசனம செய
விததுத தமிரபபாததிரஙகளையும கனிகளையும அக்ஷதைகளையும
தக்ஷிணையையும கொடுததபிறகு அவாகளைப பிரதக்ஷிணமசெயதாா,
அதனபின தாமரைககணணராகிய கணணபிரான, நலல திதியும நலல
நக்ஷததிரமுஙகூடியசிறநதலககினததில,சைபயம ஸுகரீவமெனனுமு
குதிரைகள பூடடபபடடதும, கதை சககரம கததி சாரஙகமமுத
லிய ஆயுதஙகள நிரமபியதும, கருடககொடியுளளதும, விரைவாகச
செலலுவதுமாகிய பொனமயமான அழகியதேரிலேறிப புறபபட
டாா ராஜாவாகிய யுதிஷடிரா ஸாரதிகளிற சிறநதவனாகிய தாருக
னெனனும கிருஷணஸாரதியை விலககிப பிரேமையினால தாமும
மாதவருடன தேரிலேறினா அபபோது யுதிஷடிரா தாமே கடி
வாளமபிடிததாா பருததகைககளையுடைய அாஜுனனுமகூட ஏறிப
பொறகாமபோடுகூடிய வெணசாமரததைப பிரதக்ஷிணமாகச சுழறறி
னன அவவாறே, வீரனான பீமஸேனனும அநததேரிலேறி
நூறுகமபிகளுளளதும உயாநதபுஷபமாலைகளாலும பொறகாசுகளி
னாலும அலஙகரிககபபடடதும வைடூரியககாமபுளளதுமான சிறநத
குடையை விரைவாகக கிருஷணருககுப பிடிததான சததுருககளை
ஸமஹரிபபவாகளாகிய பீமாாஜுனாகளும நகுலஸஹதேவாகளும,
புரோஹிதாகளாலும நகரததாராலும சூழபபடடவாகளாகக
கிருஷணரைப பினசெனறனா சததுருககளான வீராகளைககொல
பவராகிய அநதககேசவா அவவைநது ஸஹோதராகளாலும அனு
ஸரிககபபடடு அனபுளளமாணாககாகளினாலதொடரபபடட ஆசாரி
யனபோல விளஙகினா பிராமணஶரேஷடராகிய தௌமயமுனி
வரும பெரியோாகளால சூழபபடடவராய ஸுபததிரையினபுததிர
னான அபிமனயுவை ரததததிலேறறிககொணடு புறபபடடாா சிறநத
மஹிமையுளள ஸ்ரீவாஸுதேவா இநதிரபபிரஸததததைககடநது ஒரு
குரோசதூரததில அாஜுனனை நெருஙகததழுவி விடைபெறறுக
கொணடு தாமராஜருககும பீமஸேனனுககும நகுலஸஹதேவா
களுககும மரியாதைசெயது அவாகளால திடமாக ஆலிஙகனஞ
செயயபபபடடாா, நகுலஸஹதேவாகளால அபிவாதனமும செயயப
பெறறாா ஜனமேஜயரே! எதிரிகளின நகரஙகளைஜயிபபவரும தாமம
தெரிநதவருமாகிய கிருஷணபகவான, அரையோஜனைதூரம செனற
பிறகு யுதிஷடிரரிடமவிடைபெறறு, 'நீா திருமபலாம' எனறு
சொலலி அவருககு அபிவாதனததோடு பாதஙகளைததொடடு வநத
னஞசெயதாா தாமராஜரான யுதிஷடிரா, யாதவஶரேஷடரும தாம
ரைககணணருமான அசசுதரைத தூககியெடுதது உசசிமோநது,

'செலலலாம' எனறு அனுமதிகொடுதத பிறகு, (ஸமயததில உதவி செயவதாக) கிருஷணரும பாணடவாகளுககு முறைபபடி வாககுத ததததுசெயது பரிவாரஙகளுடனதொடாநதுவரும பாணடவாகளைப பிரயததனத்தினல திருமபசசெயது, பிறகு, இநதிரன அமராவதிக குசசெலவதுபோலத தமது படடணததிறகு மகிழசசியுடனசென ரூா அபபோது அநதபபாணடவாகள அனபினமிகுதியினல அந தககிருஷணரைக கணணுககெடடுகிறவரையில கணகளாலும அதன பின மனஙகளாலும தொடாநதனா அவாகளுககுக கிருஷணரைக் காணபதில ஆசைதீராமலிருககையிலேயே கணணிறைநதகாடசி யுடையகணணபிரான விரைவில கணகளுககு மறைநதாா அநதப புருஷஶரேஷடரான பாணடவாகள திருமப மனமிலலாதவாகளா கவே கிருஷணரிடம மனஞசெனறவாகளாகி விருபபமிலலாமல விரைவாசததிருமபித தஙகளநகரமசோநதனா பிறகு, கிருஷணரும தேரைசசெலுததி விரைவாகத துவாரகைககுசசென்றாா எபபோ தும தமபினனேவருபவனும யாதவவீரனுமான ஸாதயகியோடும தாருகனெனனுமஸாரதியோடுஙகூட விஷணுவாகியகிருஷணா கரு டனைபபோல வேகமாகத துவாரகைககுச சென்றாா தாமபுததிரரும, தாமநதவறுதவாகளான ஸஹோதராகளோடும ஸநேஹிதாகளோ டுஙகூடத திருமபித தமது சிறநதநகரததில பிரவேசிததாா ஜனமே ஜயராஜரே! புருஷஶரேஷடரான தாமராஜா, ஸஹோதராகள புத திராகள மிததிராகள எலலாரையும அனுபபிவிடடுத திரௌபதி யுடனசோநது மகிழநதிருநதாா அவவாறே, கிருஷணரும, உகர சேனனமுதலிய யாதவஶரேஷடாகளால கொணடாடபபடடவராக ஸநதோஷததுடன தமமுடைய சிரேஷடமான துவாரகாபுரததில பிரவேசிததாா தாமரைககணணராகிய மாதவா ஆஹுகனையும முதிாந தவரான தமது நநதையையும புகழபெறறதாயையும பலராமரை யும நமஸகரிததது நினறூா அநதஜஞாததனா பிரதயுமனனையும ஸாம பனையும நிசடனையும சாருதேஷணனையும கதனையும அநிருததனையும பானுவையும தழுவிககொணட பிறகு,பெரியோாகளிடம விடைபெற றுககொணடு ருகமிணியின கிருகததுககுசசென்றாா எபபோதும ஸுகியான அநதககிருஷணா அநதசசிறநதகிருகததில ஸுகமாக மகிழநதிருநதாா ஜனமேஜயராஜரே! அநதசசமயததில அஸுர ஶரேஷடனனமயனும சிறபசாஸதிரபபிரகாரம தாமபுததிரருககு ஸபாநிாமாணஞசெயதான

மூன்றாவது அத்யாயம்.

மந்த்ரபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ஸபைசெய்தவரலாறு.

(மயன் பிந்துஸரஸுக்குச்சென்று ஸபைக்குரிய கருவிகளையும் பீமனுக்குக் கதாயுதத்தையும் அர்ஜுனனுக்குச் சங்கத்தையும் கொண்டுவந்து கொடுத்ததும், ஸபாநிர்மாணமும்)

பிறகு, மயன், ஜயிப்பவர்களிற் சிறந்தவனான அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'நான் உன்னிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், சென்று திரும்பவும்வருவேன் தனஞ்சயனே! மூவுலகங்களிலும் பெயர்பெற்றதும் மனிதர்களுக்கு ஆச்சரியத்தையுண்டுபண்ணுவதும் உனக்கும் பாண்டவர்களனைவர்க்கும் ஸந்தோஷத்தை விருத்திசெய்வதுமாகிய ஒருதிவ்யஸபையைச் செய்யப்போகிறேன் பாரதனே! முன்னம் கைலாஸத்திற்கு வடபுறத்தில் மைநாகபர்வதத்தைச் சேர்ந்த பிந்துஸரஸினருகில் அஸுரர்கள் யாகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தபோது ஸத்யஸந்தவ்ருத வ்ருஷபர்வாவென்னும் அஸுரராஜாவின் ஸபையில் அழகும் அற்புதமும் ரத்னமயமுமான பொருள்கள் என்னாற்செய்யப்பட்டன அவை இப்போதிருக்குமாயின் எடுத்துவருவேன் அதன் பிறகு, பெயர்பெற்றதும் உள்ளத்தை மகிழ்விப்பதும் எல்லாரத்னங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான ஒருவிசித்ரஸபையைத் தர்மராஜருக்கு நிர்மாணஞ்செய்வேன் கௌரவனே! யுவனாச்வன்புத்திரனாகிய மாந்தாதாவென்னும்ராஜாவினால் போரிற் பகைவரைக்கொன்று வைக்கப்பட்ட உக்ரமான கதாயுதம் ஒன்றும் பிந்துஸரஸில் இருக்கின்றது பொற்புள்ளிகளினால் சித்ரமும் பெரிதும் பாரத்தைத்தாங்குவதும் உறுதியுள்ளதும் நூறாயிரங்கதாயுதங்களுக்குச்சரியானதும் சத்துருக்களைக் கொல்லுவதுமாகிய அந்தக் கதாயுதம் உனக்குக் காண்டீவம்போலப் பீமஸேனனுக்குத் தகுதியானது அழகான சப்தமுள்ள தேவதத்தமென்னப்பட்ட வருணனுடைய மஹாசங்கமொன்று இருக்கிறது இவற்றையெல்லாம் உனக்காகக் கொடுப்பேன் இதில் ஸந்தேகமில்லை' என்றுசொன்னான் அர்ஜுனனுக்கு இவ்வாறுசொன்னபின், அந்தமயனென்னும் அஸுரன் வடகிழக்குத்திசைக்குச் சென்றான் கைலாசத்திற்குவடக்கே மைநாகபர்வதத்தினருகில் மிகப்பெரிதும் உயர்ந்த ரத்னமயமுமான ஹிரண்யச்ருங்கமென்னும்மலை இருக்கிறது அதில் அழகான பிந்துஸரஸென்னும் தடாகமிருக்கிறது அங்கே

தான பகீரதமஹாராஜன கஙகையைததரிசிபபதறகாக அநேக வரு
ஷஙகள வஸிததான எலலாப பூதஙகளுககும ஈஸவரராகிய மஹாத
மாவான [1] சஙகரரும அஙகே அதில யாகம செயதார பரதஸரேஷ
டனே! யாகஙகளில முககியமான நூறு அஸவமேதஙகளை அஙகே
(இநதிரன) செயதான அநத யாகஙகளில இரததினஙகளிழைதத
யூபஸதமபஙகளும பொனமயமான யாகசாலைகளும சிறபபில ஒபபில
லாதவைகளாகச செயயபபடடன ஸஹஸராகஷனென இநதிரனு அங
கே யாகஞசெயததான விததிபெறறுன நிதயபுருஷரும உகரமான
தேஜஸுளளவருமாகிய [2] பிரமமதேவர எலலா லோகஙகளையும அங
கிருநதுபடைதது அநேகம பிராணிகளால ஸேவிககபபடடிருககிறார
அஙகே நரநாராயணாகளும பிரமமாவும யமனும ஸதாணுவுமாகிய
இநத ஐவரும ஆயிரயுகஙகளாகப பரபபிரமமததை உபாஸனை செய
கினறனர தாமததைச சாசுவதமாக நிலைநிறுததுவதனபொருடடு
விஷணுவானவர ஸரததையோடு அநேகவருஷகாலஙகள அவவிடத
தில ஸதரயாகஙகள செயதார அஙகுளள யூபஸதமபஙகள பொன
மாலைகளணிநதவை யாகசாலைகளும மிகஒளியுளளவை நாராயணர
அஙகே அநேகமாயிரஙகளையும பததுலகஷஙகளையும, (ஸவாணம, கோ
முதலியவை) தானம செயதார ஜனமேஜயரே! அநதமயன அஙகே
சென்று கதையையும சஙகததையும எடுததுககொணடான அஸுர
ஸரேஷடனெனமயன அஙகேசெனறு அமமலையிலிருநது மிக அழகான
உருவமுளள கறகளையும வருஷபாவாவின சபையிலிருநத ஸபடிகக
கல உருககளையும அநதப பெருமபொருளகளைக காததிருநத கிஙக
ராகளெனனும அரககருடன எடுததுவநதான அவறறையெலலாம
கொணடுவநதபிறகு, அவவஸுரன, நிகரறறதும மூனறு உலகஙகளி
லுமபெயரபெறறதும தேவாகளுககுரியதும ஒபபறற சிறநத ரதனங
களாற சோபிககினறதுமாகிய ஸபையை நிரமாணஞசெயதான அப
போது அநதச சிறநதககதாயுததைப பீமனுககும தேவததமென
னும சிறநத சஙகததை அரஜுனனுககும கொடுததான அநதச சங
கின ஒலியினல பிராணிகள நடுஙகின அநத அஸுரவிசுவகாமாவா
கியமயன சறறுநேரம இளைபபாறிப புததியிலஆராயநது ஆயிரககண
ககானபிராமணசிரேஷடாகளைபபாயஸானனததினல திருபதி அடை

---

1 ‘இவவிடததில பிரமமாஎனறும பினனே பிரமமாஎனறு வரு
மிடததில சஙகரர’ எனறும பழையஉரை கூறுகிறது

2 ஸருஷடியைச சொனனதனல இவவிடததில பிரமமதேவர
எனபதே பொருததம

வித்து மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் மஹாத்மாவான கிருஷ்ணன் இவர்கள் அபிப்பிராயப்படி எல்லாப்பருவங்களின் சிறப்புக்களும் நிரம்பினதும் உயர்ந்தகாட்சியும் அலங்காரங்களுமுள்ளதுமான ஸபையைச் செய்யத்தொடங்கினன் ஜனமேஜய மஹாராஜரே! பொன்மயமான மரங்களோடுகூடிய அந்தச் சபை, சுற்றிலும் பதினுயிரமுழம்விஸ்தாரமுள்ளதாகவிருந்தது, அக்னிஸபையைப்போலவும் ஸோமஸபையைப்போலவும் சந்திரஸபையைப்போலவும் பிரகாசிப்பதாக மிகச்சிறந்த வடிவத்தோடிருந்தது அந்தச் சிறந்த ஸபை பிரகாசமான கதிரோன் ஒளியைத் தன் ஒளியினுல் தோற்கச்செய்வது போலவும் மேலகிளம்புகிற ரத்னகிரணங்களால் ஜ்வலிப்பதுபோலவும் விளங்கிறது அந்தச்சபை நீருண்டமேகம்போல ஆகாயத்தை மறைத்துநிற்பதும், நீண்டதும், அகன்றதும், அழகியதும், குற்றமற்றதும், களைப்பைப்போக்குவதும், சிறந்தபொருள்கள் நிரம்பினதும், ரத்னமயமான மதில்களும் வாயில்களுமுடையதும், பற்பல அற்புதங்களமைந்ததும், தன்கள் நிரம்பினதுமாக மயனுல் நன்முகச் செய்யப்பட்டது புத்திசாலியான மயன் செய்த ஸபையைப்போல அவ்வளவு அழகுள்ளவையாக விஷ்ணுஸபையும் இந்திரஸபையும் பிரம்மஸபையும் ஆகவில்லை ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் உக்ரமான ரூபமும் பெரியதேகமும் சிவப்பும் பொன்னிறமுமான கண்களும் முத்துச்சிப்பிபோன்ற காதுகளுமுள்ளவர்களும் எதிரிகளைக் கொல்லுகிறவர்களுமாகிய கிங்கரர்களென்னும் மஹாபலசாலிகளான அரக்கர்கள் எண்ணுயிரவர்கள் மயனுல் கட்டளையிடப்பட்டு அங்கே அந்தச்சபையைக் காத்தும் வஹித்துமிருந்தனர் அந்தச் சபையில் வைடூர்யமயமான இலைகளபரவினதும், ரத்னமயமான காம்புகளுள்ளதும், தாமரை செங்கழுநீர்முதலிய நீலமலர்கள் மலர்ந்திருப்பதும், பலவகை நீர்ப்பறவைக்கூட்டங்களிருப்பதும், பொன்மயமான ஆமைகளும் மீன்களும் இருப்பதனுலும் தாமரைப்பூக்கள் மலர்ந்திருப்பதனுலும் சித்ரவர்ணமுள்ளதும், பலநிறமான படிக்கட்டுகளுள்ளதும், தெளிந்த ஜலமுள்ளதுமாகிய ஒரு சிறந்ததடாகத்தை மயன் செய்தான் மந்தமாருதத்தினுல் அசைக்கப்பட்டதும் முத்துப்புள்ளிகள் நிரம்பினதும், உயர்ந்த ரத்னப்பலகைகளினுல் சுற்றிலும் மேடைகள் கட்டப்பட்டதும் உயர்ந்த ரத்னங்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டதுமான அந்தத்தடாகத்திற்கு வந்து அதைப்பார்த்தும் சில அரசர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை அவர்கள் தெரியாமையால் விழவும் விழுந்தனர் அந்த ஸபையினநாற்புறமும் என்றும் புஷ்பித்தவையும், காற்றினுல் ஆடுகின்றவையும், குளிர்ந்தநிழலுள்ளவையும், மனத்தைக் கவரு

கின்றவையுமான பலவகைப் பெரியமரங்களும், நல்ல வாஸனையுள்ள காடுகளும் அன்னங்கள் நீர்க்காக்கைகள் சக்கரவாகங்கள் இவைகளினால் விளங்கும் தடாகங்களும் நிரம்பவிருந்தன. நீரிலும் நிலத்திலும் முளைத்த தாமரைமலர்கள் எல்லாவற்றினுடைய மணத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அந்தக்காற்றுன் துபாண்டவர்களை அடைந்தது. ராஜரே! இவ்வாறான அந்தச் சபையைப் பதினான்குமாஸகாலத்திற்குதிகாரள் வேலைசெய்து முடிந்ததைத் தர்மராஜருக்கு மயன் தெரிவித்தான்.

நான்காவது அத்யாயம்.

மந்த்ரபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ஸபாப்ரவேசம் செய்தது)

அந்தச் சிறந்த ஸபையைச்செய்தபிறகு, மயன், அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'ஓ! ஸவ்யஸாசியே! எல்லாபூதங்களுள்ளும் மிகுந்தசக்தியுள்ள கிங்கரர்களென்னும் அரக்கர்கூட்டம் உன் கொடியின்மேல் இருக்கின்றது. அந்தக்கூட்டம் நீ நாணேற்றும் ஓசையினால் மேகம் போலக் காஜிக்கும். அக்னிபகவான் கொடுத்த இந்தச் சிறந்த தேர் ஸூர்யனைப்போலப் பிரகாசிக்கின்றது. தேவலோகத்திய இந்தச் சிறந்த வெண்மையான குதிரைகளும் மிக்கவேகமுள்ளவை. மாயையினால்செய்யப்பட்ட இந்த வானரக்கொடி, மரங்களில் தடைப்படாமல் வாலஸூர்த்திரம்போல உயர்ந்திருக்கிறது. வானரத்தை அடையாளமாகவுடைய (இந்தக்) கொடியானது அனேக நிறங்களாகக் காணப்படும். இந்த உயர்ந்த கொடியானது யுத்தத்தில் எல்லாக்கொடிகளுக்கும் மேற்பட்டு நிற்பதை நீ காண்பாய். இந்தவீரரான அனுமார் (நிஜஉருவத்துடன்) த்வஜத்தின்மேல் இருப்பார்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லி அர்ஜுனனைத் தழுவிக்கொண்டு அவனால் விடைகொடுக்கப்பெற்று மயன் சென்றான். பிறகு, தர்மராஜா அந்த ஸபையில் பிரவேசித்தார். ஜனமேஜய ராஜரே! நெய்யும் பாலும் தேனும் சேர்ந்த அன்னத்தையும், பக்ஷணங்களையும், கிழங்குகளையும், கனிகளையும், எள்ளன்னத்தையும், [1] ஜீவந்திகையென்னும் புஷ்டியைத்தரும் ஓர் உணவையும், [2] ஹவிஷ்யமென

---

1 இதை யவனர் விரிஞ்சியென்பர். சாக்கரைபோலத் தித்திக்கும் புஷ்பமுள்ள ஒரு மூலிகையென்றும் சீந்திக் கொடியென்றும் சிலர் சொல்லுவர்.

2 ஹவிஷ்யமாவது -பனிக்காலத்திலுண்டானவையும் புழுக்காதவையுமான வெள்ளைத்தானியத்தையும் பசசைப்பயறு, எள், யவை, அரேணுகம், தினை, நீவாரம், குறுவைஇவற்றையும் வாஸ்துகம், ஹிலமோசி

ஙும உணவையும, பனறிகள மானகளமுதலியவறறின பலவகை மாமஸஙகளேயும, கடிததது மெலலததககவறறையும, உறிஞசததகக வறறையும, குடிககததககவறறையும மிகுதியாககொடுததுப பல தேசஙகளிலிருநதுவநத பிராமணோததமாகள பதினாயிரவரைபபுசிப பிதது அனேகவிதமான புதியவஸதிரஙகளேயும புஷபமாலைகளே யும அளிதது அவாகளைத திருபதிஅடைவிததா. அவாகளில ஒவ வொருவருககும அனேகமாயிரம கோதானஞசெயதா ஜனமே ஜயரே! அநத ஸபையில புணயாஹவாசனஞசெயத கோஷமானது தேவலோகததை எடடினதுபோலிருநதது தாமராஜாவானவா பல வகை வாததியஙகளோடும அனேகம சிறநத வாஸனைததிரவியஙக ளோடும தேவதைகளைப பிரதிஷடைசெயது பூஜிததா அவவிடத தில மலலாகளும நாடகமாடுசிறவாகளும [1] சலலாகளும [2] ஸூதா களும [3] வைதாளிகாகளும மஹாதமாவான தாமபுததிரரை ஸேவித தனா அநததாமராஜா, ஸஹோதராகளுடனகூட அநதபபூஜையை அவவாறுநடததி அநத அழகானஸபையில தேவலோகததில இந திரனிருபபதுபோல மகிழநதிருநதா ரிஷிகளும பறபலதேசஙகளி லிருநதுவநத அரசாகளும பாணடவாகளுடன அநதசசபையில உட காாநதிருநதனா தாமஙகளை தெரிநதவரும இநதிரியஙகளேயும மனத தையும அடககினவரும வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளிலும கரை கணடவரும பரிசுததரும குறறமறறவருமான அஸிதா, தேவலா, ஸதயா, ஸாபபிமாலி, மஹாசிரஸ, அாவாவஸு, ஸுமிதரா, மைத ரேயா, சுனகா, பலி, தலபாபுதரரான பகா, ஸதூலசிரஸ, வியாஸா, சுகா, வியாஸசிஷயாகளாகிய ஸுமநது, ஜைமினி, பைலா, நாம (வைசமபாயனா), திததிரி, யாஜஞவலகயா, ரோமஹாஷணா, [4] அவா புததிரா, அபஸுஹோமியா, தௌமயா, ஆணிமாணடவயா, கௌசி கா, தாமோஷணீஷா, தரைபலி, பாணுதா, கடஜானுகா, மௌஞ சாயனா, வாயுபகஷா, பாராசாயா (இவா வியாஸரலலா), ஸாரிகா,

கை, காலசாகம எனனும கீரைகளேயும கேழுககமதவிர மறறககிழஙகு வகைகளேயும, இநதுபபு, கடலுபபு இவறறையும பசுவினதயிா, நெய, ஆடையெடுககாதபால, பலாபபழம, மாமபழம, கடுககாய, புளி,ஜீரகம, நாகரஙகம, திபபிலி, வாழைபபழம, லவலிபபழம, தானறிககாய இவைகளேயும வெலலமதவிரக கருமபு ஸமபநதமான சாககரை கற கணடு முதலியவறறையும சோததுத தைலபாகமிலலாமல செயயப படடது மேறகூறியவறறோடு தேஙகாய நெலலிககனிகளேயும சோத திக கூறுவதுமுணடு

[1] விகடகவிகள தடிசசிலமபம செயபவரெனபது பழையவுரை
[2] புராணஞ சொலலுகிறவாகள
[3] ஸஙகீததததினுல காலமதெரிவிபபவா [4] உககரமஸரவா

பலிவாகா, ஸினீவாகா, ஸபதபாலா, கருதஸ்ரமா, ஜாதுகாணா, சிகா
வான, ஆலமபா, பாரிஜாதகா, பாவதா, மஹானுபாவரான மாாககண
டேயமாமுனிவா, பவிதரபாணி, ஸாவாணா, பாலுகி, காலவா, ஜஙகா
பநது, ரைபயா, கோபவேகா, பருகு, ஹரிபபரு, கௌணடினயா,
பபருமாலி, உசிககினபுததிரரான கக்ஷீவான எனனும பழையரிஷி,
நாசிகேதா, கௌதமா, பைஙகியா, வராஹா, சிறநததவமுளள சாண
டிலயா, குககுரா, வேணுஜஙகா, கலாபா, கடாமுதலான ரிஷிஸ்ரேஷ
டாகள அநதசசபையில புணயகதைகளைசசொலலிககொணடு மஹா
தமாவான தாமராஜாவினிடமஇருநதனா அவவாறுகவே, க்ஷத்ரிய
சிரேஷடாகளும தாமராஜரை அடுததிருநதனா ஐசுவரியமுளள
வனும மஹாதமாவும தாமததில மனமுளளவனுமாகிய முஞசகேது,
விவாததனன, ஸஙகிராமஜித, தூமுகன, வீரனன உகரஸேனன,
கக்ஷஸேனராஜன, தோலவியடையாதவனுகிய க்ஷேமகன, கமபோஜ
தேசததரசனன கமடன, பலமுமஉறசாகமும நிரமபினவரும அஸத
ரததோசசியுளளவரும அளவறறபராககிரமமுளளவருமாகிய யவ
னாகளைக காலகேயாகளெனனும அஸுராகளை வஜராயுதநதரிதத
தேவேநதிரன நடுஙகசசெயததுபோல தானொருவனுகவே எபபோ
தும நடுஙகசசெயத மஹாபலசாலியான கமபனன, ஜடாஸுரன,
மதரதேசததரசன, குநதிராஜன, கிராதராஜனுனபுளிநதன, அஙகன,
வஙகன, புணடரகன, பாணடியன, ஒடராஜன, ஆநதரன, ஸுமித
ரன, பகைவரை அழிபபவனுகிய சைபயன, கிராதாகளுககு அரச
னுகிய ஸுமனஸ, யவனராஜன, சாணூரன, தேவராதன, போஜன,
பீமரதன,களிஙகதேசததரசனன ஸ்ருதாயுதன, மகதராஜாவான ஜய
ஸேனன, ஸுகாமா, சேகிதானன, பகைவரைககுறைபபவனுகிய
புரு, கேதுமான, வஸுதானன, விதேஹராஜனுகியகருதக்ஷணன,
ஸுதாமா, அனிருததன, மஹாபலசாலியான ஸ்ருதாயு, வெலலமுடி
யாதவனுகிய அனூபராஜன, கரமஜித, ஸுதாசனன, சிசுபாலன,
அவனபுதலவன, கருசதேசததரசன, தேவதாரூபமுளளவாகளும
வெலலமுடியாதவாகளுமான ஆஹுகன, விபருது, கதன, ஸார
ணன, அகரூரன, கருதவாமா, சினியினபுதரனுகியஸதயகன, பீஷம
கன, ஆகருதி, வீரனன தயுமதஸேனன ஆகிய யாதவகுமாராகள,
சிறநத விலலாளிகளான கேகயதேசததரசாகள, ஸோமககுலததோ
னுகிய தருபதன, மஹாபலசாலியும அஸதிரஙகளிலதோநதவனு
மாகிய வஸுமான முதலான அனேகமக்ஷததிரியததலைவாகளும அநத
ஸபையில குநதியினபுதரரான யுதிஷ்டிரரை உபாஸிததனா ஜனமே
ஜயராஜரே! அாஜுனனை அடைநது புளளிமானதோலாடையுடுதது

விலவிததை கறறுககொணட பரதயுமனன, ஸாமபன, யுயுதானன, ஸரதயகி எனனும யாதவகுமாராகளும, ஸுதாமா, அனிருததன, புருஷஶரேஷடனன சைபயன முதலான அனேக அரசாகளும அஙகேஇருநதனா ஜனமேஜயராஜரே! தனஞசயனுககு நணபனன துமபுருவெனனும கநதாவன அஙகே எபபோதுமஇருநதான தன மநதிரிகளோடுகூடிய சிதரஸேனனெனனும கநதாவனும மறறு முளள இருபததேழு கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும அஙகே வீறறிருநத யுதிஷடிரரை ஸேவிததனா பாடடிலும வாததியதலி லும ஸமாததாகளும சுருதியிலும தாளததிலும [1] காலபபிரமாணத திலும [2] லயததிலும [3] ஸதானததிலும தோசசியுளளவாகளுமான கினனராகள அபபோது துமபுருவினல கடடளையிடபபடடுக கநதா வாகளுடன சோநது மனததில உதஸாஹததுடன சாஸதிரபபடி தேவலோகததிய [4] தானஙகளைபபாடிப பாணடவாகளையும ரிஷிகளை யும மகிழவிததுககொணடிருநதனா விரதம தவறாதவரும ஸதயம தவறாதவருமான அநத ஸபையிலிருநதவாகள பிரமமலோகததில தேவாகள பிரமமாவை ஸேவிபபதுபோலத தாமராஜரை ஸேவிதத னா

ஐநதாவது அதயாயம.

மந்தரபாவம. (தொடர்சசி)

(நாரதர் ஸபைக்குவந்து யுதிஷடிரரைக் குசலப்ரஶ்னம் செய்தது)

அரசாககரசரான ஜனமேஜயராஜரே! மஹாதமாககளான பாணடவாகளும பெரியோாகளும கநதாவாகளும அநதச சபையில அவவாறு வீறறிருககையில, தேவககூடடஙகளினல பூஜிககபபடட வரும வேதஙகள உபநிஷததுககள இதிஹாஸபுராணஙகள யாகம முதலிய கருமஙகள செயயும விதிகளின வேறுபாடுகள [5] ஸுததம, ஸதோமம, கரஹம, ஸதோபம, பதம, கிரமம, சிகைஷ, அகஷரம, இவறறின விசேஷஙகள, பூாவ கலப சரிததிரஙகள, ஸருஷடிககு முனனுளள விஷயஙகள இவறறையெல்லாமறிநதவரும, [6] கலப

---

1 துருதம, மதயம, விளமபிதம எனறு மூனறுகாலஙகள

2 பாடடுககளுககும வாதயஙகளுககும இருககும ஒறறுமை

3 மநதரம, மததியம, தாரம எனனும மூனறு ஸதாயி

4 ஸவரஙகளின ஆரோஹணவரோஹணஙகள

5 ஸுததம, ஸதோமம, கரஹம, ஸதோபம இவை மநதரஙகள

6 வேதமநதரஙகளின பொருளகளை விளககி ஆபஸதமபா முதலி யோாசெயத ஸூததரஙகள

ஸூத்ரங்களின் பொருள்களை ஸரியாக அறிந்தவரும், பிரம்மசாரி விரதம் தவறாதவரும், [1] ஊஹம் [2] அபோஹம் இவற்றில் தேர்ந்தவரும், நர்த்தனத்தையும் ஸங்கீதத்தையும் அனுஸரிப்பவரும், எல்லாவற்றிலும் ஒப்பற்றவரும், [3] பதினெண்வித்தைகளுக்கும் பொக்கசம்போன்றவரும், சிறந்த கீர்த்தியுள்ளவரும், நியாயசாஸ்திரம் தெரிந்தவரும், தர்மங்களின் நுட்பத்தை அறிந்தவரும், ஆறு வேதாங்கங்களையும் அறிந்தவரில் தமக்குயர்வில்லாதவரும், [4] ஒருமை [5] செயற்கை, [6] வேற்றுமை, [7] கூடுதல் இவற்றையறிந்தவரும், சொல்வன்மையும் தைரியமும் புத்திக்கூர்மையும் மறவாமையும் உடையவரும், தந்திரம் தெரிந்தவரும், [8] கவியும், உயர்ந்தவை தாழ்ந்தவை இவற்றின் வித்தியாஸமறிந்தவரும், பிரத்யக்ஷம் அனுமானம் முதலிய பிரமாணங்களின் துணிபை அறிந்தவரும், [9] ஐந்து அங்கங்களோடுகூடிய [10] வாக்கியத்தின் குணதோஷங்களை அறிந்தவரும், பருஹஸ்பதி பேசினாலும் மேன்மேலும் உத்தரம்சொல்லவல்லவரும், தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களென்னும் புருஷார்த்தங்களின் லக்ஷணங்களை நன்றாக அறிந்தவரும், இந்தப்பிரம்மாண்டத்தின் மேலும் கீழும் மத்தியிலுமுள்ள உலகங்களெல்லாவற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்ட மஹாஜ்ஞானியும், [11] ஸாங்கியம் [12] யோகம் இவற்றின் விசேஷங்களையறிந்தவரும், தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் விரோதஞ்செய்யக் கருதுகிறவரும், [13] ஸந்தி [14] விக்ரஹம் இவற்றின் உண்மையையறிந்தவரும், இங்கிதங்களின் வேறுபாடுகளையறிந்தவரும், [15] ஆறுகுணங்களைப் பிரயோகிப்பதில் ஜாக்கிரதையுள்ளவரும், சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றிலும் ஸமர்த்தரும், சண்டைமூட்டுவதிலும் ஸங்

---

1 கூட்டுவனவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ளல்

2 விலக்குவனவற்றை விலக்கல்

3 நாலுவேதம், ஆறுவேதாங்கம், தர்க்கம், மீமாம்ஸை, புராணம், தர்மசாஸ்திரம், ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், ராஜநீதி

4 ஒருபயனைத் தலைமையாகக் கொள்வது

5 அதற்குப் பல உபாயங்களைச் சேர்ப்பது

6 ஒன்றோடொன்று மாறுபடுங் காரியங்கள்

7 ஒருகாலத்திற் பலகாரியங்கள் கூடுவது

8 எதிர்கால உணர்ச்சியுடையவரென்பது பழைய உரை

9 ப்ரதிஜ்ஞை, ஹேது, உதாஹரணம், உபநயம், நிகமனம்

10 நியாயவாக்கியம் 11 ஜ்ஞானயோகம்

12 கர்மயோகம் 13 ஸமாதானம் 14 விரோதம்

15 ஸந்தி=ஸ்நேகம், விக்ரஹம்=விரோதம், யானம் = யுத்தத்திற்குப் போவது, ஆஸனம்=தன்னிடத்திலிருப்பது, த்வைதீபாவம்=சேனைகளை இரண்டுவகுப்புகளாகப் பிரிப்பது, ஸமாச்ரயம்=ஒரு பலவானை அடுப்பது

கிததததிலும விருபபஙகொணடவரும, எவவுலகததிலும ஸஞசரிககத தடையிலலாதவரும, சொனனவையும சொலலாதவையுமான அனேக குணஙகள நிரமபினவரும, மிகபபெரிய மஹிமையும ஒளியு முளளவருமான தேவரிஷியாகிய நாரதமுனிவா, பாரிஜாதா சிறநத ஞானமுளள பாவதா ஸுமுகா செளமயா ஆகிய தேவரிஷிகளுடன கூட எலலாலோகஙகளிலும ஸஞசரிததுவருமபோது, ஸபையிலுளள பாணடவாகளைக காணவிருமபி மனோவேகமாக அநதசசபைககுவந தாா அநதபபிராமமணரான நாரதா ஜயததைபபறறிய ஆசீரவாதங களினால அநதத தாமராஜரைச சிறபபிததாா எலலாத தாமஙகளுந தெரிநத தாமபுததிரா அநத நாரதமுனிவா வரககணடு தமமுடைய தமபிமாருடனகூட விரைவாக எதிாகொணடு அழைததுப பகதி யுடன தலைவணஙகி அபிவாதனஞசெயதாா தாமநதெரிநதவரான தாமராஜா அநத நாரதருககுத தகுதியான ஆஸனததைககொ டுததுச சாஸதிரபபிரகாரம பசுவையும [1] மதுபாககததையும ஆாககியததையும கொடுதது ரதனஙகளாலும விருமபததககத பொருளகள எலலாவறறினாலும அவரைப பூஜிததாா யுதிஷ டிராிடததில ஸரியான மரியாதையைபபெறறு நாரதா ஸந தோஷமடைநதாா வேதஙகளின கரைகணடவராகிய அநத நாரத மஹரிஷி பாணடவாகளனைவராலும பூஜிககபபெறறவராகி யுதிஷடிா ரைபபாாததுத தாமாாதத காமஙகளைனனும புருஷாாததஙகளைப பறறிப பினவருமாறு வினவினா

'ராஜனே! ராஜயகாரியஙகள ஸரியாக நடககினறனவா? உனமனம தாமததில விருபபமுளளதாயிருககிறதா? ஸுகஙகள அனுபவிககபபடுகினறனவா? கருததினது தடைபபடாமலிருக கிறதா? அறமபொருளஇனபமெனனும மூனறனுள அறம பொருளகளை விடாததும முனனோகளான கூடஸதாகளால நடததி வரபபடடதுமான மேலான காரியததை நடததிவருகிறு யா? பொருளினால அறததையும அறததினறபொருளையும மன மகிழசசியைமுதனமையாகவுடைய சிறறினபததினால அறமபொருள இரணடையும கெடுககாமலிருககிறுயா? ஜயிபபவரிற சிறநதவனே! வேணடினவறறையெலலாங கொடுபபவனே! காலததை அறிநது தாமாாததகாமஙகளை அநதஅநதக காலததில பகுதது அனுஷடிககத தவருமலிருககிறுயா? குறறமறறவனே! அரசனுககுரிய ஆறு குணஙகளுடனகூடத தன பககததில [2] ஏழும எதிரிபககததில ஏழு

[1] இனிய ஆகாரம ஆதிபாவம 446-ம பககததிலும இநதப பாவம 76-ம பககததிலும வனபாவம 189-ம பககததிலும குறிபபுககளிற காணக [2] மநதரம, ஒளஷதம, இநதிரஜாலம, ஸாமம, தானம, பேதம, தணடம

மாகப பதினனகாக நிறகும உபாயஙகளின பலாபலனகளைச செம
மையாகப பரீக்ஷிககிறுயா? ஜயிபபவரிற சிறநதவனே! பாரதனே!
தனபலததையும பிறாபலததையும ஆராயநதுபாாததுப பலவானக
ளுடன ஸநதிசெயதுகொணடு [1] எடுககருமஙகளையும நடததுகிறு
யா? பரதசிரேஷடனே! ராஜயததின அஙகஙகள [2] ஏழும கெடுககப
படாமலிருககினறனவா? தனிகாகள வறிஞாகள அனைவரும உன
னிடததில அனபுடனிருககினறனரா? தூதாகளாலும நமபபபட்ட
வேறு எநத மனிதாகளாலும உனனிடமிருநதாவது உன அமைசச
ரிடமிருநதாவது மநதராலோசனை வெளிபபடுததபபடாமலிருககிற
தா? நணபாகளும பகைவாகளும மததியஸதாகளும செயயககரு
தியதை நீ அறிகிறுயா? ஸநதியையும விகரஹததையுமகாலததை அனு
ஸரிததுசசெயது வருகிறுயா? தன பககததிலும எதிரிபககததிலும
[3] சோாதவனுககும, இருவாககும [4] பொதுவாக இருபபவனுககும,
ஜீவனததைத தடுககாமலிருககிறுயா? வீரனே! உனககுசசரியான
வாகளும உனனைவிட முதிாநதவாகளும பொருளாசையறறவாகளா
கப பரிசோதிககபபட்டவாகளும உனககுப புததிசொலலததககவா
களும மேறகுலததோாகளும அனபுளளவாகளுமான மநதிரிகள
ஏறபடுததபபட்டனரா? பாரதனே! ராஜனுடைய ஜயததுககு மந
திராலோசனை காரணமனறே? நணப! மநதரததை வெளிவிடா
தவரும சாஸதிரஙகளில ஸமாததருமாகிய அமைசசாகளால உனது
ராஜயம நனறுக ரக்ஷிககபபட்டு எதிரிகளால கெடுககபபடாமலிருக
கிறதா? தூககததுககுட்படாமலிருககிறுயா? காலததில கணவிழித
துககொளளுகிறுயா? காாயஙகளை அறிநது அவறறைப பினனிரவு
களில சிநதிககிறுயா? தனிததும பலருடன சோநதும மநதராலோ
சனை செயயாமலிருககிறுயா? நீ செயத மநதராலோசனை தேசமெங
கும பரவாமலிருககிறதா? சிறிய உபாயமும பெரிய பயனுமுளள
காாயஙகளை ஆராயநதெடுதது அபபடிபபட்டவறறை இடையூறு
வராமலிருககுமபடி உடனே செயயத தொடஙகுகிறுயா? ஸநதே
ஹிககபபட்ட வேலைசளைநதும உனனுல நேரிலபாாககபபடுகினறன
வா? (பாாதத பிறகு) மறுபடியும (வேலைககாரரிடம) ஒபபிககபபடு
கினறனவா? இவறறில கலநதுகொளவது ஸாதகம வேணடியவா
களும பொருளாசையிலலாதவாகளும குலககிரமமாக வநதிருப்ப
வாகளுமான வேலைககாராகளால அநத வேலைகள நடததபபட்டுவரு

[1] பயிா, வாததகம, கோட்டை, அணை, ஆனைபிடிததல, புதைய லெடுததல, பொனமணிகள எடுததல, வெறறிடஙகளில ஜனஙகளைக குடியேறறுதல

[2] தலைவன, அமைசசன, துணைவா, பொககசம, தேசம, கோட்டை, படை [3] உதாஸீனன [4] மததியமன.

கினறனவா? ராஜனே! வீரனே! உன காரியஙகளையெலலாம முடிநதபிறகும முடியுநதருணததிலுமட்டும பிறா அறிகினருாகளா? முடியாதனவறறை யாரும அறியாமலிருககினறனரா? தாமஙகளி லும எலலாசசாஸதிரஙகளிலும விதவானகளான உபாததியாயாகள ராஜகுமாராகளும படைவீராகளுமாகிய அனைவரையும பழககுகினற னரா? [1] அனேகமாயிரம மூாக்காகளுள ஒரு கறறவனை விலைககு வாஙகுகிருயா? கறறவனனறே காரியஸஙகடஙகளில சிறநத நனமை யைச செயவான தூாககுணஙகளைத்தும தனஙகளினுலும தான யஙகளினுலும ஆயுதஙகளினுலும தணணீராலும யநதிரஙகளினுலும சிறபிகளாலும விலலாளிகளாலும நிரபபபபட்டிருககினறனவா? புததிசாலியும சூரனும ஜிதேநதிரியனும நனருகப பேசததககவனு மாகிய மநதிரி ஒருவனே ராஜாவையும ராஜகுமாரனையும பெருஞ செலவமடையசசெயவான ஒருவாககொருவா தெரியாத மூமமூனறு [2] சாராகளால பிறாபககஙகளில [3] பதினெண தீாததஙகளையும தன பககததில பதினைநது தீாததஙகளையும அறிகிருயா? சததருககளைஸம ஹரிபபவனே! நீ எதிரிகளால அறியபபடாமல நமபபபட்டவனுகி ஊககததைவிடாமல எதிரிகளெலலாரையும எபபோதும அறிகிரு யா? கலவியும கேளவியும மிகுதியாகவுளளவனும பொருமையறறவ னும மேனமேலும கேட்டுத தெரிநதுகொளளுகிறவனுமாகிய மேற குலததானுனபுரோஹிதன உனனுல கௌரவிககபபெறறிருககிருனு? சாஸதிரவிதிகளை அறிநதவனும நுணணறிவுளளவனும உளளுமபுற மும ஒததவனுமான அநதபபுரோஹிதன உனது அகனிகாயததில ஊககமுளளவனுகி ஹோமம செயததையும ஹோமம செயவதையும காலநதோறும தெரிவிககிருனு? வேதாஙகஙகளில நிபுணனும கிரஹ நகஷததிரஙகளை அறிநதவனுமாகிய சோதிடன எலலா [4] அனிஷடங களையும பரிகரிககததககவனுக இருககிருனு? வேலைககாராகளில உயாநதததா உயாநத கருமஙகளிலும, நடுததரததா நடுததரக கரு மஙகளிலும, தாழவானவா தாழநத கருமஙகளிலும நியமிககபபட

1 ‘அனேகருள ஒரு கறறவனைக கணடெடுககிருயா?’ எனபது கருதது

2 ஒறறா

3 ஆதிபாவம 578, 579-ம பககஙகளிற காணக இவாகளில மந திரி, இளவரசன, புரோஹிதன நீஙகலாக மறறைப பதினைவரைத தன பககததில கொளக தனபககததில மநதிரி, இளவரசன, புரோஹிதன இவாகளுடனராஜாவே எபபொழுதும பழகுவதனுலும அவாகள சாரா களைக கட்டளையிடும நிலைமையுளளவாகளாதலாலும அவாகளைச சாரா களைககொணடு பரிசோதிபபது ஒழுஙகாகாதெனபது ராஜநீதி சாஸ திரததின துணிபு

4 ஆகாயததிலிருநது எரிகொளளிவிழுவது, வாலநகஷததிரமகிளம புவது, பூகமபம உணடாவது முதலியன,

டிருககினறனரா? பொருளவிஷயததில பரிசுததரகளாகப பரீக்ஷிக
கபபடடவரகளும தநதை பாடடன பரமபரையாக வநதவரகளுமான
சிறநத மநதிரிகளைச சிறநத காரியஙகளில நீ நியமிககிறாயா? கடுமை
யான தணடனையினால பிரஜைகளை அதிகமாக அசசபபடுததாம
லிருககிறாயா? பரதஶரேஷடனே! உனது ராஜயததை மநதிரிகள
ஆளுகினறனரா? யாகம செயபவரகள காமபபிரஷடனை அவமதிப
பதுபோலவும பெணகள நயமிலலாமல பிடிககும காமுகனை அவ
மதிபபதுபோலவும அநத மநதிரிகள உனனை அவமதிககாமலிருக
கினறனரா? உனது ஸேனாபதி உதஸாஹமுளளவனாகவும சூரனாக
வும புததிகூரமையும துணிவும தூயமையுமுளளவனாகவும நற
குலததோனாகவும அனபுளளவனாகவும காரியஙகளைமுடிககும திற
மையுளளவனாகவும இருககிறானா? எலலாவகை யுததஙகளிலும தேரந
தவரகளும அஞசாதவரகளும பரிசுததரகளும பராககிரமசாலிகளு
மான படைததலைவரகள உனனால கௌரவமாக வெகுமதி செயயப
பெறறு வருகினறனரா? சேனைககுக கொடுககததகக உணவையும
வேதனததையும தகுதிபபடி ஸரியானகாலததில கொடுககிறாயா?
குறைககாமலிருககிறாயா? இநத வேலைககாரரகள வறுமையால அன
னததுககும வேதனததுககும காலஙகடபபதுபறறி அரசனமேல
கோபிபபாரகள, அநதஅனாததம மிகபபெரிதாக நினைககபபடுகிறது
தேசததில பிரதானரகளாயுளள ராஜகுமாரரகள அனைவரும உனனி
டததில அனபோடிருககினறனரா? யுதததில உயிரையும விடுவார
களா? தன விருபபததையே முககியமாககொணட ஒருவன உன
ஆஜஞையை மீறியும மறற அமைசசருடன சேராமலும பெரும
பயன தரததகக அனேககாரியஙகளை முழுவதும தனனிஷடபபடி
யே நடததாமலிருககிறானா? தன முயறசியினால காரியஙகளைச சீரப
படுததுகிற ஒருமனிதன விசேஷமான வெகுமானததையும போஜ
னம வேதனஙகளின அபிவருததியையும பெறுகிறானா? விததை
களில பயினறு அறிவில தேரநத மனிதரகளின குணஙகளுககுத
தககபடி திரவியம கொடுதது அனுகரஹிககிறாயா? பரதஶரேஷட
னே! உன காரியததில மரணததையும நஷடததையும அடைநத
மனிதரகளின குடுமபஙகளைக காபபாறறுகிறாயா? பாரததனே!
பயநதாவது இளைததாவது உனனை அடைககலமாக அடைநதவ
னும யுதததில தோறறவனுமான சததுருவைப புததிரனைபபோலக
காபபாறறுகிறாயா? அரசனே! நீஒருவனே புவனிமுழுமைககும தாய
போலவும தநதைபோலவும பக்ஷபாதமிலலாதவனாகவும நமபததகக
வனாகவும இருககிறாயா? பரதஶரேஷடனே! உனனுடைய சததுருக

கள காமம, சூது, வேடடை முதலிய [1] வயஸனஙகளிலிருககககேடடு [2] மூனறுவிதமான பலஙகளையும ஆராயநதுகொணடு விரைவாகவே எதிாததுச செலலுகிருயா? பகைவரை ஜயிபபவனே! அதிருஷட வசமாகக காலமநோககியபோது [3] பினபலததையும [4] மூலபலததையும தன உதஸாஹததையும எதிரியினதோலவியையும தெரிநதுகொணடு யுததயாததிரைககு ஆரமபிககிருயா? பகைவரைப பரிதபிககசசெய யும மஹாராஜனே! முதலில உன சேனைககுச சமபளஙகொடுததுப பிறகு பிறாதேசததின சேனைததலைவாகளுககு அவரவாகடகேறற படி விலைபெறற பொருளகளை ரஹஸயமாகக கொடுககிருயா? குநதி புதரனே! முதலில இநதிரியஙகளை அடககுவதனல தனனையே ஜயிதது கொணட பிறகு புலனகளையடககாமல தவறிநடககும பிறரை வெலலககருதுகிருயா? நீ சததுருககளையெதிாததுச செலலுகையில நீதிசாஸதிரபபடி நனருகப பிரயோகிககபபடட ஸாம தான பேத தணடஙகளெனனுமஉபாயஙகள முனசெலலுகினறனவா? மனிதாக கரசே! உன தேசததை உறுதியுளளதாகச செயதபிறகு பிறரிடம செலலுகிருயா? அவாகளை ஜயிபபதறகுப பராககிரமததைச செலுத துகிருயா? ஜயிததபின அவாகளைக காபபாறறுகிருயா? [5] எடடு அஙகஙகளோடுகூடிய [6] நாலவகைசசேனையும உனபடைததலைவாக ளால நனருகநடததபபடடு எதிரிகளை எதிாததுக கணடிபபதாயிருக கிறதா? பகைவரைத துனபுறசசெயகிற மகாராஜாவே! அயலராஜ யஙகளில பயிரறுககுஙகாலததையும பயிரைக காபபாறறுங காலத தையும விடடுவிடாமல மாறறரசாகளை வதஞசெயகிருயா? உனனு டைய அதிகாரிகளனேகாகள உனதேசததிலும பிறாதேசஙகளிலு முளள காரியஙகளைச சோநதுநடததி ஒருவரையொருவா காபபாறறி வருகினறனரா? மஹாராஜாவே! உணவுகளையும உடமபினமேல படததககச சநதனம வஸதிரமுதலியவறறையும மோககததககவற

---

[1] மன ஊககததைக கெடுபபது

[2] மூனறுவிதமான பலஙகள —மநதரம = ராஜயாலோசனை, கோசம=பொககசம, சேனை=படை

[3] பினபலம=தான ஒருதேசததைநோககி யுதததுககு முன் செல்லுமபோது பினதேசததரசாகள தனதேசததை ஆகரமிககாம லிருககுமபடி எலலைக காவலாக வைககபபடுமசேனை

[4] மூலபலம=தனதேசததில நிலைமையாக இருககும சேனை

[5] தோ, யானை, குதிரை, காலாடகள, படைததலைவாகள, வேலைக காராகள, வேவுகாராகள், அநத அநதத தேசஙகளின தலைவாகள

[6] மூலபலம(=பரமபரையாகவநத சேனை மநதிரி முதலியவாகள,) மிதரபலம, பருதயபலம, ஆடவிகபலம

றையும உனககு நமபிககையானவாகள [1] பாதுகாககினறனரா? பொககசமும, தானயசாலையும, வாகனஙகளும், வாயிலும, ஆயுதங களும, தரவயததிலவரவும, உனனுலநனமைபெறறு உனனிடம பறறுளளவரால நடததபபடுகினறனவா? மனிதாகளுககதிபதியே! (சமையறகாரனமுதலிய) ஸமீபததாராலும (சேனைமுதலிய) வெளி யோராலும உனககுத தீஙகுவராமலும, உனசுறறததாரால அவா களுககுத தீஙகுவராமலும, சுறறததாருளளும ஒருவராலொருவருக குத தீஙகுவராமலும பாதுகாககிறாயா? பானததிலும சூதாடடத திலும (வேடடைமுதலான) விளையாடடுககளிலும பெணகளிடததும உனமனம பறறினதனாலுணடான செலவைக காலையில (கணககா கள) [2] தெரிநதுகொளளாமலிருககினறனரா? [3] வரவினகாறபாகத திலாவது அரைபபாகததிலாவது முககாறபாகததிலாவது உனது செலவுமுடிநதுபோகிறதா? உறவினரையும ஆசாரியாகளையும மூத தோரையும வாததகாகளையும சிறபிகளையும அடுததவரையும வறி ஞாகளையும தனஙகளாலும தானயஙகளாலும அடிககடி அனுககிர ஹிககிறாயா? வரவுசெலவுபாாகக நியமிககபபடட கணககாகள எழுத துககாராகளனைவரும ஒவவொருநாளும காலைவேளைகளில வரவு செலவுகளை [4] நடததுகினறனரா? காரியஙகளில ஸமாததாகளும நனமையைககருதுகிறவாகளும நெடுநாளாக அனபாகளுமான அதி காரிகளை முனனே குறறததைககாணாமல அவாகளை அதிகாரஙகளி லிருநது விலககாமலிருககிறாயா? பாரதனே! உயாநதவாகளும தாழநதவாகளும நடுததரமானவாகளுமாகிய மனிதாகளை அறிநது அவரவருககுததகக வேலைகளில அவா அவாகளை நியமிககிறாயா? அரசனே! உலோபிகளும திருடாகளும பகைவாகளும வேலைப பயிறசியிலலாதவாகளும உனகாரியஙகளில பிரவிாததிககாமலிருக கினறனரா? திருடாகளாலும பொருளாசைகொணடவாகளாலும பெணகளுககு வசபபடட ராஜகுமாராகளாலும உனனாலும உனது ராஜயம பீடிககபபடாமலிருககிறதா? பயிரிடுவோாகள் திருபதியோ டிருககினறனரா? உன ராஜயததில நீாநிறைநத பெரியதடாகஙகள

[1] அவறறில விஷஸமபாதமிலலாமலிருககுமபடி பாாககினறனரா?

[2] தெரிநதுகொளளாமலிருககினறனரா எனபதறகு நடககாம லிருககினறதா எனபது கருதது 'பானமமுதலிய விஷயஙகளைபபற றிய செலவைத தாமானுஷடானகாலமான காலை வேளையில தெரிவித தால அபபோது வநதிருககும புரோஹிதா முதலான பெரியோாகள கெடுதலையறிநது விடடுவிடுவாாகள' எனபது பழையஉரை

[3] வரவுககுடபடடுச செலவிருககவேணடுமெனபது கருத்து

[4] 'தெரிவிககினறனரா?' எனபது பழையஉரை

ஒவவோரிடஙகளிலும இருககினறனவா? பயிரானது வானததை எதிரபாராமலிருககிறதா? பயிரிடுகிறவாகளுககுச சோறும விததும நஷடபபடாமலிருககினறனவா? ஒவவொருவனுககும நூறறுககணக கான தனததை வடடிககுக கடனகொடுதது உபகாரஞசெயகிறுயா? அனபனே! உனதேசததிய வாததகம யோககியாகளான மனிதா களால நனருக நடததபபடடு வருகிறதா? அனபனே! வாததகததைச சாாநதுதான இவவுலகம ஸுகமாக அபிவிருததியாகிறது ராஜனே! [1] உனதேசததில சூராகளும அறிவுமுதிாநதவாகளும நனனடககை யுளளவாகளுமாகிய [2] ஐநதுஐநது பேர்சோநது தேசததுககு க்ஷேமததைச செயகினறனரா? நகரஙகளைக காபபதறகாககிராமங கள நகரஙகள போலவும கிராமஙகளின எலலைகள கிராமஙகளபோல வும செயயபபடடிருககினறனவா? அவையெலலாம உனவசததி லிருககினறனவா? உனதேசததில திருடரையடிபபவாகள சேனை யினுல தொடரபபடடு ஸமபூமிகளிலும மேடுபளளஙகளிலும நகரங களிலும ஸஞசரிககினறனரா? மஙகைபாகளை அனபாக நடதது கிறுயா? அவாகள நனருகப பாதுகாககபபடடிருககிறுாகளா? அவர் களை நமபாமலிருககிறுயா? அவாகளிடம ரஹஸயததைச சொல லாமலிருககிறுயா? அரசனே! காலம கடககத தகாதகாரியததைக கேடடு அதனபயனையும ஆராயநது, பிறகு, அநதபபுரததில இனபங களை அனுபவிததுககொணடு படுததிராமலிருககிறுயா? வேநதனே! இரவின [3] முதலிரணடுயாமஙகள தூஙகிப பினயாமததிலெழுநது அறமபொருளகளைபபறறிச சிநதிககிறுயா? பாணடவனே! ஒவ வொருநாளும காலததிலெழுநது அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடு காலநதெரிநத மநதிரிகளுடனகூட ஜனஙகளுககுக காடசிகொடுககி றுயா? பகைவரை அடககுகிறவனே! சிவபபு உடுபபுகளைததரித தும கததிகளைக கையிறபிடிததும செவவையாக அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடுமிருககும மனிதாகள உனனைககாபபதறகாகச சூழந திருககினறனரா? அரசனே! தணடிககத தககவாகளையும பூஜிககத தககவாகளையும நனருகப பகுததறிநது நணபாாயினும பகைவராயி

---

1 ஒவவொரு கிராமததினுடைய க்ஷேமகாரியஙகளும

2 பரசாஸதா (=உததரவுகொடுபபவன்), ஸமாஹாததா (=ஜனங களிடமதீாவைவாஙகி ராஜாவுககுக கொடுககிறவன), ஸமவிதாதா (=பிரஜைகளுககும ஸமாஹாததாவுககும இடையிலிருநது வேலை டாாபபவன), லேககன (=எழுதுகிறவன), ஸாக்ஷி ஆக ஐவா

3 முதலயாமம ஸாயஙகாலததைச சோநததாதலால, இரணடா வது மூனருவதுயாமமே முதலிரணடுயாமஙகளெனறு கொளக பின யாமம எனபதறகு நானகாம யாமம எனறு பழைய உரை கூறுகிறது அதனுலும இது துணியபபடும

னும அவாகள விஷயததில யமனைபபோலச சமமாக நடககிருயா?
பாாததனே! உடமபினநோயை ஔஷதஙகளாலும பததியஙகளா
லும மனததினநோயைப பெரியோாகளை அடுபபதினுலும எபபோ
தும நிவிருததிசெயகிருயா? [1] எடடு அஙகஙகளோடுகூடிய சிகிதசை
யில ஸமாததாகளும வேணடினவாகளுமான வைததியாகள உன
சரீரததில எபபோதும அனபும ஹிதமுமுளளவாகளாயிருககின
றனரா? ராஜனே! உனனிடம வியவஹாரததிறகாகவநத வாதிப
பிரதிவாதிகளுககுப பொருளாசையினுலாவது அறியாமையினு
லாவது காவததினுலாவது எவவகையிலும நியாயவிரோதம செய
யாமலிருககிருயா? பொருளாசையாலாவது அறியாமையாலாவது
பிறரை நமபியாவது பிறா ஸநேஹததினுலாவது அடுததமனிதா
களின பிழைபபைக கெடுககாமலிருககிருயா? படடணததிலும
தேசததிலுமுளளவாகள எதிரிகளினுல பொருளகொடுதது வசப
படுததபபடடவாகளாக ஒனறுசோநது எவவகையிலும உனனுடன
பகைககாமலிருககினறனரா? உனது வலிமையினுல வெலலபபடடுத
தன வலிமைகுறைநத சததருவானவன [2] மநதரததினுலாவது மநத
ரம சைனயம இரணடினுலுமாவது வலிமையுளளவனுக எவவகையி
லும ஆகாமலிருககிருனு? தலைவாகளாயுளள அரசாகள அனைவரும
உனனை நேசிககினறனரா? அவாகள உனனுல அழைககபபடடு உன
காரியததுககாக உயிரையும விடுவாாகளா? [3] எலலாவிததைகளிலும
பிராமணாகள விஷயததிலும குணஙகளை அனுஸரிதது உனமரியாதை
நடநதுவருகிறதா? முனிவாகள விஷயததிலும உன நனமைககுககார
ணமான சிறநத பூஜை நடநதுவருகிறதா? ஸவாககததையும மோகஷத
தையும தருவனவாகிய நிததிய தகஷிணைகளை அவாகளுககு அளிககி
ருயா? வேதததினுலறியபபடடவையும முனனோாகளால ஆசரிககப
படடவையுமான வைதீகத காமஙகளை அவாகளைபபோலவே ஊக
கததுடன செயதுவருகிருயா? குணஙகளபொருநதின பிராமணாகள

---

[1] எடடு அஙகஙகளாவன- 1 சலயம=தேகததுககுளளிருககும முளமுதலியவறறை எடுபபது 2 சாலாகயம=குததி நீா எடுபபது 3 காயசிகிதசை=நோயககு மருநதுகொடுபபது 4 பூதவிததை=பேயமுதலியவறறை ஓடடுவது 5 கௌமாரபருதயம=குழநதைகளுககும ஸதிரீகளுககும வைததியம 6 அகததநதிரம=விஷவைததியம 7 ரஸாயனதநதிரம=தேகபுஷடி ஆயுள முதலியவறறை உணடாககுவது 8 வாஜீகரணம=போகஙகளில அதிக உதஸாஹபபடுததுவது

[2] மநதரம=புததிபலம

[3] 'நதிஷடதி' எனபதை மாறறிப பாடஙகளை அனுஸரிததும பழைய உரையை அனுஸரிததும 'அனுதிஷடதி' எனறுபாடமகொளளப படடது

உனது கிருகததில் சுவையுள்ள சிறநத போஜனஙகளை உனமுன னிலையில தக்ஷிணையோடு புஜிககினறனரா? வாஜபேயம பௌண்டரீ கம முதலிய யாகஙகளெலலாவறறையும மனவுறுதியோடும பகதி யோடும பூரணமாக நிறைவேறற முயலகினருயா? உறவினரையும ஆசாரியாகளையும முதியோரையும தேவாகளையும முனிவாகளையும கிராமஙகளின முககியமான (அரசுமுதலிய) புணணிய விருக்ஷஙகளை யும பிராமணாகளையும வணஙகுகிருயா? குறறமறறவனே! உனனல யாருககும வயஸனமாவது கோபமாவது உணடாககபபடாமலிருக கினறதா? மஙகளதரவியஙகளைக கைகளில வைததுககொணடு ஜனங கள உன பககததிலிருககினறனரா? குறறமறறவனே! தாமாதத காமஙகளைப பகுததறிவதும ஆயுளையும புகழையும தருவதுமாகிய இநத (முறகூறிய) புததியும நடையும உனனிடததிலிருககினறனவா? இநதப புததியோடிருபபவனுககு ராஜயம கெடாது அபபடிபபடட அரசன பூமியை ஜயிதது மிகவும ஸுகமாக அபிவிருததியடைவான பரிசுததமான மனத தூயமையுள்ளவனும குறறமறறவனுமான யோகயன திருடடுததொழிலில பழிசுமததபபடடபோது, அவன ஸமாததாகளான அதிகாரிகளினல பொருளாசைகொணடு சாஸதிரங களைப பாராமலே கொலலபபடாமலிருககிருனு? குறறம செயயும போது உளவறிநதவாகளால பாாககபபடடுத திருடடுபபொருளுடன பிடிககபபடட குறறவாளியான திருடன பொருளாசையினல விடப படாமலிருககிருனு? பாரதனே! செலவனுககும வறிஞனுககும உணடான வியவகாரஙகளை உனது நியாயசபையோா பொருளுக கிணஙகி விதயாஸமாகப பாராமலிருககினறனரா? நாஸதிகம, பொய, கோபம, ஊககமினமை, காரியஙகளை விளமபிததல, தெரிநதவாகளைப பாராமை, சோமபல, ஐமபுலனகளில ஈடுபாடு, ஒருவனுகவே காரி யஙகளை ஆலோசிபபது, காரியம தெரியாதவாகளுடன ஆலோசிப பது, நிசசயிககபபடடவறறைச செயயாமலிருபபது, மநதரா லோசனையை ரஹஸயமாக வைததுககொளளாமை, மஙகளகாரி யஙகள முதலியவறறைச செயயாமை, யாவாககும எதிாகொணடு எழுநதிருபபது ஆகிய பதினனகு ராஜதோஷஙகளை நீ விடடிருக கிருயா? வேறுனறின அரசாகளும இநதக குறறஙகளினற பெரும பாலும கெடுவா உனது வேதஙகள பயனபடடனவா? உனனு டைய தனம பயனபடடதா? உனது மனைவிகள பயனபடடனரா? உனது கலவி கேளவி பயனபடடனவா?" எனறு நாரதா பரசனம செயதாா

யுதிஷடிர, 'வேதஙகள பயனபடுவது எவவகை? பொருள பயனபடுவது எவவகை? மனைவி பயனபடுவது எபபடி? கேளவி பயனபடுவது எவவாறு?' எனறுகேடக, நாரதர, 'அகனிஹோதரததினால பயனபடுவது வேதம கொடுபபதினாலும அனுபவிபபதினாலும பயனபடுவது பொருள இனபததினாலும ஸநததியினாலும பயனபடுபவள மனைவி வணககததினாலும ஒழுககததினாலும பயனபடுவது கேளவி' எனறு மறுமொழி உரைததர சிறநததவமுளள நாரதமுனிவர இவவாறு சொலலியபிறகு, யுதிஷடிரரைத திரவியலாபததிறகாகத திருமபவும வினவததொடஙகினர 'தூரதேசததிலிருநதுவநத வணிகரகளிடம சுஙகம வாஙகுகிறவரகளால குறிபபிககபபடட சுஙகம வாஙகபபடுகினறதா? ராஜனே! உனது நகரததிலும தேசததிலும கௌரவிககபபடட மனிதரகள மோசஙகளில அகபபடாமல சரககுககளை வருவிககினறனரா? நணபனே! அரததசாஸதிரம தெரிநதவரும தரமததுககொறறுமையாகத தமது லாபததைப பாரபபவருமாகிய பெரியோரகளின தரமாரததஙகளடஙகிய சொறகளை எனறும கேடகிறாயா? உழவுததொழிலினாலுணடான பூககளும கனிகளுமாகிய பசசைததானயஙகளிலும, உலரநத தானயஙகளிலும, பசுககளின புஷபஙகளும பலஙகளுமாகிய பால நெயகளிலும ஸாரமானவை தரமததிறகாகப பிராமணரகளுககுக கொடுககபபடுகினறனவா? எபபோதும எலலாச சிறபிகளுககும நாலு மாஸஙகளுககு வேணடிய பொருளையும கருவிகளையும குறிததகாலததில நனறாககொடுககிறாயா? மஹாராஜனே! செயத வேலையைப பாரககிறாயா? செயதவனைச சிலாகிககிறாயா? தெரிநதவரகளின நடுவில கௌரவிததது அவனுககுப பரிசளிககிறாயா? பரதஶரேஷடனே! பிரபுவே! யானை குதிரை தேரகளைபபறறிய முதலநூலகளெலலாவறறையும கிரஹிககிறாயா? பரதஶரேஷடனே! உன கிருகததில 'தனுரவேதததின ஸூததிரஙகளும நகரததுககுரிய யநதிரசாஸதிரததின ஸூததிரஙகளும நனறாகப பயிறசி செயயபபடுகினறனவா? குறறமறறவனே! எலலா அஸதிரஙகளும [1] பிரமமதணடமெனறு சொலலபபடட மநதரஸிததியும சததுருககளை அழிபபனவாகிய விஷபபிரயோகஙகளனைததும உனககுத தெரிநதிருககினறனவா? அகனிபயததிலிருநதும ஸரபபயததிலிருநதும ரோகபயததிலிருநதும பேய பிசாசு பயததிலிருநதும உன தேசமனைததையும காபபாறறுகிறாயா? தரமநதெரிநதவனே! கணணிலலாதவரகளையும ஊமைகளையும முடவரகளையும அஙகஹீனமுளளவரகளையும ஆதரவறறவரகளையும ஸநயாஸிகளையும தநதைபோலக காபபாறறுகிறாயா?

1 'ஆபிசார விததை' எனபது பழைய உரை,

மஹாராஜனே! உறககம, சோமபல, பயம, கோபம, மிருதுததன மை, காரியஙகளை விளமபிததலெனனும ஆறு தீஙகுகளும உனனால விலக்கபபட்டிருககினறனவா?' எனறு கௌரவ ஶ்ரேஷடரும மஹாதமாவுமான தாமராஜா, பிராமணோததமரான நாரதருடைய சொறகளைக கேட்டவுடன ஸநதோஷமடைநது அவா பாதஙகளில வணஙகி அபிவாதனஞசெயது கடவுளுககொப்பான அநத முனி வரைபபாாதது, 'நீஙகள எவவாறு சொனனீாகளோ அவவாறு செயவேன என அறிவானது மிகக மேனமைபெறறது' எனறு சொலலி அவவாறே செயயவுந தொடஙகினா அதனால, அநத ராஜா கடலசூழநத புவனியையும பெறறா நாரதா, 'எநத அரசன நானகு வருணஙகளையும காபபாறறுவதில இவவாறு நடக்கினறானோ அவன இமமையிலும மிகவும இனிதாக மகிழநதிருநது மறுமையிலும இநதிரலோகததை அடைவான' எனறு சொனனா

ஆறுவது அதயாயம

மநதரபாவம (தொடாசசி)

(தம்முடைய ஸபைக்கு ஒப்பான ஸபையைக் கண்டதுண்டாவென்று தர்மராஜர் கேட்க, நாரதர் தேவஸபைகளைக் கண்டிருப்ப தாக மறுமொழி கூறியது)

தாமராஜரான யுதிஷடிரா, நாரதமஹரிஷி சொனனபிறகு, அதைககொணடாடி அவரால அனுமதி கொடுககபபெறறு முறைப படி மறுமொழியுரைத்தா: 'பகவானே! நீஙகள இநததாமததின துணிபைச சாஸதிரபபிரகாரமும யுகதியுகதமாகவும உரைததீாகள இநத ஒழுஙகானது எனனால கூடியவரையில சாஸதிரததை அனு ஸரிததுச செயயபபடுகிறது (முறகாலததரசாகள நியாயமாகத தனஙகளைச சமபாதிததுக காரியஙகளைச செயயவேணடிய முறைப படி உபாயஙகளினால பயனபடச செயதனா) அதில ஸநதேஹ மிலலை பிரபுவே! யாமும அவாகளின நலவழியிற செலல விரும்பு கிறோம, ஆனால, அவாகள மனததைககட்டி நடநததுபோல நடகக முடியாது' எனறா தாமாதமாவும சிறநத மஹிமையுளளவருமான யுதிஷடிரா, நாரதா சொனனதைச சிறபபிதது இவவாறுரைதது அவா சொலலைக கொணடாடி, அளவறற மஹிமையுளளவரும திரி லோக ஸஞசாரியும தேவரிஷியுமான அநத நாரதமுனிவா ஸுகமாக உடகாாநது இளைபபாறிச் சறறு நேரமானபின, சரியான கால

மெனறு கணடு அவா அருகிலிருநது அரசாகளின நடுவில வினவி ஞா 'பிராமணரே! நீஙகள ஆதியில பிரமமாவினல படைககப பட்ட பலவகையான அனேக லோகஙகளைப பாாததுககொண்டு மனேவேகமாக எப்போதும ஸஞசரிககிறீாகள இநத ஸபையைப போனறதாகவாயினும இதறகு மேறபடடதாகவாயினுமுளள ஒரு ஸபை [1] இதறகுமுன் எஙகேயாவது பாாககபபடடதா? இனியாவது உணடாகுமா? கேடகினற எனககு இதைச சொலவீராக' எனறுா அநதத தாமராஜாவின அநதச சொலலைககேடடு நாரதா புனனகை யுடன இனசொலலாகப பினவருமாறு அவருககு மறுமொழி கூற லானா 'அனபனே! பாதவமசததரசனே! உனனுடைய இநதஸபை யைபபோனற ரதனமயமான ஸபை மானிடலோகததில இதறகு முன காணபபடடதுமிலலை, கேடகபபடடதுமிலலை பாதஸரேஷட னே! உனககுக கேடக விருபபமிருககுமாயின யமஸபையையும வருணஸபையையும இநதிரஸபையையும குபேரஸபையையுமபற றிச சொலவேன பாதஸரேஷடனே! எலலாவறறிலும சிறநததும, களைபபை நீககுவதும, தேவலோகததிறகும மறற லோகஙகளுககு முரிய போகஙகள பொருநதியதும, எலலா உலகஙகளின உருவங களுமமைநததும, தேவாகளாலும பிதிாதேவதைகளாலும ஸாததி யாகளாலும இநதிரியஙகளை ஜயிததுச சாஸதிரபபடி யாகஙகள செயதவாகளாலும சாநதாகளான முனிவாகளாலும வேதஙகளாலும தகஷிணைகளோடுகூடிய யாகஙகளாலும அடையபபெறறதுமான பிரமமஸபையைபபறறியும சொலலுவேன' எனறுா

சிறநத மனமுளள தாமராஜாவான யுதிஷடிரா, நாரதரால இவ வாறுரைககபபெறறபின, தமமுடைய ஸஹோதராகளோடும அங குளள எலலாப பிராமணோததமாகளோடும நாரதரைப பாாததுக கைகூபபிககொணடு சொலலலானா 'பிராமணரே! அநதச்சபைக ளெலலாவறறையும சொலலுஙகள நாஙகள கேடக விருமபுகிறோம அநதச்சபைகளிலுளள பொருளகள யாவை? அவறறின அகல மெனன? நீளமெனன? அநதப பிரமமஸபையில பிரமமாவை ஸேவிப பவா யாா? மறறச்சபைகளில தேவராஜாவான இநதிரனையும சூரிய புததிரனை யமனையும வருணனையும குபேரனையும ஸேவிபபவா யாா? பிரமமரிஷியே! இவறறையெலலாம கிரமமாக நீஙகள சொலலக

1 'பவதா' எனற பாடம கொளளபபடடது 'பவிதா' எனனும பாடததிறகும 'காணபபடடிருககிறதா' எனபதறகுப பிறகு, 'இனி யாவது உணடாகுமா?' எனறு சோததுககொளக

கேட்க எங்களுக்கு மிக்க விருப்பமிருக்கிறது' என்றார் இவ்வாறு தர்மராஜரால் கேட்கப்பட்ட நாரதர், 'ராஜனே! அந்த தேவ ஸபைகளைப்பற்றி இப்போது வரிசையாக நான் சொல்லுகிறேன், கேள்' என்று சொல்லினார்.

ஏழாவது அத்யாயம்

மந்த்ரபாவம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரஸபைச்சிறப்பு)

நாரதர், 'கௌரவராஜனே! உயர்ந்த சிறப்பவேலை செய்யப்பட்டதும் இந்திரன் தன் சக்தியினால் அடைந்ததும் ஸூர்யனுக்கு ஒப்பான ஒளியோடு விளங்குவதுமான இந்திரனது திவ்யஸபை நூறுயோஜனை அகலமும் நூற்றைம்பதுயோஜனை நீளமும் ஐந்து யோஜனை உயரமுமுள்ளதும், அந்தரத்திலிருப்பதும், நினைத்தபடி செல்வதும், மூப்பு துன்பம் களைப்பு அச்சங்களைப் போக்குவதும், ஸுகத்தையும் நன்மையையும் தருவதும், வீடுகளும் ஆஸனங்களுமுள்ளதும், மனத்திற்கினியதும், கற்பகவிருக்ஷங்களினால் சோபிப்பதுமாயிருக்கிறது. பாரதனே! குந்திபுத்ரனே! அந்தச் சபையில் தேவேந்திரன் கிரீடத்தையும் சிவப்புரத்தினமிழைத்த தோள்வளைகளையும் தூய ஆடைகளையும் விசித்திரமான புஷ்பமாலைகளையும் தனது திவ்யசரீரத்தில் தரித்தது[1] சசி, மஹேந்திராணி, ஸ்ரீ, லக்ஷ்மி, ஹ்ரீ, கீர்த்தி, காந்தியெனனும் ஸ்திரீகளுடன் உயர்ந்த ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்கிறான். ராஜனே! அந்தச் சபையில்[2] ஸப்தமருத்துக்களும், ஸித்தர்களும், தேவரிஷிகளும், ஸாத்யர்களும், தேவக்கூட்டங்களும், இந்திரபதத்துக்குரியவர்களும், ஆதித்யர்களும்;

---

1 'சசியென்னும் பெயரையுடைய மஹேந்திராணி' என்பது பழைய உரை. சசி=இந்திரன்மனைவி, மஹேந்திராணி=தேவேந்திரபதத்தின் அதிஷ்டான தேவதை, ஸ்ரீ=அழகின்தேவதை, லக்ஷ்மி=செல்வத்தின்தேவதை, ஹ்ரீ=லஜ்ஜை (அதாவது குற்றங்களில் விலகுதல்) அதன்தேவதை, கீர்த்தி=புகழின்தேவதை, காந்தி = ஒளியின் தேவதை, இந்தத்தேவதைகள் பெண்வடிவங்களாக இந்திரனுடன் இருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

2 காற்றின் ஏழுபிரிவுகள் 1 ஆவஹம(=மேகம் முதலியவற்றை நடத்துவது) 2 ப்ரவஹம (=ஸூர்யமண்டலத்தை நடத்துவது) 3 ஸம்வஹம(=சந்திரமண்டலத்தை நடத்துவது) 4 உத்வஹம(=நக்ஷத்திரங்களை நடத்துவது) 5 விவஹம(=அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களை நடத்துவது) 6 பரிவஹம(=ஆகாசகங்கையையும் ஸப்தரிஷிகளையும் நடத்துவது) 7 பராவஹம(=துருவனை நடத்துவது) என்பன 'திருக்ஸதர்களான மருத்துக்கள்' என்பது பழைய உரை.

ஆகிய இவாகளனைவரும திவயரூபஙகளோடு பொன்மாலைகள முத லான அலஙகாரஙகளை அணிநதுகொணடு பாரியைகளோடும வேலைககாராகளோடும சோநது மஹாதமாவும பகைவரை அடககு கிறவனுமாகிய தேவேநதிரனை உபாஸிககினறனா பாவஙகளை நீககி ஜவலிககினற அகனிகளபோலப பரிசுததாகளும மகிமையுளளவா களும ஸோமலதையைப பிழிநதவாகளும துயரமும அசசமும அறறவாகளும காறறையும ஹோமசேஷததையும புஜிபபவாகளு மான பராசரா, பாவதா, ஸாவாணி, காலவா, ஏகதா, துவிதா, சிறநத அறிவுளள திரிதா, சஙகா, லிகிதா, கௌரசிரரெனனும முனிவா, கோபமுளள தூவாஸா, ஶயேனா, தீாககதமஸ எனனும முனிவா, பவிதரபாணி, ஸாவாணி, யாஜஞவலகயா, பாலுகி, உததாலகா, சுவேதகேது, [1] தாணடா, பாணடாயினி, ஹவிஷமான, குரிஷடா, அரிசசநதிரனெனனுமரசன, ஹருதயா, உதரசாணடிலயா, வியாஸா, கருஷீவலா, வாதஸகநதா, விசாகா, விதாதா, காலா, கராலதநதா, தவஷடா, விஶவகாமா, தும்புரு 'ஆகிய காபபததிற பிறநதவாகளும பிறவாதவாகளுமான ரிஷிகள, எலலா உலகஙகளுககும ஈஶவரனுன வஜரபாணியை ஸேவிககினறனா பாரததனே! பாணடவனே! ஸஹதேவா, ஸுநீதா, சிறநத தவமுளள வாலமீகி, பொயயா மொழி யரான ஸமீகா, பிரதிஜஞை தவறுதவரான பரசேதஸ, மேதாதிதி, வாமதேவா, புலஸதியா, புலஹா, கரது, மருததா, மரீசி, சிறநத தவமுளள ஸதாணுவெனபவா, ககஷீவான, கௌதமா, தாாகஷயா, வைஶவானரமுனி, காலகவருகஷீயரெனனுமமுனிவா, ஆஶராவயா, ஹிரணமயா, ஸமவாததா, தேவஹவயா, தவவனமையுளள விஷவக ஸேனா ஆகிய இநத முனிவாகளும, தேவதாரூபஙகளையுடைய தீாத தஙகள, ஓஷதிகள, ஶரததை, மேதை, ஸரஸவதி, தாமாாததகாமங கள, மினனலகள, முழுஙகுகினற நீருணடமேகஙகள, காறறுககள, யாகஙகளை நடததும [2] இருபததேழு அகநிகள, [3] அகனீஷோமாகள,

[1] 'தாணடியா' எனபதும பாடம

[2] காாஹபதயம, ஆஹவநீயம, தகஷிணம, நிாமநதயம, வைதயுதம, சூரம, ஸமவாததம, லௌகிகம, ஜாடரம, விஷகம, கரவயாத, க்ஷேம வான, வைஷணவம, தஸயுமான, பலதம, சாநதம, புஷடம, விபா வஸு, ஜயோதிஷமான, பரதம, பதரம, ஸவிஷடகருத, வஸுமான, கரது, ஸோமம, பிதருமான, அஙகிரஸ எனபன

[3] சநதிரனேடு சோததும இநதிரனேடு சோததும அகனியை இரணடுதரம்கூறியது ஹவிஸுகளை வெவவேறுகக கொடுககவேணடு மெனபது

இநதிராகனிகள, மிததிரன, ஸவிதா, அாயமா, பகன, விஸவேதேவா கள, ஸாதயாகள, பருஹஸபதி, சுககிரா, விஸவாவஸு, சிதரஸே னன, ஸுமனன, தருணன, யஜஞபுருஷாகள, தகஷிணைகள, காஹங கள, ஸதோபஙகளெனனபபடட ஸாமவேத ஸவரஙகள, யாகங களை நடததும மநதரஙகள இவாகளனைவரும அநதசசபையில சோந திருககினறனா ராஜனே! ரமபை, ஊாவசி, மேனகை, கருதாசி, பஞசசூடை, விபரசிததிமுதலான அபஸரஸுகளும விதயாதராக ளும அழகான கநதாவாகளும நாததனஙகளாலும வாததியஙகளா லும பாடடுககளாலும பலவகை ஹாஸயஙகளாலும தேவராஜாவான இநதிரனை ஸநதோஷபபடுததுகினறனா பிரமமரிஷிகள ராஜரிஷி கள தேவரிஷிகளனைவரும சரிததிரஙகளையும பராககிரமததையுமபற றிய துதிகளையும மஙகளஙகளையும சொலலி வலாஸுரனையும வருத திரனையுங கொனற மஹாதமாவான தேவேநதிரனைச சிறபபிககினற னா மறறவாகளெலலாரும பூமாலைகளைச சூடி ஆபரணஙகளை அணி நது திவயவிமானஙகளிலேறி ஜவலிககினற அககினிகளபோலப போக கும வரவுமாக இருககினறனா பிருஹஸபதியும சுகரரும எபபோ தும அஙகேயே இருககினறனா ராஜனே! மஹாதமாககளும உறு தியான தவமுளளவரும சநதிரனைபபோலக காடசிககினியவருமான இவாகளும பிருகுவும ஸபதரிஷிகளமுதலான மறறும அனேகா களும பிரமமாவின ஆஜஞையினால அஙகே வநதுபோகினறனா சிறநத கைகளையுடைய ராஜனே! இநதப புஷகரமாலினி எனனும இநதிரஸபையை நான பாாததிருககிறேன யமஸபையைபபறறியும கேள.

எடடாவது அதயாயம

மநதரபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யமஸபைச சிறபபு)

யுதிஷடிரா! யமஸபையைச சொலலப போகிறேன அதைத தெரிநதுகொள பாாததனே! யமனுககாக அநதச சபையை விசுவ காமா செயதான ராஜனே! பாணடவனே! ஒளியே உருககொணட அநதசசபை நூறுயோஜனைககுமேலே அகலநீளமுளளதும, ஸூரிய னைபபோனற ஒளியினால எஙகும பிரகாசிபபதும, நினைதத உருவம அமைவதும, மிககக்குளிரசசியும அதிகவெபபமும இலலாமல மனததை மகிழவிபபதுமாக உளளது துயரம, மூபபு, பசி, தாகம, வெறுபபு,

மனசசோாவு, களைபபு, கெடுதல இவைறறில ஒனறும அசசபையி லிலலை தேவாககும மானிடாககுமுரிய போகஙகளனைததும அதில உளளன பகைவரையடககுகிறவனே! சுவையுளளவையும பலத தைதத தருகினறவையும மனததைக கவருகினறவையும தெவிடடாத வையுமான [1] பக்ஷயம போஜயம லேஹயம சோஷயம பேயம இவை மிகுதியாக இருககினறன சிறநதமணமுளள பூமாலைகளும நினைதத பலனகளைததரும மரஙகளும சுவையுளள தணணீரும வெநநீரும எககாலமுமிருககினறன அனபனே! அநதசசபையில புணணியஞ செயத ராஜரிஷிகளும பரிசுததாகளான பிரமமரிஷிகளும மகிழசசி யுடன ஸூாயபுதரனான யமனை ஸேவிககினறனா அரசாககரசே! யயாதி, நஹுஷன, பூரு, மாநதாதா, ஸோமகன, நருகன, திரஸத ஸயுவெனனும ராஜரிஷி, கருதவீாயன, சுருதஸ்ரவன, அரிஷடநேமி, ஸிததன, கிருதவேகன, கிருதி, நிமி, பரதாததனன, சிபி, மதஸயன, பருதுலாக்ஷன, பருஹதரதன, வாாததன, மருததன, குஷிகன, ஸாஙகாஸ்யன, ஸாஙகருதி, தருவன, சதுரஸ்ரவன, ஸதஸயூாமி, காாததவீாயாஜுனனெனனும ராஜா, பரதன, ஸுரதன, ஸுநீதன, நிசடன, அனலன, திவோதாஸன, ஸுமனஸ, அமபரீஷன, பகீர தன, [2] வியசுவன, ஸதஸ்ரவன, வாதரியஸ்ரவன, பருதுவேகன, பருது ஸ்ரவஸ, பிருஷதஸ்ரவன, வஸுமனன, மிகக அதிகபலசாலியான க்ஷுபன, ருஷதரு, பருஷஸேனன, புருகுதஸன, தவஜி, ரதி, ஆா ஷ்டிஷேணன, திலீபன, மஹாதமாவான உசீநரன, உசீநரனபுதலவ னன புணடரீகன, சாயாதி, சரபன, சுசி, அஙகன, ரிஷடன, வேனன, துஷயநதன, ஸருஞசயன, ஜயன, பாஙகாஸுரி, ஸுநீ தன, நிஷதன, வஹீநரன, கரநதமன, பாஹலீகன, ஸுதயுமனன, பல வானகிய மது, [3] ஐளன, பலவானன மருததராஜன, கபோதரோமன, தருணகன, ஸஹதேவன, ஆாஜுனன, வியசுவன, ஸாஸ்ரவன, கிருசா சுவன, சசபிநதுஎனனுமரசன, தசரதபுததிராகளான [4] ராமலக்ஷம ணாகள, பரதாததனன, அளாககன, கக்ஷஸேனன, கயன, கௌராசு வன, பரசுராமா, நாபாகன, ஸகரன, பூரிதயுமனன, மஹாஸ்ரவன, ப்ரதாசுவன, ஜனகன, வேனபுததிரனன பருது, வாரிஷேனன,

1 பக்ஷயமமுதலிய ஐநதும உணவின வகைகள

2 சில பெயாகள இரணடுமுறைவருகினறன

3 இளையெனபவளின புததிரனன புரூரவன

4 இராமலக்ஷமணாகள தமமுருவததுடன யம சபையிலிருபபது உததரராமாயணததில அவதாரஸமாபனகாலததில ராமலக்ஷமணா களை யமன வநது கணடதாகசசொலவதனுலும விளஙகுகினறது

புருஜித், ஜனமேஜயன, பிரமமதததன, தரிகர்ததி, ராஜாவர்கிய உப ரிசரவஸு, இநதிரதயுமனன, பீமஜானு, கௌரபருஷடன, அன கன், லயன, பதமன, முசுகுநதன, பூரிதயுமனன, பரஸேனஜித, அரிஷடநேமி, ஸுதயுமனன, பருதுலாசுவன, அஷடகன இவாக ளும, மதஸயராஜாகள நூறறுவரும, நீபாகள நூறறுவரும, ஹயா கள நூறறுவரும, தருதராஷடராகள நூறறெருருவரும, ஜனமேஜயா கள எணபதினமரும, பிரமமதததாகள வீரிகள ஈரிகள நூறுநூறு பேரகளும, இருநூறு பீஷமாகளும, நூறு பீமாகளும, நூறு பிரதி விநதயாகளும, நூறுநாகாகளும, நூறுஹயாகளும, நூறு [1] பலாசங களும, நாணல தாபபை முதலியவை நூறும, அஙகிருபபனவாக அறியததககவை சநதனு, உனது பிதாவாகிய பாணடு, உசஙகவன, சதரதன, தேவராஜன, ஜயதரதன, புததிமானுகிய விருஷதாபப னெனனும ராஜரிஷி, அவனுடைய மநதிரிகள, நிரமபின தக்ஷிணைக ளோடுகூடின அனேகஞ் சிறநத அசுவமேதயாகஙகளைசசெயது (இவ வுலகைவிடடுச) சென்ற இனனுமனேகமாயிரம [2] சசபிநதுககளாகிய இநதபபுணணியசாலிகளும, புகழுபெறறவாகளும கலவி கேளவி மிகுநதவருமான ராஜரிஷிகளும அநதசசபையில யமதாமராஜனை ஸேவிககினறனா முறைபபடி யாகஞசெயதவாகளும தவததில ஸிததி பெறறவாகளும யோகசரீரம பெறறவாகளுமாகிய அகஸதியா, மதங கா, காலா, மருதபுவென்னும முனிவாகளும தேகமெடுததிருககும அக னிஷவாததாகள, [3] பேனபாகள, [4] ஊஷமபாகள, [5] ஸுதாவநதாகள, [6] பாஹிஷதாகள முதலான பிதருககளும காலசககரமும பரதயக்ஷ ரூபியான அகனிபகவானும பாவஞசெயது தக்ஷிணாயனததில மரண மடைநத மனிதாகளும காலததை நடததுவதறகாக நியமிககபபடட யமகிஙகராகளும சரீரமெடுததுககொணடு வநத சிமசுபைமரம, பலாசமரம, நாணல, தாபபை முதலிய தாவரஙகளும அநத ஸபை யில தாமராஜனை உபாஸிககினறனா இவாகளும் இனனும அனே காகளுமாகிய தாமராஜ ஸபையோரின பெயாகளையும செயகைகளை யும கணககிட முடியாது பாரததனே! அழகியதும நினைததபடி செலவதுமாகிய அநதசசபை நெருககமிலலாமலிருககிறது, விஙவ காமா நெடுஙகாலந தவஞசெயது நிருமாணஞசெயதது பாரதனே! அது தனனெளியினால ஜ்வலிததுககொணடு பிரகாசிககினறது நியமநதவறுதவரும பொயசொலலாதவரும சாநதரும சுததருமான

[1] பலாசு நாணல தாபபமமுதலியவறறின அதிஷடான தேவதை
[2] சுசபிநதுவமசததில பிறநதவாகள [3] நுரையை உணபவாகள.
[4] நீராவியை உண்பவாகள [5] அமிாதமுணபவாகள [6] தீயிலிருபப வாகள

ஸந்யாஸிகள் தமத் நற்கருமங்களினால் தூக்கப்பட்டு அந்தச்சபைக்குச் செல்லுகின்றனா எல்லாரும் ஒளியோடுகூடிய தேஹங்களை உடையவர்களும், தூயஆடைகளைத் தரித்தவர்களும், விசித்ரமான தோள்வளைகளையும் பூமாலைகளையும் ஜ்வலிக்கின்ற குண்டலங்களையும் முத்தாரங்களையும் அணிந்தவர்களும், மஹாத்மாக்களுமான கந்தர்வக்கூட்டங்களும் அப்ஸரஸுகளின் கூட்டங்களும் அவரவர்கள் செவ்வையாகச்செய்த புண்ணியகாமங்களினால் அச்சபைக்குப் போகின்றனா பார்த்தனே! அந்தச்சபையில் எங்கும் வாத்தியமும் ஆட்டமும் பாட்டும் சிரிப்பும் விளையாட்டும் இனிய வாஸனைகளும் இனிய ஒலிகளும் இருக்கின்றன தேவலோகத்திய மாலைகள் அங்கே தினந்தோறும் வருகின்றன தாமமும் அழகும் சிறந்தமணமுமுள்ள நூறுலக்ஷம் பெயர்கள், பிரஜைகளுக்கு ஈச்வரனும் மஹாத்மாவுமாகிய யமனை உபாஸிக்கின்றனா ராஜனே! மஹாத்மாவான பித்ருராஜனுடைய அந்தச்சபை இவ்வகையானது [1] புஷ்கரமாலினியென்னும் வருணஸபையையும் சொல்வேன்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

மந்த்ரபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வருணஸபைச்சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரனே! வருணனுடைய் திவ்யஸபையும் யமஸபையைப்போலவே விஸ்தாரமுள்ளதும் மிக்க ஒளியுள்ளதும் அழகிய பிராகாரங்களையும் தோரணங்களையுமுடையதுமாக ஜலத்துக்குள் விச்வகர்மாவினால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்டது கனிகளையும் மலர்களையும் கொடுக்கின்றவைகளும் நீலமும் பொன்மையும் பசுமையும் வெளுப்பும் சிவப்புமான ரத்தினங்களின் வடிவங்களையுடையவைகளுமான கற்பகதருக்களாலும், பூங்கொத்துக்களை மிகுதியாகவுடைய கொடிகளாலும், புதர்களாலும், சூழப்பட்டிருக்கிறது அச்சபையில் இனிய குரலும் அழகியஉருவங்களுமுள்ள விசித்ரமான எண்ணிறந்தபறவைகள் நூறுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவுமிருக்கின்றன வருணனால் ஆளப்பட்ட அச்சபை வீடுகளும் ஆஸனங்களும் நிரம்பினதும், ஸுகமான காற்றுள்ளதும், குளிரும்வெப்பமுமில்லாததும், வெண்

---

[1] 'புஷ்கரமாலினி' என்பதை விசேஷணமாக்கி, 'தீர்த்த விசேஷங்களால் சோபிப்பது' என்பது பழையஉரை

ணிறமுளளதுமாக அழகாயிருககிறது வருணன சிறநத ஆடை களையும ரததினுபரணஙகளையும அணிநதுகொணடு வாருணியென னும தன மனைவியுடன அநதசசபையிலிருககிறுன அநதவாருணி, கௌரியெனனும இரணடாவது பெயரால உலகததில வழஙகபபடுகி ருள அநதவருணன மகிழநது அமமனைவியுடன ஸுகமாக விளை யாடுகிருன அநதச சபையில ஆதிததாகள மாலைகளோடும சிறநத சநதனமுதலிய பூசசுககளோடும நலலமணமவீச ஜலதேவதையான வருணனை உபாஸிககினறனா ராஜனே! வாஸுகி, தக்ஷகன, ஐராவதன, கிருஷ்ணன, லோஹிதன, பதமன, சகதிமானுகிய சித ரன, கமபலன, அஶவதரன, தருதராஷடரன, வலாஹகன, மணி மான, [1] குணடதாரன, காரககோடகன, தனஞசயன, பலவானுன பாணிமான, குணடதாரன, பரஹராதன, மூஷிகாதன, ஜனமே ஜயன ஆகிய இநதநாகாகள எலலாரும தநதங கொடிகளோடு மணட லமிடடுப படமெடுததுக கொணடிருககினறனா தாமாததகாமங களும அஷடவஸுககளும கபிலமுனிவரும அஙகே இருககினறனா நாகராஜரான ஆதிசேஷரும அஙகிருககிறா அவரைக கணடு நீாப பிராணிகளுககு அதிபதியான வருணன (அருககியம முதலிய) உப சாரஙகளைசசெயது ஆஸனமளிதது மரியாதைசெயகிறுன வாஸுகி முதலிய நாகாகளனைவரும அஞசலிசெயது, ஆதிசேஷரால அனுமதி கொடுககபபெறற பிறகு தநதம தகுதியினபடி உடகாாநதிருககின றனா யுதிஷடிரனே! இவாகளும மறறுமபலநாகாகளும வினதை யின புததிரரானகருடரும அவாவேலைககாரரும அநதச சபையில மஹாதமாவானவருணனைச சேவிபபினறிப பணிகினறனா விரோ சனன மகனுன பலியெனனும அஸுரராஜன, பூமியை ஜயிததவ னுகிய நரகாஸுரன, ஸமஹராதன, விபரசிததி, காலகஞசாகளென னும அஸுரக கூடடததாா, ஸுஹனு, துாமுகன, சஙகன, ஸும னஸ, ஸுமதி, கடோதரன, மஹாபாாஶவன, காதனன, பிடரன, விஶவரூபன, ஸவரூபன, விரூபன, மஹாசிரன, தசகரீவன, வாலி, மேகவாஸன, தசாவரன, டிடடிபன, விடபூதன, ஸமஹலாதன, இநதிரதாபனன ஆகிய தவமபுரிநது வரமபெறறவாகளும சூரா களும மரணமிலலாதவாகளுமான அஸுரகுலததோரனைவரும, அழகான குணடலஙகளையும கிரீடஙகளையும திவயவஸதிரஙகளையும தரிதது மலாமாலைகளசூடித தாமரூபமான பாசாயுதததைத தரித திருககும மஹாதமாவானவருணனை அநதசசபையில ஸேவிககினற னா அரசாககரசே! பரதகுலததோனே! யுதிஷடிரனே! நானு ஸாகரஙகளும, பெயாபெறற கஙகாநதி, யமுனை, விதிசை, வேணை,

1 இஃது இரணடு முறை வநதிருககிறது

நாமதை, வேகவாஹினி, விபாசை, சததரு, சநதிரபாகை, ஸரஸ வதி, இராவதி, விதஸதை, தேவநதியாகிய ஸிநது, கோதாவரி, கிருஷணவேணி, நதிகளிறசிறநதகாவேரி, கிமபுனை, விசலயை, வைதரணி, திருதீயை, ஜயேஷடிலை, சோணமெனனுமபெரிய [1] நதம, சாமணவதி, பாணுசையெனனுமமஹாநதி, ஸரயு, வாரவதயை, நதிகளிறசிறநதலாஙகலி, கரதோயை, ஆதரேயி, லௌஹிதயமென னுமமஹாநதம, லஙகதி, கோமதி, ஸநதியை, தரிஸரோதஸிமுத லிய உலகததில பெயாபெறற புணணியதீாததஙகளுளள ஆறுகளும புணணிய தீாததஙகளும தடாகஙகளும கிணறுகளும அருவிகளும குளஙகளும குடடைகளும திசைகளும பூமியும மலைகளும ஜலஜந துககளைததும தேகமெடுதது மஹாததுமாவான வருணபகவானை உபாஸிககினறன கநதாவாகள அபஸரஸுககளின கூடடஙகள அனைததும ஸஙகீதவாததியஙகளோடு அநதசசபையில வருணனைத துதிசெயது கொணடிருககினறனா இாததினஙகளோடுகூடிய மலை களும ஜலஙகளும அநதசசபையில தேவரூபிகளாக மிகக இனிய கதைகளைச சொலலிககொணடிருககினறன வருணனுடைய மநதி ரியான ஸுநாபனெனபவன தனபிளளைகளாலும பேராகளாலும கோவெனனும புஷகரனுலும சூழபபடடவனுக வருணனை உபாஸிக கினறுன மேறகூறிய எலலோரும திவயசரீரஙகளோடு தஙகளுக கதிபதியான வருணனை உபாஸிககினறனா பாரதனே! முனனே நான ஸஞசரிததபோது இநத அழகான வருணஸபை எனனுல காணபபடடது, குபேரன ஸபையைபபறறியும கேள

பததாவது அதயாயம

மநதரபாவம (தொடாசசி)

(குபேரஸபைசசிறபபு)

ராஜனே! குபேரனுடையஸபை நூறுயோஜனைநீளமும எழு பதுயோஜனை அகலமுமுளளது, வெணமைநிறமானது ராஜனே! அநதசசபை குபேரன தனதவததினுல சமபாதிததது சநதிரனு டைய ஒளியையும மறைபபதும கயிலைமலையின சிகரமபோனறதுமா ன அநதசசபை யகஷாகளாலவஹிககபபடடு ஆகாயததிலபறபபதுபோ ல விளஙகுகினறது பொனமயமானஉயாநதமாளிகைகளினுலசோபிப

1 மேலகடலிலவிழும ஆறு

பதும, உயாநத ரததினஙகளிஞல விசிததிரமானதும மனததைததகவருவதும சிறநத மணமுளளதும வெணமேகமபோனற சிகரததையும உருவததையுமுடையதுமான அநதததிவயஸபை ஆகாயததில மிதபபது போலக காணபபடுகினறது, பொனமயமான உறுபபுககளோடுகூடியிருபபதஞல மினனறகொடிகளாலேயே புதுமையாக அமைககபபடடதுபோலிருககினறது ஸ்ரீமாஞகிய குபேரனெனனும அரசன அறபுதமான ஆபரணஙகளையும ஆடைகளையும ஜவலிபபவைபோனற குணடலஙகளையும தரிதது அனேகமாயிரம மஙகையாகளால சூழபபெறறு அநதசசபையில வீறறிருககிருன மஹாராஜனே! தனஙகளுககெலலாம ஈசுவரஞன குபேரன எலலா ஆபரணஙகளிஞலும அலஙகரிககபபெறறவளும அழகிய தேகமுளளவளுமாகிய ரிததியெனனும மனைவியுடன கூடி உயாநதவிரிபபுககள போடபபடடதும உயாநத[1] காலகளுடையதும ஸூாயனைபபோலப பிரகாசிபபதுமான உயாநத ஸிமமாஸனததில வீறறிருநது விளஙகுகிருன [2] நநதனவனததில வேணடினவறறை வழஙகுகினற மநதாரமெனனும கறபகமரஙகளின சோலைகளை அசைததுககொணடும அலகையெனனுமபெயருளள ஓடையிலுளள தாமரைமலா செஙகழுநீாமலாகளின கநதஙகளையெடுததுககொணடும உளளததை மகிழவிககும குளிாநதகாறறு குபேரனை அடைகினறது மஹாராஜனே! தேவாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸ்ஸுகளின கூடடஙகளும அநதஸபையைசசோநது அஙகே தேவலோகததிய[3] தானஙகளைபபாடுகினறனா மிஸ்ரகேசி, ரமபை, சிததிரஸேனை, சுசிஸமிதை, சாருநேததரை, கிருதாசி, மேனகை, புஞ்சிகஸதலை, விஸ்வாசி, ஸஹஜனயை, பிரமலோசை, ஊாவசி, இரை, வாககை, சௌரபேயி, சமீசி, புதபுதை, லதைமுதலாகிய ஆடடததிலும பாடடிலும நிபுணாகளான ஆயிரககணககான அபஸரஸ்ஸுகளும கநதாவாகளும குபேரனை ஸேவிககினறனா தேவலோகததிய வாததியஙகளும ஆடடஙகளும பாடடுககளும எககாலமும இடைவிடாத அநதஸபை கநதாவாகள அபஸரஸ்ஸுகளின கூடடஙகளிஞல நிறைநது அழகாகவிளஙகுகினறது பாரதனே! கினனராகளெனறும நராகளெனறும சொலலபபடட கநதாவ ஜாதியாரும மாணிபதரன, தனதன, ஸ்வேதபததரனெனனும யக்ஷன, கசேரகன, கணடகணடு, மஹாபலசாலியான பிரதயோதன, குஸதுமபுரு, பிசாசன, கஜகாணன, விசாலகன, வராஹகாணன, தாமரோஷடன, பலகக்ஷன, பலோதகன, ஹமஸசூடன, சிகாவாததன, ஹேமநேததரன, விபீஷணன, புஷபானனன, பிஙகள

---

1 காலகொடடை தோடடம

2 சைததரதமெனனும அவனுடைய

3 ஒருவகை ஸவரவரிசை

கன, சோணிதோதன, பிரபாலகன, விருகூஷவாஸி, அனிகேதன, சீரவாஸனமுதலான அனேகலகூஷககணககான யகூஷாகளும பெருமை பொருநதிய லகூஷமீதேவியும நளகூபரனும எபபோதும அஙகேயே இருககினறனா நாமும மறறுமுளள எமமைப போனறவரனேக ரும அநதசசபையில இருபபோம அநதசசபையில பிரமமரிஷி களும தேவரிஷிகளும இருககினறனா மஹாபலசாலிகளான ராகூஷ ஸாகளும கநதாவாகளும அநதசசபையில பிரபுவும மஹாதமாவு மாகிய குபேரனை உபாஸிககினறனா அரசாகளிறசிறநதவனே! உமா பதியும [1] பசுபதியும சூலாயுததாரியும பகதேவதையின நேததிரத தைக கெடுததவரும முககணணரும உககிரமானவிலலைததரிததவ ரும மஹா பலசாலியும பகவானுமாகிய சஙகரா இரததமபோற சிவநதகணகளும பேரிரைசசலுமுடையவாகளும கொழுபபையும மாமிசததையுமஉணபவரும கொடியவரும பலவித ஆயுதஙகளைத தரித்துப பயஙகரமாயிருபபவரும காறறைபபோலக கடியவேகமுள ளவரும குடடையும உயரமும கூனுமான பூதககூடடஙகளினால சூழபபெறறவராகத தமது தோழனாகிய குபேரனிடததில எப போதுமிருககிறா விஸவாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ, தும்புரு, பா வதன, சைலூஷன, கானமதெரிநத சிததிரஸேனன, சிதரரதன முதலான கநதாவராஜாகளனேகரும மறறுமுளள கநதாவாகளும தமபரிவாரஙகளுடனமகிழநது தனேஸவரனைப பணிகினறனா வித தியாதராருககரசனான சகரதாமனெனபவன தன தமபிமாகளுடன கூட அநதசசபையில பிரபுவான தனேசுவரனைப பூஜிககிறான நூற றுககணககான கினனராகளும அஙகே பிரபுவான குபேரனைப பூஜிக கினறனா பகததனமுதலிய அரசாகளும அசசபையிலிருககின றனா கிமபுருஷாககு அரசனாகிய தருமனும, ராகூஷஸாககுஅரசனா கிய மஹேநதிரன கநதமாதனன இவாகளும குபேரனை உபா ஸிககினறனா தாமிஷடரானவிபீஷணரும, இயககா கநதாவா அனைவரோடுஙகூடத தமஸஹோதரனும பிரபுவுமான குபே ரனை அடுததிருககிறா ஹிமாலயம பாரியாதரம, விநதியம, கைலா ஸம, மநதரம, மலயம, தாததுரம, மஹேநதிரம, கநதமாதனம, தேவ பாவதஙகளாகிய இநதிரகீலம ஸுனாபம ஆகிய இவைகளும, மேருமுத லான மறறுமுளள அனேகமலைகளும, பிரபுவும மஹாதமாவுமான தனபதியை ஸேவிககினறன பகவானாகிய நநதிகேசுவரா, மஹா காலன, காஷடன, குடமுகன, தநதி, விஜயன, தபோதிகன, சஙகு

1 பசுபதி=பசுவெனனும ஆததமாககளுககுப பதி

கானனமுதலிய சிவகணஙகளனைவரும குபேரனையடுதது இருககினறனா மிகுநதபலமுளள வெளளெரிஷபமும அஙகே காஜிதது கொணடிருககிறது இனனும அனேகம ராக்ஷஸாகளும பிசாசாகளும தனதனிடம காததிருககினறனா தேவதேவாககும ஈசுவரரும மூவுலகஙகளைபபடைபபவரும பலரூபஙகளஎடுபபவரும உமாபதியுமாகிய சிவபெருமான தமகூடடததாராற சூழபபடடுவருமபோது தனேசுவரனான குபேரன அவரைத தலையாலவணஙகி அநதமஹாதேவரிடம அனுமதிபெறறபினபுதான உடகாருகிறுன தனபதியின ஸநேகிதரும பகவானுமான சிவபிரானும சிலஸமயம உடகாருவாா நவநிதிகளுககும முதனமையான சஙகம பதமமெனனும இரணடு சிறநத நிதிகள மறறநிதிகளையெலலாம அழைததுககொணடு குபேரனை ஸேவிககினறன ஆகாயததிறசஞசரிககும அபபடிபபடட அழகான அநதஸபை எனறுறகாணபபடடது ராஜனே! பிரமமஸபையைச சொலவேன, அதையுங கேள

பதினோராவது அதயாயம

மநதரபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிரமமஸபைசசிறபபு.)

அனபனே! பரதகுலததோனே! இவவகையான உருவமுளளதெனறு உரைககமுடியாததாகிய பிரமமஸபையைபபறறி நானசொலவதை நீ கேள ராஜனே! களைபபிலலாதவரான ஸூாயபகவான, முநதிய [1] தேவயுகததில மானிட லோகததைபபாாகக விருபபமுறறவராக ஆகாயததிலிருநதுவநதாா பாணடவனே! பரதரேறே! மனததினல செலலததககதும அறிவுககும சொலலுககும எடடாதபெருமைபொருநதியதும எலலாபபிராணிகளினமனஙகளையும கவருவதுமாகிய பிரமமதேவருடைய திவயஸபையைப பாாதத பிறகு அவா மானிடவடிவததோடு ஸஞசரிததுவருகையில எனனைககணடு அநதசசபையைபபறறி எனககு உரைததாா. பாணடவசரேஷடனுன ராஜனே! நான, அநதஸபையின சிறபபுகளைககேடடு அதைபபாாககவிருபபமுளளவனுக ஸூாயனைநோககி, 'பகவானே! அழகான பிரமம

[1] மனிதாகளுககு ஒருவருஷம தேவாகளுககுஒருநாள மானிடவருஷம முநநூறறறுபது சோநதது தேவாகளுககுஒருவருஷம பனனீராயிரமதேவ வருடம மானிடாகளுககு நாலுயுகஙகள அவை தேவாகளுககுஒருயுகம தேவயுகமஆயிரம பிரமமாவுககு ஒருதினம இஙகு தேவயுகததில எனபதறகு, 'கிருதயுகததில' எனபது பழைய உரை

ஸபையை யான காணவிரும்புகிறேன கிரஹஙகளுககு அதிபதியே! என்ன தவம் என்னகருமம அலலது எநத ஔஷதபபிரயோகஞ்செய வதனல பாவஙகளையொழிபபதாகிய அநதசசிறநதஸபைககு நான போகமுடியும்? எவவகையாக அதை யான காணபேன? அதை எனக குசசொலலும்' என்றுகேட்டேன பரதஸரேஷ்டனே! ஆயிரம கதிர களையுடைய அநதஸூாயன, என்னுடைய இநதசசொலலைககேட்டு, 'நீ மனததை அடககி ஆயிரமவருஷகாலம பிரமமவிரதமெனனும தவமபுரிவாயாக' என்று கூறினா உடனே, நான இமயமலையினமேல அநதப பெருநதவம செயதேன அதனபிறகு, பாவமறறவரும களைப பிலலாதவரும மஹிமையுளளவருமான ஸூாயபகவான என்னை அழைததுககொணடு அநதப பிரமமஸபைககுச சென்றா ராஜனே! அநதசசபை இவவகை உருவமுளளதென்றுசொலலமுடியாது அது நிமிஷததுககுநிமிஷம சொலலுககெட்டாத வெவவேறு வடிவஙகளை அடைகிறது பாரதனே! அதனஅளவையும வடிவததையும நான அறியேன அவவகையான உருவததையும நான ஒருகாலததிலும கணடிலலை அரசனே! குளிரசசியும வெபபமுமிலலாமல எபபோ தும மிகக ஸுகமாகவேயிருககிறது அநதஸபையைச சாாநதவாகள பசிதாகஙகளையுமகளைபபையுமஅடைவதிலலை அது மிகக ஒளியுளள பல நிறமுளள ரததினஙகளினல அமைககபபெறறது அது தூண களினல தாஙகபபடுவதிலலை, என்றும கெடாமலிருககிறது மிகக ஒளியுளள பலவகைத தெயவலோகப பொருளகளுடன கூடியது சந திரனையும ஸூாயனையும அகனியையும மிஞசிப பிரகாசிககின்ற அநத ஸபையானது ஸவாககலோகததிறகு மேலிருநதுகொணடு ஸூரி யனைப பபமுறுததுவதுபோல விளஙகுகின்றது ராஜனே! எலலா உலகஙகளுககும தாதையான அநதபபிரமமதேவா எபபோதும தமது ஈசுவரசகதியினல எலலாவறறையும படைததுககொணடு அநதச சபையில தாம ஒபபறறவராயிருககிறா தகஷா, பிரசேதஸ, புலஹா, மரீசி, ஸமாததரானகசியபா, பிருகு, அதரி, வஸிஷ்டா, கௌதமா, அஙகிரஸ, புலஸதியா, கரது, பரஹலாதா, காததமா ஆகிய பதினனகு சிருஷ்டிகாததாகளும அதாவாஙகிரஸா, வாலகி லயா, மரீசிபா என்னும ரிஷிகளும பிரபுவான பிரமமதேவரை அடுததிருககின்றனா பாரதனே! மனம, ஆகாயம, விததைகள, வாயு, தேயு, நீா, நிலம, சபதம, பரிசம, ரூபம, ரஸம, கநதம, மூலபபிர கிருதி, (மகதது அகஙகாரம முதலிய) விகாரஙகள இவைகளும பூமிககுக காரணமான மறறுமுளளவையும பெரிய மஹிமையுளள

அகஸதியா, தவவனமையுளள மாாககணடேயா, ஜமதகநி, பரதவா
ஜா, ஸமவாததா, சயவனா, மஹாானுபாவரான தூாவாஸா, தாமிஷட
ரான ரிஸயசிருஙகா, யோகசாஸதிரஆசாரியரும சிறநததவமுளள
வருமான மஹிமைபொருநதிய ஸனதகுமாரா, அஸிதா, தேவலா,
ததுவஜஞானியான ஜைகிஷவயா, ஐமபுலனகளெனனும சததுருக
களை ஜயிததவரான ரிஷியா, சிறநதமஹிமையுளள மணியெனபவா
இவாகளும அஙகே பிரமமதேவரை உபாஸிககினறனா பாரத
தனே! எடடு அஙகஙகளோடுகூடிய ஆயுாவேதமும தேகமெடுததுக
கொணடு அஙகேயே இருககிறது சநதிரனும ஸூாயனும நக்ஷத
திரஙகளும கிரணஙகளநிரமபின ஆதிததனும காறறுககளும யாகங
களும ஸஙகறபமும பிராணனும அறமபொருளினபஙகளும மகிழச
சியும பகையும தவமும இநதிரியஜயமும மறறுமுளள இவவகை
யான அனேகஙகளும தேகஙகளெடுததுப பெருநதவஞசெயது
கொணடு மஹாதமாககளாகப பிரமமதேவரை ஆஸரயிததிருககின
றன [1] கநதாவாகள அபஸரஸுகள இவாகளின இருபததேழு
வகையாகளும திககுபபாலகாகளெவரும அநதசசபையில வநது
சோநதிருககினறனா பாரதனே! பாணடவனே! ராஜனே! சுக
கிரன, பிருஹஸபதி, புதன, அஙகாரகன, [2] சனைசசரன, ராகுமுத
லான எலலாககிரஹஙகளும மநதிரமும ரதநதரமெனனும ஸாம
மும ஹரிமான வஸுமானெனபவாகளும பனனிரணடு ஆதிததா
களும அவாகளுககுததலைவனான ஸூாயனும அகனிஷோமா மிதரா
வருணாமுதலிய இரடடைததேவாகளும ஸபதமருததுககளும
அஷடவஸுககளும விசுவகாமாவும பிதிாதேவாகளெவரும ஹோமத
திரவியஙகளைத தரும ருககவேதம, ஸாமவேதம, யஜுாவேதம, அதா
வணவேதமெனனும நானகும எலலாசசாஸதிரஙகளும இதிகாசஙக
ளும [3] உபவேதஙகளும வேதாஙகஙகளைனததும கிரஹஙகளும
யாகஙகளும ஸோமலதையும எலலாததேவாகளும துனபஙகளைக
கடததிவைககும ஸாவிததிரியும அவவாறே கலபஞசகதி, ஞாபக
சகதி, சொலவனமை, திரிகாலஜஞானம, உலகஅறிவு, புகழ,
[4] பொறுமையெனனும எழுவகையான [5] ஸரஸவதியும ஸதோததி
ரஙகள சஸதிரஙகள எனனபபடட ஸாமஙகளும பலவகைக

---

1 சிலா இருபததேழு நக்ஷததிரஙகளெனறும, வேறுசிலா கநதா
வா அபஸரஸுகளினகணஙகள இருபதும கநதாவததலைவாகள எழு
வரும எனறும அபிபபிராயபபடுவதாகப பழையஉரைகூறுகிறது

2 சனி

3 தனுாவேதமமுதலியன

4 அவஸரபபடாமல கிரஹிததலும விளமபுதலும

5 அகரம, உகரம, மகரம, அரைமாததிரை, நாதம, பிநது, சகதி
எனனும எழுவகையான பிரணவம எனறும, அலலது ஸமஸகிருதம,

[1] காதைகளும தாகரங்களோடுகூடிய பாஷியஙகளும பலவகைநாட கஙகளும காவியஙகளும [2] கதைகளும ஆகயாயிகைகளும [3] காரிகை களும தேகஙகளெடுததுககொணடு அஙகேஇருககினறன குரு வுககுபபூஜைசெயத புணணியசாலிகளும அஙகேஇருககினறனா பாரதனுன யுதிஷடிரனே! [4] கஷணஙகள, லவஙகள, [5] முகூாததங கள, பகல இரவுகள, பகஷஙகள, மாதஙகள, ஆறுருதுககள, வருஷங கள, ஐநது [6] யுகஙகள, [7] நாலுவகைததினஙகள, எனறுமஅழியாத தும மாறுததுமான அநதமுதனமையான காலசகரம தாமசகரம ஆகிய இவை அஙகே எபபோதுமஇருககினறன [8] தேவமாதாகளா கிய அதிதி, திதி, தனு, ஸுரஸை, வினதை, இரை, காலிகை, ஸுரபிதேவி, ஸரமை, கௌதமி, பிரபை, கதரு, ருததராணி, ஸ்ரீதேவி, லகஷமி, பததரை, ஷஷடிதேவி, பிருதிவிதேவி, ஹரீதேவி, ஸவாஹாதேவி, கீாததி, ஸுராதேவி, இநதிராணி, புஷடி, அருநததி, ஸமவிருததி, ஆசை, நியதி, ஸருஷடி, ரதிதேவிமுதலிய தேவபபெண களும பிரமமதேவரை ஸேவிசகினறனா ஆதிததியாகளும வஸுக களும ருததிராகளும மருததுககளும அஸவினீதேவாகளுமவிஸவே தேவாகளும ஸாததியாகளும மனோவேகமுளள பிதிாதேவாகளும பிரமமதேவரை ஸேவிககினறனா புருஷஸரேஷடனே! பிதிா தேவதையின கூடடஙகள ஏழுவகைகளெனறு அறி அவா களுள, நானகுவகையாா [9] சரீரமுளளவாகள, மறற மூனறுவகையாா [10] உருவஙகளமடடும உளளவாகள பாரதனே!

பிராகிருதம, பைசாசம, அபபரமசம, லலிதம, மாகதம, கதயம என னும எழுவகைப பாஷைகளெனறும உரைபபது பழையவுரை அதில கலபஞசகதி முதலிய மேறசொலலிய எழை வேறுககொளள வேணடும

1 தேசபாஷையிலுளள பாடடுககள

2 ஆகயாயிகை, கதை இரணடும வசனபரபநதஙகள அவறறுள, கதாநாயகனே நேரிலசொலலுவதும உசசுவாஸஙகளெனனும பிரிவுக ளுளளதும ஒவவோா உசசுவாஸஙகளிலும அவவவறறின விஷயஙகளை குறிபபிககும ஸலோகம இருபபதும ஆகயாயிகை இவவாறினறிச சரிததிரஙகளை வசனநடையாகச சொலலுவது கதை

3 சாஸதிர விஷயஙகளைச சுருககிசசொலலும ஸலோகஙகள

4 நொடிகள 5 மூனறேமுககாலநாழிகை

6 கிருதயுகம திரேதாயுகம துவாபரயுகம கலியுகம யுசஸநதியை ஆகஜநது 7 மனுஷய தெயவ பிதிா பிரமதினஙகள

8 இஙகே அஸுராாகாமுதலியோரும தேவஜாதியிறசோககப படடனா 9 ஸபரிசிககததகக தேகமுளளவாகள,

10 ஸபரிசிககககூடாமல காணபபடுபவா,

மஹாநுபாவாகளான வைராஜாகளும அகனிஷவாததாகளும ஸவாக
கததில ஸஞசரிபபவரும உலகஙகளில பெயாபெறறவருமான காாஹ
பததியாகளெனனும பிதிாககளும ஸோமபாகளும ஏகஶருஙகாகளும
சதுாவேதாகளும கலாகளுமாகிய இநத எழுவகைப பிதிாககளும
பிரமம க்ஷததிரிய வைஶய ஶூதரெனனும நானகுவாணஙகளிலும
பூஜிககபபடுகினறனா இநதப பிதிாககளை முதலில புஷடிசெயவத
ஞல சநதிரன விருததிசெயயபபடுகிருன அபபடிபபடட பிதிாகக
ளெலலாரும பிரமமாவின அருகிலிருநதுகொணடு அளவறற மஹிமை
யுளள பிரமமதேவரைச சநதோஷமாகப பணிகினறனா ராக்ஷ
ஸாகள, பிசாசாகள, அஸுராகள, யக்ஷாகள, நாகாகள, கருடாகள,
பசுககள ஆகிய இவாகளும ஜஙகமஙகளும தாவரஙகளும பூமிமுதலிய
ஐநது மஹாபூதஙகளும பிரமமதேவரை உபாஸிககினறனா தேவா
களுககு ராஜாவான இநதிரன, வருணன, குபேரன, யமன, பாா
வதியுடன கூடிய மஹாதேவா இவாகளனைவரும எபபோதும அஙகே
போகினறனா ராஜஶரேஷடனே! ஸுபரமமணயரும எபபோதும
பிரமமதேவரை உபாஸிககினறனா ராஜனே! பகவாஞன நாரா
யணரும தேவரிஷிகளும வாலகிலலியரிஷிகளும காபபததில ஜனிதத
வாகளும ஜனிககாதவாகளுமான ரிஷிகளும பிரமமதேவரை ஸேவிக
கினறனா ராஜனே! இவவுலகததில காணபபடும மறறுமுளள
ஜஙகமஸதாவரஙகளும அநத ஸபையில என்ஞல காணபபடடன
வெனறு அறி பாணடவனே! நிததியப பிரமமசாரிகளான ரிஷிகள
எணபதது எணணுயிரவரும ஸநததியுளள ரிஷிகள ஐமபதினுயிரம
போகளும அஙகே இருககினறனா அநதத தேவாகளனைவரும
அவவிடததில இஷடபரகாரம பிரமமதேவரைக கணடு அவருககுத
தலைவணஙகி நமஸகாரஞசெயது வநதவாறே செலலுகினறனா அள
வறற ஞானமுளளவரும உலகஙகளுககுத தாதையும எலலாப
பிராணிகளிடததும தயையுளளவருமாகிய பிரமமதேவா அதிதிக
ளாகவநத மஹாநுபாவாகளான தேவாகளையும அஸுராகளையும
நாகாகளையும பிராமணாகளையும யக்ஷாகளையும கருடாகளையும
காலேயாகளையும கநதாவாகளையும அபஸரஸுகளையும அவரவா தகு
திபபடி அழைககிருா ராஜனே! அளவறற மஹிமையுளளவரும
உலகஙகளுககு ஆதமாவுமான பிரமமதேவா அவாகளை அழைதது
இனசொலலினுலும வெகுமதியினுலும அவாகள காரியததை நிறை
வேறறுவதனுலும ஆனநதததை உணடுபணணுகிருா அனபனே!
பரதகுலததோனே! அவவாறு வநதுகொணடும போயககொணடும
இருககும அவாகளால நிரமபியிருககும அநத ஸபை ஆனநதததை

அளிப்பதாயிருக்கிறது எல்லா ஒளிகளும் நிரம்பினதும் பிரமமரிஷி களின் கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும் களைப்பில்லாததுமான அந்தத் திவ்யஸபை, பிரம்மதேவருடைய பெருமையினால் சிறப்பாக விளங்குகிறது. ராஜஶ்ரேஷ்டனே! மானிடலோகத்தில் இந்த உன் ஸபை எப்படியோ அப்படியே மேலுலகங்களில் காணா அரிதாகிய அப்படிப்பட்ட அந்தச் சபை என்னால் காணப்பட்டது. பாரதனே! தேவலோகங்களில் இந்த ஸபைகளையே நான் முன்னம் கண்டிருக்கி றேன். உன்னுடைய இந்தச்சபை மானிடலோகத்திலுள்ள எல்லா வற்றிலும் மிகச்சிறந்தது" என்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

மந்த்ரபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(தர்மபுத்திரர் ஹரிச்சந்திரனைக்குறித்துக் கேட்டதன்மேல் நாரதர் ராஜ ஸூயயாகத்தின் பெருமையைப்பற்றி அவருக்குச்சொன்னது.)

இவ்வாறு நாரதர்சொல்லக்கேட்ட தர்மபுத்திரர், 'பேசுகிற வரில் சிறந்தவரே! வல்லமையுள்ளவரே! யமனுடைய ஸபையில் அரசர்களின்கூட்டம் பெரும்பாலும் உம்மால் கூறப்பட்டது. நீங்கள் சொல்வதே எனக்குச் சரி. ஸமர்த்தரே! வருணனுடைய ஸபையில் நாகர்களும் அஸுரஶ்ரேஷ்டர்களும் நதிகளும் ஸமுத்திரங்களும் மிகுதியாகக் கூறப்பட்டனர். அவ்வாறே குபேரஸபையில் யக்ஷர்க ளும் குஹ்யகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்ஸு களும் சிவபெருமானும் கூறப்பட்டுளர். பிரம்மதேவருடைய ஸபையில் மஹரிஷிகளும் தேவர்களகூட்டத்தாரனைவரும் சாஸ்தி ரங்களனைத்தும் இருப்பதாகச் சொன்னீர். முனிவரே! இந்திரனு டைய ஸபையில்மட்டும் தேவர்களையும் அநேக கந்தர்வர்களையும் மஹரிஷிகளையும் பெயரெடுத்துரைத்தீர். மஹாமுனிவரே! ராஜ ரிஷிகளில் ஹரிச்சந்திரன் ஒருவன்மட்டுமே மஹாத்துமாவான தேவேந்திரன் ஸபையிலிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். தவ ருத்தவமுடையவரே! மிக்க பெரும்புகழ்பெற்றவனான அந்த ஹரிச் சந்திரன் தேவேந்திரனுக்கு எதிராயிருக்கும்படியாக என்ன வினை செய்தான்? என்ன தவம்புரிந்தான்? பிராம்மணரே! பித்ருலோ கத்திலிருக்கும் என் தந்தையும் மஹானுபாவருமான பாண்டு உம் மால் எவ்வாறு காணப்பட்டார்? உம்முடன் எப்படிச் சந்தித்தார்? என்ன சொன்னார்? பகவானே! சிறந்த தவமுடையவரே! அதனை

எனககுச சொலலும இவறறையெலலாம உமமிடததில கேடக விருபபமுளளவனுக இருககிறேன' என்றுகூற, நாரதா சொலல லானு

'அரசாககரசனே! பிரபுவே! ஹரிசசநதிரனைபபறறி எனனைக கேடடபடியால சிறநத புததியுளள அவனுடைய மஹிமையை யான உனககுச சொலவேன இக்ஷுவாகுகுலததில பிறநதோனும அயோததிநகருககு அதிபதியும விசுவாமிததிரரால காபபாறறபபடட வனும வீரனுமான திரிசஙகுவெனனும அரசன ஒருவன இருநதான. அவனுககு, கேகயராஜவமசததிற பிறநதவளான ஸததியவதியென னும மனைவியிருநதாள கௌரவபுததிரனே! அவளுககுத தாமமாகக காபபம உணடாயிறறு அரசனே! அநத மஹாபாககியவதி பிரஸவ மாஸம வநதபோது ஹரிசசநதிரனெனனும குறறமறற குமாரனை ஈனருள அநத ஹரிசசநதிரராஜன திரிசஙகுவின மைநதனெனறு சொலலபபடுகிருன மிகுநத பலசாலியான அவவரசன எலலா அர சாகளுககும அரசனுக் இருநதான அரசாகளனைவரும அவன கட டளைககு அடஙகியிருநதனா ராஜனே! அவவரசன பொனனணிகள பூணட ஒரே ஜயததேரிலேறி (வேறுதுணையினறிச) சவதிரவனமை யினுல [1] ஏழு தீவுகளையும ஜயிததான மஹாராஜனே! அவன மலை களும நீாகளும காடுகளும அடஙகிய புவனிமுழுமையும வெனறு ராஜஸூயமெனனும மஹாயாகததைப புரிநதான எலலா அரசாக ளும அவன கடடளைபபடி திரவியஙகளைக கொணாநதனா அவாக ளே அநத யாகததில பிராமமணாகளுககுப போஜனம பரிமாறுகிற வாகளாயிருநதனா பராககிரமசாலியான ஹரிசசநதிரமஹாராஜன சாஸதிரபபடி ராஜஸூயயாகததை நிறைவேறறினபின அரசாககரச னுக அபிஷேகஞசெயயபபெறறு விளஙகினுன சிறநத தக்ஷிணைக ளோடுகூடிய ராஜஸூயயாகததில முடிசூடடபபெறற அவவரசன, மகிழசசியுடன, யாசகாகள தனனிடம கேடடதறகு ஐநதுமடஙகதிக மாக அவாகளுககுப பொருளளிததான பிறகு, அகனியை விஸா ஜனஞசெயயுஙகாலம வநதபோது, பறபல தேசஙகளினினறும வநத பிராமமணாகளுககு விருபபபபடி மரியாதையோடு பலவகைப பக்ஷ ணஙகளையும போஜனஙகளையும பொருளகளையும கொடுததுத திருபதி அடைவிததான ரததினஙகளினகுவியலகளினுல திருபதியடைவிககப பெறறு மகிழவுறற அநதணாகளின ஆசீாவாதஙகளினுல பராகரமத

---

[1] ஸபததவீபஙகளாவன —1 ஜமபுததீவு 2 பலக்ஷததீவு 3 குசத தீவு 4 கரௌஞசததீவு 5 சாகததீவு 6 சாலமலிததீவு 7 புஷகரததீவு

திலும புகழிலும மறற அரசாகளேககாட்டிலும மேலாக இருநதான. ராஜனே! பரதரேறே! இநதககாரணமபறறிததான அநத அனேக மாயிரம அரசாகளேககாட்டிலும ஹரிசசநதிரன சிறபபுறறு விளங்கு கிருனெனறறி மனிதாககதிபதியே! வெறறிபெறற ஹரிசசநதிரன அமமஹாயாகததை நிறைவேறறினபின ஸமராட்டாக முடிசூடடப பெறறு விளஙகினன பரதஸ்ரேஷடனே! மறறுமுளள அரசாகளில எவாகள ராஜஸூயயாகததைச செயகினறனரோ அவாகள இநதிர னுடனகூடி மகிழகினறனா பரதஸரேஷடனே! யுததததில ஓடா மல மரணமடைநதவா எவரோ அவரும அநத இநதிரலோகததைச சோநது மகிழகினறனா எவாகள இவவுலகததில கடுநதவததினுல தேகததை விடுகினறனரோ அவாகளும அவவிடமசோநது எககால மும சிறபபுறறு விளஙகுகினறனா கௌரவாகளேச சிறபபிககிறவ னே! குநதிபுதரனே! ராஜனே! ஹரிசசநதிர ராஜனிடததிலுளள மேனமையைககணடு விபபுறற உன தநதையாகிய பாணடு நான மானிடலோகததிறகு வருவதை அறிநது என்னை வணஙகி, 'ஐயா! நீா யுதிஷடிரனுககு, 'பாரதனே! நீ புவனியைவெலல வலலவனு யிருககிருய, உன ஸஹோதராகள உனககு அடஙகியிருககினறனா நீ யாகஙகளிற சிறநத ராஜஸூயயாகததைச செயவாயாக எனது புதலவனுகிய நீ ராஜஸூயயாகஞசெயதால நான வெகு சீககிரததில இநதிரஸபைககுசசெனறு ஹரிசசநதிரனைபபோல அனேக வருஷ காலம நிததிய ஸநதோஷமாயிருபபேன' எனறு சொலலககடவீா' எனறு கூறினன 'அபபடியேயாகடடும நான பூலோகததிறகுப போவேனுயின ராஜாவான உனபுததிரனுககுசசொலவேன' எனறு அவனுககு மறுமொழி கூறினேன பாணடவனே! புருஷஸரேஷட னே! அநதபபாணடுவின எணணததை நீ நிறைவேறறககடவாய நீயும உன முனனோகளும தேவேநதிரலோக வாஸததைப பெறு வீாகள அரசனே! இநதப பெரிய யாகம இடையூறுகள மிகுதியாக உளளதெனறு நினைககபபடடது யாகஙகளேககெடுககும பிரமம ரக்ஷஸுகள இதில தவறுகளேத தேடிககொணடிருககினறன க்ஷத திரியாகளே அழிபபதும பூமியையொழிபபதறகுககாரணமும மரணத தைபபுணடுபணணுவதுமான யுததம ஏதாவது ஒரு காரணமபறறி இநத யாகததில உணடாகும அரசாககரசனே! இதனைச செமமையாக ஆராயநது எது கூடுமோ அதைச செயவாயாக நானகுவருணஙகளே யும காபபதில எபபோதும ஊககமும உதஸாஹமுமுளளவனுக இரு, அபிவிருததியை அடை, மகிழநதிரு, திரவியஙகளினுல பிராம மணாகளேத திருபதியடையச செய நீ எனனைககேடட விஷயத

தைபபறறி உனககு விரிவாக உரைததேன. உனனிடம விடைபெற
றுககொளளுகிறேன கணணனுடைய நகரததிறகுச செலவேன’
என்றூா ஜனமேஜயரே! நாரதா பாணடவாகளுககு இவவாறு
சொலலியபின, எநதரிஷிகளுடன சோநதுவநதனரோ அவாகளுடன
கூடவே செனறூா அவா செனறபிறகு, கெளரவரான தாமராஜா
ஸஹோதராகளுடனகூடி ராஜஸூயமெனனும சிறநத யாகததைப
பறறி ஆலோசனைசெயதாா

பதின்மூன்றுவது அதயாயம.

மநதரபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரர் ராஜஸூயஞ்செய்ய ஆலோசித்துக் கிருஷ்ணனுக்குத்
தூது விடுத்ததும், வந்துசேர்ந்த கிருஷ்ணனிடம்
காரியத்தைத் தெரிவித்ததும்)

ஜனமேஜயரே! நாரதமஹரிஷி சொலலியதைககேடடு யுதிஷ
டிரா பெருமூசசெறிநதாா ராஜஸூயயாகததைபபறறி நினைதது
மனததில ஆறுதலிலலாமலிருநதாா மஹாததுமாககளான ராஜரிஷி
களின அநத மஹிமையைககேடடும, முறைபபடி யாகஞசெயதவா
கள தமது புணணியகாமஙகளினல மேலுலகமபெறுவதை ஆராயந
தும, ஹரிசசநதிரனெனனும ராஜரிஷி சாஸதிரபபிரகாரம யாகஞ
செயது மேனமையாக விளஙகுவதைககேடடும, தாமபுததிரா தாமும
ராஜஸூயயாகஞ செயயக கருதினா பிறகு, யுதிஷடிரா ஸபையோ
ரனைவரையும மரியாதை செயது அவாகள அனைவராலும எதிாமரி
யாதை செயயபபெறறபிறகு, யாகததிலேயே நினைவாக இருநதாா
அரசாககரசரான ஜனமேஜயரே! அநதககெளரவஸரேஷடரான தாம
ராஜா பலமுறை ஆராயநதுபாாதது ராஜஸூயம செயவதிலேயே
உறுதிபபடுததிககொணடாா வியககததகக பராககிரமமும மஹி
மையுமுளள அவா மறுபடியும தாமததையே நினைதது, எஃது எல
லாபபிரஜைகளுககும நனமையாயிருககுமெனபதிலேயே மனத
தைச செலுததினா எலலாபபிரஜைகளையும வேறறுமையினறிப
பரிபாலனஞ செயபவரும தாமததைக காபபவரெலலாரிலும சிறநத
வருமான யுதிஷடிரா யாவருககும நனமையைச செயதாா கோபம
மதம இரணடையும ஒழிதது யாவருககும தானம கொடுககும்படி
கடடளையிடடாா ‘தாமம நலலது, தாமம நலலது’ எனறதைத
தவிர வேறுசொலலை யாரும கேடடதிலலை இவவாறு நடககையில,
ஜனஙகள தநதையினிடம அனபுவைபபதுபோல அவாமேல அனபு
வைததனா அவரைப பகைபபவனிலலை அதனல அவா அஜாத

சதருவானா ராஜாவின அனுகரஹததினுலும பீமஸேனன பாது
காபபினுலும ஸவயஸாசியான அாஜுனன பகைவரை ஒழிபபதினு
லும புகழபெறற நகுலனுல கபபஙகள சரியாக வருவதினுலும புததி
சாலியான ஸஹதேவன தாமஙகளை விதிபபதினுலும நகுலன இயற
கையாக எலலாரிடததிலும பணிவோடிருபபதினுலும அநதததேசம
கலகமிலலாமலும, அசசமிலலாமலும, நிரமபமழைபொழிவதனுல
செழுமையாகவும இருநதது ஜனஙகள தம தம தொழிலகளை விடா
மறசெயதனா வடடிககுக கொடுககல வாஙகலும யாகசசிறபபுகக
ளும பசுககாததலும உழுதொழிலும வாததகமுமாகிய இவையனைத
தும ராஜாவின பரிபாலனததினுல மிக ஓஙகியிருநதன யுதிஷடிரா
தாமநதவறுமலிருநததனுல அததேசததில கபபமவராமல நிறற
லும அதறகாகப பிரஜைகளைப பிடிபபதும ரோகஙகளின மிகுதி
யும தீபபிடிததலுமாகிய இவையொனறும உணடாகவிலலை திருடா
களாலும மோசககாராகளாலும அரசாகள ஒருவாககொருவா விரோ
தததினுலும ராஜாவின அபிமானம பெறறவாகளாலும தீஙகுணடநத
தாகக கேடகபபடவிலலை அரசாகள ஆறுகுணஙகளிலும ராஜாவின
பிரியததைச செயயவும கபபஙகளைச செலுததவும தாஙகளசெயத
முயறசியின பயனைத தெரிவிககவும பலஜாதியாரான வாததகாக
ளோடு ஒததிருநதனா ஜனமேஜயராஜாவே! ஆமெயபபவாமுதல
அநதணாீறுகப பததுததிசைகளிலுமுளள ஜனஙகளால தம தநதை
தாயபோல அனபுவைககபபடடவரும எஙகும பிரகாசிபபவரும
எலலாககுணஙகளும பொருநதினவரும எலலாவறறையும பொறுப
பவரும எலலாருககும மேலாகப பெருமபுகழபெறறு விளஙகுபவ
ருமஅரசாககரசருமான தாமராஜாவினுல ஆளபபடட அநதத தேச
மானது, அவா தாமததில நிலைபெறறிருநததனுல, ஜனஙகள பொரு
ளாசையினுல லௌகிக விருததிகளைச செயது அபபொருளகளை
நினைததபடி அனுபவிததும செலவம மிகுநததாகவேயிருநதது பேசு
கிறவரிற சிறநதவரான அநதத தாமராஜா அககாலததில அமைசச
ரையும ஸேஹாதரரையும வருவிதது ராஜஸூயயாகததைபபறறிப
பலமுறை வினவினா அவராற கேடகபபடட அநத மநதிரிசள
சோநது அபபோது யாகஞசெயய விருமபின சிறநத பிரஜ்ஞையுளள
யுதிஷடிரரைநோககி யதாாததமான சொலலைப பினவருமாறு
சொலலலானாாகள —

'எநத ராஜஸூயயாகததைசசெயது படடாபிஷேகஞ செயயப
பெறற அரசன வருணனுடைய சிறபபையடைவனே அநத ராஜ
ஸூயயாகததினுல அநத அரசாககரசனுடைய மேனமையனைததை

யும ராஜாவாகிய நீஙகளும பெறவிருமபுகிறீாகள கௌரவஶ்ரேஷ்ட
ரே! அவவாறு அரசாககரசனுடைய மேனமைககுரிய உஙகளுககு
ராஜஸூயஞ்செயயு இது தருணமெனறு உமது நணபாகள நினைக
கினறனா எநத யாகததில சிறநதநியமமுளள ரித்விககுகளால
ஸாமவேதமநதிரஙகளைச சொலலி ஆறு அகனிகள மூடடபபடுகின
றனவோ அநதயாகஞ செயயுஙகாலம, உமது க்ஷததிரியசகதியின
மிகுதியினால ஸவாதீனமாயிருககிறது [1] தாவிஹோமமமுதலாச ராஜ
ஸூய அஙகமான எலலா யாகஙகளையும நிறைவேறறி ராஜஸூய
யாகததின முடிவில ராஜயாபிஷேகஞ்செயதுகொணட அரசன
அநத யாகஞ்செயததனாலே [2] ஸாவஜித எனறு சொலலபபடுகிறான
சிறநத கைகளுளளவரே! நீா ஸமாததா நாஙகளனைவரும உமது
சொறபடி நடககிறவாகள மஹாராஜரே! நீா ராஜஸூயயாகததைச
சீககிரததில முடிககலாம மஹாராஜரே! சஙகிககாமல ராஜஸூய
யாகததில மனமவைககககடவீா’ எனறு மிததிராகளனைவரும
தனிததனியாகவும சோநதும உரைததனா ஜனமேஜயராஜரே!
பகைவரையழிபபவரான தாமராஜா அசசமிலலாமலும அனபோடும
அவாகள சொனன தாமமுளள சிறநத சொலலைககேடடு மனததில
ஏறறுககொணடனா அநத வேணடினவாகளுடைய சொலலைக
கேடடபின தமது சகதியை அறிநதிருநதும சிலாககியமான காரியத
தை ஆரமபிககபபோகினற தாமராஜா (மறறவாகளையும) பரீக்ஷிககத
தொடஙகினா பீமஸேனனமுதலிய ஸகோதராகள நாலவரையும
ஸநதிதது அவாகளாலும ராஜஸூயம நலலதெனறு சொலலப
பெறற தாமராஜா அநதத தாமததிலேயே எணணஙகொணடாா
அரசாககரசரும கௌரவஶ்ரேஷ்டருமாகிய அநத யுதிஷ்டிரா ராஜ
ஸூயயாகஞ்செயவதறகுத தமமனததில உடனே நிசசயஞ்செயது
கொணடாா ஜனமேஜயரே! ஆசசரியபபடததககசகதியுளளவரா
யிருநதும தாமததையே அனுஸரிதது ராஜஸூய யாகஞ்செயயத
திருமபவும பலமுறை மனததை ஸதிரபபடுததிககொணடாா
ஆலோசனைகள தெரிநத புததிசாலியான அநதத தாமராஜரான
யுதிஷ்டிரா, திருமபவும ஸஹோதராகளோடும மஹாதமாககளாகிய
ரிதவிககுககளோடும மநதிரிகளோடும தௌமியா வியாசா முதலான
வாகளோடும ஆலோசிததாா, விராடன, துருபதன, புததிசாலி
யானஸாதயகி, யுதாமனயு, உததமௌஜன, புததிமானான அபிமனயு,
சூராகளான திரௌபதிபுதராகள இவாகளோடு சோநதும முககிய

1 பலாச இலையினால ஹோமம செயவது
2 எலலாவறறையும ஜயிததவன

மாக ஆலோசனைசெயதார, ‘அரசாககரசன செயயததகக சிறநத யாகமாகிய ராஜஸூயமெனனும மஹாயாகம ஸாரநதைதபுளள எனககு எபபடி முடியும? நீஙகள சொலலுஙகள’ எனறு கேடடார தாம ரைககணணராகிய ஜனமேஜயரே! அநத ராஜாவினல இவவாறு வினவபபடட சபையோாகள, அககாலததில தாமராஜாவான யுதிஷ டிரரை நோககி, ‘தாமததை அறிநதவரே! ராஜஸூயமெனனும மஹாயாகததைசசெயய நீா தகுதியுளளவா’ எனறு மறுமொழி கூறினாாகள ரிதவிககுககளும ரிஷிகளும ராஜாவுககு இவவாறு சொனனபின, அவாகள சொனனசொலலை ராஜாவின மநதிரிகளும ஸஹோதராகளும கொணடாடினா அறிவிற சிறநதவரும அடகக முளளவருமாகிய அநதத தாமராஜா உலகஙகளின நனமையைககருதி மறுபடியும தமமுளளததிலேயே மேனமேலும ஆராயநதா ‘தனது திறமையைச செவவையாக அறிநது தேசகாலஙகளையும செலவையும வரவையும செமமையாக ஆராயநது புததியோடுசெய யும அறிவுடையோன துயரபபடான தனமனததினநிசசயம ஒனறி னலமாததிரம இநதயாகம ஆரமபிககத தகாது’ எனறறிநது முயறசியினல காரியததைச சிறபபிபபதறகாக அநதககாரியததை நிசசயிககும விஷயததில ஜஞாததனராகிய கிருஷணரே யாவருக கும மேறபடடவரெனறெணணி தாமராஜா மனததினல அவ ரைத தியானிததாா தாமபுததிரா தேவாகளால மதிககபபெறறசெய கைகளினல கேசவா அறியககூடாதவரெனறும சிறநதகைகளை யுடையவரெனறும ஜனனமிலலாதவராயினும தமது இசசையினல மனிதாகளில அவதரிததவரெனறும அவரறியாதது ஒனறுமிலலை யெனறும அவாசெயகைககு எடடாதது ஒனறுமிலலையெனறும அவா எதையும தாஙககூடாதவராகா எனறும அவரைபபறறி ஊகிதது நினைததா குநதிபுததிரரான அநத யுதிஷடிரா இவவகை யான உறுதியுளள நிசசயததைசசெயது உலகஙகளுககுத தநதை யான மாதவருககு, தமது ஆசாரியனுககு அனுபபுவதுபோல உட னே தூதனை அனுபபினா அநதத தூதன, விரைவாகச செலலுகினற ரததினல உடனே துவாரகையில யாதவாகளை அடைநது அஙகே வாஸஞசெயயும கணணபிரானிடம சோநதான அவன பிரபுவான மாதவரிடம கைகூபபிககொணடு விணணபபஞ செயயலானன ‘சிறநத கைகளையுடைய ஹருஷீகேசரே! தாமராஜரான அநதயுதிஷ டிரா தெளமயா வியாஸா முதலானவாகளோடும துருபதன விராடன இவாகளுடனசோநத தமஸஹோதராளெலலாரோடும உமது தரிசனத தைவிருமபுகிறா’ எனறன ஜனமேஜயராஜரே! அநதஇநதிரஸேன

னெனனும தூதனறுசொலலைககேடடு யாதவஶ்ரேஷடரும சிறநத சக்தியுளளவருமு ஸ்ரீயபபதியுமான அசசுதா, தமமைபபாாககவிருமபு கிற யுதிஷடிராைத தாமுமபாாககககருதினவாாகி, வேணடினவாக ளிடமும வஸுதேவரிடமும விடைபெறறுககொணடு உடனே இந திரஸேனனுடனகூட இநதிரபபிரஸதமசெனறூா ஜனாாததனா ஆவ லுளளவராய வேகமான குதிரைகளைககடடிககொணடு அனேக தேசஙகளைததாணடி இநதிரபபிரஸததகதிலிருககும தாமராஜரினிடம சோநதாா தம ஸஹோதராமுறையிலிருககும தாமராஜராலும பீம னாலும அநதககிருஹததில பிதாவைபபோலப பூஜிக்கபபெறற கிருஷணா உடனே தம தநதையின ஸஹோதரியான குநதியை அன புடன் பாாததாா ஸநதோஷமடைநதிருககும சினேகிதனன் அா ஜுனனுடனசோநது தாமும ஸநதோஷமடைநது விளையாடினூா நகுலஸஹதேவாகளால ஆசாரியரைபபோலப பூஜிககபபெறறூா ஸமாததரான அசசுதா சிறநதஸதானததில உடகாாநது இளைபபாறி ஒழிவாயிருககுமபோது தாமராஜா அவரைச சநதிததுத தமகாரி யததை விணணபபஞசெயயத தொடஙகினூா

'அசசுதரே! நான ராஜஸூயயாகஞசெயய விருமபுகிறேன ஆனுல, அது வெறுவிருபபததினுலமாததிரம நிறைவேறறமுடியாது. எதனுல அதனை அடையலாமெனபது உமககு நனறுகதெரியும எவ னிடததில (உலகம) எலலாம அடஙகியிருககிறதோ, எவன எலலா இடஙகளிலும பூஜிககபபடுகிறுனே, எவன எலலாவறறிறகும ஈஶ்வ ரனே அநதராஜா ராஜஸூயஞசெயயததககவன அநத ராஜஸூயம நானசெயயககூடியதெனறு ஸநேஹிதாகள சோநது சொலலுகினற னா மாதவரே! அநதவிஷயததில எனககுத தோநதநிசசயம உமது வாககினுலேதான வரும சிலா ஸநேஹததினுலேயே குறறததைக கணடறிவதிலலை மறறுமசிலா தமதுலாபததிறகாக இனசொலலை மாததிரமே சொலலுகினறனா சிலா தமககு நனமையானதைப பிறருககும பிரியமானதாகவே நினைககினறனா காரியவிஷயஙகளில ஜனஙகளின வாககியஙகள இவவாறுகவே பெருமபாலும காணப படுகினறன நீமடடுமே இநதககாரணஙகளைககடநது காமககுரோ தஙகளை நீககி உலகததில எது மேலான தகுதியுளளதோ அதனை உளளபடி உரைககததககவா' எனறூா

பதினைகாவது அதயாயம

மநதூரபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஜராஸந்தன் முதலிய பகைவரிருக்கையில் ராஜஸூயம் முடித்தலாகா
தென்று கண்ணபிரான் தர்மராஜநுக்கு விளம்பியது)

யுதிஷடிரா அபபடிசசொலலியதைககேடடு, மாதவா சொலலு
கிறா 'பாதவமசததிய மஹாராஜாவே! எலலாககுணஙகளாலும நீா
இராஜஸூயயாகததுசகுத தகுதியுளளவா ஆனல, உமககு எலலாம
தெரிநதிருககையிலேயும யான ஒனறுசொலலேன இபபோது உல
கததில கஷததிரியாகளென்று வழஙகபபடுபவரனைவரும ஜமதகனி
யின புததிரரான பரசுராமராற கொலலாமலவிடபபடட கஷததிரியா
களின ஸநததிகளாயிருககிறாகள பாதஸரேஷடரே! பூமிககரசரே!
இநத கஷததிரியாகள வமசபரமபரைககே ஒரு நிசசயஞசெயது
அதை [1]உபதேசவாககியமாகக கொணடிருககினறனா அஃது உமக
கும தெரியும பூமியிலுளள அரசாகளாகிய மறற கஷததிரியாகள
புரூரவவமசததிறகும இகஷவாகுவமசததிறகும (அடஙகின) குடிக
ளாகத தமமை நினைககினறனா பாதஸரேஷடரே! ராஜரே! புரூரவ
வம்சதது அரசாகளும இகஷவாகுவமசததரசாகளுமாகிய ராஜாகக
ளின குலஙகள நூறறொனறிருபபதாக அறியும மஹாராஜரே!
யயாதியின வமசததாராகிய போஜாகளின அபிவிருததியானது
குணஙகளாற சிறபபுறறிருககிறது அஃது இபபோது நாறறிசைகளி
லும பரவியிருககிறது அவாகளின அநத ஐசுவரியததை முனசெயத
உடனபாடடினபடியே எலலாகஷததிரியாகளும அநுஸரிததிருநத
னா ராஜரே! இபபோதுதான ஜராஸநதனெனனுமரசன தனபரா
கரமததினல எலலாரையுமவெனறு அநதபபோஜகுலததோரின
ஐசுவரியததைக கீழபபடுததி அரசாகளுககுத தானே தலைமையாயி
ருககுமபடி படடாபிஷேகமசெயயப பெறறிருககிறன அவன [2]மத
தியதேசததை ஆணடுகொணடு அரசாகளுள விரோதமசெயய
நினைததான மஹாராஜரே! எநத அரசன (பொருளபடைகளின
வனமையாகிய) பிரபுசகதியிறசிறநதவனே உலகம எவனொருவ
னுககு அடஙகியிருககிறதோ அவனதான தனசகதியினல ஸாமராஜ
யததை அடைநதவனுகிறன. ராஜரே! சிறநத பராகரமசாலியெனறு
பெயாபெறற சிசுபாலனெனனும அரசனும அநத ஜராஸநதனையே

---

[1] அதிக பலவானுககு மறறவா அடஙகியிருகக வேணடுமெனபது
[2] போஜாகளினதேசமாகிய மதுரையைசசோநத தேசம

முழுதும அடுதது அவனபடைததலைவனுக ஆனுனனே மஹா ராஜரே! கபடயுததமசெயபவனும மஹாபலசாலியும கருசதேசாதிபதியுமான [1] வகரன எனபவனும அநத ஜராஸநதனிடததிலேயே சிஷயனபோலக காததிருககிருன. மஹாவீரா்களும மஹாதமாககளுமான ஹமஸ [2] டிமபகாகளெனறு பெயாபெறற இரணடரசாகளும ஜராஸநதனைததான அடுததிருககினறனா கருசதேசாதிபதியான வகரதநதனும கரபனும, ஆசசரியமணியெனறு சொலலபபடும திவயரததினததைத தலையிலணிநதிருககும மேகவாகனனும, [3] முருவையும நரகனையும அடககுகினறவனும அளவறறசேனையுளளவனும வருணனபோல மேறறிசையில விளஙகுகிறவனும யவனராஜனுமாகிய காலயவனனும ஜராஸநதனை ஆஶரயிததிருககினறனா மஹாராஜரே! வயஸுமுதிாநதவனும பகதததன உமதுபிதாவுககு நணபன அவன, சொலலினுலும செயகையினுலும ஜராஸநதனிடம விசேஷமான பணிவுடனிருககிருன உளளனபினுறகடடபபடடு உமபிதாவினிடததிலிருபபதுபோல உமமிடம பறறுளளவனுயிருககிருன, மேறறிசையிலுந தெனறிசையிலுமுளள பூமியினகோடிகளுககரசனும உமககுமாதுலனும சூரனும குநதிதேசததைவிருததிசெயபவனும சததுருககளை ஸமஹரிபபவனுமாகிய புருஜிதனனபவன ஒருவனமடடும சிநேகததினுல உமககு உடபடடிருபபவன

இவவுலகததில தானேபுருஷோததமனெனறு சொலலிககொணடும மூடததனததினுல எனதுசினனஙகளாகிய சஙகுசககரமமுதலியவறறை எபபொழுதும சுமநதுகொணடும பௌணடாகவாஸுதேவனெனறு உலகததில பெயாபெறறும வஙகதேசம புணடாதேசம கிராததேசஙகளுககுஅதிபதியாகச சேனைகளுடன சேதிதேசததிலிருககும அறிவுகெடடவன முனனா எனனுல கொலலாமலவிடபபடடபோதே ஜராஸநதனைஅடைநதான மஹாராஜரே! எவன தனஅஸதரவிததையின வனமையினுல பாணடியாகளையும கருதகைசிகாகளையும வெனருனே எவனது ஸஹோதரனன ஆகிருதியெனபவன பரசுராமருககு ஒபபான சூரனுகஇருநதானே இநதபபுவனியில நாலிலொருபாகம பெறறவனும இநதிரனுககு நணபனும பகைவாகளான வீராகளை அதஞசெயபவும பலசாலியுமாகிய அநதபபீஷமகனெனனும போஜகுலததரசன மாகததனைச சாாநதிருககிருன் நாம உறவினராக

1 தநதவகரன

2 டிமபகனெனபவனுககு டிபிகனெனறும டிமபிகனெனறும பெயா காணபபடுகிறது

3 'முரன எனபதும பாடம

இருந்தும் பிரியங்களைச்செய்தும வணங்கியும அடுத்திருந்தும நம மிட்ம அவன சாவதில்லை, நமக்கு இன்னுதவைசெய்வதிலும் நிச சயத்தோடிருக்கிருன. அரசரே! அவன தனகுலததையும பலததை யும அறியவில்லை, ஜராஸநதனுடையபுகழ விளங்குவதைககணடு அவனைஅடுத்திருக்கிருன பிரபுவே! அபபடியே வடதிசையிலுள்ள பதினெணகுலத்தோராகிய போஜாகளும ஜராஸநதனுக்குஅஞ்சியே மேற்றிசைசோநதனா சூரஸேனா, பததிரகாரா, போதா, ஸாலவா, பட்சரா, ஸுஸதலா ஸுகுட்டா, குலிநதா, குநதிகள, ஸாவாயனா, தென்பாஞ்சாலதேசததா, கிழக்குக்குநதிதேசததா, கோஸலா, மதஸியா, ஸநயஸதபாதரெனனும பலதேச அரசாகளும ஸஹோதராக ளோடும வேலைக்காராகளோடுமகூட வடதிசையைவிட்டுப பயநது தெனதிசை சோநதனா இவவாறே, பாஞ்சாலதேசததா யாவரும ஜராஸநதனிடமபயததினுல கலக்கமுற்றவாகளாகத தஙகள ராஜயத தை விட்டுவிட்டு நாற்றிசைகளிலும ஓடிவிட்டனா அநதயுததததில, மகத தேசத்திலுள்ள கிரிவரஜமெனனும நகரததிலிருநது முதற படை வெளிபபடாமலிருக்கையிலேயே மஹாதமாவான ஜராஸநதன முனனிலையில பாஞ்சாலாகள பறநதோடினா முனனா உகரஸேனன புத்திரனுகியமதிகெட்டகமஸன, தனசுற்றததவரை அடக்கி ஜராஸநதன பெணகளிருவரை மனைவிகளாக எடுததுககொணடான, ஜராஸநதன புதலவிகளும [1] ஸஹதேவன தஙகைகளுமான அஸதியெனறும பிரா ஸதியெனறும பெயருள்ள இரணடு ராஜகுமாரிகளையும மணமபுரிந தான அறிவுகெட்டவனுகிய அநதககமஸன அநத ஜராஸநதனபலத தினுல தனசுற்றததவரைஅடக்கி மேனமையைஅடைநதான அவ னிடததில அது மிகபபெரிய அநீதியாயிருநதது போஜராஜாகளில முதிாநதவாகள துராதமாவான கமஸனுறபீடிக்கபபட்டுத தமகுலத தோரைக காபபாற்றக்கருதி அழகுள்ள அநத ஆகுகனபெணணை அபபோதே அகரூரனுக்குககொடுததது (அநத அகரூரனுல) நமமை அழைபபிததுக கௌரவிததனா நானும ஸஙகாஷணரைத துணை யாககொணடு சுற்றததாரின காரியததைசசெயதேன கமஸனும ஸுநாமாவும முறையே என்னுலும பலராமராலும கொலலபபட்ட னா கமஸனைககொனறபிறகு ஜராஸநதனுக்குஅஞ்சின எனகுலத தோரை முதலில பலராமரும நானும சோநது காபபாற்றினேம அரசரே! ஜராஸநதனஎதிாகக, கரைகடநதபயம நோநதபோது நாங கள பதினெணகுலததோாகள சோநது [2]இவவாலோசனைசெயதோம

---

[1] ஜராஸநதன புதரன [2] ஊரைவிட்டுபபோகிற ஆலோசனை

சததருககளை அழிககும சிறநத அஸதரஙகளினுல நாஙகள ஓயாமல யுததஞசெயது முநநூறுவருஷஙகளாகத தோனறும மூனறுவருஷங களாகிலும அநதஜராஸநதனசேனையைக கொலலாமறபோனேம ஏனெனில, தேவாகளுககு ஒபபான வனமையுளளவாகளும வீரா களிறசிறநதவாகளும அஸதரஙகளால மாணமிலலாதவாகளுமாகிய ஹமஸடிமபகாகளெனனும பெயருளளவாகள இருவரும ஜராஸந தனபகஷததிலஇருநதனா இணைபிரியாத அவவிரணடுவீராகளும சூரனுனஜராஸநதனுமாகிய இமமூவரும மூனறுலோகஙகளுககும போதுமானவரெனபது எனகருதது புததிசாலிகளிறசிறநதவரே! நமககுமாததிரமேயனறு மறறுமுளள அரசாகள எவவளவுபே ரிருககினறனரோ அவாகளவாககும இதேஎணணநதான உணடா யிறறு வேநதரே! நானே ஜராஸநதனுககு (பாபபவாககு) மயிாச சிலிாபபெடுககுமபடியான பயஙகரமான பதினெடடுயுததஙகளைக கொடுததேன ஆகிலும, மஹாபலசாலியானஜராஸநதன கொலலப படவிலலை பிறகு, ஹமஸனெனறு பிரசிததிபெறறிருநத அநதச சிறநதஅரசன அநதபபதினெடடாவதுயுதததததில பலராமரால அடிககபபடடான பாரதரே! அரசரே! அபபோது ஹமஸனகொல லபபடடானெனறு யாரோசொனனதைககேடடு, டிபிகன யமுனை யாறறிலமுழுகினன ‘இவவுலகததில ஹமஸனைவிடடு நானஜீவிகக மாடடேன’ எனறு நிசசயஞசெயது அவன மரணமடைநதான அவனை அவவாறுனதைககேடடுப பகைவரினநகரஙகளைஜயிபபவ ஞகிய அநதஹமஸனும யமுனைககேசெனறு அதிலஅமிழநதான பரதஶ்ரேஷடரே! அநதராஜாவானஜராஸநதன அவவிருவரும இறநதுபோனதைக கேளவியுறறுச சோாவடைநத மனததுடன தன நகரததிறகுசசெனறுன சததருககளை ஸமஹரிபபவரே! அநதஜரா ஸநதனெனனும ராஜா அவவாறு திருமபிபபோனபிறகு நாஙகளெல லாருய மகிழநது மறுபடியும மதுரையிலவஸிததோம அரசாககர சரே! பகைவரைஅடககுகிறவரே! தாமரைமலாபோனற கணகளை யுடையவாகளான கமஸனமனைவிகள தமகணவனுடைய மரணததி னுல துயரமுறறுத தஙகளதநதையும மகதராஜனுமான ஜராஸநத னிடமசெனறு, ‘எஙகளகணவனைக கொனறவனைககொல’ எனறு தூணடுமபோதெலலாம முனசெயத ஆலோசனையையேநினைதது மனததுயாததுடன ஓடிபபோனேம மஹாராஜரே! நாஙகளெலலா ருமம ஜராஸநதனபயததினுல தனஸமபததைச சோததெடுததுக கொணடு புததிராகள குலததோா சுறறததாாகளுடன ஊரைவிடடுத

தனிததுப போகவேணடுமெனறுநினைதது மேறறிசையில ரைவதக மெனனும குனறிஞலவிளஙகும குசஸதலியெனனும அழகான நக ரததைஅடைநது அதில வீடுகளகட்டிஞேம, தேவாகளாலும அணுக முடியாத கோடடையரணகளையும செயதோம அநதநகரததில பெணகளும யுததஞசெயயலாம மஹாரதாகளான யாதவாகளுககுச சொலலுவானேன பகைவரைஅழிபபவரே! நாஙகள அநதசசிறநத மலையைபபாாததபிறகு ஜராஸநதனைககடநதோமெனறுநினைதது ஒரு பயமுமினறி அநநகரததில வஸிககிறேும கௌரவஸ்ரேஷடரே! பிறகு, யாதவாகள மேலானஸநதோஷததை அடைநதனா இவவாறு ஜராஸநதஞல எலலாவகையாலும தீஙகுசெயயபபடடநாஙகள ஸமாத தாகளாயிருநததஞல ஒனறுசோநது மூனறுயோஜனைநீளமும ஒவ வொருயோஜனைவிஸதாரமுமுளளமூனறுசிகரஙகளுளளதுமஒவவொ ருயோஜனையினகோடியிலும நூறு வாயிலகளுளளதும வீராகளின பராககிரமததிஞலகாககபபடட தோரணஙகளையுடையதும யுததததில அடஙகாத மதமுளள பதினெடடு கூஷததிரியாகளால காககபபடடது மான கோமநதமெனனுமமலையை ஆஸ்ரயிததோம எஙகளகுலததில பிறநதவாகள பதினெணணுயிரம ஸஹோதராகள இருககினறனா ஆஹுகனபுதலவாகள நூறறுவா ஒவவொருவனும தேவாகளுககு மேலானவன ஸஹோதரஞேடு கூடிய சாருதேஷணன, சகரதேவன, ஸாதயகி, நான, பலராமா, ஸாமபன, பிரதயுமனன ஆகிய எழுவரும மஹாரதாகள மனனரே! மறறவரையும சொலலுகிறேன, கேளும கிருதவாமா, அனுதிருஷடி, ஸமீகன, ஸமிதிஞசயன, கஙகன, சஙகு, குநதி இவவேழுபோகளும மஹாரதாகள [1][பிரதயுமநன, அநிருத தன, பானு, அகரூரன, ஸாரணன, நிசடன, கதன, இவாகள ஏழுபே ருமமஹாரதாகள] விகரமன, ஜிலலி, பபரு, உததவன, விதூர தன, வஸுதேவா, உகரஸேனன ஆகிய இநதஏழுமநதிரிஸ்ரேஷடா களும அநதகபோஜனகுமாராகளாகிய பிரஸேனஜித, ஸயமநதக மெனனும மணி மிகுதியாகஸவாணததையளிபபதஞல குபேர னுடையசிறபபையடைநத யமலன இவவிருவரும அவாகளின தநதையாகிய அநதகபோஜராஜனுமஆகப பதினமா இருககினறனா வஜரமபோனற தேகவனமையுளளவாகளும சிறநதபராககிரம மும பருததசேனையுமுளளவாகளுமாகிய யாதவவீராகள மலை களின இடைததேசமாகிய குசஸதலியைநினைதது அசசமறறவா களாயிருககினறனா, மனனரே! பாணடவாகளாலும நாஙகள எப போதும காபபுளளவாசள பாரதரே! இவவாறு எலலாசசெல

[1] இநத அதிகபாடததில பிரதயுமனன இரடடிதது வநதிருககிறது

வசசிறபபுககளுமஅமைநத அநதஜராஸநதன வேருனறியிருககை யில க்ஷததிரியாகளுள உமமை அரசாககரசராகச செயயததகுமா? துரியோதனன, பீஷ்மா, துரோணா, அசுவததாமா, கிருபா, காணன, சிசுபாலன, விலலாளியானருககமி, ஏகலவயன, தருமன, சுவேதன, சைப்யன், சகுனி இவாகளைப போரிலவெலலாமல யாகததை எவ வாறுசெயயமாட்டுவீா? இவவரசாகள பெருநதனமையினுல யுததஞ செயயாமலிருபபாராயினும் இவாகளில பலததினுலும சிறநதஅஸதர பலததினுலும காவலகொணடவனும மிககபொறுமைககாரனும வீர சிரேஷடனும ஸமாயபுததரனுமான காணனெருவனமட்டும யுததஞ செயவான ராஜரே! மஹாபலசாலியான ஜராஸநதன ஜீவிததிருக கையில ராஜஸூயயாகததை நீா நிறைவேறறமுடியாதெனபதுதான எனதுஅபிபபிராயம அநதஜராஸநதன சிஙகம மஹாகஜஙகளைவெல வதுபோல அரசாகளனைவரையுமவெனறு கிரிவிரஜமெனனும ஊரில மலைககுகையில (அவாகளை) அடைத்திருககிறுன அநத ஜராஸநத னெனனும ராஜா இநதயாகஞசெயயநினைததுப பூமியையாளுகினற வாகளாகிய எணணூயிரம அரசாகளால பட்டாபிஷேகஞசெயயபபெற ருன பகைவரைவெலலுகிறவரே! அவன உமாபதியும மஹாதமாவு மான மஹாதேவரை உககிரமானதவததினுல ஆராதனஞசெயது அர சாகளை ஜயிததான ராஜஶ்ரேஷடரே! அவன செயதபிரதிஜஞையை நிறைவேறறினுன அவன, சேனைகளோடுவநத அரசாகளை ஜயிதது ஜயிததுத தனநகரததிற் கொணடுவநது அடைததுக [1] கிரிவராஜத தைப [2] புருஷவராஜமாககசசெயததான மஹாராஜரே! நாஙகளும அப போது ஜராஸநதனுககுப பயநதுதான மதுரையையொழிததுத துவா ரகாபுரி சோநதோம மஹாராஜரே! இநதயாகததை நீா செயயககருதி னுல அநத ராஜாககளைவிடுவிககவும ஜராஸநதனைவதஞசெய்யவும முயலவேணடும கௌரவரே! புததிமானகளிற சிறநதவரே! அவவா றினறி ராஜஸூயயாகததைபபறறிய இநத ஆரமபம முழுதும நிறை வேறறுவதறகு முடியாது குறறமறற ராஜரே! இதுதான என ஆலோசனை நீா எவவாறு நினைககிறீரோ? காரியம இவவாறிருககை யால, விஷயததைபபறறி நீரும யுகதிகளைககொணடு நிசசயஞசெயது எனககுச சொலலும' எனறுா

---

1 மூலதககூட்டம் 2 ஆளககூட்டம

பதினைநதாவது அதயாயம

மநதராலோசனைபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் சொல்லைக்கேட்டுத் தர்மபுத்திரர் ராஜஸூயம் செய்யாது ஒழிவதேநலமென்று நினைத்துக் கிருஷ்ணனைக்கேட்டதும், பீமன் தான் ஜராஸந்தனை ஜயிப்பதாகச்சொன்னதை அனுஸரித்துக் கிருஷ்ணன் ஜராஸந்தவதம முதறகாரியமென்று சொன்னதும்)

அதைககேடடு யுதிஷடிரா சொலலலானா —'ஓ! விருஷ்ணி குலஶ்ரேஷடரே! மறறவாசொலலமுடியாதசொல மேதாவியானஉம்மால உரைககபபடடது ஸந்தேஹஙகளைவிடுவிபபவா உமமைவிட வேறொருவரும இபபுவியிலிலலை தமதமவிருபபததைச செயது கொளளும அரசாகள வீடடுககுவீடு இருககிறாாகள அவாகள ஸாமராஜயததைஅடைநதவாகளலலா ஸமராட எனனும பெயாபெறுவது கடினம பிறாசகதியையறிநதவன தனனைச சிறபபிததுபபேசமாட்டுவனு பிறருடனசோநதபோது எவன சிலாககியமாயிருககிறானோ அவன பூஜிககபபெறுகிறான [1] பூமி விரிவாகவும அனேக கண்டஙகளுளளதாகவும அனேகரதனஙகளநிரமபினதாகவுமிருககிறது மனிதன வெகுதூரமசெனறபிறகுதான லாபததைப்பாாககிறான ஒழிவடைதலையே சிறநததாகநினைககிறேன ஒழிவையடைவதனால் எனககு நனமையுணடாகும ராஜஸூயததிலஇறஙகுவதனால மேனமை பெறமுடியாதெனபது எனகருதது ஜனாததனரே! உயாநதமனமுளள இநதஎன [2] குலததோா தமமிலஒருவா இவவரசாகளெலலாரிலும மிகசசிறநதவனுகலாமெனறுநினைககினறனா மஹானுபாவரே! குறறமறறவரே! நாமுமஅககாலததிலஜராஸநதனுடையதுஷடததனத

---

1 'பூமியெனனபபடட மநதராலோசனையின விஷயம, உபாயஙகள அபாயஙகள முதலிய பலவகைகளடஙகியது, பொன, பெண, சேனை, ரதனம முதலிய அனேகம உயாநத பயனகள நிரமபினது அநத மநதராலோசனையின விஷயததில வேணடின ஸாதகஙகளைக கூடடியும பாதகஙகளை விலககியும விடாமுயறசிமுதலியவறறால மேலே வெகு தூரம செனறபின சிரேயஸ எனறு சொலலபபடட காரியஸிததியை மனிதன அறிகிறான' எனபதும, 'பூமியைபபோல ஸதிரமான நிசசய புததியானது அநதஅநத விஷயஙகளுககேறறபடி அனேகவிதமாகவும தடையறறதாகவும ரதனஙகளபோனற பலஉயாநதபயனகள நிரமபினதாகவும இருககிறது மனிதன வெகுதூரஞசெனறபிறகுதான தனது நனமையை அறிகிறான, அதாவது, மனததைககவரும சபதாதிவிஷயஙகளைக கடநததான தனது ஆதமஸவரூபமாகிய சிரேயஸைககணடறிகிறான' எனபதும பழையவுரை

2 பீமன முதலானவாகள,

தபபாாதது அவனுககு அஞசியேயிருநதோம யாாககுமவெல
க கூடாாத பிரபுவே! யான உமது கைவனமையைச சாாநதவ
னறோ? நீரே அவனுககு அஞசினபோது எனனைப பலவா
னனறு நான நினையேன விருஷணிகுலததவரே! சிறநதகைகளை
டையவரே! மாதவரே! உமமாலாவது பலராமராலாவது பீம
ஸனனாலாவது அாஜுனனாலாவது அவன கொலலபபடககூடிய
னோ கூடாாதவனோவெனறு ஸநதேஹிததுத திருமபததிருமப
ஆராயநதுகொணடிருககிறேன கேசவரே! எலலாககாாியஙகளி
லும எனககு நீாதாம நியமிபபவராயிருககிறீா' எனறாா அதைக
கேடடுப பேசுவதில ஸமாததனான பீமன பேசததொடஙகினன
'முயறசியைக கடைபபிடியாாத அரசனும தானபலஹீனனா
யிருநது தககஉபாயமினறிப பலவானை எதிாபபவனும புறறுப
போல உடகாாநது போகினறனா பலமகுறைநதவனும, சோம
பலினறி ராஜநீதி தவறாமல உபாயஙகளைத திருததமாகசசெயவதி
னால அதிக பலமுளள சததுருவையும வெனறு தனககு வேண
டின காாியஙகளையும பெருமபாலும ஸாதிபபான கிருஷண
னிடததில உபாயமும எனனிடததில பலமும தனஞசயனிடதது
ஜயமும இருககினறன நாஙகள மூவரும மூனறு அகனிகள
யாகததை முடிபபதுபோல ஜராஸநதனை முடிததுவிடுவோம
கோவிநதரே! உமது புததிபலததைப பறறுவதனால தாமராஜா
எலலா நனமைகளையும அடைவா உமமை நாதராகபபெறற
எஙகளுககு எபபோதும ஜயநதானே?' எனறான அதறகுக
கணணபிரான, 'பாலயனானவன காாியஙகளை ஆரமபிததுவிடு
வான பினவருவதைப பாாரான ஆதலால, பாலயனும பொரு
ளையே நாடினவனுமாகிய பகைவனைப பறறிக க்ஷததிாியாகள
பொறுபபதிலலை ஜயிககககூடிய அகபபுறபபகைவாகளை ஜயிக
கததனால மாநதாதாவும, பிரஜைகளைப பாிபாலிததததனால பகீரத
னும, தவவனமையினால காாததவீாியாாஜுனனும, நீதிபலததி
னால பாதனெனனுமரசனும, செலவததினால மருததனும ஆகிய
இநத ஐநது ஸமராஜாகள தஙகள குலததோரெலலோரையும (தங
கள புகழால வியாபிததுத) தழுவிககொணடு இருநதனரெனறு
கேளவிபபடடிருககிறோம ஒவவொரு யுகததிலும ஸமராஜா
களிருபபதிலலை யுதிஷடிரரே! ஜயிககவேணடியவாகளை ஜயிப
பது, பாிபாலனஞசெயவது, தவமபுாிவது, பொருள விருததி
செயவது, உபாயஙகளைப பிரயோகிபபது ஆகிய ஐநது வகை
களாலும ஸமராடடாக விருமபுகிற உமககுப பிருஹததரதன புதர
னான ஜராஸநதன ஜயிககமுடியாதவனாக இருககிறான பாத

---

1 அவன பெரியவனாவதறகு முனனமே ஒழிதது விடுகினறனா

ஶ்ரேஷ்டரே! அதை அறியும் நூற்றொருகுலத்தோராகிய அரசர்களும் அவனுக்கு எதிர் யுத்தஞ்செய்யாமற்போயினர். ஆதலால் அவன் தன்பலத்தினாலேயே இவ்வுலகத்தில் ஸாம்ராஜ்யத்தை நடத்துகிறான். ராஜாக்கள் ரத்தினங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஜராஸந்தனிடம் காத்திருக்கின்றனர். சிறுபிள்ளைத்தனத்தினால் அரீதியைக்கடைப்பிடித்த அவன் அதனாலும் சந்தோஷப்படுவதில்லை. மனிதர்களில் முதன்மையான ஜராஸந்தன் ராஜ்யபட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்ட அரசனைப் பலவந்தமாகப் பலிக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோகிறான். மனிதர்களில் ஜராஸந்தனுக்குப் [1]பாகமாயிராதவனை நாம் எங்குமகாணவில்லை. ஜராஸந்தன் நூற்றுக்குப்பட்டவராகிய அரசர்களை இவ்வாறு முழுதும் வசப்படுத்தினன். குந்திபுத்ரரே! மிகவும் பலக்குறைவுள்ள அரசன் அவனிடம் அணுகுவது எவ்வாறு? தண்டுலபரஸ்தமெனனும் இடத்தில் ராஜாவான ஜராஸந்தன் சிவபெருமானைக்குறித்துத் தவஞ்செய்கிறான். பரதஶ்ரேஷ்டரே! பசுபதியின் ஆலயத்தில் பசுக்களைப்போலப் பலிகொடுப்பதற்காகக் குறிப்பிட்டுப் புரோக்ஷணஞ் செய்யப்பட்ட அந்த அரசர்களுக்கு உயிர்விருப்பம் ஏது? க்ஷத்திரியன் எப்போது சஸ்திரத்தினால் மரணத்தையடைகிறானோ அப்போது கௌரவிக்கப்படுகிறான். ஆதலால், நாம் யுத்தத்தில் ஜராஸந்தனை எதிர்த்துத் தடுப்போம். அரசரே! எண்பத்தாறு ராஜாக்கள் ஜராஸந்தனால் கொண்டுபோய்ச் சோகப்பட்டனர். பதினாலு குறைவு. அவர்களையும் கொண்டுபோன பிறகு, கொடிய செய்கை நடக்கப்போகிறது. அதற்குத் தடை எவன் செய்வானோ அவன் உலகமெல்லாம் வியாபிக்கும் புகழைப்பெறுவான். ஜராஸந்தனை எவன் ஜயிப்பானோ அவன் நிச்சயமாக ஸம்ராஜனாவான்' என்றுசொன்னார்.

பதினாருவது அத்யாயம்
மந்த்ரபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(ஒழிவடைகிறதைப்பற்றித் தர்மராஜர் சொல்ல, அர்ஜுனன் அதனை மறுத்துப் பராக்கிரமத்தின் சிறப்பைக் கூறியது.)

யுதிஷ்டிரர், 'கிருஷ்ணா! நான் ஸம்ராஜனுடையசிறப்பை அடையக்கருதித் தன்லாபத்தையே முதன்மையாகக்கொண்டு முற்றும் ஸாஹஸமாக உங்களை எவ்வாறு அனுப்புவேன்? பீமன் அர்ஜுனன் இருவரும் இரண்டு கண்களென்றும் ஜனார்த்தனா மனமென்

[1] வசப்படுத்தப்படாதவன்

யம நினததிருககிறேன மனமும கணகளுமிலலாதவனுடைய
யிரவாழககை எவவாறிருககும? பயஙகரமான பராகரமமுளள
தம கரைகாண முடியாததுமான ஜராஸநதனுடைய சேனையை
ரிததுச சென்று யுததததில யமனும வெலலான அநத
ஷயததில உஙகள செயகை எவவளவு? இநத வேறு லாபததில
ரவிருததிதத எனககு அனாததம வநது சேருகிறது ஆத
ால, நான இதறகு அஙகீகாரம கொடுபபது யுகதமாகாதென்று
னைககிறேன கிருஷ்ணு! எனமட்டில நான ஆலோசிபபதைச
சாலலுகிறேன அதைக கேட்கவேணடும இநதக காரியததில
ழிவடைதலே நலமென்று நினைககிறேன செயவதறகுக கடின
ான ராஜஸூய யாகமானது இபபோது என மனததைத தடுக
றது' என்று சொனனா சிறநத விலலையும சிறநத தூணிகளை
ம ரததததையும கொடியையும குதிரைகளையும பெறறவனுன
ர்ஜுனன யுதிஷடிரரிடம பேசலானுன

'வேநதரே! விருமபததககவையும பெறுவதறகரியவையு
ான வில, அஸதிரஙகள, அமபுகள, பராகரமம, துணை, பூமி,
ாதி, திறமை முதலியவைகள எனககுக கிடைததிருககினறன
னறுகக கறறுத தேரசசியடைநதவாகள உயாகுலததிற பிறப
தைச சிறபபாகக கூறுகினறனா பராககிரமததிறகு ஒபபா
து ஒன்றுமிலலை பராககிரமஞ செயவதே எனககு உசிதமா
த தோன்றுகிறது பராககிரமசாலிகளின குலததிற பிறநதும
ாககிரமமிலலாதவன எனன செயவான? பராககிரமமிலலாத
லததிற பிறநதாலும பராககிரமமுளளவன சிறநதவனுகிருன
ரசரே! எவன செயகை சததுருஜயததிலேயே முழுதும பிர
ருததிககிறதோ அநதப பராககிரமமுளள க்ஷததிரியன மறறக
ணஙகள ஒன்றுமிலலாதவனுனுலும பகைவரை மிஞசுவான
ாககிரமமிலலாதவன எலலாக குணஙகளும பொருநதினவனு
ருநதும எனன செயவான? எலலாக குணஙகளும பராகரமத
தச சோநதவையாகவலலவோ இருககினறன ஜயததிறகுக
ரணம உதஸாஹநதான அது செயகையையும பாககியததை
ம பறறியிருககிறது ஒருவன ஸாதனஙகளுளளவனுயிருநதும
ககமினமையினுல அவறறை உபயோகபபடுததுவதிலலை அநத
ழியாகததான ஒருவன பலமுளளவனுக இருநதும எதிரிக
டம தோலவியடைகிருன பலமுளளவனுககு உதஸாஹக
றைவிருபபதுபோலவே தன பலம அறியாமையும உணடு அவ
ரணடும கெடுபபதறகுக காரணஙகள வெறறியை விருமபும
ரசன அவவிரணடினையும விடவேணடும யாகததிறகாக ஜரா
நதனை அழிபபதையும அரசாகளைக காபபதையும செயவோ

மாயின அதைவிட மேலானதென்ன இருக்கும்? அரசரே! ஒ
காரியத்தைத் தொடங்காமலிருப்பதற்கு நம்மிடத்தில் தகு
யில்லையென்ற நிச்சயம் அவசியமாயிருக்கவேண்டும் நமக்கு
தகுதியிருப்பதில் ஸந்தேஹமில்லாமலிருக்கும்போது தகுதியில்லை
யென்று நீர் நினைப்பதேன்? பிற்காலத்தில் நாம் ரிஷிகளாகி
சாந்தியை விரும்பும்போது காஷாய வஸ்திரம் ஸுலபம் இ
போது ஸமராஜாவாவது நமக்கு முடியும் நாம் எதிரிகளுடன்
யுத்தஞ் செய்வோம்' என்றான்

பதினேழாவது அத்யாயம்
மந்த்ரபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் சொன்னதை அனுஸரித்துக் கிருஷ்ணன் சொல்லியதும்
அவர், தர்மராஜர் கேட்டதன்பின், ஜராஸந்தன் பிறப்பைப்
பற்றிக் கூறியதும்)

அதன் பிறகு, கிருஷ்ணபகவான் சொல்லலானார் —' பர
வம்சத்திற்பிறந்து குந்தியின் புத்ரனாயிருப்பவனுக்குத் தகு
யான புத்திதான் இப்போது அர்ஜுனனால் வெளியிடப்பட்ட
மரணம் நேர்வது இரவிலோ பகலிலோ நாமறியோம் யுத்த
செய்யாமையினால் ஒருவன் மரணமில்லாமலிருந்ததையும் நா
கேட்டதில்லை நீதிசாஸ்திரங்களினால் அறியப்பட்ட உபாய
களினால் பிறரை வசப்படுத்தி அதனால் தன் மனத்திற்குச் ச
தோஷத்தை உண்டுபண்ணிக் கொள்வதுதான் மனிதர்களா
செய்யக்கூடியது தீங்குகளை விலக்கி நல்ல உபாயங்களைச் சே
பதனால் ஆரம்பம் உயர்ந்ததாகிறது ஸஹாயம் சேர்வதனு
விசேஷமுண்டாகிறது அப்போது இரண்டு பக்ஷங்களும் ஸ
மாவதில்லை உபாயங்களும் ஆலோசனையுமில்லாதவனுக்கு யு
த்தத்தில் தோல்வி நிச்சயம் இருவரும் ஸமமாயிருப்பதனு
ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது ஜயமென்பது இருதிறத்தாருக்கு
உண்டாகாதே ஆதலால், நாம் தந்திரமாக ஆற்றுப்பெருக
மரத்தினருகிற் செல்வதுபோலச் சத்துரு இருக்குமிடத்திற்கு
சென்று நமது ரஹஸ்யம் வெளிப்படவொட்டாமல் அவன் பல
குறைவைக் கண்டு பராக்ரமஞ் செய்வோமாயின் என் காரியஸி
தியை அடையோம்? அதிக பலவான்களான சத்துருக்கள் சே
களை வகுத்து நிற்கும்போது அவர்களுடன் போர் செய்யலாகா
தென்பது புத்திசாலிகளின் நீதி அஃது எனக்கும் இப்போ
சரியாகத் தோன்றுகிறது நாம் சத்துருவுக்குத் தெரி

மல அவனவீட்டில பிரவேசிததோமாயின அபாயமினறி அநதச சததுருவின தேசததைப பிடிததுககொணடு நமமுடைய இஷடததை அடையலாம புருஷாகளில ஶரேஷடனுகிய ஒருவன தான, ஐநது பூதஙகளின சோககையாகிய தேகததை ஆதமா தாஙகுவதுபோல ராஜயலகஷமியை எபபோதும தாஙகுகிறுன அவன ஒயநதிருபபதை நாம பாாககவிலலை அலலது, குலததோாகளைக காபபதையே தலைமையாகக கொணடநாம ஜராஸநதனைககொனற பிறகு, மிசசமுளள சேனையினுல யுததததிலடிபபடடாலும அதனுல ஸவாககஞ்செலவோம' எனமுா யுதிஷடிரா, 'கிருஷணு! ஜராஸநதன எனபவன யாவன? எததகைய சகதியும பராகரமமுமுடையவன அவன அகனிககொபபான உமமை எதிாதது விடடிறபூசசிபோல எரிககபபடாமலிருககிறுனே!' எனறு கேடக, கணணபிரான சொலலுகிறுா

'அரசரே! ஜராஸநதன எவவகையான சகதியுளளவன? எபபடிபபடட பராகரமமுளளவன? பலமுறை தீஙகுசெயதும எமமால என விடபபடடானெனபதைச சொலலுகிறேன, கேளும மூனறு அகூெளஹிணிசேனைகளுககு அதிபதியும யுதததில தனககுச சமனுனவனிலலையெனறு காவிததவனும பலசாலியும மகததேசாதிபதியுமான பிருஹதரதனெனனும அரசன ஒருவனிருநதான அழகும பலமும செலவமும நிரமபினவனும ஒபபறற பராகரமமுளளவனும, எககாலமும சரீரததில யஜஞதீகைஷககுறிகளை வஹிததவனும, இரணடாவது இநதிரனைப போனறவனும, எலலாவறறிறகும மேலாகப பிரகாசிபபதில ஸூாயனுககும, பொறுமையில பூமிககும, கோபததில யமனுககும, பொருடசெலவததில குபேரனுககும ஒபபானவனுமாகிய அவவரசன மகததேசததில கிரிவரஜமெனனும நகரததிலிருநது தனது அரசாடசியை நடததினுன பரதஶரேஷடரே! அவனது உயா குலததுககுரிய [1] குணஙகள ஸூாயகிரணஙகள போலப பூமியெலலாம பரவின பரதஶரேஷடரே! அநத மஹாவீரன அழகும செலவமுமுளளவாகளும இரடடையாகப பிறநதவாகளுமான காசிராஜன பெணகளை மணமபுரிநதான புருஷஶரேஷடனுகிய அநதப பிருஹதரதன அவவிரு மனைவிகளின முனனிலையிலும, 'நான, உஙகளில யாாககும ரஹஸயததில பகூஷபாதமாக நடவேன' எனறு வாககுததததஞ செயதான அவவரசன தனககு ஒதத அனபினாகளான அவவிரணடு மனைவிகளோடும சோநது இரணடு [2]பிடிகளோடு சோநத யானைபோல விளஙகினுன

---

[1] 'கணை:' எனற பாடததைவிடடு 'குணை:' எனறபாடமகொளளபபடடது [2] பெணயானை

அவவிருவாசுதும நடுவிலிருநத அவவரசன கஙகாதேவி யமுனு தேவிகளுககு நடுவில தேகமெடுததிருககும ஸமுததிரராஜன போலச சோபிததான சிறறினபஙகளில ஆழநதிருககையிலேயே அவனுககு இளமைபபருவம தாணடிறறு அவனுககு ஸநததியை விருததிசெயய ஒரு புததிரனகூடப பிறககவிலலை அநதராஜஸரேஷடன மஙகளகரமான அனேக ஹோமஙகளையும புததிர காமேஷடிகளையுஞசெயதும வமசததின விருததிககுக காரணமான ஒரு புததிரனை அடையவிலலை அவன தன இரணடு மனைவிகளோடும மிகவும வெறுபபுறறான அரசரே! ராஜபகதியுளள மநதிரி முதலியவாகளால தடுககபபடடும அவன ராஜயததைவிடடு உடனே தபோவனததைசசோநதான பிறகு, மஹாதமாவும கௌதம வமசததவருமான கக்ஷீவானுடைய புததிரரும தவததிற சிறநதவரும உதாரகுணமுளளவருமான சணடகௌசிகரைபபறறிக கேளவிபபடடான தறசெயலாக வநது ஒரு மரததடியைச சாாநதிருநத அமமுனிவரை அவவரசன மனைவிகளுடனகூட எலலாவகைச சுசுரூஷைகளினாலும ஸநதோஷபபடுததினான அநத ரிஷியும பிருஹதரதனுககுத தகுதிப்படி மரியாதைசெயதார அவவரசன அநத மஹாதமாவினால அனுமதிகொடுககபபெறறு உடகாாநதான அபபோது அமமுனிவா அநதராஜாவைப பாாதது, 'நீ பிராமமணாகளால அனுஸரிககபபடடும மனைவிகளுடன சோநதும வநதிருபபது எதறகாக?' எனறுவினவினாா அவவரசன, அமமுனிவரைப பாாதது, 'பகவானே! எனககுப புததிரனிலலை, ஸநததியிலலாதவனுககு முதிாநத பிராயததில ராஜயததால ஆவதெனன? ஆதலால, நான பாரியைகள இருவருடனுஞ சோநது வனததில தவஞ செயயபபோகிறேன முனிவரே! ஸநததியிலலாதவனுககுப புகழும பிதிாஸராததமும அழியாமலிரா' எனறுசொனனான அநத அரசன இவவாறுசொலலலும, தைரியம தவறுதவரும ஸததியவாககுளளவருமான அநதரிஷிஸரேஷடா, தயைகூாநது அவனைபபாாதது, 'அரசாககரசே! நலலதவமுளளவனே! உனமேல நான ஸநதோஷமடைநதிருககிறேன, வரம கேள' எனறுசொனனாா உடனே, பிருஹதரதன பாரியைகளுடனகூடி அவரை நமஸகாரஞசெயது, புததிரனைககாணுவோமெனற எணணமிலலாமையினால கணணீாசொரிநது பேசசுத தழுதழுதது, 'பகவானே! ராஜயததைவிடடுத தபோவனததுககுபபோன பாகயஹீனனுககு வரம எதறகு? ஸநததியிலலாத எனககு ராஜயததினாலாவதெனன?' எனறுசொனனான அதைககேடடு மனஙகளிநத அநதமுனிவா தியானஞசெயது

அந்த மாமரத்தின் நிழலிலேயே உட்கார்ந்தார் உட்கார்ந்த
அம்முனிவரின் மடியில உலராமலும் கிளியினால் கடிக்கப்படாமலு
இருக்கும் ஒருமாங்கனி விழுந்தது அம்முனிஶ்ரேஷ்டா அதனை
எடுத்து மனத்தைச்செலுத்தி மந்திரித்துப் புத்ரலாபத்திற்கு நிக
ற்றசாதனமான அதை அரசனுக்கு அளித்தார் சிறந்த ஞான
முள்ள அந்தமஹரிஷி, ராஜாவைப்பார்த்து, 'அரசனே! மனி
ராக்கதிபதியே! உன்னிஷ்டம் நிறைவேறிற்று, திரும்பிச்செல்
அரசனே! இதுதான் உனக்குப் புத்திரன், இந்தத் தபோவனத்
தில் தவஞ்செய்யாதே, தாமமாகப் பிரஜைகளைப் பரிபாலனஞ்
செய் ராஜாக்களுக்கு அதுதான் தவம், அனேகயாகங்களைச்
செய்து ஸோமரஸத்தினால் இந்திரனுக்குத் திருப்திசெய் உன்
புத்திரனுக்கு ராஜ்யபட்டாபிஷேகஞ்செய்தபிறகு, நீ தபோவனத்
திற்கு வா பூமிக்கரசே! உன்புத்திரனுக்கு எட்டுவரங்கள் கொடுக்
கிறேன் பிராமமணபக்தியோடிருப்பது, யுத்தங்களில் பிறரால்
வெல்லக்கூடாமை, புத்திக்கூர்மை, அதிதிகளிடம் அன்புடைமை,
ஏழைகளைக் கவனிப்பது, மிக்க அதிகமானதேகபலம், உலகத்தில்
என்றுமிருக்கும் கீர்த்தி, பிரஜைகளுக்கு இவனிடத்துஅன்புஆக
இந்த எட்டுவரங்களையும் கொடுத்தேன் அரசனே! உன்காரியம்
நிறைவேறிற்று, திரும்பிச்செல்லலாம்' என்றுசொன்னார் அந்த
ரிஷியினால் விடைகொடுக்கப்பெற்ற அந்த அரசன் தன் நகரத்தா
ரால் பின்செல்லப்பட்டவனாகி மனைவிகளுடன் அந்தத் தபோ
வனத்திலிருந்து தன் நகரத்திற்குச் சென்றான்

பரதஶ்ரேஷ்டரே! அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டன் முன்னே தான்
யாகங்களித்திருந்ததை நினைத்து அந்தஒருபழத்தை இரண்டுமனைவி
களுக்கும் கொடுத்தான் அந்தப்பெண்ணரசிகள் அம்முனிவரிடத்
துள்ள கௌரவத்தினாலும் தங்கள் காலவித்தியாஸத்தினாலும்
அந்தமாங்கனியை இரண்டுபாகங்களாகச்செய்து புஜித்தனர் ரிஷி
யின்சொல் தவறாதாகையாலும் அந்தக்காரியம் அவசியம் நேரிட
வேண்டியதாயிருந்ததனாலும் கனியுண்டதேகாரணமாக அவ்விரு
வருக்கும் கர்ப்பம் உண்டாயிற்று அவ்விருவரையுமகண்ட அவ
ரசன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தான் சிறந்தபுத்தியுள்ள தாம
ராஜரே! அதன்பிறகு, கிரமமாகப் பிரஸவகாலம்நேர்ந்தபோது
இரண்டுஸ்திரீகளும் ஒருதேகத்தின் இரண்டிரண்டங்களைப் பெற்ற
னர் ஒருகண், ஒருகை, ஒருகால், அரைவயிறு, அரைமுகம்,
அரைபிருஷ்டமாகவிருந்த இரண்டு தேகக்கண்டங்களைக்கண்டு மிக
நடுங்கினர் ஸஹோதரிகளான அவ்விரண்டுபெண்களும் பயந்து
ஒருவரோடொருவர் ஆலோசனைசெய்து உயிருள்ள இரண்டுதேக
பாகங்களையும் மிகத்துயரத்தோடு விட்டுவிட்டனர் அவர்களின்

தாதிமார்களிருவரும் அவ்விரண்டு துண்டங்களையும் நன்றாகமூடி அந்தப்புரத்தின் வாயிலிலிருந்து வெளியேகொண்டுபோய் எறிந்து விட்டுவந்தனர். அந்தத்தாதிகள் வெண்பட்டுக்களினால்மூடப்பட்ட அவ்விரண்டினையும் யாருக்குந்தெரியாமல் நாற்சந்தியில் போட்டு விட்டு உடனே மறுபடியும் அந்தப்புரத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்து அவ்விரண்டு அரசிகளுக்கும் தனித்தனியே தெரிவித்தனர். புருஷ ஶ்ரேஷ்டரே! அப்போது மாம்ஸத்தையும் ரக்தத்தையும் புஜிப் பவளான ஜரையென்னும் ராக்ஷஸி நாற்சந்தியில்போடப்பட்ட அவ்விரண்டு கண்டங்களையும் எடுத்தாள். எடுப்பதற்கு எளிதா யிருக்கும்படி செய்யக்கருதின அவ்வரக்கி விதியினவனமையினால் மதிகொடுக்கப்பெற்று இரண்டுகண்டங்களையும் கூட்டினாள். புருஷ ஶ்ரேஷ்டரே! அவ்விருதுண்டங்களும் கூட்டப்பட்டவுடன் ஒ உருவமுள்ள வீரனாகிய ஒரு ராஜகுமாரன் உண்டானான். அரசரே! உடனே, ஆச்சரியத்தினால் கண்மலர்ந்த அவ்வரக்கி, வஜ்ராயுத தின் [1]வயிரத்தினாற்செய்யப்பட்டவன்போன்ற அந்தக்குழந்தையை எடுக்கமுடியாமற்போனாள். அந்தக் குமாரன் சிவந்த உள்ளங் களோடுகூடிய கரத்தைப் பிடியாகப் பிடித்து வாயில் வைத்துக் கொண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் நீருண்டமேகம் காஜிப்பதுபோ கூவினன். புருஷஸிம்ஹமே! வீரரே! அந்தச்சப்தத்தினால் அந்த புரத்துஜனங்கள் பரபரப்படைந்து ராஜாவுடன்கூட விரைவா வெளிப்பட்டனர். பலஹீனமபின் கொங்கைகளையுடையவரும் புத லாபத்தில் எண்ணமவிட்டுத் துயரமுற்றவருமான அவ்விரண் மங்கையர்களும் விரைவாகவே வந்தனர். அவ்விரண்டு துண்டங் களும் அவ்வாறு சேர்ந்ததையும் அரசன் சந்ததியில் விருப்பமுற வனாயிருத்தலையும் அந்தக்குழந்தை மிக்க பலமுள்ளதாயிருப்பதை யுங்கண்டு, அரக்கி, 'இந்த ராஜாவின் தேசத்தில் வஸிக்கும் நா புத்திரனை விரும்பினவனும் மஹாத்மாவும் தார்மிஷ்டனுமா இவ்வரசனது புத்ரனான இந்தக் குழந்தையைக் கொல்லத்தகாது' என்று நினைத்தாள். அவள் மானிடரூபமெடுத்து மேகம் ஸூர் யனைத் தரிப்பதுபோல் அந்தக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண் அரசனை நோக்கி, 'பிருஹத்ரதனே! உனக்கு இந்தப் புத்திரனை கொடுக்கிறேன்; வாங்கிக்கொள். பிராமணஶ்ரேஷ்டருடைய க ட்டளையினால் உன்னிருமனைவிகளுக்கும் பிறந்து தாதிமார்களா எறியப்பட்ட இந்தக் குமாரன் என்னால் காப்பாற்றப்ப டான்' என்று சொன்னாள். பரதஶ்ரேஷ்டரான தர்மராஜரே உடனே காசிராஜனபெண்களாகிய அந்தப் பெண்ணரசிக அந்தக் குழந்தையை விரைவாக வாங்கிக்கொண்டு முலை

[1] 'வஜ்ரஸாரம்' என்பது மூலம்

பாலபெற்ற ... அவ்வரசன், பெண்ணே ...
மகிழ்வுற்றஅவ்வரசன, பெண்ணை அந்த அரக்கியைப்பார்த்து, ...
இல்லாதவளுமான அந்த அரக்கியைப்பார்த்து, எனக்குப் புத்ரதானம
ரின உடகாயபோன்ற நிறமுள்ளவளே! நீ சொல்லாமற்போனாலும
செய்த நீ யாவள? மங்களரூபியே! நீ சொல்லாமற்போனாலும
சரி, தேவதையென்று எனக்குத் தோன்றுகிறாய்' என்றுசொன
னான

பதினெட்டாவது அத்யாயம

மந்தரபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஜரையென்னும்ராக்ஷஸி பிருஹத்ரதராஜாவுக்குத் தன்வரலாற்றைக் கூறிப் பிள்ளைக்குத் தன்பேரிடும்படி சொல்லிப்போனதும், அரசன் அவ்வாறே செய்ததும்)

ராக்ஷஸி, 'அரசாக்கரசே! உனக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும நான ஜரையெனனப்பட்ட ராக்ஷஸி, நினைத்தரூபமெடுப்பவள், உன அரணமனையில பூஜிக்கப்பெற்று ஸுகமாகவஸித்தேன முன்னாப பிரமமதேவரால கிருஹதேவியென்னும பெயரோடு படைக்கப்பட்ட ராக்ஷஸியாகிய நான மனிதர்களின வீடுகள் தோறும் எப்போதும் இருக்கிறேன அஸுரர்களை அழிப்பதற் காக உயர்ந்த அழகுடன நான (வீடுகளில) வைக்கப்படுகிறேன யௌவனப்பிராயத்திலிருப்பவளும புத்ரவதியுமாக என்னை எவ பக்தியுடன சுவரில எழுதிவைப்பானோ அவன வீடு தழைத்துவிள கும, இதற்கு மாறாயிருந்தால கெடும பிரபுவே! உனவீட்டி அனேக புத்ரர்களால சூழப்பட்டவளாகச சுவர்களிலெழு பட்டுக் கந்தங்கள புஷபங்கள தூபம பக்ஷணம போஜனமுதல வற்றினால எப்போதும நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறேன மிஷடனனராஜாவே! இதற்குப் பிரதியுபகாரம செய்வதற் எப்போதும நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற நான உனபுத்திரனுன இவ்விரணடு கணடங்களையும கண்டேன மஹாராஜாவே! இவ்விரணடு கணடங்களும தெய்வசசெய லால கூட்டப்பட்ட இவ்விரணடு கணடங்களும ஒரு குமாரனாயின இந்த னும உனது பாக்கியத்தினாலும ஒரு வியாஜமாத்திரமே நான மேருமலையையும யத்தில நான ஒரு வயாஜமாத்திரமே நான குழந்தையைத் தினபது எவ னததிறமையுள்ளவள உன குழந்தையைத தினபது எவவு உன வீட்டிற்செய்த பூஜையினால ஸந்தோஷமடைந்த நான இவவுல குப புததிரனைத் திருமபக்கொடுத்தேன இவன இவவுலக எனபேரினால புகழ்பெற்றிருக்கப போகிறான' என்று மறு

சொனனாள தாமராஜரே! இவவாறு சொனனபின அவவரகக
அஙகேயே அநதாததானமானாள அவவரசன அநதக குமாரனை
எடுததுககொணடு அரணமனைககுச சென்றான அவவரசன
அபபோதே அநதக குழநதைககுச செயயவேணடிய ஜாதகாமப
முதலியவற்றைசசெயதான அநத ராக்ஷஸிககு மகததேசமெங
கும மஹோதஸவம செயயுமபடி கடடளையிடடான பிரமப
தேவருககுச சமானமான பருஹதரதன, 'இநதக குழநதை
ஜரையெனனும அரககியினால சோககபபடடதனால ஜராஸநதன
என்று வழஙகபபடடும' என்று அநதப புததிரனுககு நாம
கரணஞசெயதான மகததேசாதிபதியின அநதககுமாரன நெயயி
னால ஆகுதிசெயயபபடட அகனியைபபோல வளாசசியும ப
மும சிறநத சகதியுமுளளவனாக வளாநதான அரசரே! தாமரை
மலாபோனற கணகளையுடைய அநதககுமாரன இவவாறு தாய
தநதையாகளுககு ஆனநதததைச செயதுகொணடு வளாபிறை
சநதிரனபோல விருததியடைநது வெகு காலததிறகுபபின யௌ
வனமடைநதான

பததோனபதாவது அதயாயம

மநதரபாவம. (தொடர்ச்சி)

(சண்டகௌசிகமுனிவர் ஜாராஸந்தனுக்கு வரங்கோடுத்ததை அனு
ஸரித்து இதுவரையில் அவனைக்கோல்லவில்லை யேன்று
கிருஷ்ணன் சோல்லியது)

சிலகாலததிறகுப பிறகு, சிறநத தவமுளள பகவானாகிய
சணடகௌசிகமுனிவா (ஒருமுறை) மகததேசததிறகு வநதாா
அவாவரவினால ஸநதோஷமடைநத பிருஹதரதராஜன அமைசச
ரோடும கூடியஙகூறுபவரோடும மனைவிகளோடும புததிரனோடு
கூடப புறபபடடான பாரதரே! அவவரசன ஆககியபாதயா
மணியஙகள கொடுதது அநத முனிவரைபபூஜிதது ராஜயததையும
புததிரனையும அவருககு ஒபபுவிததான வேநதரே! பகவானான
அநதரிஷி அரசனசெயத அநதப பூஜையைப பெறறுககொணடு
உளளம மகிழநது பிருஹதரதராஜனைப பாாததுச சொலலலானா
'ஓ! அரசனே! எனககு ஞானககணணினால இஃதெலலாம
முனனமேதெரியும அரசாககரசனே! இநதபபுததிரன எபபடிப
படடவனாவானெனபதைககேள இவனுடைய அழகும தைரிய
மும தேகபலமும ஸதிரமானவை உனனுடைய இநதபபுததிரன
எலலாச சிறபபுகளுமசோநது உணடாயிருககிறானெனபதில ஸ

ந்தகமில்லை இவன முனசொலலியவறறையெலலாம அடைவன றககுமகருடனுடைய கதியை மறறபபறவைகள எவவாறு அனு ரிககமாடடாவோ அவவாறே சிறநதசகதியுளள இவனுடைய செயகையை மறற அரசாகள அனுசரிககமாடடாாகள இவ னுககு எவா விரோதிகளோ அவாகள நாசமடைவாாகள ராஜாவே! ஆறறினவெளளம எபபடி மலைககுத தீஙகுசெயயமாட டாவோ அபபடியே தேவாகளாலவிடுககபபடட அஸதிரஙகள ட இவனுககுத தீஙகுசெயயமாடடா படடாபிஷேகஞசெயயப பறற அரசாகள எலலாருககுமமேல இவனபிரகாசிபபான ாியன மறறககிரகஙகூஷததிரமுதலியவறறின ஒளியை வாஙகு துபோல மறறெலலா அரசாகளுடையசகதியையும இவன வாங கொளவான சேனைகளும வாஹனஙகளும நிரமபபபெறற அரசாகளும இவனைசசநதிததபின தீயைககிட்டின விட்டிறபூசசி ளபோல நாசமடைவாாகள வருஷாகாலததில தணணீரப பருககுமிகுநத நதிகளைக கடல இழுததுககொளவதுபோல வன எலலா அரசாகளுடையவிபவஙகளையும சோததெடுததுக காளவான செலவமுளளதும எலலாபபயிாகளும நிரமபி தும கேஷமமுளளதுமாகிய சிறநதபூமியையும நனகு வருணங ளையும நனறுககாபபாறறபபோகிறான எலலாபபிராணிகளுக தம ஆதமாவைபபோனற பிராணவாயுவுககுப பிராணிகள சபபடடிருபபதுபோல இவனகடடளைககு எலலா அரசாகளும சபபடடிருபபா எலலாலோகஙகளுககுமமேறபடட பலசாலி ான இநத மகதராஜன, திரிபுரஸமஹாரஞசெயதவரும பாபத தைபபோககுகிறவரும மஹாதேவருமான சிவபெருமானைப ரததியகூஷததிறகாணபான' எனறாா

சததுருககளையழிபபவரான தாமராஜரே! அமமுனிவா இவ ாறு பேசிககொணடிருககையிலேயே தமசொநதககாரியததை =தவததை) நினைததுப பிருஹதரதராஜனுககு விடைகொடுதது அனுபபிவிடடாா பிறகு, பிருஹதரதன பநதுககளாலும சினேகி ாகளாலும சூழபபடடவனாகி ஜராஸநதனுககு நகரபரவேசஞ செயவிததுப படடாபிஷேகஞசெயது மிகுநதஸநதோஷததை அடைநதான ஜராஸநதனுககுப படடாபிஷேகஞ செயதவுடனே, பிருஹதரதராஜன இரணடுமனைவிகளாலும பினதொடரபபெறறுத தபோவனஞசெனறான பாரதரே! தனதாயமாாகளுடன கூடத தகபபன வனததிலிருககையில ஜராஸநதன தனபராககரமததினால அரசாகளை வசபபடுததினான பிறகு, வெகுகாலததிறகுபபின தபோவனததிலிருநத பிருஹதரதராஜன பாரியைகளுடனகூடத

தவஞசெயது ஸவாககமடைநதான ராஜாவான ஜராஸநதனும
சணடகௌசிகாகொடுதத வரஙகளையெலலாம அவா சொனன
வாறே பெறறு ராஜயபரிபாலனமுஞசெயதான நான முனனே கம
ஸனையும [1]ஹமஸடிமபகாகளையும வதஞசெயதபொழுது ஜராஸந
னுடையபெணகள தமதநதையினருகிறசெனறு அழுதுகொண
டிருநதனா பாரதரே! அபபோது அவனுககு எனனுடன நீங
காத விரோதம உணடாயிறறு பாரதரே! அநதபபலவானான
ஜராஸநதன கதாயுததைத தொணணூறறொனபது சுறறுக
கள சுறறிக கிரிவரஜததிலிருநது எறிநதான நான மதுரையிலிருக
கையில யாவருமவியககததகக ஜராஸநதனுடைய அநதசசிறந
கதாயுதம தொணணூறறொனபதுயோஜனை தூரததில வநது
விழுநதது அபபோது மதுராபுரததுஜனஙகள அநதககதா
யுததைநனறுகபபாாததுஎனககுததெரிவிததனா மதுரையின
ஸமீபததிலுளள அநத இடததுககு, [2] கதாவஸானம எனறு
பெயாவழஙகுகிறது அஸதரஙகளினால மரணமிலலாதவாகளும
புததிமானகளிற சிறநதவாகளும ராஜநீதிசாஸதிரததில தோந
வாகளுமான ஹமஸடிமபகாகள அவனுககு மநதிரிகளாயிருந
னா அநதமஹாபலசாலிகளிருவரையுமபறறி முனனமே உமககுச
சொலலியிருககிறேன ஜராஸநதனும ஹமஸடிமபகாகளுமாகிய
அமமூவாகளும மூனறு உலகஙகளுககும போதுமானவாகளென
பது என அபிபபிராயம வீரரானமஹாராஜாவே! பலசாலிக
ளான குருராகளும அநதகாகளும வருஷணிகளும இவவாறு ரிஷி
யினவரதானததைமாறறத தகாதெனபதாகிய நீதிகாரணமாகத
தான முனனே ஜராஸநதனை விடடுவிடடனா

மந்த்ராபர்வம் முற்றிற்று

இருபதாவது அதயாயம

ஜராஸந்தவதபர்வம்.

(ஸ்ரீகிருஷ்ணனும், பீமார்ஜுனர்களும் தர்மராஜாவினிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்நாதகப்பிராமண வேஷம்பூண்டு மகதராஜதானிக்குச் சென்றது)

ஹமஸடிமபகாகளிருவரும விழுநதுபோயினா கமஸனும
அவன கூடடததாருடன கொலலபபடடான ஜராஸநதனை

---

1 டிபிகன எனறும பெயா உணடு 2 கதாயுததினமுடிவு

கொலவதறகு இதுதருணம நோநதிருககிறது. தேவாஸுராகள யாவரும சோநதாலும, அவனை யுததததில வெலலமுடியாது தேகபலததைப பறறிய யுததததினாலேதான அவனை ஜயிகக வேண்டுமெனறு நினைககிறோம எனனிடததில உபாயமிருக கிறது பீமனிடததில பலமிருககிறது எஙகளிருவரையும காப பவனாக அாஜுனனிருககிறான நாஙகள மூவரும மூனறு அகனி கள யாகததை முடிபபதுபோல ஜராஸநதனை முடிததுவிடுவோம ஸஹாயமிலலாத ஸமயததில எஙகள மூவராலும பிடிககபபடட அவவரசன ஒருவனோடாயினும யுததஞசெயவானெனபதில ஸந தேஹமிலலை அவமானநதாஙகாமையாலும ஜயிககும ஆசையி னாலும கைவனமையினாலும காவிதது எஙகளில பீமஸேனனோடு அவசியம யுததததுககு வருவானெனபது நிசசயம விருததி அடைநத உலகஙகளை அழிபபதறகு யமனெபபடியோ அபபடியே அவனை அழிபபதறகுச சிறநதகைகளையுடையவனும மஹாபல சாலியுமான பீமஸேனன போதுமானவன பீமனுடைய பலமும உமககுத தெரிநது எனனிடததில உமககு நமபிககையுமிருககு மாயின உடனே பீமஸேனனையும அாஜுனனையும எனனிடம அடைககலமாக ஒபபுவியும' எனறா இவவாறு பகவானால சொலலபபடட யுதிஷடிரா, பீமாாஜுனாகள முகமலாசசியோ டிருககககணடு, கிருஷணபகவானுககு மறுமொழி கூறலானா

'அசசுதரே! அசசுதரே! பகைவரைஅழிபபவரே! நீா இவவாறு சொலலாதீா, சொலலாதீா பாணடவாகளுககு நீா தாம நாதா உமமையே நாஙகள அடுததிருககிறோம கோவிநதா! நீா சொலலு கிறபடியே எலலாம பொருததமுளளது கிருஷணா! எவாகளுககு லககூமி முகஙகொடாமலிருபபளோ அவாகளுககு நீா முனனிறப திலலை எவாகளுககு லககூமி முகஙகொடுபபாளோ அவாகளுககே நீா முனனிறபவா உமது கடடளைபபடியிருககும எனககு ஜரா ஸநதவதமும அவனிடததிலிருநது அரசாகளை விடுவிபபதும ராஜ ஸூயயாகததை முடிபபதும நடநதவைபோலவே ஆயின ஜகத துககு நாதரே! புருஷோததமரே! எவவகையில இநதககாரியம சீககிரமாககக கூடிவருமோ அவவகையை ஜாககரதையாசசசெயவீா நான உஙகள மூவரையுமவிடடுத தாமாாததகாமஙகளை இழநத ரோகியைபபோலத துககததுடன ஜீவிககககருதேன அாஜு னன கிருஷணனை விடடிரான கிருஷணனும அாஜுனனைவிட டிராா இவவிரணடு கிருஷணாகளாலும ஜயிககபபடாததகாத வன உலகததிலிலலையெனறு நான நினைககிறேன வீரரே! பல வானகளிற சிறநதவனும ஜயலககூமி பொருநதினவனும பெரும

புகழபெறறவனுமாகிய இநத வருகோதரன உஙகளிருவருடனும
சோநது எதைததான செயயான? பெருஞசேனையும நனறு
நடததபபடடுததானே சிறநத காரியததைசசெயயும், சேனை
கணணிலலாததெனறும அறிவிலலாததெனறும தெரிநதவா
ளால நடததபபடவேணடுமெனறும சொலலுகிறாகளனறோ
புததியிற சிறநதவாகள எஙகே பளளமிருககிறதோ அஙகே
யனறோ ஜலததைப போககுகினறனா எவவிடததில துவா
மிருககினறதோ அநத வழியாகவும ஜலததைப போககுகின
னா ஆதலால, ராஜய தநதிரஙகளின முறையை நடததகதெரி
கவெனறு உலகததில பெயாபெறற புருஷனாகிய கோவிநதனை
(=உமமை)சசாநது நாம காரியததை ஸாதிககமுயலவோம
கிருஷ்ணா! காரியஙகளசெயயுமபோது எடுதத காரியததின ப
னைப பெறுவதறகாசச செயகையோடும உபாயததோடுங கூடி
புததிபலததையும யுகதிபலததையும இவவாறு முனனிடடு
கொளளவேணடும யாதவஶ்ரேஷ்டரே! இவவாறாகவே செயய
தகக காரியஙகளெலலாவறறையும முடிபபதறகு அாஜுனன
கிருஷணனை அனுஸரிததும பீமன அாஜுனனை அனுஸரிததுப
இருககககடவா நீதியும ஜயிககிறசகதியும தேகவனமையும சோ
தாலதானே யுததததில பயனைததரும' எனறா பெருஞசகதி
யுளளவாகளான கிருஷணபீமாாஜுனாகளாகிய பிராதாககள
அனைவரும தாமபுததரால இவவாறு சொலலபபடட பிறகு, ஜரா
ஸநதனை நோககிப புறபபடடனா கிருஷண பீமாாஜுனாகள
உயாநத பிரமமதேஜஸுளள [1] ஸநாதகப பிராமணாகளின உடை
சசையுடுததுத தவவேஷநதரிதது நணபாகளின இனசொறகளினால
ஆசீாவதிககப பெறறவாகளாயப புறபபடடனா தஙகள குலத
தோரான க்ஷததிரியாகளடைநதிருககிற துயரததைபபறறிய
கோபததினால கொதிபபுறறவாகளும ஸூாயன சநதிரன அகனி
இமமூவரைபபோலச சிறநத சகதியுளளவாகளுமாகிய அவாகளின
தேகஙகள அபபோது ஸூாய சநதிராககினிகளபோல ஜவலித
தன யுதததில தோலவியடையாத கிருஷணாாஜுனாகள
பீமனை முனனிடடுககொணடு ஒரு காரியததில முயலவதைக
கணடு ஜராஸநதன கொலலபபடடதாகவே தாமராஜா நினைததா
அவவிரணடு மஹாதமாககளும எலலாககாரியஙகளையும நடதத

---

1 பிரமமசாரிவிரதம முடிததுக குருவினால விடைகொடுககபபெற
பிறகும கிருஹஸதாஶ்ரமம எடுததுககொளவதறகு முனனும ஸநாதக
ஆவா அவாகளுக்கு ராஜாவுககுமேறபடட மரியாதைசெயயுமபடி
தாமசாஸதிரம விதிககிறது.

றவரும தாமாரததகாமஙகளையும உலகஙகளையும பிரஷிாததிக
ச செயபவருமான ஈசுவராகளனறோ? அநதககிருஷணபீமாா
ஜுனாகள புறபபட்டுக குருக்ஷேததிரததிலிருநது குருஜாஙகல
மென்னும இடததின வழியால அழகான பதமஸாஸஸுககுச
சென்று காலகூடமலையையும ஏகபாவததிலுள்ள கண்டகிநதி
யையும மஹாசோணமெனனும நததையும ஸதாநீரையெனனும
நதியையும முறையே தாண்டிச்சென்றனா அழகான ஸரயூநதி
யைததாண்டிக கோஸலதேசததின கிழபபாகஙகளைககண்டு அவற
றைததாண்டி மிதிலைககுசசென்றனா மாலை, சாமணவதி, கஙகை,
சோணமென்னும ஆறுகளையுமதாண்டி அமமூவரும கிழககுநோக
கிசசென்றனா தோலவியடையாதவாகளாகிய அவாகள தாபஸை
களையும மரவுரிகளையும தரிததுககொண்டு ஜராஸநதனிடமசென்ற
னா அவாகள இடததுககிடம [1] கோதனஙகளநிரமபியிருபபதும
நீாவளமுள்ளதும அழகிய மரஙகளுள்ளதுமான கோரதமென
னும மலையைசசோநது மகததேசதது ராஜதானியைக கண்டனா

இருபததோராவது அதயாயம்

ஜராஸநதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணபீமார்ஜுனர்கள் ஜராஸந்தன்வீட்டுக்குச் சென்று அவனிடம்பேசியது)

அபபோது கிருஷணன அாஜுனனுககுச சொலலுகிறா
அாஜுனா! இநதமகததேசததின பெரியநகரம பசுககளநிரமப
வுள்ளதும எபபோதும நீாவளமுள்ளதும அழகானவீடுகள நிரம
பினதும ரோகஙகளிலலாததுமாய விளஙகுகிறது கிளைகளின
நுனிகள புஷபஙகளினால மறைககபபட்டு இனியமணமுள்ளவை
யும மனததைககவருகினறவையும யௌவனபபிராயததிலிருபப
வா விருமபததககவையுமான லோததிரமெனனும மரககாடுகளி
னால மறைககபபட்டனவும உயாநத கொடுமுடிகளும குளிாநத
மரஙகளுமுள்ளனவுமான விளையாட்டிறகுரிய விபுலமலை, வாராக
மலை, விருஷபமலை, ரிஷிமலை, சைதயகமலை எனனும இவவைநது
அழகிய மலைகள ஒன்றுசோநது கிரிவரஜமெனனும ஊரைககாப
பவைபோலிருககினறன இவவிடததில மஹாதமாவும கடுநதவ
முள்ளவரும ஐமபுலனகளையும மிகவும அடககியவரும கோதம

---

1 பசுககள

கோததிரததிற பிறநதவருமான [1] தீரககதமஸஎனனும ரிஷ
உசீநரனபுததிரியும மகதராஜனமனைவியுமான ஸுதேஷ்ணை
னிடமும அவள தாஸியினிடமும ககூஷீவானமுதலிய புததிரர்க
உணடுபணணினா. அநதமுனிவா அநதஸநேஹததினால அந
கிருஹததிலிருநதுகொணடு மகதராஜாகளின வமசததை விருத
செயதது அநத அரசாகளுககு அவாசெயயும அருளதான அ
ஜுனா! முறகாலததில மிகச சிறநத பலசாலிகளாயிருநத அங
வஙகாமுதலிய ராஜாககளும கௌதமராகிய தீரககதமஸ இருக
மிடததுககுவநது மகிழநதிருநதனா பாாததனே! கௌத
ருடைய கிருஹததிறகு அருகில உணடாயிருககும அரசமரங
ளும லோததிரமரஙகளும செழுமையாகவும அழகாகவும வரிசை
யாகவுமிருககினறன இநதககாடுகளைபபாா சததுருககளுககு
தாபமுணடுபணணுபவாகளாகிய அாபபுதன சகரவாபி எனனு
இரணடு [2] நாகாகள இஙகிருககினறனா ஸவஸதிகன மணிநாகன
இவவிரணடுநாகாகளுடைய சிறநத கிருஹஙகளும இஙகிருககின
றன மேகஙகள மகததேசததைவிடடுப போகாமலிருககுமபடி
மனுவே செயதிருககிறா கௌசிகன மணிமானஎனனும நாகா
ளிருவரும [3] அனுகரஹஞசெயதிருககினறனா [4] பாணடரம, வி
லம, வாராகம, சைதயகம, மாதஙகமஎனனும இவவைநதுசிறந
பாவதஙகளிலும ஸகல விததாகளின கிருஹஙகளும மஹாத
மாககளான ஸநயாஸிகள ரிஷிகள இவாகளின ஆஸரமஙகளு
விருஷபன, தமாலன, மஹாவீாயனஎனனும நாகாகளுடைய கிரு
ஹஙகளும கநதாவாகள ராகூஷஸாகளின வீடுகளும இருககினறன
ககூஷீவானெனனும முனியின தவபபெருமையினால [5] தபோதங
கள எனறு பெயாபெறற புணணியதீாததஙகள இருககினறன
அவையெலலாம விததீாததஙகளெனவும சொலலபபடுகின
றன மணிமானெனனும நாகனைக கணடமாததிரததினாலேயே
மனிதன கேூமததையும ஸுகததையும அடைவான இபபடி
நாறபுறஙகளிலும வெலலமுடியாத அழகிய நகரததையடைநது
தான ஜராஸநதன ஒபபறறகாரியஸிததியை நினைககிறான நாம
இபபோது ஸமீபததிலபோய அவன காவததைப போககிவிடு
வோம' எனறு சொனனா

---

[1] இககதையின விரிவை ஆதிபாவம 418-ம பககததிலகாணக

[2] நாகாகள புருஷரூபியாயிருபபவாகள

[3] காபபாறறுகினறனா

[4] விருஷபமலை ரிஷிமலை எனறவை பாணடரம மாதஙகம எனறு கூறபபடடிருககினறன

[5] தவததைககொடுபபவை.

இவவாறு கிருஷணன சொனனபிறகு, கிருஷணனும பாண
ாகளுமாகிய பெருஞசகதியுள்ள பிராதாககளனைவரும ஜரா
தனுடைய நகரததுககுச சென றனா மகிழசசியும செலவமு
ள ஜனஙகள நிரமபின தும நாலுவருணததாரும நிறைநதிருப
ம உதஸவச சிறபபுககளுள்ளதும வெலலமுடியாததுமான
வரஜததைச சோநதனா அபபோது அநநகரததின வாயில
ியே செலலாமல பிருஹதரதன வமசததாராலும நகரதது
ஙகளாலும பூஜிககபபடுவதும மகததேசததிறகு அலஙகாரமா
பபதுமான உயாநத குனறுகிய சைதயகததின சநதுவழி
கச சென றனா அநத இடததிலேதான, பிருஹதரத ராஜன,
மஸததைத தினனும விருஷபரூபமாக வநத அஸுரனைப
ததுககொனறு ஒருமாதம வரையில நாதமகாககினற மூனறு
ரிகைகளைச செயவிதது அவன தோலினல அவறறைககடடித
 நகரததில ஸதாபிததிருநதான அநதப பேரிகைகள எஙகே
றஙகினவோ அஙகே தேவாகளால மலாமாரி பொழியபபட
  அநதக கிருஷணபீமாாஜுனாகள அமமூனறு பேரிகை
ாயும உடைதது அநத ஊருககு மதிலாயிருககும சைதயகமலை
ிடம செலலததொடஙகினா அபபோது அவாகளனைவரும
டடை வாயிலைவிடடு மகததேசததிறகு மிகக அலஙகாரமான
த சைதயகமலையை நோககி விரைவாக நெருஙகிசசென றனா
ாஸநதனைக கொலலககருதின அநதவீராகள வெகுகாலமாக
ியாமலிருபபதும மிகக அகலமும உயரமுமுள்ளதும சநத
ஙகளாலும புஷபஙகளாலும எபபோதும பூஜிககபபடடதும
மாக நிலைபெறறிருபபதுமாகிய அமமலைசசிகரததைப பெரிய
களினுலேயே அவன தலையை உடைபபதுபோல உடைதது
றததினா அதனபிறகு, அவாகள உதஸாஹததுடன அநநக
துககுள பிரவேசிததனா வேதஙகளில கரைகணடவரான
ாமணாகள அதே காலததில அபசகுனஙகளைககணடு ஜராஸந
னுககுத தெரிவிததனா புரோஹிதாகள யானைமேலிருநத
ஜாவுககுத தீபஹாரததி சுறறினா பராகரமசாலியான ஜரா
தராஜா அபபோது அநததத்தோஷஙகளுககுச சாநதி செய
றகாகத தீகைஷயெடுததுககொணடு விரதததையும உபவாஸத
தயும நடததினுன ஜனமேஜயரே! ஸநாதகவிரதம எடுததுக
ாணட கிருஷணனும அாஜுனனும பீமனும ஆயுதஙகளை விட
 கைகளையே ஆயுதஙகளாகக கொணடு ஜராஸநதனிடம யுத
ந செயயககருதினவாகளாய (நகரததில) பிரவேசிததனா எல
 சகுணஙகளுமுள்ளதும வேணடியவெல்லாம நிரமபினதும விலை

பெறறதுமாயுள்ள பக்ஷணககடை பூககடைகளின மிகுநத சி
பைக கணடனா புருஷோததமாகளும மஹாபலசாலிகளுமம
ரதாகளுமான அநதக கிருஷணபீமாாஜுனாகள ராஜமா
மாகப போயககொணடே அநத வீதியிலுள்ள அநதச சிறப
கணடு புஷ்பககாரனிடமிருநது புஷபமாலைகளையும கடையி
இருககும வாததகனிடமிருநது காபபூரசசிமிழையும கோஷ
தையும கனிகளையும பலவநதமாக எடுததுப பூமாலைகளை அ
நது வெணமையான வஸதிரஙகளையும பிரகாசமான குணட
களையுந தரிதது, இமயமலையிலுள்ள சிஙகஙகள மாட்டுத தெ
வததைப பாாபபதுபோலப புததிமானுன ஜராஸநதனவீட
பாாததுககொணடே சென்றனா ஜனமேஜயராஜாவே! யுத
தில பிரகாசிபபவாகளான அவாகளுடைய ஆசசாமரஙக
போனறகைகள சாநதையும அகிலையுமணிநது அழகாக வி
கின ஆனைகளைப போனறவாகளும பெருமரஙகளின தணடு
போல வளாநதவாகளும அகனறமாாபுகளை யுடையவாகளும
அவாகளைககணடு மகததேசததவாகள வியபபுறறனா அவா
வாயிலவழியைவிடடு ஏறிககுதிதது ஜராஸநதனவீடடிற புகு
னா புருஷஶரேஷடாகளான அவாகள ஜனஙகள நிரம
மூனறுகட்டுகளைத தாணடி அசசமினறித தாம உயாகுலத
ரெனனும காவததோடு ராஜாவினிடம சென்றனா மஹார
ளான அவாகள, 'ஓ!' எனனும சொலலினுலேயே ராஜா
அழைததனா ஆககிய பாததியஙகளையும [1]மதுபாககமெ
னும சிறநதணவோடு [2] பசுவையுமகொடுதது உபசரிககத த
யுளளவாகளும விசேஷமரியாதை பெறறிருபபவாகளுமான அ
களை ஜராஸநதன எதிரகொணடழைததுச சாஸதிரபபடி பூ
தான ஸமாததனுன அவவரசன, அவாகளைபபாாதது 'உ
ளுககு நலவரவு ஆகுக' எனறு சொனனுன ஜன
ஜயரே! அபபோது பீமனும அாஜுனனும மௌனமாக இ
தனா அவாகளுககுள சிறநதபுததிசாலியான கிருஷணன
ஸநதனைபபாாதது, 'அரசாககரசே! இவாகளிருவரும இபபே
ஒருவிரதம வஹிததிருபபதனுல நடு இரவுககுமுன பேசலாகா
அதனபிறகு உனனுடன பேசுவாாகள' எனறுசொனனுா

1 மதுபாககமெனபது ஜலம ஸவலபமும, தயிா நெய சாககரை
னும தேன எலலாவறறிலும அதிகமுமாகச சோததுசசெயயபபட
2 யோககியாகளான வேதவிததுககள வநதபோது கனறையா
பெரிய விருஷபததையாவது ஆடடுககிடாயையாவது மதுபாககத
கொடுகக வேணடுமெனறு ஆபஸதமபா சொலலுகிறா

தன அவாகளை ததனயாகசாலையில இருககசசெயது தனஅரண
ரககுசசென்ருன. பிறகு, அாததராததிரிகாலம வநதபோது,
தப பிராமமணாகளிருககுமிடததிறகுச சென்ருன ஜனமே
ராஜரவே! யுததஙகளில ஜயிபபவனுன அநதஜராஸநதன,
ாதகாகளான பிராமமணாகளவநதிருபபதாக அாததராததிரி
ளயிற கேடடாலும அவாகளை எதிாகொணடழைபபதை
தமாக வைததிருநதானெனபது உலகபபிரஸிததம அநத
ஶ்ரேஷடனுன ஜராஸநதன அவாகள அறபுதமான வேஷத
ாடிருபபதைக கணடு மரியாதைசெயது திகைததுநினருன
தஶ்ரேஷடரும ராஜஶ்ரேஷடருமான ஜனமேஜயரே! சததுருக
அழிபபவரான அநதபபுருஷஶ்ரேஷடாகளெலலாரும ஜரா
தராஜாவைககணடவுடன, ராஜாவே! மஙகளமுணடாகட
, க்ஷேமமுணடாகடடும' எனறுசொலலி, அவவரசனைபபாாத
தமமில ஒருவரையொருவாபாாததும அஙகே நினறனா
மேஜயரே! ஜராஸநதன அவவாறு பிராமமணவேஷததால
றநதிருககும அநதபபாணடவாகளையும கிருஷணனையும
ரதது, 'உடகாரலாம' எனறுசொனனுன உடனே, அம
ன்றுபுருஷஶ்ரேஷடாகளும மஹாயாகததின மூனறு அகனிக
போல ஒளியினுல மிகபபிரகாசிததுககொணடு உடகாாந
ரா ஜனமேஜயரே! ஸததியநதவருதவனுன ஜராஸநதன,
ாத அலஙகாரஙகளைசசெயது வேஷமெடுததுககொணடதனுல
மாறியிருநத அவாகளை இகழநதுபேசலானுன 'இமமானிட
ரகததில ஸநாதகவிரதம வஹிததிருககும பிராமணாகள
ளிபபடையாகப பூமாலைசூடிச சாநதணிநதிராரெனறு எனககு
ருகததெரியும நீஙகள யாவா? பூமாலைகளையணிநதும கைக
ல நாண உரைநத காயபபுககளினுல க்ஷததிரியசகதியின குறிப
களைத தாஙகியு மிருககிறீாகள, பிராமணாகளெனறு சொலலு
ீாகள இவவுலகததில இவவாறு வெளளாடையுடுதது வெளிப
டையாகப புஷபசநதனஙகளைத தரிததிருபபவாகள க்ஷததிரியா
தாமெனறு எனககுச செவவையாகததெரியும நீஙகள யாா?
ணமையைசசொலலுஙகள, ராஜாககளிடததில உணமைதான
னமையாகும, ராஜாபாாததில அசசமினறிச சைததியகமலை
ா சிகாததையுடைதத வாயிலைவிடடு வேறுவழியால இநதவிட
ல ஏன நுழைநதீாகள? மேலும, பிராமணருககுச சொலலின
னமையதிகம, உஙகளுடைய இநதசசெயகை உஙகளவேஷத
ககு மாறுயிருககிறது இபபோது உஙகளெணணம யாது? சொல
ஙகள, இவவாறு எனனிடமவநதும சாஸதிரபபடி நான செயத

மரியாதையை நீங்கள் ஏன் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை? என்னிடம் வந்தகாரியந்தான் யாது?' என்றான். அவன் இவ்வாறுசொல்ல, சிறந்த அபிப்பிராயமுள்ளவரும் பேசுவதில் ஸமர்த்தருமான வாஸுதேவர் மதுரமும் கம்பீரமுமான மறுமொழி கூறலானார்:

'ராஜாவே! மனிதர்களுக்குப் பிரபுவே! நீ, எங்களை [1] ஸ்நாதகப் பிராமணர்களென்றே அறி. ராஜாவே! ஸ்நாதகவிரதமுள்ளவர்கள் பிராமணராகவும் க்ஷத்திரியராகவும் வைசியராகவும் இருக்கலாம். இவர்களில் ஒவ்வொருவருக்குப்பாருக்கும் சிறப்பான நியமங்களும் யாவருக்கும் பொதுவான நியமங்களுமுண்டு. சிறப்பான நியமமுள்ள க்ஷத்திரியன்தான் எப்போதும் ஐசுவரியத்தையடைவான். புஷ்பங்கள் தரித்தவரிடத்தில் லக்ஷ்மி ஸ்திரமாயிருக்கிறாள். அதனால், நாங்கள் புஷ்பங்களைத் தரித்திருக்கிறோம். க்ஷத்திரியன் கைவன்மையுள்ளவன்தான், சொல்வன்மையுள்ளவனல்லன். பிருஹத்ரதபுத்ரனே! ஆதலால், க்ஷத்ரியன்வாக்கு கம்பீரமாயிராதென்று சொல்லப்படுகிறது. பிரமதேவர் தமது சக்தியை க்ஷத்திரியர்களின் கைகளில்வைத்திருக்கிறார். ராஜாவே! அதை நீ பார்க்கவிரும்புகிறாயாயின் இப்போதே பார்க்கலாம். ஸந்தேஹமில்லை. தைரியமுள்ள புருஷர்கள் சத்துருவின்வீட்டில் வாயிலல்லாவழியாலும் மித்திரர்கள்வீட்டில் நேர்வழியாலும் பிரவேசிக்கின்றனர். அந்தத்தர்மப்படி இவையெல்லாம் வழிகள். நாம் நாங்கள் காரியத்தோடு சத்துருவின் வீட்டிற்குவந்து அவனிடத்தில் அதிதிபூஜையைப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டோம். இஃது எங்கள் உறுதியான விரதமென்று நீ அறி' என்றார்.

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ஜராஸந்தவத பர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணனுக்கும் ஜராஸந்தனுக்கும் ஸம்பாஷணம் நடந்தபிறகு ஜராஸந்தன் யுத்தத்துக்கு ஆரம்பம் செய்தது)

ஜராஸந்தன், 'ஓ! பிராமணர்களே! உங்களோடுநான் விரோதஞ்செய்துகொண்டது எப்பொழுதென்று எனக்கு நினைவில்லை. ஆராய்ந்துபார்த்தும் உங்களுக்கு நான் தீங்குசெய்ததாக எனக்குத்தெரியவில்லை. தீங்குசெய்திருந்தால் என்னைக் [2] குற்றம்

---

[1] மூலத்தில், 'ஸ்நாதகப்பிராமணர்களையும் எங்களையும் நீ பற்றி' என்றகருத்தும் அடங்கியிருக்கிறது.

[2] ஆசீர்வாதம் செய்ததனால் குற்றமில்லாதவனாக நினைத்ததாகிறது.

லாதவனுக நீஙகள நினைபபதெவவாறு? [1] சததுருவெனறே சொல
லுஙகள [2] இதுதானே சானறோ ஒழுககம ஆததததையும தா
மததையும கெடுபபதனறலனறே மனமகொதிபபது தாமநதெரிந
தவனும மஹாரதனுமாயிருககும க்ஷததரியன இதறகுமாறுகட
நது குறறமிலலாதவனிடததில குறறததை ஏறபடுததுவானுயின,
அவன தனதுபுணணியலோகஙகளைககெடுததுககொணடு பாவ
கதியையடைகிறுன ஸநதேஹமிலலை ஒழுஙகாகநடபபவாகளுககு
க்ஷததிரியதாமநதானமூனறுலோகஙகளிலுமசிலாகயமானது தா
மநதெரிநதயாவரும (க்ஷததிரியதாமநதவிர) மறறததாமததைச
சிலாகிபபதிலலை அபபடியே மனவுறுதியோடு எனக்ஷததிரியதா
மததிலிருநதுகொணடு பிரஜைகளுககுததீஙகுசெயயாமலிருககும
எனனைபபறறி நீஙகள (பேசல) தவறுதலாகப பிதறறுவதுபோ
லிருககிறது’ எனறுசொலல, கிருஷணனசொலலலானு ‘சிறநத
கைகளையுடையவனே! குலததைததாஙகுகிறவனுகிய ஓா ஒபபறற
மனிதன தனகுலததோரினகாரியததைத தானெடுததுககொண
டிருககிறுன அவனுடையகடடளையினுல நாம உனனையெதிாதது
வநதிருககிறேம ராஜாவே! இநத உலகததிலுளள க்ஷததிரியா
களை நீ பலியாககககொணடுவநதிருககிறுய அநதககொடியகுற
றததையுணடாககியபின நீ குறறமிலலாதவனுக நினைததுககொள
வது எபபடி? ராஜசிரேஷடனே! ராஜாவாயிருபபவன ஸாதுகக
ளானராஜாககளைத துனபஞசெயயலாமா? நீ அநதராஜாககளைப
பிடிததது ருததிரபகவானுககுப பலியாககககொடுகக நினைததிருக
கிறுய பிருஹதரதபுததிரனே! உனனுறசெயயபபடட அநதப
பாவம எஙகளையும சேரும ஏனெனில, நாஙகள தாமததைச
செயபவாகள தாமததைரக்ஷிபபதில சகதியுளளவாகள பிரு
ஹதரதபுததிரனே! அதறகாக இபபோது உனனிடமவநதிருககி
றேம மனிதாகளைககொனறு யாகமசெயவதை ஒருகாலும
கணடதிலலை அவவாறிருகக, நீ மனிதாகளைத தேவரானசஙகர
ருககுப பலிகொடுகக நினைபபதெபபடி? ஜராஸநதா! பயன
படாத அறிவுளள நீ செயவதுபோல வேறு எவன ஒரேகுலததிற
பிறநது தனகுலததோருககே பசுககளெனறு பெயரிடுவான?
எவனெவன எநதஎநதக காலததில எனனெனன காமததைச
செயகிறுனே அவனவன அதனதனபயனை அநதநதககாலததி
லேயே அடைவான ஆதலால, துககபபடடவரிடததில பரிதாப
முளளநாஙகள குலததோாவிருததியினநிமிததமாகவே குலத

---

1 சததுருவான எனனைக குறறமறறவனுக நினைபபதெவவாறு?
அதைச சொலலுஙகளெனபது பழையஉரை

2 ஸததியமசொலவது

'தோரைநாசஞசெயகிற உனனைககொலல இஙகே வநதோம ராஜாவே! இவவுலகததில க்ஷததிரியாகளுககுள வேறு ஆண பிளளையிலலையெனறு நீ நினைததுககொணடிருககிருயே, அஃது உனனுடைய பெருமபுததிமாருட்டம ராஜாவே! தனகுலததை அறிநத உயாநதமனமுளள எநதக்ஷததிரியன யுததததிஞல நேரிடுவதும சாஸவதமானதும ஒபபறறதுமான ஸவாககததைவிருமப மாட்டான? மனிதாகளிறசிறநதவனே! க்ஷததிரியாகள ஸவாககததைக கருதியேதான யுததஙகளெனனுமயாகஙகளில தீக்ஷை செயதுகொணடு உலகஙகளைஜயிககினறனரெனபதை நீ அறி விரிவானவேதமும ஸவாககததிறகுககாரணம பெருமபுகழும ஸவாககததிறகுககாரணம தவமும ஸவாககததிறகுக காரணம ஆஞல, யுதததிலமரணம ஸவாககததிறகுத தவஞுதகாரணம இநத [1] யுததமரணநதான வைஜயநதமெனனும இநதிரனுடைய அரணமனை இதஞலுணடான குணஙகளநிரமபின தேவேநதிரன அஸுராகளைவெனறு எபபோதும உலகஙகளைககாபபாறறுகிருன உனககுநோநதிருபபதுபோல ஸவாககததுககு மாககமாய (எஙகளோடு இபபோது நோநதிருககிற) யுததம மறற எவனுககுநேரிடும? ராஜாவே! மத்ரதேசததுசசேனைகள மிகுதியாயிருபபதஞல அசசேனைமிகுதியையே பலமாகநினைததுக காவஙகொணடு பிறரையவமதிககாதே ஒவவொரு மனிதனிடததும சகதியிராது ராஜாவே! உனககுசசரியானதும உனககுமேறபட்டதுமாகிய பராகரமமிருககிறதை எதுவரையில நீ அறியவிலலையோ அதுவரையிலதான பராகரமம உனனுடையது ராஜாவே! உனபராகரமம எஙகளால தாஙககககூடியதுதான அதஞல உனககுசசொலலுகிறேன மகதராஜாவே! உனககுசசரியானவாகளிடததிலமட்டும கோபததையும அகஙகாரததையும ஒழிததுவிடு பிளளைகளுடனும அமைசசாகளுடனும சேனைகளுடனுஞசோநது யமலோகமபோகாதே இவவுலகததில தமபோதபவன, காாததவீரியன, உததரன, பிருஹதரதன எனனும இவவரசாகள தமககுமேறசிறநதவரை அவமதிததுததான சேனைகளோடு அழிநதுபோயினா நாஙகள உனனை மோசமாககக் கொலலககருதினவாகள, உணமையில பிராமணாகளலலோம நான ஐமபொறிகளுககும ஈஸவரஞன வாஸுதேவன இவவிரணடு வீரபுருஷாகளும பாணடுபுததிராகள இவாகளுககு மாமனமகனும உனககுபபகைவனுமான கிருஷணனெனறு

---

1 மரணததுககஞசாமல யுததஞசெயபவன இநதிரபதததையும ஜயததையும அடைவானெனபது கருதது

என்னை அறி மகதராஜனே! உன்னைச் சண்டைக்கு அழைக்கிறேம் நின்று சண்டைசெய், ராஜாக்களெல்லாரையுமாவது விடு, நீயாவது யமலோகத்திற்குச்செல்' என்றுசொன்னார்

ஜராஸந்தன் இதைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு பேசத் தொடங்கினன் 'நான் கம்ஸனல்லேன், பிரலம்பனல்லேன், பாணனல்லேன், முஷ்டிகனல்லேன், நரகனல்லேன், இந்த்ர தபனனல்லேன், கேசியல்லேன், பூதனையுமல்லேன், காலயவனனுமல்லேன், அவர்களல்லரோ உன்னால் யுத்தத்தில் கொல்லப் பட்டவர் நீ இடைக்குலத்திற்பிறந்தவன் உன்முன்ஜாதியைநினை நீ நம்மிடம் பயந்தோடி நாடோடிமனிதனைப்போலப் பிறப்பிடமான மதுரையைவிட்டுக் கடல்தீவைச்சார்ந்தாயன்றோ? கிருஷ்ணு! அப்படிப்பட்ட நீ, இப்போது, கார்காலம்கடந்தபிறகு மேகம் காஜிப்பதுபோல வீணுக்ககர்ஜிக்கிருய் மாதவா! உன்னைக்கொன்று என்மருமகனும் உக்ரஸேனன்புத்ரனும் சிறந்தபுத்திமானுமாகிய கம்ஸனகடனை இப்போதே தீர்க்கப்போகிறேன் உன்னையும் உனக்கு வேண்டினவர்களையும் கொல்வதற்காக உன்னுடன் யுத்தஞ்செய்ய எனக்கு நெடுநாளாகவிருப்பமிருந்தது நல்லகாலமாதலால், இந்திராதிதேவர்கள் என்ஆரம்பத்தைப் பயன்படச்செய்தனர் கோவிந்தா! இந்தப்பீமஸேனனும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரும் அசக்தர்கள் நான் இவர்களை யுத்தத்திலபிடித்து ஒருசிங்கம் சிறியமிருகங்களைக் கொல்வதுபோலக் கொல்வேன்' என்றுன அந்தஜராஸந்தன் கோபமூண்டு கர்ஜித்தபோது அங்கிருந்த எல்லாப்பிராணிகளும் நடுங்கின அப்போது ஸ்ரீபகவான், 'ஜராஸந்தா! ஏன்கர்ஜிக்கிருய்? நீ சொல்வதைச் செய்கையால்நடத்து ராஜாக்களுள் இழிவானவனே! அமைச்சர்களுடனும் புத்திரர்களுடனும் உன்னை நான் இப்போது சண்டையில் என்து கட்டளையைச்செய்பவர்களான இவ்விருவீரர்களால் கொல்லுவிக்கப் போகிறேன் நீ, எப்பாடுபட்டாலும் உயிரோடு உன்நகரத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டாய்' என்றுசொன்னார் அதைக்கேட்ட ஜராஸந்தன், 'நான், ராஜாக்களில் எவரையும் ஜயிக்காமல்கொண்டுவந்திருக்கவில்லை என்னால் ஜயிக்கப்படாத எதிரி யார்? கிருஷ்ணு! க்ஷத்ரியன் பராக்ரமத்தினால் பிறரைஜயித்து அவர்கள்விஷயத்தில் தன் இஷ்டப்படி நடப்பதே அவனுக்கு நியாயமான விருத்தியென்று தெரிந்தவர் சொல்லுகின்றனர் கிருஷ்ணு! க்ஷத்திரியர்களின் விரதத்தை மறவாத நான் ராஜாக்களைத் தேவதைக்குப்பலியாக நிச்சயஞ்செய்து இப்போது பயத்தினால் விடுவதேது? நான் சேனையை வகுத்துக்கொண்டு எதிரிசேனையோடு யுத்தஞ்செய

'வேன, ஒருவனேடொருவனுகவும யுததஞசெயவேன, இருவா அலலது மூவரும தனிததனியேவநதாலும சோநதுவநதாலும யுததஞசெயவேன' எனறுசொனனுன ராஜாவான ஜராஸநதன இவவாறு சொனனபிறகு, பயஙகரமான செயகையையுடைய கிருஷணபீமார்ஜுனாகளோடு யுததஞசெயயக கருதி உடனே தன புததிரனுகிய ஸஹதேவனெனபவனுககு ராஜயாபிஷேகஞ செயயக கட்டளையிட்டான ஜனமேஜயராஜாவே! அநத ஜராஸந தன அநதயுததம நோநதபோது மானிடலோகததிலுளள மனித ரால கௌரவிககபபெறற ஹமஸன டிமபகனஎனனும இரணடு பெயாகள உமககுசசொனனேனே, அநதபபெயாகளுளள கௌசி கன சிதரஸேனனெனனும இரணடு ஸேனுபதிகளையும நினைத தான ஜனமேஜயராஜாவே! பிரபுவும புருஷோததமரும மது வெனனும அஸுரனை ஸமஹரிததவரும பலராமருககு இளைய வரும ஸததியஸநதரும ஞானவானகளிற சிறநதவருமான கிருஷணபகவான பலவானகளிற சிறநதவனும புலியைபபோலப பூமியில பயஙகரமான பராகரமமுளளவனுமாகிய ஜராஸநதராஜன யாதவவமசததாரால கொலலபபடததகாதவனும வேறொருவனுக குப பாகமாகக குறிபபிடபபடடவனுமாயிருபபதை நினைதது, பிரமமதேவரின கட்டளையைக கௌரவிபபதறகாகத தாமே அவ னைககொலல யததனிககவிலலை" எனறு சொனனுா

இருபததுமூனறுவது அதயாயம

ஜராஸந்தவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணனுக்கும் ஜராஸந்தனுக்கும் த்வேஷம்வந்தகாரணத்தை ஜனமேஜயர்கேட்க, வைசம்பாயனர் சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, "வைசமபாயனரே! கிருஷணனும ஜராஸந தனுமாகிய இருவருககும யாதுகாரணமபறறி ஒருவருககொருவா விரோதமுணடாயிறறு? கிருஷணன, ஜராஸநதனுல யுதததஇல எவவாறு ஜயிககபபடடனா? கமஸன ஜராஸநதனுககு எனன முறையாகிருன? கமஸன நிமிததமாகவனறே ஜராஸநதன கிருஷணனுககுப பகையாளியானுன இவறறையெலலாம எனக குத தெளிவாகசசொலலககடவீா" எனறுகேடக, வைசமபாய னா சொலலுகிறா.

"உகரஸேனனுககுமநதிரியும மஹாபுததிசாலியுமான வஸுதே வரெனபவா யாதவவமசததிறபிறநதவா. கௌரவரே! உகரஸேன

னுடைய புததிராகள அனேகாகளில ஜயேஷடபுதரானை கமஸன
சிறநத பலசாலியும எலலா அஸதிரஙகளும தெரிநதவனுமாயிருந
தான மிககபுகழபெறறவளாகிய ஜராஸநதனபுதலவி கமஸனுககு
மனைவியானுள புததிசாலியான ஜராஸநதன ராஜயததையே
பரிசமாகவாஙகிககொணடு அவளைக கனனிகாதானஞசெயதான
அநதஜராஸநதனுககாக அநதககாலததில உகரஸேனனுடைய
மநதிரிகள அவனமைநதனான கமஸனுககு மதுரையில படடாபி
ஷேகஞசெயதனா அநதக கமஸன கொடிய பராககரமமுளளவனு
யிருநதான ஐசுவரியததின மிகுதியினுல காவமடைநதும தேக
பலததினுல விவேகமறறுமிருநத அநதககமஸன அபபோதே
தனதநதையை நிகரஹிததது மநதிரிகளுடன அநத ராஜயததை
ஆணடான புததிஹீனனுகிய அநதககமஸன வஸுதேவரிடம
ராஜயகாரியததைக கேடகவுமிலலை, அவருடனசோநது அநத
ராஜயததை நியாயமாகப பரிபாலனஞசெயயவுமிலலை ஆகிலும,
அஸுரராஜாவான அநதககமஸன, தேவசனபெணணுகிய தேவ
கியை வஸுதேவருககுப பாரியையாக அனபுடன விவாகஞசெய
விததான ஜனமேஜயரே! அவளை ரததததிலேறறி அழைததுக
கொணடு போகுமபோது ராஜாவான கமஸன, தானும வஸு
தேவருடன ரதததிலேறினுன அபபோது, ‘கமஸா! எநதத
தேவகியை இபபோது விவாஹஞசெயவிததது நீ அழைததுக
கொணடுபோகிருயோ அவளுடைய எடடாவதுபுததிரன உனககு
யமனுகபபோகிருன’ என று ஒருதேவதூதனுடைய வாககு ஆகா
யததிலுணடாயிறறு அநதவாககை வஸுதேவரும கேடடாா,
ராஜாவான கமஸனும கேடடான மிகவும துஷடபுததியுளள
ராஜாவான கமஸன உடனே தேரைவிடடிறஙகிக கூரானகததியை
உருவிககொணடு தேவகியின தலையைததுணிசக யததனிததான
ஜனமேஜயரே! அபபோது சிறநதபுததியுளள அநத வஸுதேவா
சிரிததுககொணடு கோபததினுல பரவசஙகொணடகமஸனை நய
மாக ஸமாதானபபடுததததொடஙகினுா ‘ராஜாவே! பெணணைக
கொலலததகாதெனறு தாமசாஸதிரஙகளெலலாம கூறுகினறன
குறறமறறவளும மெலலியவளுமான இநதபபெணணை நிஷகாரண
மாகக கொலலுகிருய ராஜாவே! இவளிடததில உனககுணடான
பயததை நிவிருததிசெயதுசொளளவும இவளையும உனதாமததை
யும காபபாறறவும கூடும ராஜாவே! அககாலததில இவளு
டைய எடடாவது காபபததைப பிரஸவமானவுடன நீ அழிததது
விடலாம அபபடிச செயவதனுல உனககுநோநத ஆபததை
விலககினதாகும’ எனறுா ஜனமேஜயரே! இவவாறு வஸு
தேவரால உரைககபபடட அநதச சூரஸேனபதியான கமஸன

அபபோது அவாசொலலை அஙகீகரிததான பிறகு, தேவகிக
ஸூாயனுககொபபான ஒளியுளளகுமாராகள பிறநதாாகள க
ஸன அநதககுமாராகளையெலலாம பிறககபபிறககக கொனறுன
பிறகு, [1] பலராமா அநதத தேவகிககு ஏழாவது காபபமாக உ
டானா ராஜாவே! ராஜாவான யமன தனதுமாயையினால அநத
தேவகியின ஒபபறறகாபபததை [2] இழுதது ரோஹிணியின வயி
றில வைததான செவவையாக இழுககபபடடதனால அவா ஸ
காஷணரெனறும பலததிற சிறநதவராதலால பலதேவரெனறு
சொலலபபடுகிறா பிறகு, கணணன அவனுடைய எடடாவ
காபபமாக உணடானா ராஜாவானகமஸன அநதக காபபததி
விஷயததில அதிகமாகக காவலைசசெயதான பிரஸவகாலததி
வஸுதேவரைத தவறிபபோகாமல காவல காபபதறகாக
கொடிய வேலைசெயபவனாகிய உகரனெனனும மநதிரி கமஸனா
நியமிககபபடடான பிறநதமாததிரததில கணணனை அவாபித
வான வஸுதேவா எடுததுககொணடுபோய ஒருயாதவனுககு
கொடுததுவிடடு அவனபெணணை விலைககு வாஙகிககொணடுவ
தாா ராஜாவான கமஸன தேவதூதன சொனன சொலலை
பொருமலிருநததனால, வஸுதேவா மஹாதமாவான கிருஷணனை
இடைசசேரியிற கொடுததுவிடடாா கிருஷணனும நீருககு
தாமரைபோலவும கடடைககுள தீபோலவும கமஸனாலறிய
படாமல ஆயாகளிடம ஒளிநதுவளாநதாா சிறநதகைகளையுடை
வனும பராகரமததினாலும பலததினாலும விருததியடைகிறவ
மான கமஸன இடையாகளெலலாரையும பீடிததான அவனா
பீடிககபபடட கோபாலாகளில கமஸனபயததினாலசிலரும க
ணனமேல விருபபததினால மறறவரும கூடடஙகூடடமாகத தா
ரைக கணணனாகிய கணணனைச சூழநதுகொணடனா ஜனமேஜ
ராஜாவே! உகரஸேனனுககு அனபுளளவரும மஹாபலசாலி
மான அநத வாஸுதேவா, பலராமரை ஸஹாயமாக அடைந
போஜராஜாவான கமஸனையும அவன ஸஹோதராகளையு
யுததததில கொனறு வெறறியடைநது, அநத ராஜயததில உக
ஸேனனுககுப படடாபிஷேகஞசெயதாா ராஜாவே! கணணனா
யுததததில கமஸன கொலலபபடடதைக கேடடவுடன ஜராஸ
தன கமஸனமகளைச சூரஸேனராஜயததிறகு [3] அதிபதியாககசசெ

---

1 இநத இடததில உததரதேசபாடம கொளளபபடடது, கிருஷ
சாரியா பதிபபினபடி 'மிககசிறநதவரான பலராமா' எனபது பொரு

2 பகவான தமது யோகமாயையினால இழுதது ரோஹிணியி
காபபததில வைததாரெனறு ஸ்ரீ பாகவதததிலும ஹரிவமசததிலு
சொலலபபடுகிறது 3 இநதககதை, பாகவதம ஹரிவமசஙகளில இல

ான ஜனமேஜயரே! அந்தஜராஸந்தன பெரியசேனையைக்கிளப
க கிருஷ்ணனைததடுததுத தனபெணணின மகனுககுப பட்டாபி
ஷேகஞசெயவிததான சிறநத பராககிரமமுளள அநதஜராஸநதன
பருஞ சேனையைச சோததுககொணடு அஙகே உக்ரஸேனனை
ம யாதவாகளையும பிடிததான கௌரவரே! இதுப்றறிததான
ராஸநதனுககுக கிருஷணனமேல விரோதமுணடாயிறறு அர
ாககரசே! செலவமகிரமபிய அநதஜராஸநதன தானபிராாததித
நகொணட விஷயததுககாக, பட்டாபிஷேகஞ செயதுகொணட
ரசாகளைபபலிகொடுததது, தேவஸ்ரேஷடருமதோலாடையுடுதத
ருமமுககணணருமாகிய மஹாதேவரை ஆராதிபபதறகாகததன
ல ஜயிககபபட்ட அரசாகளைச சிறையில வைததான பரத
ரேஷடரே! இவையெலலாம நடநதவாறு உமககுச சொலலப
ட்டன அநத ஜராஸநதராஜா பீமஸேனனால எவவாறு கொல
பபட்டானென்பதைக கேளும

இருபததுநானகாவது அதயாயம

ஜராஸந்தவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் ஜராஸந்தனுக்கும் நடந்த கைசசண்டையில் ஜராஸந்தன் சோர்ந்தது).

பிறகு, ஐமபுலனகளின அறிவுககும எட்டாதவரும யதுவம
ததில அவதரிததவரும சிறநதவாககுளளவருமாகிய கணண
ரான, யுததஞசெயய மனததில நிசசயமசெயதுகொணட அநத
ராஸநதனைபபாாதது, 'ஓ! ராஜாவே! எஙகளமூவரில எநத
ருவனோடு யுததஞசெயய உன மனததில விருபபமிருககிறது?
வன யுததததிறகு ஸிததமாயிருககலாம?" என்று கேட்டாா
இவவாறு அவா சொனனபின சிறநதபராககிரமமுளளவனும மகத
தசாதிபதியுமான ஜராஸநதராஜன கிருஷணனைககோபாலனென
மும அாஜுனனைச சிறுவனெனறும நினைதது அவவிருவரையும
விட்டுவிட்டுப பீமஸேனன உயாநத கதாயுததததைத தரிததிருபப
தையும அவன தேகபலததையும கேட்டிருநததனால ஸநதோ
ஷமடைநது அவனுடன யுததததை வேணடினன புரோகிதா
கோரோசனை பூமாலை முதலான மஙகளததிரவியஙகளையும களைப
பதீாககினறவையும மூாசசையைத தெளிவிககினறவையுமான
சிறநத ஔஷதஙகளையும எடுததுககொணடு, யுததஞசெயயக கரு
தின ஜராஸநதனிடம வநதாா புகழ்பெறற அநதப பிராமமண
ால மஙகளகாரியஙகள் செயயபபெறற ஜராஸநதராஜன க்ஷத

திரியத்தாமத்தை நினைத்து யுத்தஸன்னாஹம் செய்தான். அந்த ஜராஸந்தன் கிரீடத்தைக் கழற்றித் தலைமயிரை வாரிக்கொண்டு கரைபுரளும் கடல்போலெழுந்தான். பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவனும் சிறந்த புத்தியுள்ளவனுமான ஜராஸந்தன், பீமனை நோக்கி, 'பீம! உன்னுடன்கூட யுத்தம்செய்வேன். மேலானவனிடத்தில் தோற்பதும் ச்லாக்கியம்' என்று சொன்னான். பகைவரையடக்கும் சிறந்தபராக்ரமசாலியான ஜராஸந்தன் இவ்வாறு சொல்லிப் பலாஸுரன் இந்திரனையெதிர்த்ததுபோலப் பீமஸேனனை எதிர்த்தான். அப்போது பலவானான பீமஸேனன், கிருஷ்ணனுடன் கலந்து ஆலோசனை செய்து, அவரால் மங்களகாரியங்கள் செய்யப்பெற்று, ஜராஸந்தனோடு யுத்தஞ்செய்யச் சேர்ந்தான். அதன் பிறகு, புருஷச்ரேஷ்டர்களாகிய அவ்விரண்டு வீரர்களும் மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கக்கருதிக் கைகளையே ஆயுதங்களாகக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனர். அப்போது ஒருவர்க்கொருவர் முதலில் கைபிடித்துப் பிறகு பாதவந்தனஞ்செய்து தோளிற்கட்டின கச்சை அசையும்படி அடிக்கைகளினால் விலாப்புறங்களில் தட்டிக்கொண்டனர். ஜனமேஜயரே! இருகைகளாலும் பலமுறை தோள்தட்டி ஒருவரையொருவர் இடித்து அங்கத்தினால் அங்கத்தைக்கட்டி மறுபடியும் தோள்தட்டிச் [1] சித்ரஹஸ்தங்கள்முதலியவற்றைச் செய்து ஒருவர்க்கொருவர் கச்சைகளுக்குள் கைகளை நுழைத்தனர். கழுத்திலும் கன்னத்திலும் நெருப்புப் பொறிபறக்க அடிப்பதனால் இடிமுழக்கத்தை உண்டாக்கினர். கயிற்றினால் கட்டுவதுபோலக் கைகளினால் கட்டுவதாகிய பாகுபாசம்முதலிய கட்டுக்களைக்கட்டிக் கால்களினால் [2] தலையில் உதைத்து மார்பில் கையாலறைந்து இருகரங்களையும் கோத்துத் தலையில் அறைவதாகிய பூர்ணகும்பமென்னும் அடியையும் இருவரும் செய்தனர். கையினால் கையைநெருக்கி யானைகள்போலவும் மேகங்கள்போலவும் கர்ஜித்துக்கொண்டு, கைகளையே ஆயுதங்களாக வைத்துக்கொண்ட இருவரும் கையறைவிழும்பொழுது ஸிம்மங்களைப்போலக் கோபித்துப் பார்த்து ஒருவரையொருவர் இழுத்திழுத்து யுத்தஞ்செய்தனர். அவ்விருவரும் உடம்பினால் உடம்பைக் கசக்கியும் கைகளோடு கைகளைப் பின்னியும் வயிற்றிலும் இடுப்பிலும் விலாப்புறங்களிலும் ஒருவரையொருவர் பிடித்தெறிந்தனர். நன்றாகப்பயின்ற அவ்விருவரும் உடம்பைச்

---

[1] மிகுந்த பயிற்சியினால் வெகு விரைவாகக் கைகளை மேலும் கீழும் குறுக்கிலும் நீட்டல் மடக்கல் முதலியவை.

[2] நரம்புகளை உதைத்து என்பது பழையஉரை.

ருககிககொணடு தமதுவயிறறிறகுககீழேயும கழுததிலேயும மார்
லேயும கையைபபோடடுததளளினா உலகததிலுளளசிறந்
கசசணடைகளஎலலாவறறிறகும மேலாக [1]பருஷடபஙகததை
ம செயதனா இரணடுகைகளிலுமுணடாகும [2] ஸமபூரண
ாசசையையும பூாணகுமபம, [3] திருணபீடம, [4] பூாணயோகம,
முஷடிகம முதலான யுததஙகளையும தஙகளஸாமாததியததை
ருவாககொருவா காணபிபபதறகாக நினைததபடியெலலாஞ
சயதனா ராஜஸரேஷடரே! அபபோது அநநகரததிலவஙிககும
ரமமக்ஷததிரியவைசியசூதராகளனைவரும பெணபிளளைகளகிழ
ாகளுளபட ஆயிரககணககாக அவாகளுடையயுததததைககாண
தறகு வநதுசோநதனா அநதஜனககூடடஙகளநிரமபியிருநத
லை அவவிடம நெருககமாயிருநதது அபபோது கைகளின
டியினுலும பிடிததலாலும விடுததலாலும மலையும இடியுமஸந
ததாறபோல அவவிருவருமஸநதிததனா பலவானகளிறசிறந
வரான அவவிருவரும, தநதமபலததினுல மிககஉதஸாஹமுளள
ாகளாய ஒருவரையொருவாஜயிககககருதி ஒவவொருவரும மற
ருருவாஇளைககுமஸமயததை எதிாபாாததுககொணடு, தலைகளி
லை ஆடுகளும விருக்ஷஙகளினுலராக்ஷஸாகளும காலகளினுல
யாநதகுதிரைகளும மூககுககளினுல திததிரிபபறவைகளும
பால (கைகளால) சணடைசெயதனா அரசரே! அநதபபோாக
ளததில அவவிரணடு பலசாலிகளுடைய அநதபபயஙகரமான
ததம, விருததிராஸுரனுககும இநதிரனுககும நடநதயுததம
பால, ஜனஙகளவிலகியோடுமபடி நடநதது தூரததிலதளளி
ம ஸமீபததிலஇழுததும பினனேடியிழுததும சுறறியிழுததும
லவகையாக ஒருவரையொருவா இழுததனா முழஙகாலகளி
லை இடிததனா பிறகு, பெருஙகாஜனையினுல ஒருவரையொருவா
யமுறுததிப பெருமபாறைகள விழுவதுபோனற அறைகளி
லை அறைநதனா பிறகு, ஜராஸநதன தனது முஷடியினுல

[1] முதுகைததரையிற படுமபடிசெயவதனுல உணடாகுமஅவமானம
னபது

[2] வயிறுமுதலானஇடஙகளில கசககுவதனுலுணடாகும மூாசசை
னபதுபழையஉரை

[3] நாாமுதலியவறறினுற கயிறுதிரிபபதுபோல ஒருவரோடொருவா
க காலகளைபபினனிககொளவது

[4] தலைமுதல காலவரையில முழுஉடமபையும சோததனைபபது
அசதியிலடிததல' எனபதுபழையஉரை

[5] ஓரிடததிலகுததுவதாகக காடடி மறறோரிடததிற குததுவது

பீமஸேனனை மாரபிலடிததான அநதபபீமஸேனனும ஜராஸநதனை மாரபிலேயே அடிததான அகனறமாரபும நீணடகைகளுமுடையவாகளும கைசசணடையிலதோநதவாகளுமாகிய அவவிருவாகளும இருபபுலககைகளபோனற கைகளினுல போாசெயதனா காாததிகைமாதம முதலதேதியாரமபிததஅநதயுததம பதினைநது தினஙகள இரவுமபகலும ஆகாரமிலலாமலும ஒயவிலலாமலும நடநதுகொணடிருநதது மஹாததுமாககளானபீமஜராஸநதாகளினயுததம திரயோதசி (=பதினமூனருவதுநாள) வரையில அவவாறேநடநதது சதுாததசிதினம (=பதினனகாவதுநாள) ராததிரி ஜராஸநதன களைபபினுல யுததஞசெயயாமலநினருன ஜனமேஜய ராஜாவே! அவவரசன அவவாறு களைததிருநதலைதககணடு ஜனாததனா பயஙகரமானசெயகையைசசெயத பீமஸேனனைத் தூணடுவதறகாக, 'ஓ! குநதியினமைநதனே! யுததததிலஒயநதுபோன சததுருவைபபீடிபபது எளிது, முறறிலுமபீடிககபபடுவதனுல அவன தனனுயிரைவிடடுவிடுவான குநதிபுததிரனே! ஆதலால் இவவரசனை இபபோதே நீ பீடிககவேணடும பரதஸரேஷடனே! கைகளால இவனுடன யுதஞசெய' எனறு சொனனா வீராகளானபகைவாகளை ஹதஞசெயபவனுகிய அநதப பீமஸேனன, கிருஷணன இவவாறுசொனனவுடன ஜராஸநதனுககு அதுதருணமெனறு அறிநது அவனைககொலலஎணணஙகொணடான பிறகு, பலவானகளிறசிறநதவனும கௌரவாகளை மகிழவிபபவனுமான விருகோதரன யாராலுமஜயிககமுடியாத ஜராஸநதனை ஜயிபபதறகாக அவனைக கோபததுடனபிடிததான

இருபததைநதாவது அதயாயம

ஜராஸநதவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஜராஸந்தவதமானபிறகு கிருஷ்ணன சிறையிலிருந்தக்ஷத்திரியர்களை விடுவித்ததும், ஜராஸந்தபுத்திரனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்வித்ததும், பீமார்ஜுனர்களோடு ஜராஸந்தனுடைய ரதத்திலேறி இந்திரப்ரஸ்தம் சென்று யுதிஷ்டிரருக்குஜயத்தைச்சொன்னதும், பிறகு பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு துவாரகைக்குச்சென்றதும்)

அதனபிறகு, பீமஸேனன, ஜராஸநதனைவதஞசெயவதறகாகச சிலாககியமான எணணததையடைநது கிருஷணனைபபாாததது, 'யாதவஸரேஷடரே! கிருஷணு! உமககுவேணடினவரைப பெருமபாலும அழிததவனுகிய இநதபபாவியின விஷயததிலயான காலம

போகததகாது' என்றுசொன்னன் இவவாறு அவனுலசொலலப பட்ட புருஷஶ்ரேஷ்டரான கண்ணபிரான ஜராஸநதவதஞசெயபி விருகோதரனைத் துரிதபபடுததி மறுமொழி கூறலானா 'பீமா! உன்னிடத்திலிருககும தெயவிகசக்தியையும வாயுபகவானுடைய பலத்தையும இபபொழுது ஜராஸநதனிடததிலகாண்பி மஹா ரதனும கெட்டபுததியுள்ளவனுமான இநதஜராஸநதன உன்னாலே தான கொலலபபடத்தககவனென்பதைக கோமநதமென்னும சிறநதபாவதததில காறறுவழியாகவநத ஆகாயவாணியினறகேட டேன். அதனால, இவன (அபபோது) விடபபட்டான மாக தனைத்தவிர மறறெவன பலதேவருடையபலததில அகபபட்டுப பிழைபபான? மஹாபலசாலியே! ஆதலால, உன்னைவிட வேறு யாராலும இவனுககு மரணம விதிககபபடவிலலை சிறநதகைகளை யுடையவனே! வாயுபகவானைத்தியானிதது இமமகதராஜனைக கொல' என்று சொன்னா மஹாபலசாலியும எதிரிகளைஜயிப பவனுமாகியபீமன, கிருஷ்ணனால இவவாறுசொலலபபட்டவுடன, கிருஷ்ணனைநமஸகரிதது அர்ஜுனனைத்தழுவி வாயுபகவானை மனததிலதியானிதது வாயுபகவானுடையபலத்தினால பூரிககப பெறறவனுகிச சிறநதபலசாலியானஜராஸநதனைததூககிச சுழறறி னன பரதஶ்ரேஷ்டரானஜனமேஜயரே! அவனை நூறுசுறறுச சுறறி முழஙகாலகளாலமுதுகையமுததி ஒடிததான, அவனை அரககிக காஜனை செயதான மஹாபலசாலியானபீமன கையி னால அவனகாலைபபிடிதது இரண்டாககிழிததான ஜராஸநதன கசககபபடுவதனுலும பீமன காஜிபபதனுலும எலலாபபிராணி களும பயஙகரமானபெரியகோஷத்தைசசெயதன பீமஸேன னும ஜராஸநதனுமாகிய இருவருடைய கூசசலினுலும மகததேசத தவரனைவரும நடுஙகினா ஸதிரீகளின காபபஙகள கரைநது விழுநதன பீமஸேனனகாஜனையைககேட்ட மாகதாகள, 'இமய மலைவெடிககிறதா? அலலது பூமிபிளககிறதா?' என்று நினைத தனா அதனபிறகு, கிருஷ்ணபகவான ஜராஸநதனைக கொலவதற காகப பீமனைநோககி, கையினுலகோரையையெடுதது ஜராஸநத வததைதகுறிபபிதது அதை இரண்டாககிழிததா உடனே, பீமஸேனனதெரிநதுகொண்டு ஜராஸநதன காலைபபிடிததுத் தூககிஅவனதேகததை இரண்டாககிழிததுபோட்டுக காஜித தான பராக்ரமசாலியானஜராஸநதன மறுபடியும தனஇரண்டு பாகஙகளுமஒன்றுசோநது பீமனுடனகைசசண்டை செயதான எலலாபபிராணிகளுககும பயததையுண்டுபண்ணி மயிாசிலிாககச செயவதும எலலாஉலகஙகளையும அழிபபதுமான கடுஞசண்டை

அவவிருவருககும நடநதத ஸரியபபதியானகணணபிரான ஜ
ஸநதவததின உபாயததைக குறிபபிடுவதறகாகத திருமபவும பீ
ஸேனனுககு ஒருகோரையை இரணடாககிழிததுக காலமாறறி
போடடார பீமஸேனன உடனே அறிநதுகொணடு ஜராஸநத
இரணடாகக்கிழிததுக காலமாறறிபபோடடுவிடடுக காஜிததார
ராஜாவே! அபபோது ஜராஸநதன மாமஸமமளுமபும கொழு
புமமேதாதுமஉலாநது மூளைவெளிபபடடுப பிணமாகிஉணடை
லானுன சததுருவதஞசெயதவீராகள அநதஇரவில உயிரநீ
கித தூஙகினவனபோலிருநத ஜராஸநதனை அரணமனைவாயில
போடடுவிடடு வெளிபபடடனா கிருஷணன கொடிகடடி
ஜராஸநதனுடைய தேரைபபூடடிப பீமாரஜுனாசனை அதில ஏ
றிககொணடு தமதுகுலததோரானக்ஷததிரியாகளை விடுவிததா
பெருமபயததினினறும விடுவிககபபடட அவவரசாகள ரதன
களைபபெறததககவரான கணணனையடைநது ரததினஙகளை
காணிககையாகஅளிதது அவரைத தஙகளுககு ராஜாவாக
செயதனா இரணடுகைகளாலும யுததமசெயபவனும பிற
டையகைபபயிறசியைத தடுபபவனும அழகியஉருவமுளளவனு
மறறஅரசாகள எவராலும வெலலமுடியாதவனுமான பெய
பெறற அரஜுனன ஆயுதஙகள செலவிலலாமலும புணபட
மலும சததுருவைஜயிததுக கிருஷணனை ஸாரதியாகஅடைநத
தனஸஹோதரனுன பீமனுடனகூட அநதத திவயரததிலே
ராஜாககளுடன கிரிவரஜததிலிருநது புறபபடடான பீமாரஜுன
களெனனும யுததவீராகளால ஏறபபெறறதும கிருஷண
ஸாரததியமசெயயபபெறறதுமான அநதசசிறநதரதம எநதவி
லாளிகளும வெலலககூடாததாக விளஙகிறறு தாரகாமயமென
னும தேவாஸுரயுதததில இநதிரனும விஷணுவுமஏறிச சஞ
சரிததாகிய அநதஜராஸநதனுடையரதததில கிருஷணனஏறி
சென்றா காறறுககுஒபபான வேகமுளளகுதிரைகளைநடததுப
புருஷோததமரான கணணபிரானைககணட ஜராஸநதனுடையந
ரதது ஜனஙகள், 'இவவாறு கிருஷணனுலநடததபபடடவ
களும பிறாசெயறகரியகாரியததைச செயதவாகளுமாகிய இநத
தேரிலிருககும இநதமஹாவீராகளிருவரையும கணடுததுப
பாாககததககவன உலகததிலயார?' எனறு பேசிககொண
டனா

புடமபோடடபொனனினுலபிரகாசிபபதும சதஙகைகளினஸ
ஙகளை மாலைகளாகஅணிநதிருபபதும மேகமுழககமபோனறசப
முளளதுமபகைவரைகவொனறுஜயிததுவருவதுமானஏநதாததி

றித தேவேநதிரன (தாரகாமயயுததததில) எணணூறறுப
து அஸுராகளைககொனறுறே அநத ரததததையடைநது அந
புருஷஶரேஷடாகள மிகவும சநதோஷமடைநதனா ஸஹோ
ாகளான பீமாஜுனாகளுடனகூட ரததததிலிருநதகணணனைக
டு மகததேசததவா வியபபுறறவராயினா ஜனமேஜயரே!
யவகக்குதிரைகள பூடடபபடடு வாயுவேகமாகசசெலலும அநக
ம கிருஷணனுலேறபபெறறு மிகவும சோபிததது அநதச
நததேரில தேவாகளாற செயயபபடடதும எஙகும தடையில
ததும வானவிறபோலப பிரகாசிபபதுமான அழகுளள கொடி
னது ஒருயோஜனைதூரம வரையில காணபபடடது பிறகு,
ருஷணன கருடனைநினைகக, கருடனும அநத நிமிஷததிலேயே
தாா அநதககருடனால அககொடியானது உயாநத பெரிய
நக்ஷமபோலிருநதது அநதச சிறநத ரததகினகொடியில வாய
நது பேரிரைசசலிடடுககொணடிருககும பூதஙகளுடனகூட
கஙகளைப பக்ஷிபபவரான கருடனும இருநதாா அவா நடுபபக
ல ஆயிரஙகிரணஙகளுமசோநத ஆதிததனபோலத தமமொளி
னால எநதபபிராணிகளும கணணெடுததுப பாாககககூடாதவ
க மிகபபிரகாசிததாா அரசரே! அநத உயாநத தெயவுக
ாடியானது மரஙகளில தடைபபடாததாகவும ஆயுதஙகளால
டிககபபடாததாகவும இவவுலகததில மானிடாகளால காணப
டடது புருஷோததமராகிய கணணபிரான பீமாஜுனாக
டனகூட மேகமுழககமபோனற சபதமுளள அநதத திவய
ததிலேறிப புறபபடடாா அநத ரததததை இநதிரனிடததி
ருநது வஸுவெனனும அரசனும வஸுவினிடமிருநது பிரு
தரதனும பிருஹதரதனிடமிருநது அவனபுதலவனை ஜரா
நதனும வரிசையாக அடைநதனா சிறநத கைகளுளளவரும
பருமபுகழுபெறறவருமாகிய தாமரைககணணா அநதககிரிவரஜ
மனனும ஊரிலிருநது வெளியிறசெனறு மேடுபளளமிலலாத
மனுனஇடததில நினறுா வேநதரே! அபபோது அவவிடததில
நதநகரததோரனைவரும பிராமமணாகளை முனனிடடுககொணடு
ஸ்திரததிற சொனனபடி பூஜைககுரிய காரியஙகளைசசெயது
ருஷணனை எதிாகொணடழைததனா சிறையிலிருநதுவிடுபபட்ட
ரசாகளும கிருஷணனைபபூஜிததுத துதிததுப பினவருமாறு
சனுறறாாகள

'சிறநத கைகளையுடையவரே! துயரமெனனும சேறறோடு
டிய ஜராஸநதனெனனும பயஙகரமானமடுவில முழுகியிருககும
ரசாகளை இபபோது கைதூககிவிடடுத்தருமததைக காபபாற

றினது, பீமனையும அாஜுனனையும உதவியாககொணடவர
தேவகிபுததிரருமான உமககு அரிதனறு யாதவராக அவதரித
விஷணுவே! மிககொடியதான மலைககோடடையில துயரபட
டிருநதவாகளை விடுவிததத்னுல எஙகும விளஙகும புகழை அடை
நதீா ஸநதோஷம புருஷோததமரே! நாஙகள எனனசெயயவே
டும? வணஙகிநிறகும எஙகளுககுக கடடளையிடும, நீாகடட
யிடுவது செயறகரியதாயினும அரசாகள அதைசசெயதான
போலவே நினையும' எனறனா சிறநத மனமுளள கணணபிரா
அவாகளைத தைரியபபடுததி, 'யுதிஷடிரா ராஜஸூயயாக
செயய விருமபுகிருா அரசாககரசராயிருககவிருமபித தாமதத
பரவிருததிதத யுதிஷடிரரை அறிநது நீஙகளெலலாரும அவருக
உதவிசெயயவேணடும' எனறுசொனனுா அரசாகளிற சிற
ஜனமேஜயரே! உடனே, அவவரசாகளெலலாரும கிருஷ
'னுடைய அநதசசொலலை மிககஅனபுளள மனததுடன ஏறறு
கொணடு 'அபபடியே செயகிருேம' எனறுகூறினா அவவர
கள கிருஷணனுககும இரததினஙகளைச சோபபிததனா கண
பிரான பெற விருபபமிலலாமலிருநதும அவாகளிடமிருநத தன
யினுல அவறறைப பெறறுககொணடனா ஜராஸநதனபுத
ரன பெரியமனமுளள ஸஹதேவனெனபவன பிரஜைகளோடு
மநதிரிகளோடுஙகூடத தனபுரோஹிதரை முனனிடடுககொண
வெளிபபடடுவநதான அநதஸஹதேவன அனேகரததனஙக
முனனேவைதது மிககவணககததோடு நமஸகாரஞசெயது பு
ஷோததமராகிய வாஸுதேவரை அடைநதான புருஷோதத
ரான கிருஷணன அபபோது பயததினுல வருநதின அவனுக
அபயமளிதது அதனபிறகு அவனது விலைபெறற இரததின
ஙகளைப பெறறுககொணடாா. அநத ஸஹதேவன, 'சிறநதகைக
யுடைய புருஷோததமரான ஜனாததனரே! மஹாபுருஷ
எனபிதாசெயத அபராததததை நீா மனததில வைககததகா
கோவிநதா! உமமைச சரணமடைநதிருககிறேன பிரபுவே! எ
மீது அநுகரஹஞசெயயககடவீா தேவகிபுததரரே! உமமிடததிலு
பீமாாஜுனாகளிடததிலும அநுமதிபெறறுககொணடு எனபித
வின தேகஸமஸகாரஞசெயய விருமபுகிறேன இனி நான அ
மறறு விருமபினபடி ஸுகமாக ஸஞசரிககககடவேன' என
சொனனுன ஐயா! இவவாறு விணணபபஞசெயதுகொண
ஸஹதேவனமேல அனபுகூாநத கணணபிரானும மஹாா
களான பீமாாஜுனாகளும, 'அரசனே! உன பிதாவுக
ஸமஸகாரஞசெயயலாம' எனறு கூறினா ஜனமேஜய

னணனும பீமார்ஜுனாகளும அவவாறு சொலலககேட்டு,
ததேசததரசனுகிய அநதஸஹதேவன மநதிரிகளுடனகூட
ரைவாக நகரததுககுளசென்று, சநதனககடடைகள, காலேயம,
ளம, காரகிலமுதலிய கட்டைகளினுல சிதைசெயது பலவகை
சகநத தைலஙகளையும பெருநெயததாரைகளையும பொழிநது
றபுறஙகளிலும மலாகளை இறைதது ஜராஸநதனைத தஹனஞ
யதான பிறகு, ஸஹதேவன ஸ்வாககதனுககுச்சென்ற தன
தாவை உததேசிததுத தமபிமாாகளுடன ஜலதாபபணஞ்செய
ன அநத ஸஹதேவன, கணணனும பெருமபாககியமபெற்ற
மாாஜுனாகளும இருககுமிடததிறகுப புறபபடடுவநது கணண
ானைவணஙகிக கைகூபபி, 'கோவிநதா! மாடுகள், செமமறி
டுகள, வெளளாடுகள, எருமைகள முதலியவைகளும யானை
ளும குதிரைகளும பலவகைவஸதிரஙகளும மிகுதியானரதது
ஙகளும இதோஇருககினறன தாமராஜாவுககுக கொடுககலாம்,
லலது தாஙகள எவவாறு நினைககிறீாகளோ அவவாறுசெயய
ம' என்று விணணபபஞசெயதான புருஷோததமரானகிருஷ
ன பயததினுலவருநதின அநதஸஹதேவனெனனும ஜராஸந
னபுதரனுககு அபயமளிதது அவனை மகதராஜனுகப படடாபி
ஷகஞசெயது அதனபிறகு விலைபெறற இரததினஙகளைப பெற
கொணடாா புததிசாலியான அவவரசன கிருஷணனேடு
நேஹததையடைநது பீமாாஜுனாகளாலும மிக மதிககப
பறறுத திருமபவும பிருஹதரதனநகரததில பிரவேசிததான
மாாஜுனாகளோடுகூடிய கணணபிரான அரசாகளனைவரையும
வரவா பிராயததுககுததககபடி மரியாதைசெயது 'தாமராஜா
ன அனபைவிருமபுகிற மஹாதமாககளானநீஙகள ராஜஸூய
கததிறகுவரவேணடும்' என்று சொலலி, அவாகளெலலாருக
ம கட்டளையிடடு விடைகொடுததாா கிருஷணனுல இவவாறு
சாலலபபெறற அநதவீராகளான அரசாகளனைவரும மகிழநது,
புபபடியேயாகட்டும்' என்று சொலலி, மிகுநதஉதஸாஹததினுற
ரகாசிபபவாகளாகி அளவறற இரததினஙகளை எடுததுக
காணடு கிருஷண பீமாாஜுனாகளோடு சோநது புறபபட்ட
ா சிறநத ஜயலக்ஷமியோடு கூடிய புருஷஶ்ரேஷடரான
ருஷணன மிகுதியான இரததினஙகளைப பெறறுககொணடு
மாாஜுனாகளுடனகூடப புறபபடடாா அசசுதா பீமா
ஜுனாகளுடன இநதிரபபிரஸததததிறகுச்சென்று தாமராஜா
வச சநதிதது, அனபுடன, 'அரசாககரசரான தாமராஜாவே!
லவானுன ஜராஸநதன பீமனுல கொலலபபடடதும இநத

அரசாகள சிறையிலிருநது விடுவிககபபடடதும நற்காலம் ப
தரே! இநதபபீமாாஜுனாகளிருவரும புணபடாமல க்ஷேமமாக
திருமபத தமதுநகரமசோநததும நலலகாலம' எனறுசொ
ஞா பிறகு, யுதிஷடிரா மகிழநது கிருஷணனைத தககபடி பூஜி
துப பீமஸேனனையும அாஜுனனையும் தழுவிககொணடாா அ
வாறு ஜராஸநதனை அடிததுத தம இருஸஹோதராகளால உ
டாககபபடட ஐயததையடைநது தமபிமாாகளுடனகூடித தா
ராஜா மகிழநதாா மகிழவுறறதாமராஜா, ஜஞாததனரைபபாாத
'ஓ! புருஷஶ்ரேஷடரே! பலததினுல கொழுததவனும சிற
பராகரமசாலியும மகதராஜாவுமான ஜராஸநதன பீமஸேன
கொலலபபடடது உமமை அடைநததனுலனறோ? இனிக கவ
யறறு ராஜஸூயமெனனும சிறநதயாகததை நிறைவேறறுவே
ஜஞாததனரே! உமது புததிபலததை மேறகொணடுதான நா
இநதயாகததுககுரியவனுகிறேன புருஷோததமரே! ஜராஸநத
கோபிததது உமதுகீாததியைப பூமியிலிருநது [1] குடிததுவிடடா
ஜராஸநதனை வதஞ்செயததினுலேயே உமககு மிகுநதசிறபபுகக
வநதன' எனறுசொனனுா இவவாறு ஸமபாஷணஞ்செயதபி
தாமராஜா அநத உயாநததேரைப பிரபுவான கிருஷணனுகக
கொடுததாா இவவாறு தாமராஜரால கௌரவிககபபெறற அந
கிருஷணபகவான ஸநதோஷமடைநது அவாமேலஅனபுவைத
அநத ஜராஸநத ரததததைப பெறறுககொணடு அாஜுனனுட
மகிழநதிருநதாா தாமராஜா ஸஹோதராகளுடனகூட அரச
களை அவரவாவயதுககுததககபடி சநதிததுக கௌரவிதது
பூஜிதது விடைகொடுததனுபபினுா யுதிஷடிரரால விடைகொடு
கபபெறற அவவரசாகள மனமகிழநது பலவகைகளானவா
னஙகளிலேறி அஙகிருநது விரைவாகத தமதமதேசஙகளுககு
செனறனா ஜனமேஜயரே! பேரறிவாளரும புருஷசிமமமுமா
கணணபிரான தமககுபபகைவனுன ஜராஸநதனைப பாணடவா
ளால இவவாறு கொலவிததாா பகைவரையடககுகிறவராகி
கணணபிரான தமபுததியை முனனிடடு ஜராஸநதவதஞ் செ
விதத பிறகு, தாமபுததிரா, குநதி, தரௌபதி, ஸுபததை
பீமஸேனன, அாஜுனன, நகுல ஸஹதேவாகள இவாகளிட
சொலலிககொணடு தௌமய முனிவரிடம விடைபெறறு
தமதுநகரததிறகுப புறபபடடாா யுதிஷடிரா முதலான பாண
டவாகளால பினசெலலபபடடு நிகரறற புகழபெறறு மிகுந
மகிழசசியோடுகூடிய கணணபிரான மனுவேகமாகச செல

1 இல்லாமறசெயதுவிடடான

தும தாமராஜரால் கொடுககபபடடதுமான அநதச சிறநத தெய வததேரிலேறித திசைகளெலலாம ஒலிககுமபடி துவாரகாநகரத திறகுசசென்ருர பரதஸரேஷடரான ஜனமேஜயரே! அபபோது யுதிஷடிராமுதலான பாணடவாகள சிறநதகாரியமசெயபவரான கிருஷணபகவானைப பிரதக்ஷிணஞசெயதனா ஜனமேஜயரே! தேவகீபுததிரரான கிருஷணபகவான மிகபபெரிய ஜயததை அடைநது அரசாகளுககு அபயமளிததுச சென்றபோது அநதச செயகையினுல மறுபடியும அவாபுகழ மிகபபெருகிறறு அரசரே! பாணடவாகள திரெளபதிககு மிகுநதஸநதோஷததைஉணடு பண்ணினா தாமராஜா அநதககாலததில அறமபொருளினபங களையுடையதாகப பிரஜாபரிபாலனஞசெயவதறகு எறறகுந ததோ அநத க்ஷததிரியதாமததைபபறறிப பேசினுா.

ஜராஸந்தவதபர்வம் முற்றிற்று

இருபததாருவது அதயாயம

திக்விஜயபர்வம்.

(அர்ஜுனன் பீமன் நகுலஸஹதேவர் முதலானவர்கள் தர்மராஜாவி னிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தனித்தனியே திக்விஜயத்துக்குச் சென்றார்களென்று வைசம்பாயனர் சுருக்கமாகச் சொல்லியது)

தாமவானகளிற சிறநதவரும தாமததைசசெயய விருமபு கிறவரும பகைவரைத துனபுறசசெயகிறவருமான தாமபுததிரா நாரதா சொனனதை நினைததுப பெருமூசசெறிநதாா ஆயுதந தரிததவரெலலாரிலும சிறநதவனும [1] அககினிபகவானுல சிறநத விலலையும அமபுவறருத பெருநதூணிகளையும ரததததையும கொடி யையும [2] ஸபையையும அடைநதிருபபவனும இநதிரபுததிரனும குநதியினபுததிரனுமாகிய அாஜுனன, தாமராஜாவினுடைய குறிபபையறிநது அவரெணணினதை முடிககககருதி அவரிடம பேசலானுன

'வேநதரே! விலல, அஸதரம, அமபுகள, பராககிரமம, ஸஹா யம, பூமி, கீாததி, சேனை இவையெலலாம எனனுலடையபபடடிருக

---

[1] இஙகு 'பாாதத: பராபய' எனற உததரதேசபாடம கொளளப படடது 'பராபதமபராபய' எனபதறகு அகனியினுல கிடைதத விலல முதலியவறறையடைநது எனபது பொருள

[2] அகனியிலிருநது காபபாறறபபடட மயனசெயததாதலால ஸபை யும அகனிபகவானுல கிடைததாகச சொலலபபடடது

கின்றன உம்முடைய எந்த அபீஷ்டம ஸாதிக்கக்கூடாமலிருக்கிறதோ அதைச்செய்வதற்கு உபாயம பொக்கிஷத்தை நிரப்புவதுதானென்று நான் நினைக்கிறேன அரசர்களுக்குத் தலைமையானவரே! எல்லா அரசர்களையும் கப்பங்கொடுக்கச் செய்வேன சிறந்த திதியிலும் சிறந்த நக்ஷத்திரத்திலும் சிறந்தலக்னத்திலும் குபேரனால் ஆளப்பட்டதிசையை ஜயிக்கப்புறப்படுவேன' என்றுன தனஞ்சயனசொல்லைக்கேட்டுத் தாமராஜா அழகும கம்பீரமுமான குரலுள்ளவர்க்கினால அவனுக்கு மறுமொழி கூறலானார் 'பரதஶ்ரேஷ்டனே! யோக்கியர்களான பிராமமணர்களைக் கொண்டு [1] ஸ்வஸ்திவாசனஞ்செய்வித்துப் பகைவர் துயருறும்படியும அன்பர் களிக்கும்படியும் புறப்படு பார்த்தா! உனக்கு ஜயம நிச்சயம நீ விரும்பின பலனையடைவாய' என்றார் அவர் இவ்வாறுசொன்னவுடன், அர்ஜுனன பெரியஸைனியத்தினால் சூழப்பெற்று அக்னிபகவானுற கொடுக்கப்பட்டதும ஆச்சரியமாகச் செல்வதுமாகிய திவ்யரதத்திலேறிச் சென்றுன் அவ்வாறே, பீமஸேனனும புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான நகுலஸஹதேவர்களும தாமராஜரால கௌரவிக்கப்பெற்றுச் சேனைகளுடனசென்றனர் ஜனமேஜயரே! குபேரனுக்குஇஷ்டமான வடதிசையை அர்ஜுனனும கிழக்குதிசையைப் பீமஸேனனும தெனதிசையை ஸஹதேவனும மேற்றிசையை அஸ்திரங்களையறிந்த நகுலனும ஜயித்தனர் பிரபுவான தாமராஜா நண்பர்களின்கூட்டங்களினால சூழப்பெற்றுச் சிறந்தஐஶ்வரியத்தோடு காண்டவப்ரஸ்தத்தின நடுவில இருந்தார்'' என்றார்

இருபத்தேழாவது அத்யாயம
திக்விஜயபாவம (தொடர்ச்சி)

(திக்விஜயத்தைப்பற்றிவிரிவாகச்சொல்லும்படி ஜனமேஜயர்கேட்க வைசம்பாயனர் முதலில் அர்ஜுனன் வடதிசையைஜயித்ததைச் சொல்லத்தொடங்கிப் பகதத்தஜயம்வரையிற் சொல்லியது)

ஜனமேஜயர், ''பிராமமணரே! திக்விஜயத்தைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்லக்கடவீர் என முன்னோர்களின சிலாக்கியமான சரித்திரத்தைக் கேட்பதில எனவிருப்பம தீரவில்லை'' என்றுகேட்க, வைசம்பாயனர் கூறுகின்றார்

''தனஞ்சயனுடைய ஜயத்தை உமக்கு முதலிறசொல்லவேன பாண்டவர்களால ஒரேகாலத்திலன்றே இப்புவனி ஜயிக்கப்பட

---

[1] ஜயகரமான வேதமந்திரங்களை ஜபித்தல

டது பெரியமனமுள்ளவரும குநதிபுததிரரும ராஜாவுமான யுதிஷ டிராஅாததராஜயததையடைநதபிறகு,மஹாராஜாவெனனுமபெய ரையடைவதில எணணஙகொணடாா அபபோது பூமியை ஆணடு கொணடிருநத க்ஷததிரியாகள இவா பூமியை ஜயிகக இருபப தையறிநதுஎதிாததுவநதனா அரசரே! பூமியிலுள்ள அநதக்ஷத திரியாகளனைவரும அாஜுனனைப பயனபடாமற செயவதறகாக ஒன்றுசோநது ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன தாமராஜரை எதிாத துசசெனறனா சிறநதகைகளையுடையவனும இநதிரபுததிரனுமான அாஜுனன யுத்தஞசெயயககருதின அநத அரசாகளைப பெரும போரில தன பராகரமததினுல எதிாததான புஜபலததையுடைய அாஜுனனுல தோறகசசெயயபபடட அவவரசாகூடடம காறறி னுலடிககபபடட மேககூடடமபோல நாறறிசைகளிலும பஞ சாயப பறநதது எதிரிகளான வீராகளை வதஞசெயகிறவனுன அாஜுனன அநத க்ஷததிரியாகளை யுதததததில வெனறபிறகு வட திசையை வசபபடுததசசெனறுன சிறநதகைகளையுடைய அா ஜுனன,முதலில[1] குலிஙகதேசததரசனை எளிதாகவே வசபபடுத தினுன அவனுடன சோநதே அாஜுனன ஸாலவதேச நகரத துககுசசெனறுன சிறநதமனமுள்ள அநதததனஞசயன ஸாலவ நகரததைசசோநது தனது பராகரமததினுல ஸாலவதேசததரச னுகிய உகரதனவா எனபவனை வசபபடுததினுன வீரனுன அாஜுனன தயுமதஸேனனெனனும அநத அரசனை ஜயிதது உடனே அவனைத தனது படைததலைவனுககச செயதுகொணடு கடதேசததுககுச செனறுன குநதிபுதரனுன அாஜுனன அந தத தேசததரசனுகிய ஸுநாபனைப பராகரமததினுல யுதததததில வசபபடுததி இரணடாவது ஸேனுதிபதியாகச செயதான வேந தரே! பகைவரைப பீடிபபவனுகிய ஸவயஸாசியானவன அவ னுடனகூடவே சாகலதவீபததில பிரதிவிநதியனெனனும அரசனை ஜயிததான சாகலதவீபததவாகளும ஸபததவீபததவாகளு மான அரசாகளுககு அாஜுனனசேனைகளோடு பெரும்போா உணடாயிறறு அாஜுனன தாமராஜாவினுடைய இஷடததை நிறைவேறறுவதறகாக அவாகளனைவரையுமஜயிதது அவாகளுடன சோநதே பராகஜயோதிஷமெனனும நகரததுககுச செனறுன அரசரே! அநதநகரததில பகதததனெனனும மஹாராஜனிருந தான மஹாதமாவான அாஜுனனுககு அவனுடன மிகபபெரிய போா நோநதது அநத பராகஜயோதிஷராஜன கிராதாகளாலும சீனாகளாலும கடலிலுள்ள தீவுகளில வஸிககும மறறுமுள்ள

[1] 'குளிநததேசம' எனபது உத்தரதேசபாடம

அனேக யுததவீரரகளாலும சூழபபடடிருநதான அவவரசன் எடடுநாள யுததஞசெயதபிறகு, யுததததில சோரவிலலாத தனஞ சயனை நோககி நகைததுககொணடு பேசலானுன 'சிறநதகைகளை யுடைய கௌரவபுததிரனே! தேவேநதிரனுடைய குமாரனும யுத ததில பிரகாசிபபவனுமாகிய உனககு இநதசசூரததனம தகும நணபனே! நான மஹேநதிரனுககுச சினேகிதன யுதததகில இந திரனுககுத தாழாதவன ஆகிலும, யுதததகில உனககெதிரிறக என்னுலமுடியாது பாணடவனே! உனககு எநதவிருபபததை நான செயயககடவேன, சொல சிறநதகைககளையுடைய [1] புத திரனே! நீ, எதைச சொலவாயோ அதைசசெயவேன' என்று சொன்னன அதறகு அரஜுனன, கௌரவரகளிற சிறநதவரும தாமதேவதையின புதரரும தாமநதெரிநதவரும ஸததியஸநதரு மான யுதிஷடிரரெனனும ராஜா மிகுதியாகத தகஷிணைகள கொ டுததுச சாஸதிரபபடி யாகஞசெயகிறா அவா பூமிககு அரசரா யிருபபதை விருமபுகிறேன அவருககுக கபபஙகொடுககவேண டும நீா எனதுபிதாவான தேவேநதிரனுககுச சினேகிதா, என னிடததிலும அனபுளளவராயிருககிறீா ஆதலால, உமமை நான கடடளையிடுவதிலலை பிரீதியைமுன்னிடடுக கொடுககவேணடும'. என்றுசொன்னுன பகதததன, 'குநதியின்மைநதனே! எனககு நீ எபபடியோ அபபடிததான ராஜாவானயுதிஷடிரரும, நீசொன னதையெலலாம செயவேன, உனககு மறறுமென்ன செயயககட வேன?' என்றுன

இருபததெடடாவது அதயாயம்
திக்விஜயபர்வம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் வடதிசையில் ஶ்வேதபர்வதம் வரையில் ஜயித்தது.)

இவவாறு சொலலபபடட தனஞசயன, பகதததனைப பாாததது, 'நீா இதனை அஙகீகரிததததினுலேயே எலலாம செயத தாகும' என்று மறுமொழிசொன்னுன சிறநதகைகளையுடையவ னும குநதிபுததிரனுமான தனஞசயன பகதததனை ஜயிதத பிறகு, அஙகிருநது குபேரனுலஆளபபடட வடதிசைககுச சென றுன புருஷஶ்ரேஷடனுன அரஜுனன அநதாககிரி பஹிாக கிரி உபகிரியெனனும மலைநாடுகளை ஜயிததான ஜன்மேஜய ராஜரே! மலைநாடுகளெலலாவறறையும ஜயிதது அவறறி

1 சினேகிதனுடைய புததிரனுதலபறறி 'புததிரனே!' என்றுன

ுள்ள அரசாகளை உடபடுததி ிகிலிறுததி மிகுதியான தனஙகளைப பெறறுககொணடு அவாகளுககுவிருபபமுணடாககி அவாகளனைவரோடுஞசோநது சிறநதபேரிகைகளினமுழககததினுலும தேருருளைகளினகோஷததினுலும யானைகளினகாஜனையினுலும பூமியெலலாம நடுஙகச செயதுகொணடு [1]உலூகதேசததில வஸிககும பிருஹநதனிடஞசென்ருன அபபோது பிருஹநதன சதுரஙகதளததோடு தனதுநகரததிலிருநது விரைவாகபபுறபபடடு அாஜுனனுடனபோாசெயதான தனஞசயனுககும பிருஹநதனுககும பெரியயுததமநடநதது பருஹநதன அாஜுனனுடையபிரதாபததைத தாஙகமாடடாமறபோனுன வெலலமுடியாத மலை அரசனுன பருஹநதன அாஜுனனைததாஙகுவது மிககககடினமெனறுநினைதது ரதனஙகளெலலாவறறையும எடுததுககொணடு அாஜுனனிடமவநதான. ஜனமேஜயராஜாவே! அாஜுனன அவனுககு ராஜயததைநிலைககசசெயது அவனுடனசோநது ஸேனுபிநதுவெனனுமஅரசனை விரைவில ராஜயததைவிடடு விலககினுன அாஜுனன அநத ஸேனுபிநதுவினராஜயததிலிருநதுகொணடே மோதாபுரம, வாமதேவம், ஸுதாமம, ஸுஸஙகுலம, உலூகதேசததினவடபாகஙகள இவைகளிலுள்ள அரசாகளைத தாமராஜா கடடளையிடுவதாகத தூதாகளையனுபபி வருவிததான ராஜாவே! அதனபிறகு, கிரீடி பஞசகணமெனனும தேசததைஜயிததான பிரபுவான அாஜுனன ஸேனுபிநதுவினநகரததினருகிலுள்ள தேவபரஸதநகரததையடைநது சதுரஙகதளததோடு அஙகே வாஸஞசெயதான புருஷஸரேஷடரே! சிறநதசகதிமானுன அாஜுனன அவவரசாகளனைவராலும சூழபபெறறுப பூருவமசததவனுகிய விஷவகஸவனெனனும அரசனை எதிாததான அரசரே! சூராகளும மஹாரதாகளுமான மலையரசாகளைபபோரிலவெனறபிறகு, விஷவகஸவனுலஆளபபடடநகரததைச சேனையினுலேயே ஜயிததான அாஜுனன பெளரவனுனவிஷவகஸவனைஜயிததபின, மலைநாடுகளிலவஸிககும கொளளைககாராகளாகிய உதஸவஸஙகேதரெனனும ஏழுகூடடததாரைஜயிததான அதனபிறகு, க்ஷததிரியஸரேஷடனுன அாஜுனன வீராகளான காசமீரதேசததரசாகளையும சிறறரசாகளபதினமருடனகூடிய லோஹிதனெனனுமஅரசனையும ஜயிததான அரசரே! அதனபிறகு, திரிகாததா, தாாவா, கோகநதாஎனனும பலதேசததுக்ஷததிரியாகளெலலோரும அாஜுனனிடம வநதுசோநதனா அதனபிறகு, அாஜுனன அபிஸாரியெனனும அழகானபடடணததைஜயிததான உரகா

[1] குலூகதேசமெனறு சிலபிரதிகளிலகாணபபடுகிறது

புரியிலவஸிககும ரோசமானனெனபவனையும யுததததில ஜ
தான அதனபிறகு, அவன பலவகைஆயுதஙகளினுல நன
காககபபடடஅழகானஸிமமபுரததைதத தனபராககரமததினுல
ததிலபீடிததான பாணடவஸ்ரேஷடனும கௌரவாகளைவிரு
செயபவனுமாகிய அாஜுனன,பிறகு எலலாசசேனைகளோடுஙக
ஸுமஹதேசததையும [1]சோளதேசததையுமஜயிததான சிற
பராககரமசாலியும இநதிரபுததிரனுமான அாஜுனன அ
யாதபாஹலீகதேசததைப பெரியயுததததினுலபினபுவசபபடு
ஞன இநதிரபுததிரனும பாணடவனுமான பலகுனன முக
மானசேனையை அழைததுககொணடு தரததேசததாரையும க
போஜதேசததாரையும ஜயிததான வடகிழககுததிசை
சாாநதிருபபவரும காடடில வஸிபபவருமான [2]தஸயுககள
வரையும ஸமாததஞன அாஜுனன வெனருன மஹாராஜா
லோஹாகளும பரமகாமபோஜாகளும ரிஷிகாகளும உத
களும ஒனறுசோநதுவர, அவாகளையும அாஜுனனஜயிததா
ரிஷிகதேசததில ரிஷிகாகளுககும அாஜுனனுககுமநட
சணடை தாரகாமயமெனனும தேவாஸுரயுததமபோல மி
பயஙகரமாயிருநதது ராஜாவே! அநத அாஜுனன போா
யில ரிஷிகாகளைவெனறு அஙகே அவாகளிடமிருநது கிளிவ
றுககுசசமானமான (நிறமுளள) எடடுககுதிரைகளைக கொ
வநதான மயிலவாணமுளளவை சிலவுமஅவறறிறகு மேலான
சிலவுமான, வேகமாகவும சோரமனும ஓடததகக குதிரைக
கபபமாகக கொணடுவநதான புருஷஸ்ரேஷடஞன அாஜு
இமயமலையையும நிஷகுடமலையையும யுததததிலஜயிதது ஸ்
பாவததைதஅடைநது அதிலவாஸஞசெயதான

இருபததோனபதாவது அதயாயம

திகவிஜயபாவம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் திக்விஜயத்தைமுடித்துக்கொண்டு இந்திர ப்ரஸ்தம் வந்து சேர்ந்தது)

பாணடவஸ்ரேஷடனும சிறநதசகதியுளளவனுமான அாஜு
ஸ்வேதபாவததைததாணடி தருமனெனனுமகிமபுருஷனு
புததிரனுலகாககபபடடதும கிமபுருஷாகளெனனுமதேவஜாதி
ருககு இருபபிடமுமாகிய தேசததை க்ஷததிரியாகளை முடிக

1 இநதபபெயருடையதேசமொனறு வடககேயிருநதிருககவே
டும 2 கொளளைககாராகள

பெரியயுததததிஞல ஜயிதது அநததருமபுததிரனுக கபபமகட டச செயதான அவனை ஜயிததபிறகு, இநதிரபுததிரனன அரஜுனன யக்ஷாகளாலரக்ஷிககபபடட ஹாடகமெனனுமதேசததைச சேனையுடன அசசமினறி அடைநதான கௌரவஸரேஷடனன அாஜுனன அநத ஹாடகதேசததாரைப போாசெயயாமலே வசபபடுததி மானஸஸரோவரததையும ரிஷிகுலயைகளெனறு சொலலபபடட காலவாயகளெலலாவறறையும கணடான ஸமாததஞன அாஜுனன மானஸஸரோவரததை அடைநதபிறகு, ஹாடகதேசததினஸமீபததில கநதாவாகளால ரக்ஷிககபபடட தேசததை ஜயிததான அபபோது அநதக கநதாவநகரததில திததிரிபபக்ஷிகளபோலச சிததிரவாணமுளளவையும மணடூகஙக ளெனறு பெயருளளவையுமான உததமமானகுதிரைகளையெல லாம கபபமாகபபெறறுன அதனபிறகு, பலகுனன ஹேமகூட மலையயடைநது அதில வாஸஞசெயதான ராஜஸரேஷடரான ஜனமேஜயரே! பெருஞசேனையினுல சூழபபடடவனுன அவன அநத ஹேமகூடமலையைததாணடி ஹரிவாஷமெனனும கணடத தில பிரவேசிததான அஙகே, இவவுலகம முழுவதிலும அழகான அனேகநகரஙகளையும வனஙகளையும தெளிநதஜலமுளளநதிகளை யும தேவாகளைபபோனற புருஷாகளையும பாாபபதறகினிய பெண களையும கணடான தனஞசயன அவாகளெலலாரையுமகணடு களிதது அவாகளை வசபபடுததிககொணடான, மிகக அதிகமான ரதனஙகளையும பெறறுககொணடான ஸமாததஞன அவன அங கிருநது நிஷதமெனனுமமலைககுசசெனறு அமமலையிலுளளோரை ஜயிததான அரசரே! அாஜுனன, அதனபிறகு, நிஷதமென னும பெரியமலையைததாணடித தேவபூமியாகிய இலாவருதமென னும நடுககணடததில பிரவேசிததான அநதத தனஞசயன அவவிடததில தேவாகளைபபோனறவரும பூமியில நிகரறறவரும இதறகுமுன காணபபடாதவரும அழகுளளவருமான சிறநதமனி தரையும வெணமையான வீடுகளையும அபஸரஸுகளுககொப பான பெணகளையும கணடான, அழகான அவாகளைககணடு வசபபடுததினுன. அவன அவாகளாலும பாாககப பெறறுன ராஜஸரேஷடரே! சிறநத பாககியமுளள அாஜுனன அவாகளை வசபபடுததிக கபபஙகடடுவிதது உயாநதஇரததினங களையும ஆபரணஙகளையும ஆஸனஙகளையும பெறறுககொணடு ஸநதோஷததுடன அஙகிருநது வடககே சென்றுன அஙகே, மலைகளுடசிறநத மேருமலையைககணடான பொனமயமானதும நானகுநிறஙகளுடையதும (மனிதா) அணுகமுடியாததும லக்ஷம

யோஜனை உயரமுளளதும பூமியிலஆழநதிருபபதும ஒளிகளி
கூடடமாக ஜவலிபபதும மிகசசிறநததும பொனமயமாகப பி
காசிககினற கொடுமுடிகளினால ஸூாயன ஒளியையிலககுவது
பொன ஆபரணஙகள நிரமபினதும ஸவாககததிலுளள தேவ
களாலும கநதாவாகளாலும அடையபபடடதும அளவிட
கூடாததும புணணிய மிகுதியிலலாதஜனஙகளால அடையமுடி
யாததும கொடியஸாபபஙகள ஸஞசரிபபதும உயாநதஒஷதிகளி
விளஙகுவதும உயரததினால ஸவாககததை மறைததுநிறபது
மனததினாலும மறறவாகள செலலககூடாததும நதிகளும செடி
களுமநிரமபினதும மிகக அழகான பலபறவைககூடடஙகள கூ
வதுமான அநதமேருமலையைககணடு அாஜுனன மகிழவுறறான
தேவபூமியான இலாவருதகணடம மேருவினால எஙகும அல
கரிககபபடடிருநதது மேருவின தெனபககததில எநதக காலத
திலும பூககளும கனிகளுமநிரமபினதும விததாகள சாரணாகள
எனனுமதேவாகளால நெருஙகபபடடதுமான நாவல மரம இருக
கிறது அரசரே! அமமரததினகிளைகள ஸவாககமவரையில மேலே
வியாபிததிருககினறன. அதனபெயரைவைததுததான இநதக
கணடததை [1] ஜமபூதவீபமெனபா சூரனானஸவயஸாசி அநதஜமபு
மரததைககணடான வேநதரே! அவன இவவுலகததில நிகரில
லாமலிருநத அநதஜமபுமரததையும மேருமலையையும சுறறிலும
பாாதது மகிழநதான அபபோது அாஜுனன அஙகுளள வித
தாசாரணராகிய தேவாகளால அளிககபபடட அனேகமஆயிர
ரதனஙகளையும ஆபரணஙகளையும பெறறுககொணடான அாஜு
னன அஙகேஅதிகவிலைபெறற வஸதிரஙகளையும பெறறுககொணடு
தனஜயேஷடராகிய தாமராஜாவினயாகததுககாக அனேகஇரததி
னஙகளையும வாஙகிககொணடு அவாகளிடமவிடைபெறறுச செல
லததொடஙகினான ஸமாததனான அவன சிறநதமலையாகியமேரு
வைப பிரதகூஷிணஞசெயது நதிகளிறசிறநத ஜமபூநதியைபபாாத
துககொணடு அதனகரைவழியாகசசெனறான ராஜஙரேஷடரே!
மதுரமானநாவறபழசசாறு பிரவாகமாகஒடுவதும பொனமய
மான பறவைககூடடஙகளாலடையபபடடதும பொறறுமணை
களும பொனனிறமானசேறும பொனனிறமான ஜலமும மணலு
முளளதும சிலவிடஙகளில மலாநதபொனமயமான நெயதலகள
நிரமபினதும சிலவிடஙகளில பொனமயமான புஷபஙகளைப புஷ
பிததமரஙகள கரைகளிலநிரமபினதும பொறபடிகளோடுகூடிய
துறைகளினால எஙகுமஅலஙகரிககபபடடதும குறறமறற ரதனக

[1] நாவல

குவியலகளுளளதும வாததியஙகள பாடடுககளின முழககஙக ளோடு கூடியதும பரகாசிககினற பொன [1]விதானஙகளினுல எலலாஇடஙகளிலும சோபிபபதும அதறகுமுன காணபபடாதது மான அநதசசிறநத நதியைககணடு புகழநதான. அநத நதியின ஜலததை உடகொளவதனுல மிகக அழகானவாகளும எபபோ தும ஸுகமும ஸநதோஷமுமுளளவாகளும எலலா அலஙகாரஙக ளாலும சோபிபபவாகளும தேவருககு ஒபபானவாகளுமான மனிதாகள ஸமஸாரஙகளுடன அநதநதிககரையிலிருககககணடு மனஙகளிததான தனஞசயன அவாகளிடததில அனேக இரததி னஙகளையும பொனமயமான நாவறபழஙகளையும ஆபரணஙகளை யும நயமாகப பெறறுககொணடான பெறுதறகு அரியவையான அவறறைப பெறறுககொணடு அவன மேறறிசைககுச செனறுன அஙகேயும நாகாகளால ரக்ஷிககபபடட தேசததை ஜயிததான

ஜனமேஜய மஹாராஜரே! ஸமாததனுன ஆாஜுனன அஙகிருநது மேறகேசெனறு கநதமாதனமலையைசசோநது, அங குளளவாகளை ஜயிததான அரசரே! அநதககநதமாதனத தைத தாணடின பிறகு, அவன, ரதனஙகளுளளதும, பாாபப தறகு இனியவாகளும தேவாகளுககொபபானவாகளுமான ஸதிரீ புருஷாகள வஸிபபதுமான கேதுமாலமெனனும கணடததைக கணடான அரசரே! ஸவயஸாசியான தனஞசயன அதை ஜயிததுக கபபஙகடடசசெயது அஙகுளள அருமையான ரததி னஙகளைக காணிககையாக வாஙகிககொணடு மறுபடியும மததிய தேசமாகிய இலாவருததததிறகுத திருமபிவநது அஙகிருநது கிழககேசெனறு மேருமலைககும மநதரமலைககும இடையில சைலோதையெனனும ஆறறின இருபுறஙகளிலும மூஙகிலகளின சுகமான நிழலை அடுததிருபபவராகிய கஷா, ஜஷா, நதயௌதா, பரகஸா, தீபதவேணிபா, பசுபா, குலிநதா, தஙகணா, பரதஙகணா எனனும ஜாதியாரனைவரையும ஜயிததுக கபபஙகடடசசெயது அவரெலலாரிடததிலுமிருநது ரதனஙகளைப பெறறுககொணடு அஙகிருநது மாலயவானெனனும மலைககுசசெனறுன ஆாஜு னன அநதமாலயவானெனனும பெரியமலையைத தாணடிப பரி சுததமும தேவலோகம போனறதுமான பதராஸவமெனனும கணடததில பிரவேசிததான அவவிடததில சிறபபுறறவாகளும தேவாகளைபபோனறவாகளுமான புருஷஸரேஷடாகளைஜயிதது உடபடுததிக கபபஙகடடசசெயது ஆஙகாஙகுளள எணணிறநத ரதனஙகளை அவரவாகளிடமிருநது காணிககையாகவாஙகிக

---

1 மேறகடடி.

கொண்டு, பிறகு நீலமெனனும மலைக்குச்சென்று அங்குள்ளவரை ஜயித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் பெரியதாகிய நீலமலையைத் தாண்டி அழகிய ஆண்பெண்கள் நிரம்பியிருக்கும் ரம்யகமெனனும் கண்டத்தில் பிரவேசித்தான். அந்த அர்ஜுனன் அந்தத் தேசத்தை ஜயித்துக் கப்பங்கொடுக்கச்செய்து குஹ்யகர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேசத்தையும் ஜயித்தான். அரசர்க்கரசே! மஹாபலசாலியான அர்ஜுனன் அந்தத் தேசத்தில் ராஜஸூயயாகத்தின் சிறப்புக்காக மனத்தைக்கவரத்தக்க அழகானபொன்மான்களையும் பொற்பறவைகளையும் இன்னும் அனேக ரத்னங்களையும் காணிக்கையாக வாங்கிக்கொண்டான். அதன்பிறகு, கந்தர்வர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேசத்தையும் அதிலுள்ள கந்தர்வக்கூட்டத்தையும் ஜயித்தான். வேந்தரே! அதன்பிறகு, அர்ஜுனன் அங்குள்ள உயர்ந்தரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு உடனே ஹிரண்வதமெனனும் கண்டத்தில் பரவேசித்தான். அரசரே! அவன் அந்த அழகான இடங்களில் நக்ஷத்திரங்களின் நடுவில் சந்திரன் பிரகாசிப்பதுபோல மாளிகைவரிசைகளுக்கிடையே ஸஞ்சரிக்கத்தொடங்கினன். அரசர்க்கரசே! அங்கே பராக்ரமத்தினுலுண்டான சிறந்த அழகோடும் புகழோடும் ராஜமார்க்கங்கள் எங்கும் ஸஞ்சரிக்கும் அவனை உயர்ந்த மாளிகைகளில் மேற்கட்டுகளிலிருந்த மங்கையர்களனைவரும் கண்டனர். இரதத்தில் ஏறித் தூணிகளைத் தாங்கிக் கவசகிரீடங்களை அணிந்து கையும் வில்லுமாக யுத்தஸன்னத்தனாயிருப்பவனும் விருதுகளுள்ளவனும் மிருதுசரீரமுள்ளவனும் மிகுந்த பலசாலியும் சக்திகளெல்லாம் சேர்ந்தவனும் எதிரிகளை ஹதஞ்செய்பவனும் எதிரிகளுடைய யானைகளைத் தடுப்பவனும் தனக்கு உயர்வற்றவனும் இந்திரனுக்கொப்பானவனுமான அந்த அர்ஜுனனைக் கண்ட அங்குள்ள பெண்கூட்டங்கள் 'வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுளோ' என நினைத்தன. 'யுத்தத்தில் வியக்கத்தக்க பராக்ரமமுள்ள அந்தப்புருஷப்புலி இவன்தான். இவன் கைவன்மையில் அகப்பட்ட பகைவர் கூட்டங்கள் நிற்பதில்லை' என்றசொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அந்தப்பெண்கள் அன்புடன் தனஞ்சயனைத் துதித்து அவன் சிரஸில் பூமாரிபொழிந்தனர். அங்குள்ளவர்களனைவரும் அவனை விருப்பத்துடன் பார்த்து அவன்மேல் இரத்தினங்களையும் பூஷணங்களையும் வருஷித்தனர். அர்ஜுனன் அவர்களையெல்லாம் ஜயித்துக் கப்பங்கொடுக்கச்செய்து முத்து, பொன், பவழம், ஆயுதம், ஆபரணம் முதலியவற்றை அவர்களிடம் பெற்றுக்கொண்டு, ஶருங்கவானென்னும்மலைக்குச்சென்றான். மஹாதமர

வும கௌரவனும பாணடவனுமாகிய பலகுனன ஶருஙகவானென னும மலையையும கடநது அதறகு வடககிலுளள ஹரிவாஷமென னும கணடததைஅடைநதுஅஙகுளள விதயாதராகளின கூட்டங களையும யக்ஷராஜாககளையுமஜயிதது எலலாவறறிலுமசிறநத திவய வஸதிரஙகளையும கல்பகவிருக்ஷஙகளின இலைகளையும யாகததிற குரிய பலவகையான உயாநதகிருஷ்ணாஜினஙகளையும பெறறுக கொணடான இநதிரபுததிரனான அாஜுனன ஹரிவாஷமென னும கணடததின வடபாகததிறசென்று அநததேசததைஜயிகக விருமபினான அஙகே பெரிய தேகமும மிகுநதவனமையுமுளள துவாரபாலகாகள, மஹாவீரனான அாஜுனனை வநதுகணடு, 'அா ஜுனா! இநதநகரததை நீ எவவகையிலும ஜயிககமுடியாது நலல வனே! திருமபிசசெல தோலவியடையாதவனே! இதுவரையிற போதும இநதபபட்டணததில எநதமனிதன பிரவேசிபபனே அவன இருககமாட்டான வீரனே! உனனிடததில நாஙகள அனபுளளவராயிருககிறோம நீ ஜயிதததுபோதும அாஜுனா! இநத இடததில நீ ஜயிககககூடியது ஒனறும காணபபடவிலலை இஃது உததரகுருக்ஷேததிரம இவவிடததில யுததம நடவாது குநதிபுதரா! நீ இஙகே பிரவேசிததாலும ஒனறையும காணமாட் டாய மானிடதேகததோடு இஙகே எதையும பாாககமுடியாது புருஷஶரேஷ்டனே! அலலது, இவவிடததில உனககு வேறுகாா யம ஏதாவது ஆகவேணடியிருநதால அதைசசொல பாரதனே! உனசொலலினபடி நாஙகள செயவோம' எனறு சொனனாகள அரசரே! பிறகு, அாஜுனன, நகைததுககொணடு அவாகளைப பாாதது, 'சிறநத அறிவுளள தாமராஜாவைப பூமிமுழுவதுக கும அரசராககசசெயய விருமபுகிறேன மானிடாகள பிரவேசிப பது விரோதமாயிருநதால உஙகள தேசததில நான பிரவேசி யேன யுதிஷ்டிரருககு ஏதாவது ஒருதிரவியததைக கபபமாகக கொடுஙகள இலலாவிட்டால கிருஷணனுடனசோநது பாணயுத தஞசெயவேன' எனறு சொனனான அதனபிறகு, அவாகள திவயவஸதிரஙகளையும திவயாபரணஙகளையும தேவாககுரிய பட் டுககளையும தோலகளையும அவனுககுக கபபமாகக கொடுததனா அநதப புருஷஶரேஷ்டனான அாஜுனன இவவாறு க்ஷததிரியாக ளோடும கொளளைககாராகளோடும அனேக யுததஙகளசெயது அவாகளெலலோரையும ஜயிததுக கபபமகட்டுமபடிசெயது வட திசைமுழுமையும வசபபடுததி எலலாரிடததிலும தனஙகளையும பலவகைரததினஙகளையும கிட்டுககுருவிபோலச சிததிரவாணமும கிளியிறகுநிறமும மயிலநிறமுமுளளவையும காறறுககுசசமான

மான வேகமுள்ளவையுமான பலவகைககுதிரைகளையும வாஙகிக்
கொண்டு பெரிய சதுரஙக சேனையுடன இநதிரபஸதநகரததுககுத
திருமபிவநதான அவன அநதவாஹனஙகள தனஙகள அனைத
தையும தாமராஜாவிடம ஒபபுவிததான அவரிடம விடைபெற
றுககொண்டு தன கிருஹததிறகுச சென்றான

முபபதாவது அதயாயம

திகவிஜயபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் திக்விஜயத்தில் சேதிதேசத்தை ஜயித்தது)

பலமும பராககிரமமுமுள்ளவனும எதிரிகளுககுத துயரததை
விளைவிபபவனும பரதஸ்ரேஷ்டனுமான பீமஸேனனும, அர்ஜு
னன புறபபட்டபோதே தாமராஜரிடம விடைபெறறுககொண்டு
அயலதேசஙகளை அழிபபதும யானைகள், குதிரைகள், தோகள
நிரமபினதும கவசஙகளைத தரிததுமாகிய பெருஞசேனைக கூட
டததினறு சூழபபெறறுக கிழததிசையை நோககிச சென்றான.
புருஷஸ்ரேஷ்டனாகிய அநதப பீமன பாஞசாலதேசததின முதன
மையான இராஜதானிககுச சென்று பாஞசாலராஜாகளைப பல
வகையான உபாயஙகளினால சமாதானஞசெயது அவாகளிடத
தில ஒருகபபததை வாஙகிககொண்டு விதேகதேசததின ராஜ
தானிககுச சென்றான சூரனும ஸமாததனும பரதஸ்ரேஷ்டனு
மான அநதபபீமன கண்டகாகளென்னும விதேகதேசததாரை
ஜயிதது, உடனே தசாாணதேசததைஜயிததான அஙகே ஸு-தா
மாவென்னும தசாாணதேசததரசன பீமஸேனனுடன ஆயுதஙக
ளிலலாமல பயஙகரமான பெருஞசண்டைசெயதான மஹாதமா
வான ஸு-தாமாவின அநதசசெயகையைக கண்டு பீமஸேனன
மஹாபலசாலியான அவனைத தனது முதனமையான ஸேனாபதி
யாகச செயதுகொண்டான அரசரே! பயஙகரமான பராககிரம
முள்ள பீமன பெருஞசேனையினால பூமியை அதிரச செயப
வனபோல அஙகிருநது கிழககுத திககிறசென்றான அரசரே!
பலவானகளிற சிறநதவனும வீரனுமான அநதப பீமன சேனை
யுடனவிளஙகும அஸ்வமேதேஸ்வரனென்னும அரசனைப போரில
வென்றான குநதிபுததிரனும கௌரவனும மஹாபராககிரம
சாலியுமான அநதப பீமன, அதிக ஸ்ரமமிலலாமலே, அவனை
ஜயிதது அதன கிழததேசததையும ஜயிததான அஙகிருநது
தெறகே [1]புளிநதாகளின பெரிய நகரததிறகுவநது, ஸு-குமாரன,

---

1 ஒருவகை மிலேசசஜாதியாா

ஸுமித்ரனென்னும் இரண்டு அரசர்களையும் வசப்படுத்திக்கொண்டான் ஜனமேஜயரே! பரதஶ்ரேஷ்டனான பீமஸேனன் தர்மராஜாவின் கட்டளையின்படி அங்கிருந்து மஹாபராக்ரமசாலியான சிசுபாலனை எதிர்த்துச் சென்றான். வீரரே! சேதிதேசத்தரசனான சிசுபாலனும் பீமஸேனன் ஆரம்பத்தைக் கேட்டு நகரத்திலிருந்து வெளியில் வந்து பீமஸேனனை எதிர்கொண்டழைத்தான். மஹாராஜாவே! அப்போது அந்தக் கௌரவராஜனும் சேதிதேசத்தரசனுங்கூடித் தங்கள் இரண்டு குலங்களையும்பற்றிக் குசலப்ரஶ்னஞ்செய்துகொண்டனர். அரசரே! அப்போது சேதிராஜன் தன் தேசத்தைப் பீமனிடமொப்பித்துப் பீமனைப்பார்த்து நகைத்துக்கொண்டே, 'குற்றமற்றவனே! இதென்னசெய்கிறாய்?' என்றுகேட்டான். அப்போது, பீமன் தர்மராஜா செய்யவிரும்பியிருப்பதை அவனுக்குச்சொன்னான். அவ்வரசனும் அவன்சொன்னதை அங்கீகரித்து அப்படியே செய்தான். அரசரே! அப்போது பீமஸேனன் சேனைகளோடும் வாகனங்களோடும் பதின்மூன்றுராத்திரி அங்கேவஸித்து, சிசுபாலனால் மரியாதைசெய்யப்பெற்றுச் சென்றான்.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

திக்விஜயபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் திக்விஜயம்முடித்துக்கொண்டு இந்த்ரப்ரஸ்தம் வந்து சேர்ந்தது.)

எதிரிகளையடக்குகிறவனாகிய பீமன், பிறகு, அங்கிருந்து குமாரவிஷயமென்னும் தேசத்தரசனான ஸ்ரேணிமானென்பவனையும் கோஸலதேசாதிபதியான ப்ருஹத்பலனென்பவனையும் ஜயித்தான். பாண்டவஶ்ரேஷ்டனான பீமன் தர்மந்தெரிந்தவனும் இடைவிடாமல் யாகஞ்செய்பவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்த ப்ருஹத்பலனென்பவனை அயோத்தியில் எளிதில்வென்றான். அதன் பிறகு, ஸமர்த்தனான பீமன் கோபாலகக்ஷனென்னும் அரசனையும் வடகோஸலத்தோடு சேர்ந்த கோஸலதேசத்தையும் மல்லதேசத்தரசனையும் ஜயித்தான். பலசாலியான பீமன், அதன்பிறகு, இமயமலையின்பக்கஞ்சென்று ஜலக்கரையிலுள்ள தேசமனைத்தையும் சீக்கிரத்தில் வசப்படுத்திக்கொண்டான். மிகச்சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவனும் பலவான்களிற்சிறந்தவனும் பரதஶ்ரேஷ்டனுமான அந்தப்பீமன் தன்வலிமையினால் பற்பலதேசங்களை இவ்வாறுஜயித்துப் பல்லாடதேசத்தினருகிலுள்ள சுக்திமானென்னும் மலையையும் ஜயித்தான். சிறந்தகைகளையுடையவனும் அச்சத்தைத்

கருமபரா்க்ரமமுளளவனுமாகிய பீமன் யுததததில புறஙகாட
தவனுகியஸுபாஹுவெனனுமகாசிராஜாவைககீழபபடுததினு
பாணடவஸரேஷடனுன பீமன அதனபிறகு ஸுபாரஸவமெ
னும மலைககருகில எதிாதது யுததஞசெயயவநத கரதனெனனு
ராஜஸரேஷடனைத் தனபலததினுல யுததததிலவெனமுன சிற
பராககரமமுளள அவன, பிறகு, மிககபலமுளள மதஸயதேசத
யும மலததேசததையும அஙகதேசததையும அபயதேசததைய
பசுபூமியெனனுமதேசததையும முழுதுமஜயிததான சிறநத
களையுடைய பீமன அஙகிருநது திருமபி மததாரமெனனும ம
யையும ஸோமதேயமெனனும தேசததையும ஜயிதது வடக
நோககிச சென்றுன பலவானுனபீமன தனபலததினுல வத
தேசததையுமஜயிததுப பாககதேசததரசனையும நிஷாததேச
தரசனையும மணிமானமுதலிய அனேகராஜாககளையும ஜயிததா
அதனபிறகு, தக்ஷிணமலலதேசததையும போகவானெனனு
மலையையும தனபராககரமததினுல பீமன எளிதிலவென்றுன பு
ஷஸரேஷடனுனபீமனசாமகாகளையும வாமகாகளையும ஸமாதா
மாகவே வசபபடுததி [1]விதேகதேசாதிபதியான ஜனகனெனனு
அரசனை எளிதாகஜயிததான பாணடுபுததிரனும குநதியி
புததிரனுமான பீமன விதேகதேசததிலிருநதுகொணடே சகாக
யும பாபபராகளையும இநதிரபாவததினருகிலுளள கிராதராஜா
கள எழுவரையும தநதிரமாக ஜயிததான சிறநதபலமும பரா
கிரமமுமுளளபீமன அதனபிறகு சேனைகளோடுகூடிய ஸுமஹ
களையும பரஸுமஹாகளையும யுததததிலவென்று மகததேச
தாரை எதிாததுசசென்றுன தணடன தணடதாரன முதலி
அரசாகளைஜயிதது அவாகளெலலாருடனுமசோநது கிரிவரஜ
திறகுச சென்றுன ஜராஸநதன புதலவனை ஸமாதானமா
வே கபபஙகடடச செயது அவாகளெலலாருடனுஙகூடக
ணனை எதிாததுச சென்றுன அநதப பாணடவஸரேஷடனு
பீமன சதுரஙகதளததினுல பூமியை அதிரச செயபவனபோ
லச சென்று சததுருககளை ஹதஞசெயபவனுகிய காணனுட
போா புரிநதான ஜனமேஜயரே! அநதபபலவானுன பீம
காணனைப போரில வென்று உடபடுததின பிறகு மலைகளி
வஸிககும அரசாகளை ஜயிததான அபபோது மோதாகி
யெனனும மலையிலுளள மிககபலசாலியான அரசனைப பெரு
போரில தனபுஜபலததினுல கொன்றுன அதனபிறகு, புண
தேசததரசனும வீரனுமான அநதப பௌணடரகவாஸுதே

---

[1] இவன வேறு

னனும் அரசன கிருஷணனுடையகைகளின பயததிலை,
நான இபபோது யாதவவீரனை கிருஷணனுடன யுததஞசெய
யன' எனறுசொலலிக கபபஙகொடுததான கௌசிகிநதிக
கரையிலிருககும மஹௌஜஸன எனனும அரசனையும சநதித
ான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! மிகுநத சேனைகளையுடையவா
ளும கொடியபராகரமமுளளவாகளுமாகிய அவவிரணடு வீராக
ளயுமயுததததிலஜயிததுவஙகதேசததரசனிடம சென்ருன பரத
ச்ரேஷடனுன பீமன ஸமுததிரஸேனன சநதிரஸேனனெனனும
அரசாகளையும காவடதேசாதிபதியான தாமரலிபதனெனனும
அரசனையும ஸுமஹமதேசதது இராஜாவையும ஜயிததுக கடற
கரைகளிலவஸிககும மிலேசசககூடடததாரெலலாரையும வென
ருன வாயுபுதரனும பலசாலியுமான பீமன இவவாறு பறபல
தசஙகளையும ஜயிததபிறகு அவாகளிடம பொருளகளைப பெற
றுககொணடு லௌஹிதயமெனனும நதததுககுச சென்ருன
அவன கடலிலுளளதீவுகளில வஸிககும மிலேசசராஜாககளெல
லாரையும சநதனம, அகில, வஸதிரஙகள, ரததினஙகள, முததுக
கள, சாலவைகள, பொன, வெளளி, பவழம ஆகிய விலைபெறற
யாநத பொருளகளைக காணிககைகளாகக கொடுககசசெயதான
அவாகள நூறுகோடிககணககான பெருமபொனமாரியை மஹாத
மாவும குநதிபுதரனுமான பீமனுககுப பொழிநதனா பயஙகர
மான பராகரமமுளளபீமனஇநதிரபபிரஸததததிறகு வநதுசோநது
டனே அநதததனததைதத தாமராஜாவுககு ஒபபுவிததான

முபபததிரணடாவது அதயாயம

திகவிஜயபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஹதேவன் தக்ஷிணாதிக்விஜயத்துக்குச் சென்றதும்,
விபீஷணா காணிக்கை அனுப்பியதும்)

ஜனமேஜயராஜாவே! ஸஹதேவனும அவாகளைபபோலவே
தாமராஜாவினுல சிறபபிககபபெறறுப பெருஞசேனையுடன தென
திசைககுச சென்ருன ஸமாததனுன ஸஹதேவன சூரஸேன
தேசததை முனனமே முழுதும ஜயிததிருநதான பலவானுன
ஸஹதேவன தனபலததினுல மதஸயதேசததரசனை வசபபடுததி
னுன அரசாககரசனும மஹாபலசாலியுமான தநதவகரனை
ஜயிததுக கபபஙகடடுவிததது அவனை அவன ராஜயததில
நிலைநிறுததினுன ஸுகுமாரன ஸுமிததிரனெனனும அரசாகளை

வசபபடுததினன அபபடியே, மதஸயதேசததின மேறபககதத
ரையும படசசராகளெனனும திருடாகளையும அவன ஜயிததான
புததிமானனஸஹதேவன நிஷாதாகளினதேசததையும கோ
ருஙகமெனனுமசிறநதமலையையும அதனபிறகு சிரேணிமானெ
னும அரசனையும பராககரமததினல ஜயிததான நவராஷடிரமெ
னும தேசததைஜயிததுக குநதிபோஜனிடஞசெனறன அநத
குநதிபோஜன அவனகடடளையை அனபுடன அஙகீகரிததன
அதனபிறகு, சாமணவதி நதிககரையில தனபிதாவுககுசசதது
வும கிருஷணனல (கொலலாமல) மிகுததுவைககபபடடிருபப
னும ஜமபகபுததிரனுமான அரசனைககணடான ஜனமேஜயரே
அவவரசன ஸஹதேவனேடு யுததஞசெயதான அநதயுததததி
ஸஹதேவன அவனை ஜயிததுத தெனறிசை நோககிசசெனறன
மிகசசிறநத பலசாலியான ஸஹதேவன அநத ஜமபகபுததிர
டன கூடவே ஸேகாகள அபரஸேகாகளெனனும தேசததா
ஜயிதது அவாகளிடமிருநது பலவகைரததினஙகளைக கபபமாக
பெறறுககொணடு நாமமதைநதியைநோககிச செனறன அஙகே
நரகாஸுரனமகனும சிறநதகைகளையுடையவனுமாகிய பகதத
னெனனுமரசன அாஜுனனுககுக கபபஙகொடுதததாகக கே
டுத திருமபினன அசுவினீதேவாகளின புததிரனும சிறநதபரா
ரமசாலியுமான ஸஹதேவன பெருமபடையினல சூழபபடடவ
களும வீராகளுமாகிய விநதன அனுவிநதனெனனும அவநதி
தேசததரசாகளைப போரிலவெனறு அவாகளிடம ரததினஙகளை
பெறறுககொணடு போஜகடமெனனும நகரததுககுச செனறன
ஓ! ஸததியநதவறுத ஜனமேஜயராஜாவே! அநதநகரததில இரண
நாள யுததமநடநதது மாதரியினபுதலவனும மஹாபலசாலி
மான அநதஸஹதேவன யாாககும்வெலலமுடியாத பீஷமகராஜ
யும கோஸலதேசததரசனையும வேணாநதிககரையிலுளள அரசனை
யுமஜயிதது, அதனபிறகு காடடிலுளளஅரசாகளையும, பிராகோ
காகள நாடகேயாகள ஹேரமபகாகளெனனும அரசாகளையு
மாருதம\ரமமியகராமமெனனும ஊாகளையும, நாசினாகள அா
புகாகளமுதலான பறபலகாடடரசாகளனைவரையும பலததின
ஜயிததான மஹாபலசாலியான அநதஸஹதேவன வாதா
பனெனனுமரசனை வசபபடுததினன புளிநதாகளெனனும ஜா
யாரைபபோரிலவெனறு தெனதிசைநோககியே செனறன சிறந
கைவனமையுளள அநதஸஹதேவன பாணடியதேசததரசனே
ஒருநாள போாசெயது அவனை ஜயிததுத தெனதிசை மாாக
மாககசசெனறு கிஷகிநதையெனறு உலகததில பெயாபெற

குகையை அடைநதான வாலியெனனும வானரராஜனுல முன னா ஆளபபடடதும பிறகு கோஸலதேசாதிபதியான ஸ்ரீ ராம பிரானை அடுதத ஸுகரீவனுல காபபாறறபபடடதுமான அநதககுகையிற பிரவேசிததது அவவரசனை அழைததான அந தககுகையில மைநதன துவிவிதனெனனும இரணடுவானர அரசாகளோடும ஏழுநாள யுததஞசெயதான அவாகளும சோ ாவடையவிலலை மஹாதமாககளாகிய அவவிரணடு வானராக ளும அநதயுதததகதினுல ஸஹதேவனமேல திருபதியடைநது மன மகிழநது அனபுடன, 'ஓ! பாணடவஸ்ரேஷடனே! இஙகுளள ரததினஙகளைததையும எடுததுககொணடுசெல சிறநத அறி வாளரான தாமராஜாவினயாககாரியம இடையூறிலலாமலிருகக வேணடும' எனறுசொனனாாகள அநதரததினஙகளைபபெற றுககொணடு அஙகிருநது மாஹிஷமதியெனனும நகரததுககுப போனன புருஷஸ்ரேஷடனும பகைவாகளான வீராகளைஅழிக குமபராகரமசாலியும பாணடுபுததிரனுமான ஸஹதேவன அஙகே நீலனெனனும அரசனுடன போாபுரிநதான அபபோது பய முளளவாகளுககுபபயஙகரமும ஸஹதேவனுடையசேனைககுச சேததததையும உயிருககேஸநதேகததையுமுணடாககுவதுமாகிய பெரியயுததம உணடாயிறறு அநத நீலராஜனுககு அகனிபக வான ஸஹாயஞசெயதாா அதனுல, ஸஹதேவனுடையசேனையி லுளளதோகளும குதிரைகளும யானைகளும காலாடகளும கவசங களும எரிநதவைபோலககாணபபடடன ஜனமேஜயரே! அத னுல, கௌரவஸ்ரேஷடனுன ஸஹதேவன மனததில மிகபபரபரப புளளவனுகி மறுமொழிசொலலவும சகதியறறவனுனன" எனறு வைசமபாயனாசொலல, கேடட ஜனமேஜயா, "ஓ! பிராமமண ரே! யாககாரியததுககாக ஆரமபிதத ஸஹதேவனுககு அகனி பகவான யுதததததில எதிராக நினறது எனனகாரணததினுலே?" எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினுா

'ஜனமேஜயராஜாவே! முனனம அகனிபகவான அநத மா ஹிஷமதிநகரததில வாஸஞசெயதுகொணடு பாஸதிரீயினிடம விருபபம வைததவனுககணடுபிடிககபபடடானெனறுகேடடிருக கிறீரலலவா? நீலனெனனுமராஜாவினமகள மிககஅழகுளளவளா யிருநதாள அவள தனதநதைககு ஹோமகாலததைதத தெரி விபபதறகாக எபபொழுதும அகனிஹோததிரததைக காததி ருநதாள அநத அகனிபகவான அவளுடைய அழகான இதழக குவிவினவழியாகவரும காறறினுல ஊதபபடுமவரையில, விசிறப

பட்டாலும் ஜ்வலிப்பதில்லை [1]அந்த அழகிய பெண்ணின்மேல் விருப்பமுற்ற அந்த அக்னிபகவான் நீலராஜாவினாலும் மற்றவர்களாலும் குறிப்பாக அறியப்பட்டான் அதன்பிறகு, அக்னிபகவான், பிராமணவடிவமெடுத்து யதேச்சையாக உல்லாஸமாய் உலாவிக்கொண்டு, கருநெய்தல்மலர்போன்ற கண்களையுடையவளும் அழகிய நிதம்பமுள்ளவளுமாகிய அந்தப்பெண்ணின்மேல் ஆசையைக் காண்பித்தான் அப்போது தாமிஷ்டனான நீலராஜன் அந்த அக்னிபகவானைச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் தடுத்தான் உடனே, அக்னிபகவான் கோபத்தினால் ஜ்வலித்ததைக்கண்டு வியப்புற்ற அரசன் தன் தலை தரையிலபடும்படி வணங்கினான் அதன்பிறகு, சிலகாலத்துக்கெல்லாம் அவ்வரசன் அந்தப்பெண்ணைப் பிராமணவடிவமாகவந்த அக்னிபகவானுக்குக் கன்னிகாதானஞ்செய்தான் அழகியபுருவங்களையுடையவளாகிய அந்த நீலராஜன்புதல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டபின், ஒளியைத் தனமாகவுடைய அக்னிபகவான், அவ்வரசனுக்கு அனுக்ரஹஞ்செய்தான் யாகங்களை மிகச்சிறப்பாகச் செய்பவனாகிய அக்னிபகவான் வரம்கேட்கும்படி அவ்வரசனைத் தூண்டினான் அவ்வரசன் தன்சேனைக்கு அபயத்தையே வரமாகப்பெற்றுக்கொண்டான் அதுமுதல் எந்த அரசர்களாவது அறியாமையினால் தம் வலிமையைக்கொண்டு அந்நகரத்தை ஜயிக்கயத்தனிப்பார்களாயின் அவர்கள் தீயினால் எரிக்கப்படுவர் கௌரவஶ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! அந்தக் காலத்தில் அந்த மாஹிஷ்மதிநகரத்துப்பெண்கள் அதிகக் கட்டுக் குட்படாதவர்களாயத் தம்மனம்போனபடி இருந்தனர் பெண்களுக்குக்கட்டுப்பாடில்லாமலிருக்கும்படி அக்னி வரம்கொடுத்தான் அங்கே மங்கையர்கள் சுதந்திரர்களாகத் தங்கள்விருப்பப்படி நடப்பது வழக்கம் பரதஶ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அக்காலம்தொடங்கி அரசர்கள் அக்னிபயத்தினால் அந்நகரத்தை எப்போதும் விட்டுவிடுவது வழக்கம் அரசரே! தாமத்தில் மனம் வைத்த ஸஹதேவன் தன்படை தீப்பிடித்துப் பயத்தினாற்கலங்கினதைக்கண்டு மலைபோல அசையாமலிருந்தான் பிறகு, அவன் ஆசமனஞ்செய்து பரிசுத்தனாகி அக்னியைத்துதித்தான்

'ஓ! அக்னிபகவானே! உனக்கு நமஸ்காரம் இந்த எனது

[1] 'அக்னிபகவான் மானிடவடிவத்தோடு தன்விருப்பத்தை வாய்விட்டுச் சொன்னான் எல்லாருடைய கிருஹங்களிலும் இவ்வரறே சொன்னான் அந்தப்பெண்ணினாலும் அவன் அங்கீகரிக்கப்பட்டான்' என்பதும் 'இது நீலராஜனுக்குத் தெரியாது என்று வருவித்துக்கொள்க' என்பதும் பழையஉரை

பூயறசி உனககாகததான பாவகனே! நீ தேவாகளுககு 1 முகமா யிருககிறாய நீ யஜஞபுருஷனுயிருககிறாய எலலாவறறையும பரி சுததஞசெயவதனுல பாவகனுகிறாய ஹோமஞசெயதனவறறைத தேவாகளுககுச சோபபிபபதனுல் ஹவயவாஹனனுகிறாய உனக காக வேதஙகள உணடாயினவாதலின நீ ஜாதவேதனுகிறாய அக னியே! நீ 2 சிதரபானு, தேவாகளிற சிறநதவன நீ அனலன, ஸவாககததின வாயிலேத திறபபவன, ஹோமஙகளைப புஜிபப வன, ஜவலிபபவன, 3 சிகி, நீ 4 வைசுவானரன, 5 பிஙகேசன, 6 பிலவஙகன, 7 பூரிதேஜஸ், நீ சுபபிரமணியககடவுளையீனற வன, மகிமையுளளவன, 8 ருதரிர காபபன, பொனனுககுக காரணமானவன, அகனிபகவான எனககுச சகதியையும, வாயு பகவான உயிரையும, பூமிதேவி வனமையையும, ஜலம ஸுகத தையும தரவேணடும ஜலததின 9 காபபமாக இருபபவனே! பெருஞசகதியுளளவனே! ஜாதவேதனே! தேவாககரசனே! தேவாகளுககு முகமாகிய நீ இநத ஸததியததினுல என முனனினறு எனனைப பரிசுததஞசெய ரிஷிகளாலும பிராம மணாகளாலும தேவாகளாலும அஸுராகளாலும யாகஙகளில எபபோதும நனருக ஹோமஞசெயயபபடடவனே! இநத ஸததி யததினுல எனனைககாபபாயாக புகைககொடியுளளவனும ஜவாலை யுளளவனும பாவஙகளையழிபபவனும காறறினுல விருததியாகிற வனும எலலாபபிராணிகளிடததும எபபோதுமிருபபவனுமாகிய நீ இநதஸததியததினுல எனனைக காபபாறறககடவாய அகனிபக வானே! நான பரிசுததனுகப பகதியுடன உனனைத துதிததிருக கிறேன ஸநதோஷததையும தேகபுஷடியையும சாஸதிரஜஞா னததையும மேனமேலும பகதியையும எனககுத தருவாயாக' எனருன அகனிபகவானுககுரிய இநதமநதிரததை இவவாறு படிதது அகனியில ஹோமஞசெயபவன நீஙகாத செலவததுடன எபபோதும ஜிதேநதிரியனுகி எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடு வான ஜனமேஜயரே! புருஷசுரேஷடனுன ஸஹதேவன, 'யஜ ஞஙகளை நடததுகிற அகனியே! நீ யாகததிறகு இநத இடையூற றைச செயயததகாது' எனறு சொலலிப பயததினுல நடுஙகின

1 அகனியில ஹோமஞசெயவதனுல தேவாகளுககுததிருபதியுண டாகிறது

2 பலவாணஙகளான கிரணஙகளையுடையவன

3 ஜவாலையுளளவன 4 எலலாமனிதாகளிடததும இருபபவன

5 பசமைநிறமுளளவுறறுள சிறநதவன 6 தாணடிசசெலலுகிறவன

7 பேரொளியுளளவன 8 சிவனுககுளளிருபபவன

9 வடவாமுகாகனி

அந்தச் சேனையின் முன்னிலையில் பூமிமறையத் தாபபைகளைப்
பரப்பிச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் அக்னியைக்குறித்துத் தவஞ்செய்
தான். அக்னியும் கருங்கடல் கரைகடவாமலிருப்பதுபோல ஸஹ
தேவன் பிரார்த்தனையை அதிக்கிரமியாமலிருந்தான். அக்னி
கௌரவர்களில் ஸ்ரேஷ்டனும் மனிதர்களுக்குப் பிரபுவுமான
அந்த ஸஹதேவனிடம்வந்து மௌனமையாகவும், இன்சொல்லாக
வும், 'கௌரவனே! எழு, எழு, உனக்கு இந்தப்பரீக்ஷையை
நான் செய்தேன். உனக்கும் தர்மராஜருக்குமுள்ள அபிப்பிரா
யங்களெல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன். பரதஸ்ரேஷ்டனே!
நீலராஜாவின் குலத்தைச்சேர்ந்த ஸந்ததிகளுள்ளவரையிலும்
நான் இந்த நகரத்தைக் காக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.
பாண்டவனே! ஆனாலும், உன்மனத்தின் விருப்பத்தைச் செய்
வேன்' என்றுசொன்னான். ஜனமேஜயரே! உடனே, ஸஹதே
வன் மனமகிழ்ந்து எழுந்து கரங்கள்குவித்துத் தலைவணங்கி
அக்னிபகவானைப் பூஜித்தான். அக்னிபகவான் திரும்பிச்சென்ற
பிறகு நீலராஜன் அக்னிபகவானுடைய கட்டளையினாலேயே புருஷ
ஸ்ரேஷ்டனும் யுத்தவீரருக்குத் தலைவனுமாகிய ஸஹதேவனை மரி
யாதையாக எதிர்கொண்டழைத்துப் பூஜித்தான். ஸஹதேவன்
அவன்செய்த மரியாதையைப் பெற்றுக்கொண்டு அவனைக் கப்பங்
கட்டுவித்தபிறகு, அங்கிருந்து தென்திசையை ஜயிக்கச்சென்றான்.

சிறந்தகைவன்மையுள்ள அந்தஸஹதேவன், அளவற்றசக்தி
யுள்ள திரைபுரனென்னும் அரசனை உட்படுத்தி, பராக்ரமத்தினால்
பௌரவராஜனை ஜயித்தான். சிறந்தகைகளையுடைய ஸஹதேவன்
பிறகு, கௌசிகரை ஆசாரியராகவுடைய ஆக்ருதியென்னும்
ஸௌராஷ்டிரதேசாதிபதியைப் பெருமுயற்சியினால் வசப்படுத்தி
னான். தர்மாத்மாவான அந்தஸஹதேவன் ஸௌராஷ்டிரதேசத்தி
லிருந்துகொண்டே சிறந்தகௌரவமுள்ளவனும் சிறந்தபுத்திமா
னும் போஜகடமென்னும் நகரத்திலிருப்பவனும் இந்திரனுக்கு
நேரில் சினேகிதனுமான பீஷ்மகனுக்கும் அவன்புத்திரனான ருக்மி
யென்பவனுக்கும் தூதனுப்பினான். ஜனமேஜயமஹாராஜாவே!
பீஷ்மகனும்அவன்மகனான ருக்மியும் ஸஹதேவனிடம்அன்புபற்றி
யும் கிருஷ்ணனை நினைத்தும் ஸஹதேவனுடைய கட்டளையைஏற்றுக்
கொண்டனர். சிறந்தபலமும் பராக்ரமமுமுள்ளவனும் யுத்தவீரரிற்
சிறந்தவனும் சிறந்தபுத்திசாலியுமான ஸஹதேவன் அவர்களிடம்
ரத்தினங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் சென்று சூர்ப்
பாரகம் தாலாகடமென்னும் தேசங்களையும் தண்டகாவனத்
தையும் கடலிலுள்ள தீவுகளில் வஸிக்கும் மிலேச்சஜாதியிற்
பிறந்தவிஷாதர்கள் புருஷாதர்கள் கர்ணபிராவரணர்கள் காலமுக

ளென்னும் நரராக்ஷஸருககுபபிறநத அரசாகளையும கோலகிரி
ழுவதையும ஸுரபி படடணததையும தாமரமெனனும பெய
ளள தீவையும ராமகமெனனும பாவததததையும திமிஙகில
னனனுமராஜாவையும வசபபடுததி ஒறறைககாலையுடையமனி
ாகளையும கேரளாகளையும காடடிலுளளவாகளையும ஸஞசயநதி
ாஷணடம கரஹாடகமெனனும நகரஙகளையும தூதாகளாலேயே
சபபடுததி அவாகளைக கபபஙகடடுவிததான பாணடியாகள,
ராவிடாகள, ஒடராகள, கேரளாகள, ஆநதிராகள, தாளவனா
ள, கலிஙகாகள, [1] உஷடிரகாணிகாகளஆகிய இவாகளையும
ழகானகாடுகளையும நகரஙகளையும யவனாகளினபடடணததை
ம தூதாகளைககொணடே உடபடுததி அவாகளைக கபபஙகட்டு
ததான அதனபிறகு, தாமரபாணிநதிககுசசென்று கனயா
ாததததைககடநது தெனதேசமெலலாமஜயிததபின, ஸஹ
தவன, அலைகளநிரமபின கடலினவடகரையைஅடைநது பீம
ஸனனுடையபுததிரனுன கடோதகசனை நினைததான நினைதத
டன, ராக்ஷஸனுனகடோதகசன எதிரிறகாணபபடடான பகை
ரையழிபபவனும சிறநதபுததிமானுமாகிய ஸஹதேவன கடற
ரையிலுளள அநததாழவரையிலிருநதுகொணடே மேருமலைச
கரமபோலவநத கடோதகசனைபபாாததுத தாமராஜருடைய கட
ளைககாக வரவேணடுமென்று இனசொலலாகச சொனனுன
டனே, கடோதகசன ராக்ஷஸசேவகாகளோடு ஸஹதேவனை
ணஙகினனுன தாமாதமாவும பகைவரைஜயிபபவனுமாகிய
ஹதேவன அஙகிருநதுகொணடே மிககதைரியமும பயஙகரமா
ய உருவமுமுளளவனுகிய கடோதகசனைப புலஸதியகுலததோ
ம மஹாதமாவுமாகிய விபீஷணருககு ஸநேஹததை முனனிட
த தூதுவிடுததான சிறநத புததியுளளவரும பிரபுவுமான விபீ
ணரும, அது கிருஷணனுற செயயபபடட தென்று நினைதது,
ஹதேவனுடைய கடடளையை அனபுடனஅஙகீகரிததாா, அதன
றகு, சநதனககடடைகளையும அகிறகடடைகளையும உயாநத ஆப
ரணஙகளையும பெருவிலைபெறற ஆடைகளையும மணிகளையும இன
னும பலவகையான சிறநதபொருளகளையும அனுபபினுா" என்றுா

---

[1] ஒடடககாதாகள

முபபததுமூனருவது அதயாயம்
திகவிஜயபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் பூறுபடியும் கேட்க, வைசம்பாயனர் ஸஹதேவன
சோழநாட்டுக்கும் பாண்டியநாட்டுக்கும் சென்றதைச்
சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணோததமரே! கடோதகசனவரன
யும அவன இலஙகைககுபபோனதையும விபீஷணரைககணடன
யும காவேரியைபபாாததையும கேடக விருமபுகிறேன வரிசை
யாக எனககுசசொலலும" எனறுகேடக, வைசமபாயன
சொலலுகிறா

"ஜனமேஜயரே! ஸஹதேவனபராககரமததை நடநதவா
சொலலுகிறேன, கேளும அவன தனபராககரமததினுல காடுக
ளும தீவுகளிலுமுளளவாகளைப போரிலவெனறு, தெனதிசைை
வசபபடுததிககொணடு சோழநாடு செனருன அபபோது, ஸஹ
தேவன புணணிய தீாததமுளளதும பலவகைபபறவைககூடடங
ளினுல அடையபபடடதும முனிவாகளினுல அலஙகரிககபபட
தும ஆசசா, லோததிரம, மருதம, விலவம, நாவல, இலவ
முருககு, கடமபு, ஏழிலமபாலை, குமிழ, நெலலி, பெருஙகிளை
ளுளளஆல, புளி, அததி, வனனி, பலாசம, அரசு, கருஙகாலி
இலநதை, அசுவகாணம, மா, புணடரகம, வாழைமுதலிய மரங
ளினுல வியாபிககபபடடுவிளஙகுவதும சகரவாகம, வாதது, நீா
காககை, கடறகாககை, அனறில, நீாககோழிமுதலிய நீாபபறவை
கள அனேகம கூவபபெறறதும அனேக ரிஷிஆசுரமஙகளினுலு
பூஜிபபதறகுரிய மரஙகளினுலும விளஙகுவதும வேதஙகளிலு
வேதாஙகஙகளிலுமகரைகணட பரிசுததரானபிராமமணாகளினு
விளஙகுவதும சிலவிடஙகளில கரையில மூளைததிருககும மரஙக
நிரமபபபூததிருபபதனுல மாலைகளை அணிநதிருபபதுபோன
தும சிலவிடஙகளில செஙகழுநீா, குவளை, செவவலலி, ஆமப
தாமரைமுதலியவைகள மலாநது அழகாயிருபபதுமாகிய நதி
ளிறசிறநத காவிரியைககணடு, 'நமதுதேசததில கஙகை எவவாறே
அவவாறே இநதககாவேரி சிறநதது' எனறு ஸநதோஷமடை
தான ஸஹதேவன அநநதியைச சேனைகளுடன தாணடி, தெ
கரைசோநது செலலததொடஙகினன பாணடவன அநத
தேசததில வநதிருபபதைககேடடு அததேசததிலுளளவாக
விருபபததுடன அவனைககாணச சென்றனா காணபதறகழகா
1 தமிழநாடடாராகிய ஆடவரும மஙகையரும அஙகேசென

1 மூலததில, 'தரமிடாஃ' எனறிருககிறது

ுநதபபாணடவனை ஸநதோஷததுடனகணடனா மிருதுவான
தகமும விசாலமானகணகளுமுளளவனும தேவனைதககு ஒப
ானவனும இவவுலகததுள மிகக அழகுளளவனும ஆசசரியப
டததககவனுமாகியஸஹதேவன போகுமபோது அநதததமிழ
ாடடாாகளகூடிக கணணிமைகொடடாமற பாாததனா குமா
ககடவுளுககொபபான அநத ஸஹதேவனைககணடு மஙகளகானங
ளோடுகூடிய ஸதோததிரஙகளைசசெயது, விருமபததகக பற
ல உயாநதபொருளகளையும மறறுமவிருமபததகக பலஸெளக
யஙகளையுமஅளிதது உபசரிததனா சிறநதகைகளையுடையஸஹ
தவனும ஸநதோஷததோடு அநததமிழாகளைககணடு அவா
ளுககு விடைகொடுததனுபபித தெனதிசைககுபபுறபபடடான
மிழநாடடரசனுகியசோழராஜனைத தனதுதூதனுலேயே விரை
லெ வசபபடுததி அவனிடமிருநது ரததினஙகளைப பெறறுக
காணடு பாணடியநாடு செனறுன சோழநாடடிலுளள மறறமனி
ாகள ஸஹதேவனைககாணபதில ஆசைதீராதவாகளாக அவன
சலலுமபோது ஸநதோஷததுடனபினசெனறுகொணடே பாண
யதேசமபோயினா ஜனமேஜயராஜாவே! பிறகு, ஸஹதேவன
ாடடிறசஞசரிககுமயானைகளையும புலிகளையும மானகளையும
றறுமுளள அனேகமிருககூடடஙகளையும கிளிகளையும மயில
ளையும கழுகுகளையும காடடுககோழிகளையும பாாததுககொணடு
ாணடியநாடடைசசோநது அாஜுனனுககுமாமனுகிய பாண
யராஜனுககுத தூதாகளைஅனுபபினுன [1]மலயதவஜனுகியபாண
யன ஸஹதேவனகடடளையை அனபுடன அஙகீகரிததான
ாஜுனனமனைவியும பாணடியராஜபுததிரியும அழகிறசிறநத
ளும நலலலக்ஷணஙகள பொருநதினவளும பெணகளிறசிறநத
ளுமாகிய சிதராஙகதையெனறு பெயாபெறற தமிழபபெண
ஹதேவனவநததைத தன தநதையினுல அநதபபுரததிறகேளவி
றறு மரியாதைககாக மிகுதியானரதனஙகளை அனபுடன அனுப
னுள புகழபெறற பாணடியராஜனும பலவகையான விலையுயாநத
பாருளகளையும மணிகளையும முததுககளையும பவழஙகளையும
தாகளையும ஸஹதேவனுககு அனுபபினுன ஜனமேஜயராஜ
ர! அநதஙகரறற மரியாதையைககணடு ஸஹதேவனும ஸந
தாஷததோடு தனது ஸஹோதரனபுதலவனுகிய பபருவாகன
னுககு ரதனஙகளை மிகுதியாகஅளிதது அாஜுனனமாமனும திரா
டதேசததுககும மணலூாநகரததிறகும ராஜாவுமான மலய

1 ஆதிபாவம 836-வது பககததில சிதரவாகனனெனறு பெயாகூறப
படடிருககிறது

தவஜபாணடியனைத தூதாகளைககொணடே வசபபடுததி அ
னிடததிலிருநது ரததினஙகளைபபெறறுககொணடு தமிழாகளா
ஞூழபபடடவனுக அகஸதியருககு இருபபிடமும தேவலோகதது
குச சமானமுமான சிறநதமலையைசசோநதான ஜனமேஜயனே!
அநத ஸஹதேவன அநதமலையமலையைப பிரதக்ஷிணஞ்செய
தெளிவும குளிாசசியுமுளள தீாததமுடையதும மனததைககவ
கினறதுமான தாமரபாணி எனகிற சிறநதநதியைககடநது கட
கரைசோநது அஙகேதஙகினை

முபபததுநானகாவது அதயாயம

திகவிஜயபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸஹதேவனுல்அனுப்பப்பட்ட கடோத்கசன் விபீஷணனிடம்சென்
காணிக்கை வாங்கிவந்துகொடுத்ததும், ஸஹதேவன் இந்திரப்
பிரஸ்தம்சேர்ந்து தர்மாராஜருக்கு ஒப்பித்ததும்)

அரசாககரசரும பாரதருமான ஜனமேஜயராஜாவே! அதன
பிறகு, சிறநதகைகளையுடைய ராஜாவான ஸஹதேவன புததிமான
களுடசிறநதவரும நலலஆலோசனையுளளவருமான மநதிரிகளுட
கூட ஆலோசனைசெயதுநிசசயிததுககொணடு ஆவலோடு தன
ஸஹோதரனைமைநதனுகிய கடோதகசனை நினைததான நினைத
மாததிரததில, அநதராக்ஷஸன காணபபடடான மிககஉயரமு
பெருஙகைகளுமுளளவனும இருணடமேகமபோனறவனும மா
றேறின பொறகுணடலஙகளையும விசிதரமானமுததாரஙகளையு
தோளவளைகளையும ரததினசசதஙகைகளையும பொனமாலையையு
அரைககடடையும கடகஙகளையும தோள்வளைகளையும கிரீடதை
யும மறறுமுளள ஆபரணஙகளெலலாவறறையும அணிநதுகொண
டவனும நீணடகோரபபறகளும சிவநதகூநதலும செமபட்டை
நிறமானமீசையுமுளளவனும பயஙகரமான தேகமுளளவனு
செஞசநதனமணிநதவனும மெலலியஆடைதரிததவனும பலசா
யுமானஅநதக கடோதகசன தனவலிமையினுல பூமியைநடுஙக
செயபவனபோல அஙகேவநதான அரசரே! மலைபோலவருகின
அநதககடோதகசனைககணடு அஙகுளளஜனஙகளனைவரும சிஙக
தைககணட அறபமிருகஙகளபோலப பயநதோடினா ராவண
புலஸதியரிடமவருவதுபோல அவன ஸஹதேவனிடம வநதான
அரசரே! பிறகு, கடோதகசன ஸஹதேவனை நமஸகரி
துக காஙகுவிததது வணககமாசசினறு, 'யானசெயயததககது
யாது?' எனறு கேடடான மேருமலையின சிகரமபோல வநது

கிறகும அநதககடோதகசனே, பாணடவனுன அநதஸஹதேவன, இரணடுகைகளாலுமதழுவி உசசிமோநது மநதிரிகளுடனகூடி அவனுககு மரியாதைசெயது அனபுடன, 'மஹாபலசாலியான குழநதாய! கபபததினபொருட்டு நான அனுபபினதாக லஙகாபுரிககுசசென்று அஙகு ராகூஸாகளுககு அரசரும மஹாதமாவுமான விபீஷணரைக கணடு ராஜஸூயயாகததிறகாகப பலவகையான ரததினஙகளே மிகுதியாகப பெறறுககொணடு திருமபிவா' என்று சொனனுன.

ஜனமேஜயரே! ஸஹதேவனுல இவவாறு உரைககபபடட கடோதகசன மனமகிழநது 'அவவாறேஆகடடும' எனறுசொலலித தெனதிசைநோககிச செனறுன. வேநதரே! ஸஹதேவனைப பிரதக்ஷிணஞசெயது லஙகையைநோககிப புறபபடட அநதக கடோதகசன ஆமைகளும முதலைகளும சிறுமீனகளும பெருமீனகளும நீயானைகளும சிபபிகளும சஙகுகளும மிகுதியாகநிரமபியிருககும கடலைக கணடான. அரசாககரசே! அநதக கடோதகசன, ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருவணையைககணடு, அவருடைய சகதியை நினைநதுகொணடே கடலினதெனகரையைச சேர்நது ஸவாககமபோல அழகானதும, சுறறுமதிலுளளதும, அழகான கோபுரவாயிலகளினுல விளஙகுவதும, வெணமையும செமமையுமான அனேகமாடமாளிகைகள நிரமபியதும, அழகானமிருதஙகசப்தமுளளதும, எககாலததிலும காயததும பூததுமிருககும மரஙகளுளள தோடடஙகளினுல அழகாயிருபபதும, மலாகளின மணமநிரமபிய அழகான ராஜமாாககஙகளுளளதும, அனேகரததினஙகளநிரமபினதும, இநதிரனுடையஅமராவதிநகருககு நிகராயிருபபதும, ராகூஸாகளாலடையபபடடதுமான லஙகாநகரததைககணடு அதில பிரவேசிததான அநதககடோதகசன, சூலம பராஸமமுதலிய ஆயுதஙகளேத தரிததுப பலவித அலஙகாரஙகளே அணிநதிருககும வீராகளான அனேக ராகூஸாகளேயும, தெயவலோகததுப பூமாலைகளசூடியும திவயாபரணஙகளேயணிநதும மதுபானததினுல கடைககணகள சிவநதுமிருபபவரும பருததனிதமபஙகளும கொஙகைகளுமுளளவருமான அழகியபெணகளேயும கணடான பீமஸேனனபுதலவனுன கடோதகசனேககணடு அவாகள மகிழசசியையும வியபபையும அடைநதனா. அநதக கடோதகசன இநதரகருஹததிறகு நிகரான ராஜகிருஹததைசசோநது துவாரபாலகனேச சநதிதது, 'பாணடுவெனறு பெயாபெறறவரும மஹாபலசாலியும கௌரவஸரேஷடருமான அரசா ஒருவா இருநதாா அவருடைய இளேயமைநதா ஸஹதேவரெனபவரைக

கேள்வியுற்றிருக்கலாம் நான் தாமராஜாவின் சபைத்திறகாக அ
ரால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் அரசாக்கரசரான விபீஷணரைப்
பார்க்கவிரும்புகிறேன் நீ சீக்கிரம் என்னைப்பற்றித்தெரிவி
என்று சொன்னான்

ஜனமேஜயராஜரே! அந்தத் துவாரபாலகன் அவனுடைய
அந்தச்சொல்லைக்கேட்டு 'அப்படியேஆகட்டும்' என்றுசொல்லித்
தெரிவிப்பதற்காக அரண்மனைக்குட்போனான் அவன், கைகூப்பி
நின்று தூதனுடைய சொல்லை முழுதும் ராஜாவுக்குச்சொன்னான்
தர்மாத்மாவும் ராக்ஷஸராஜாவுமான விபீஷணர், துவாரபாலகன்
சொன்னதைக் கேட்டு, 'அந்தத்தூதனை என்னிடம் அழைத்து
வா' என்றுசொன்னார் தர்மந்தெரிந்த மஹாத்மாவாகிய ராஜ
வினால் இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட அந்தத் துவாரபாலகன்
விரைவாக வெளியில்வந்து கடோத்கசனைக்கண்டு, 'தூதனே
சீக்கிரம் ராஜாவைப் பார்க்கலாம், நேரே உள்ளேசெல்லலாம்
என்றுசொன்னான் துவாரபாலகனுடைய சொல்லைக்கேட்டு
கடோத்கசன் உள்ளேசென்று, கைலாசகிரிக்கு ஒப்பானதும்
மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமான தோரணங்களுள்ளதும், சுற்றுமதி
லுள்ளதும், கோபுரங்களினால் சோபிப்பதும், நிலாமுற்றங்களும்
தேவதாக்கிருஹங்களும் நிரம்பியதும், அனேகரத்னங்கள் விளங்கு
வதும், பொன்னினாலும் தங்கத்தினாலும் படிகத்தினாலும் வெள்
ளியினாலும்வச்சிரங்களினாலும் வைடூரியங்களினாலும்செய்யப்பட்ட
மிக்கஅழகான தூண்களும் பலவகைக்கொடிகளும் கொடிமரங்களு
முள்ளதும், ரத்தினங்களிழைத்துப் பலநிறமாயிருப்பதும், எங்கும்
மலர்மாலைகள் தொங்குவதும், உயர்ந்த தங்கமேடைகளுள்ள
மான அழகிய அந்தக்கிருஹத்தை முழுவதும் பார்த்தான் பீம
ஸேனனுக்கும் ஹிடிம்பிக்கும் புதல்வனான கடோத்கசன், தந்தி
நாதமும் குரலும்சேர்ந்து ஸமதாளமும் அக்ஷரகால அளவுமுள்ள
தும் தேவதுந்துபி வாத்தியங்கள் இடைவிடாமல் முழங்குவது
மான இனிய ஸங்கீதத்தைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடைந்தான்
பாரதரான ஜனமேஜயரே! அதன்பிறகு, அந்தக் கடோத்கசன்
அந்தத் துவாரபாலகனுடன்கூடவே அழகான அனேகக் கட்டுக
ளுள் பிரவேசித்து, ஆகாயத்தில் ஸூர்யனிருப்பதுபோலச் சிறந்த
ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், முத்துக்களும் ரத்னங்க
ளும் பற்பல உயர்ந்த ஆபரணங்களும் அணிந்துகொண்டவரும்
தேவதைபோன்ற உருவமுள்ளவரும், தேவலோகத்திய சிறந்த
புஷ்பமாலைகளையும் ஆடைகளையும் தரித்து உயர்ந்த சாந்தணிந்து
கொண்டு ஸூர்யனைப்போலவும் அக்னியைப்போலவும் ஒளியுள்ள

்தகத்திஞல விளஙகுகினறவரும, தேவாகளுடன தேவேநதிரன இருபபதுபோல மநதிரிகளுடன கூடியிருபபவரும, மஹாதமாககளான யகூஷாகளும அழகிய ஒளியுளளதெயவபபெணகளும மஙகளகானஙகளசெயது ஸவாககததிலிருபபவாபோலக கொணடாடபபெறறவரும, இரணடுசிறநதபெணகளிஞல பொறகாமபுளளவையும உயாநத விலைபெறறவையுமான இரணடுசாமரஙகளைபபிடிதது தலைககுமேல வீசபபெறறவரும, குபேரனைபபோலவும வருணனைபபோலவும மஹிமையும ஐசுவரியமுமபெறறவரும, எககாலமும தாமததிலேயேயிருபபவரும, ஆசசரியமான ராகூஷஸராஜாவும, இகூஷவாகுகுலநாதராகிய ஸ்ரீராமபிரானை எனறும மனததில நினைததிருபபவரும, மஹாதமாவுமான விபீஷணரைககணடு கைகூபபி வநதனஞ்செயதான மஹாவீரஞன கடோதகசன, இநதிரனிடததில சிதரரதனெனனும கநதாவனஙிறபதுபோல அவரிடததில வணஙகிநினருன ராகூஷஸராஜாவான அநதவிபீஷணா தூதனுகவநத அநதக கடோதகசனைக கணடு முறைபபடி மரியாதைசெயது இனசொலலாக, 'கபபததை விருமபுகினற அவவரசன யாருடையவமசததில பிறநதவன? அவன உடனபிறநதவாகளை வரையும அவனுடையநகரததையும தேசததையும உனனையும நீ வநதகாரியததையும எலலாவறறையுமபறறித தெளிவாககேடக விருமபுகிறேன இவறறையெலலாம தனிததனியே எனககு விரிததுசசொல' எனறுகேடடாா மஹாதமாவான விபீஷணரால இவவாறுவிஞவபபெறற கடோதகசன கைகூபபிநினறு பினவருமாறு பொருததமான மறுமொழி சொலலலாஞன

'சநதிரவமசததிறபிறநத மஹாபலசாலியான பாணடுவெனனும ஓா அரசா இருநதாா பாணடுவுககு இநதிரனுககொபபான பராககரமமுளள ஐநதுகுமாராகள பிறநதனா அவாகளுள மூததவா யுதிஷடிரரெனறும அஜாதசதருவெனறும பெயாபெறறவா, தாமததிலேயே மனமுளளவா, தாமமேஉருவஙகொணடதுபோனறவா அநத யுதிஷடிரரெனனுமராஜா கஙகைககுததெனகரையில அஸதிஞநகரததில ராஜயாதிபதயமஅடைநது ராஜயததைஆணடாா. ஒ! ராஜஸ்ரேஷடரே! அநதராஜயததைத திருதராஷடிரனுககுககொடுததுவிடடுப பிறகு இநதிரபரஸதமசெனருா அநத இரணடுநகரஙகளும கஙகைககும யமுனைககும இடையிலிருககினறன ராஜஸ்ரேஷடரான விபீஷணரே! அநத இநதிரபரஸததததில தமது ஸஹோதராகளுடன மகிழசசியோடிருநது எஙகளராஜா அரசுநடததுகிருா அவருககிளையவா சிறநத கைகளையுடையவா, பீமஸேனரெனறு கயாதிபெறறவா, பெருஞசகதியுமகீாததியும

உள்ளவர், இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்ரமமுள்ளவர் அந்தப்பாண்டுபுத்ரர் பலத்தினால் பதினாயிரம்யானைகளுக்குச்சமமானவர் அவருக்கிளையவர் அர்ஜுனரென்பவர், சிறந்த பராக்ரமமுடையவர் மிருதுவானதேகமும் சிறந்தசக்தியுமுள்ளவர் சூரத்தனத்தினால் உலகத்தில்பெயர்பெற்றவர் சூரத்தனத்தில் கார்த்தவீர்யனுக்கும் பலத்தில்கடவுளுக்கும் அஸ்தரவித்தையில் பரசுராமருக்கும் யுத்தஞ்செய்வதில் ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கும் வடிவில் இந்திரனுக்கும் பிரகாசத்தில்ஸூர்யனுக்கும் ஒப்பானவர் அந்தப் பலகுணர், தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள், பிசாசுகள், நாகர்கள், அரக்கர்கள், மனிதர்களாகிய இவர்களனைவரும் சேர்ந்தாலும் யுத்தத்தில் (அவர்களால்) வெல்லமுடியாதவர் அவர் தேவக்கூட்டங்களோடு யுத்தத்திற்குவந்த இந்திரனைத் தம் பராக்ரமத்தினாலஜயித்துக் காண்டவவனத்தை அக்னிக்குளிக்கக் கொடுத்து அக்னியைத்திருப்திசெய்வித்தவர் அக்னியைத்திருப்தி செய்வித்ததினால் அவருக்குத் திவ்யாஸ்திரங்கள்கிடைத்தன. அரசரே! தேவர்களுமடைவதற்கரிய ஸுபத்தரையென்றுபெயர் பெற்ற கிருஷ்ணஸஹோதரி அவரால்டையப்பெற்றுள்ள அரசரே! அர்ஜுனனுக்கு இளையவர் நகுலர் என்றுபெயர் பெற்றவர் அவர் உருவமெடுத்துவந்த மன்மதனபோல உலகத்தில் மிக்கஅழகானவர் அவருக்கிளையவர் ஸஹதேவரென்று கியாதிபெற்றவர், மஹாபராக்ரமசாலி, யுத்தத்திலகுமாரக்கடவுளுக்கு நிகரானவர் நான் அவரால் உம்மிடம்அனுப்பப்பட்டவன் எனக்குக் கடோத்கசனென்றுபெயர் நான் பீமஸேனராஜாவினபுத்திரன், மிக்கபலசாலி என்தாயார் மஹாபாக்யசாலியான ஹிடிம்பையென்னுமரக்கி நான் பாண்டவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்வதற்காக இந்தப் புவனியெல்லாம ஸஞ்சரிக்கிறேன யுதிஷ்டிரர் இந்தப்பூமிமுழுமைக்கும் அரசராயவிட்டார் அவர் ராஜஸூயமென்னும் சிறந்தயாகத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்துக் கப்பம்வாங்குவதற்காகத் தம் ஸஹோதரர்களை எல்லாத் திசைகளினும் அனுப்பியிருக்கிறார் அவர் கிருஷ்ணனுடன் சேர்ந்து (யோசித்துத்) தம்பிமாரை அனுப்பினார் அரசரே! அவர்களில் மஹாரதரும் மஹாபலசாலியுமான அர்ஜுனர் விரைவாக வடக்கே சென்று மேருமலையைத்தாண்டி லக்ஷ்மயோஜனைதூரம்சென்று அரசர்களெல்லாரையும் தமதுபராக்ரமத்தினால் யுத்தத்தில் ஜயித்தும் கொன்றும் வசப்படுத்தி ஸ்வர்க்கத்தினஅருகேசென்று அதிகமான ரத்னங்களையும் உயர்ந்தகுதிரைகளையும் பலவகையான தனங்களையும் கொண்டுவந்து அவற்றையெல்லாம் தர்மராஜருக்குக் கொடுத்தார்

ரசாககரசரே!பீமஸேனருமதமவலிமையினலகீழததிசையைஜயி
து அரசாகளைவசபபடுததித தாமராஜாவுககுத தனததை அளித
ரா . அவவாறே, நகுலரும கபபததிறகாக மேறறிசைககுப புறப
டடாா ராஜஸரேஷடரே! ஸஹதேவா தெனதிசையைசசோநது
லலா அரசாகளையும ஜயிதது அவாகளால மரியாதைசெயயப
பறறுக கபபததிறகாக எனனை இஙகே அனுபபினா பாணட
ாகளுடையசரிததிரததை உமககுச சுருககமாகசசொனனேன
ஹாராஜாவே! தாமநதெரிநதவரே! தாமராஜாவானயுதிஷடிர
ரயும பரிசுததமானராஜஸூயயாகததையும ஜகதபிரபுவான
ருஷணபகவானையும நினைததுபபாாதது இபபோது நீா கபபம
காடுபபதறகுரியவராகிறீா' எனறுன
அவனசொனனதைககேடடு, ராகஷஸாகளுககுராஜாவும தா
ாதமாவுமாகிய விபீஷணா ராகஷஸாகளுடன அநதஆஜஞையை
ஙகீகரிததாா சிறநதஅறிவாளரான் அநதபபிரபு அது கணணா
ரான செயததெனறு நினைததாா பிறகு, அனேகவிதமான சால
வகளையும, விரிபபுககளையும, மணியினுலும பொனனினுலும
லஙகரிககபபடட தநதககடடிலகளையும, பொறகடடிலகளையும,
பரியவிலைபெறற ஆபரணஙகளையும, பவழஙகளையும, முததுககளை
ம, பொறபாணடஙகளையும, பொறகலசஙகளையும, பொறகுடங
ளையும, விசிததிரமான அணடாககளையும, கொபபரைகளையும
வளளிபபாததிரஙகளையும, ரத்னகுணடலஙகளையும, பொனமலா
ளையும, சிறநத பொனனுலசெயயபபடட மறறும அனேகம
பாருளகளையும, விசிததிரமான சுழிகளோடுகூடியவையும சந
ரனைபபோனறவையுமான சஙகுகளையும, யாகசாலையின தோரண
தமபஙகளாக இருககததகக பதினனகு பனைமரஙகளையும,
பாறறாமரைமலாகளையும, ரதனமயமானபலலககுககளையும, மிகு
தவிலைபெறற கிரீடஙகளையும, ரதனஙகள இழைததவளைகளையும,
யாநதசநதனஙகளையும, பலவகைவஸதிரஙகளையும, ராஜாவான
பீஷணா ஸஹதேவனுககு அளிததாா மதுபானமசெயத மதத
னுல கணகளசிவநத எணபததெணணுபிரமஅரககாகள அநத
லையுயாநத பொருளகளனைததையும கொணாநதனா அநதரத
னஙகளெலலாவறறையும வாஙகிககொணடு கடோதககசன புறப
டடான அவன ராஜாவானவிபீஷணருககு வநதனஞ்செயது கை
பபிப பிரதகஷிணஞ்செயது புறபபடடான கடோதககசன ராகஷ
ாகளோடுகூட ரததினஙகளையெலலாம எடுததுககொணடு லங
கயிலிருநது ஸஹதேவனிருககுமிடததிறகு விரைவாகச சென
ன அவாகளனைவரும கடலைககடநது ஸஹதேவனிடமசோந்த

னா ஜனமேஜய ராஜாவே! ரத்தினங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கு
பயங்கரமான அரக்கரையும் கடோத்கசனையும் ஸஹதேவன் கண்
டான் அங்குள்ள தமிழர்கள் அரக்கரைக்கண்டு பயந்தோடினார்
பிறகு, கடோத்கசன் ஸஹதேவனையடைந்து கரங்குவித்து நின்
ருன ஸஹதேவனும் ரத்தினக்குவியலையும் கடோத்கசனையும் கண்
களிப்புற்றுன் தன்இருகரங்களினுலும் கடோத்கசனைத்தழுவியு
மற்ற அரக்கரைப்பார்த்தும் அன்புபாராட்டினுன் தமிழர்களை
வருக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பினபிறகு தான் புறப்பட
தொடங்கினுன் புத்திமானுன ஸஹதேவனென்னும் அரசன்
அங்கிருந்து திரும்பினுன இவ்வாறு பராக்ரமத்தினுலும் இனிய
சொல்லினுலும் ஜயலக்ஷ்மிபொருந்தியிருப்பதனுலும் ராஜாக்களை
ஜயித்துக் கப்பங்கட்டுவித்து அந்தவீரன் திரும்பிவந்தான் ராஜ
ஸர்களுடன்கூட ரத்தினமயமான பணமரங்களை எடுத்து
கொண்டு பூமியை அதிரச்செய்கிறவன்போல இந்திரப்பிரஸ்தத்தில்
பிரவேசித்தான் ஜனமேஜயராஜாவே! ஸஹதேவன் யுதிஷ்டிரரை
கண்டு கரங்குவித்துவணங்கி வந்தனஞ்செய்துநின்று அவரா
கொண்டாடப்பெற்றுன யாருக்குமகிடையாத மிகுதியான தன
குவியல்கள் இலங்கையிலிருந்து வந்தனவற்றைக்கண்டு தர்மராஜ
மிகுந்த ஸந்தோஷத்தையும் மிக்கவியப்பையும் அடைந்தார் பர
ஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயராஜாவே! ஆயிரங்கோடிகளுக்கு மே
பட்டபொன்களையும் பலவகைரத்தினங்களையும்பசுக்களையும் வெ
ளாடு செம்மறியாடு எருமைகளையும் மஹாத்மாவான தர்மரா
ருக்கு ஒப்பித்துத் தன்காரியத்தைச்செய்து ஸஹதேவன் ஸு
மாக வஸித்தான்

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்
திக்விஜயபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நகுலன் மேற்றிசையைஜயித்துக் காணிக்கையுடன் இந்திரப்
பிரஸ்தம்வந்து தர்மராஜருக்கு ஒப்பித்தது)

வைசம்பாயனர் கூறுகிறார் தன்னுனநகுலன் [1]வாஸுதேவனென்னும் அரசனு
ஜயிக்கப்பட்டதிக்கை ஜயித்தவகையையும் அவனுடையசெய்கை
களையும் சொல்வேன் புத்தியிற்சிறந்தநகுலன் காண்டவப்ரஸ்தத்தி
லிருந்து புறப்பட்டு மேற்றிசையைநோக்கிப் பெருஞ்சேனையுட
சென்றுன் தனதுபெரிய ஸிம்மநாதத்தினுலும் படைவீரர்களின்
கர்ஜனைகளினுலும் தேருருளைகளின் ஒலியினுலும் இந்தப்பூமியை

---

[1] பௌண்ட்ரகவாஸுதேவன்

அதிரசசெயதுகொணடு தனஙகளும தானயஙகளும பசுககளும மிகுதியாகவிரமபின தும சுபபிரமணியககடவுளுககுபபிரியமுளள துமான ரோஹீதகதேசததுககுசசெனறுன அவவிடததிலசூரா களான மததமயூரகரெனனும அரசாகளோடு அவனுககுப பெரிய சணடை நடநதது சிறநதசகதியுளள அநதநகுலன நீரிலலாக காடானதேசமனைததையும தானியஙகள மிகுதியாகவுளள சைரீஷ கம. மஹெததமெனனும தேசஙகளையும ஆகரோசனெனனும ராஜ ரிஷியையும வசபபடுததினுன ஆகரோசனேடு நகுலனுககுப பெருஞசணடை நடநதது அநதபபாணடவன ஆகரோசனுடைய தேசமாகிய தசாரணதேசததை ஜயிததது அஙகிருநதுபுறபபட டான சிறநதபராகரமமுளள புருஷஸரேஷடனுன நகுலன, சிவி கள, திரிகாததாகள, அமபஷடாகள, மாலவாகள, காபபடாக ளெனனும ஐநது தேசததரசாகளையும மததியமகேயாகள, வாட தானாகளெனனும [1] பிராமமணாகளையும ஜயிததது மறுபடியும திருமபிவநது புஷகரக்ஷேததிரமாகிய வனததிலவஸிககும உதஸவ ஸஙகேதாகளின கூடடததாரை ஜயிததான ஸிநதுநதிககரையி லிருககும மஹாபலசாலிகளான கிராமணீயரெனபவரையும ஸரஸ வதிநதியைசசாரநது மதஸயஙகளினுல ஜீவிககும சூததிராகள இடையாகளின கூடடஙகளையும மலைகளிலவஸிபபவரையும ஜயித துப பஞசநதமெனனுமதேசததையும அமரபாவதமெனனும மலையையும உததரஜயோதிஷம, திவயகடமெனனும நகரஙகளை யும ஜயிததது அவறறின [2] தவாரபாலகனைப பராகரமததினுல வசப படுததினுன அநதநகுலன ராமடாகளையும ஹாராகளையும ஹூணாகளையும மறறுமுளளமேறறிசைராஜாககளனைவரையும தன கடடளையினுலேயே கீழபபடுததினுன பாரதரான ஜனமே ஜயரே! அஙகிருநதுகொணடே வாஸுதேவனுககுத தூதனை அனுபபினுன அரசரே! அசசமறறவனுன அவவரசன இவன கடடளையை ஏறறுககொணடான அதனபிறகு, பலவானுனநகு லன மதரதேசததுராஜதானியாகிய சாகலநகருககுசசென்று தனது மாதுலனுனசலயனைச சிநேகததினுலவசபபடுததிககொண டான ஜனமேஜயராஜாவே! மரியாதைககுரியவனும யுததவீர ரிறசிறநதவனுமாகிய நகுலன அநதசசலயராஜனுல மரியாதை செயயபபெறறு மிகுதியான ரதனஙகளைப பெறறுககொணடு புறபபடடான கௌரவஸரேஷடனும விசிதரமானயுததஙகள தெரிநதவனுமான நகுலன, அதனபிறகு, கடலின உளதீவுகளில

[1] மூலததில 'தவிஜாந' எனறிருககிறது
[2] தேசஙகளினவழிககாவலான அரசன்.

வஸிக்கும் மிக்க கொடியவரான பஹ்லவர், பாப்பரர், கிராதர் யவனர், சகரென்னும் மிலேச்சராஜாக்களை வசப்படுத்தி அவர்க ளிடமிருந்து ரத்னங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பினான் மஹா ராஜரே! அந்த மஹாத்மாவினுடைய பொக்கிஷமாகிய பெருந் தனத்தைப் பதினாயிரம் ஒட்டகங்கள் கஷ்டப்பட்டுச் சுமந்தன. பரதஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! ஜயலக்ஷ்மிபொருந்தியவனும் மாத்ரிபுத்திரனுமான நகுலன் வருணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதும் (பௌண்டரக) வாஸுதேவனால் ஜயிக்கப்பட்டதுமாகிய மேற் றிசையைஜயித்து இந்திரப்பிரஸ்தத்திலிருக்கும் வீரரான யுதிஷ் டிரரிடம் வந்து அந்தத் தனத்தை அவருக்கு ஒப்பித்தான்.

திக்விஜயபர்வம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

ராஜஸூயபர்வம்.

(ராஜஸூயயாகத்தின் ஆரம்பம்)

தர்மபுத்திரர் ஜனங்களை ரக்ஷித்ததினாலும் ஸத்தியத்தைக் காப்பாற்றினதினாலும் பகைவர்களையொழித்ததினாலும் பிரஜைகள் தம்தம் கருமங்களில் தவறாமலிருந்தனர். வரிகளைச் சரியாகவாங்கு வதினாலும் காமமாக ஆளுவதினாலும் மேகம் நிரம்பவர்ஷித்தது. தேசம் செழிப்பாயிருந்தது. எல்லாத்தொழில்களும் நன்றாக நடந் தன. பசுக்காத்தல் பயிர்செய்தல் வர்த்தகம் இவையெல்லாம் ராஜாவின் ஆளுகையினால் சிறப்பாக நடந்தன. ஜனமேஜயராஜாவே! திருடர்கள் மோசஞ்செய்பவர்கள் ராஜாவின் அபிமானம்பெற்ற வர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திலும் ஜனங்களில் ஒருவர்க்கொருவ ரிடத்திலும் வஞ்சகப்பேச்சுகள் யாராலும் கேட்கப்படவில்லை. யுதிஷ்டிரர் தர்மந்தவறாமலிருந்ததனால் அந்தக்காலத்தில் அனா விருஷ்டி, அதிவிருஷ்டி, வியாதிகள், தீப்பிடித்தல் இவையெல்லாம் இருக்கவில்லை. அரசர்கள், பிரியத்தைச்செய்வதற்கும் அடுப்பதற் கும் வழக்கமாயுள்ள கப்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் யுதிஷ்டிர ரிடம் சென்றார்களேயல்லாது வேறுகாரியங்களைப்பற்றிச் சென் றதேயில்லை. தர்மராஜருடைய பொக்கிஷம் நியாயமாகவந்த பொருள்களினாலேயே அனேக நூற்றாண்டுகள் செலவுசெய்தாலும் அழியாதபடி பெருகியிருந்தது. தர்மராஜாவானவர் தமது தான் யமமுதலியவற்றின் அளவையும் பொக்கிஷத்தின் அளவையும் அறிந்து யாகஞ்செய்வதற்கே நிச்சயஞ்செய்தார். அவருக்கு வேண

டியவரனைவரும தனிததனியாகவும சோநதும, 'பிரபுவே! நீர யாகஞசெயவதறகு இதுதருணம, இபபோதேசெயவது யுகதம' எனறு உரைததனா அவாகள இவவாறு பேசிககொணடிருககை யிலேயே பழமையானரிஷியும வேதமூாததியும [1] ஞானிகளயாத திரமே காணககூடியவரும அழிவிலலாதவருட சிறநதவரும உல கததின உறபததிககும பிரளயததுககுமகாரணரும செனறனவரு வன நிகழவனவாகிய அனைததுககும ஈஸவரரும கேசியெனனும அஸுரனை ஸமஹாரஞசெயதவரும யாதவாகள அனைவாககும விரோதிகளைககொனறு ஆபதகாலஙகளில அபயஙகொடுதது மதிலபோலககாபபவரும புருஷோததமருமாகிய கணணபிரான, வஸுதேவரை மரியாதையுடன சேனைததலைவராக எறபடுததிப பெருஞசேனையினால சூழபபெறறவராகத தாமராஜாவுககு அள வறறதனககுவியலை எடுததுகசொணடுவநதாா முடிவிலலாததும அழியாததுமாகிய ரதனககடலான அநதத தனககுவியலை எடுத துககொணடு தமதுதேரினொலியினால எஙகும முழஙககசசெயது இநதிரபபிரஸததததில பிரவேசிததாா முனனமே நிரமபின அநத நகரததை மறுபடியும நிரபபுவதனால பாணடவாகளின பகைவா களுககுத துயரஞசெயபவரானா கிருஷணபகவான எழுநதரு ளினதினால பாணடவாகளின நகரமானது, ஸூரியனிலலாத இடத தில ஸூரியோதயமானதுபோலவும காறறிலலாவிடததில காற றடிததது போலவும மகிழநதிருநதது அநதபபுருஷஸரேஷடரான யுதிஷடிரா, தௌமியா வியாஸாமுதலிய புரோஹிதாகளோடும பீமாாஜுனன நகுலஸஹதேவாகளோடும கூடி மனககளிபபுடன கணணபிரானை எதிாகொணடழைதது, சாஸதிரபபிரகாரம அதிதிஸதகாரஞசெயது ஸுகமாக உடகாாநதபிறகு குசலபரஸ னமசெயது பினவருமாறு பேசலுறறா

'கிருஷண! உமமாலேதான இநதபபுவனிமுழுதும என வசததிலிருககிறது யாதவரே! மிகுநததனம உமது அனுகர ஹததினால ஸமபாதிககபபடடது தேவகிபுதரரே! மாதவரே! உமது அனுகரஹமபெறறநான இவறறையெலலாம சாஸதிரபபிர காரமாகப பிராமணஸரேஷடாகளுககும அகனிபகவானுககும உபயோகபபடுததககருதுகிறேன பகவானே! சிறநதகைகளை யுடையவரே! அதறகாக உமமோடும எனதமபிகளோடுமசோநது யாகஞசெயயவிருமபுகிறேன அதுவிஷயததில நீா அனுமதி கொடுககககடவீா சிறநதபுஜஙகளையுடைய கோவிநதரே! நீா உமக

---

[1] 'தெரிநதவாகளாக நினைபபவருககுத தெரியாதவரும' எனபது பழைய உரை

குத தீக்ஷையைச செயவிததுககொளளககடவீா பகவானே! நீா யாகஞசெயதால நான பாவம நீஙகினவனுவேன. பிரபுவே! அலலது இநத ததமபிகளுடன வேளவிசெயயுமபடி எனககே உததரவுகொடும கிருஷணு! உமமால அனுமதி கொடுககபபெறறுததான நான சிறநதயாகததைதசசெயவேன' எனருா அதைககேடட கணணபிரான, தாமராஜாவின குணஙகளின மிகுதியைபபறறி நிரமபபபேசி, 'ராஜஶ்ரேஷடரே! நீா தாம அரசாககும அரசா, இநத மஹாயாகததிறகுததகுதியுளளவா நீரே யாகதீக்ஷைசெயதுகொளளும நீா செயவதனுலேயே நாஙகள கிருதாாததராவோம உமது நனமைககு நாஙகளிருபபதனுல நீா நினைததயாகததைதசசெயயும எனனையும காரியஙகளில கடடளையிடும நீா சொலலுமவனவறறையெலலாம செயவேன' எனறு யுதிஷடிரருககு மறுமொழிகூறினா யுதிஷடிரா, 'கிருஷணு! ஹருஷீகேசா! நான நினைததபடி நீா வநதுசோநததனுல என எணணம பயனபடடது எனககுக காரியஸிததி நிசசயம' எனறுசொனனா கிருஷணனுல அனுமதிகொடுககபபெறற தாமராஜா ஸஹோதராகளுடனகூட ராஜஸூயயாகம செயவதறகு வேணடியஸாதனஙகளைச சேகரிததாா அபபோது சததுருககளை அடககுகிறவராகிய தாமராஜா,யுததவீராகளிற சிறநதவனுகிய ஸஹதேவனையும மாதிரிகளனைவரையும பாாதது, 'இநதயாகததின அஙகஙகளையும கருவிகளையும மஙகளததிரவியஙகளையும ஹோமததுககுரிய பதாாததஙகளையும தெளமயமுனிவா முதலிய பிராமமணாகளினசொறபடி பூரணமாகவும விரைவாகவும மனிதாகள, அவரவா தகுதிககுததககபடி முறையே கொணடுவரககடவா எனவிருபபபபடி இநதிரஸேனன, விசோகன, அாஜுனனுடைய ஸாரதியாகிய பூரு இவாகள அனனம முதலியவறறைககொணடுவருவதறகு நியமிசகபபடககடவா கெளரவஶ்ரேஷடனுன ஸஹதேவனே! பிராமமணாகளுடைய விருபபததைபபூாததிசெயயததககவையும ருசியும மணமுமுளளவையுமாக எலலா உணவுகளும செயவிககபபடவேணடும' எனறுகடடளையிடடாா யுததவீராகளிறசிறநதவனுன ஸஹதேவன தாமராஜரான யுதிஷடிராசொனனபோதே, 'எலலாமஸிததமாயிருககிறது' எனறு அவருககுததெரிவிததான ஜனமேஜயராஜாவே! பிறகு, வியாஸமஹரிஷி வேதஙகளஉருககொணடுவநததுபோனற மஹானுபாவாகளானபிராமமணாகளை ரிதவிககுககளாக அழைததுவநதனா, ஸததியவதிபுததிரரான அவா தாமே அநததாமராஜாவுககு பிரமமாவின ஸதானததை வஹிததாா தனஞசய

கோததிரததாரிற சிறநதவரான ஸூஸாமாஎனபவா ஸாமகானம
செயயும உதகாதாவாயிருநதாா பிரமமஜஞானிகளிற சிறநதவ
ரான யாஜஞவலகிய மாமுனிவா சிறநத அதவாயுககளில தலைவ
ராயிருநதாா வஸூவின புததிரரான பைலா தெளமியருடன
சோநது ஹோதாவாயிருநதாா ஜனமேஜயராஜாவே! வேதஙகளி
லும வேதாஙகஙகளிலும கரைகணடவாகளாகிய இவாகளுடைய
புததிராகள சிஷயாகளனைவரும ஹோதாவின வேலையைசசெயது
கொணடிருநதனா அவாகள புணணியாகவாசனஞ செயவிததுச
சாஸதிரோகதபபிரகாரம அநத யாகததுககு ஸஙகலபஞசெயது
கொணடு அநதயாகததுககுக குறிபபிடபபடட பெரிய யாகபூமி
யைபபூஜைசெயதனா அநதபபூமியிலராஜாவினுடைய அனுமதிகொடுக
கபபெறற சிறபவேலைககாராகள தேவகிருஹஙகளைபபோல நலல
வாஸனையுளளவையும விசாலமுமான கிருஹஙகளைக கடடினா
அரசாகளிலும மனிதாகளிலும சிறநதவரான அநததருமராஜா
தமககு அநத ஸமயததுககு மநதிரியாயிருநத ஸஹதேவனைப
பாாதது, 'நீ ராஜாககளை அழைபபதறகு விரைவாகசசெலலும
தூதாகளை உடனே அனுபபு' எனறு கடடளையிடடாா ராஜா
வின சொலலைக கேடடவுடன ஸஹதேவன தூதாகளையழைதது,
'தேசஙகளிலுளள பிராமமணாகள க்ஷததிரியாகள வைசியாகள
கெளரவிககததககக சூததிராகள எலலாரையும அழைததுவாருங
கள' எனறு கடடளையிடடான அநததததூதாகள ஸஹதேவன
கடடளைபபடி எலலாராஜாககளையுமழைததனா இனனும அனேக
தூதாகளையும ஸஹதேவன அனுபபினன தூதாகள குதிரைகளி
லேறிப பலதேசஙகளுககுச சென்றனா ஜனமேஜய ராஜாவே!
ராஜாவான யுதிஷடிரா, பீஷமரையும தரோணரையும திருதராஷ
டிரனையும விதுரரையும கிருபரையும தமது பிராதாககளான துரி
யோதனன முதலியோரையும தம அனபாகளையும அழைபபதற
காக நகுலனை அஸதினபுரததுககனுபபினா பாரதரே! அதன
பிறகு, அநதப பிராமமணாகள குநதிபுதரரான யுதிஷடிரருககுக
குறிததகாலததில ராஜஸூயயாக தீக்ஷை செயவிததனர் தாம
மேயுருவமெடுததுபோனறவரும புருஷஶரேஷடரும தாமததில
மனமுளளவருமான யுதிஷடிரா, கேடடையும மூலமும சோநத
அமாவாசையில மானதோலைப போாததுப புளளிமான தோலை
உடுததுத தேகததில வெணணெயைத தடவித தீக்ஷை செயது
கொணடு ஆயிரககணககான பிராமமனாகளால சூழபபடடவரா
கித தமஸஹோதராகளோடும சுறறததாரோடும ஸநேஹிதாக
ளோடும மநதிரிகளோடும பலதேசஙகளிலிருநது வநத க்ஷததிரிய

ஜாதியாரான அரசர்களோடும் ஸபையாரோடுங்கூடி யாகசாலைக் குச்சென்றார். எல்லா வித்தைகளிலும் தேர்ந்தவர்களும் வேத வேதாங்கங்களிற் கரைகண்டவர்களுமாகிய பிராம்மணர்கள் பற் பல தேசங்களிலிருந்து அங்கே வந்தனர். உடனே, ஆயிரக்கணக் கான சிற்பவேலைக்காரர்கள் தர்மராஜாவின் கட்டளையினால் அவர் களுக்கும் அவர்களுடன்கூட வந்தவர்களுக்கும் தனித்தனியே மிகுதியான போஜனங்களும் வஸ்திரங்களுமுள்ளவையும் எல்லாப் பருவங்களின் பலன்களும் நிரம்பினவையுமான வீடுகளைக் கட்டி னர். அரசரே! ராஜாவினால் பூஜிக்கப்பெற்ற அந்தப்பிராம்மணர் கள் நாட்டியங்களையும் நர்த்தனங்களையும்பார்த்துக்கொண்டும் பல கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டும் அந்த வீடுகளில் வஸித்தனர். ஸந்தோஷத்துடன் பூஜித்துக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டுமிருக்கும் மஹாத்மாக்களான பிராம்மணர்களின் பெருங்கோஷம் அங்கே எப்போதும் கேட்கப்பட்டது. 'இவர்களுக்குக் கொடுங்கள், கொ டுங்கள்' என்றும் 'நீங்கள் புஜியுங்கள், புஜியுங்கள்' என்றும் இவ் வகையான பேச்சுக்களே அங்கே எப்போதும் கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! லக்ஷக்கணக்கான பசுக்களையும்படுக்கைகளையும் பொன் களையும் வேலைக்காரிகளையும் ஒவ்வொருவருக்கும் தர்மராஜா கொ டுத்தனர். ஸ்வர்க்கத்துக்கு இந்திரனைப்போலப் பூமிக்கு ஒப்பற்ற வீரரும் மஹாத்மாவுமான தர்மராஜாவின் அந்த யாகம் இவ்வாறு நடந்தது.

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

ராஜஸூயபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அழைக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் யாகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது)

ஜனமேஜய ராஜாவே! அதன்பிறகு, மரியாதைசெய்து அழைக்கப்பட்ட அரசர்கள், தேவவிமானங்களிலிருந்து தேவர் கள் புறப்படுவதுபோலத் தம்தம் கிருஹங்களிலிருந்து புறப்பட்ட னர். பாரதரே! அந்த ராஜாக்கள் மிக்க விலைபெற்ற பலவகை ரத்னங்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அந்தத் திசைகளிலிருந்து அங்கே வந்தனர். புருஷஶ்ரேஷ்டரே! அந்த யாகத்தைப்பற் றித் தெரிந்த அனேக அரசர்கள் தூதர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் பலவகைத் திரவியங்களை மிகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு தர்மராஜரையும் அவருடைய ஸபையையும் பார்க்கவிரும்பி அவருடைய யாகத்துக்குச் சென்றார்கள். யுத்தங்

திலஜயிபபவனுகிய அநத நகுலன ஹஸதினுபுரமசோநது பீஷ
ரையும திருதராஷடிரனையும அழைததான, கரஙகளைக குவிதது
ஙகியினறு பரதகுலததோராகிய திருதராஷடிரனையும பீஷ
ரையும சிறநத புததிமானுன விதுரரையும அழைததான, பிறகு,
ரியோதனனமுதலான பிராதாககளனைவரையும அழைததான
ரோணுசாரியாமுதலான அனைவரும மரியாதையோடு அழைக
படடனா அதனபிறகு, திருதராஷடிரனும பீஷமரும புததி
சிறநதவிதுரரும துரியோதனனமுதலான ஸஹோதராகளனை
ரும மனமகிழநது பிராமமணாகளைமுனனிடடுககொணடு யாகத
குசசெனறனா காநதாரதேசததரசனுகிய ஸுபலன, மஹா
சாலியான சகுனி, அசலன, விருஷகன, ரதயுததஜசெயபவரில
நதவனுகிய கானன, பலவானுன சலலியன, மிககபலசாலியான
ஹலீகன, குருவமசததவனுன ஸோமதததன, பூரி, பூரிஶரவன,
ன, அஶவததாமா, கிருபா, தரோணா, ஸிநதுதேசததரசனுன
ததரதன, புததிராகளுடனகூடிய துருபதன, சாலவராஜன,
ாகஜயோதிஷநகரததரசனும மஹாரதனுமான பகதததராஜன
ாகளுமசெனறனா அநதபபகதததராஜன கடலிலுளள தீவுக
ல வஸிககும மிலேசச அரசரெலலாருடனும செனறுன மலை
டடரசாகளும பருஹதபலனெனனும அரசனும, பௌணடரக
ஸுதேவனும, வஙகம, கலிஙகம, ஆகாஷம, குநதலம, கால
, ஆநதிரம, திராவிடம, ஸிஙகளம, காஶமீரமெனனுமதேசத
சாகளும, மஹாபராககரமசாலியான குநதிபோஜன, கௌர
கனனெனனுமரசன, மறறுமுளள சூராகளான பாஹலீக
சததரசாகள, இரணடுபுததிராகளுடனகூடிய விராடன, மஹா
சாலியான மாவேலலன, மஹாவீரனுன சிசுபாலன ஆகிய இவா
நம, யுதததததில அடஙகாத கொழுபபுளளபலராமா, அனிருத
, கஙகன, சாரணன, கதன, பிரதயுமனன, ஸாமபன, சூர
சாருதேஷணன, உலமுகன, நிசடன, வீரனுன அஙகா
றனமுதலான மஹாரதாகளான யாதவாகளனைவரும, மததிய
ரமுதலான அனேகதேசஙகளுக கதிபதிகளான அரசாகளும,
மராஜாவின ராஜஸூயயாகததிறகு வநதனா

அரசரே! தாமராஜாவின கடடளையினுல பலவகைப பகூ
கைளுளளவையும வாவிகளாலும சோலைகளாலும சோபிபப
யுமான விடுதிகளை அவாகளுககு மநதிரிகளகொடுததனா தாம
திரா அநதமஹாதமாககளுககுச சிறநத மரியாதைசெயதனா
யாதைசெயயபபெறற அரசாகள கைலாஸமலையின சிகரங
நதகொபபானவையும மனததிறகினியவையும சிறநதபொருள

களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் செவ்வையாகக் கட்டப்பட்ட உயர்ந்த வெண்மையான மதில்களினால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டவையும் பொன்மயமான பலகணிகளுள்ளவையும் ரத்தினத்த வரிசைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஏறுதற்குச் சுகமா படிகளுடையவையும் உயர்ந்த ஆஸனங்கள்முதலிய சாமான்களுள்ளவையும் புஷ்பமாலைகளால் மறைக்கப்பட்டவையும் உயர்ந்த அகில் மணம் கமழ்கின்றவையும் ஹம்ஸத்திற்கும் சந்திரனுக்கு ஒப்பானநிறமுள்ளவையும் ஒருயோஜனை தூரத்திலேயே எளிதாகக் காணப்படுகின்றவையும் விசாலமானவையும் நேருக்குநேரா வாயில்களுள்ளவையும் இன்னும் அனேகம் சிறப்புக்களுள்ளன யும் பலவகைத் தாதுக்கள்சேர்ந்த இமயமலைச்சிகரங்கள் போன வையுமான அவரவர்களுடைய விடுதிகளுக்குச் சென்றனர் அ வரசர்கள் அங்கங்கே சிரமபரிகாரஞ் செய்துவிட்டு, பெ தக்ஷிணை கொடுப்பவரும் ஸபையோர்கள் அனேகரால் சூழப்பட் வரும் தர்மராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரைக் கண்டனர் அப்போ அரசர்களும் பிராமணர்களும் மஹரிஷிகளும் நிரம்பின அந்த சபை தேவர்கள் நிரம்பின தேவலோகம்போல் விளங்கிறது

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ராஜஸூயபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ராஜஸூயயாகம் நடத்தியது)

அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரையும் த்ரோணரைய எதிர்கொண்டழைத்து அபிவாதனஞ்செய்து, பீஷ்மர், த்ரோண கிருபர், அஶ்வத்தாமா, துரியோதனன், விவிம்சதி இவர்களை பார்த்து, 'நீங்களெல்லாரும் இந்த யாகத்தில் என்னைச்சிறப் க்கக்கடவீர், இங்கே எனக்குள்ள செல்வங்களெல்லாம் உங்களுடை யனவே என்னால் அழைக்கப்பட்ட நீங்கள் உங்களிஷ்டப் என்னை நடத்தக்கடவீர்' என்று சொன்னார் தீக்ஷைசெய் கொண்ட அந்தப்பாண்டவ ஜ்யேஷ்டரான தர்மராஜா அவர்களெ லாரையும் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லி உடனே அவரவருக் ஏற்ற வேலைகளில் அவரவர்களை நியமித்தார் போஜனத்துக் வரிசையாக உட்காரவைப்பதிலும் எச்சிலைச் சுத்தி செய்வ பதிலும் போஜனங்களை விசாரிப்பதிலும் யுயுத்ஸுவை பக்ஷணங்களையும் போஜனங்களையும்பற்றிய வேலைகளில் துச் ஸனனையும், பிராமணர்களையழைப்பதில் அஶ்வத்தாமாவை ராஜாக்களுக்குமரியாதை செய்வதில் ஸஞ்சயனையும், செய்தவற

ம செயயவேண்டியகாரியஙகளையும செமமையாகப பாரபபதில
ஷமதரோணாகளையும, பொனனையும பொனநாணயஙகளையும
த்தினஙகளையும பாாததுககொளளுவதிலும தக்ஷிணைகொடுப
திலும கிருபாசாரியரையும ஏறபடுததினா அவவாறே, மறறப
ருஷஶரேஷடாகளையும அவரவருககுததகுதியான காரியஙகளில
ரவருததிககசசெயதாா நகுலனால அழைததுவரபபடட பாஹ
கன, திருதராஷடிரன, ஸோமதததன, ஜயதரதன முதலானவா
ா அஙகே யஜமானாபோல விளஙகினா எலலாததாமஙகளும
தரிநதவரான க்ஷததாவெனனபபடட விதுரா பொருடசெலவு
ாயபவராயிருநதாா துரியோதனன, எலலாரிடஙகளிலுமிருநது
ரும காணிககைகளைவாஙகினன பதிவரதைகளான குநதியும
நதாரியும ஸதிரீகளுககு மரியாதைசெயதனா அவாகளுடைய
ருமககளமாரனைவரும அவாகளின கடடளைகளை விரைவாகச
சயதனா அாஜுனன காரியம நிறைவேறறுவதறகாகக கிருஷ
ணஸமீபததிலேயேஇருநதான எலலா உலகஙகளாலும பூஜிககப
பட்ட கிருஷணபகவான மேலானபலனைப பூரணஞசெயயவிருமபி
ராமமணாகளின பாதபரக்ஷாளனகாரியத்தில தாமே அமாந
ாா தாமராஜரையும அவாஸபையையும பாாககவிருமபி வநத
ாகள எவரும ஆயிரததுககுததாழநத காணிககையை அஙகே
காணடுவரவிலலை அநத யாகததில அனேகரததினஙகளினால
ஜாககள தாமராஜரைசசிறபபிததனா நாம கொடுககும ரததி
ஙகளினாலேயேதாமராஜா யாகததை முடிககவேணடுமேயெனறு
ாம மறறவாகளிலும மேறபோகவிருமபி அரசாகள திரவியஙகளை
ளிததனா மஹாதமாவான தாமராஜாவினஸபையானது மேல
ளிகைகளும சிகரஙகளுமுளளவையும சேனைகளால சூழப
படடவையும அனேகரதனஙகளினால விசிதரமானவையும சிறநத
சுவரியமும மிகக அழகுமபொருநதியவையும தேவவிமா
ஙகளைபபோலச செயயபபடடவையுமான ராஜகிருஹஙகளா
ம பலதேசஙகளிலிருநது வநதிருககும அரசாகளின சிறநத
ரணமனைகளாலும யாகததுககாக வநத திகபாலகாகளின விமா
ஙகளெனனும ரதஙகளாலும பிராமமணாகள வஸிககும கிரு
றஙகளாலும மிகக அழகாயிருநதது ஐசுவரியததினால வருண
கவானை வெலலுகிற யுதிஷடிரா, [1] ஆறு அகனிகளும நிரமபின
க்ஷிணைகளுமுளள யாகததைசசெயதாா வேணடினவறறை
லலாம நிரமபககொடுதது எல்லாஜனஙகளையும திருபதிசெய

1 ஆறுஅககினிகளாவன : 'ஆரமபணீயம, க்ஷததிரம, தருதி,
யுஷடி, தவிராததிரம, தசபேயம' எனபது பழையவுரை

வித்தார அன்னமும அனேகபக்ஷணங்களுமுள்ளதும புஜ்
த்த திருப்தியடைந்த ஜனங்கள் கிரமபின்னதும ரத்னங்களாக
காணிக்கைகள் மிகுந்ததுமாக அந்தச்சபையிருந்தது மந்திர
திரங்களிலும ஸ்வரலக்ஷணங்களிலும தேர்ந்தவர்களான மஹரி
களால நடத்தப்பட்ட அந்த யாகத்தில [1] இடாஹோமம, ஆஜ்
ஹோமமென்னும கிரியைகளால தேவர்கள் திருப்தியடைந்தன
தேவர்களைப்போலவே பிராமமணர்கள் முதலான எல்லா வ
ணத்தாரும தக்ஷிணைகளாலும போஜனங்களாலும மிககப்பொரு
களாலும அந்தயாகத்தில மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு திருப
அடைந்தனர

ராஜஸூயபர்வம் முற்றிற்று

முப்பத்தோனபதாவது அத்யாயம

அர்க்காஹரண பர்வம்.

(தர்மபுத்திரர் கிருஷ்ணனுக்கு முதல்மரியாதை செய்ததைப்பற்றி
சிசுபாலன் ஆக்ஷேபித்தது)

பிறகு, அபிஷேசனீயமென்னும ராஜஸூயத்துக்கு அங்
மான ஸோமயாகஞ்செய்யுங்காலத்தில பூஜிக்கத்தக்கமஹரிஷி
ளும பிராமமணர்களும ராஜாக்களுடன்கூட அந்தர்வேதியெ
னும் யாகசாலையில பிரவேசித்தனர அப்போது மஹாதப
வான யுதிஷ்டிரருடைய அந்த அந்தர்வேதியில ராஜரிஷிகளுட
கூட உட்கார்ந்திருந்த நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகளும தேவ
களும பிரமமஸபையில சேர்ந்திருப்பதுபோல விளங்கின
மிகுந்த மகிமையுள்ள அவர்கள் யாககாரியங்களின இடையி
ராஜாவினருகில வாதங்கள்செய்தனர இஃது இவ்வாறே ஆ
மென்றும இவ்வாறுகாதென்றும இஃது இவ்வாறும ஆகலாமெ
றும இது வேறுவிதமாகக் கூடாதென்றும பலர் ஒருவருக்கொ
வர [2] விதண்டாவாதம பேசினர அப்போது, அவர்களில சில
தர்க்கசாஸ்திரத்தினால நிச்சயிக்கப்பட்ட யுக்திகளைக் கொண
சிறியவிஷயங்களைப் பெரியவைகளாகவும பெரியவிஷயங்களைச சி
யவைகளாகவும்செய்தனர அவர்களில்சிலமேதாவிகள பருந்துக
ஆகாயத்திலுள்ள மாமஸத்தையடிப்பதுபோலப பிறர்சொன

[1] அன்னமாகிய ஹவிஸினால செய்யுமகிரியை

[2] விதண்டாவாதம = தன்மதத்தை வலியுறுத்தாமலே பிறர்சொல
கைக் கண்டிப்பது

விஷயஙகளை[1] அடிததனா சிலா தாமசாஸதிரஙகளிலும சிலா ராஜநீதிசாஸதிரஙகளிலும ஸமாததரும சிலா சிறநததவமுளளவரும எலலாப பாஷயஙகளையும கறறுணாநதவாகளில சிறநதோருமாகிய அநதசசபையோா வாதஞசெயது மகிழநதனா வேதஙகளெலலாம தெரிநதமஹாிஷிகளும பிராமமணாகளும்தேவாகளும நிரமபின அநதப பெரிய அநதாவேதியானது நக்ஷததிரஙகளநிரமபின ஆகாயமபோல விளஙகிறது ஜனமேஜயராஜாவே! அபபோது யுதிஷடிரருடைய கிருஹததில அநத அநதாவேதியிலுளள ஸபையில க்ஷததிரனவது அனுஷடானம தவறினவனவது ஒருவனும இலலை சிறநத ஐஸவாியமுளளவரும சிறநத ஞானமுளளவருமான தாமராஜாவின யாககாாியததிலுணடான அநதச சிறபபைபபாாதது நாரதா மகிழநதாா ஜனமேஜயராஜாவே! அபபோது க்ஷததிரியாகள எலலாரும வநதுசோநதிருபபதைககணடு அநதநாரதமுனிவா ஒருசிநதையுறறாா புருஷஶரேஷடரே! முனபு தேவாகள தஙகள அமசஙகளினலை பூமியிலஅவதாிககும தருணததில பிரமமலோகததில நடநத பூாவகதையைநினைததாா ஜனமேஜயரே! அது தேவாகளின சோககையெனறு அறிநது நாரதா தாமரைககணணராகிய திருமாலை மனததில தியானிததாா ‘எலலாவறறையும படைபபவராகிய எவா முனபு தேவாகளைக கடடளையிடடாரோ அநதபபிரபுவும அஸுராகளை அழிபபவருமாகிய மகாவிஷணு அஸுராகளைககொனறு தம பிரதிஜஞையைக காபபதறகாகத தாமே க்ஷததிரிய வமசததில வீரராகபபிறநதிருககிறாா சிவஸவரூபியும பிரமமதேவரூபியுமான பகவான நாராயணன, தேவாகள எலலாரையுமபாாதது, ‘நீஙகள ஒருவரையொருவா கொனறுவிடடுத திருமபவும உஙகள லோகஙகளை அடைவீாகள’ எனறு கடடளையிடடுத தாமும யதுவமசததிலவதாிததாா வமசததை விருததிசெயகிறவாிற சிறநதவரான பகவான பூமியிலுளள அநதகாகளும விருஷணிகளுமாகிய இவாகளின வமசததில நக்ஷததிரஙகளுககிடையில சநதிரனபோல மிகசசிறபபுறறு விளஙகினா இநதிராதி தேவரனைவரும எவருடைய கைவனமையைப பறறிககொணடிருககினறனரோ சததுரு ஸமஹாரம செயபவரான அநததிருமால மனிதனைபபோலிருககிறாா பெரும பொருளும தாமேஅவதாிபபவருமான பகவான இவவளவு பலமுளள இநத க்ஷததிரியஜாதியைத திருமபவும தாமே ஸமஹாிககபபோகிறாரே! ஓ! ஓ! ஆசசாியம’ எனறு எலலாநதெரிநத நாரதா சிநதிததாா தாமநதெரிநதவாகளில ஶரேஷடரும சிறநத

---

[1] ஜயிததனா

புததியுளளவருமான அநதநாரதமுனிவா யாகஙகளாலாராதிககத தகக ஈஶவரரான நாராயணனே கணணபிரானெனறறிநது விவேக முளள தாமராஜருடைய அநதபபெருவேளவியில கௌரவததோ டிருநதாா

அதனபிறகு, சிறநத குணஙகளெலலாம பொருநதினவரும குணசாலிகளிற சிறநதவரும பரிசுததமான மனமுடையவரும பகைவரை வெலலுகிறவரும பாஞசால சேனைகளினமுனனே செலலுகிறவருமான யாதவாகளனைவரும தஙகள கடமையெனறு நினைதது தஙகள மனைவிகளோடும சுறறததாரோடும மநதிரிக ளோடுஙகூட ரதனககுவியலகளை எடுததுககொணடு வநதனா தூரதேசமாயிருநததனுலும பாரம அதிகமா யிருநததனுலும ஸந தோஷமுளள அவாகள பகவானுககுபபின வநதுசோநதனா. பகைவாகூடடஙகளையழிபபவரும ஜனனமிலலாதவரும சகரா யுததாரியும யாதவஶரேஷடருமான கணணன பின வநதுசோநத சேனையையழைதது வஸுதேவரைச சேனைககதிபதியாக வைதது யாகஞசெயயும யுதிஷடிரரிடம செனறா மாதவா தாமராஜாவுக காக அளவறற தனககுவியலை முனனிடடுககொணடு காணடவ பரஸததத்ககு வநதாா அவவிடததில யஜஞததிறகாக வநது மினனலோடுகூடிய மேகஙகளபோனற தேகமுளளவாகளும ஹிம மஙகளபோனற பலசாலிகளுமாகப பூமியைமறைதது நிறகும சிசு பாலன பகூததிறசோநத அரசககூடடஙகளையெலலாம யூதபதி யானது யூதபதிகளைப பாாபபதுபோலப பாாததுககொணடும ஜனககூடடஙகள வறறுத கடலபோனற ராஜககூடடததைதத தம ரதகோஷததினுல கலககிககொணடும கணணபிரான வநதாா கிருஷணன வநததனுல, பாணடவாகளினநகரம ஸூாயனிலலாத விடததில ஸூாயன உதயமானுறபோலவும காறறிலலாதவிடத திற காறறடிததாறபோலவும ஸநதோஷமடைநதது

ராஜநீதியும தாமசாஸதிரமும தெரிநதவனும மனிதாகளின தராதரம அறிநதவனும மாதரிபுதரனுமான ஸஹதேவன பிராம மணாகளையும கூஷதரியாகளையும பூஜிபபதறகு நியமிககபபட டிருநதான உலகஙகளுககு ஸூாயனைபபோலத தம ஒளி யோடு விளஙகிககொணடு யாக பூமியில பிரவேசிபபவரும, பலரா மருககு இளையவரும, ஈஶவரரும சகதிகளின சோககையுளளவ ரும, பிரமம ரிஷியும, அறிநதோமெனறிருபபவருககுக காணப படாதவரும, பிரமம நிஷடாகளான வயதில முதிாநதபெரியோா களுககு உயயும வழியாகவும ஸதாவர ஜஙகமஙகளனைததிறகும பிறபபிறபபுககளுககிடமாகவுமிருபபவரும, அடுததவரைத தவற

விடாதவருமா, முடிவில்லாதவருமா, பகைவாகளுக்குமுடிவைசசெய்பவருமா, காமக்குரோதமுதலிய உட்பகைகளின கூட்டஙகளைக கெடுபபவருமா, எல்லாவறறிறகுமபிரபுவுமா, ஆபததிலநவாறுமல அபயமகொடுப்பவருமா, எதிர்காலததிலுமா நிகழகாலததிலுமா இறநதகாலததிலுமிருப்பவருமா, துவாரகாநகரததில வெறறிபெறறிருப்பவருமா, அளவறறமஹிமையுள்ளவருமாகிய கிருஷணபகவானவரக்கணடு தாமபுதரா அவருக்குத தக்க மரியாதைசெய்தார பெருமைசிறுமையெனபவை குணஙகளினுலுமா குறறஙகளினுலுமா ஏறபடுகினறவையெனறறிநத தாமராஜா பிராமமணாகளைபபூஜிதத பிறகு கணணனை ஆராதிக்கக்கருதி இதறகுமுன யாருமா உட்காராததுமா ஸூாயனைபபோலபபிரகாசிப்பதுமான சிறநத ஆஸனததை லோகனுதரான கிருஷணனுக்கு அளிக்க, கிருஷணபகவான அதில உட்காரநதார

அதனபிறகு, பீஷமா, தாமராஜாவான யுதிஷடிரரைபபாாதது, 'அரசனே! பாரதனே! ராஜாக்களுக்குத தகுதியினபடிமரியாதைசெய்யலாமா, யுதிஷடிரனே! ஆசாரியன, ரிதவிக்கு, ஸமபநதி, ஸநாதகன, ஸநேஹிதன, அரசன, இவவறுவருமா பூஜைக்குரியவரென்று கூறுகினறனா இவாகள வநது ஒருவருஷகாலமிருநதபின மரியாதைசெய்யவேணடுமெனறு சொல்லுகினறனா இவாகள நீணடகாலமாக நமமிடமவநதிருக்கினறனா ராஜாவே! இவாகளில ஒவவொருவருக்குமா தனிததனியே மரியாதைகொணடுவரததக்கது முதலில இவாகளுக்குள ஶ்ரேஷடனுமா சக்தியுள்ளவனுமாயிருப்பவனுக்கு மரியாதைசெய்யவேணடுமா' எனறுசொனனா அதறகு யுதிஷடிரா, 'கௌரவஶ்ரேஷடரே! எவருக்கு முதலமரியாதைசெய்கிறதெனறு நீஙகள நினைக்கிறீாகள? யாருக்குச்செய்தால தகுதியாயிருக்குமா? பிதாமஹரே! அதனை எனக்குச சொல்லுஙகள' எனறுகேட்க, உடனே சநதனுவினபுதாருமா வீரருமான பீஷமா, தமதுபுததியில ஆராயநது புவனிக்குள கிருஷணபகவான ஒருவரே யாவராலுமா பூஜிக்கததக்கவரெனறுநினைதது, 'இநதக்கிருஷணன கரஹநக்ஷததிரஙகள முதலியவறறுள ஸூாயனபோல இஙகுள்ள எல்லாரிலுமா சூரததனததினுலுமா பலததினுலுமா மஹிமையினுலுமா ஜவலிப்பவாபோலவிளஙகுகிறா இநதக்கிருஷணனவநதபிறகு இநதமதுஸதஸ ஸூாயனில்லாதவிடததில ஸூாயோதயமானறபோலவுமா காறறில்லாதவிடததில காறறடிததாறபோலவுமா ஒளியுமமகிழசசியுமபெறறது' எனறுசொனனா பிறகு, பீஷமரால அனுமதி கொடுக்கபபெறற வீரனன ஸஹதேவன அநதக்கணணபிரானுக்கு

முறைபபடி உயாநத மரியாதையைசசெயதான பசுவையும் ஆககியததையும மதுபாககததையும கிருஷணனுககு ஸஹதேவன கொடுததான

ஜனமேஜயராஜாவே! அநதஸமயததில ஓா ஆசசாயமங்டநதது கிருஷ்ணனுககுநடநத அநதச சிறநதமரியாதையைககணடு க்ஷததிரியாகளனைவரும ஒருவரையொருவா பாாததது அதைததஙகளுளளஙகளில ஏறறுககொணடனா சாஸதிரபபிரகாரம செயயபபடட அநதபபூஜையைக கிருஷணன பெறறுககொணடாா கணணபிரானுககு அநதபபூஜைசெயததைச சிசுபாலன பொறுககவிலலை மஹாபலசாலியான அநதசசிசுபாலன, ஸபையில பீஷமரையும தாமராஜரையும இகழநது கிருஷணனை தூஷிததான அவாகளுடைய இஙகிததததையும கருததையுமறிநத ஸஹதேவன கோபிததான அபிமானமுளளவாகளும பலசாலிகளுமான அரசாகளுககுமுன ஸஹதேவன பாதததைததூககிக காண்பிததபோது ஸஹதேவனதலையில பெருமபூமாாி பொழிநதது பிறநததுமுதல யாதவாகளுககு விரோதியான சிசுபாலன சொலலலானான

'கேடடவன [1] குறறமுளள காபபததிலபிறநத அரசன, மறுமொழிசொனனவன [2] நதியினமகன, பூஜையைபபெறறுககொணடவன இடையன, கொடுததவனகுறறமுளளகாபபததில பிறநதவன இஙகுளள ஸபையோரனைவரும ஊமைபோலிருககின்றனா எனனசொலவது!' என்றான அவன இவவாறுசொலலி நகைதது உடனே தாமராஜாவைநோககி, மறுபடியும பேசலானான 'பாணடவனே! பூஜைககுரியமறறவாகளிருகக இடையனைபபூஜிததையே! நீ அவனை எலலாருககும மேறபடடவனாகப பாாககிறாயா? மறறவாகளைபபாாககவிலலையா? நணபனே! அதிகமாகப பாாபபதும பாராமலிருபபதும இவவிரணடும காரியததைககெடுபபவைகள, இவறறுள நீ எதை எடுததுககொணடாய?

நாறபதாவது அதயாயம

அாககாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணனுக்கு யுதிஷ்டிரா் பூஜைசெய்தது பிழையென்று கண்டித்துச் சிசுபாலன ஸபையைவிட்டுச் செல்லத்தொடங்கியது)

ஓ! கௌரவராஜனே! இவவிடததில மஹாதமாககளான ராஜாககளிருககுமபோது இநதவிருஷணிகுலததோன அரசாககுரிய

---

[1] அனனிய புருஷஸமபநததாலுணடான காபபம

[2] தாழநத இடததிறசெலவது நதியின இயறகை

மரியாதையைப பெறததகுநதவனலலன பாணடவனே! நீ உன
விருபபததினுல தேவகிபுதரனைப பூஜிததது மஹாதமாககளான
பாணடவாகளுககுததகுநத ஒழுககமனறு பாணடவாகளே! நீங
கள சிறுவாகள தாமம நுடபமானது நீஙகளூ அறியீா இநத
விஷயததில அறிவுகுறைநத இநதபபீஷமா தவறிநடநதிருககிறா
டனனைபபோனற காமிஷடன பிறாபிரியததிறகாக ஒருகாரியம
செயயலாமா? பீஷமா உலகததிலுளளபெரியோாகளால மிகவும
அவமதிககபபடுகிறா அரசனலலாதகிருஷணன தகுதியுளள
ராஜாககளனைவாகளின நடுவிலும நீஙகளசெயததுபோனறபூஜை
ககு எவவாறு உரியவன? கௌரவஸரேஷடனே! அலலது, கிருஷ
ணன பிராயததில முதிாநதவனெனறு நினைககிறயா? ஆகிலும,
பெரியவராகிய வஸுதேவரிருககையில அவாமகன பூஜைககு எவ
வாறு தகுதியுளளவன? கிருஷணனும உனவிருபபததை அனு
சரிததது ஒபபுககொணடானு? ஆகிலும, துருபதனிருககையில
மாதவனைபபூஜிபபதெவவாறு தகும்? கௌரவனே! அலலது, கிருஷ
ணனை ஆசாாயனுககினைககிறயா? அபபடியானுல, துரோணரிருக
கும்போது வருஷணிகுலததோனை நீபூஜிததது ஏன? கௌரவனே!
கிருஷணனை யாகததைநடததிவைககும ரிதவிககெனறுநினைககி
றயா? அஙஙனமாகில, பெரியவரானவியாஸரிருககையில கிருஷ
ணனைஏனபூஜிததாய? அரசனே! புருஷஸரேஷடரும தாமநினைதத
போது மரணததுககுரியவரும சநதனுபுதராருமான பீஷமரிருக
கையில நீ ஏன கிருஷணனைபபூஜிததாய? கௌரவராஜனே! வீர
ரும எலலாசசாஸதிரஙகளிலும தோநதவருமான அஸவததாமா
விருககையில கிருஷணன உனனுல பூஜிககபபடடது எதனுலே?
புருஷாகளிலசிறநதவனுமஅரசாககரசனுமாகிய துரியோதனனும
பாரதவமசததவருககு ஆசாாயரான கிருபருமிருகக நீ கிருஷண
னைபபூஜிததெவவகை? கிமபுருஷாகளுககு ஆசாரியனுன துரும
னெனனும கினனரனையுமவிடடு, கிருஷணனைப பூஜிததையே?
பாணடுவைபபோல யாாககும வெலலமுடியாதவரும குணஙகளி
னுல பிரகயாதிபெறறவருமாகிய பீஷமகராஜாவும ராஜாககளில
ஸரேஷடனுனருககமியும ஏகலவயனும மதரதேசாதிபதியானசல
லியனுமிருகக நீ கிருஷணனை ஏனபூஜிததாய? பாரதனே! இநதக
கரணன பராகரமததில எலலாராஜாககளிலும சிறநதவன,
மஹாபலசாலி, பிராமமணரானபரசுராமருககு அனபுளளசிஷ
யன தனபராகரமததைககொணடே யுததததில அரசாகளை
ஜயிததவன் இநதககாணனையும தாணடி நீ கிருஷணனைபபூஜித
தது எவவாறு? கௌரவஸரேஷடனே! கிருஷணன ரிதவிககும

அல்லன், ஆசாரியனுமல்லன், ராஜாவுமல்லன், உன்னாலபூஜிக்க
பெற்றிருக்கிறான் அவன்பிரியத்தை நீ விரும்பினதுதவிர வேறு
காரணமயாது? பாரதனே! (அல்லது) இந்தக்கிருஷ்ணன உ
களுக்குப்பூஜயனுக்கவேயிருந்தால மற்றராஜாக்களை அவமதிப்பத
காக இங்கேவரவழைத்தாயா? என்ன? நாமகளெல்லாரு
பயத்தினலாவது பிரயோஜனத்தைவிரும்பியாவது எங்களைக்கே
டுக்கொண்டதறகாவது இந்தமஹாத்மாவான தாமராஜாவுக்குக்க
பங்களகொடுக்கவில்லை இவா தாமத்திலபிரவாததித்துப பூமிக
அதிபதியாயிருக்கவிரும்பினதினுல நாமகள இவருக்குக் கப்ப
ளகொடுக்கிறேம இவா நமமை மதிக்கவில்லை ராஜஸபையி
ராஜலக்ஷணங்களபெருத இந்தக்கிருஷ்ணனை இவா அாக்கிய
கொடுத்துபபூஜித்தது நமமைஅவமதித்ததைத்தவிர வேறுஎன்ன
தாமபுத்திரருக்குத தாமாத்மாவென்னுமபுகழ திடீரென்றுபோ
விட்டது எந்தத்துராத்மாவானவன், விருஷ்ணிகுலத்திறபிறந்து
ராஜாவும மஹாத்மாவுமான ஜராஸந்தனை அநியாயமாகககொ
ருனே தாமந்தவறின அந்தக்கிருஷ்ணனுக்குஇந்தச்சிறந்தபூஜை
எவனசெயவான? இபபோது கிருஷ்ணனுக்கு அாக்கியங்கொடு
த்தனுல தாமாத்மாவென்னுமபெயா யுதிஷ்டிராரிடமிருந்து விலகி
போயிற்று அச்சுதனென்பது வெளியிடப்பட்டது கிருஷ்ண
பரிதாபப்படத்தக்க இந்தக்குந்திபுத்ராகள அசக்தாகளாகவு
பயந்தவர்களாகவுமிருந்தால நீயாவது இந்தப்பூஜை உனக்கு
தகுமாவென்பதை அறிந்திருக்கவேண்டும ஜனாத்தனு! அச
தாகளினுல கொடுக்கப்பட்டபூஜையைத தகுதியற்றநீ ஏன அங
கரித்தாய? யாருமில்லாதவிடத்தில சிந்திப்போனஹவிஸை நா
தினபதுபோல உனக்குக்கிடைக்கத்தகாதபூஜையை நீ கொண்ட
டுகிறய ஜனாத்தனு! இது ராஜஸ்ரேஷ்டாகளுக்கு அவமான
செயததாகாது உணமையில கௌரவாகள உன்னைஏமாற்றுகின்
றனா மதுஸூதனு! ஆணமையிலலாதவன விவாகஞ்செய்து
கொளவதும கணணிலலாதவன உருவத்தைப்பாாப்பதும எ
வாறே அவவாறேதான ராஜாவாயிலலாதஉனக்கு ராஜாக்களு
குரிய மரியாதைசெயவதும ராஜாவானயுதிஷ்டிரா எப்படிப்ப
டவரென்பதையும பீஷ்மா எப்படிப்பட்டவரென்பதையும வாஸு
தேவன எவவகையானவனென்பதையும கணடோம இவையெ
லாம ஒற்றுமையாகவேயிருக்கின்றன' என்றுன சிசுபாலன
அவாகளைப்பாாத்துஇவவாறுசொல்லி உயாந்த ஆஸனத்திலிருந்து
எழுந்து அப்போதே அரசாகளுடனகூட அந்தஸ்தலிலினின்று
வெளியிறசென்றுன.

நாறபததோராவது அதயாயம

ஆககாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

பீஷ்மர் சிசுபாலன் சொன்னதைக் கண்டித்துக் கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தது நியாயமென்று ஸதாபித்தது.)

பினபு, ராஜாவான யுதிஷடிரா சிசுபாலன பின ஓடிஸமாதா
ாஞசெயது இனிமையாகபபேசததொடஙகிஞா 'அரசனே! நீ எவ
ைகயான பேசசைபபேசினையோ அவவகையானது நியாயமனறு
புரசனே ! இதில பாவமஅதிகம கடுமை பயனறறது தாமமபெரி
தனபதை அரசா அறியாமலிருததலதகாது பீஷமா சநதனுவின
தரா அவரை நீ மரியாதைதசெயவதறகுமாருக அவமதிததலா
ாது உனனைவிட வயதில மிகமுதிரநத அனேகமஅரசாகளை
ுதோ பாா இவாகள, கிருஷணனுககுப பூஜைசெயததைப
பாறுததிருககினறனா அவாகளைபபோலவே நீயும பொறுககக
டவாய சேதிராஜனே ! பீஷமா கிருஷணனுடைய உணமையை
னருகஅறிநதவா கிருஷணனை, பீஷமா அறிநதிருபபதுபோல
அறியாய ' எனருா அபபோது, பீஷமா சொலலததொடஙகி
ுா

'உலகததுககெலலாம மிகபபெரியவரான கிருஷணனவிஷ
ததில செயதமரியாதையை ஒபபுககொளளாதஇவனுககு நல
ாாததை சொலலததகாது, இனசொறசொலலததகாதவன
ுததஞசெயகிறவாகளிறசிறநதவஞன எநதக்ஷததிரியன மறறொரு
க்ஷததிரியனை யுதததிலஜயிதது உடபடுததினபிறகு அவனைவிடடு
விடுகிருனே அவன அவனுககுக குருவாகிறுன இநதஸபையி
லுளள அரசாகளில கிருஷணனுடைய பராகரமததினுல யுதத
திலஜயிககபபடாத அரசன எவனையும நான பாாககவிலலை
சிறநதகைகளையுடைய இநதககிருஷணன நமககுமாததிரமே மிகப
பூஜயா அலலா, மூனறு லோகஙகளுககும பூஜயா க்ஷதரிய
ஙரேஷடா அனேகா கிருஷணனுல யுதததில ஜயிககபபடடன
லலரோ ? உலகமெலலாம இநதகிருஷணிகுலததோரிடம முழு
தும நிலைபெறறிருககிறது ஆதலால, முதியவாகளிருபபினும
கிருஷணனையே பூஜிபபோம, மறறவரைபபூஜியோம சேதிராஜ
னே ! நீ இவவாறுசொலலததகாது இவவகையானபுததி உனககு
இருககலாகாது ஞானவிருததாகளில அனேகரை நானஅடுததி
ருககிறேன அரசனே ! கணணனுல முனனம காபபாறறபபட
வரும அவாமஹிமையையறிநதவருமான அநதபபெரியோாகூடி
ஸ்ரீ கிருஷணபகவானுடைய அனேககுணஙகளை ஸாதுககளான

அவாகள சொலலிக கொணடாடுவதை நான கேடடிருககிறேன
இநதச சிறநத ஞானவானுகிய கிருஷணபகவான அவதரிதத
முதல செயதகாரியஙகளேயும மனிதாகள பலமுறை விசே
மாகசசொலலக கேடடிருககிறேன ஓ! சேதிராஜனே! இநத
பூமியில பிராணிகளுககெலலாம ஸௌககியததைசசெயபவரு
ஸாதுககளால ஆராதிககபபடடவருமான ஜனாததனரை நா
நமது உறவைமுனனிடடு எபபடியாவது பயனபெறசசெயயவேண
டுமெனறு அபிமானததினுல பூஜிததோமலலோம அவருடை
புகழையும சூராததனததையும ஜயததையுமஅறிநது பூஜையை
செலுததுகிறேும இநதசசபையில மிகசசிறியவனுனுலும நா
ஆராயநதுபாராதவன எவனுமிலலை குணஙகளைபபறறித்தா
விருததாகளேயுமதாணடிக கிருஷணனே முதலில பூஜிககததகக
ரெனறு நாஙகள நினைககிறேும பிராமமணாகளுககுள அறிவி
மிகுநதவனும, க்ஷததிரியாகளுககுள பலததிலமிகுநதவனும, வை
யாகளுககுள தனதானயஙகளிலமிகுநதவனும பூஜயா சூததிர
களிலமடடுமே வயதிலமுதிாநதவன பூஜயன பிராமமணாகளு
குரிய வேதவேதாஙகஙகளின ஞானமும க்ஷததிரியாகளுககுரி
சகதியுமாகிய இரணடுகாரணஙகளும இவரைப பூஜைசெயவதறகு
சோநதன கேசவனைததவிரச சிறநதவன வேறுயாா இமமானிட
லோகததிலிருககிறுன? கொடை, காரியஞசெயயும திறமை, கலவி
கேளவி, சூராததனம, நாணம, புகழ, உயாநதபுததி, வணககம
லக்ஷமி, தைரியம, சநதோஷம இவையெலலாம கிருஷணனிட
தில தவருமலிருபபவை உலகஙகளுககெலலாமசிறநதஆசாயரு
தநதையும பெரியவருமாயிருபபதனுல பூஜைககுரியவரும பூஜிகக
படுகிறவருமான அநதககிருஷணபகவானை இதோ பூஜிககிறேும
நீஙகளனைவரும பொறுககவேணடும ரிதவிககு, ஆசாரயன, க
யாணபபிளளை, ஸநாதகன, அரசன, நணபனஆகிய எலலாரும
யிருபபவா கிருஷணன ஆதலால, (அநத) அசசுதா பூஜிககபப
டாா உலகஙகளின ஸருஷடிககும ஸமஹாரததிறகும கிரு
ணனே காரணம ஜஙகமமும ஸதாவரமுமாகிய இநத உலக
கிருஷணனுலேதான நிலைபெறறிருககிறது ஸருஷடிககு மு
ஸூக்ஷமமாயிருநத பிரகிருதியும இவரே அதைப படைத
ஆதிபுருஷரும இவரே எலலாவறறிறகும எடடாதவரும இவரே
ஆதலால, அசசுதாதாம பூஜைககு மிகவும உரியவா புததி
மனம, (மூலபரகிருதியினவிகாரமான) மஹத எனனும த
துவம, வாயு, தேயு, ஜலம, ஆகாயம, பூமி, (அணடஜம
ஸவேதஜம, உதபிஜஜம, ஜராயுஜம எனனும) நாலவகைப பொரு

ளள இவையனைததும கிருஷணனையே ஆதாரமாகவுடையவை ஆதிதயன, சநதிரன, நக்ஷததிரஙகள, நவகரஹஙகள, திசைகள, திசைகளின மூலைகள இவையனைததும கிருஷணனிடததில நிலைபெறறு நிறபவை எலலாருககும ஆதமாவான ருததிரபகவானும எனறுமுளள பிரமமதேவரும இவரே *அரூபியான பொருள, ரூபததை எடுததுககொணடு மானிடவடிவததுடன வநதிருககிறது வேதஙகளுககு [1]முகம அகனிஹோததிரம, மநதிரஙகளுககு முகம காயததரி, மனிதாகளுககு முகம அரசன, நதிகளுககுமுகம ஸாகரம, நக்ஷததிரஙகளுககு முகம சநதிரன, ஒளிகளுககுமுகம ஆதிதயன, மலைகளுககுமுகம மேருமலை, பறவைகளுககுமுகம கருடன, கீழமேலாகவும குறுககாகவுமுளள உலகததின விஸதாரம எவவளவோ அவவளவிலுமுளள தேவலோக முதலான எலலா உலகஙகளுககும கிருஷணபகவானே முகம ஆனால, சிறுபிளளையான இநதச்சிசுபாலன அறியான அதனால, எஙகும எககாலமும கிருஷணனை இவவாறு பேசுகிறான புததியுளள எநத மனிதன எலலாவறறிலும சிறநத தாமததைத தேடுவனோ அவன தாமததையறிவதுபோல இநதச சேதிராஜன அறியான அலலது முதிாநதவாகளும சிறுவாகளுமாயுள்ள மஹாதமாககளான அரசாகளில எவன கிருஷணனைத தகுநதவராக நினையாதவன? எவன இவரைப பூஜிககமாடடான? அலலாமலும, இநதபபூஜை தவறுகச செயயபபடடதெனறு சிசுபாலன நினைபபானாகில, குறறம நடநதால எபபடிச செயவது நியாயமோ அபபடி இவன செயயலாம' எனறாா.

நாறபததிரணடாவது அதயாயம்

அாககாஹரணபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ண பூஜையில் பொறாமையுற்ற அரசர்களை ஸஹதேவன் மறுபடியும் காலைக்காண்பித்து வீரவாதம் செய்தது.)

காஙகேயரால இவவாறு உரைககபபடட சிசுபாலன அவாமீது கோபிததான அவன கோபிததததைககணடு அபபோது ஸஹதேவன பேசததொடஙகினான

'சேதிராஜாவே! இபபோது நடநததெலலாம நான புததியினால ஆராயநது நடததினது அதன உணமையைக காரணததோடுதான இஙகே சொலலுகிறேன, கேள அரசாகளனைவருககும கிருஷணன ஒருவரே பெரியவா வேறுயாருமிலலை ஆதலால,

---

[1] முகம - தலைமை

அவா எஙகளால பூஜிககபபெறறா நீஙகளெலலாரும ஒபபுக கொளளவேணடியவாகள இநதராஜாககளுககுள எவன அதைப பொறுககவிலலையோ அவன உடனே சேனைகளோடும வாஹனஙக ளோடும யுததததுககுப புறபபடடடும அவன தலையில இதோ எனகால வைககபபடுகிறது இவவாறு பூஜிததகாரணம எனனுற சொலலபபடடது எனககு எவனுவது மறுமொழி சொலலட டும' எனறுன அதனமேல, புததிமானகளும கௌரவமுளள வாகளும பலசாலிகளுமாயிருநத ராஜாககளின நடுவில அவவாறு காலைசசாணபிததபோது அவாகளில யாரும ஒனறும பேசவிலலை. இவவாறு ஸஹதேவன கணணனைபபறறிச சொனனபோது ஸவ பாவமாகச சிவநதிருநத சிசுபாலனகணகள கோபததினுல அதிக மாகச சிவநதன அவனுககுக கோபமுணடானதைககணடு பரா கரமசாலியான பீஷமா மறுபடியும அவனுககுக கிருஷணனுடைய சிறநத குணஙகளையே சொனனா பேசுகிறவாகளிலும புததி மானகளிலும சிறநதவரான பீஷமா, சிசுபாலனையும ஸபையோ ரான எலலா அரசாகளையும கூபபிடடு, 'அரசாகளே! கிருஷண னைககுறிதது ஸஹதேவன சொனனது எதுவோ அதுஸரிதான எனறு அறியுஙகள இனனமும அவரைபபறறிச சொலலுகி றேன, கேளுஙகள' எனறா

நாறபததுமூனருவது அதயாயம்

அாககாஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன்மஹிமையைப்பற்றி யுதிஷ்டிரர்கேட்க, பீஷ்மர் அவரு டைய நாராயண ரூபத்தையும் உலகஸ்ருஷ்டியையும் கூறியது)

யுதிஷடிரா, பீஷமா சொலலியதைக கேடடவுடன, அக காலததில யாவாககும கிருஷணனைத தெரிவிபபதறகாகத திருப் பவும பீஷமரைக கேடகத தொடஙகினா 'பிதாமஹரே! தேவ னையும பகவானுமாகிய கணணபிரானுடைய செயகைகளஎலலா வறறையும விரிவாகக கேடகவிருமபுகிறேன அவறறை விவரித் துசசொலலும பிதாமஹரே! பகவானன கிருஷணனுடைய அவதாரஙகளைபபறறியும செயத காரியஙகளைபபறறியும கிருஷண பகவானிடததில பிரகிருதியானது எவவாறு இருககிறதென பதைபபறறியும எனககுச சொலலககடவீா' எனறுா பரத ஶ்ரேஷடரான ஜனமேஜயராஜாவே! யுதிஷடிரரால இவவாறு கேட் கபபடட பீஷமா அநத ராஜஸபையில தேவேநதிரனைபபோல விளஙகுகினற கணணபிரானமுனனிலையில சததுருககளை ஸ

றிந்தவரான யுதிஷ்டிரரைநோக்கி மற்றவர் செய்தற்கரிய கண்ணபிரான் செய்கைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார் அரசர்க்ரசரான ஜனமேஜயராஜாவே! அறிஞர்களிலசிறந்தவரும் பிறர்க்குப் பயத்தைத்தருமசெய்கைகளை உடையவருமான அந்தபீஷ்மர், தர்மராஜரிடத்திலிருக்கும் அரசர்கள்கேட்க எதிரிகளைப்பயவ்னனசேதிராஜனைப் பெயர்சொல்லி அழைத்து, கிருஷ்ணனைப்பற்றிப் பினவருமாறு சொல்லலானார்

'ராஜனே! யுதிஷ்டிரா! எல்லார்க்குமமேற்பட்ட ஈஸ்வரனுடையசெய்கைகளினமுறை யார்க்கும் அறியக்கூடாதது அதுநிகழ்கிறதையும் சென்றதையுமபற்றிச் சொல்லுகிறேன், கேள் யார்க்கும் புலப்படாத பிரபுவானபகவான் இங்கே புலப்படும்வடிவத்தோடுஇருக்கிறார் தமமாலேயே தாம நிலைபெற்றிருப்பவரும் பிரமமதேவருக்குத்தந்தையும் அசைவற்றவரும் அளவில்லாதவரும் எப்போதுமிருப்பவரும் ஆயிரமதலைகளும் ஆயிரமவாய்களும் ஆயிரமகண்களும் ஆயிரமகால்களும் ஆயிரமகைகளும் ஆயிரமநாமங்களும் ஆயிரமகிரீடங்களுமுள்ளவரும் ஸாவவயாபியும் ஸாவஜ்ஞருமம விஸ்வரூபியும ஒளியுள்ளவரும அனேகமநிறங்களுள்ளவரும தேவர்களுக்கு முதன்மையுமானபகவான நாராயணர் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன மூலப்ரகிருதியைக கடந்திருந்தார் அந்தப்பிரபுவானநாராயணர் முதலில் ஜலத்தைப்படைத்தார் அதனபிறகு, பகவான அந்தஜலத்தில் தாமே பிரமமதேவரைப்படைத்தார் நான்முகரானபிரமமதேவர் மற்றலோகங்கள் எல்லாவற்றையும் தாமே படைத்தார் ஆதிகாலத்தில் எல்லாலோகங்களின உற்பத்தியும் இவ்வாறுதான் முதலில் பிரளயம வந்து ஸ்தாவரங்களும ஜங்கமங்களுமஅழிந்து ஸ்தாவரஜங்கமங்களடங்கிய உலகங்களும அழிந்து பிரமமாதிதேவர்களும லயமாகிப பஞ்சபூதங்களுமமுழுகி மஹத்தானது பிரகிருதியில லயமானபோது, எல்லாவற்றிற்கும ஆத்மாவும ஸாவேசுவரருமான அந்தநாராயணர் ஒருவரே நின்றார் தர்மராஜாவே! எல்லாத்தேவர்களும நாராயணருடைய அங்கங்கள் ராஜாவே! மேலுலகம அவருக்குத்தலை, [1] ஆகாயம நாபி, பூமி கால்கள், அஸ்வினிதேவர்கள் செவிகள், சந்திரனும ஸூரியனுமகண்கள், இந்திரனும அக்னியுமாகிய இரண்டுதேவர்களும அந்தமஹாத்மாவுக்கு முகம மற்றுமுள்ளதேவர்களனைவரும அம்மஹாத்மாவின மற்றெல்லாஉறுப்புகளும நூலிழையில கோக்கப்பட்டமணிகள்போல எல்லாபபொருள்களுமஅவரை

[1] இடைவெளி.

ஆஸ்ரயித்திருக்கின்றன. மஹாயோகியும் ஸர்வஜ்ஞரும் பரமாத்மா வும் பரப்பிரம்மமுமான நாராயணர் மஹாப்ரளயம்முடிந்தபிறகு எல்லாம் தமஸ்என்னப்பட்டமூலப்ரகிருதியில் லயித்திருப்பதைக் கண்டு தாமே தம்மைப் பிரம்மதேவராகஸ்ருஷ்டித்தார். பரப்பிரம் மத்தினிடத்திலேயேபிறந்தவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈஸ் வரரும் குற்றமற்றவருமான அந்தப்பிரம்மதேவர் ஸநத்குமாரரை யும் ருத்திரரையும் தவமேதனமாகக்கொண்ட ஸப்தரிஷிகளையும் ஏழுலகங்களையும் ஜனங்களையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் படைத்தார். யுதிஷ்டிரா! அவர்கள் அந்தஅந்தக் காலங்களில் அந்தஅந்த இடங்களில் பற்பலபொருள்களை உத்பத்திசெய்தனர். அந்த மஹாத்மாக்களிடமிருந்து அழிவில்லாத பிரகிருதியானது பல உருவங்களாக உண்டாயிற்று. பாரதனே! அனேககோடி கல்பங்களும் அநேகம்பிரளயங்களும் வரிசையாகக் கடந்து போயின. ராஜனே! [1] மன்வந்தரங்களும் தேவயுகங்களும் மனுஷ்ய யுகங்களும் பிரளயங்களும் சக்கரம்போலச் சுழல்கின்றன. உலகம் அனைத்தும் முகத்தில் [2] விஷமுள்ளது. லோகநாதராகிய அந்தப் பகவான் நாராயணர் நான்முகக்கடவுளைப் படைத்து எல்லா லோகங்களுக்கும் நன்மைக்காகத் திருப்பாற்கடலில் இருக்கிறார். எல்லாலோகங்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் பிரம்மதேவர் பிதா மஹர். ஆதலால், அவருக்கும் பிதாவானநாராயணர் எல்லா வற்றிற்கும் பிரபிதாமஹராயிருக்கிறார்.

நூற்றைம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

ஆக்காஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(மதுகைடவருடைய ஸம்ஹாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரா! யாருக்கும்புலப்படாதவரும் புலப்படத் தக்க திவ்யமங்கள மூர்த்தியுள்ளவரும் ஸர்வேஸ்வரருமானபக வானே நரநாராயணர்களாகிய கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் எப்பொழுதும் உள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியுமாகிய அந்தப்பகவான் காரியங்களுக்குத்தக்கபடி பிரம்மா, இந் திரன், ஸூர்யன், தாமதேவதையென்ப பல ரூபங்களாக அவதாரம்செய்கிறார். தேவலோகத்தில் தேவக்கூட்டங்களுடன் சேர்ந்திருக்கும் அவதாரங்களைச் சொல்வேன். ஆயிரயுக

---

1 மன்வந்தரம் — தேவயுகங்கள் எழுபத்தொன்று சேர்ந்தது.

2 நாசத்தையே முடிவாகவுடையது.

காலம தூஙகினபிறகு, காரியஙகளுககாகத தேவாகளுநதேவரும லோகநாதருமானபகவான அவதரிககிறா தேவருககுநதேவரும லோகநாதரும ஆதிதேவரும ஜவலிககினற அகனிககு ஒபபான ஒளியுளளவருமான பகவான, அனேகஆயிரவருஷஙகளுககுப பிறகு பிரமமாவையும கஸயபரையும கபிலரையும பரமேஷடியையும தேவாகளையும ஸபதரிஷிகளையும சஙகரரையும ஸனதகுமாரரையும பிரஜைகளைஸருஷடிபபவராகிய மனுவையும முதலில படைததா ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளும தேவாகளும அஸுராகளும நாகாகளும ராகஷஸாகளும அழிநதுபோன பிரளய காலததில, கடலநடுவிலிருபபவரும யாராலும ஜயிககமுடியாதவரும யுததஞசெயயவிருபபமுளளவருமான மதுகைடவரெனனும அணணனதமபிகளிருவா அநதபபகவானல கொலலபபடடனா அஸுராகளுககுமுதனமையான அவவிரணடு மஹாஅஸுராகளும ஆதியில அநதபபகவானல மணணைபபிடிததது, யாராலும வெலலபபடாமலிருககுமபடி வரனகொடுததுப படைககபபடடனா அவாகளஇருவரும கருஙகடலிலதுயினற அநத மஹாதமாவான விஷணுவின காதுககுறுமபியிலிருநதுபிறநது இரணடுபெருமலைகளைபபோல நினறனா பிரமமாவினல நனருகஏவபபடட வாயுதேவதை தானே அவாகளுககுளபிரவேசிததான அதனல, அநதபபெரியஅஸுராகள ஆகாயததைமறைததுககொணடு வளாநதனா காறறளவாக விருததியடைநத அவவஸுராகளைக கணடு பிரமமதேவா மெலலததடவினா அவாகளில ஒருவனை மிகமிருதுவாகவும மறறொருவனைக கடினமாகவும உணாநதா ஜலததிலபிறநதவரான பிரமமதேவா மிருதுவாயிருநதவனுககு மதுவெனறும கடினமாயிருநதவனுககுக கைடவனெனறும தாமே அவவிருவருககும பெயரிடடாா தாமராஜாவே! இவவாறு பெயரிடபபடட அவவிரணடுஅஸுராகளும பலததினலகாவங கொணடு திரிநது ஆகாயமெலலாம வியாபிததனா, முறறிலும அசசமறற அநதமதுகைடவாகள ஆகாயமமுழுமையும மறைதது யுததஞசெயயவிருமபி எலலாஉலகததின பிரளயமாகியசமுததிரததில திரிநதனா அநத அஸுராகள வருவதைககணடு உலகஙகளுககுககாததாவான பிரமமதேவா உலகமெஙகும ஒரேநீராக இருககும அநதககடலுககுள மறைநதனா அநதபபிரமமதேவா பதமநாபருடைய நாபியிலிருநதுகிளமபின தாமரைமலரினினறும தாமாகவே ஜனிததாா அநதககமலம சேறறிலஉணடாகாதது லோககாததாவான பிரமமதேவா தாமிருநதவிடமாகிய அநதக

கமலத்தைப் பூஜித்தார் அந்தநாராயணரும் நான்முகனுமாகிய இருவரும் அனேகம்பதினாயிரவருஷங்கள் ஜலத்துக்குள் அசையாமல் படுத்திருந்தனர் வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு பிரம்மாவிருந்த இடத்திற்கு அந்தமூதுகைடவரென்னும் இரண்டு அஸுரர்களும் வந்தனர் லோகநாதரும் பேரொளியுள்ளவருமான பத்மநாபர் அவர்களைக்கண்டு கோபத்தால் சிவந்தகண்களோடு படுக்கையிலிருந்து எழுந்தார் யுதிஷ்டிரா! மூன்றுலோகங்களும் ஜலமாகவிருந்த அந்தப்பயங்கரமானகருங்கடலில் அந்தப்பத்மநாபருக்கும் அவ்விரண்டு அஸுரர்களுக்கும் பயங்கரமானயுத்தம் உண்டாயிற்று அந்தக்கடுஞ்சண்டை ஆயிரக்கணக்கானவருஷங்கள் நடந்தது அந்தயுத்தத்தில் அவ்வஸுரர்கள் சோர்வை அடையவில்லை யுத்தத்தில் அடங்காத கொழுப்புள்ள அவ்வஸுரர்களிருவரும், நெடுங்காலமானபிறகு ஸமாத்தரானநாராயணரைப்பார்த்துமனத்திலஸந்தோஷத்துடன், 'ஐயா! உம்முடையயுத்தத்தினால் நாங்கள் மகிழ்ந்தோம் நீரெங்களுக்குச் சிறந்த நமனாயிருக்கிறீர் ஜலத்தினாலநனைக்கப்படாதஇடத்தில் எங்களைக்கொல்லும் தேவஸ்ரேஷ்டரே! உம்மாலகொல்லப்பட்டநாங்கள் உமக்குப்புத்திரர்களாகக்கடவோம் எவன் எங்களை யுத்தத்திலஜயிப்பனோ அவனுக்குப்பிள்ளைகளாகும்படி நாங்கள் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறோம்' என்றுகூறினர் ஈஸ்வரரானநாராயணர், அவர்கள்சொன்னதைக்கேட்டவுடன் நகைத்துக்கொண்டே யுத்தத்தில் மதுகைடவர் என்னும் அந்தஇரண்டு அஸுரர்களையும் தமதுஇருபுஜங்களாலும் துடைகளாலும் கசக்கி வதஞ்செய்தார் கொல்லப்பட்டுத் தண்ணீரிலகரைக்கப்பட்ட அவ்விரண்டுதேகங்களும் ஒன்றாகப்போயின ஜலத்தின் அலைகளினால் அடிக்கப்பட்ட அந்த அஸுரதேகங்களிலிருந்து கொழுப்பு வெளிப்பட்டது அந்தஜலம் அவ்விருவர் கொழுப்பினாலும் வியாபிக்கப்பட்டுமறைந்தது பகவானாகியநாராயணர் பிறகு பலவகைப்பிராணிகளைப் படைத்தார் தர்மராஜாவே! பூமி முழுதும் அவ்வஸுரர்களின் கொழுப்பினால் மூடப்பட்டதனால் அப்போதுமுதல் [1] மேதினியென்று சொல்லப்படுகிறது பத்மநாபருடைய பிரபாவத்தினால் பூமியானது மனிதர்களுக்குச் சாஸ்வதமானஇடமாகச் செய்யப்பட்டது

---

[1] மேதஸ்ஸென்னும் கொழுப்பையுடையது

நாறபததைநதாவது அதயாயம்

அாக்காஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(வராஹாவதாரம்)

கெளரவஶ்ரேஷடனே! அனேகமாயிரம அவதாரஙகளநடந திருககினறன. கூடியவரையில அவறறைககுறிததுச சொலலு வேன, கேள

ஆதிகாலததில கடலநீரில துயினற பதமநாபருடைய எநதத் தகததின நாபீகமலததில தேவாகளும ரிஷிககூடடஙகளும பிறந தனரோ அநதஅவதாரம [1]பௌஷகரிகமஎனறு கூறபபடுகிறது நதிரஙகளும பிராமமணஙகளுமாகியவேதஙகள உருககொண டாகிய பகவானுடையவராகாவதாரம புராணஙகளில சொலலப படடிருபபது செவிகளுககினபமாகஇருககிறது அபபோது தேவா ளுககெலலாம ஶ்ரேஷடரும பெருநதவமுளளவரும மாயைககு மறபடடவரும மஹிமைபொருநதியவரும தாமமுமஸததியமும ருககொணடவரும திருமகளைவிடடு அகலாதவரும தமதுசரித திரததினுலும பராகரமததினுலும பூஜிககப பெறறவருமான ஷ்ணு நானகுவேதஙகளே நாலு காலகளும, யூபஸதமபமே காரபபலலும, யாகஙகளே பறகளும, சயனமஎனனபபடடஅக ரியினமேடையே முகமும, அகனியே நாவும, தாபபஙகளே ராமஙகளும, பிரமமாஎனனுமரிதவிககே தலையும், இரவுபகலகள ணகளும, வேதம அஙகமும, ஸவரஙகள அணிகளும, நெய [2]நாசி யும, நெயஎடுககுமபாததிரமானஸருவமே அடிமூககும, ஸாமவேத காஷமே ஒலியுமாகவிளஙகும வராகரூபததையெடுதது மலைகளும செடிகளும காடுகளும அடஙகிய பூமியைஜலததிலிருநது தூககினா வெளிபபொருளகளாகிய ஜடஙகளுககும உடபொருளகளாகிய ஜீவனகளுககும ஆதமாவும, காணபதறகினியவரும, சிறநதஒளி யுளளவரும, யோகியும, முதனமையானசாஸதிரஙகளே உருக கொணடவரும, எலலாவறறிறகும மேறபடடவரும, நிலைதவறுத வருமானஅநதவராகமூாததிககு, பிராயசசிததமேமுகமும, யாகப பசுவாகிய ஆடேமுழஙகாலகளும, தாமமேஉருவமும, [3]உதகாதா னபவன செயயும ஸாமகானததோடுகூடியஹோமமே ஆண குறியும, பசுககளும ஸோமலதையுமேபீஜஙகளும, மநதிரஙகளே ாலுமபுகளும, யாகவேதிகையேதோளகளும, நெயமமணமே தேக வாஸனையும, ஹவயமும கவயமுமே மலமூததிரஙகளும, பிராகவம

[1] புஷகரமஎனனுமகமலததிலிருநது உலகததைபபடைததுபறறி அநதஅவதாரததுககு 'பௌஷகரிகம' எனறுபெயா

[2] மூககும புலன,

[3] யாகததின ஒரு ரிதவிககு

சமெனனும யாகசாலையினமுனபாகமே தேகததினமுனபாகமும யாகதீக்ஷைகளேபலமும தக்ஷிணையேமனமுமாயிருநதன மேலும உபாகாமமெனனும அததியயன ஆரமபமே அழகியஉதடும, ப வாகயமஎனனுமபிராஙகமான கிரியையே அலஙகாரமானசுழி யும, யஜஞசாலையே தனககுததுணையானபதநியும, (சொறிவத குளள) ரதனமயமானகொமபே உயரமான கொமபுமாக இரு தன எனறுமழியாத ஈஸவரரான விஷணுவானவா இவவா யஜஞவராஹராகி ஸமுததிரததிலஅழுநதி, குனறுகளும செடி களும காடுகளுமஅடஙகிய பூமிமுழுதையும தூககினா அநத தணணீரில முழுகிபபோன தமதுதேவியானபூமியை, மாாககண டேயபாாததிருககையில,கொமபினாலதூககினா தேவாகளும ஈஸ வரரும ஆயிரநதலைகளுளளவருமாகிய பிரபு உலகஙகளினநனமை யைக கருதித தமகொமபினால பூமியைததூககி நிலைநிறுததினா கடலை ஆடையாகஉடுததவளும பூஜிக்கததககவளுமான பூமிதேவ நடநததும நடககினறதும இனிநடபபதுமான எலலாவறறிறகு அநதாயாமியான யஜஞவராகரால இவவாறுஎடுககபபட்டாள தேவாகளுமதேவரானவிஷணுவினால தானவாகள அனைவரு கொலலபபடடாாகள இவவாறு வராகாவதாரததைபபறறி சொனனேன இனிசசிஙகவடிவமெடுதது ஹிரணியகசிபுவை கொனற நரஸிமமாவதாரததைக கேள,

---

நாறபததாறுவது அதயாயம

ஆககாஹரணபாவம (தொடர்ச்சி.)

(நரஸிமமாவதாரம)

தாமராஜாவே! மிகுநதபலசாலியும பலததினாலகாவ அடைநதவனும தேவாகளுககுப பகைவனும மூனறுலோக களுககும முளளைப போனறவனும அஸுராகளுககு மூலபு ஷனும பராககரமததில ஒபபறறவனுமான ஹிரணியகசிபு என னும அஸுரராஜன ஒருவனிருநதான அரசனே! அவன க லுககுளபிரவேசிததுப பதினோராயிரததுஐநநூறு வருஷகால சிறநததவஞசெயதான அவன மௌனவரததததை வஹித அனுஷடானததிலும உபவாஸததிலும உறுதியாக அசைவற இருநதான குறறமறறவனே! அவன மனததையும ஐமபுல களையுமஅடககிப பிரமமசரியவிரதததுடன செயததவததினாலு நியமததினாலும பிரமமதேவா அவனமீது ஸநதோஷமடைநதா ராஜனே! அபபோது, தாமேஉணடானவரும, ஜஙகமஙகளு

கும ஸதாவரஙகளுக்கும தநதையும, பிரமமஜஞானிகளிற சிறநத வரும, மஹிமையும ஐசுவரியமும பொருநதினவரும, ஸூரய னைபபோலப பிரகாசிபபதும ஹமஸஙகளகட்டினதுமாகிய விமா னததிலேறினவருமான பிரமமதேவா, ஆதிதயாகளும வஸுககளும ஸாதயாகளும மருததுககளும ருததிராகளும விஸவாகளும யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும கினனராகளுமாகிய தேவாகளாலும திசைகளாலும திசைககோணஙகளாலும நதிகளாலும கடலகளாலும நக்ஷததிரஙகளாலும முகூாததஙகளாலும ஆகாயததிற சஞசரிககும மறறக கிரஹஙகளாலும தவததிறசிறநத தேவரிஷிகளாலும ஸிததாசளாலும ஸபதரிஷிகளாலும மிககபுணணியவானகளான ராஜரிஷிகளாலும கநதாவாகளாலும அபஸரஸுகளின கூட்டஙகளாலும மறறுமுளளஎலலாத தேவாகளாலும சூழபபட்டவராக அநத அஸுரனிடம தாமேவநது, 'நறறவமுளளவனே! பகதியுளள உனது இநதததவததினல நான ஸநதோஷமடைநதேன வரமகேள உனககு ஸுகமுணடாகட்டும நீ நினைதத பயனை அடைவாய' எனறுசொனனா அதனைககேட்ட ஹிரணியகசிபு, 'தேவஸரேஷ்டரே! தேவாகள, கநதாவாகள, யக்ஷாகள, நாகாகள, ராக்ஷஸாகள, மனிதாகள, பிசாசாகள இவாகளயாரும எனனைக் சொலலவலலராகாமலிருககவேணடும உலகஙகளுககெலலாம காததாவே! சிறநததவமுளளரிஷிகளும கோபிதது என மேலிடும சாபஙகள பயனபடாமலிருககக்கடவன ஆயுததினலும அஸதரததினலும மலையினலும மரததினலும உலாநததனலும ஈரமுளளதனலும மறறென்றினலும எனனை வதஞசெயயககூடாமலிருககவேணடும பிதாமஹரே! ஆகாயததிலும பூமியிலும இரவிலும பகலிலும உளளேயும வெளியிலேயும எனககு வதம நேரிடாமலிருககவேணடும [1] பசுககளாலும [2] மிருகஙகளாலும பறவைகளாலும ஊாவனவறறுலும எனககு மரணமவராமலிருககவேணடும இநதவரநதான நானவிருமபுவது தேவாககுந தேவரே! நீஙகள கொடுககிறதாயிருநதால நான இநத வரஙகளைக கேட்கிறேன' எனறுசொனனன 'அபபா! மேலானவையும புதுமையானவையுமான இநதவரஙகளை உனககு நான கொடுததேன நீ விருமபினவரஙகளெலலாவறறையும நிசசயமாகப பெறுவாய' எனறுசொலலி, அநதபபகவானன பிரமமதேவா ஆகாயமாாககமாகவே சென்று பிரமமரிஷிகளின கூட்டஙகளினல பூஜிககபபட்டவராகப பிரமமலோகததில விளஙகினா அவா வரம கொடுததததைக் கேட்டவுடன, தேவாகளும நாகாகளும கநதாவா

---

1 நாட்டுமிருகஙகள 2 காட்டுமிருகஙகள

களும முனிவாசளும பிரமமாவினிடம சென்று, 'பகவானே
இநத வரததினுல அநத அஸுரன எஙகளைப பீடிபபான பக
வானே! அதனுல தயைசெயது அவனைவதஞசெயவதறகு உபா
யததை ஆலோசிககககடவீா' என்றனா உலகஙகளுககு அனுகூல
மான அவாகளுடையசொலலைககேடடு மகிமைபொருநதிய பிரமம
தேவா, தேவககூடடஙகளனைவரையும பாாதது, 'தேவாகளே
அவனசெயத தவததினபயனை அவன பெறவேணடியது அவசியம
தான தவபபயனமுடியுமபோது பகவானவிஷ்ணு அவனை
வதஞசெயவா' என்றுசொனனா இவவாறு அவனவததைப
பறறிப பிரமமதேவாசொனனதைகக கேடடபின அநததேவாக
ளனைவரும ஸநதோஷததுடன தநதம திவயலோகஙகளுககுச
சென்றனா வரமகிடைததவுடனே அநத வரததினுல காவங
கொணட ஹிரணியகசிபுவெனனும அஸுரன அநதஜனஙகளெல
லாரையும துனபபபடுததினுன அநதஅஸுரராஜன அஸுரக
கூடடஙகளினுலசூழபபடடு ராஜயாதிபததியஞசெயதான லோகா
லோகம எனனபபடட சககரவாளபாவததததிறகு உடபடட எழு
தீவுசளையும தனபலததினுல உடபடுததினுன தேவலோகததிற
குரிய போகஙகளெலலாவறறையும இவவுலகததில அவன பூரண
மாக அடைநதான தானவனுகிய அநத அஸுரராஜன மூனறு
லோகஙகளிலுமுளள தேவாகளைவென்று மூனறுலோகஙகளையும
தனவசபபடுததி ஸவாககததில வாஸஞசெயதான. வரததினுல
மதஙகொணட அநதமஹாபலசாலியான அஸுரன தேவலோகத
தில வாஸஞசெயது எலலாஉலகஙகளையும ஜயிதது, 'இநதிரன
சநதிரன, அகனி, வாயு, ஸூாயன, ஜலம, ஆகாயம, நக்ஷததிரங
கள, பததுததிசைகள, அஹம, கோபம, காமம, குரோதம, வரு
ணன,வஸுககள,[1] அரியமன, யக்ஷாகளுககும கினனராகளுககும
ராஜாவுமதனஙகளுககுஅதிபதியுமானகுபேரனஆகியஇவாகளஎல
லோருமாக நானேஇருபபேன' என்றுசொலலி அபபடியே பல
வநதமாக அவாகளுடைய இடஙகளை ஆகரமிதது அவாகள அதிகா
ரஙகளையும எடுததுககொணடான தேவஸரேஷடாகளாலும கின
னரஸரேஷடாகளாலும உயாநத யாகஙகளசெயது பூஜிககபபட
வேணடியவனுன அவனநரகததிலிருபபவாகளைககொணடுவநது
ஸவாககததிலிருககசசெயதான பலசாலியான அநத அஸு
ராஜன இவவாறுனகாரியஙகளைசசெயதபிறகு, ரிஷியாஸரமஙகளில
மஹானுபாவாகளும, ஸலாககியமானதவமுளளவாகளும, ஸததிய

1 தவாதசாதிதயாகளில ஒருவன

ம தாமமுநதவருதவாகளுமு, ஜிதேநதிரியாகளுமான முனிவாக
பபிடிததான அஸுராகளையாகஙகளின ஹவிாபபாகஙகளுககு
ரியவூாகளாகவும தேவாகளை யாகஞசெயபவாகளாகவும செய
ன தேவாகள போன இடஙகளெலலாம அவனும போயக
ாணடிருநதான தேவாகளின ஸதானஙகளை ஆகரமிததுஅரசு
நதான இவவாறு அநததுராதமாவுககு ஐநதுகோடியே
பதிஞபிரதது அறுபதெொரு வருஷஙகள சென றன அவ
ளவு வருஷகாலமும அநத அஸுரராஜன எலலாசசுகஙக
ாடுமெ ஐசவாியததை அடைநதிருநதான அதிகபலசாலியான
நத அஸுரராஜாவிஞல மிகததுனபுறுததபபடட அநதத
தவாகள சிவனையும இநதிரனையும முனனிடடுககொணடு பிரமம
ாகம சென றனா பிரமமதேவரையடைநது வயஸனபபடடுக
ககூபபி, 'பகவானே! சென றதறகும வருவதறகும ஈஸவரரே!
ஙகே வநதிருககும எஙகளைக காபபாறறககடவீா எங
ளுககு இபபோது அலலுமபகலும கொடிய அஸுரனபயமே
ருககிறது பகவானே! நீா சுயமாக உணடானவா, எலலா
ஸுராகளையும ஆதியில உணடுபணணினவா, எலலாவறறிறகும
வரா, ஹவயஙகளையும கவயஙகளையும படைததவா, யாருககும
லபபடாத மூலபுருஷா, அழிவிலலாதவா' என று சொனஞா
ா அதைககேடடு, பிரமமதேவா, 'தேவாகளே! கேளுஙகள
நதஆபதது இபபடிநேருமென று எனஞலும அறியமுடியவிலலை
புருஷரும [2]விஸவரூபரும பேரொளிபொருநதினவரும எலலாப
ராணிகளுககுமஅறியவும சிநதிககவுமகூடாதவரும பிரபுவும
ழிவிலலாதவருமான நரநாராயணாதாம இநதவயஸனகாலத
ல எனககும உஙகளுககும முககியமான ஆதாரம நாராயணா
வயகதமஎன று சொலலபபடட மூலபபிரகிருதிககுமமேறபடட
ா நான அநத அவயகததிலிருநது பிறநதவன ஜனஙகள,
ாகஙகள, தேவாகள, அஸுராகள எலலாரும எனனிடமபிறந
வாகள தேவாகளே! உஙகளுககு நான எவவாறோ அவவாறே
னககு நாராயணா, எலலாருககும நான பிதாமகன அநத
ஷணு எலலாருககும பிரபிதாமகா அநதவிஷணு அவவஸு
னைக கொலவது திணணம அவருககு முடியாதது ஒன றுமிலலை
தலால, விரைவாக அவாிடம செலலுஙகள' என று சொன
ா பரதஸரேஷடனான யுதிஷடிரா! பிதாமஹா சொனனதைக
கடடவுடன, அநதத தேவாகளனைவரும பிரமமதேவருடன

[1] ஆதமா   [2] எலலாம தாமாகஇருபபவா

கூடவே திருபபாறகடலுககுசசெனறனா ராஜனே! ஆதிதயாக
வஸுககள, ஸாதயாகள, விஸவேதேவாகள, மருததுககள, ரு
திராகள, மஹறிஷிகள, அழகுளள அஸவினிதேவாகளமுதலா
தேவாகளனைவரும தஙகளகூடடததாருடன நானமுகனைமு
னிடடு 1சுவேததவீபம சோநதனா 'தேவாகளுககெலலாம ஈ
வரரே! ஹிரணியகசிபுவை வதஞசெயது இபபோது எஙகளை
காபபாறறககடவீா தேவாகளுககெலலாமஉததமரே! பிரம
முதலான எஙகளஎலலாருககும முதலஸருஷடிகாததா நீதா
மலாநததாமரையின இதழபோனற கணகளையுடையவரே! ப
வாகளுககுப பயஙகரரே! அஸுரவமசததைஅழிபபதறகு நீ
எஙகளுககுச சரணமாவீா' எனறு தேவாகள சொனனாக
பரிசுததமானபுகழுளளவரும காணககூடாதவரும எலலாபபி
ணிகளுககுமஆதமாவுமானமஹாவிஷணு, தேவாகளின அந
சொலலைககேடடவுடனே, மறுமொழிசொலலததொடஙகினா

'அமராகளே! பயததைவிடுஙகள உஙகளுககு நான அ
யம தருகிறேன தேவாகளே! அதேஸவாககததைத திருமபவு
சீககிரததில பெறுவீாகள வரமபெறறதனால காவமடைநதவனு
இநதிராதிதேவாகளால வதஞசெயயமுடியாதவனும அஸு
ராஜாவுமான அநதஹிரணயனை அவனினஙகளுடன நான இதே
கொலலுகிறேன' எனறா அதுகேடட பிரமமா, 'பகவானே
தேவாககும தேவரானவாகளுககும ஈஸவரரே! இநததேவாக
மிகவருநதியிருககினறனா ஆதலால, அநதஅஸுரராஜனை
சீககிரததில கொலலுவீராக, அவனைககொலல இதுகாலம தா
தம செயயலாகாது, வரமபெறறுக காவஙகொணட அஸுர
அவனஇனததாருடன நீகொலலும' எனறுசொலல, விஷணு
'அவவஸுரனைத துரிதமாகவே அழிததுவிடுவேன ஆதலா
தேவாகளும நீரும உஙகளஉலகஙகளுககுச செலலுஙகள' என
மறுமொழிகூறினா ராஜனே! இவவாறுசொலலித தேவாக
அனுபபினபிறகு, ஈஸவரரும பகவானுமான அநதமஹாவிஷணு
பாதிஉடமபு மனிதவடிவமாகவும பாதிஉடமபு சிஙகவடிவமாக
முளள நரஸிமமரூபமஎடுததுப பயஙகரமான ரூபமும பேரொ
யுமுளளவராகக கையினாலகையைபபிசைநது வாயைததிறந
கொணடு நமனைபபோல ஹிரணயகசிபுவினிடம போன
மிகுநதபலமுளள நரஸிமமரூபததோடுவநத அநதமஹாவிஷ
வைககணடு, அவவஸுராகள மிககககோபிதது ஆயுதவாஷஙக

1 திருபபாறகடலிலுளள தீவு

வாமேல வாஷிததனா அவாகளாலவிடபபடட ஆயுதஙகளெல
வறறையும ஹரியானவா விழுஙகிவிடடாா யுததததுககுவநத
னேகமாயிரம அஸுராகளைககொனறுா, கோபஙகொணட
ஹாபலசாலிகளான அவவஸுராகளனைவரையும கொனறபிறகு,
க்கோபததுடன பலததிஞல காவஙகொணட ஹிரணயனை
ிாததோடிஞா இருணடமேகநிறமுளளவரும நீருணடமேகம
ாலககாஜிபபவரும மேகததினமினனலைபபோலப பிரகாசிககும
ியுளளவரும மேகமபோல வேகமுளளவரும சிறநத சகதி
ளவருமாகிய அநதபபகவான, அதிகபலமும கொழுபபுமுளள
னும கொழுததபுலிபோனறபராககரமமுளளவனும காவிதத
ஸுரககூடடஙகளிஞல காபபாறறபபடடவனுமாகிய அநத
ிரணயகசிபுவெனனும அஸுரனுடன நகஙகளாலும பறகளா
ம யுததஞசெயது ஸநதியாகாலததில வீடடுததலைவாயிலில அநத
ிரணயனைத தமதுதுடைமேலவைததுககொணடு விரைவாக
ஙகளால கிழிததாா சிறநதபலமும பராககரமமுமுளளவனும
பெறறதனுல காவிததவனுமாகிய அநத அஸுரஸரேஷடனைத
வஸரேஷடரான விஷ்ணு தம பராககரமததிஞல கொனறுா
ஹாமஹிமையுளளபகவான ஹிரணயகசிபுவையும மறறுமுளள
ஸுராகள அனைவரையும கொனறு தேவாகளுககும மனிதா
நககும நனமையைசசெயது பூமியில தாமததைநிலைநிறுததி
ந்தோஷம அடைநதாா பாணடுபுததிரனே! இநதநரஸிமமாவ
ரம எனனுல உனககுசசொலலபபடடது மஹாதமாவான
ஷ்ணுவின வாமனுவதாரததைபபறறியும கேள

நூறபததேழாவது அதயாயம்

அாககாஹரணபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(வாமனுவதாரம்)

தாமராஜனே! முனனொருதிரேதாயுகததில சூரனும பலத
ு ஒபபறறவனும மனோதீரமுளளவனும விரோசனன மைந
னுமான பலியெனனும அஸுரராஜன ஒருவனிருநதான மஹா
ஜாவே! அநதககாலததில அநதபபலியானவன தனபராககரமத
ுல இநதிரனை ஜயிபபதறகாக அஸுரககூடடஙகளிஞல சூழப
டவனுக இநதிரலோகபசோநதான அநதககாலததில அநதப
ியினுல அஞசுமபடி செயயபபடட இநதிராதிதேவாகள அனை
நம சோநது பிரமமாவை முனனிடடுககொணடு திருபபாறகட

னுககுசசெனறு ஈஸவரரானநாராயணரைத துதிசெயதனா. அ
போது அநதஹரியானவா அநதத தேவாகளுககுத தமதரிசன
தைககொடுததாா அநதபபிரபுவுககுத தேவாகளினமேலுள
கருணையினுல அதிதியினிடம ஜனனமநோநததாகச சொல
படுகிறது இநதக கணணபிரான அதிதியினபுததிரராகவும பிற
விஷணுவெனறு கயாதிபெறறு இநதிரனுககு இளையஸஹோதர
யிருநதாா அதேகாலததில பலததினுமபராகரமததினுமசிற
அநத அஸுரனுனபலி யாகஙகளிலசிறநத அஸவமேததை
செயயததொடஙகினுன யுதிஷடிர! அஸுரராஜாவின அநத
கம நடநதுகொணடிருககையில அநதவிஷணு பிராமமண வேஷ
தாலமறைநது க்ஷெளரமசெயதுகொணடு குடுமியுடன யஜஞோ
வீததையும கிருஷணுஜினததையுமதரிததுபபலாசதணடததை
பிடிதது ஆசசரியமானகாடசியுளள குளளமானபிரமமசாரியா
பலியினயாகசாலையில தக்ஷிணைகொடுககுமகாலததில புகுந
'எனககு இவவிடததிலேயே மூனறுஅடிநிலததைதத தக்ஷிணை
ககொடு' எனறும, 'மூனறடிமாததிரமே கொடுககவேணடு
எனறும அஸுரராஜாவானபலியினிடம யாசிததாா அவ
அநதவிஷணுவுககு 'அபபடியேஆகடடும' எனறு வாககுத
தஞ்செயது உடனேகொடுததான. விஷணுவானவா அவனி
பூமியைபபெறறுக கொணடவுடன மிகவுமவளாநதாா அரசே
சிறுகுழநதையாயிருநத அநதவிஷணுவானவா அவனைஜயி
மூனறுஅடிகளாலேயே மேலுலகம இடையிலுளள ஆகாயமஇ
எலலாவறறைபும வசபபடுததினுா முனனா மஹாபலசாலிய
பலியினுடையயாகததில யாராலும அசைககமுடியாத அ
அஸுரஸரேஷடாகள அதிகபலசாலியான விஷணுவினுல க
கபபடடனா

பரதவமசததரசே! பலவிதமானமுகஙகளும பறபலவே
களும பறபலஆயுதஙகளும பலவகைபபுஷபஙகளும சாநதுக
உடையவரும பெரியதேகஙகளுடையவரும பயஙகரருமான
பிரசிதததி முதலான அஸுரததலைவாகள கோபிதது எல
சேனைகளையும கூடடிககொணடு பராகரமததினுல ஜவ
பவாபோலத தஙகள ஆயுதஙகளை எடுதது அஙகே
அளககும பகவானிடம ஓடிவநதனா அநதபபகவான
பயஙகரமான உருவமெடுதது உளளஙகால உளளங கைகள
லேயே அவவஸுராகளனைவரையும மாததனஞ்செயது உட
பூமியைவாஙகிககொணடாா எலலாபபிராணிகளுககும ஆ
வான அநதபபகவான மேலுலகததையுமஆகாயததையும வயா

ப பிறகு தாமிருககுமிடமான ஸூாயனிருககுமிடததிலிருநது
ம ஒளியினால ஆதிதயனைமிஞசிப பிரகாசிததா நீணடகைகளை
டையவரும பெருமபுகழபெறறவருமாகிய அநதபபகவான எல
ா ததிசைகளையும மூலைகளையும எலலாலோகஙகளையும பிரகாசப
டுததினா அவா பூமியை அளககுஙகாலததில சநதிரனும ஸூா
னும ஸதனஙகளின ஸதானஙகளில இருநதனா, திருமபவும
ருததியாகுமபோது அவருககு நாபிஸதானததில இருநதனா
ததறகுமேல விருததியாகுமபோது அவாகள முழஙகாலகளி
ருநதனா அளவிலலாதமஹிமையுளள விஷணுவைபபறறிப
ராமமணாகள இவவாறு உரைககினறனா யுதிஷடிரா! அதன
றகு, அவா காலைததூககினதனால அணடமபிளநதது அநதபபி
பபின வழியாய அவருடைய பாதததிலிருநது ஒருநதி பெருகிச
முததிரததிலபோயவிழுநதது கடலோடுகலநதஅநதநதியானது
ரிசுததமான நதியாயிறறு அநதபபகவான அஸுரததலைவா
ளைககொனறு அஸுராகளுடைய ஐஸவரியததையும மூனறு
லாகஙகளையும பூமியனைததையும எடுததுககொணடாா நமுசி,
மபரன, உயாநதமனமுளளபிரஹலாதா ஆகிய இநதஅஸுரா
ளைமடடும மனைவிமககளுடன பாதாளலோகததில நிலைபெறச
சயதாா. ராஜனே! எலலாபபிராணிகளுககும ஆதமாவான
றரியானவா தமதமகுணஙகளோடுகூடிய ஐநதுபூதஙகளையும
ாலமனைததையும தமஉருபபுககளாககக காணபிததாா எலலா
லகஙகளும அவருடையசரீரததில சோததுவைககபபடடதை
னஙகள கணடனா அமமஹாதமாவினால வயாபிககபபடாதது
னறும உலகஙகளில இலலை உபேநதிரனுடைய அவவுருவத
ததககணடு தேவா, தானவா, மானவா அனைவரும விஷணு
ின மஹிமையினால பீடிககபபடடு மூாசசிததனா காவமுளள
லியானவன மஹாதமாவான விஷணுவினால யாகசாலையிலேயே
டடபபடடான விரோசனன குலமனைததும பாதாளததில
அமிழததபபடடது கருடவாகனராகிய விஷணு தமது ஈஸவர
கதியினால இவவகையானசெயகைகளைசசெயதும காவபபட
இலலை அஸுராகளை ஸமஹாிபபவரானவிஷணு அஸுராகளின
செலவமஅனைததையும மூனறுஉலகஙகளையும இநதிரனுககு
அளிததாா மஹாதமாவான விஷணுவின இநதவாமனாவ
தாரததையும உனககுச சொனனேன விஷணுவினுடைய
இநதககீாததியானது வேதமஅறிநத அநதணரால ஓதபபடுகிறது.
இனி விஷணுவின மனுஷயாவதாரஙகளைக கேள,

நாறபததெட்டாவது அதயாயம

அர்க்கா ஹ ர ண பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(ததததாதரேயஅவதாரம)

பெருஙகீாததியுள்ள ததாதாதரேயரெனனும ரிஷிபிர
தாரனஸ்ரே அவா மஹாதமாவானவிஷ்ணுவின மறரோஅ
தாரம வேதஙகளும நலலொழுககஙகளும யாகஙகளும கெ
நானுவருணஙகளுமகலநது தாமமதளாநது பாவமவளாந
உணமையழிநது பொயமிகுநது பிரஜைகளகுறைநது தாமசா
திரஙகளுமஒழிநதுபோனகாலததில அநதத ததாதாதரேயரா
யாகஙகளும நலலொழுககஙகளும வேதஙகளும திருமப
கொணடுவரபபடடன அவா ஹேஹயதேசததரசனுகிய காாத
வீாயாாஜுனனுககு வரமளிததபோது அமமஹாதமாவினலநா
வருணஙகளும ஒனஞெடொனறு தனிததனியே நிலைநிறுததபப
டன ஹேஹயதேசாதிபதியான காாததவீாயாாஜுனன த
தாதரேயருடைய அனுககிரஹததைபபெறுவதறகாக வனத
லிருநதுகொணடு கோபததையும 'நான, எனது' எனற எண
களையும ஒழிதது நீணடகாலம நனருகப பணிவிடைசெயது அ
ரைச சநதோஷபபடுததினன எலலாம தெரிநதவனுகிய அநத
காாததவீாயாாஜுனன ததாதாதரேயருககுச சுமருஷைசெய
தனககுவேணடினவரும விதவானகளினலபூஜிககபபெறறவரு
கிய அநதபபிராமமணாிடம பினசொலலபபோகிற தனககும
யுமவேணடின வரஙகளைபபெறறன சிறநத ஞானமுளளபிரா
மணாாகிய ததாதாதரேயரால மரணமிலலாமையைததவிர வே
நானுவரஙகளைககேடகுமபடிசொலலபபடட அவவரசன, 'நா
செலவமுளளவனுகவும சிறநதமனமுளளவனுகவும பலவானுகவ
ஸ்ததியமுளளவனுகவும பொறுமையிலலாதவனுகவும ஆயிர
கைகளுளளவனுகவும இருககககடவேனெனபது எனதுமுத
வரம கருபபையில பிறபபனவும முடடைகளிலபிறபபனவ
மறறுமுளள சராசரஙகளுமான எலலாவறறையும நான தாம
தினல ஆளவிருமபுகிறேன இஃது எனது இரணடாவதுவர
பிதிாககளையும தேவாகளையும ரிஷிகளையும பிராமமணாகளைய
பெருவேளவிகளாலும பகைவாகளைக கூரமபுகளாலும வசபபடு
தககடவேன இஃது எனதுமூனருவதுவரம இவவுலகததிலு
ஸவாககலோகததிலும எவனுககீடான புருஷன முனனும பி
னும இபபோதுமஇலலையோ அவனதான எனனை வதஞசெ

பவனுக இருககவேணடும' எனறு இநநானகு வரஙகளையும கேட்டான கிருதவீாயனபுதரனுகிய அநத அாஜுனன யுததத தில சிறநதவனுக இருநதான அவன அனேகமாயிர வருஷகாலம மாஹிஷமதிநகாததில விருததியடைநதான அநத அாஜுனன பூமிமுழுமையையும கடலசூழநததீவுகளையும வெனறு ஆகாயத தில ஸூாயனபிரகாசிபபதுபோலத தனது புணணியகாமஙகளி ஞல பிரகாசிததான அளவறறபராககரமமுளள அாஜுனன முனனிருநதவாகளால ஜயிககபபடாததவையான இநதிரதவீபம, கசேருதவீபம, காமதவீபம, கபஸதிமத எனனுமதவீபம, கநதா வதவீபம, வருணதவீபம, ஸௌஹருஷடம எனனும தவீபம ஆகிய தீவுகளைஜயிததான காாததவீாயாாஜுனன கடலில செனறபோது ஆடைநனைகிறதிலலையெனபது அவனுககு மனிதா களில ஒபபறறசெயகையாயிருநதது அவனபோனவழியை முந திய அரசாகளும அனுஸரிககவிலலை பிநதியஅரசாகளும அனு ஸரிபபதிலலை அவன வீடுகளெலலாம உயாநதபொனமயமாயிருந தன அவன தனனை நாலுபாகஙகளாகவகுதது ராஜயபரிபாலனஞ செயதான அவறறில, ஒருபாகததினுல சேனையைநடததினுன, இரணடாவதுபாகததினுல அரணமனையிலவஸிததான, இனிய தும மிகககனமையைததருவதுமான அவவரசனுடைய மூனறு வதுபாகம ஜனஙகளைவசபபடுததிககொணடிருநதது அநதப பாகததினுல யாகஙகளைசசெயதான கிராமஙகளிலும வனஙகளி லுமிருககும துஷடாகளைவரையும நாலாவதுபாகததினுல தடுத தான அவனுடையஅநதபபுரஙகளிலும வாயிலகளமூடபபடுவ திலலை அரசனே! அநதஅாஜுனன தானே ராஜயததையும ஸதிரீகளையும ஆடுமாடுகளையும காபபவனுசஇருநதான அநதஅா ஜுனன தததாததரேயரினஅனுகரஹததினுல இவவாறு அனேகம ஆயிரவருஷகாலம பூமியைஆணடு ராஜயபரிபாலனஞசெயதான அவன உலகததினநனமைககாக இவவகையான அனேககாரியங களைசசெயதான பரதஸரேஷடனே! தததாததரேயரெனறுசொல லபபடட இநதவிஷணுவின அவதாரததை உனககுசசொன னேன இனனும அமமஹாதமாவின அவதாரததைககேள

நாறபததோனபதாவது அதயாயம்

அாககாஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமாவதாரம)

மஹாதமாவானவிஷ்ணு ஜாமதகனியானனறு பெயாபெற றுப பிருகுவமசததில ஜனிதத அவதாரம எதறகாகவெனறு சொலலுகிறேன.

அரசனே! ஜமதகனியினபுததிரரான அநதராமரெனபவா சிறநதபராகரமமுளளவா ராஜனே! அபபோது பலசாலிகளிற சிறநத அநதராமா ஹேஹயராஜாவானகாாததவீயாாஜுனனை முடிததவா மஹாவீரனும வலிமையிலலாபபறறவனுமாகிய காாததவீாயன பிழைசெயததனால ஜமதகனிபுதரரான ராமரால கொலலபபடடான பரசுராமா, ஹேஹயதேசததரசனுமபூமிககு ஈசுவரனுமபசைவரை அடககினவனுமாகிய அநதககாாததவீாயனை யுததததில தேரிலிருநதபடியே கீழேததளளிக கொனறுா ஜமப னெனனுமஅரசனுடைய யாகததைககெடுதது அவனயாகககாரியத திலிருநத ரிதவிககுககளை அடிதது அவன தலையைப பிளநதாா. சத தாநதுபி எனபவனையும கொனறுா கோவிநதானனறு சொலலப படட சிறநதசகதியுளள இநதககிருஷணாதாம யுதததில ஆயி ரமபேரைஜயிபபவனும ஆயிரஙகைகளையுடையவனுமான காாதத வீாயாாஜுனனைககொலலப பிருகுவமசததில அவதரிததாா. பெருமபுகழபெறறவராகியஇவா ஸரஸவதிநதிககரையிலசோநத ஆறுலக்ஷததுநாறபதினாயிரம க்ஷததிரியாகளை விலலைககொணடு ஜயிததாா அதிககொடியவரும மஹாரதருமான அநதபபரசு ராமா பிராமமணதவேஷிகளானக்ஷததிரியாகளை வதஞசெயத அநதததருணததில பினனும பதினாலாயிரம சூராகளைககொன றுா அநதவீரா, முதலில ஆயிரமஅரசாகளை முறியஅடிததுப பின னும ஆயிரவாகளை உலககையாலடிததுககொனறு மறறும ஆயிரம பேரை (ககததியால) வெடடினாா, பதினாலாயிரமபேரை நெருப புபபொறியையும புகையையும குடிபபிததாா அநதபபரசுராமா மிசசமுளள பிரமமதவேஷிகளான க்ஷதரியாகளையும ஜயிதத பிறகு ஸநானஞசெயதாா க்ஷதரியாகளாலபீடிககபபடடு, துய ரததுடன, பிராமமணாகள, 'ராமா ராமா' எனறு உரககக் கூவ, அநதசொலலைப பொறுககாமல லக்ஷககணககானராஜாக் களைக கோடாலியினாறகொனறு ஜயிததாா 'பிருகுராமரே! ஓடி வாருமʼ எனறு பிராமமணாகளகதறினபோது காஸமீரா, தரதா,

குநதிகள, க்ஷுததிரகா, மாலவா, சகா, சேதிகள, காசிதேசத
தவா, கருசா, ரிஷிகா, விதாபபா, அஙகா, வஙகா, களிஙகா,
மாகதா, காசிகோஸலா, ராதராயணா, வீதிஹோதரா, கிராதா,
காாததிகாவதா முதலான பறபலதேசததுராஜாககளை ஆயிரக
கணககாககூரமபுகளால அறுதது, [1] ஸூாயனுககுக கொடுததது,
மேருமலையையும மநதரமலையையும பூஷணஙகளாகவுடைய இப
புவனி அனேகமகோடி க்ஷததிரியபபிணஙகளால நிரபபபபட
டது அநதபபரசுராமரால மூவேழுமுறை க்ஷததிரியாகள அழிக
கபபடடனா பெருஙகீாததியுளள வீரரான அநதப பரசுராமா,
க்ஷததிரியாகளிலலாமறசெயத பிறகு படடுபபூசசிசிறமும சகோர
பக்ஷி நிறமுமுளள ரகததததினால நதிகளையும தடாகஙகளையும
நிரபபி அவறறில பிதிராககளுககுத தாபபணஞசெயதாா அநதப
பரசுராமா பதினெடடெனனும கணககான தீவுகள அனைததை
யும வசபபடுததி அனேகமாயிரம அஶவமேதயாகஙகளையும
அனேகநூறு நரமேதஙகளையுஞசெயது கடலசூழநதபுவனியைக
காஶயபருககுககொடுததாா இவவாறு பூமியில துஷடாகளிலலா
மறசெயதுவிடடு அதனகோடியைப பிரதக்ஷிணமசெயதாா அது
முதல பூாவகதைதெரிநத ஜனஙகள மஹாதமாவான பரசுராம
ரைபபறறி அககாலததிறசெயயபபடடதும உணமையானபொரு
ளுளளதுமான ஒருசுலோகததைச சொலலுகினறனா அதன
பொருளாவது, 'பதினெடடடி அகலமுளளதும புருஷ பரமா
ணததிறகுமேறபடடதுமான பொனயாகவேதிகையைப பரசுராம
ரிடம காஶயபா வாஙகிககொணடாா' எனபது சிறநதகைகளை
யுடைய பரசுராமா இவவாறு நிரமபின தக்ஷிணைகளுளள யாகஙக
ளைசசெயது பினனும நூறு வருஷகாலம ஸௌபராஜாவான
ஸாலவனோடு யுததஞசெயதாா பரதஶரேஷடனனே தாம
ராஜனே! ஸமாததரான அநதபபரசுராமா மிககஅழகான ரததகி
லேறி ஸௌபராஜனோடு யுததஞசெயதபோது, பருவமடையாத
கனனிகைகள 'ராமா ராமா! சிறநதகைகளையுடையவரே! பருகு
வமசததாருககுப புகழை வளாபபவரே! ஆயுதஙகளெலலாவற
றையும விடடுவிடும நீா ஸௌபனைககொலலமாடடீா சஙகசககர
கதாயுதஙகளைக கைகளிலேநதியவரும தேவாககு அபயமஅளிபப
வருமாகிய கணணபிரான பிரதயுமன ஸாமபாகளுடன சோநது
யுததததில ஸௌபனைக கொலலபபோகிறாா' எனறுபாடியதைக
கேடடாா புருஷஶரேஷடரும பெருஙகீாததி பெறறவருமான

---

[1] யுதததிலிறபபவா ஸூாயமணடலவழியாக வீரஸவாககமபோ
கிறாகளெனபதுபறறி இஙஙனம கூறபபடடது

பரசுராமர் அதைக்கேட்டவுடன் காலத்தை எதிர்பார்த்து ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் எறிந்துவிட்டு ஸந்யாஸஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்தே வனத்திற்குச் சென்றார். பரசுராமர் தேர், ஆயுதங்கள், அம்புகள், கோடாலி, வில்கள் இவையெல்லாவற்றையும் ஜலத்தில்வைத்துவிட்டுச் சிறந்த தவஞ்செய்தார். பகைவரையழிப்பவரும் தாமார்த்தமாவுமான பரசுராமர், ஞானம் மதி சக்தி புகழ் பராக்கிரமம் இவ்வைந்தைமட்டும் கைக்கொண்டு அந்த ரதத்தை விட்டுவிட்டார். ஈஸ்வரரான பரசுராமர் ஆதிகாலத்தில் ஏற்பட்ட [1] பாகத்தை (க்கிருஷ்ணனுக்கு)ப் பகுத்துக் கொடுத்தார். பெரும் புகழுள்ள பரசுராமர் விதியின் நம்பிக்கையினாலேதான் அப்போது ஸௌபனைக் கொல்லவில்லை. அவர் சக்தியில்லாதவரல்லர். ஜாமதக்னியரென்று பெயர்பெற்ற பகவானாகிய ரிஷி இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய அம்சந்தான. உலகங்களில் பெயர்பெற்ற அந்தப் பரசுராமர் பிறகு தவஞ்செய்தார்.

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

ஆக்காஹரணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(இராமாவதாரமும் கிருஷ்ணாவதாரச் சுருக்கமும்)

அரசனே! மஹாத்மாவான விஷ்ணுவின் பின் அவதாரத்தையும் கேள். அழிவில்லாதவரும் சிறந்த கைகளுள்ளவருமான விஷ்ணுவானவர் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்தில் மார்க்கண்டேயரை முன்னிட்டுத் தம்மை நாலுபாகங்களாகச் செய்துகொண்டு நவமி திதியில் தசரதபுத்திரராக அவதரித்தார். குந்திபுத்திரா! அழிவில்லாதவிஷ்ணுவானவர் பராக்கிரமத்தில்ஸூர்யனுக்கு ஒப்பானவரும் பெரும்புகழ் பெற்றவருமான ராமபிரானென்று உலகத்தில் பெயர் பெற்றுத் தாமத்தைக் காப்பதற்காகவும் உலகத்தை அநுக்ரஹிப்பதற்காகவும் தசரதரிடத்தில் அவதரித்தார். அந்த மஹாராஜாவையும் எல்லாஉலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரரான பகவானுடைய தேகமென்று கூறுகின்றனர். பாரதனே! அந்தஅவதாரத்தில் விஸ்வாமித்திரருடைய வேள்விக்கு இடையூறுசெய்த ஸுபாஹுவென்ற ராக்ஷஸன் அந்தராமபிரானால் கொல்லப்பட்டான். மாரீசன் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டான். சிறந்தஞானமுள்ள விஸ்வாமித்திரர் சத்துருக்களையெல்லாம்வதஞ்செய்வதற்காகத் தேவர்களாலும் தடுக்கமுடியாத அஸ்திரங்களை அவருக்கு அளித்தார். மஹாத்மாவான ஜனகருடையபெருவேள்வி நடக்கும்போது விளையாடிக்கொண்டிரு

---

[1] ஸௌபராஜனைக் கொல்லாமல்விட்டது.

த ராமபிரானுல மஹேஸவாருடைய உறுதியானவிலலானது
ளேயாடடாகஒடிககபபடடது அநதபபிரபு, அதனபிறகு, ஜனக
தரியான ஸீதையைத தமதுபாாயையாக விவாகஞசெயது
காணடாா மறுபடியும, ஸீதையுடனகூடஅயோததிநகாசோநது
அஙகே மகிழநதிருநதாா பினபு, சிலகாலததுககுபபிறகு, தம
தாவினுல கடடளேயிடபபடடுக கைகேயியின விருபபததைசசெய
ககருதி வனததுககுசசெனருா எலலாததாமஙகளுநதெரிநத
ரும எலலாபபிராணிகளுககும நனமைசெயவதிலேயே ஊககு
ளளவருமாகிய அநதராமபிரான லக்ஷமணருடனகூடப பதி
னுகுவருஷகாலம வனததிலவாஸஞசெயதாா பாரதனே!
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷமியானவள, எபபோதும அகலாமலிருபபவளாத
ால, ஜனஙகளால ஸீதையெனறுசொலலபபடடு மானிடவடி
ததுடன அவாபககததிலேயேயிருநதுகொணடு, பதினுனகு
ருஷகாலததையும வனததிலபோககித துயரபபடடுககொண
ருநதாள தாமாதமாவான அநதராமபிரான ஜனஸதானத
லவாஸஞசெயயுமபோது மாரீசனேயும தூஷணனேயும கானேயும
ரிசிரஸையும கொடியசெயகையுளள பதினுலாயிரமராக்ஷஸாகளே
ம ஜனஙகளினநனமைககாககொனறு தேவகாரியததைசசெய
ாா அபபோது ராமா, சாபததினுலகெடுககபபடடுக கொடிய
செயகையுளள ராக்ஷஸாகளாயிருநத விராதன கபநதனென்னும
ரணடுகநதாவாகளேயுமகொனருா அவா, ராவணனசகோதரி
ான சூாபபணகையை மூககரியசசெயதாா அதனுல, தமமனேவி
னபிரிவையடைநது அவளேததேடி வனமெலலாநதிரிநதாா
அவா ஜனஸதானததிலிருநது பமபையெனனுந தடாகததைக
டநது ரிஶயமூகமலேககுசசெனறு ஸுகரீவனேயும ஆஞசனேயரை
மகணடு அவாகளுடனும ஸநேஹமசெயதுகொணடாா ராம
ரான உடனே ஸுகரீவனுடனகூடவே கிஷகிநதைககுசசெனறு
ஹாபலசாலியும வானரராஜாவுமான வாலியை யுததததிற
கானறு உடனே ஸுகரீவனே வானரராஜாவாகப படடா
ஷேகஞ செயதாா அரசனே! பிரிவாறறுத அமமஹாவீர
நககு வாயுபுததிரரான ஆஞசனேயா லஙகையில ஸீதையைத
தடி விரைவாகததெரிவிததாா பிரிவாறறுத ஸ்ரீராமா, வானரா
ளால ஸமுததிரததில அணேகடடுவிததது ஸீதையிருககுமிடந
தடி லஙகையிலபிரவேசிததாா அவா, அஙகே தேவாகளா
ம நாகாகளாலும யக்ஷாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலும பக்ஷிக
ாாலும கொலலவுமவெலலவும கூடாதவனும அனேக ராக்ஷஸா
ளோடுகூடியவனும உடைககபபடட மைததிரளபோனறவனும
தவாகளால கணணெடுததுபபாாககமுடியாதவனும வரமபெறற

தனுல காவமடைநதவனுமான ராவணனெனனும ராக்ஷஸரா
வை மநதிரிகளுடனும குலததோாகளுடனும போரிலவதைததா
எலலாவறறிறகும ஈஸவரரான ஸ்ரீராமபிரான மூனறுலோ
களுககும முடபோனறவனும வீரனும பெரியதேகமும மிகு
வலிமையுமுளளவனுமான ராவணனையும அவன சேனையை
கொனறு மஹாதமாவெனறுபெயாபெறற விபீஷணரை லஙகை
யில ராக்ஷஸாகளுககு ராஜாவாகப படடாபிஷேகஞ செயவிதது
பிறகு அவருககு [1] அமரததவததையுமஅளிததாா பாணடவனே
ராமபிரான வைதையையழைததுககொணடு புஷபகவிமானமேறி
சேனையுடன தமதுராஜதானியான அயோததிககுசசெனறு தா
மாக ராஜயபரிபாலனஞசெயதாா அரசனே! அபபோது ஸ்ரீ
வினபுததிரனும மஹாபலசாலியுமான லவணனெனனும அஸு
ரனை ஸ்ரீராமபிரானுடையகடடளையினுல சததுருகனா வதஞசெ
தாா தாமபரிபாலனஞசெயகிறவாகளிற சிறநதவராகிய அந
ஸ்ரீராமபிரான உலகஙகளினநனமைககாக இவவகையான அனே
காரியஙகளைசசெயது நீதியாக ராஜயபரிபாலனஞ செயதா
விளஙகுகினற ஸாமகோஷஙகளையுடைய நூறு அஸவமேத யாக
களை இடையூறினறிசசெயதாா ஸ்ரீராமா அரசாடசிசெயயுஙகால
தில அழுகுரலகள கேடகபபடவிலலை பிராணிகளுககு அகா
மரணமஇலலை திருடாகளினபயமுமிலலை ஸ்ரீராமா அரசா
யுமபோது பூமியிலுளள எலலாஜனஙகளும [2] ரிஷிகளுககு
தேவாகளுககும மனிதாகளுககும செயயுஙகடமைகள தவறு
விருநதனா ராமராஜயம நடககுமபோது எவவிடததிலு
எநதமனிதனும பிராணிகளுககுத தீஙகுசெயயவிலலை [3] பிரா
னும [4] அபானனும [5] ஸமமாக விருநதன பூாவகதைதயைத்தெரி
ஜனஙகள ஸ்ரீ ராமராஜயததைப பறறிப பினவரும சுலோக
களையும சொலலுகினறனர் அவறறின பொருள 'இளமை
'பருவமுளளவரும சிவநதகணகளும கருநிறமும அழகியமுகமு
சிஙகமபோனற தோளகளுமுடையவரும யானைககூடடத்தா
போல மஹாபலசாலியுமான இராமபிரான பதினோயிரம வருஷ
காலம ராஜயாதிபதயததையும ஸுகததையுமஅடைநதுஇபபுவ
யையாணடாா' எனபது ஸ்ரீராமா ராஜயபரிபாலனஞ செயயு
காலததில 'ராமா, ராமா, ராமா' எனறே பிரஜைகள பேசின

1 மரணமிலலாமை

2 ரிஷிகளகடமை=வேதமோதல முதலியவை, தேவாகடமை=வேளவிமுதலியவை, மனிதாகடமை=விருநதோமபல முதலியவை

3 வேணடியஙனமையைவெளியிலிருநதுகிரஹிபபது

4 இருககுமகெடுதலைவிலககி வெளிபபடுததுவது

5 இதனுல ஜனஙகளுககு-வியாதியிலலையெனபது கருதது

வுலகம ராமமயமாக இருநதது அககாலததில அநதணாகள
வேதததையும யஜுாவேதததையும ஸாமவேதததையும
ராமலிருககவிலலை அவா தணடகவனததில வஹிததுககொணடு
தவாசிளின காரியததைதசெயதாா தமககு முதலில தீஙகு
யதவனும தேவாகளுககும கநதாவாகளுககும நாகாகளுககும
கைவனும வீராகளில சிறநதவனுமான ராவணனைககொனருா
தரியமும குணஙகளுமுளளவரும தம பராககிரமததினுல பிர
சிபபவரும சிறநதகைகளையுடையவரும இக்ஷவாகுகுலததைச
றபபிபபவருமான ராமபிரான ராவணனையும அவன இனஙகளை
மகொனறு எலலாவறறையும ஜயிததுத தமமுடைய மேலுலகத
றகுசசெனருா இவவாறு மஹாதமாவான தாசரதியின அவ
ாரம சொலலபபடடது

அரசனே! இருபததெடடாவது சதுாயுகததில அநத
வதாரததிறகுபபிறகு சிறநதகைகளையுடையவரும பயநதவா
கு அபயமளிபபவரும மாாபிலுளள ஸ்ரீவதஸமெனனும மச
ததை அடையாளமாகவுடையவருமான விஷ்ணுவானவா கிரு
ஷ்ணவதாரஞசெயதாா காடசிககினியவரும வளளலும இவ
லகததிலுளள மனிதாகளால கொணடாடபபெறறவரும அடுதத
ரைமறவாதவரும தேசகாலஙகளையறிநதவரும சஙகம சககரம
தை நநதகமெனனுமகததி முதலிய ஆயுதஙகளைத தரிததவரும
பபோதும உலகஙகளுககு நனமையே செயபவருமாகிய அநதப
கவான பூமிககு நனமையைச செயயககருதி [1] வாஸுதேவரெ
று பிரஸிததிபெறறு யாதவகுலததிறபிறநதாா எதிரிகளுக
பயததைச்செயகிறவரும, வேணடினவறறை அளிபபவரும,
துவெனற அஸுரனைக கொனறவரெனறு பேர்பெறறவரு
ாகிய அநதக கிருஷ்ணபகவான சகடாஸுரன, மருதமரஙகள,
தனையெனனுமரககி இவாகளினஉயிரை மாயததாா மானிட
ததததோடுகூடிய கமஸன முதலான அஸுராகளைப போரில
கானருா மஹாதமாவான பகவானுடைய இநத அவதாரமும
லசஙகளின க்ஷேமததுககாகததான பரதஸரேஷடனே! இனி
ம கலியுகததின முடிவுவநது தாமம தளருமபோது பாஷணடா
ளின கூடடஙகளைக கொலலவும தாமததைப பெருககசசெயயவும
பிராமமணாகளின நனமைககாகவும விஷ்ணுவானவா 'விஷ்ணு
ரஸ்' எனறுபெயாபெறற கலகியாக அவதரிககபபோகிருா
விஷ்ணுவுககு இநத அவதாரஙகளும தேவககூடடஙகளுடனசோ
த இனனும அனேக அவதாரஙகளும பிரமமரிஷிகளால
புராணஙகளில சொலலபபடுகினறன' எனறு சொனனா

---

[1] வஸுதேவபுததிரா

ருக

ஐம்பததோராவது அதயாயம்.

ஆரககாஹரணபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணவதாரத்தின் காரணம்)

பீஷமா இவவாறுசொனனபோது, குநதிபுதரரும கௌ
வாசனை விருததிசெயகிறவரும தாமராஜாவுமான யுதிஷடிர
திருமபவும பீஷமரைநோககி, ' மனுஷயாகளிலஸரேஷட
பேசுகிறவரில சிறநதவரே! புகழபெறறவிஷணு யாதவவமசததி
அவதரிததகைதபபறறி மறுபடியும தெரிநதுகொளளவிரு
கிறேன பிதாமஹரே! சிறநத ஞானமுளள கிருஷணபகவா
இபபுவியில யதுவமசததில எவவாறு அவதரிததாரெனபதை
பறறி எனககுசசொலலககடவீா' எனறு கேடடாா யுதிஷ
ரால இவவாறு கேடகபபடட வீரரானபீஷமா, மஹாதமாவா
விஷணு யாதவாகளில அவதரிததகைதபபறறிச சொலலலானா
' ஓ! கௌரவனுனயுதிஷடிரனே! ஸநதோஷம நாரா
ணா இவவுலகததில யாதவாகளுககுள எதறகாக அவதரித
ரெனபதை நடநதவாறு உனககுசசொலலுவேன ஓ! மஹ
ராஜனே! முனனா இவவுலகததில கிருகயுகம நடநதுகொண
ருககையில மூனறுலோகஙகளிலும போபெறறதான தாரகாம
மெனனும ஓா யுததம நடநதது அரசனே! விரோசன
மயன, தாரன, வராகன, சுவேதன, விபரசிததி, பிரலமப
விருததிரன, ஜமபன, பலன் முதலானோாகளும நமுசி, காலநே
பிரஹலாதனெனறுபோபெறறவன, லமபன, கிசோரன, ஸவா
பானு, அரிஷடனெனனும ராக்ஷஸராஜன முதலியோருமா
திதிபுததிராகளும கனுபுததிராகளுமாகிய அனேகமாயிரம அஸ
ரக கூடடஙகள பறபல ஆயுதஙகளைத தரிததுப பலவகை அ
களை அணிநதுகொணடு பறபலவாகனஙகளிலேறித தேவாகளுக
எதிராக நினறன அநத யுததததில தேவாகளும யுத
செயதுகொணடே அஸுராசனை எதிாததுச சென்றன
ஆதிதயாகள, வஸுககள, ருததிராகள, ஸாதயாகள, விஸ
தேவாகள, மருததுககள, இநதிரன, யமன, வருணன, சநதிர
குபேரன, மிகுநதசகதியுளள அஸவினிதேவாகள முதலா
தேவககூடடததாா அஸுராகளுடன வரிசையாகச சோந
மிகக பயஙகரமான யுததததைசசெயதனா தேவாகள, தைத
களையும தானவாகளையும யுததததில சநதிததனா தேவாகளு
அஸுராகளும நிரமபின அநதசசணடை பயஙகரமாக இரு
தது. அவவிரணடுசேனைகளுககும முதலில பொதுவானசண

நடந்தது கூர்மையான ஆயுதங்களை இறைத்துக்கொண்டே தேவா ஸுரர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துச்சென்றனர் தேவர்களை யும் கந்தர்வர்களையும் யக்ஷர்களையும் நாகர்களையும் சாரணர்களை யும் அஸுரர்கள் கொன்றனர் அந்தப்போரில் அஸுரர்களால் கொல்லப்படும் தேவக்கூட்டத்தார் ஸமாகத்தரும் ஈஸ்வரருமாகிய நாராயணரையே சரணமாக மனத்தினால்பற்றினர் அந்தச்சமயத் தில் ஈஸ்வரரான மஹாவிஷ்ணு தம்ஒளியினால் போர்க்களத்தைப் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு சங்க சக்ர கதாபாணியாக அவ்விடத் தில் ஆவிர்ப்பவித்தார் உலகங்களால் நமஸ்கரிக்கப்பெற்ற அந்த மஹாவிஷ்ணு கருடவாஹனமேறிவந்ததைக்கண்டு தேவர்கள் அனைவருமயுத்தத்தில்பயத்தைவிட்டு உத்ஸாஹத்தோடிருந்தனர் திரும்பவும் தேவர்களனைவரும் தைத்யதானவர்களுடன் போர் புரிந்தனர் அந்தயுத்தம் பயங்கரமும் நினைக்கவும் கூடாததும் மயிர்பொடிக்கச்செய்வதுமாயிருந்தது உக்ரமுள்ளவர்களான இந்திரன்முதலானதேவர்களனைவரும் யுத்தத்தில்அஸுரர்களை அடித்தனர் தேவர்களால்பீடிக்கப்பட்ட தைத்யதானவர்கள் ஓடி னர் பாரதனே! அந்தயுத்தத்தில் அஸுரர்களோடக்கண்டு, கால நேமியென்றுபிரஸித்திபெற்ற அஸுரன் எதிரில்தோன்றினன் நூறுகைகளும் நூறுவாய்களும் நூறுதலைகளுமுள்ளவனும் சிறப் புள்ளவனும் கொடியவனுமான காலநேமி நூறுகொடுமுடிகளை உடையமலைபோலச் சத்ருக்களை அடிப்பதற்காகநின்றான் ஸூர்ய னைப்போல ஜ்வலிக்கின்றகிரீடமும் ஒலிக்கின்றதோள்வளைகளுமுத லியஆபரணங்களும் புகைநிறமானகொடியும் செம்பட்டைநிற மானமீசையுமுடையவனாக வாயால் உதடுகளைக்கடித்துக்கொண்டு மூன்றுலோகங்களின் இடத்தையும் மறைக்கும் பெருந்தேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியிலிருக்குமதேவர்களைப் பயமுறுத் திப் பத்துத்திசைகளையுமறைத்து யமனைப்போலக்கோபித்து வாய் திறந்து எதிர்த்தோடிவந்தான் அந்தயுத்தத்தில் ஆயுதங்களை மிகுதியாகப் பிரயோகித்துத் தேவர்களைப்பீடித்தான் ஓடிப்போன தைத்யர்களும் தானவர்களும் திரும்பவும் தேவர்களனைவரையும் எதிர்த்துவந்தனர் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அவர்கள் கோபித்து யுத் தத்தில் தேவர்களைத்துன்பப்படுத்தினர் மஹாராஜாவே! காலநே மியினாலும் அஸுரர்களாலும் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினர் தேவர்கள் ஓடக்கண்டு அஸுரஸ்ரேஷ்டனான காலநேமி இந்திரன், யமன், வருணன், வாயு, குபேரன், ஸூர்யன்முதலானதேவர்களைத் தன் வன்மையி னால்ஜயித்து அவர்களின் வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டான்

காலநேமியெனனும பெரியஅஸுரன அவாகளெலலாரையும
விரைவிலவெனறபின, கருடவாஹனமேறிய பேரொளியோடு
இருககும விஷ்ணுவை ஆகாயததிறகணடான அவரைக கணட
வுடன கோபததினுல சிவநதகணகளுடன பயமுறுததி எதிாத
துசசென௱ன பாரதனே! அநத யுததததில அவவஸுர
ராஜன கோபததுடன நூறுகைகளையுமஓஙகி எலலாஅஸதிரங
களையும விஷ்ணுவின மாாபில எறிநதான மயனமுதலான
தைதயாகள தானவாகளனைவரும தமதமஆயுதஙகளையெடுத
துககொணடு விஷ்ணுவைததொடாநதனா அதிகபலசாலிக
ளான அஸுராகளால எலலாஆயுதஙகளாலும ஓஙகியடிககபபட
டும மலைஅசையாமலிருபபதைபபோல விஷ்ணு யுததததிலிருநது
அசையாமலிருநதாா அரசனே! காலநேமி மறுபடியுமகோபிதது
வேறு ஓாஉறுதியானகதையையோஙகி அககதையினுல விஷ்ணுவை
யும கருடனையும அடிததான மஹாவிஷ்ணுவானவா கருடன
களைததிருநததைககணடு சகராயுததததையெடுததுக காலநேமியின
நூறுதலைகளையும கைகளையும அறுததாா, யுதததிறகுவநத மற
றத தைதயதானவாகளனைவரையுமஅடிததாா, தேவாகளுககும
ரிஷிகளுககும அவரவாபதஙகளை அளிததாா பாரதனே! அப
போது ஹரியானவா மிககஅனபுடன அவரவாககுரியஅதிகாரங
களைத தேவாகளுககுக கொடுததுப பிரமமாவுடனகூடப பிரமம
லோகததுககுச்சென௱ா பிரபுவான நாராயணா பிரமமலோகத்
திலபிரவேசிததபிறகு பழமையான பரபபிரமமஸதானமும எலலா
வறறிறகும மேறபடடதுமான [1]நாராயணுஸரயததிலபிரவேசிதது
மஹரிஷிகளால துதிககபபெறறு ஆயிரமசிரஙகளுளளவராகி
யோகநிததிரைககு ஆரமபிததாா அழிவறறவரும முதலதேவ
ரும நிததியசரீரமுளளவருமான மஹாவிஷ்ணு உலகததைமாயை
யில மயஙகசசெயதுகொணடு நிததிரையில பரவசமடைநதவா
போல எககாலமும ஸுகமாகசசயனிததிருநதாா அமமஹாத
மா அவவாறு சயனிததிருககையில மானிடவருஷஎணணினுல
முபபததாறுலகஷமவருஷஙகள செனறன கிருதயுகமும திரேதா
யுகமும செனறு தவாபரயுகததினமுடிவில விழிததுககொணடாா
பிரமமாமுதலானதேவாகளாலும மஹரிஷிகளாலும துதிககப
படட மஹாவிஷ்ணு சயனததிலிருநதெழுநது பிரமமாதிதேவாக
ளோடுஙகூடத தேவகாரியததிறகாகத தேவசபைககுச செனறா
பாரதனே! மேருவினசிகரததில ஏறபடுததபபடடதும ஒளி
மிகுநததுமான அநதசசிறநதஸபையில அநததேவாகளனைவரும

[1] வைகுணடம.

பிரமமதேவருடனகூடப பிரவேசிததனா அஙகே போய அநதச
சபையில அவாகள உடகாாநதனா அபபோது, அநதசசபை
இரைசசலஅடஙகியிருநதது அநதசசபையில பூமிதேவி துயரத
தினல மெலிநதகுரலோடு பேசலுறருள 'தேவாகளே! பலசாலி
களான அரசாகளின சேனைகளினல மிகவுமநெருககபபடடு நான
துயரபபடடவளாக இருககிறேன எககாலமும பாரததினல ஶரம
மடைநதநான ஜீவிபபதே கடினமாயிருககிறது ஒவவொருநகரத
திலும கோடிககணககான சேனைகளசூழநத அரசனிருககிருன
தேசநதோறும ஆயிரமஆயிரமவீடுகள அடஙகின கிராமஙகள நூற
றுககணககாகஇருககினறன பலசாலிகளான அவவரசாகளின
அனேகமாயிரம சேனைகளாலும கிராமஙகளாலும நகரஙகளா
லும தேசஙகளாலும நான நெருககபபடடிருககிறேன ஆதலால,
எனசகதியினல நான ஜனஙகளைத தாஙகமுடியவிலலை அநதப
பிரஜைகளும தூராதமாககளான அஸுராகளால எககாலமும
ஹிமஸிககபபடுகினறனா' எனருள பூமிதேவிசொலலைக கேட
டுப பகவானன நாராயணா அபபோதே அநததேவாகளை
வருககும பூமியில அவதரிககுமபடி கடடளையிடடுத தாமும பூமி
யில வஸிகக மனததில நினைததா

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம

அாககாஹரணபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணவதாரத்தின் பால்யசரித்திரம்)

பிறகு,பகவானன விஷ்ணு வஸுதேவகுமாரராயிருநதுசெயத
காரியஙகளையெலலாம உனககுத தெளிவாகசசொலவேன முழு
துஙகேள. மஹாதமாவானவாஸுதேவருடையமஹிமையுமசரித
திரமும, தேவாகளுககும மனிதாகளுககும உலகஙகளுககும நன
மையைததருவன அபபா! ஸாவவியாபியுமபிரபுவும விசாலமான
கண்ணுளளவருமஈஸவரருமான அநதவிஷ்ணு தமதுவைகுணடத
தில எபபோது திருபதியடையவிலலையோ அபபோது பூமிககு
ஸுகததைசசெயயவும அஸுராகளையழிககவும (கருதி) மருத
துககள, வஸுககள, ஸூாயன, சநதிரன, கநதாவாகள, அபஸர
ஸுகள, ருததிராகள, ஆதிதயாகள, அஸவினிதேவாகள ஆகிய
தேவாகளை, 'உலகஙகளுககெலலாம ஈஸவராகளே! நீஙகள
மானிடலோகததிலபிறவுஙகள' எனறுகடடளையிடடுத திரியகஜாதி
முதலான எலலா ஜஙகமபபிராணிகளையும இவை உணடாககட

வனவெனறு ஸஙகலபிததுத தமககாகபபடைததா ஸாவஜ்ஞ
ரான தாமும யதுகுலததிலபிறநதா குழநதாய! புருஷோததம
ரானவிஷணு தமமைததாமாகவே பலஉருவஙகளாகசசெயது
கொணடு விளையாட்டிறகாக இவவுலகததில பசுககளைமேயததா
அஜாதசதருவே! அரசனே! அவா தமஇசசையினால பூமியில
அவதரிததவா பரதஸ்ரேஷ்டனே! குழநதாய! நான்உரைப
பதைக கேள ஜனாததனாஅவதரிககுமபோது ஸநதோஷத்தி
னால கடலகளகொநதளிததன மலைகள அசைநதன அகனிகள
புகையிலலாமல ஜவலிததன ஸுகமானகாறறுககளவீசின புழுதி
அடஙகியிருநதது கரஹஙகளும நக்ஷததிரஙகளும நனறுகபபிர
காசிததன ஆகாயததில தேவாகளின துநதுபிவாததியஙகள
மிகமுழஙகின அககாலததில தேவாகளவநது பூமாரிகளபொழிந்
தனா மஙகளவாககியஙகளினால மதுஸூதனரைத துதிததனா
அநதஅவதாரகாலததில மஹரிஷிகள ஸநதோஷததுடனவநத
னா அபபோது நாரதாமுதலான அநதரிஷிகளைககணடு கநதாவ
அபஸரஸ்ஸுகளினகூடடஙகள ஆடிபபாடின அபபோது ஆயிரங
கணகளையுடையவனும சிறநதமஹிமையுளளவனுமான தேவேந்
திரன கோவிநதனிடமவநது அநதமஹரிஷிகளைபபூஜிததது, 'உல
கஙகளைபபடைததவரானபகவான தமது திவயசகதியினால தேவா
களசெயயவேணடியகாரியஙகளையும தேவாகளுககு ஆகவேணடிய
நனமைகளையுஞசெயது திருமபவும தமதுலோகததுககுசசெலவா'
எனறுசொனனான, இவவாறுசொலலி ரிஷிகளுடனகூட மறுபடி
யும ஸவாககததுககுசசெனறான கணணபிரான அவாகள எலலா
ருககும விடைகொடுததனுபபித தமதுதிவயபராகவததை மறைத்
துககொணடு நநதகோபனவீடடில அனேகவருஷஙகள வஸித்
தாா பிறகு,ஒருகாலததில யசோதை வணடியினகீழே தூஙகிககொ
ணடிருநத அநதக குழநதையை விடடுவிடடு யமுனையாறறிறகுச
செனறாள அபபோது ஸ்ரீ கிருஷணபகவான,குழநதைவிளையாட்
டைநடிததுத தமது கைகாலகளைஉதறிககொணடு காலகளைமேலே
தூககி, காலினபெருவிரலால சகடததைபபுடைதது இனியகுரலாக
அழுதாா அநதசசிசுவான கணணன ஒறறைககாலால சகடத்
தை அஙகே தளளிவிடடு முலையுணணவிருமபிக கவிழநதுபடுதது
அழுதாா அஙகுளளஜனஙகள அநதககுழநதையினால உடைககப்
படடுக குடமும அசசும பாயும முறிநத சகடததைககணடு மிக
வியபபடைநதனா கமஸனபக்ஷததைச சோநத சகடாஸுரனை
உககிரமான சகதியுளள அநதக குழநதை படுததிருநதே கொனற
தெனனும பெரிய ஆசசரியததைச சூரஸேனதேசததாா நேரில

ணடனா பேருடனும பருததஸதனஙகளுமுடைய பூதனையென
வளும கொலலபபடடாள மஹாராஜனே! அதனபிறகு,
ருஷண பலராமா இருவரும ஆகாயததில சநதிரஸூாயாகள
ரணஙகளால ஒருவாகொருவா சேருவதுபோலச சோநது
வழநதொடஙகினா ராஜனே! அபபோது, மஹாஸாபபஙக
ாபபோனற புஜஙகளையுடைய ராமகிருஷணாகள அவவனததில
லவிடஙகளில முழஙகாலகளினல தவழநதும சிலவிடஙகளில
ளையாடியும எஙகுமபோவதனல அஙகஙகளில புழுதிகளைபபூசிக
காணடு விளஙகினா பாரதனே! கடையுமபோது தயிாப
பருககுககளைக குடிததுககொணடு அநதபபாலகோபாலா ஒரு
ால அவவிடததில மிகுதியானவெணணெயை விழுஙகிககொண
ருககையில கோபஸதிரீகளால காணபபடடனா பினபு, அவா
ா, கணணனைக கயிறறினல உரலிலகடடுவிததனா அநத உரலை
பபடியே இழுததுககொணடுபோன அநதச சிசுவினல இரணடு
ருதமரஙகள வேரோடும கிளைகளோடும முறிககபபடடன
ஃது ஆசசாியமாயிருநதது அதனபிறகு, ராமகிருஷணாிருவ
ம குழநதைபபருவததைத தாணடி அதே இடைசசேரியில ஏழு
பதுப பிளளைகளாயினா [1] காகபகஷஙகளோடுகூடிய அழகிய
கஙகளையுடைய ராமகிருஷணாகள ஒருவா நீலாமபரததையும்
றெருவா பீதாமபரததையும தாிததும ஒருவா பொனனிற
ான சாநதும மறறெருவா வெணணிறமானசாநதும அணிநதும
லையினல காதுககினிமையாக வாததியம வாசிததும கனறுகளை
மயததுககொணடிருநதனா அவாகள, காடடில [2] மூனறுதலை
கஙகளபோல விளஙகினா காதில மயிலதோகையையும சிர
ல இளநதளிாகளையும மாாபில [3] வனமாலையையுமதாிதத அவ
ருவரும கிளைததிருககும இரணடு ஆசசாமரததின போததுக
ாபோல விளஙகினா ராஜனே! தலையில தாமரைமலா சூடிக
றைறை யஜஞோபவீதமாகப போடடுககொணடும கையில தூக
ாடு சுரைககாயகளை வைததுககொணடும இடையாககுாிய புல்
ஙகுழலகளை ஊதிககொணடும, வனததில சிலவிடஙகளில தஙகி
சிலவிடஙகளில சோநதுவிளையாடியும தூஙகவேணடினபோது
டததில இலைபபரபபுககளில படுததும ஸநதோஷமாகப பல்
ஙகளில ஓடியும அழகான பெருவனததிறகு அலஙகாரமாகக
றுகளை மேயததுககொணடிருநதனா குநதிபுததிரனே! அதன
கு, வஸுதேவபுததிராகள இருவரும பிருநதாவனததிறகுச
னறு அஙகே ஆநிரைமேயததுவிளையாடினா

---

1 பககககுடுமி, சிறுபபாவெனபது உலகவழககு
2 இருபுறம சிறுபபாககளைசசோதது மூனறுதலையெனறது,
3 பகவானுககுரிய வைஜயநதியெனனும மாலை,

ஐமபததுமூனருவது அதயாயம

ஆரககாஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணசரித்திரத்தில் கம்ஸவதம் வரையில் சொல்லியது)

பினபு ஒருகால, அழகிய உருவமும சிறநத முகமுமுள
கணணபிரான, அநதஅழகானவனததில, மூததவரான பலரா
ரினறிச சஞசரிததா காகபக்ஷததைத தரிததவரும நீலநிறமு
ளவரும தாமரைமலாபோனற கணகளையுடையவரும சநதிர
நடுவில களஙகமிருபபதுபோலத திருமாாபினில ஸ்ரீவதஸமெ
னும மறுவுளளவரும கயிறறை யஜஞோபவீதமாகவுடையவரு
பீதகஆடை உடுததவரும உடமபில வெணசாநதை அணிநத
ரும கறுததும சுருணடுமிருககும குழலகளோடகூடியவரும அ
கும ஒளியுமுளளவருமான யௌவனபபருவததிலிருநத அநத
பிரபு, காாகாலததில ஒருவனததில தெனறறகாறறினுல அசையு
அழகானமயிலிறகோடு சிலவிடஙகளில பாடியும, சிலவிடஙகளி
ஆடியும, சிலவிடஙகளில விளையாடியும, சிலவிடஙகளில நகை
தும, பசுககளை உதஸாஹபபடுததுவதறகாக அநத இடையா
குரிய புலலாஙகுழலை மிககஇனிமையாக ஊதியும கோகுலததை
சோநத பசுககூடடததில சஞசரிததா பரதஶரேஷ்டனே! மஹா
பரபுவும விஷ்ணுவுமாகிய கிருஷ்ணபகவான மிகக அழகான அ
வனபபிரதேசததில வரிசைகளான காடுகளில ஸநதோஷமா
விளையாடிககொணடு பசுககளுடனகூடப போயககொணடிருக
யில, அவவனததிலுளள பாணடீரமெனனும ஆலமரததைககண
அதன நிழலில தஙக மனஙகொணடாா குறறமறறவனே! மு
கனறுமேயததவாகளும தமககு ஒததபிராயமுளளவாகளுமா
இடைபபிளளைகளுடனகூட அநதத தினமெலலாம முனபு தம
திவயலோகததிலிருநததுபோல மகிழநதிருநதாா அவவாறு வி
யாடிககொணடிருநத கணணனைப பாணடீரமெனனும ஆலம
தினகீழவஸிககும இடையாகளபலா உயாநதவிளையாடடுககளினு
மகிழவிததனா வனததில விருபபமுளள ஆயாகளில சிலா மன
களிததுபபாடினா மறறும சிலா கோபாலராகிய கிருஷ்ணபக
ளைபபறறியேகீதஙகள பாடினா அஙகே அவாகள பாடிககொ
டும இலைவாததியம வாசிததுககொணடிருககுமஸமயததில கிரு
ணன குழலையும சுரைககாய வீணையையும வாசிததாா இவவா
அநதக கிருஷ்ணபகவான இடையாகளுடன அனேக விளையா
டுககள விளையாடினுா குநதிபுததிரனே! அநத யௌவனபபரு

முளளகணணனால அநதவிளையாட்டுககாலததிலும உலகஙகளுககு நனமைசெயயபபட்டது பாரதனே! எலலாபபிராணிகளுமபாாக கையில வாஸுதேவா மடுவிலகுதிதது அஙகுளள அரவினபடத தினமேல நடனஞசெயதாா எலலாஜனஙகளுமபாாததிருககை யில காளியனெனனுமநாகததையடககிப பினபு கணணன பல ராமருடனவிளையாடினா ராஜனே! அபபோது கழுதைஉருவ மாகவநத தேனுகனெனனும கொடியஅஸுரன பனஙகாட்டில பலராமரால கொலலபபட்டான குநதிபுததிரனே! பினபு ஒரு கால, அழகியமுகஙகளோடுகூடிய ராமகிருஷணாகள மிகவிருததி யடைநதகோதனஙகளை மேயததுககொணடு வனததுககுபபோயி னா சததுருககளைததுயரபபடுததுகிறவாகளும தோலவியடை யாதவாகளுமான அவவிருவரும ஸநதோஷமாக உலகவழககபபடி விளையாடிககொணடும காடுகளைபபாாததுககொணடும கானிததுக கொணடும பாடிககொணடும மரஙகளிலுளள இலைகாய முதலிய வறறைபபறிததுககொணடும கனறுகளையும பசுககளையுமபேரிட்டு அழைததுககொணடும ஸஞசரிததனா தேவாகளாலுமபூஜிக்கப பெறற அவவிருதேவாகளும மானிடபபிறபபெனனும தீகைஷயை வஹிதது அநதஜாதிககுரியகுணஙகளபொருநதின விளையாட்டுக களுடன வனததிலதிரிநதனா இளமையிலும கோபாலாகளுடன இவவாறு விளையாடித்திரிநதனா சிறநத மஹிமைபொருநதிய வரும எலலாபபிராணிகளையும படைபபவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷண பகவான, அதனபிறகு, கோகுலததிறகுசசெனறு அஙகே இடைப பிளளைகளாறசெயயபபட்ட கிரியஜஞமெனனும கோவாததனகிரி பூஜையில தேவதாரூபததோடு பாயஸானனததைபபுஜிததாா அநத ரூபததைககணட கோபாலாகளனைவரும கிருஷணனையே பூஜிததனா அபபோது திவயரூபததைததரிதது தேவாகளால பூஜிககபபெறறாா பகைவரைபபீடிபபவனே! பசுககளைககாப பதறகாகக கோவாததனமெனனுமகுனறம இளைஞரானவாஸு தேவரால ஏழுநாளதூககிபபிடிககபபட்டது அபபோது, அநதச செயறகரிய காரியததைக கிருஷணன்விளையாட்டாகசசெயதாா பாரதனே! அஃது எலலாஉலகஙகளுககும மிககஆசசரியமாயிருந தது தேவாகளுககுராஜாவானஇநதிரன பூமிககுவநது கிருஷண னுககு வநதனமளிதது ஸநதோஷததுடன அவரை, '[1] கோவிந தா' எனறுசொலலி அவருககு ராஜயாபிஷேகஞசெயதான இந திரன கிருஷணனை, 'கோவிநதா!' எனறு அழைததுத தழுவிக

1 கோககளைககாபபவா

கொண்டு ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சென்றான் அதன் பிறகு, காளைவடி
மாகவந்த அரிஷ்டனென்றுபெயர்பெற்ற அஸுரனைக் கிருஷ்
ணன் பசுக்களின்நன்மைக்காகப் பராக்ரமத்தினுற்கொன்றார்
ராஜனே! அதன்பிறகு, கேசிஎன்னும்அஸுரன் குதிரையுரு
மாகவந்தான் பார்த்தனே! அவ்வாறு, பதினுயிரம்யானைபலமுள்
தாக வனத்திற்குவந்த அந்தக்குதிரையைத் தமது தாமரைமல
போன்றகையையே வஜ்ராயுதமாகக்கொண்டு மதுஸூதன
கொன்றார் அதன்பிறகு, மல்லனுகஇருந்த சாணூரனென்னும்
பெரிய அஸுரனைக்கொன்றார் பகைவரையழிப்பவனே! பார
தனே! எல்லாச்சேனைகளாலும்சூழப்பட்டுவந்த ஸுதாமனென்
னும் அரசனைக் கோவிந்தன் சிறுபிராயத்திற்கொன்றார் முஷ்டிக
னென்பவன் பலராமரால் கம்ஸஸபையில் எளிதாகக்கொல்லப்பட்
டான். பாரதனே! கம்ஸன் மந்திரிகளுடன்கூடவே கிருஷ்ணனு
அடிக்கப்பட்டான் பகைவர்களை அழிப்பவரான கண்ணபிரான்
எல்லாருமபார்த்திருக்கையில், கம்ஸனைக்கொன்று உக்ரஸேன
னுக்கு ராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்து தமதுதாயதந்தையரின் அடி
பணிந்தார் கண்ணபிரான் இப்படிப்பட்டகாரியங்களைச்செய்தவர்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

ஆரக்காஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணசரித்திரத் தொடர்ச்சி)

அதன்பிறகு, ராமகிருஷ்ணர்கள் ஸாந்தீபினியென்னும் ஆசா
ரியரிடம்சென்றனர் தாமந்தெரிந்தவரும் தாமத்தையனுஷ்டிப்ப
வருமாகிய அவ்விரண்டுமஹாத்மாக்களும் அவந்திதேசத்தில்
கடுமையான பிரம்மசரியவிரதத்தையனுஷ்டித்துக் குருவுக்குப்
பணிவிடைசெய்து அறுபத்துநான்கு இரவுபகல்களில் வேத
வேதாங்கங்களைக் கிரஹித்தனர் அந்த யாதவர்களிருவரும்
எழுத்து, எண், சங்கீதம், வைத்தியம், யானைப்பயிற்சி, குதி
ரைப்பயிற்சி இவற்றையெல்லாம் பன்னிரண்டு நாட்களில் கற்
றுக்கொண்டனர் தாமந்தெரிந்தவரும் தாமத்தையனுஷ்டிப்
பவருமாகிய அவ்விரண்டுவீரர்களும் தனுர்வேதங் கற்றுக்கொள்
வதற்காகத் திரும்பவும் ஸாந்தீபினியென்னும் ஆசாரியனை
அடைந்தனர் ராஜனே! அவ்விருவரும் விலவித்தையிற் சிறந்த
ஆசாரியரான ஸாந்தீபினியிடம்சென்று நமஸ்கரித்து அவரால்
கௌரவிக்கப்பெற்று அவந்திதேசத்திலிருந்துகொண்டே ஐம்பது

இராபபகலகளில *பததது அஙகஙகளோடுகூடிய தனுாவேததததை ரஹஸயஙகளுடனகூட மனததில செவவையாகபபதியுமபடி முற றுமகறறனா பிராமணஸரேஷடரான ஸாநதீபனி, அவாகள காரியம நிறைவேறினதைககணடு அவாகளிடம குருதக்ஷிணை கேடடாா ஸாநதீபினியானவா, ஸமாததரான கிருஷணனைப பாாதது, 'எனது புதரன இநதக கடலில மசசததினுல இழுததுக கொணடு போகபபடடான, திமிஙகிலததினுலவிழுஙகபபடட என புதலவனைக கொணடுவா, உனககு நனமைஉணடாகடடும' என று தமது பிரயோஜனததைக கேடடுக கொணடாா புததிரனைப பறறித துயரபபடட குருவுககாகக கிருஷணன, எவவுலகிலும மற றெவராலும செயறகரிய காரியததைபபறறியும பிரதிஜஞைசெய தாா பரதஸரேஷடனே! ஸாநதீபினியினபுததிரனை இழுததுக கொணடுபோன மதஸயமாகிய அஸுரன ராமகிருஷணாகளால கடலில கொலலபபடடான வெகுகாலததுககுமுன இறநது போயிருநத ஸாநதீபினி புதரன அளவறறமஹிமையுளள கிருஷண னுடைய அநுகரஹததினுல அபபோது மறுபடியும சரீரததுடன பிழைததுவநதான செயயவும நினைககவும்முடியாத அநத மிகப பெரிய புதுமையைககணடு எலலாஜனஙகளுககும ஆசசரியம உணடாயிறறு ராமகிருஷணாகள குருவுககு உயாநதஆசனங களையும பசுககளையும குதிரைகளையும தனமுதலிய எலலாவறறை யும தக்ஷிணையாககொடுததனா சாயுதததததிலும பரிகாயுதச சணடையிலும எலலா அஸதரவிததைகளிலும கிருஷணன எல லாருககும முதனமையடைநதா எலலாஉலகஙகளிலும பெயா பெறறா எலலாரததினஙகளினுலும அலஙகரிககபபடடு ஆதித தனைபபோலபபிரகாசிககும தேவேநதிர ரதததில நாராயணரைத தவிர வேறுயாா ஏறவாா? இநதிரனுடைய ஒபபறற ஸாரதியும அனபுளளவனும ஹிதனுமாகிய மாதலி புருஷோததமரைத தவிர வேறுயாருககுக கடிவாளமபிடிததுவிடுவான?

* 1. சாரி=ஒறறைககாலால நடபபது 2 ஸதானம=விலலாளிநிற றல 3 நியாயம=கததிசசணடையில்..... பலவிதமாகமாறறுவது 4 பிரவிசாரம=அஸதிரஙகளையும பாணஙகளையும விடுமபோது தககபடி அஙகஙகளை அமைததுககொளவது, 5 ஸௌஷடவம=இடுபபு, முழங கால, முழஙகை, தோள, தலை, இவைகள் சமமாகநிறபதும மாாபுஉயாந திருபபதும 6 கரணம=பாணததை ஏவுபபது விடுபபது முதலியன 7 வியாயாமம=தேகபபயிறசி, 8 மணடலம=மேலேசொனன சாரி களைக கூடடுவது 9 கதி=நடை 10 ஆஸனம=இலககைபபாாபபதற காகப பலவகைகளாக உடகாாதல

அபபா! யுதிஷடிரா! போஜராஜனமகனுன கமஸனும, அஸதர விததையிலும தேகவனமையிலும சூரததனததிலும காாததவீா யாாஜுனனுககுச சமானமாயிருநதவன போஜராஜனுன உகர ஸேனனபுதலவனும போஜராஜாகளின வமசததைச சிறபபிதத வனுமாகிய அநதக கமஸனைககணடு மறற அரசாகள கருடனைக் கணட நாகஙகளைபபோல நடுஙகினா பாரதனே! விறகளாலும கததிகளாலும கூாமையான பிராஸாயுதஙகளாலும சிதரயுததம செயபவாகளான காலாடகள நூறுலக்ஷமபோ அவனிடமிருநத னா யுததததில பினவாஙகாத சூராகள எடடுலக்ஷமபோகள கமஸனிடமிருநதனா யுதிஷடிரா! அவனுடைய கொடிகள பொன மயமானவை, அவனுடையதோகள உயாநத பொறகசசை கட டினவைகள, யானைகளும அவவாறே, அவன சேனை அவவளவு பெரிது விறகளாலும கததிகளாலும கூாமையான பிராஸாயுதங களாலும சிதரயுததஞசெயயும வீராகள ஏறுமகுதிரைகள, பலாச மலாபோலச சிவநத நிறமுளளவை, பதினுயிரமிருநதன யுதிஷ டிரா! கமஸனுககுஸஹோதரனுன ஸுநாமாஎனபவனைச சோநத தும யாராலும புஜவலிமையினுல ஜயிககமுடியாததும சிறநதகுதி ரைககாராகள ஏறியதுமாகிய குதிரைககூடடிகளின மறறொரு பெரியசேனை இருநதது அநத ஸுநாமாவெனபவன கமஸனை நாறபுறமுஙகாததான அவவனுசேனை [1]மிஶரகம எனனபபடடது; அறுபதினுயிரமெனறு கணககிடபபடடது யுதிஷடிரா! கமஸ னுடைய கோபமே பெரியவேகமாகவும, கொடிகளே தீவுகளி லுளள பெருமரஙகளாகவும, மதயானைகளே பெரியமுதலைகளாக வும ஆயுதககூடடஙகளே நுரைக்கூடடஙகளாகவும, குதிரைக காரரின ஓடடமே பெருவெளளமாகவும, குணடுகளும பரிகாயுதங களுமே மீனகளாகவும, பலவிதைகக கவசஙகளே பாசிகளாகவும தோகளும யானைகளுமே பெருஞசுழலகளாகவும, பலவகை உதிரங களே சேறுகளாகவும, விசிதரமான விறகளே அலைகளாகவும, தோககுதிரைகளே கலஙகினமடுக்களாகவும, யுததவீராகளினகா ஜனமே சததமாகவுமுடையதும் யமனென னுங கடலிறசேருவதும் பயஙகரமுமான போரென்னும் மஹாநதியைத தாணடிக கமஸ னைககொலலுகிறவன நாராயணனைத தவிர மறறவன எவனிருக்கி றுன? பாரதனே! இநதகிருஷணன இநதிரனுடைய ரததத்தி லிருநது கமஸனுடைய அநதச்சேனைகளை மஹாமேகஙகளைககாறறு அடிபபதுபோல ஊதிவிடடாா, பிறகு, மநதிரிகளுடனகூட ஸபை யில வீறறிருநத கமஸனையும் அவனைசசோநதவாகளையும கொனறு ஜயததைககொணடுவநதாா இநதிரனுககிளையவரான கிருஷணபக

[1] நாலவகைச்சேனைகளும கலநதது

ருக்கும அவவாறே சொலலி உடனே கருடனமேலேறி, சஙகத
தயும சககரததையும கதையையும கததியையும தரிததுக
காணடு தேவகாரியமசெயயச சென்றார அடுததவரைககை
டாத விஷ்ணுவாகிய அநதக கிருஷ்ணபகவான சததருவைக
கொலவதறகாகச செலலுமபோது இநதிரனமுதலானதேவாகள
னமகிழநது துதிததுககொணடே பினசெனறனா நரகாஸுர
சசோநத அஸுரததலைவாகளையும கொடியராக்ஷஸாகளையும
கொன்றபிறகு, முரனுடைய அருகில கததிகட்டின வலைகள
ஆயிரததைககணடனா அநத வலைகளை அஸதரததினால
ணிதது முரனையும அவனபுததிராகளையுமகொனறு மலைககூட
ஙகளைககடநது நிசுமபனை அடிததாா ஆயிரமபேரை ஒருவனாக
திாககததிறமையுளளவனும எலலாததேவாகளையும அடிதத
னும சிறநத பலபராககிரமமுளளவனுமான ஹயகரீவனெனனும
ஸுரனைககொன்றார அளவறறசகதியுளளவரும யாராலும
வலலமுடியாதவரும யாதவாகளெலலாரையும சிறபபிககினற
ரும தேவகிபுததிரருமான கிருஷ்ணபகவான, எஙகும ஜலபபிர
ாகமிரமபின லோஹிதகஙகையின நடுவில விரூபாக்ஷனென
ும அஸுரனைக கொன்றார

அதனபிறகு, ஒளியினால ஜவலிபபதுபோன்ற பிராகஜயோதிஷ
மனனுமநகரைஅடைநதாா. அஙகே யுததம நடநதது பாரதனே!
றநதசகதியுளளவனும பூமிபுதரனுமாகிய அநதநரகாஸுரனு
ன தேவேநதிரனுடையகுணடலததுககாக மிகபபயஙகரமான
ணடை நடநதது பலததிலமிகுநத மதுஸூதனா தமதுசகதி
னால சறறு நேரம நரகாஸுரனை விளையாடவிடடு அவனசகரா
ததை எடுததவுடன அநதசசகராயுதததினாலகொன்றார வஜரா
ததினால அடிபடட விருததிராஸுரன தலைபோலச சகராயுதத
னால அடிககபபடட நரகாஸுரனுடைய தலை தேகததைவிடடு
டனே கீழேவிழுநதது பூமிதேவி தனமகன விழுநதுபோன
தைககணடு தானே குணடலஙகளைக கொணடுவநது சிறநதகைகளை
டைய கணணனைபபாாதது, 'மதுவைக கொன்றவரே! இநத
ன உமமாலேயே படைககபபடடான், உமமாலேயே கொல
பபடடான நீா எபபடிநினைககிறீரோ அபபடிவிளையாடுமே அவ
னுடையஸநததிகளை மடடும காபபாறறும்' என்று சொன்னாள
தறகு வாஸுதேவா, 'மஹாதமாககளான தேவாகளுககும
முனிவாகளுககும பிதருககளுககும மறறுமுளள பிராணிகளுக
கும பயஙகரனும பிராமணதவேஷியும மனிதாகளில இழிவானவ
னும உலகததினால வெறுககபபடடவனும் 'தேவாகளுககும உல

களுக்கும் முள்ளைப்போல உறுத்துகிறவனுமான உன்புதல்வ
உலகமெல்லாம் நமஸ்கரிக்கத்தக்க அதிதிதேவியைத் தன்பல
தினால் பீடித்தான், அவளுடைய குண்டலங்களைக் காவத்தினால் அ
ஹரித்தான் அதினால் அவன் கொல்லப்பட்டான் பெண்ணரசியே
நான் செய்ததைப்பற்றி நீ வருத்தப்படவேண்டாம் உன்புத்திர
உன்னுடைய மஹிமையினால் மேலான கதியை அடைந்தா
மேன்மை பொருந்தியவளே! உன்னுடைய சுமையைத்தான் இற
கினேன், ஆதலால், நீ செல்' என்று சொன்னார்

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்

ஆக்க்ராஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குத் திருப்பி வந்தது)

ஸத்யபாமையைத் துணையாகவுடைய கிருஷ்ணன் பூமியின்
புத்ரனாகிய நரகனைக்கொன்று திக்குப்பாலகர்களுடன்கூட நரக
டையபட்டணத்தைப்பார்த்தார் பிறகு, சிறந்தசக்தியுள்ள அ
நரகனுடைய கிருஹத்தையடைந்து அளவற்ற தனங்களையும், அ
னிபோலவும் சந்திரன்போலவும் பிரகாசிக்கும்மணிகளும் முத்து
களும் பவழங்களும் வைடூரியங்களும் முதலான பலவகை ரத்தின
களையும், பெரியவும் சிறியவுமான ஸ்ரீரயகாந்தக்கற்களையும், ப
க்கற்களையும், ஜாம்பூநதமென்றும் சாதகும்பமென்றும் சொல்ல
படும் பொன்வகைகளையும் பார்த்தார் அவனுடைய அந்தப்புர
பொன்னிறமும் வெண்ணிறமுமாக அழகாயிருந்தது நரகனகி
ஹத்தில் அளவற்ற தனம் மிகுதியாகக் காணப்பட்டது அவ்வள
தனப்பெருக்கை யக்ஷராஜாவான குபேரனுடைய கிருஹத்திலு
தேவேந்திரனுடைய கிருஹத்திலும் இதற்குமுன் யாரும் கண
தில்லை தேவகூட்டங்களோடுகூடிய தேவேந்திரன், நரகனு
நிசும்பனும் கொல்லப்பட்ட பிறகு அதிதியின் ரத்னகுண்டல
களை வாங்கிக்கொண்டு வீற்றிருந்த யதுநாதரிடம், 'ஜனா
தனரே! பொற்கொடிகள் அணிந்து பொற்கச்சைகள் கட
அங்குசங்களோடுகூடியவையும் சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவையு
பயத்தைத்தரும் உருவமுள்ளவையுமான இருபதினாயிரம் யானை
கள் இருக்கின்றன பலவகையான வெள்ளை வஸ்திரங்களினா
செய்யப்பட்ட கொடிகளோடும் பவழங்களினால் செய்யப்பட
சேணங்களோடும்கூடிய நாற்பதினாயிரம் யானைகளும் பலதேச
களிலுண்டான எட்டுலக்ஷம் உயர்ந்தகுதிரைகளும் இருக்கின்றன
பகைவரை ஸம்ஹரிப்பவரே! ஜனார்த்தனரே! உமக்கு விருப்பமிரு

ால் நீர் தாமமாகச் சமபாதிதத மூனறுலோகஙகளுககும் சிறநத
ிநதததனஙகளையெலலாம பழகஙபபடட காளைமாடுகளினமே
லேறறி உமது துவாரகாபுரியில சோபபிககிறேன' எனறுசொன
றன தேவாகளிடததிலும கநதாவாகளிடததிலும அஸுரா
ளிடததிலுமுளள பொனகளும மணிகளும நரகன ஆீரணமனையி
ிருநதன இநதிரன அவையெலலாவறறையும மணிபாவததைை
ும கருடனமேலேறறிக கிருஷணனுடனகூடத திருமபிசசென
ின பொனனினாலலஙகரிககபபடட விதானஙகளோடுகூடிய
ாளிகைகள விளஙகும அநதமணிககுனறு பலநிறஙகளான மேகங
ள சோநதாறபோல விளஙகிறது அதில ரததினபபடிகள கட
ன பெரியமாளிகைகளிருநதன கநதாவஸரேஷடாகளும தேவ
ரேஷடாகளுமாகிய இவாகளுடையஅனபுளள புததிரிகளாகிய
பணணாரசிகள அவறறிலிருநதுகொணடு மதுஸூதனரைக கண
டனா ஒறறைபபினனலான சடையைத தரிததுக காஷாய
டுததுத தவததிலிருபபவரான அநதபபெணகளனைவரும ஸவா
கததுககுரிகரான இடததிலிருபபவரும தோலவியடையாத
ஹாவீரருமான கிருஷணனைச சூழநதுகொணடனா அபபோது,
வததின கடுமையினாலுணடான துயரம எவவளவும அவாகளைப
ாதிககவிலலை தாமரைமலருககொபபான கணகளையுடைய அந
ப பெணகளனைவரும வெணமையானவஸதிரஙகளையும படுக
ளையும உடுததுககொணடு, புலனகளை நடததுகிறவரும இநத
ாதவசிஙகமுமான கிருஷணனிடமவநது கரஙகுவிததது, 'ஓ!
ுருஷோததமரே! 'தேவாகளுடைய காரியததைச சாதிபபதற
ாகக கிருஷணன வரபபோகிறாா அவா பூமியினபுததிரனான
ரகன, நிசுமபன, முரனு,* ஹயகரீவன, பஞசஜனனெனனும
ுஸூராகளையும அவாகளசேனைகளையும வதஞசெயது அளவறற
னததை அடையபபோகிறாா அவா சொறபகாலததில உங
ளைச சிறையிலிருநது மீடபாா' எனறு நாரதா எஙகளுககுச
சொனனாா சிறநத ஞானியும தேவரிஷியுமாகிய அவா இவவாறு
சொலலிசசெனறாா நாஙகள எபபோதும உமமையே நினைத
துககொணடு கடுநதவஞசெயகிறோம புருஷஸரேஷடரே! இநதக
கெட்டகாலநதாணடி, சிறநதகைகளையுடைய மாதவரை எப
போது காணபோமெனறு மனததில எணணமிடடுககொணடு
அஸூராகளால காவலகாககபபடடு எககாலமும தவஞசெயது
வருகிறோம அதனபிறகு, எஙகளவிருபபததைச செயவதறகாக
வாயுபகவானவநது, 'நாரதா சொனனதுசொனனபடியே சீக
கிரததில நடககும' எனறுசொனனாா'• எனறுசொனனாாகள.

அநதச சிறநதபெணகளின முனனிலேயில விருஷபப பாாவை
யுடையவராயிருநத கணணனேத தேவாகளும கநதாவாகளும பசு
களினமுனனிறகும மஹாவிருஷபமபோலக கணடனா. அநத
பெணகள, சநதிரனுககொபபான அவருடைய முகததைதக்கண
கணமலாநது மனஙகளிததுச சிறநதகைகளேயுடைய அநதப ப
வானேபபாாதது, 'ஓ! எடுததவிரதம தவறுதவரே! வாயுபகவ
னும எலலாபபிராணிகளுககும நனமையைககருதின நாரதமஹ
ரிஷியும முனனா இஙகே எஙகளேபபாாதது, 'சஙகம சககர
கதைவாளேநதின மஹாவிஷணுவான நாராயணா பூமியின பு
திரனுன நரகனேக கொனறபிறகு உஙகளுககுக கணவராவா எ
பது திணணம' எனறும சொனனுாகள ரிஷிஶரேஷடரு
முதனமையான மஹாதமாவுமான அநத நாரதரினசொறப
எஙகளுககு உணமையாக நீா பாததாவாகவேணடும இஃது எ
களபாககியம பகைவரையடககுகிறவரே! கேளவிககுப பிரியம
யிருநதவரைக காடசிககுப பிரியராகபபாாககிறேும எனப
ஸநதோஷமானது இநதமஹாதமாவான (உமமைக) கணட
னுல நாஙகள கிருதாாததாகளானேும' எனறு கூறினா

யாதவஶரேஷடரான கிருஷணன, மதனனுல மயஙுறறிரு
கும அநதபபெணகளனைவரையும நோககி, 'விசாலமானகணகளே
யுடைய பெணகளே! நீஙகளகேடபதெலலாம உஙகளுககுநேரும
எனறு மறுமொழியுரைததாா. உடனே, தேவகிபுததிரரா
பகவான ரததினஙகளுடனும தனககுவியலகளுடனுமகூடவே
அநதப பெணகளெலலாரையும கருடனமேலேறறிவைததா
தேவேநதிரனுககு இளையஸஹோதரரான அநதககணணபிரா
பகூஷிகள யானைகள புலிகளமுதலான துஷடமிருகஙகளும ஸா
பஙகளும குரஙகுகளும மானகளும பனறிகளும புளளிமா
களும கூடடஙகூடடஙகளாகநிறைநதிருபபதும, கறகளும க
பாறைகளும தாழவரைகளும உயாநதசிகரஙகளுமுடையதுப
விசிததிரமான மயிலகள நிறைநதிருபபதுமான மணிபாவததை
எலலாபபிராணிகளும பாாததிருககுமபோதே போததுககருட
மேலவைததாா பெருமலைசசிகரமபோனற அநதககருடன மஹ
பலசாலிகளான கிருஷணனேயும பலராமரையும இநதிரனேயும தூ
கிககொணடு தமவனமையுளள சிறகுகளேவிரிதது மலைசசிகரஙகளே
இடிததும மரஙகளைபபெயாததும எலலாததிசைகளிலும பேரொ
லியைஉணடாககினுா வீரனே! பகைவரைவெலலுகிறவராகிய க
டன வைஶவாநரமாாககமெனறுசொலலபபடட நகூததிரவீதியி
சென்று பெரியமேகஙகளேஇழுததாா தமஒளியினுல நவகரஹ

கள, இருபததேழுநக்ஷததிரககூட்டஙகள, மறறுததனிததநக்ஷத திரஙகள, ஸபதரிஷிகள, அஸவினிதேவாகள இவாகளின ஒளிகளே யெல்லாம மறைததுமிககபுணணிய ஸதானமாகிய தேவலோகத தைச சோநதா அநதபபிரபுவான ஜனாததனா பலராமரோடு இநதிரனுடையமாளிகையைசசோநதவுடன கருடனைவிட்டுஇறஙகி அதிதிதேவியினபாதஙகளை வநதனஞசெயது எல்லாததேவாகளா லும பிரமமா தக்ஷாமுதலான ஸருஷ்டிகாததாகளாலும பூஜிககப பெறறவராக அதிதிதேவிககுத திவயகுணடலஙகளேயும சிறநத ரததனஙகளேயும கொடுததார

அதிதிதேவியும அவறறையெல்லாம பெறறுககொணடு மனத துயரமநீஙகினவளாகி இநதிரனுககுஇளேயஸஹோதரரான கணண பிரானேயும பலராமரையும கொணடாடினள தேவேநதிரனுடைய மனேவியான இநதிராணி, கிருஷ்ணனமனேவியான ஸததியபாமை யைக கைபபிடிததழைததுககொணடு அதிதியினிடம காணபித தாள துயரமதீரநத அநததேவமாதாவான அதிதிதேவி, கிரு ஷ்ணனுககுப பிரியம செயயககருதி அநதஸததியபாமையைப பாாதது, 'அழகியமுகமுளள பெணணரசியே! கிருஷ்ணன பூமி யினமீதிருககும வரையில உனககு மூபபுவராமல உடமபில எல்லாவகையான நல்லமணஙகளும பொருநதியிருபபாய' என்று வரமளிததாள அழகிய இடையுள்ள ஸததியபாமை இநதி ராணிககு விடைகொடுதது அவளிடததில தானுமவிடைபெறறுக கிருஷ்ணனுடையகிரஹததுககுச சென்றாள சததுருககளேயடககு கிறவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன தேவாகளால பூஜிககபபெறறு மஹ ரிஷிகளினகூட்டஙகளினல அனுஸரிககபபட்டவராகத தேவலோ கததிலிருநது துவாரகைககுச சென்றா தேவாகளுககெல்லாம ஶ்ரேஷ்டரும சிறநத கைகளேயுடையவருமாகிய கணணபிரான தூர மானமாாககததை விரைவாகததாணடிக கோட்டையின முன வாயிலே அடைநதார

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

ஆக்காஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துவாரகாநகரத்தையும் கிருஷ்ணனுடைய அந்தப்புரஸ்திரீ களின்கிருகங்களேயும் வர்ணித்தது.)

பிரபுவும நாராயணனுமான கிருஷ்ணன அநதத துவாரகா புரியைககணடு களிபபுறறு எல்லாபபொருளகளோடும நகரபபிர வேசஞ செயய ஆரமபிததார. துவாரகாபுரியின நாறபுறஙகளி

னும பலவகை மலாகளும கனிகளுமுள்ளவையும அனேக ஜனஙக
ளுள்ளவையுமான அழகிய அனேகந தோட்டஙகளைக கணடா.
சூரியனைபபோலவும சநதிரனைபபோலவும பிரகாசிககினறவையும
மேருமலையின சிகரஙகள போனறவையுமான மாளிகைகளநிரமபி
அழகாயிருப்பதும, தாமரைகளின வரிசைகளநிரமபினவையும
ஹமஸஙகளால அடையபபட்ட தணணீரோடு கூடியவையும
கஙகைநதிககும ஸிநதுநதிககும ஒபபானவையுமான அகழிகளி
லைசோபிபபதும, சூரியனைபபோலப பிரகாசிபபதும ஆகாயத்
தினமேல எட்டியிருபபதுமான வெணமதிலினால மேகஙகளசூழநத
ஆகாயமபோல விளஙகுவதுமாக விசுவகாமாவினால செயயபபட்ட
அழகிய துவாரகாநகரியைக கணடா நநதனவனததிறகும மிச
ரகமெனனும தேவோததியான வனததிறகும சமானமான வனங
களோடு, அதிகமாகச சஙகீதகோஷமும சிறநத பொனமாளிகை
களும நிரமபி ஜனஙகளுககு ஸநதோஷகரமாக அநதசசிறநத
நகரம விசுவகாமாவினால ஸவயமாகவே உணடாககபபட்டது.
எலலாநகரஙகளுககும மேலான அநதநகரததில, கொடிகள தூக்
கிக கட்டியிருபபதனால பறபபவைபோனறவையும பொனமயமா
யிருபபதனால மேருமலையின சிகரஙகளபோலப பிரகாசிபபவை
மான புகழபெறற யாதவாகளின மாளிகைகளைககணடு, மகிமை
பெறற இநதிரன மகிழநதான வெளளைபூசி வெளுததசிகரங
களோடு கூடியவையும பொனனால அலஙகரிககபபட்டவையும,
மேருமலையின கொடுமுடிகளபோலபபெரியமேலமாளிகைகளோடு
கூடியவையும, எலலா ரததினஙகளுமுள்ளவையும, [1] ஹாமியம,
[2] அாததசநதிரம, [3] நிாயோகம, [4] பஞசரம எனனும கட்டடங்க
ளோடுகூடியவையும, யநதிரசாலைகள நிரமபினவையும, ரதனமும்
பொனனுமசோநத தளவரிசைகளும சுணணமபுககுழமபு பூசின
தரைகளுமிருபபதனால பலநிறககறகளோடுகூடிய மலைகளபோ
லிருபபவையும, பொனமயமான வாயிறபடிகளும வைடூரியக்
கலலாலாகிய தாழகளுமுடையவையும, எலலாக காலஙகளிலும்
ஸுகமான காறறுளளவையும, மிககவிலைபெறற சாமானகளுளள
வையும, அழகியதாழவரைகளாலும கொடுமுடிகளாலும சோபிக்
கினற குனறுகளுககொபபானவையும, ஐநதுநிறஙகளுளள புஷப
வாஷஙகள நிரமபினவையுமான கிருகஙகளினாலும மேகமுழக்
கமபோனற ஜனகோஷஙகளினாலும அநநகரமானது போகவதி

1 விசாலமான மேலமாடி 2 அாததசநதிரன வடிவாயிருப்பது.
3 கொடுஙகை அதாவது மேல வளைவான கட்டடம
4 கூடுபோலக கமபிகளால செயயபபட்ட கட்டடம.

னனும நாகலோகநகரமபோல இருநதது கிருஷணனுடைய வெணகொடியே ஐராவதமும, யாதவாகளின ஆயுதஙகளே வான விறகளும, வீராகளான யாதவாகளே மயிலகளும, அனேகமாயி ரம ஸதிரீகளே மினனலகளும, கிருஷணனும இநதிரனுமே மேக தேவதைகளுமாகவுடைய வீடுகளெனனும மேகஙகளினுல அலங கரிககபபடட துவாரகாநகரானது மேகஙகளால மூடபபடட ஆகாயமபோல மிகக அழகாயிருநதது அவாகள, நானகுயோஜனை நீளமும அவவளவே அகலமும சிறநததனஙகள நிரமபின தும உயாநத மேலமாளிகைககளோடு கூடியதும சிறியசெயகுன றுகளோடுகூடியதுமாக விஸவகாமாவினுற செயயபபடட கிருஷண பகவானுடைய மாளிகையைக கணடனா சுறறிலும ஒருயோ ஜனைவிஸதாரம இடமுளள அநதககிருஷணனது மாளிகையைச சிறநதமஹிமையுளள விசுவகாமாவானவன இநதிரனுடைய கட டளையினுற செயதான. மேருமலையின சிகரமபோல உயரமும பொனமயமுமான ருகமிணியினுடைய சிறநதகிருஹமும மிகச சிறநதமஹிமையுளள விசுவகாமாவினுலேயே செயயபபடடது எபபோதும வெணணிறமான கிருஹததிலேயே வஸிபபவளான ஸததியபாமையின கிருஹமும, பலநிறமான ரததினஙகளி ழைதத படிகளுளளதும '1 சீதவான' எனறு பெயருளளதுமாக மேகமமுதலிய மறைவுநீஙகிய ஸூாயனைபபோல பிரகாசிககும பதினுறு பெரிய கொடிகளகடடி அலஙகரிததது முதனமையான இடததில தனிததுத தெரியுமபடி கடடபபடடது அதேஇடத தில பலநிறமான ரததினஙகளின ஒளிகள எஙகுமவயாபிபபதனுல மூனறுலோகஙகளையும பிரகாசபபடுததுவதும அலஙகாரஞசெய யபபடடதும எலலாமாளிகைகளிலுமமுதனமையுமான ஜாமப வதியின கிருஹமிருநதது அவவிரணடு கிருஹஙகளுககுமிடையில (=ஸததியபாமையின வீடடிறகும ஜாமபவதியின வீடடிறகு மிடையில) கைலாஸசிகரமபோனறவெணணிறமான பிரகாசமுடை யதும ஜவலிககினற அககினியைபபோல விளஙகுகிற பொனமய மான சிகரஙகளையுடையதும மேருவெனறு பெயாபெறறதுமான ஒருகிருஹம கடலுககு ஒபபாக விசுவகாமாவினுல செயயபபெற றிருநதது அதில காநதாரதேசததரசன மகளும குலததிலுயாநத வளுமான ஸுகேசியெனறு பெயாபெறறமனைவி கிருஷணனுல வைககபபடடிருநதாள சிறநத கைகளையுடைய தாமராஜாவே! தாமரைமலா நிறமுளளதும அதிகப பிரகாசமுளளதும மிகக உயரமுமான பதமகூடமெனறு பெயாபெறற கிருகமானது

1 குளிர்சசியுளளது

ஸ‍ுபரபையென்னும் கிருஷ்ணன் மனைவியினுடையது. கௌரவ ஶ்ரேஷ்டனே! ஸூர்யப்ரபம் என்று பிரசித்தமாகச் சொல்லப் படும் சிறந்தமாளிகையானது சார்ங்கபாணியினால் லக்ஷ்மணையென் னும் மனைவிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பாரதனே! உயர்ந்த வைடூரியகற்களின் ஒளியும் பச்சைக்கற்களின் ஒளியும் நிரம்பின தும் வெண்மையான பலகணிக்கம்பிகள் வைக்கப்பட்டதும், 'ஹரி' என்று எல்லாராலும் சொல்லப்பட்டதும் தேவர்களா லும் ரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டதும் எல்லாவீடுகளுக்கும் அலங் காரமானதுமாகிய மாளிகை ஸுமித்ரவிஜயையென்னும் கிருஷ் ணன்மனைவி இருக்குமிடம். அவள் அங்கே கிருஷ்ணனால் வைக் கப்பட்டாள். எல்லா மாளிகைகளிலும் முதன்மையானதும், 'கேதுமான்' என்று பெயர்பெற்றதுமான கிருஷ்ணன்மனைவி யின் கிருஹம் எல்லாச்சிறப்பிகளுஞ்சேர்ந்து கட்டியது. 'விரஜம்' என்று பெயர்பெற்றதும், 'ரஜஸ்' என்று சொல்லப்பட்ட அழுக்கில்லாமையால் அப்பெயருக்கு ஒத்ததும், மஹாத்மாவான கிருஷ்ணனை யாவரும் வந்து பார்க்குமிடமும், அங்குள்ள எல்லா அரண்மனைகளிலும் சிறந்ததும், ஒருயோஜனைவிஸ்தாரமான சுற்று ப்ரதேசமுள்ளதும், எல்லாரத்தினங்களும் நிரம்பினதுமான அந் தக்கிருஹத்தைப் பிரபுவுக்காக விஶ்வகர்மா தானேசெய்தான். அவர்களுடைய கிருஹங்களெல்லாம் பொன்மயமான கொடிமரங் களும் கொடிகளும் கட்டினவையாகச் செய்யப்பட்டிருந்தன. கண்ணனுடைய கிருஹத்துக்குக் கொடிகளே வழிகாட்டுகின் றவை. அங்குள்ள எல்லாருடைய கிருஹங்களிலும் மணிகளின் கோவைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அறுபது பனையுயரமுள்ளதும் அரையோஜனைவிஸ்தாரமுள்ளதும் கின்னரர்களின் ஸங்கீதகோஷ முள்ளதும் மூன்றுலோகங்களிலும் பெயர்பெற்றதும் 'இந்திரத் யும்னம்' என்னும் தடாகமுள்ளதுமான ஹம்ஸகூட சிகரத்தை யும், ஸூர்யனுடைய மார்க்கத்தையும் எட்டினதும் எல்லா ஜோதிக்கொடிகளும் பிரகாசிப்பதனால் ஒளியுள்ளதும் தேவர்க ளிருக்குமிடமும் மூன்றுலோகங்களிலும் பெயர்பெற்றதுமாகிய மேருமலைச் சிகரத்தையும், எல்லாஜனங்களும் பார்த்திருக்கை யில், அளவற்ற மஹிமையுள்ள யாதவ சிங்கமான கிருஷ்ணன் பெயர்த்துப் பிரயத்தனத்துடன் தம்மிருப்பிடம் கொண்டு வந்தது, வைஜயந்தமென்னும் இந்திரன் கிருஹத்தைப்போன்ற பெரிய மாளிகையை முன்னமே செய்துகொண்டார். பகை வரைத் துன்பப்படுத்துகிறவரான கிருஷ்ணனால் இந்திரன்வீட்டுத் தோட்டத்திலிருந்து கொண்டுவந்த பாரிஜாதம்ரமும், அங்கேயே

ாட்டப்பட்டிருந்தது. அனேகநூறு முழஆளவுள்ள பொன
ஸின மேலவீடுகளினுல அநதககிருஹம் சூழப்பட்டது அந்த
்டததிலேதான கிருஷணனுல சிறந்த மரஙகளும வைககபபட
்ன தாமரைமலாகளும செஙகழுநீரபபுஷபஙகளும செவவலலிப
ுககளும நிரமபின ஜலமுள்ளவையும ரததினஙகளும முததுகக
நமே பெருமணலகளாகவுமுடையவையுமான ஓடைகளும, தடாகங
ளும அஙகேயே இருககினறன அவறறின அழகான கரைகளை
யநதச சிறநதமரஙகள சிறபபிககினறன ஆசசா, பனை, அசுவ
ாணம, அனேகம கிளைகளோடுகூடிய ஆல, [1] பலலாதகம, விளா,
இநதிரவிருக்ஷம, சமபகம, கருஙகாலி, மிருதகமுதலிய மரஙகள
றறிலும வளாககபபட்டிருககினறன இமயமலையிலும நநதன
னததிலுமுள்ள மரஙகளனைததும யாதவசிஙகமான கணணனுல
காணடுவநது அஙகே நாட்டபபெறறிருககினறன அநதக காடு
ளிலுள்ள மரஙகளில எலலாக காலஙகளிலும ரதனஙகளைப
பால பொனனிறமும சிவபபுநிறமும வெணமைநிறமுமான
லாகளும கனிகளும நிரமபியிருநதன ஆயிரம இதழகளுள்ள
ாமரைகளும அனேக மநதாரமரஙகளும அசோகம, காணிகா
ம, திலகம, நாகமலலிகை, குரவகம, நாகபுஷபம, சணபகம,
ருணபுலலிகை, [3] ஸபதபாணம, கபநதம, நீபம, குரகம, தாழை,
ாககேஸரம, சிறுதாழை தலதாடகம, பனை, பிரலமபம, மகிழ,
ிணடிகை, [4] பீஜபூரகம், துரிஞசி, ஆமலகம, தருதாமலகம, [5] காச
நரம, சிறநதநாவல, மா, பலா, திலதிநதுகம, எலுமிசசை, அமிரு
கம, க்ஷீரிகை, காணிகை, தெனனை, புனகு, உதகுரோசகம,
ாழை, ஜாதமலலி பாதிரிமுதலிய இவறறினவனஙகளும, ஆமப
ும செவவலலியும கருநெயதலும நிரமபினவாவிகளும கிணறுக
நம அனேகம இருநதன பூதத அசோகஙகளும விளாமரஙகளும
சமபருததிகளும பிரியாளமரஙகளும அசோகஙகளும இலநதை
ரஙகளும அவறறின கரைகளிலிருநதன பிரியஙகு, இலநதை,
வம, தினிசம, சநதனம, சசியெனனுமமரம, ஶ்லேஷமாதகம,
லாசம, தவம, அரசு, அததி, வில்வம, வேமபு, இநதிரவிருக்ஷம,
ருதம, சிரிபிலவம, பௌமம, கஞசா, பலலாதகம, அசுவவிரு
க்ஷம, ஸாஜம, வெறறிலைகொடி, லவஙகம், பாககுமரம, பலவகை
முஙகிலகள், இவை நாற்புறமும வளாககப்பட்டிருநதன நநதன
னததிலும சைதராதமெனனும் குபேரன தோட்டததிலுமுள்ள
ரஙகளனைததும யதுநாதரால அவவனததில நாலுபககஙகளி

---

[1] 'சே' எனனுமமரம [2] தேவதாரு [3] ஏழிலைமபாலை
[4] கொயயா, மாதுளைபுமாம [5] பேரீநது.

னும் வளர்க்கப்பட்டிருந்தன. அழகான அந்தச் சிறந்த வீட்டி
பல்வகை உயர்ந்த ரத்னங்களே பொன்னிறமும் சிவப்புநிறமு
இந்திரநீலக்கல் நிறமுமான மணற்குன்றுகளாயமைந்த மஹாந
கள் இருந்தன. களித்தமயில்களும் குயில்களும் சப்திக்கும் செ
குன்றுகளெல்லாம் மிகச் சிறப்புற்றிருந்தன. அங்கே யானைக்கூ
டங்களும் பசுக்களும் எருமைகளுமிருந்தன. பன்றிகளுக்கு
மான்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் அங்கே இடங்கள் செய்யப்ப
ட்டிருந்தன. நானூறுமுழஉயரமுள்ளதும் அமிர்தம்போன்ற நீ
முள்ளதுமாகிய ஒருமலை அந்தவீட்டிற்குப் பிராகாரமாக விசு
கர்மாவினால் செய்யப்பட்டிருந்தது. அங்குள்ள மற்றச்சிறந்
குன்றுகளும் நதிகளும் தடாகங்களும் காடுகளும் தோட்டங்
களும் அந்தப் பிராகாரத்தினால் சூழப்பெற்றிருந்தன.

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

அர்க்காஹரணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் கிருஷ்ணனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றது)

கிருஷ்ணனும் பலராமரும் பெருங்கீர்த்திபெற்ற இந்திர
மாகிய இந்தமூன்று புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் இவ்வாறு த்வாரக
நகரத்தைக் கண்டனர். பிறகு, கண்ணபிரான் ஸந்தோஷத்துட
கருடன் தலைமேலிருந்துகொண்டு பகைவர்களுக்கு மயிர்சிலிர்க்க
செய்வதாகிய தமது வெண்சங்கை ஊதினார். அந்தச்சங்கின்முழ
க்கத்தினால் கடல்மிகக்கலங்கியது. ஆகாயமெல்லாம் சப்தித்தது. அ
போது அஃது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பாஞ்சஜன்யத்தின் சப்த
த்தைக் கேட்டவுடன் மதுஸூதனரையும் கண்டு குகுரர்களும் அந்
தகர்களும் மகிழ்ந்துவந்தனர். ராஜாவாகிய உக்ரஸேனன் வஸு
தேவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு புல்லாங்குழல்களும் சங்கங்களு
முழங்க வாஸுதேவர் மாளிகைக்குச் சென்றான். தேவகியும்
ரோகிணியும், ஆஹுகனுடைய அந்தப்புரஸ்திரீகளுமாகிய அனை
வரும் மகிழ்ந்து கண்ணபிரானை அழைப்பதற்குத் தம் த
வீடுகளில் பரபரப்போடு ஸஞ்சரித்தனர். 'பிராம்மணத்வேஷி
களனைவரும் அழிக்கப்பட்டனர். அந்தகர்களும் விருஷ்ணிகளு
வெற்றிபெற்றிருக்கின்றனர்' என்றுசொல்லி ஸ்திரீகள் சேர்ந்
அக்ஷதைகள் போட்டபிறகு, கண்ணபிரான் கருடவாஹன
ராகவே தமது அரண்மனைக்குட் சென்றார். ஈச்வரரான மது
ஸூதனர் உடனே அம்மணிபர்வதத்தைத் தக்கவிடத்தில் வை

தார தாமரைக்கண்ணராகிய மதுஸூதனர் அந்த த்தனங்களை
யும ரத்தினங்களையும ஸபையிலவைத்துத தந்தையைததரிசிக்க
ஆவலுற்றார் பாரதனே! அப்போது மிக்க புகழ்பெற்ற வாஸு
தேவர பிராமமணரான ஸாந்தீபினியினபாதங்களை முறைப்படி
முதலிற்பிடித்து வந்தனஞ்செய்தார் அகன்றும சிவந்துமுள்ள
கணகளையுடையவரும பகைவர்களான வீரர்களைக் கொல்லுகிற
வரும பெருமபுகழ்பெற்றவரும இந்திரனுக்கு இளையவருமான
கண்ணபிரான, மனததில ஆனநதம நிரமபினவரும கணகளில
ஆனநதககணணீர் ததுமபிககொணடிருப்பவரும தந்தையுமான
வஸுதேவரைப பிரிய்ததுடன வந்தனஞ்செய்தார், ஸாந்தீபினி
வஸுதேவர் இருவராலும உச்சியிலமோக்கப்பெற்றார் யாதவ
ஸ்ரேஷ்டரான கண்ணன யாதவர்களை வயஸினகிரமப்படி சந்
தித்து அவர்களெல்லாரையும பெயரிட்டழைததார் பிறகு,
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான எல்லா ரத்னங்களும நிரமபின தனங்க
ளெல்லாவற்றையும அவர்களனைவர்க்கும பகுததுககொடுததார்
கண்ணனுக்கு முக்கியமந்திரிகளும இந்திரனைப்போன்றவருமான
அந்த யாதவப்புலிகளிருக்கும அச்சபை, சிங்கங்கள வஸிக்கும
மலைக்குகையைப்போல விளங்கிற்று பிறகு, ஆஸனங்களில உட்கார்ந்த
முக்கியமான குருக்களையும அந்தகர்களையும ராஜாவான அந்த
ஆஹுகனையும்பார்த்து, தேவர்க்கதிபதியும பரந்த கீர்த்தியுள்ள
வனுமாகிய தேவேந்திரன இன்சொல்லினால அவர்கள மகிழுமபடி
பேசலானான.

'மஹாத்மாவான கிருஷ்ணபகவான மானிடலோகத்தில
வஸுதேவபுத்ரராக எதற்காக ஜனித்தாரென்பதையும அவர்
என்ன செய்தாரென்பதையும சுருக்கமாகச் சொல்வேன பகை
வரை அடக்குகிறவரான இந்தத்தாமரைக்கண்ணர் ஆயிரம
அஸுரர்களைக் கொன்று பாதாளலோகத்துக்குச்சென்றார் முந்
திய்வர்களான பிரஹலாதன, பலி, சமபரன முதலியவர்களால
அடையப்படாத இந்தத் தனம கிருஷ்ணனால உங்களுக்கு இங்கே
கொடுக்கப்பட்டது. சிறந்த ஞானமுள்ள கிருஷ்ணபகவான, வலை
கட்டிக்கொணடிருந்த முரனையும பஞ்சஜனனையும வென்றபிறகு,
கற்கோட்டைகளைக்கடந்து நிசுமபனையும அவன சேனைகளையும
கொன்றார் சிறந்த சக்தியுள்ள ஹயக்ரீவனென்னும வலிய
அஸுரனும இவரால கொல்லப்பட்டான நரகாஸுரனும யுத
ததில அழிக்கப்பட்டான. அதிதியின குணடலங்களும திரும
பக்கொணடுவரப்பட்டன மறுபடியும், பாஞ்ஜஸுரவதம நடக்கப
போகையில ஆதித்யர்களும வஸுக்களும ஸாத்யர்களும என்னை

முன்னிட்டுக்கொண்டு மதுஸூதனனிடம் வரப்போகின்றனர் என்முன இந்திரன் இவவாறுசொல்லிக் குருரா அந்தகாகளெலல ரிடமும விடைபெற்றுக்கொண்டு ராமகிருஷ்ணாகளையும வஸு தேவரையும தம்பியின்ன பிரத்யுமனன ஸாமபனமுதலானவ களையும அனிருத்தன, ஸாரணன, பப்ரு, ஜலலி ஆகிய இவாக யும கதன, பானு, சாருதேஷ்ணன, ஸாரணன, அகரூரா, ஸாதய முதலானவாகளையும் கௌரவித்து விடைகேட்டுக்கொண்டு விரு ணிகளுக்கும குக்குராகளுக்கும ராஜாவான ஆஹுகனைத்தழுவி கொண்டான போஜன கிருதவாமா முதலான அந்தக விருஷ களிடம சொல்லிக்கொண்டும கிருஷ்ணனிடம தேவாகளுட விடைபெற்றுக்கொண்டும பிரபுவும இந்திராணியின கணவ மாகிய இந்திரன எல்லாரும பாாததிருக்கையில வெள்ளைம போன்ற ஐராவதமென்னும யானையினமேல ஏறினன . அடிக்க வாயிலிருந்துண்டான பெரிய கோஷங்களினால உலகங்களை நிரப வதும பொனமயமான பெருங்கச்சை கட்டப்பட்டது பொன்னையணிந்த தந்தங்களுடையதும அழகிய சேணமவிரிக்க பட்டதும எல்லாரத்தினங்களாலும அலங்கரிக்கப்பட்டதும மழை பொழியும மேகமபோல மதஜலத்தை எக்காலமும வர்ஷிப்பது பொனமாலையணிந்ததும திக்கஜங்களில சிறந்ததுமான ஐராவத தினமேலேறின இந்திரன, மந்தரமலைசசிகரத்தில பிரகாசிக்கு ஸூாயனபோல விளங்கினன அதனபிறகு, தேவேந்திரன வ ரக்கலலினறு செய்யப்பட்டதும பயங்கரமுமான சிறந்த அங்குச தைக கையிறபிடித்து மிக்கபலசாலியான அகனிபகவானுட சென்முன குபேரன, வருணன, நவக்கிரஹங்கள், ஸபதமரு துக்கள முதலிய தேவககூட்டங்கள பெணயானைகளிலும ஆ யானைகளிலும விமானங்களிலும ஏறி அனபுடன இந்திரனபி சென்றனா அந்த இந்திரன வாயுமாாக்கத்தைததாண்டி வைசுவ நரமாாக்கம் என்று சொல்லப்பட்ட ஆகாயத்தின மத்தி ரேகைசகுச்சென்று ஸூாயமண்டலத்தைச் சாாந்து அங்கே அந்தாததானமானன

ஐமபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

ஆககாஹரணபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தாய்மார்களும் பத்னிகளும் கிருஷ்ணனைக்கண்டது.)

பிறகு, யாதவாகளனைவருடைய ஸதிரீகளும ஆஹுகனபத னிகளும உலகத்தில்புகழ்பெற்ற நந்தகோபபதனியாகிய யசோதை

ம மிககபாககியவதியான ரேவதியும, பதிவரதையான ருகமிணி, தயபாமை, ஜாமபவதி, காநதாரி, சிமசுமை, விசோகை, கூஷ்ணை, ஸுமிதரை, கேதுமை முதலான கிருஷணனுடைய அநதபபுரஸதிரீகளும மஹாதமாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஐசுரியததைக காணவிருமபி அனபுடன மஙகளதரவியஙகளை டுததுககொணடு ஸபைககுசசெனறனா அவாகள கணணனப பாாககஆவலுடன ஸபைககுச சென்றனா தேவகியும ரோஹிணியும எலலா அரசிகளிலும முனவைககபபெறறனா அவாகள, பலராமருடன்வீறறிருககும கிருஷணபகவானைக கணடனா அவவிரணடுதேவாகளாகிய ராமகிருஷணாகள முதலில ரோகிணிககு அபிவாதனஞசெயது, பிறகு, தேவகிககு அபிவாதனஞ செயதனா அநதத தேவகியானவள ரிஷபபாாவையுள்ள அவவிரணடு புததிராகளுடனசோநது ஸுராயனேடும வருணனேடுஙகூடிய தேவமாதாவான அதிதியைபபோல மிககசோபையுள்ளவளாய விளஙகினள பாரதனே! கேககாநதியினல மிக ஜவலிபபவளபோலயசோதையினபெண உடனே அஙகுவநதாள அவள ஏகாநஙகையெனனும பெயருளளவள, நீணடதருபமெடுபபவள, எபபோதும கனனிகையாயிருபபவள அவளுககாகத தான புருஷோததமரானகணணபிரான கமஸனையும அவனைச சோநதவாகளையும கொனமுா பகவானுகிய பலாாமா அநதப பெணணரசியைததழுவி உசசிமோநது இடககையில பிடிததுக கொணடாா அவா அஙகே அவளைககணடவுடன அனபுள்ள பாஙகியைபபோல வலககையிறபிடிததாா ஸபையினநடுவில, பொறறுமரைபோனற கைககளையுடையவளும தாமரையாளைப போனறவளும பதமநாபருடைய அவதாரமாகிய ராமகிருஷணா களுடைய ஸஹோதரியுமான அநதபபெணணை யாதவா ஸபை நடுவிறகணடனா பிறகு, அவாகள மகிழநது ராமகிருஷணா களினமேல அகூஷதைதையும நெறபொரிகளையும புஷபஙகளையும நெயயையும பொழிநதனா யாதவாகள, குழநதைகள கிழவாகள் குலத்தோா சுறறததவருடன கிருஷணனருகில உடகாாநதனா சிறநத கைககளையுடையவரும நகரததுஜனஙகளுககுச சநதோஷத தைப பெருககச்செயபவரும புருஷஶ்ரேஷடருமான கணண பிரான எலலாராலும பூஜிககபபெறறுத தமது கிரஹததில பிரவேசிததாா எபபோதும ஸுகமுளளபகவான ருகமிணிதேவி யுடன சோநது ஸுகமாகவும உறசாகமாகவுமிருநதாா பாரதனே! பிறகு, ஸததியபாமை, ஜாமபவதிமுதலான எலலாஸதிரீகளின 'வீடுகளதோறும யாதவஶ்ரேஷடரான கணணபிரான ஸநதோஷமாயிருநதாா ஸ்ரீ வாஸுதேவா திருமபவும ருகமிணியின

கிருஹததுககுசசெனறா அனபனே! சிறநதகைகளேயுடை
வனே! சாரஙகபாணியான கணணனுடையஜயம இவவகைய
னறு இதறகாகததான இநதமஹாதமா மானிடரில ஜனிதத
ரெனறுசொலலுகினறனா

அறுபதாவது அதயாயம

ஆககாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் பாணாஸுரனை ஜயித்தது)

மஹாராஜாவே! பெருமபுகழபெறற கிருஷணன, பிறகு
தமது அநதபபுரஸதிரீகளிடம இரவுமபகலும ஸுகமடைநது
துவாரகைநகரில மகிழநதிருநதார பரதஸரேஷடனே! அ
காலததில தமதுபேரனுன அனிருததனுககாக இநதிராதிதேவரகளை
வராலும செயயமுடியாத தேவகாரியததைசசெயதார. பரத
ஸரேஷடனே! பலிசககரவாததியின மூததகுமாரனும வனமை
யும சூராததனமுமுளளவனும ஆயிரஙகைகளேயுடையவனுமாகிய
பாணனெனனும அஸுரராஜனிருநதான வேநதனே! அநத
பாணன உறுதியானமனததுடன அனேகவருஷகாலம கடு
தவஞசெயது சிவபெருமானை ஆராதிததான அவனுககு மஹாத
மாவான சஙகரபகவானுல அனேகவரஙகள கொடுககபபட்டன
அநதபபாணன இபபுவியில அஸுரரகளுககுக கிடைககஅரியன
வாகிய அவவரஙகளைபபெறறு ஒபபறறபலசாலியாகச சோணித
புரமெனனுமநகரததில ராஜயபாரஞசெயதான பாணடவனே
அநதபபாணனுல தேவரகளனைவரும நடுஙகசசெயயபபட்டனர்
பாரதனே! பாணன, இநதிரனமுதலான தேவரகளேவெனறு
அநேகவருஷகாலம குபேரனைபபோலப பெரியராஜயததை ஆண
டான அரசனே! அபபோது பாணனுககு உஷையென்று ஒரு
புதலவி இருநதாள குநதிபுததிரனே! சிறநதசகதியுளளவனும
பிரதயுமனன புதலவனுமான அனிருததனெனபவன ஏதோ ஒரு
உபாயததினுல அநதஉஷையையடைநது ரஹஸயமாகச சுகிததுக
கொணடிருநதான யுதிஷடிரா! அபபோது சிறநதசகதியுளள
பாணன, பிரதயுமனனமைநதன தனமகளுடன அஙகே மறைநது
வஸிபபதை அறிநது அவனைத தன வலிமையினுற பிடிததுச
சிறைசசாலையிலிருககசசெயதான அரசனே! ஸுகததுககுரிய
அநதராஜகுமாரனுன அனிருததன அபபோது பாணனுலபிடிக்கப
பட்டுத துயரமடைநது மதிகலஙகினுன குநதிபுததிரனே! அநத
காலததில நாரதமஹாமுனிவர, துவாரகையைச சாரநது கணண

ரானைக் கண்டு, 'கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! சிறந்தகைகளையுடை வரே! யாதவர்களுக்குப் புகழைப் பெருக்கச்செய்கிறவரே! மதுபேரனான அனிருத்தன் அளவிறந்த சக்தியுள்ள பாணாஸுர னால் பீடிக்கப்பட்டு இப்போது துயரமடைந்து சிறைச்சாலையி லேயே கிடக்கிறான்' என்று சொன்னார். இதைச்சொன்னவுடன், அந்தத் தேவரிஷி பாணனுடையநகரத்துக்குச் சென்றார்.

வேந்தனே! நாரதருடையசொல்லைக் கேட்டவுடன், வாஸு தேவர் பலராமரையும் சிறந்தசக்தியுள்ள பிரத்யும்னனையும் அழைத்துக்கொண்டு அவரிருவருடனும் கருடன்மேலேறினார். பரதஶ்ரே ஷ்டனே! அந்த மஹாவீரர்கள் கோபத்துடன் கருடன்மேலேறிப் பாணனைஜயிப்பதற்காக உடனே அவனது நகருக்குச்சென்றார். மஹாராஜாவே! உடனே, அவர்கள் அங்கேபோய் அந்தச்சோணித புரத்தைக்கண்டனர். மதிலினால் சூழப்பட்டதும் பொன்மாளிகை கள் நிரம்பினதுமாகிய அந்நகரைக்கண்டு அவர்களனைவரும் ஸந் தோஷத்தையும் மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும் அடைந்தனர். சிவன் ஸுப்பிரமணியக்கடவுள் பத்திரகாளி விநாயகர் என்னும் தேவர்கள் எப்போதும் பாணனுடையநகருக்கு வாயில்காப்பவர்களாயிருந் தார்கள். யுதிஷ்டிரனே! மேலானசக்தியுள்ளவரும் சங்கசக்கரம் கதை கத்திகளைத் தரிப்பவருமாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மிக்க கோபமுற்றுத் தமதுவன்மையினால் வாயில்காப்பவரை ஜயித்துச் சங்கரபகவானால் காக்கப்பட்ட வடக்குவாயிலையடைந்தார். அவ விடத்தில் சிறந்தமஹிமையுள்ளவரும் சூலபாணியுமான மஹேஶ்வரர், வாய்திறந்த நமனைப்போலவந்திருக்கும் கிருஷ்ணனைக்கண்டு பாணனுக்கு நன்மைசெய்யக்கருதிப் பிநாகமென்னும் வில்லையும் அம்பையும் எடுத்து அந்தவாயிலில்நின்றார். அப்போது வாஸு தேவர் மஹேசுவரர் இருவரும் யுத்தஞ்செய்தனர். அந்தயுத்தம் சிந்திக்க முடியாததும் மயிர்பொடிக்கச்செய்யும்படி பயங்கரமுமா யிருந்தது. அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கக்கருதி ஒரு வரையொருவர் அம்புகளினால்பிளைத்தனர். அப்போது அவ் விரண்டுதேவர்களும் கோபமுற்றுத் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பொழிந் தனர். ஜனார்த்தனராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சங்கரபகவானுடன் சற்றுநேரம் போர்செய்து உடனே அவரைஜயித்துப் பிறகு மற்ற வாயில்காப்பவரையும் யுத்தத்தில் வென்று அந்தச்சிறந்தநகருக் குள் புகுந்தனர். பாண்டவனே! புகுந்தவுடன், கிருஷ்ணன் அங்கே பாணனைச் சந்தித்து மிக்க கோபமுற்று அவனுடன் யுத்தஞ்செய்தார். பரதஶ்ரேஷ்டனே! பாணனும் அந்த யுத் தத்தில் மிக்ககோபித்துக் கூர்மையான ஆயுதங்களெல்லாவற்றை

யும கணணனமேல் பிரயோகிததான அவன திருமபவும அதிக
கோபததுடன போாததலையிலனினறு தனது எலலாககைகள
லும கிருஷணனமேல ஆயிரம அஸதரஙகளை விடுததான்
பாரதனே! அபபோது ஐமபுலனகடகும எடடாதவராகிய கிரு
ணன சறறுநேரம பாணனுடன யுததஞசெயது பாணன பிரயோ
கிதத அஸதரஙகளஎலலாவறறையும துணிததுக கோபததுட
எலலா அஸதரங்களிலும சிறநததும தெயவததனமையுள்ள
மாகிய தமது சககராயுததததை ஓஙகிப பெருஞசகதியுள்ள பா
னுடைய ஆயிரஙகைகளையும அறுததாா மஹாராஜாவே
கிருஷணனால கைகளறுககபபடடு மிகப பீடிககபபடடபாண
உடனே கிளைகளபோன மரமபோல விழுநதான அநதககண
பிரான விரைவாகத தமபாணஙகளினால அநதபபாணனைவீழ
திப பிரத்யுமனனமைந்தனன அநிருததனைப பாணனது சிறை
சாலையிலிருநது உடனே விடுவிததாா கிருஷணன அநிருததனை
அவனமனைவியான உஷாதேவியுடன விடுவிததுப பாணனுடை
எணணிறநத ரததினஙகளனைததையும கொணாநதாா யதுவமச
தை விளஙகசசெயபவரான ஸ்ரீ கோவிநதா பாணனவீடடிலிரு
கும பசுககூடடஙகளையும மறறுமுளள ஐசுவரியஙகளெலலாவ
றையும தமது வனமையினால எடுததுககொணடாா மதுஸூத
னா ரததினஙகளெலலாவறறையும மறறுமுளள எலலாததன
களையும எடுததுக கருடனமேல ஏறறினாா குநதிபுததிரனே
ராஜனே! சிறநதமஹிமையுளளவரும பீதாமபரமதரிததவரு
சிறநதபலமுளளவரும திவயாபரணஙகளினால விசிததிரமாகவிள
கும அஙகஙகளுளளவரும சஙகசககரம கதை கததிகள ஏநதின
வரும வீரருமாகிய கிருஷணபகவான மஹாபலசாலியான ப
ராமரையும, மஹாவீரனும சிறநதஒளியுளளவனும பிரதயுமன
புததிரனுமாகிய அனிருததனையும, உஷையெனனும அழகுள்ள
பெணணையும, அவளவேலைககாரா வேலைககாரிகளையும கருட
மேலேறறியபிறகு, ஸூரியன உதயமலையில ஏறுவதுபோல ஸ
தோஷததுடன தாமும கருடனமேலேறினாா

அறுபததோராவது அதயாயம

ஆரககாஹரணபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷணனுடைய வேறுபலஜயஙகளைச் சொல்லியது)

பாரதஸ்ரேஷடனே! கிருஷணன துவாரபாலகாகளையும நிசு
பனையுமநரகனெனனும அஸுரனையுமகொனறு, பிராகஜயோதிஷ

ரமென்னும நகரினவழியை க்ஷேமமாககசெயதார (அனறியும ருகமிணிகலயாணததில) அரசாகள, கிருஷ்ணனுடைய விலலொலியி னாலும பாஞசஜனயமுழககததினாலும அசசமுறுததபபடடனா பரதஶ்ரேஷடனே! மேகநிறமுளள தெனதேசததுபபடைததலை வா அனேகராலசூழபபடட ருகமியைக கிருஷ்ணன பயமுறுததி னா சககரததையும கதையையும தரிததவராகிய இநதககிருஷ் ணன மேகமபோனறதும ஸூரியனுககொபபான ஒளியுளளது மான ரதததில போஜனபுததிரியான ருகமிணியை மனைவியாகக கொணடுவநதாா (அபபோது) கோபிதத [1] ஜாரூதயனும சிசுபால னும ஜயிககபபடடனா தநதவககிரனும சததனவாளனனும அரசனும இவரால யுததததிலகொலலபபடடனா இநதிரதயுமன னும காலயவனனும கசேருஹனும ஸௌபாகளினஅரசனுகிய பாலவனும விலவிததையிலதோநதவராகிய இநதக கிருஷ்ண னால கோபிததுக கொலலபபடடனா இநதப புருஷோததம ராகிய தாமரைககணணா தமதுசககராயுததகினால ஆயிரம மலை களை விலககி தயுமதஸேனனை அடிததாா பரதஶ்ரேஷடனே! மஹேநதிரமலைசசிகரததில இமைநொடிபபதறகுள வெகுதூரம் சஞசரிதது நாறபுறமும ஓடுகிறவாகளாகிய (மைநத துவிதாகள) எனனும இரணடு வானராகளைபபிடிததாா துவாரகாபுரியில அக் னிககும ஸூரியனுககும ஸமமானசகதியுளள மஹாபோஜனும கொலலபபடடான அரசனே! அக்ஷபரம எனனும படடணத தில கிருஷ்ணனைப பரிகாசஞசெயபவாகளாகிய கோபதி தால கேதுஎனனும இரணடுஅரசாகளும கிருஷ்ணனுற கொலலபபட டனா அவவிருவரும அவாகளின தேசததிலேயே கிருஷ்ணனால ஸமஹரிககபபடடனா அனபனே! மஹாதமாவானகிருஷ்ண னால காசிநகா எரிககபபடடது சோநதுவநத பாணடியன, புண டரதேசததரசன, மதஸயதேசததரசன, அஙகதேசததரசன, கலிஙகதேசததரசன ஆகிய இவாகளனைவரையும மாதவாகொன றாா யாதவஶ்ரேஷடரான இநதககிருஷ்ணன ஒருதேராளியாக நூறுக்ஷததிரியாகளைககொனறு காநதாரதேசததுப பெணணுகிய தமமனைவியைக கொணடுவநதாா பரதஶ்ரேஷடனே! பிரபுவான மதுஸூதனா அாஜுனனைக குநதியினமுனனிலையில விளையாட டுககாக ஜயிததாா பரதஶ்ரேஷடனுன ராஜாவே! யுததததிறகாகச சோநதுவநத அஶ்வததாமா, கிருபா, காணன, பீமஸேனன, துரி யோதனன இவாகளையும ஜயிததாா யுதிஷ்டிரா! சககரததை யும கதையையும தரிததவராகிய இநதககிருஷ்ணன பபருவென

[1] 'ஜாரூதயே' எனறு பாடம கொணடு, 'யாகததில' எனறு பொருள செயவது பழைய உரை

னும யாதவனுடைய விருபபததைசசெயயககருதி வேணுதா
எனனும அரசனவரிதத பாரியையைப பலாதகாரமாகக கெ
ணடுவநதா குதிரைகள தோகள யானைகளுளளதும செலவ
நிரமபினதுமானவேணுதாரியின வசததிலிருநத பூமியனைததை
யும கிருஷணன ஜயிததா பாரதனே! தவததினுல சூரததன
ததையும தேகவலிமையையும ஜயிககுந திறமையையும பெறற பாண
ஸுரனுல தேவஸ்ரேஷடாகளனைவரும சேனைகளுடனகூட
துரததபபடடனா இநதிராதிதேவாகளும வஜராயுததினுலு
இடியினுலும கதைகளினுலும பாணஙகளினுலும அனேகநதர
அடிததும பாணனுககு யுதததில மரணமுணடாகவிலலை அ
படிபபடட பாணன மஹாதமாவானகிருஷணனுல ஆயிரஙகைகளை
யுநதுணிதது வெலலபபடடான, கொலலபபடவிலலை சிறந
கைகளையுடைய இநதககிருஷணன கமஸனையும கொனருா பார
னே! தவததினுல சூரததனததையும வனமையையும பிறன
வெலலுநதிறமையையும அடைநத கைடபாஸுரனையும [1] கண
கிடமுடியாத அனேகஅஸுராகளையும கிருஷணன கொனருா
பரதஸ்ரேஷடனே! சிறநதபுகழபெறற கிருஷணன ஜமபுவையு
ஐராவதனையும விருபனையும எதிரிகளையழிபபவனுகிய சமபரனை
யும கொனருா பரதஸ்ரேஷடனே! இநதத தாமரைககண்ண
போகவதியெனனும நாகநகருககுசசென்று வாஸுகியைஜயித
ருகமிணிதேவியினமைநதனுன பிரதயுமனனைவிடுவிததா இநத
கிருஷணன இளமபிராயமாயிருககும போதே பலராமரைததுணை
யாககொணடு இவவகையான அனேககாரியஙகளைச செயதிரு
கிருா இநதபபிரபுவான கிருஷணன இவவாறு அஸுராகளனை
வருககும பயததையும தேவாகளனைவருககும அபயததையு
கொடுததவரும எலலாஉலகஙகளுககும ஈஸவரருமாயிருபபவா
சிறநதகைகளையுடைய கிருஷணன இவவாருகவே துஷடாகளெ
லாரையும தணடிததுத தேவாகளின அளவறற காரியததை நிறை
வேறறினபின, திருமபவும தமதுலோகமாகிய வைகுணடததை
அடைவா எலலா ஐசுவரியஙகளுமநிரமபினதும புணணியக்ஷேத
திரமும ஸமுதராயனைபபோலப பிரகாசிபபதுமான துவாரகாநகர
ததைத தமவசபபடுததிககொணடிருககும பெருஙகீாததிபெற
கிருஷணன, முடிவில தமநகரததைக கடலிலமுழுகசசெயய
போகிருா அநதத துவாரகாநகரததில வஸிககுமஅரசன
கிருஷணனைததவிர மறறெருருவன தேவாகளிலும அஸுராகள
லும மனிதாகளிலும இருநததுமிலலை இருககபபோவதுமிலலை
மஹாரதாகளாகவிளஙகும விருஷணிகள அநதகாகளனைவரும

[1] மூலததில 'அதிலோமாநி' எனறிருககிறது

இறநதபின மிககஒளியுளள ஸவாககலோகததை அடையபபோகினறனா தமகட்டளையினுல யாதவாகளுககு இவவகையான முடிவைச செயதபிறகு, ஸாவவியாபியான நாராயணா தமமுடைய மேலுலகததை அடைவது திணணம அறிவிறகு எட்டாதவரும யாருககும வசபபடாதவரும விருபபபபடி நடபபவரும எலலாம தமவசததிலிருபபவருமாகிய பகவான, குழநதை விளையாட்டுப பொருளகளால விளையாடுவதுபோல ஸருஷடி முதலிய வியாபாரஙகளைசசெயதுகொணடு ஸநதோஷமாக அவவுலகததிலிருககிறுா. பிரபுவான இநதககிருஷணன காபபததில பிரவேசிததவருமனறு, ஒருவயிறறிலும வஸிததவருமனறு, தமது திவய சகதியினுல எலலாருககும நனமையைசசெயகிறுா எவவாறு நீாககுமிழி நீரிலிருநது எழுநது நீரிலேயே லயிககிறதோ அவவாறே ஜஙகமஙகளும ஸதாவரஙகளுமாகிய பொருளகள நாராயணரிடமிருநது எழுநது அவரிடததிலேயே லயபபடுகினறன பாரதனே! சிறநத கைகளையுடைய கேசவரைககணடறிய யாாககுமமுடியாது உலகமெலலாம தாமாயிருபபவரும எலலாவறறிறகு மேறபட்டவருமாகிய அவருக்குமேல ஒனறுமிலலை' எனறுா.

அறுபததிரணடாவது அதயாயம்

அாக்காஹரணபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஸஹதேவன் அரசர்களை நிராகரித்து மரியாதைகளைச் செய்ததும், அவர்கள் யுத்தஸன்னுஹம் செய்ததும்)

மஹாபலசாலியான பீஷமா இவவாறுசொலலி ஓயநதாா அந்த ஸபையில ஸஹதேவன பயனதரததகக மறுமொழியைச சொலலலானுன 'அரசாகளே! கேசியைககொனறவரும அறிவுககெட்டாத பராககிரம முளளவருமாகிய கேசவா எனனுல பூஜிககபபெறுவதை எநத வீராகள பொறுககவிலலையோ அவாகளின தலையிலும எனனுல இநதககால வைககபபட்டது நான சொலவதறகுச சரியான மறுமொழி கூறட்டும அபபடிக கூறுகிறவனே எனனுல கொலலபபடததககவனுவானெனபதில ஸாதேஹமிலலை அறிவுளள அரசாகள யாராவதிருநதால அவாகள, ஆசாரியரும தநதையும சிறபபுறறவரும பூஜைககும காணிககைகளுககும உரியவருமான கிருஷணனை நான பூஜிததததைபபறறி ஒபபுககொளளககடவாகள' எனறுன அறிவிறசிறநதவாகளும கௌரவபபட்டவாகளும பலமுளளவாகளும யோககியாகளுமான அரசாகளினஸபையில அவவாறு ஸஹதேவன காலை

காணபிததபோது யாருமஒனறுமபேசவிலலை அபபோது, ஸஹ தேவனதலையில பூமாரிபெயதது அசரீரவாககுககள, ‘சரி, சரி என்று கூறின வரபபோவதையும கடநதுபோனதையும பேசு கிறவரும எலலாச சநதேகஙகளையும தீரபபவரும எலலா உலகங களுந தெரிந்தவருமாகிய நாரதா, தமது கிருஷ்ணுஜினததை உத றிககொணடு, ‘தாமரையிதழபோனற கணகளையுடைய கணண பிரானை எநதமனிதாகள பூஜியாககளோ அவாகளை உயிரோடிறந தவாகளெனறு அறியவேணடும, அவாகளிடம ஒருகாலும ஸம பாஷணைசெயயலாகாது’ எனறு எலலாா நடுவிலும மிகதெளி வாகச சொனனா பிராமமணாகளுடையவும க்ஷததிரியாக ளுடையவும தராதரமறிநத ராஜாவான ஸஹதேவன பூஜிககத் தககவாகளைப பூஜிதது அநதககாரியததை நிறைவேறறினன

அநதக கிருஷ்ணனைப பூஜிததபிறகு, சததுருககளை அழிபபவ னுகிய சிசுபாலன, கோபததினுல மிகசசிவநத கணகளுடன அர சாகளைப பாாதது, ‘நான இபபோது சேனைத தலைவனுக இருக கிறேன நாம யாதவாகளும பாணடவாகளும சோநதுவநதா லும யுததஞசெயய. ஸனனததமா யிருபபோம, நீஙகள எது ஸரியெனறு நினைககிறீாகள?’ எனறுசொனனன அநதச சேதி தேசததாசன இவவாறு அவவரசாகளெலலாரையும தூண டிவிடடு அவாகளுடன சோநது யாகததைக கெடுகக ஆலோசனை செயதான அநத யாகததில அழைககபபடடு வநத [1] ஸுநீதன முதலான கூடடததாரனைவரும கோபிதது முகததின நிறமமாறி னவாகளாகக காணபபடடனா தாமராஜாவுககு (யாகமுடிவில நடககும) அபிஷேகமும கணணனுககுப பூஜையும நடவாமலிருக குமபடி செயயவேணடுமெனறு அவாகளனைவரும அபபோது பேசிககொணடனா எலலா அரசாகளும கோபமூணடு தம மைததாமே சிறநதவாகளாக நினைததலும பூஜைபெருத வெறுபபினுலும தாஙகள ஜயிககலாமெனற நிசசயததினுலும ஆலோசிததுப பேசிககொணடனா வேணடினவாகளால தடுக கபபடுமபோது அவாகளின உருவஙகள, புசிககுமமாமஸததி லிருநது விலககபபடடுக காஜிககுமசிஙகஙகளின உருவஙகள போல விளஙகின தேகபலமே வேகமாகவுடையதும வரமபு கடாகதும குறையாததுமான அரசாசனெனனும அநதககடலைக கணடு யுகததிறகு ஸனனஹஞசெயவதாக உடனே கிருஷ்ணன தெரிநதுகொணடாா

அர்க்காஹரணபர்வம் முற்றிற்று

---

1 சிசுபாலனுககு மறறெரு பெயா

அறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

சிசுபாலவதபர்வம்.

(அரசர்கள் கோபித்ததைக்கண்டு கலங்கின யுதிஷ்டிரரைப் பீஷ்மர் தேற்றினது)

யுதிஷ்டிரர், பிரளயகாலக்காற்றினால் கிளப்பப்பட்ட கடலைப்போலப் பயங்கரமாகக்கோபத்தினலெழுந்ததும் ஸமுத்திரத்துக்கு ஒப்பானதுமான அரசர்கூட்டமனைத்தையுங்கண்டு, புத்திமான்களிற் சிறந்தவரும் முதியவரும் கௌரவர்களின் பாட்டனருமாகிய பீஷ்மரைநோக்கி, பெருஞ்சக்தியுள்ளவனும் பகைவரைக் கொல்லுகிறவனுமாகிய தேவேந்திரன் பிரஹஸ்பதியைக் கேட்பதுபோலக் கேட்கத்தொடங்கினர் 'பிதாமஹரே! இந்த அரசர்களென்னும் பெருங்கடல் கோபத்தினால் கலங்கியிருக்கிறது இந்த விஷயத்தில் நான் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதனை எனக்குச் சொல்லும் பிதாமஹரே! எப்படிநடந்தால் நமது யாகத்துக்கு இடையூறு வாராமலும் பிரஜைகளுக்கு நன்மைதவறாமலுமிருக்குமோ அவ்வாறு எல்லாரிடத்திலும் நடக்கவேண்டியதையெல்லாம் எனக்கு இப்போது உரைக்கக்கடவீர்' என்றார் தர்மந்தெரிந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறுகேட்டபோது கௌரவர்களின் கூடஸ்தராகிய பீஷ்மர் பின்வருமாறு சொல்லலானார் —

'கௌரவப்புலியே! நீ அஞ்சாதே நாய் சிங்கத்தைக் கொல்ல வல்லதா? இந்தவிஷயத்தில் நல்லநீதியுள்ளதும் அபாயமில்லாததுமான மார்க்கத்தை முன்னமே [1]அவலம்பித்திருக்கிறேன் அப்பா! சிங்கம்தூங்கும்போது நாய்கள் எப்படிச் சேர்ந்து வந்து குரைக்குமோ அப்படி யாதவஸிம்மம் [2]தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் இவ்வரசர்களனைவரும் எதிரினறு குரைக்கின்றனர் அன்பனே! தூங்கினசிங்கம் விழித்துக்கொள்ளுமளவும் அதன்முன்னிலையில் நாய்கள் கோபித்துக் குரைக்கும் அச்சுதர் ஸிம்மத்துக்குஒப்பானவர் உனக்கு இது முன்னமே தெரிந்ததுதானே ஆனால், நான் கிருஷ்ணனைத் துதிக்க வேண்டுமென நினைக்கிறேன் அரசர்களிற்சிறந்தவனே! அப்பா! கிருஷ்ணன் தூங்குவதனலேதான் சிற்றறிவாளனும் சேதிதேசத்தரசனுமான சிசுபாலன் இவ்வரசர்களெல்லாரையும்

1 'கிருஷ்ணனை ஆச்ரயித்திருக்கிறேன்' என்பது

2 கவனியாமலிருக்கையில

சோதது யமலோகததுககனுபபககருதித தானஸிமமமலலாம
லிருககையில இவாகளை ஸிமமஙகளாககுகிறுன பாரதனே ! இந
தச சிசுபாலனிடததிலிருககும சகதியைக கிருஷணன திருமப
எடுததுககொளளக கருதுகிறுரெனபது திணணம புததிமான
களிற சிறநதவனே ! குநதியினபுததிரனே ! உனககுநனமையுண
டாகடடும இநதசசேதிராஜனுககும மறறஅரசாகளுககும அறிவு
தடுமாறிபபோயிறறு இநதபபுருஷஶ்ரேஷடரான கணணன
எவனெவனை எடுததுவிடக கருதுகிறுரோ அவாகளுககெலலாம
இநதசசிசுபாலனபுததியைபபோலவே புததி உடனே கெடும.
யுதிஷடிரா ! மூனறுலோகஙகளிலுமுளள [1]நாலவகைப பிராணிக
ளின உறபததிககும நாசததுககும கணணனே இடம' எனறா.
ஜனமேஜயரே ! இவவாறு பீஷமாசொனனதைக கேடடபிறகு,
சேதிதேசததரசனுனசிசுபாலன பீஷமரைபபாாததுக கொடிய
சொறகளைச சொலலலானுன

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

சிசுபாலவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(சிசுபாலன் பீஷமரையும் கிருஷ்ணனையும் நிந்தித்தது)

'ஓ! பீஷமா ! கிழவனுயிருநதும தனகுலததைக கெடுபபவ
னுகிய நீ பயமுறுததும பலசொறகளினுல அரசாகளைப பயப
படுததுவதனுல ஏன வெடகபபடாமலிருககிறுய ? [2]மூனருவது
இயறகையாகிய நபுமஸகததனததிலிருபபவனுகிய நீ தாமததுககு
விலககான விஷயஙகளைபபேசுவது பொருநதியதுதான நீயனறோ
கௌரவரளைவாக்கு தலைமையானவன பீஷமா ! உனனைத
தலைவனுகபபெறற கௌரவாகள ஒடததிறசோததுக கடடப
படட ஓடமபோலவும குருடனபினசெலலும குருடனபோல
வுமஆயினா பூதனைவதம முதலான இநதககிருஷணனுடைய
செயகைகளை நீ சிறபபிததுப பேசினதனுல எமதுமனம மிக
நொநதது பீஷமா ! காவமடைநதவனும ஒனறுநதெரிய
தவனுமாகிய நீ கிருஷணனைத துதிகக ஆரமபிககுமபோதே உன
னுடையநாவானது நூறுக வெடியாமலிருபபது ஏன ? பீஷமா
மிககசிறுவரும எவனை இகழததகுமோ அநதஇடையனை நீ அறிவி

---

[1] 1 ஸவேதஜம 2 அணடஜம 3 உதபிஜஜம 4 ஜரா
ஜம எனபன, அலலது தேவா, மனிதா, திாயக, ஸதாவரம எனினுமாம

[2] ஆணும பெணணுமலலாதது

ழதிாநதவனுயிருநதும துதிககினைககிருய பீஷமா! பறவை
இவன குழநதையாயிருககுமபோதே இவனுற கொலலபபட்டிருந
ால இவவிஷயததில வியககததககது என்ன இருககிறது?
பீஷமா! யுததத்தோசசியிலலாத குதிரையும காளைமாடும கொல
லபபட்டிருநதாலும அறிவறற கட்டையாகிய சகடம இவன
ாலால தளளபபட்டிருநதாலும அவறறில என்ன ஆசசரியமான
ாரியமிருககிறது? எருககினளவான அமமரஙகள இவனுல தள
ாபபட்டதிலும காளியநாகம அடிககபபட்டதிலும என்ன ஆச
ரியம உணடாககபபட்டிருககிறது? பீஷமா! புறறளவான
கோவாததனமலை இவனுல ஏழுநாள தூககபபட்டிருநதால அஃது
னககு ஆசசரியமாகத தோனறவிலலை பீஷமா! இநதககிருஷ
ான விளையாட்டாக மலையினமேலிருநது மிகுதியான அனனத
ைதப புஜிததானென்று நீசொலலககேட்ட (எனனைததவிர) மறற
ாகள வியபபுறறனா தாமநதெரிநதவனே! மிககபலசாலியான
ரநதககமஸனுடைய அனனததை இவனபுஜிததானே அநதக கம
ைனே இவனுற கொலலபபட்டானென்பதுமட்டும பெரிய ஆசசரி
ம பீஷமா! குருவமசததில இழிவானவனே! தாமமே தெரியாத
னககு நான இபபோது சொலலபபோகிறசொல பெரியோா
ள சொலலுமபோது உனனுற கேட்கபபடவிலலையென்று நினைக
ிறேன பெணகளமேலும பசுககளமேலும அநதணாமேலும
ாவனுடைய அனனததைப புஜிககிருனே அவனமேலும தனனை
டைககலமாக அடைநதவனமேலும ஆயுதஙகளைப பிரயோகிகக
ாகாதென்று தாமிஷ்டரும அறிஞருமானநலலோா எபபோதும
பதேசிககினறனா பீஷமா! உலகததிலுளள அநதததாமமெல
ாம உனனிடததிற பயனபடவிலலையென்று தெரிகிறது கௌர
ாகளில இழிவானவனே! கிருஷணன அறிவிறபெரியவனென
ம பெருமைபொருநதியவனென்றும எலலாருககும மேறபட்
வனென்றும துதிதது, தெரியாதவனுககு உரைபபதுபோல,
னககு உரைககிருய பீஷமா! கோஹததிசெயதவனும ஸதிரீ
ஹததிசெயதவனும உனசொலலினுற பூஜிககப பெறுவனு?
பீஷமா! இவவகையானவன எவனும துதிபபதறகுத தகுதியுளள
னு? இவன அறிஞருட்சிறநதவனென்றும ஈசுவரனென்றும நீ
சொலவதனுல இநதஜனுரததனன இவையெலலாம சரிதானென்று
ினைககிருன இவையனைததும பொயயெனபது திணணம
பீஷமா! ஜனுரததனன தனனைததானே தெரிநதுகொளளத
திறமையுளளவனுயின அவன எதிாபாராமலிருககுமபோது நீ எப
படி மரியாதைசெயய நினைககிருய? ஒருவன ஒருகாதையைப பல

முறை உரைபபினும அநதககாதை அவவுரைபபவனைககாவர்து
பிராணிகள, குலிஙகசகுனியெனனும பறவைபோலத தமமிபர்
கையையே பறறும உணமையில உனனுடைய இநத இயறகையே
இழிவானது இதில ஐயமிலலை நீ நதியினமகனுயிருபபதனுல்
உனமனம *திலைதபபி ஒடுகிறதெனறு நினைககிறேன கிருஷண
னைப பூஜிககததககவரிற சிறநதவனுகவும உனனை அதறகு உப
தேசிபபவனுகவும பெறற பாணடவாகளின இயறகை உனஇயற்
கையிலும மிகக இழிவானதெனறு நினைககபபடுகிறது தாமம்
தெரியாதவனும பெரியோாகள வழியைவிடடு விலகினவனுமா
கிய நீயா தாமிஷடன ? பீஷமா ! தனனிடததில தாமமிருபபதாக்
நினைததிருககும எநத அறிஞரிறசிறநதவன தாமநதெரிநத நீசெய்
ததுபோலச செயவன ? நீ தாமததை அறிநதிருநதாலும உனமதி
தோநதிருநதாலும பணடிதனெனறு எணணிககொணட உனனு
மறறொருவனமேல காதலவைததவளும தாமநதெரிநதவளுமான
அமபையெனனும கனனிகை அபஹரிககபபடடது எபபடி ?
பீஷமா ! உனககுக கோபமவேணடாம உனனுல கொணடுவரப்
படட கனனிகையைப பெரியோாகளின வழியைநினைதத உன
ஸஹோதரனுன விசிதரவீாயனெனனுமஅரசன விருமபவிலலை
யே? தெரிநதவனே ! தானஎனற அபிமானமுளளவனும யோகி
யாகள நடநத வழியிலிருபபவனுமாகிய நீ ஜீவிததிருககையில்
விசிதரவீரியன மனைவிகளுககு மறறொருவனுலனறோ ஸநததிகள்
உணடாயின? பீஷமா ! உனககு எனன தாமமிருககிறது? இநதப்
பிரமமசாரி விரதம பொய நீ அறியாமையாலேயோ ஆணமையில்
லாமையாலேயோ இதை வஹிககிறுயெனபது திணணம தாமந்
தெரிநதவனே ! எநதவிஷயததிலும உனககுச சிறபபிருபபதாக
நானஅறியவிலலை நீபெரியோாகளை அடுககவிலலை அதனுல, இவ்
வகையான தாமததை உரைததாய தேவாகளைப பூஜிபபதும்
கொடுபபதும வேதமோதுவதும மிகுதியாகத தகூஷிணைகளைககொ
டுதது வேளவிபுரிவதுமாகிய தாமஙகளனைததும ஸநததியெனனும்
தாமததின பதினுறிலொரு பாகததிறகும ஈடாகா பீஷமா ! பல்
வகைவிரதஙகளும உபவாசஙகளுமிருநது செயயும கருமஙகளனைத்
தும ஸநததியிலலாதவனுககுப பயனறறவையெனபது சாஸதிரங்
களின துணிபு பிளளையிலலாதவனும பிராயமுதிாநதவனுமா
கிய நீ, பொயயான தாமததை உபதேசிபபதனுல ஹமஸமபோல்
உன சுறறததாராலேயே இனி மரணமடைவாய பீஷமா ! முற்
காலததிய விஜஞானிகளாகிய சிலமனிதாகள சொலலுகினற ஒரு
கதையை நீ கேடபதறகாக நான தெளிவாகச சொலவேன முற்

காலததில தாமததைதசசொலவதும அதறகுமாறுக நடபபதுமான
ஒரு கிழஹமஸம கடறகரையிலிருநதது அது மறறப பறவைக
ளுககு உபதேசிபபது வழககம 'புணணியஞசெயயுஙகள பாவஞ
செயயாதீாகள' எனபதே அது சொலவதாம பீஷமா! அதைப
பக்ஷிகள கேடடன எபபோதும தாமததையே உசசரிபபதான
அனனததின சொலலைககேடடு எலலாபபறவைகளும மகிழநதன
பறவைகளெலலாம அவவனனததைதச சுறறிககொணடு, 'பக்ஷிக
ளுள ஶரேஷடனே! நீ தாமஙகளையெலலாம பறவைகளுககுத
தெரிகுததுசசொல, எஙகளுககுச சிறநத தாமம யாது எனப
தைசசொல' எனறு கேடடன அதறகு அநதஹமஸம, 'பற
வைககூடடஙகளே! பிரஜைகளுககு ஹிமஸை செயயாமையே
தாமம ஹிமஸைசெயவதே பாவம புணணிய பாவஙகளை இவ
வாறுகவே சுருககமாக அறியவேணடும' எனறது தாமததில
ஆசையுறற அநதபபறவைகள அநதக கிழஅனனததின சொலலைக
கேடடு மகிழநது ஒனறுசோநது, 'ஐயா! இவவுலகில எநதபபற
வை மிகக மனஉறுதியுடன எபபோதும தாமததைச செயகிற
தோ அநதததாமாதமா சேருமகதி யாதெனபதை இபபோது
எஙகளுககு விளககிச சொலவாயாக' எனறு கேடடன அதைக
கேடடு அநதஹமஸம, 'பறவைகாள! நீஙகள சிறுவாகள, அறத
தின நடபததை அறியீா எவன இவவுலகில நலலெணணததோடு
எபபோதும தாமததையே செயகிறுனே அவன தன வாழநாள
முடிவில தேகததை விடடு ஸவாககம சேருவான பக்ஷிகளே!
நானும அவவாறே முடிவுககாலததில இவவுடமபைவிடடு ஸவாகக
லோகததிறகுச செலவேன இதுதான தாமததின முடிவு' எனறு
இவவாறுகத தாமததைபபறறிப பேசசையே பக்ஷிகளுககு வற
புறுததிப பேசிறறு பீஷமா! அநதபபறவைகள எககாலமும
தாமததைபபறறியே அதனிடம கேடடன பீஷமா! அதனபிறகு,
கடலநீரில ஸஞசரிககும மறறபபறவைகள புணணியமபெறுவதற
காக அவவனனததிறகு உணவுகளைக கொணாநதனவெனறு நாம
கேடடிருககிறேம பீஷமா! அநதப பறவைகளெலலாம தஙகள
முடடைகளை அவவனனததினருகில வைததுவிடடுக கடல நீரில
உலாவிககொணடு மகிழநதிருநதன ஸவகாரியததில ஊககமுளள
அநதபபாவியான அனனம ஜாகரதையிலலாமலிருநத அநதபபற
வைகள எலலாவறறின முடடைகளையும தினறது பிறகு, ஒருகால,
அநதமுடடைகள குறைநதுவருவதை மிகக புததிககூாமையுளள
ஒருபறவை கணடு ஐயமுறறது அநதஹமஸம செயயும பாவத
தைககணடு மிகத துயரமுறற அநதபபக்ஷி அபபறவைகளெலலா

வறறிறகும நடநதவைதத தெரிவிததது கௌரவஶ்ரேஷடனே அதனபிறகு, அநதபபக்ஷிகளும கணணுரககணடு அதனருகே சென்று பொயயொழுககமுள்ள அவவனனததை அபபோதே கொனறன பீஷ்மா! அநதபபக்ஷிகள அவவனனததைக கொன றதுபோலவே அவவனனததின ஒழுககததைமேறகொணடிருக கினற உனனையும இவவரசாகள சீறிககொலவா பீஷமா! பாரத னே! புராணகதை தெரிநத ஜனஙகள மேறசொனன ஹமஸ விருததாநததவைதபபறறிய ஒரு காதையையும பாடுகினறனா அதையும உனககுச சரியாக உரைபபேன அதனபொருள 'ஓ பறவையே! மனமகெட்டிருககுமபோது மனததூயமையிலலாத பேசசைப பிதறறுகிறாய முடடைகளைப பக்ஷிபபதாகிய இநத உனசெயகை உனசொலலுககு மாருயிருககிறது' எனபது

அறுபததைநதாவது அதயாயம

சிசுபாலவதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(கிருஷ்ணனை நிந்தித்த சிசுபாலனோடு யுத்தஞ் செய்யத் தொடங்கின பீமனைப் பீஷ்மர் தடுத்தது)

இநதககிருஷணன [1] தாஸனெனறு நினைதது இவனோடு யுததஞசெயய விருமபாத மஹாபலசாலியான ஜராஸநதராஜனை நான வெகுமானிககிறேன ஜராஸநதனை வதஞசெயதபோது கிருஷணனசெயத காரியததையும பீமாாஜுனாகள செயத காரி யததையும எவன சரியெனறு மதிககிறான? வாயிலலாவழியால நுழைநது கபடமாகத தனனைப பிராமமணனெனறு சொலலிக கொணட கிருஷணனுககு ஜராஸநதராஜாவின பராககரமம தெரியும, தான பிராமமணாகளுககு வேணடினவஙகை நினைததிருநத மஹாத மாவான ஜராஸநதன இநதத துராதமாவுககு முதலிற கொடுக குமபடி [2] பாதயததையனுபபினுன பீஷமா! கிருஷணன, பீமன, அாஜுனன இவாகள ஜராஸநதனுல 'சாபபிடுஙகள' எனறு சொலலபபடடனா கிருஷணன அதறகுமாருகச செயதான மூர்ககனே! நீ நினைககிறபடி இவன [3] உலகததைப படைபபவனு யிருநதால் தன்னை ஏன உணமையில பிராமமணனெனறு அறிய விலலை? இநதபபாணடவாகள உனனுல பெரியோாகளினவழியை விடடு இழுககபபடடும அதைசசரியெனறு நினைககிறாகளோ, இது

---

1 கமஸலுககடிமை 2 காலகழுவுவதறகு நீா

3 பிரமமதேவா பிராமமணரானதால, இவன பிராமமணனுயிருகக வேணடுமே; அபபடியானுல இவன வேஷமபோடுவானேன எனபது கருதது.

மும எனககு ஓா ஆசசாியநதான பாரதனே! மேலும, பெண
னமையுளளவனும வயதுமுதிாநதவனுமாகிய உனனை எலலா
ஷயஙகளுககும உபதேசிபபவனுகப் பெறறவாகளுககு இஃது
ஆசசாியமனறு' எனறு சிசுபாலன சொனனுன மிகக கோப
ாகவும கடுஞசொலலாகவும சிசுபாலனசொனனனதககேடடு,
பலவானகளிற சிறநதவனும பராககமசாலியுமான பீமஸேனன
கோபிததான இயறகையில நீணடும அகனறும தாமரைமலா
போலச சிவநதுமிருககும பீமனுடையகணகள கோபததினுல
னனுமதிகமாகசசிவநதன பீமஸேனனநெறறியில மூனறுபகுப
புககளாக எழுமபியிருநத புருவநெறிபபை, திரிகூடமலையிலமூனறு
பிரிவுகளாக ஓடும கஙகையைபபோல அரசாகளனைவரும கணட
னா கோபததினுற பறகளைககடிககும பீமஸேனனமுகம பிரளய
காலததில எலலாபபிராணிகளையும விழுஙகததொடஙகும யமன
முகமபோலக காணபபடடது கோபமதாஙகாமல வேகமாகக
கிளமபின பீமனைச சிறநதகைகளையுடைய பீஷமரே குமாரககடவு
ளைப பரமசிவன அடககுவதுபோல அடககினுா ஜனமேஜயரே!
பெரியவரான பீஷமா பலவகைசசொறகளால தடுதத பினனா
அநதபபீமனுடைய கோபம அடஙகிறறு காாகாலம கடநத
பிறகு கொநதளிககினற கருஙகடல கரையைக கடவாமலிருப
பது போலப பகைவரை அடககுகிறவனுகிய பீமன பீஷமா
சொலலை மீறுமலிருநதான ஜனமேஜயராஜாவே! தனபராககமத
தில உறுதியுளள வீரனுன சிசுபாலன், பீமனகோபிததபோது
கலஙகவிலலை பீமஸேனன பலமுறை வேகமாககிளமபியும
அநத வீரனுன சிசுபாலன, கோபிதத சிஙகம (அறப) மிருகததை
எபபடி மதியாதோ அபபடியே அவனை மதிககவிலலை பராககம
சாலியான சேதிராஜன, பயஙகரமான பராககமமுளள பீமன
கோபிததலைககணடு நகைததுககொணடே, 'ஓ! பீஷமா!
இவனைவிடடுவிடு, விளககிலவிழுநத விடடிறபூசசியைப்போல
எனபராககமததினுல இவன எரிநதுபோவதை அரசாகளனைவ
ரும பாாககடடும' எனறுசொனனுன அநதசசேதிராஜன
சொனன பேசசைக கேடடபிறகு, புததிமானகளிற சிறநதவரும
கௌரவாகளில ஶ்ரேஷடருமாகிய பீஷமா பீமஸேனனைப பாாத
துப பினவருமாறு சொலலலானுா 'பீமஸேனு! சிறநதகைகளை
யுடையவனே! யுதததில தோலவியடையாத உனனை இவன யுத
ததிறகழைககிறுனே, இஃது இவன ஸவபுததியனறு, இது
கிருஷணனுடைய எணணம

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

சிசுபாலவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் பீமனுக்குச் சிசுபாலன்வரலாற்றைக் கூறியது)

இவன் சேதிராஜன்வீட்டில் மூன்றுகண்களும் நான்குகை களுமாகப் பிறந்தான் கழுதைக்குரலுக்கு ஒப்பான குரலினு இரைந்து ஊளையிட்டான் அதனால், இவன் தாய்தந்தையரு சுற்றத்தாரும் பயந்தனர் இவனுடைய விகார ரூபத்தை கண்டு தாய்தந்தையர்கள் இவனை விட்டுவிட நிச்சயித்தன அப்போது மனைவியோடும் மந்திரிகளோடும் புரோஹிதர் ளோடுங்கூடச் சிந்தையினால் மனங்கலங்கியிருந்த அவ்வரசனை பார்த்து ஓர் அசரீரவாணியானது, 'ஓ! அரசனே! இந்த உ புத்திரன் பெருமைபொருந்தியவனும் பலத்தில் மிகுந்தவனுமாக பிறந்திருக்கிறான். ஆதலால், இவனைக்கண்டு பயப்படவேண்டா கலங்காமல் குழந்தையைக் காப்பாற்று இவனுக்கு உனனு மரணமில்லை மரணகாலம் இப்போது வரவுமில்லை ராஜனே இவனை ஆயுதத்தினால் கொல்லப்போகிறவன் எவனோ அவனு பிறந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லிற்று இவ்வாறுசொன்ன வார்த்தையை அரசன் முதலானவர்கள் கேட்டவுடன், அதை சொன்ன பூதம் அந்தர்த்தானமாயிற்று புத்திரனிடமுள்ள ஸ்நேஹத்தினால் துயரப்பட்ட தாயானவள், 'என்னுடைய இ த்ப புத்திரனைப்பற்றிய இந்தச்சொல்லைச் சொன்னவனோ அ னைக் கைகூப்பி வந்தனஞ்செய்கிறேன் அந்த மஹிமையுள்ள பு ஷன் தேவனாயிருந்தாலும் மற்ற யாராயிருந்தாலும் எனக்கு ம படியும் அந்தச்சொல்லை விரிவாகச் சொல்லக்கடவன் இந்த பிள்ளைக்கு யமனாகப்போகிறவன் எவனென்பதைக் கேட்கவிரும் கிறேன்' என்றுசொன்னாள் மறைந்திருந்த அந்தப்பூதமானது திரும்பவும், 'எவன்மடியில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது இ தக் குழந்தையினுடைய இயற்கைக்கதிகமான கைகளிரண்டு ஐந்துதலை நாகங்களைப்போலத் தரையில்விழுமோ, நெற்றியிலிருக் கும் மூன்றாவதுகண் எவனைக் கண்டவுடன் மறைந்துபோகுமோ, அவன் இவனுக்கு நமனாவான்' என்று சொல்லிற்று அந்தக் குழந்தை மூன்றுகண்களும் நான்குகைகளுமாயிருந்ததையும் அச ரீரவாக்கு அவ்வாறுசொன்னதையும் கேள்விப்பட்டு, பூமியிலுள்ள அரசர்களனைவரும் பார்க்கக்கருதி வந்தனர் அவ்வரசன் வந்த அரசர்களைத் தகுதிப்படி பூஜித்து ஒவ்வொரு ராஜாவின்மடியிலும்

பிளளையைவிடடான இவவாறு அனேகமாயிரம அரசாகளின
மடிகளில தனிததனியே வரிசையாக அநதககுழநதை ஏறிறது,
அசரீரவாககுச சொனனபயனை அடையவிலலை மஹாபலசாலி
களும யாதவாகளுமான ராமகிருஷணாகள துவாரகாநகரததில
இவவிஷயததைக கேளவிபபடடு யாதவகுலததுப பெணணுகிய
தமதநதையின ஸஹோதரியைச காணபதறகுச சேதிநகரததுககு
வநதனா பலராமரும கிருஷணனும முறைபபே அவவரசனுககும
அவவரசிககும வழககபபடி வநதனஞசெயது க்ஷேமததையும
ஆரோககியததையும விசாரிதது உடகாாநதனா அபபோது, அவ
வரசி அவவிருவரையும மிசுஅனபுடன பூஜிதது உடனே தன
பிளளையைத தானே கிருஷணனமடியில வைததாள அநதக
குழநதையைக கிருஷணனமடியில விடடமாததிரததில அதிகக
கைகளிரணடும விழுநதன அநத நெறறிககணணும மறைநதது
அதைககணடு அவவரசி துயரமும அசசமுமுறறவளாகி, 'கிரு
ஷணு! சிறநதகைகளையுடையவனே! பயததினுலபீடிககபபடட
எனககு ஒருவரமதருவாயாக துயரபபடடவாகளுககு ஆறு
தலும பயநதவாகளுககு அபயமுமளிபபவன நீயனறோ?' எனறு
சொலலிக கிருஷணனிடம வரஙகேடடாள யாதவராகிய கிருஷ
ணன அவளால இவவாறு சொலலபபடடபிறகு, 'அரசியே! தா
மநதெரிநதவளே! நீ பயபபடாதே, எனனுல உனககுப பய
மிராது எனதநதையின ஸஹோதரியே! உனககு எனனவரம
நான கொடுககவேணடும? அலலது, நான எனனசெயயவேண
டும? ஸாததியமாயிருநதாலும அஸாததியமாயிருநதாலும நீசொல
வதைச செயவேன' எனறுசொனனுா இவவாறு சொலலப
படட அரசியானவள, கிருஷணனைபபாாதது, 'மஹாபலசாலியே'
யாதவசுரேஷடனே! பிரபுவே! சிசுபாலன செயயும பிழைகளை
எனககாகப பொறுபபாயாக, இதுதான எனககுவரமெனறறி'
எனறு கேடடுககொணடாள அதறகுக கிருஷணன, 'அததை
யே! இநத உனபுததிரன கொலலததககக குறறஞசெயயினும
இவனுடைய நூறுபிழைகளை நானபொறுககக கடமைபபடடிருக
கிறேன நீ துககததில மனததை வைககாதே' எனறுசொன
னுா வீரனுன பீமஸேனு! யாதவாகளுககு ஸுகததைததரும
கிருஷணனதான தனககு யமனெனறு அறிநதிருககும இநதப
பாவியான சிசுபாலன அவா கொடுததவரததினுல காவமடைநது
மதிகெடடு உனனை இவவாறு யுததததிறகு அழைககிறுன

அறுபததேழாவது அதயாயம

சிசுபாலவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தம்மைஇகழ்ந்த சிசுபாலனையும் அவனேடுசேர்ந்த அரசர்களையும் பீஷ்மர் அவமதித்துப் பேசியது)

பீமஸேன! இநதசசிசுபாலன யுததததில தோலவியடை யாதஉனனை யுதததகிறகழைபபது இவனுடைய சொநதப புதகி யிஞலனறு லோகநாதராகிய கிருஷணனுடைய எணணநதான இது குலககேடனும கெடடகாலததிஞல மதிகெடடவனுமாகிய இநதச சிசுபாலனபோல எனனைத தூஷிககததகக அரசன இப் புவியில எவன இருககிறுன? சிறநதகைகளையுடைய இநதசசிசு பாலன, இநதககிருஷணனுடைய சகதியின ஒருபாகமெனபது திணணம கிருஷணனவா இவனிடததிலுள்ள அநதபபாகததை மறுபடியும எடுததுககொளள எணணஙகொணடிருககிறுா கௌ ரவஶ்ரேஷடனே! அதஞலதான இநதமதிகெடட சேதிராஜன நமமெலலாரையும மதியாமல புலிபோல மிகவும காஜிககிறுன என்று பீஷமாசொனஞா அபபோது அநதசசேதிராஜன அந் தப பீஷமா சொலலைப பொறுமல மிககக்கோபததுடன மறுபடி யும அநதபபீஷமருககு மறுமொழிசொலலலானுன

'பீஷமா! நீ கிருஷணனுககுசசொலலுகிற மஹிமையெலலாப கிருஷணனுககு எதிரிகளான எமககே இருககடடும நீ அரச களுககுத துதிபாடமபடிககும வநதியைபபோல எபபோதும் ஓயாமல இவனை ஸதுதிசெயகிறுய பீஷமா! அயலாரைததுதிப பதில உனமனததிறகு விருபபமிருககுமாயின நீ இநதஜனா தனனைவிடடு அரசாகளைத துதிககலாம ராஜஶ்ரேஷடனும பாஹ லீகதேசாதிபதியுமான இநதததரதனைத துதி இவன பிறககும போதே இநதபபூமியைபபிளநதவன பீஷமா! வஙகதேசததுக் கும அஙகதேசததுககும அதிபதியும பலததில இநதிரனுககொப் பானவனும சிறநதவிலலைவளைபபவனுமாகிய இநதககாணனைத் துதிககலாம சிறநதகைகளையுடையவனே! இவனுககு இநத திவயகுணடலஙகளும இளஞசூரியனைபபோல ஒளியுளளகவசமும் உடனபிறநதவையாகக கடவுளாலேயே படைககபபடடிருக் கினறன இநதிரனுககொபபானவனும ஜயிககவேமுடியாதவனு மாகிய ஜராஸநதனை இவன கைசசணடையிலவெனறு அவன் தேகததையுமகிழிததவன பீஷமா! மஹாரதாகளும பிராம் மணஶ்ரேஷடாகளும துதிககததககவாகளுமான துரோணரும் அஶ்வததாமாவுமான தகபபனபிளளைகளிருவரையும நீ இடை

விடாமல துதிபபாயாக அது நன்று பீஷமா! இவவிரு
வாகளில ஒருவா கோபிததால சராசரஙகள அடஙகின இபபுவனி
யில ஒனறும மிசசமிலலாமல செயதுவிடுவாரெனபது என
கருதது பீஷமா! யுததததில துரோணருககும அஸவததாமா
வுககும ஸமமாக நிறகததககக இவாகளுககீடான அரசனைக கடல
சூழநதஉலகததில நான பாாககவிலலை நீ இவாகளைத துதிகக
வினைக்கிறதிலலை அரசாககரசனும சிறநத கைகளையுடையவனு
மாகிய துரியோதனனையும அஸதிரஙகளிலதோநதவனும உறுதி
யான பராகரமமுளளவனுமாகிய ஜயதரதனெனனும அரசனை
யும கிமபுருஷாகளெனனுமதேவாகளுககு ஆசாரியனும உலகத
திலபெயாபெறற பராகரமமுளளவனுமாகிய துருமனையுமவிடடு,
கேசவனை மஹாவீரனெனறு ஏன சிலாகிககிறாய? பெரியவரும
பாரதகுலததவருககு ஆசாரியருமாகிய சாரதவதாளனறு சொல
லபபடட கிருபாசாரியரைவிடடுக் கேசவனை மஹாவீரனெனறு
ஏனசிலாகிககிறாய? விலலாளிகளிறசிறநதவனும புருஷஸரேஷ
டனுமாகிய ருகமியைவிடடுக் கேசவனை மஹாவீரனெனறு ஏன
சிலாகிககிறாய? பீஷமகராஜனையும சிறநதசகதியுளள தநதவகர
ராஜனையும பகதததனையும யூபகேதுவையும மகததேசாதிபதி
யான ஜயதஸேனனையும விராடதுருபதாகளிருவரையும சகுனி
யையும பிருஹதபலனையும அவநதிதேசததரசாகளான விநதானு
விநதாகளையும பாணடியராஜாவும சிறநதவனுமான ஸவேதனையும
மிககபெருமபாககியமுளளசஙகனையும காவமுளளவிருஷஸேனனை
யும பராகரமசாலியான ஏகலவயனையும மஹாரதனானகலிஙக
தேசததரசனையுமவிடடு, கேசவனை மஹாவீரனெனறு ஏன சிலா
கிககிறாய? பீஷமா! எபபோதும ஸதோததிரஞசெயவதறகே
உனககு எணணமிருநதாலசலலியனமுதலான அரசாகளையுமஏன
துதிககலாகாது? அரசனே! தாமஙகளைசசொலலும பெரியோா
கள முறகாலஙகளில் கதைகளசொலலுமபோது நீ கேடடதிலலை
யெனபது திணணம அதறகு நானஎனனசெயயலாம? பீஷமா!
தனனைஇகழ்வதும புகழவதும பிறரைஇகழவதுமபுகழவதும பெரி
யோர்களின ஒழுககமிலலையெனறு நீகேடடிலை பீஷமா! மேலும,
புகழததகாத இநதககேசவனை நீ அறியாமையால அனபுகூாநது
துதிபபதை யாரும ஒபபவிலலை கமஸனுடையஆளாகக கனறு
மேய்தத துராதமாவினிடததில வீணஅபிமானததினால உலகம
எலலாவறறையும நீ எபபடிசசமமதததலாம? பாரதனே! மேலும,
உனனுடைய இநதபபுததி தனனிலைககு வராது நீ குலிஙகசகுனி
யைபபோலவாயெனறு நானே முனனம சொலலியிருககிறேன

பீஷமா ! குலிஙகசகுனியெனபது இமயமலையின பினபுறதத
லிருககிறது அதனிடததில எபபோதும செயகைககுமாறுன
சொறகளே கேடகபபடுகினறன அது, தான அதிகஸாஹஸப
செயதுகொணடிருபபதைத நினையாமல 'ஸாஹஸஞசெயயாதே'
எனறு எபபோதுமகூறுகிறது பீஷமா ! அறபபபிராணியான
அநதபபறவை இரைதினனும சிஙகததினவாயிலிருநது பறசநதி
கபபடடு வெளியிலதெரியும மாமஸததுணடை இழுககிறது
பீஷமா ! சிஙகம ஒபபியிருபபதனால அதுஜீவிககிறதெனபது நிச
சயம பாபிஷடனே ! அதுபோலததான நீயும எபபோதும
சொறகளைசசொலலுகிறாய பீஷமா ! அரசாகளிஷடபபடுவத
னால நீ உயிரோடிருககிறாயெனபது திணணம உலகததினால
வெறுககததககக செயகைகளையுடையவன உனனைபபோல வேறு
ஒருவனுமிலலை' எனறான

ஜனமேஜயராஜாவே ! சேதிராஜனுடைய அநதககடுஞசொல
லைககேடடு, அநதபபீஷமா, அவனகேடடிருகக, 'இவவரசாகள
இஷடபபடுவதனாலலலவோ நான ஜீவிககிறேனாம ! நான இவவர
சாகளைத துருமபுககுமகூடச சரியாக நினைககவிலலை' எனறு
சொனனா இவவாறு பீஷமாசொனனவுடன அஙகிருநத அர
சாகள கூவினாாகள அவாகளிறசிலா ஸநதோஷிததனா சிலா
பீஷமரைஇகழநதனா சிறநத விலலாளிகளாகிய சிலா பீஷம
ருடைய அநதசசொலலைககேடடு, 'பாபியும காவியும வயதுசென
றவனுமான இநதபபீஷமனை நாம பொறுககததகாது அரசா
களே ! இநதக கெடடபுததியுளள பீஷமன யாகபபசுபபோலக
கொலலபபடுவதுநலம, எலலோரும கோபிததது ஒனறுசோநது
கடடைததணலினால இவனை எரிததாலும எரிககலாம' எனறு
கூறினா இவவாறு அரசாகள சொனனதைக கேடடபிறகு
கெளரவாகளினபிதாமஹரும அறிவிலசிறநதவருமான பீஷமா
அரசாகளைநோககி, 'சொலலுசகு மறுமொழி சொலவதில ஒரு
முடிவையும நான பாாககவிலலை அரசாகாள ! நானசொலலப
போவதை முறறிலும கேளுஙகள எனனை யாகபபசுவைபபோ
லக கொலலுவதையாவது கடடைததீயினாலஎரிபபதையாவது
செயயுஙகள இககககாலமுழுமையும உஙகள தலையிலவைததேன
இதோ கோவிநதன எஙகளால பூஜிககபபெறறுப பினவாஙகாமல
நிறகிறாா உஙகளில யாருககு இறகக மனம துடிககிறதோ அவன
இபபோதே சககரததையும கதையையுமஏநதின கணணனை யுத
ததிறகுஅழைககலாம அவன விழததபபடடு யதுவமசததல
ரான பகவானுடைய தேகததிலேயே பிரவேசிககடடும' எனறாா

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

சிசுபாலவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சிசுபாலன் க்ருஷ்ணனை யுத்தத்திற்கழைக்கப்போது அவன் துற்றங்களைக் க்ருஷ்ணன் எடுத்துரைக்கக் கேட்டு அரசர்கள் யுத்தத்தினின்று விலகியது)

பெருமபராக்ரமமுள்ள சேதிராஜன, பீஷ்மா சொல்லைக் கேட்டதும, வாஸுதேவருடன போர்புரியககருதி வாஸுதேவரைநோககி, 'ஓ! ஜனார்த்தனா! உனனை அழைககிறேன என்னுடன சணடைசெய், பாணடவாகளெலலாரையும உனனையும இப்போதே கொலலபபோகிறேன க்ருஷ்ணா! பாணடவாகள் எவ்விததததிலும உனனுடனசோந்தே எனனால கொலலபபடததகுநதவாகள அவாகள அரசாகளைவிட்டு அரசனலலாத உனனைப் பூஜிததனரனறோ? அரசனலலாதவனும தாஸனும கெட்டபுததியுள்ளவனும பூஜைககுததகாதவனுமாகிய உனனைத தகுநதவனைப்போலச சிறுபிள்ளைததனமாகப பூஜிததபாணடவாகள் வதஞ்செயயபபடததககவாகளெனபதே எனகருதது' எனறுசொனனன. ராஜஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! பராக்ரமசாலியான அநதச சிசுபாலன இவவாறுசொலலிப புலிபோல இரைநது எலலாப் பிராணிகளும பாாததிருக்கையில மிககோபமுறறு எலலா அரசாகளோடுங்கூட யுததஸநநாஹஞ் செயதுகொணடு தாமராஜனுடைய யாகததைக கெடுககும எணணததுடன விரைவாகச் சென்றான. அதனபிறகு, கேசியைககொனறவரும பகைவரை அழிபபவருமாகிய கேசவா சககரத்தையும கதையையும கையிலேநதிககொணடு தாருகனெனனும ஸாரதியினால கொடிகட்டி அலஙகரிககபபட்டதும ரதஙகளுள உததமமுமான தமதுரததததினருகிறசென்று பீஷ்மரால கைசொடுககபபெறறு அதனமேலேறினா. கெட்டஸவபாவமுள்ள அநதசசிசுபாலனால கோபமூட்டப்பட்ட அரசாகளனைவரையும க்ருஷ்ணபகவான ஒறறைததேராளியாக யுததத்தில ஸநதிததார. அபபோது கருடககொடி கட்டின ரததததிலிருபபவரும, உதயகால ஸூாயனைபபோலத தம ஒளியினால பிறருககுத தாபததையுணடுபணணிககொணடு விலவில நாணேறறிடுகிறவரும, உயாநத புஷபரததததிலிருககும இரணடாவது மனமதனைபபோனறவரும, தாமரைமலாபோனற கணகளையுடையவருமான கணணபிரானை அரசாகளனைவரும கணடனா. அவவாறு தமதுபராக்ரமததினால கொளுததுகிறவாபோல ஸஞ்சரிககும கணணனைககணடு அரசாகள் பரவசாகளாகிக க்ருஷ்ண

னுக்குத் தக்கமரியாதையைச்செய்தனா ஜனமேஜயராஜாவே
சிறந்த கைகளையுடையவரும் அஸுரஸ்ரேஷ்டாகளை அழிப்பவரு
பகைவர்களான வீரர்களைக் கொல்லுகிறவருமாகிய அந்தயாத
வீரா, அவ்வரசாகளைநோக்கி இன்சொல்லாகச் சொல்லலானு
'அரசாகளே! நீங்களெல்லோரும் என்கட்டளையினால் அச்சம
று சேனைகளுடன் செல்லுங்கள் தான்கெட்ட இந்தப்பாவி உ
களையும் கெடுக்கலாகாது இவன் எங்களுக்கு முற்றிலும்பகை
வன், யாதவர்களை ஹிம்ஸைசெய்பவன், யாதவகுலத்துப்பெ
ணின்மகனுயிருந்தும் யாதவர்களிடத்திலேயே மிக்கப்பகைகொ
டாடுகிறுன் அரசாகளே! கொடியசெய்கைக்காரனுகிய இவ
எனக்கு அத்தைமகனுயிருந்தும் நாம் பிராக்ஜயோதிஷ நகரத்தி
குச்சென்றதை அறிந்து துவாரகையைக்கொளுத்தினுன் முன்பே
போஜராஜனுகிய உக்ரஸேனன் ரைவதகமலையில் விளையாடி
கொண்டிருக்கையில் யாதவர்களனைவரையும்அடித்தும் சிறைபிடி
தும் தன் ஊருக்குத் திரும்பிச்சென்றுன் என்தந்தை அசுவமே
யாகத்துக்காகக் காவலாளிகளின்காப்புடன்விடுத்த குதிரையை
யாகத்திற்கு இடையூறுசெய்வதற்காக இந்தக்கெடுநினைவுள்ள
இவன் கொண்டுபோனுன் குற்றமற்ற பப்ருவென்னுமயாதவ
டைய மனைவி தன்தேசத்திலிருந்து ஸௌவீரதேசத்துக்கு
போனபோது அவள் இஷ்டப்படாமலிருந்தும் தனது காமமய
கத்தினால் அவளை எடுத்துக்கொண்டுபோனுன் இவன் தன
மாதுலனுக்குத்தீங்கிழைப்பவனுக மாயையினுல்மறைந்து விசா
னுடைய புதல்வியாகிய பத்ரையென்பவளை அவள் துயரப்படு
படி குகுராகளையும் அந்தகாகளையும்கொன்று அவாகளின் மனை
களை அழவைத்துக் கரூசதேசத்தரசனுக்காகக் கொண்டுபோனுன்
கெட்ட எண்ணமுள்ள இவன் என்தந்தையினுல் வரிக்கப்பட்ட
ளும் பதிவ்ரதையும் விசாலராஜன்பெண்ணுமான பத்ரையை
பரப்பரப்புடன் உள்ளேபிரவேசித்து எடுத்தான் இவன் என்னை
ஜயிக்கக்கருதிக் கரூசராஜாவுடன் ஸ்நேஹஞ்செய்துகொண
ஜராஸந்தனையடுத்து எனக்கு இன்னுதவற்றைச்செய்தான் அ
சாகளே! அவற்றையெல்லாம் நான் எண்ணமுடியாது இ
வாறு இவன் யாதவாகளுக்கு எல்லையில்லாத தீங்குகள்செய
வன் இவன் மிக்கக்கபடமாகவே நம்முடையவிஷயத்தில் அனே
காரியங்களைச்செய்தான் 'இவனைக்கொல்லுவதற்குரிய குற்ற
கள் நூற்றை நாம்பொறுப்போம்' என்று இவன் தாயாருக்கு
நான் செய்த கொடியசபதங்களினுல் நான் கட்டுப்பட்டிரு
தேன் அவ்வாறுகவே, இவனைஅழிப்பதற்குரிய குற்றங்க

ாறுமஎனனுலபொறுககபபடடன இவனைசகொலலுகிற கால
ாகிய இநத ஸமயததில நான எவவகையிலுமபொறுககககூடாத
ிழைகள இரணடுளளன 'யாகூதுககிடையூறு செயபவனைக
காலவேன, பாணடவாகளுககு விரோதியைககொலவேன'
ைற இரணடுவகை நிசசயம எனககு இருககிறது அநத நான
பபடி மாறறுவேன? எனதநதையின ஸஹோதரிககாக மிகப
பருநதுயரததை நான பொறுததுககொணடிருககிறேன நற
ாலததினுல இநதககுறறம இபபோது எலலா ராஜாககளின
னனிலையிலும நடநதிருககிறது இபபோது என விஷயததில
வன அளவுககு மீறிசசெயத அகரமததை நீஙகளே பாாககி
ாகளலலவா? நீஙகள பாராமலிருககுமபோது செயதவற
றையும நீஙகளே ஊஹிததுத தெரிநதுகொளளலாம எலலா
ரசாகளும நிரமபின ஸதஸில இவன காவததோடுசெயத இநத
ததிறகுரிய அகரமததைமடடும நான பொறுககமுடியாது
றபபதறகு ஆசையுளள இநதமூடன ருகமிணியினமேல ஆசை
காணடிருநதான சூதரன வேதமோதலைப பெறுததுபோல
வன அநத இஷடததை அடையாமறபோனுன' என்ருா

அஙகே சோநதிருநத அவவரசாகளனைவரும இவவாறு சிசு
ாலனைபபறறிய தூஷணையைக கணணன சொலலககேடடனா
ாஸுதேவருடைய சொலலைககேடடவுடன, சேதிராஜனைஇகழந
னா ரததததினநடுவில சேதிராஜன கோபததோடு விலலெடுதது
மபுகளைத தொடுபபதைககேடடும பாாததும அரசாகளனை
ரும மிகக பயமுறறு, சேதிராஜனைச சேனைததலையில விடடு
டடு விரைநது ஓடினா சிறநதபராககிரமமுளள சிசுபாலன
நதக கிருஷணனசொலலைக கேடடு இரைசசலுளள அடடஹா
செயது கிருஷணனைபபாாதது, 'கிருஷணு! ருகமிணியை
ானமுதலிலவரிதததறகாக ராஜஸபையில விசேஷமாகசசொலலி
ம நீ வெடகபபடாமலிருபபதேன? மதுஸூதனு! உனனைவிட
வறு எநதபபுருஷன தனமனைவியை வேறெருவன முனனுல
ரிததததாக அறிநது அதைச சானரோரிடம விளமபுவன?
ருஷணு! உனககு எனவிஷயததில விசுவாஸமும பொறுகக
ிருபபமுமிருநதால பொறு இலலாவிடடால பொறுதே நீ
காபமுறறுலும அனுகரஹமுறறுலும உனனுல எனககு எனன
குமோ?' என்ருன ஜனமேஜயரே! அநதச சிசுபாலன அவவர
ாகளனைவரும கிருஷணனுடைய மஹிமையினுலேயே வலிமை
றறுக குதிரைகளோடும காலாடகளோடும தோகளோடும யானை
ளோடும ஓடிபபோனதைககணடு கோபததினுறசிவநத கணகளு

டன் விட்டிறபூசசி தீயையெதிாததுப போவதுபோல ஒறறை ரததகினுலேயே கிருஷ்ணனை எதிாததுச சென்றுன

அறுபததோனபதாவது அதயாயம

சிசுபாலவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(சிசுபாலனுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் யுத்தம் ஆரம்பித்தபோது உண் டான துர்நிமித்தங்களையும் அவற்றின லக்ஷணங்களை யும்பற்றி யுகிஷ்டிாருக்கு நாரதர் உரைத்தது.)

அபபோது புததிமானகளிற சிறநதவராகிய யுதிஷ்டிரா சிசபாலன யுதததிறகாக ஸனனுஹம செயதுகொணடிருந தைக்கணடு, நாரதரிடம, 'ஓ! மஹரிஷியே! ஆகாயததிலும பூமியிலும எவவிடததிலும உஙகளுககுததெரியாதது ஒன மிலலை இபபோது அரசாகளின நாசககுறிபபாகப பூமியிலும ஆகாயததிலும பலவகைகளான எநத [1] உதபாதஙகளும அ சகுனஙகளும உணடாகினறனவோ அவறறையெலலாமபறறி உ மிடததில கேடகவிருமபுகிறேன' எனறுகேடடாா இவவா கேடட சிறநதபுததிமானுன தாமராஜருககுச சிறநத அறிவுள வரும பெருமபுகழபெறறவருமான நாரதமுனிவா எலலாவறறை யும தெளிவாகச சொலலலானுா

'குருஸ்ரேஷ்டனே! ஜயோதிஷசாஸதிரம கறறுணாநதவன கிரஹஙகளின பராகரமததையும செலலுமவழியையும சேருதலை யும உசசததையும [2] ஆரோஹணததையும ஒனறையொன எதிாததுச செலவதையும கிரணஙகளசேருவதையும முயறசியே டிருபபதையும நிலைகுலைதலையும காணககூடிய கிரஹஙகள காண படாதிருததலையும காணககூடாதவை காணபபடுதலையும நீ மடைதலையும ஏறறககுறைவுகளையும நிறததையும இடததை யும பலாபலஙகளையும முழுதும பரீக்ஷிககவேணடும இவவு சத்தில தெயவிகமாக உணடாககபபடட உதபாதஙகள, பூமி யைசசாாநதவை முதலிலும, ஆசாயததைசசாாநதவை பிறகு உணடாகினறன ஸூரியன மேறறிசையிலஇருககுமபோது எலலாப பொருளகளின நிழலும கிழககே திருமபாமலிருநதால தோலவிககு அஃது ஓா அடையாளம எபபோது கிராமஙகளி லுளள [3] நிலைமையான மரஙகளினநிழல (வெயிலிலலாமலிருககும

[1] எரிகொளளி விழுதல முதலிய அபசகுனஙகள

[2] மேறசெலலுகை, அலலது அபிவிருததி

[3] மூலததில 'சைதயவா:' எனறிருககிறது

போது) பிரதிபிமபமபோலத தெளிவாககாணபபடுகிறதோ அப
போது பெரிய அசசததைஅறியவேணடும கிராமஙகளின தலைமை
யானமரஙகள இலைகளஉலாநதும இலைகளுமதளிாகளும (அகாலத
தில) உதிாநதும தளிாகளகெடடும போமாயின அபபோது நாசத
தைச சொலலவேணடும கிராமவிருக்ஷஙகள செழிததஇலைகளும
தளிாகளுமுளளவையாகவும விருததியடைகிறவையாகவுமகாணப
படுமாயின அபபோது க்ஷேமததிறகு ஸநதேஹமிலலை பூவின
மேலபூவும காயினமேலகாயும சோநதுஉணடாகுமாயின அப
போது ராஜாவாயினும ராஜாவைபபோனறவனுயினும மரண
மடைவான காாகாலம சரதகாலம பனிககாலம வஸநதகாலம
ஆகிய எலலாககாலஙகளிலும அவவககாலததிறகு உரியவையல
லாதமலாகளுமகனிகளுமஉணடாகுமாயினதேசததிலகலககததை
உரைககவேணடும அகாலததில நதிகளபெருகுவதும மஹாபயத
திறகுககுறிபபாம சிலாகயமான மரமானது பூஜிககபபெறறதாயி
னும பெருததாயினும காறறினலமுறிககவாவது பெயாககவாவது
சாயககவாவது படுமாயின அகனிபயததையாவது வாயுபயததை
யாவது அறியவேண்டும சிறநதமனிதனுவது அழிநதுபோவான
திசைகளெலலாம எரியுமாயின அரசாகளுககு மாறுதலகளஉண
டாகும வெடடிதத தளளபபடடமரம சபதமசெயயுமாயின அத
னுடனகூட அநதராஜயமே விழுநதுபோகும ஆதலால, மரததை
வீழததலாகாது மரததை ஒருவனவெடடுவிபபாளுயின அநத
மரம அவனமேல அதறகாகக கோபிககும வெடடினவனும
பெயாததவனும அமமரததிறகுடையவனும உடனேஅழிவாா
தேவதாவிககிரஹஙகள விழுவதும மணடபஙகளிடிவதும மலைகள
அசைவதும தோலவிககுறிகள இரவில வானவிலலைககணடா
லும அதனுல பெருமபயமுணடு பரதஸரேஷடனே ! ஆனுல,
அதைககணடவனுககுமடடும பயமுணடாகுமேயனறி மறறவ
னுககு இராது இரவில வானவிலலைககணடவன உடனே அநதத
தேசததை விடககடவன எஙகே தேவதாவிகரஹஙகள ஆடவும
கூவவும நகைககவும கணதிறககவும கணமூடவும செயகின
றனவோ அநதததேசததில கலகததைச சொலலவேணடும கற
களினிலும நீாககசிவுகளும மறறஎவவகையான மாறுதலகளும
உணடாகுமாயின அவை பயததிறகு அடையாளஙகள , பெரிய
மனிதாகளாயினும பரிஜனஙகளோடுகூடிய அரசனுயினும இறநது
போவாாகள , நகரததில வியாதியாவது உணடாகும , ராஜயததி
லும தேசததிலும கலககஙகளாவதுஉணடாகும தேவதைகளின
ஆலயஙகளிலும அரசாகளின அரணமனைகளிலும பூஷணசாலை

களிலும ஆயுதசாலைகளிலும தேனகட்டபபடுமாயின அபபோது
அநதததேசமே மேலானபலவானுல அழிககபபடும அநதத்
தேசததில திடீரெனறு பயமுணடாகுமெனறே சொலலவேணடும
மரததிலிருநதும யானையினதநததது நுனியிலிருநதும காளைமாட்
டின கொம்பிலிருநதும சிவநதரததமபெருகுமாயின, மரததில
பெருகுவதனுல தேசமபோவதும யானைததநததிற பெருகுவத
னுல அரசுமாறுவதும மாட்டுககொமபிறபெருகுவதனுல பசுக்
களுககும பிராமணாகளுககும நாசமுமுணடாகுமெனறு சொலல்
லாம அரசனே! ராஜாவினகுடை தரையில விழுமாயின அவவர
சனும அவனராஜயமும உடனே அழிநதுவிடும தேவாலயஙகளி
லும ராஜகிருகஙகளிலும யானைகட்டுகிற இடஙகளிலும வேறுபாடு
காணபபடுமாயின அநததேசததிறகும ராஜாவுககும ஊருக
கும பீடையுணடாகும கொடிய [1]அனுவிருஷடிபயததையும
பெருமபஞசததையும சொலலவேணடும தேவதாவிகரஹஙகளின
கைகளொடிவதனுல கிருஹஸதாகளுககுப பயமுணடாகும (அவற
றின) ஆயுதமொடிநதால ஸேனுபதி இறபபனெனறறியவேணடும.
புதிதாகவநத தேவதாவிகரஹம ஆறுமாததததிறகுள இடததில
நிலைபெறுததபபடாமற போமாயின அநநகரததை ராஜாவிட்டு
விடுவான பூமிவெடிததாலும சபதமசெயதாலும இடிநதுவிழுந
தாலும அநததேசததது அரசன இறபபான தேசமுமகெடும.
ஏணீபதம, ஸாபபம, டுணடுபம, தீபயகம எனனும பாமபுஜாதி
களைத தவளை விழுஙகுமாயின அஙகே ராஜநாசம உணடாகும.
அனனமானது ஒனறும சோககபபடாமலும சமைககபபடா
மலும அதிகபபடுமாயின அநதத தேசததாா நோயுறறு இறநது
போவாா அநத அனனததை அவாகள புசியாா யுதிஷடிரா!
(தடாகமமுதலிய) ஜலாசயஙகளில நீாபொஙகினுலும, மரமமுத
லிய ஸதாவரஙகளில தணணீா உணடானுலும அஙகிருநது
வெளிபபட்டாலும, பெணகள காலிலலாமலாவது மூனறுகால
கள இரணடுதலைகள நானகுகைகளோடு கூடவாவது இருககும
குழநதையைப பெறறுலும அநததேசததிறகுத தோலவியைச
சொலலவேணடும வெளளாடுகளும செமமறியாடுகளும பெண
களும பசுககளும மறறுமுளள பலஜாதிகளும இயறகைககு மாறுன
ஸநததிகளைப பிரஸவிததால அநததேசததில தோலவி நிசசயம.
நதியானது கலஙகினஜலமாக எதிரோககிசசெனறுலும திசைகள
ஒளியிலலாமறபோனுலும அவை தோலவிககுறிகளாம பாரதனே!
இவையும, பூமியையும ஆகாசததையும சோநத மறறுமுளள சகு

1 மழையினமை

னஙகளும கிருஷணனுலேயே உணடாகினறன பாரதனே! சந திரஸூரியாகள, கரஹஙகள, நக்ஷததிரஙகள, காறறு, நீா, நிலம இவையனைததும கிருஷணனிடமிருநது உணடானவை எநதத தேசததுககுக குறைவையாவது விருததியையாவது கிருஷணன செயய விருமபுகிறுரோ அநதத தேசததில அதறகுததகக சகு னஙகளை இவரே உணடுபணணுகிறுா அபபா! அநதககிருஷணன இபபோது தமமாலுணடான நிமிததஙகளாலேயே சேதிராஜனுன சிசுபாலனுககு நாசம வநதிருபபதைதத தெரிவிககிறுா ஸநதேஹ மிலலை அரசனே! இதோ பூமிஅசைகிறது கெடட காறறு வீசு கிறது பருவமிலலாத காலததில ராஹு சநதிரனைபபிடிககிறுன இடிகளோடு எரிகொளளிகள விழுகினறன இருள மிகுதியாக உணடாகிறது சிசுபாலனைஅழிபபதறகாக இநதக கிருஷணன விருததியடைகிறுா' எனறுா தேவரிஷியாகிய நாரதா இவ வாறு சொலலி ஒயநதாா புருஷஸிமமஙகளான சிசுபாலனுக கும கிருஷணனுககும அநதயுததம நோநதபோது, அவவரசாகள பயஙகரமான அநேகம துாநிமிததஙகளைச கணடனா பாரதரே! வேநதரே! அபபோது அவவிடததில எலலாததிசைகளிலும நரி கள காணபபடடு அமஙகளகரமான அவறறின ஊளைகளும கேட கபபடடன மரஙகளும காடுகளும மலைகளும அடஙகின பூமி யனைததும சபிககததது அமாவாஸையயலலாத தினததில மத யானனததில சூரியனை ராஹு விழுஙகினுன வீரரே! எலலாரத னஙகளாலும அலஙகரிககபபடட சிசுபாலனுடைய கொடியின மேல கூாமையான மூககுளள கழுகு ஆகாயததினினறும இறஙகி உடகாாநதது அநதயுததம நோநதபோது காடுகளிலும நாடு களிலும உளள மிருகஙகளும பக்ஷிகளும அஙகே வேசமாக உதஸாஹததோடு சோநது பயஙகரமாகக கூவின கிருஷணன கோபிததபோது பூமியிலும ஆகாயததிலும இவவகையான கொடிய துாநிமிததஙகள காணபபடடன

எழுபதாவது அதயாயம்

சிசுபாலவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சிசுபாலவதம்)

பிறகு, சேதிதேசாதிபதியான சிசுபாலன, பெரிய விலலை நாணேறிடடு ஹருஷீகேசரான மதுஸூதனரை எதிாததுச செல லுமபோது அவரைப்பாாதது, 'ஒ! மூாதவா! எனககு நீ ஒரு

சதருவே இருககிறாய ஆகையால, இபபோது உனனைக கொன
விடடுப பிறகு கடலசூழநத புவனியை ஆளவேன வாஸுதேவா
நான உனனோடு வெகுகாலமாக விருமபின இருதோச சணடை
எனது பாககியததினால இபபோது எனககு நோநதிருககிறது
ஆ! ஆ! இபபோது உனனையும பீஷமனையும பாணடவாகளையு
சோததுக கொலலபபோகிறேன' என்று சொனனான அநத
சிசுபாலன இவவாறு சொலலி, சாணைபிடிககபபடடுக கூரமை
யான முனையுளள உககிரமான பாணஙகளினால யுததததில
கிருஷணனை அடிததான சேதிராஜனுடைய விலலினின்று
வெளிபபடட கழுகுஇறகுகள கடடபபடட அநத அமபுகள அ
வஙகள மலையிற பிரவேசிபபதுபோலக கிருஷணனிடததில பிரவே
சிததன அநதச சிசுபாலன பாணஙகளை எடுபபதறகும விடுப
தறகும இடையிலுளளகாலம ஆகாயததில ஸஞசரிககும காறறின
நடைபோல யாவாககும புலபபடாமலிருநதது அமபுகளின
கோவைகளெனனும நீததாரைகளை வாஷிககும சேதிராஜனென
னும மஹாமேகமானது, மலையினமேல மேகமவாஷிபபதுபோல
கிருஷணனமேற பொழிநதது வீராகளாகிய சதருக்களை அழிப
பவரும சிறநதகைசளையுடையவருமாகிய கிருஷணன உடனே தப
சாஙகமெனனும விலலில அமபு தொடுததுககொணடு ஸுநீதனை
நோககி, 'ஓ! சேதிராஜாவே! என்று உககிரமான இநதபபெரிய
பாணம சிறநதவஜராயுதம மலையைப பிளபபதுபோல உனனை
விரைவாகப பிளககததககது' என்று சொனனாா கோவிநதா இவ
வாறு சொலலுமபோது சேதிராஜன மறுபடியும அனேகமகூாமை
யான அமபுகளைக கிருஷணனைக குறிபபுவைதது எயதான பராக
ரமசாலியான கிருஷணன அவன பாணஙகளாலடிககபபடடுத
தமது சாஙகததை வளைததுக கூாமையான பாணஙகளை நூறறுக
கணககாகவும ஆயிரககணககாகவும விடடாா அநதச சேதி
ராஜன, அநதபபாணஙகளையும அமபுகளைபபொழிநது துணிதது
விடடு, உடனே வேறு ஆறுபாணஙகளினால கிருஷணனையும அடித
தான உலகததிறகுத தநதையான கிருஷணன உடனே அஸ
திரததைவிடடாா சிறநத கைகளையுடைய சிசுபாலன அநத அஸ
திரததை அஸதிரததினாலே தடுததான அதனபிறகு, பலமும
பராககிரமமுமுளள சிசுபாலன கோபிததுத தாழநத கணுககளோடு
கூடிய லக்ஷம பாணஙகளை வஸுதேவபுததிரரான கிருஷணனைச
சுறறிலும இறைததுக காஜிததான பகைவாகளான வீராகளைக
கொலலுகிறவனான சிசுபாலன கிருஷணனை நோககி, மிகக கோ
பததுடன, 'இபபோது என பாணஙகள யுததததில உனதேகத

ந்தைப் பிளக்கப்போகின்றன் உன்னையும் உன்றுபுத்ராக்ளையும் துமைச்சாகளையும் பராக்ரமசாலிகளான பாணடவாகளையும் கொன்று சிறந்த புததியுள்ள ஜராஸந்தன், கம்ஸன், கேசி, நரகன் இவாகளுடைய கடனையும் அப்படியே தீரததுககொள்ளப்போகி றேன்' என்று சொன்னுன் இவவாறுசொலலிக் கோபத்தினுற சிவந்தகணகளையுடைய சிசுபாலன், நாற்புறங்களிலும் பாணங்களை வாஷித்துக் கிருஷ்ணனை மறைத்தான் பிறகு, கிருஷணன் அஸ திரத்தினுலேயே அனேகபாணங்களையும அறுத்துப் பாணவாஷங் களினுல சிசுபாலனையும் மறைக்கதொடங்கினா மஹாரதா களான அவவிரண்டுவீராகளும் மறைந்துபோனதைககணடு அவ விருவரையும் எல்லாப்பிராணிகளும், 'நல்லது, நல்லது, இப்ப டிபபட்ட யுத்தம் இதறகுமுன் நாங்கள் கணடதில்லை' என்று புகழ்ந்தன பிறகு, சிசுபாலன் மூன்று பாணங்களினுல் கிருஷ் ணனை உடனே அடித்தான் கிருஷணனும் அநதயுததத்தில ஐந்துபாணங்களினுல் சிசுபாலனை அடித்தா பலசாலியான கிருஷணன மறுபடியும் எழுபதுபாணங்களினுல் சிசுபாலனைஅடித் தா கிருஷணனுல அதிகமாக அடிககப்பட்ட சிசுபாலன கோபம் மேறகொணடு கூரமையான பாணங்களினுல கிருஷணனை மாாபில அடித்தான் அவன் மறுபடியும் ஸமயம்பாாத்து மூன்று பாணங் களினுல கிருஷணனைஅடித்துக் காஜித்தான் பிறகு, மிகக்கொடிய யுத்தத்தை அவவிருவரும் வேகமாகச்செய்தனா அப்போது யுத் தத்தில அவவிருவரும் நகங்களால புலிகள்போலவும் தந்தங்களி னுல மஹாகஜங்கள் போலவும் கோரப்பறகளினுல சிங்கங்கள் போலவும் காலகளினுல கோழிகள்போலவும் கூரமையான பாணங்களினுல ஒருவரையொருவா பிளந்தனா, அப்போது கோபித்து மிகச்சிறந்தசரமாரியைப பொழிந்தனா அவவிரண்டு புருஷஶ்ரேஷடாகளும் பாணங்களாலேயே பாணங்களைத் துணி த்து மனிதாகளுககு முடியாத பயங்கரமான அஸ்தரயுத்தத் தைச் செய்தனா பராக்ரமசாலியான சிசுபாலன் ஆக்னே யாஸ்தரத்தைவிடுத்தான் கிருஷணன உடனே அதனை வாருணஸ் தரத்தினுல அழித்தா சிசுபாலன உடனே குபேராஸ்தரத் தைப பிரயோகித்தான் ஜகத்பிரபுவான கணணன அதைக குபே ராஸ்தரத்தினுலேயே விரைவாக அழித்தா பிறகு, காலத்தினுல மதிதபபின சிசுபாலன கோபித்து யமாஸ்தரத்தைபபிரயோகித் தான கிருஷணன யமாஸ்தரத்தினுலேயே யமாஸ்தரத்தை அடித் தா. கிருஷணபகவான கந்தாவாஸ்தரத்தினுல கந்தாவாஸ்தரத்

தையும, மானவாஸ்தரத்தினால மானவாஸ்தரத்தையும, வாயவயா
ஸ்தரத்தினால வாயவயாஸ்தரத்தையும, ரௌதராஸ்தரத்தினா
ரௌதராஸ்தரத்தையும, ஐநதிராஸ்தரத்தினால ஐநதிராஸ்தரத்தை
யும, வைஷணவாஸ்தரத்தினால வைஷணவாஸ்தரத்தையும அடித்
தார மஹாபலசாலியான அவாகள இவவாறு அஸ்தரங்களைப்
பிரயோகித்து யுத்தஞ்செயதனா பலசாலியான சிசுபாலன, பிறகு
யுத்தத்தில மாயையையுண்டாக்கி, கதாயுதங்கள, முஸலங்கள,
ரகதியாயுதங்கள, தோமரங்கள, அமபுகள, கோடாலிகள, முசுண
டிகள இவறறைக கிருஷணனமேற பொழிந்தான கேசியைக்
கொனறவராகிய கிருஷணபகவான அவறறையெலலாம வீணாகாத
அஸதரத்தினால அழித்தார யுத்தத்தில சேதிராஜன மிககக்கொடிய
கலமழைபொழிந்தான பிரபுவானவா கோபித்து அதை வஜரா
ஸதரத்தினால பொடிசெயதார அதனபிறகு, சேதிராஜன பயங்
கரமான ஜலவாஷத்தைப பொழிந்தான கிருஷணபகவான
வாயவயாஸதிரத்தினால அதை நூறுகூறாககி விலககிவிட்டார
மஹாரதரான கிருஷணன சிசுபாலனுடைய மாயைகளெலலாவற
றையும அடித்துச் சறறுநேரம அவனுடன ஸமயுத்தமசெயதார
தமகோஷனமகனான அநதசசேதிராஜன பாணயுத்தஞ்செயது
கொணடே கிருஷணனைப பயமுறுத்தி, 'இபபோது எனபாணங்
கள கிருஷணனைக கிருஷணனுயிலலாமற செயயட்டும' என்று
துணிவாகச்சொன்னான துஷ்டபுத்தியுள்ளவனும சிறந்த வீரனு
மானசிசுபாலன இவவாறுசொலலிக கிருஷணனமேல உககரமான
சரமாரிபொழிந்தான ஒரு நொடிநேரத்தில பாணங்களினால துக
கபபட்ட அங்கங்களையுடைய கணணபிரான மதயானையானது
மதஜலத்தைப பெருககுவதுபோல ரகதத்தைப்பெருக்கினார
மஹாத்மாவான கிருஷணனுடைய ஸாரதியும ரதமும மலைகள்
போனற குதிரைகளும பாணங்களால மறைக்கப்பட்டுக காணப்
படாமறபோயின கிருஷணன அந்த நிலைமையிலிருந்ததைக்
கணடு பிராணிகள கதறின அபபோது, தாருகனெனனும
ஸாரதி, யாதவஸ்ரேஷடரான கிருஷணனை நோககி, 'மாதவரே
இபபடிப்பட்ட சணடையை இதறகுமுன நான கணடதிலலை
உமது பிரபாவத்தினால நிறகலாமெனறு நிறகிறேன ஜனாத
தனரே! இலலாவிட்டால எனனுயிா நிலலாது கோவிந்தரே! ஆத
லால, நன்றாகஆராயந்து உடனே இவனை வதஞ்செயயககடவீர
என்றான இவவாறு ஸாரதியினால சொலலப்பட்ட கேசவா
(அவனை நோககி,) 'இவன முன்னே தேவாகளுக்குச சத்ருவுமவரா

பெற்றதனாலகாவமடைந்தவனும அதிகபலசாலியுமான ஹிரண்ய
சிபுவெனனுமஅஸுரனுசஇருநதான பிறகு, அதிகபராசரமசாலி
ான ராவணனெனனும ராக்ஷஸனுசபபிறநதான அநதபபலத
னை வனமைபினுலேதான எனபலததை மதிககவிலலை இநதத
ராதமாவுககு ஒவவொருகாலததிலும நானே யமனுயிருபபவன
ாரதியே! ஆதலால, அசசபபடவேணடாம நானிருககும
பாது இவனொனறுமிலலை' எனறுசொனனுா கருடககொடியை
டையவரான கிருஷணபகவான இவவாறுசொலலிக காஜிததுப
ாஞசஜனயமெனனும மஹாசஙகததைதஊதி மயஙககசசெயது
மது திவயமான சகராயுததததை எடுததா சகராயுததததினுல
ததததில ஸ ஈதனுடைய சிரததைஅறுததா சிறநதைஙகளை
டையசிசுபாலன வஜராயுததததினுலடிககபபடடமலைபோல விழுந
ான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! உடனே, ஆகாயததிலிருநது
ஸூாயனஉதயமாவதுபோலசசேதிராஜனுடையதேகததிலிருநது
ளமபின சிறநதஒளியை அரசாகள கணடனா அரசனே! அந
சசிறநதஒளியானது அபபோது உலகஙகளாலநமஸகரிககப
பெறறவரும தாமரைககணணருமாகிய கிருஷணனை வநதனஞ
செயது அவருககுடபிரவேசிததது அநதஒளி சிறநதகைகளை
டைய புருஷோததமரிடம பிரவேசிததைதககணடு அரசாகளனை
ரும ஆசசாியமெனறு நினை[illegible]
காலலபபடடபோது மேகமிலல[illegible]
வலிததுககொணடு இடிவிழுநதது [illegible]
கெடடாததான அநதககாலததில கிருஷணனைககணட அரசாக
ில சிலா ஒனறுமபேசவிலலை மறறும சிலாகோபிததுககைகளாற
கைகளைபபிசைநதனா வேறுசிலா சோபமேறகொணடு பறக
ாலஉதடுகளைககடிததனா சிலஅரசாகள ரஹஸயமாகக கிரு
ஷணனைப புகழநதனா சிலா மிககககோபிததவராகவும சிலா மத
யஸதாாகவுமிருநதனா மஹாிஷிகள மகிழநதுதுதிததுககொணடு
கிருஷணனிடம சென றனா மஹாதமாககளான பிராமமணாக
ளும மஹாபலசாலிகளான அரசாகளுமாகிய அனைவரும கிருஷ
ணனுடையபராககிரமததைககணடுஸநதோஷமாகசசிலாகிததனா
தேவகநதாவசகூடடஙகளும பூமியிற பெயாபெறற அரசாகளும
மஹாதமாவான கிருஷணனுககு நமஸகாரஞசெயதனா இவ
வுலகததில க்ஷததிரியாகளாகப பிறநத அஸுரககூடடததாாகளும
ஆயுளகுறைநதவாகளுமான துராதமாககளமடடும கிருஷணனை
நிநதிததனா பிரமமதேவரைசசோநதவாகளும மஹாதமாவான

களும தானயஙகளும மிகுதியாசசிரமபி ஜனஙகளஸநதோஷமா யிருநத அநதயாகசாலையைககணடு அரசாகள மிககஆசசரியததை அடைநதனா தாமராஜருடைய ராஜஸூய மஹாயாகததில ரிதவிககுககளனைவரும சாஸதிரபபடி அகனிகளை வளாதது முறைதவறாமல ஹோமஙகளைச செயதனா வியாஸா தௌமியா முதலான பதினாறு ரிதவிககுககள தாமராஜருடைய அநத மஹா யாகததில தமதம காரியஙகளை விதிபபடிசெயதனா அநதயாக ஸதவில ஆறுவேதாஙகஙகளூந தெரியாதவனும மிகுதியானகேள வியிலலாதவனும நியமநதவறினவனும பிறருககுக கறபிககத் தகாதவனும பாவமுளளவனும திறமையிலலாதவனுமான பிரா மணன யாரும இருககவிலலை அஙகே லோபியும தரிததிரனுமிலலை பசிததவனும துனபபபடடவனும இழிவானவனுமான மனிதன எவனுமிலலை சிறநத பராககிரமசாலியான ஸஹதேவன தாமராஜ ருடைய கடடளையினால போஜனமவேணடினவாகளுககு எபபோ தும போஜனமபோடுவிததான அகனிகாரியஙகளில ஸமாததா களும சாஸதிரஙகளையே கணகளாகவுடையவாகளுமான ரிதவிக் குககள ஒவவொருநாளும எலலாககாரியஙகளையும செயதனா வேதஙகளும சாஸதிரஙகளுமதெரிநத பிராமமணாகள எலலா இடஙகளிலும வாதஙகளசெயதனா வாதமமுடிநதபோது எல லாரும [illegible] ஸநதோஷமாகஇருநதனா வேத [illegible] பிராமமணாகள மஹாரிஷிகளோடு [illegible] அநதயாகவேதிகையானது நக்ஷததிரஙகளநிரமபின மாச றற ஆகாயமபோல விளஙகிறது. சில பிராமணஸரேஷடாகள தஙகள கலவிததிறமையைக காணபிபபதறகாகவும மறறுமசிலா தாககஞசெயவதறகாகவும வேறுசிலா கலவிவிருபபததினாலும சிலா யாகததைபபாாககுமவிருபபததினாலும சிலா பராககிரமசாலி யான தாமராஜாவினிடததிலுளள பயததினாலும வநதனா யாகமசெயவிபபவாகளாகவநத பிராமமணாகளனைவரும தாம தாம யாகஞசெயது அவபிருதஸநானஞசெயதவாகள சிறநத பராககிரமசாலியான ஸஹதேவன யாகததினஅழகுககாக எலலா ரதனஙகளும இழைககபபடட பொனயூபஸதமபஙகளைச செய விததான பொறபனைமரஙகளாறசெயத தோரணஙகளை ஜனங கள அஙகே கணடனா. அநதயாகபூமி அநதததோரணஙகளால ஆகாயம கிரஹஙகளாலவிளஙகுவதுபோல விளஙகிறது அநத ஸதஸானது பழகினதிசையானைகளபோலவும ஆதிதயாகளபோல வும ஒளியுளள அநததோரணஙகள எலலாததிசைகளிலும

வககபபடடதனுைம, கிரீடஙகளைததரிதத அரசாகள இருந
தனுைம சோபிததது சிறநதபுததிசாலியுமமஹாதமாவுமான
ாமராஜருடைய ராஜஸூயமஹாயாகம, தேவலோகததிலுள்ள
தவாகளும யகூஷாகளும நாகாகளும தேவலோகததிலும
ானிடலோகததிலுமுள்ள விதயாதராகளும நிரமபியிருநத
னுல மிகவிளஙகிறது, கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும
தவாகளும முனிவாகளும யகூஷாகளுமிருநததனுல இரணடா
து தெயவலோகமபோல விளஙகிறது, கிமபுருஷ கினனரா
ளின ஸஙகீததததினுைம சிறபபுறறிருநதது அஙகே நாரதா
ாடினா சிறநத ஒளியுளள துமபுரு விசுவாவஸு சிதரஸேனன
தலான ஸஙகீதவிதவானகளான தேவாகள யாககாாயஙகளின
டையில (பாடி) அழகுளளவாகளை ஸநதோஷிககசசெயதனா
ாாபபதறகினிய அழகுளளவாகளான அபஸரஸுகளனைவரும
வவொருநாளும கிரியைகளின இடையில பாடினா, ஆடினா
யாகரணசாஸதிரஙகளதெரிநதவாகள ஒவவொருநாளும கிரியை
ளின இடையில இதிஹாஸஙகளையும புராணஙகளையும கதை
ளையும முழுதும உரைததனா பேரிகைகள, முரசுகள, மடடுகங
ள, கோமுகஙகள, கொமபுகள, புலலாஙகுழலகள, சஙகுகள,
ீணைகள இவை ஆயிரககணககாகக கேடகபபடடன. இவவுல
ததிலுளள பிராமமணாகளனைவரும கூஷதரியவைசிய சூதராமுத
ானவாகளும மிலேசசாகளனைவரும முதலிடைகடை வாணஙக
ாச சோநத ஸஙகரஜாதிகளெலலாரும அஙகேவநதனா பல
தசஙகளிலுணடான பலஜாதியாாகளும வநதிருநததனுல இவ
லகமே யுதிஷடிரா கிருஹததில (வநது) நிரமபினதுபோலிருந
து பீஷமரும தரோணரும துரியோதனனமுதலான கௌரவா
ளும யாதவாகளும பாஞசாலாகளனைவரும அநத யாகததில
டிமைகளபோல எலலாவேலைகளையும செயதனா சிறநத கை
ளையுடைய ஜனமேஜயரே! இவவாறுநடநத சிறநதபுததியுளள
ாமராஜருடைய அநத யாகமானது சநதிரனுடைய யாகமபோல
ிளஙகிறது தாமராஜரானவா அநதயாகததில பிராமமணாக
ருககு வஸதிரஙகளையும சாலவைகளையும போாவைகளையும
பானநாணயஙகளையும பொறபாததிரஙகளையும ஆபரணஙகளை
ும நிரமபககொடுததாா பாதஸரேஷடரான தாமராஜா அநத
ாகததில அரசாகளால கிடைதத ரதனஙகளெலலாவறறையும
ிராமமணாகளுககு அளிததனா

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்
சிசுபாலவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் யாகத்தைநிறைவேற்றி அவப்ருதஸ்நானஞ்செய்து யாக
திற்கு வந்தவர்களுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பித் துரியோதனன்
முதலான பிராதாக்களோடுகூடச் சேர்ந்திருந்தது)

ஜனமேஜயராஜாவே ! அதனபிறகு, தாமராஜாவின அந
யாகமானது எலலாகரியைகளும குறைவிலலாததாகவும எலல
ருககும ஸநதோஷததை உணடுபணணுவதாகவும பெரிய உதஸ
மாகவும விளஙகிறது, இடையூறுகள நீஙகிச செயவதறகெளிது
நிரமபின தனஙகளும தானியஙகளுமுளளதும அனனமும பக
ணஙகளும மிகுதியாகவுளளதும கிருஷணனால ரனுககு காபபா
றபபடடதுமாக நடநதது அவவாறு ராஜஸூயமஹாயாகதை
யுதிஷடிரா நிறைவேறறினா மஹாதமாககளான பிராமமணாக
கககு ஆயிரமகோடி திரவியஙகளைககொடுததா உலகததில மற
ஓா அரசன அநதயாகம செயயமாடடான யாகததைச செ
விததவாகள வேணடினஎலலாவறறையும தனஙகளையும பெற
எபபோதும திருபதியடைநதிருநதனா பிறகு, பாணடுபுதரரா
தாமராஜா, யாகததின முடிவில அவபிருதஸநானஞசெயது, வ்ய
ஸரையும தௌமியரையும வஸிஷடரையும நாரதமாமுனிவரையு
ஸுமநதுவையும ஜைமினியையும பைலரையும வைசமபாயனை
யும யாஜஞவலகயரையும கபிலரையும கபாலரையும கௌசிக
யும பூஜயாகளான மறறுமுளள சிறநத ரிதவிககுககளையும பூஜிதத
'உஙகளுடைய அனுகரஹததினால இநத ராஜஸூயமஹாயாக
எனககு நிறைவேறிறறு கிருஷணனுடைய அனுகரஹததின
தான எனஎணணம நிறைவேறிறறு' எனறு சொனனா யாக
முடிநதபிறகு, தேவஶரேஷடரான கிருஷணனையும பலராமரையு
பீஷமாமுதலான கௌரவஶரேஷடரையும தாமராஜா பூஜிததா
தாமாதமாவான யுதிஷடிரா அவபிருதஸநானஞ செயதபிறகு
பூமிககதிபதிகளான க்ஷதரியாகளனைவரும அருகிலவநது, 'தாம
தெரிநதவரே! நீா அபிவிருததியடைநதிருபபது ஸநதோஷம ஸ
ராட எனனும ஸதானததை அடைநதிருககிறீா அஜமீடவமச
தவரே! அஜமீடவமசததாரின புகழ உமமால பெருககச செ
யபபடடது அரசாககரசே! இநத ராஜஸூயயாகம செயததன
மிகப பெரிய தாமததைச செயததாகிறது புருஷஶரேஷடரே

வேண்டினவை எல்லாவற்றினாலும் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பெற்றோம்,
விடைகேட்கிறோம் எங்களதேசங்களுக்குச் செல்வோம் அதற்கு
அனுமதி கொடுக்கக்கடவீர்' என்று கேட்டனர் அரசர்கள்
சொன்னதைக் கேட்டபிறகு, தர்மராஜாவான யுதிஷ்டிரர் அவ்வர
சர்களுக்குத் தகுதியின்படி மரியாதைசெய்து தமது ஸ்ஹோதரர்
களனைவரையும்நோக்கி, 'வீரர்களான இந்தஅரசர்களனைவரும
அன்புடன் நம்மிடம் வந்திருக்கின்றனர் இவர்கள் என்னிடம
விடைகேட்டுக்கொண்டு தம்தம்தேசங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர்
இந்த உத்தமர்களான அரசர்களைத் தேசத்தினெல்லைவரையிற
பின்செல்லுங்கள் உங்களுக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும்' என்று
சொன்னார் தர்மத்தைச் செய்கிறவர்களாகிய பாண்டவர்கள்,
ஜ்யேஷ்டரான தர்மராஜாசொல்லைக் கேட்டு அவ்வரசர்களனை
வரையும் ஒவ்வொருவராக அவரவர்க்குத்தக்கபடி பின்சென்ற
னர் பராக்ரமசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் பரபரப்புடன் விரா
டன் பின்சென்றான் தனஞ்சயன் மஹாத்மாவும் மஹாரதனு
மான துருபதனை அனுஸரித்தான் பீஷ்மரையும் திருதராஷ்டிரனை
யும் மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் பின்தொடர்ந்தான் வீர
ரான த்ரோணரையும் அஸ்வத்தாமாவையும் யுத்தங்களில்தலைவ
னான ஸஹதேவன் பின்சென்றான் ஜனமேஜயராஜாவே! ஸுப
லனையும் அவன் புத்திரர்களையும் நகுலன் பின்சென்றான் க்ஷத்ரிய
ச்ரேஷ்டர்களான த்ரௌபதியின் புத்திரர்களும் ஸுபத்ரையின்
புத்திரனான அபிமன்யுவும் மஹாரதர்களான மலைநாட்டரசர்களை
யும் மற்றுமுள்ள க்ஷத்திரியர்களையும் பின்சென்றனர் ஆயிரக
் கணக்கான பிராமணர்களெல்லாரும் இவ்வாறே நன்றாகப்பூஜிக்
கப்பெற்றுச் சென்றனர் ராஜஸ்ரேஷ்டர்களும் பிராமணர்களும
ஆகிய அனைவரும் சென்றபிறகு சிறந்த மஹிமையுள்ள வாஸு
தேவர், யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! நான் உம்மி
டம் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் துவாரகைக்குச் செல்வேன்
யாகங்களிற்சிறந்த ராஜஸூயயாகத்தை நீர் நிறைவேற்றினதில
ஸந்தோஷம்' என்றுசொன்னார் இவ்வாறுசொல்லப்பெற்ற தர்ம
ராஜா, ஜனார்த்தனரைநோக்கி, 'ஓ! கோவிந்தா! இந்தச் சிறந்த
யாகத்தை நான் நிறைவேற்றப்பெற்றது உமது அனுக்ரஹத்தினாலே
யான் க்ஷத்திரியர்களனைவரும் சிறந்தகாணிக்கைகளை எடுத்துக
கொண்டு என்னையே அடைந்து எனக்குட்பட்டிருந்ததும் உம்மு
டைய அனுக்ரஹத்தினாலேதான் குற்றமற்றவரே! நீர்செல்வதைப்
பற்றி என்வாக்கானது எவ்வாறு விடைகொடுக்கும்? வீரரே!
உம்மைவிட்டு ஒருகாலும் நான் ஸுகமடைவதில்லையே ஆனால், நீர்

துவாரகாபுரிக்குச் செல்வதும் இன்றியமையாததுதான்' என்று சொன்னார் தாமோதரனாவும் பெரும்புகழ்பெற்றவருமான கிருஷ்ணன், இவ்வாறுசொல்லப்பெற்று அன்புகூர்ந்து யுதிஷ்டிரருடன் கூடவே குந்தியிடம்சென்று, 'அத்தையே! உன்புத்திரர்கள் இப்போது ஸாம்ராஜ்யமென்னும் பதத்தைப்பெற்றனர், ஐய ... தையும் தனத்தையும் அடைந்தனர் அதனால் நீ ஸந்தோஷத்தை அடையக்கடவாய் உன்னால் விடைகொடுக்கப்பெற்று நான் துவாரகைக்குப்போக விரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னார் பிறகு, கிருஷ்ணன் ஸுபத்திரையையும் த்ரௌபதியையும்கண்டு பரியம்பாராட்டினார் யுதிஷ்டிரருடன்கூடவே அந்த அந்தப்புரத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஸ்நானஜபங்களைச்செய்து பிராம்மணர்களைக்கொண்டு ஸ்வஸ்திவாசனஞ்செய்வித்தார் பிறகு, சிறந்த கைகளையுடைய தாருகன் என்னுமஸாரதி மேகத்தின் வடிவம்போல விளங்குவதும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான தேரைப்பூட்டிக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான் சிறந்தமனமுள்ள தாமரைக்கண்ணர் சிறந்த கருடக் கொடியோடுவந்த ரதத்தைக்கண்டு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அதன் மேலேறித் துவாரகாநகரத்திற்குப் புறப்பட்டார் காமராஜாவும் ராஜலக்ஷ்மிபொருந்தினவருமான யுதிஷ்டிரர் தம்பிமாருடன் கூடச் சிறந்தவலிமையுள்ள கிருஷ்ணனைக் காலநடையாகப் பின் சென்றார் தாமரைக்கண்ணராகிய கண்ணன், சிறந்ததேரைச் சிறிது நேரம் நிறுத்திக்கொண்டு குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைநோக்கி 'அரசரே! நீர் எப்போதும் ஜாக்கிரதையாயிருந்துகொண்டு பிரஜைகளைக் காக்கக்கடவீர் பிராணிகள் மேகத்தையும் பறவைகள் பெருமரத்தையும் தேவர்கள் இந்திரனையும் போல உறவினர் உம்மை அடுத்திருக்கக்கடவர்' என்றுசொன்னார் கிருஷ்ணனும் யுதிஷ்டிரரும் ஒருவரோடொருவர் இவ்வாறு ஸம்பாஷணை செய்துகொண்டபிறகு ஒருவரிடத்தொருவர் விடைபெற்றுக் கொண்டு தம்தம் கிருஹங்களை நோக்கிச் சென்றனர் ஜனமேஜய ராஜாவே! யாதவஶ்ரேஷ்டரான கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குச் சென்றபோது ராஜாவாகிய துரியோதனன் [1]ஒருவனும் ஸுபலன் மகனான சகுனியும் ஸூதனுக்கு ராதைக்கும்புத்திரனான கர்ணனும் துச்சாஸனன் முதலியோரும், விரும்பத்தக்க சிறப்புகள் எல்லாவற்றினாலும் நிரம்பப் பூஜிக்கப்பெற்று அந்தத்திவ்யஸபையில் பாண்டவர்களுடன் இருந்தனர்

சிசுபாலவதபர்வம் முற்றிற்று

---

1 'ஏகோ துர்யோதந:' என்ற பாடம்கொள்ளப்பட்டது

எழுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்.

த்யூதபர்வம்.

(வியாஸர்விடைகேட்டுக்கொண்டு சென்றபிறகு தர்மராஜர் புரப்ரவேசம் செய்தது)

சிறந்த வில்லாளிகளான பாண்டவர்கள், ராஜாக்களைப் பின் சென்றபிறகு பாண்டவர்களில் மூத்தவரும் தர்மராஜருமாகிய திஷ்டிரரிடம் வந்தனர் சிறந்த கைகளையுடைய தர்மபுத் ரர் பிராதாக்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் அனுமதிசெய்தார் யாஸர் தம்சிஷ்யர்களால் சூழப்பெற்றவராய்த் தர்மராஜர் திரில்வந்தார் ஸஹோதரர்களாற்சூழப்பட்ட அந்தத் தர்ம ாஜரும் ஆஸனத்திலிருந்து விரைவாக எதிர்கொண்டுசென்று ாத்யத்தையும் ஆஸனத்தையும் அளித்துத் தமது பிதாமஹரான யாஸரைப் பூஜித்தார் வியாஸபகவான் பொன்மயமான றந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரையும் உட்காரலாம்' என்று சொன்னார் பலவிஷயங்களைப்பற்றியும் பசுவதில் ஸமர்த்தரான வியாஸபகவான், ஸஹோதரர்களாற் சூழப்பட்டு உட்கார்ந்திருந்த தர்மராஜரைநோக்கி, 'ஓ! குந்தி த்திரனே! பெறுதற்கரிதான ஸாம்ராஜ்யமென்னும் ஸ்தானத் ைதப்பெற்று நீ விருத்தியடைவது நல்லகாலம் குருவம்சத்தைத் ாங்குபவனே! கௌரவர்களெல்லாரும் உன்னால் சிறப்பிக்கப் பெற்றனர் ராஜனே! நான் பூஜிக்கப்பெற்றேன் உன்னிடம் விடைகேட்டுக்கொண்டு செல்வேன்' என்றுசொன்னார் வியாஸ் ால் இவ்வாறு சொல்லப்பெற்ற தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர், தமது பிதாமஹரை அபிவாதனஞ்செய்து கால்களைப்பிடித்துக்கொண்டு, மனிதர்களிற்சிறந்தவரே! யாராலும்தீர்ப்பதற்கரிதான ஒரு ஸந்தேஹம் எனக்குண்டாயிருக்கிறது பிராமணஸ்ரேஷ்டரே! அதற்கு (நிச்சயம்) கூறுவதற்கு உம்மைவிட வேறுயாருமில்லை பிதாமஹரே! திவ்யம் ஆந்தரிக்ஷம் பார்த்திவம் (= பூமியினுண் டானது) என்று மூன்றுவகை உத்பாதங்களைப் பகவானான நாரத முனிவர் சொல்லியிருக்கிறார் அவற்றிற்கு மிகப்பெரியபயன் ருவது திண்ணம் சிசுபாலனிறந்ததனால் அந்தப் பெரியஉத் ாதபயமானது அடங்கிற்று?' என்றுகேட்டார் பராசரபுத் ரும் ஸமர்த்தரும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரென்று பெயர்பெற்ற ருமான வியாஸர் தர்மராஜருடைய சொல்லைக்கேட்டுப் பின்வரு ாறு மறுமொழிகூறலானார் —'ராஜனே! பதின்மூன்றுவரு ஷங்களவரையில் தூர்நிமித்தங்களின்பலன் பெரிதாயிருக்கும்

மனிதாககதிபதியே! இநதஉதபாதம எலலாக்ஷததிரியாகளு
அழிவதறகுக குறிபபாம பரதஸரேஷடனே! நாளடைவி
உனனையே காரணமாககசொணடு பூமியிலுளளக்ஷததிரியாக
சோநது தாயோதனனசெயதகுறறததிறகாகப பீமாஜுன
களுடையபலததினல நாசமடைவா அரசாகககரசே! அநத
காலம நேருமபோது நீ ஒரு கனவுகாணபாய யுதிஷடிரா! அதனை
நான உனககுசசொலவேன, தெரிநதுகொள அரசாகககரசே
ரிஷபககொடியுளளவரும நீலகணடரும [1] பவரும ஸதாணுவு
கபாலமேநதினவரும திரிபுராகளையழிததவரும உகராரூபமுள
வரும ருததிரரும பசுபதியும மஹாதேவரும உமாகாநதரும ஹ
ரும [2]ஹாவரும [3] விருஷரும சூலததையும பினகமெனனுமவில
யும ஏநதினவரும தோலாடைஉடுததவருமாகிய சிவபெருமா
கைலாஸசிகரததுககுச சமானமான விருஷபததிலேறிககொண
யமனுடையதிசையான தெனதிசையை இடைவிடாமல நோககி
செலவதாக இரவினமுடிவில காணபாய மனிதாககதிபதியே
இவவகையான ஸவபனததை நீ காணபபோகிறாய அதை
பறறி நீ சிநதையுறறே காலம கடககமுடியாததனறே? உனக
நனமையுணடாககக்கடவது நான கைலைமலைககுசசெலவேன
ஐமபுலனகளையும அடககி ஜாககிரதையோடிருநது ராஜயபரிபா
னம செயயககடவாய' எனறா கிருஷணதவைபாயனரெனறு
சொலலபபடட அநதவியாஸபகவான இவவாறுசொலலிச சிஷய
களோடும பினசெலலுமரிஷிகளோடும கைலைமலைககுசசெனறா
தாமராஜா, தமது பிதாமஹரான வியாஸா செனறபிறகு, சிநதை
யும வியஸனமுமுறறு அவா சொனனவிஷயததையே பலமுறை
நினைதது உஷணமாகபபெருமூசசெறிநது, 'விதியை மானிட
சகதியினல வெலலுவது முடியுமா? மஹரிஷிசொனனது தவறு
மலே வநதுதீரும' எனறுநினைததா சிறநதமஹிமைபெற
யுதிஷடிரா, உடனே ஸஹோதரா அனைவரையுமநோககி, 'ஓ
புருஷபபுலிகளே! தவைபாயனா எனககுசசொனனதை நீஙகள
கேடடீாகளனறே? அவாசொனனதைக கேடடபோதே எ
புததி மரணமடைய நிசசயமசெயதது எலலாக்ஷததிரியாகளு
டையஅழிவுககும நானனறே காரணமாகக காலததினல உண
டாககபபட்டேனெனறு அவா நினைததது அபபா! ஜீவிததிரு
பதனல எனககுபபயனயாது?' எனறுசொனனா இவவாறு
சொலலுகினற தாமராஜாவுககுப பலகுனன, 'ராஜரே! புதத
யைககெடுககும கொடியகலககததில நீா பிரவேசிககவேணடாம

[1] எனறுமிருபபவா [2] சிதறஅடிபபவா [3] அபீஷடஙகளை வாஷிபபவா

மஹாராஜரே! நனருயஆராயநது எதுயுகதமோ அதைச
செயயககடவீா' எனறுசொனனன பிறகு, ஸதயததில உறுதி
யுளளயுதிஷடிரா ஸஹோதராகளனைவருககும வியாஸாசொனன
தைசசொலலினா, அதைபபறறியே நினைததனா 'ஸஹோ
தராகளே! உஙகளுககு ஸுகமுணடாககககடவது இனறு
முதல நானசெயத பிரதிஜஞையைககேளுஙகள நணபாகாள!
நான ஜீவிததிருபபதினபயன யாது? இனறுமுதல பதினமூனறு
வருஷகாலம என ஸஹோதராகளையும மறறஅரசாகளையும
கடிநது பேசமாட்டேன எனகுலததோரின கட்டளையிலிருநது
கொணடு அவாகளுககுததககபடி பேசிககொணடு கூடியிருப
பேன இவவாறு நடககினற எனககு எனபிளளைகளிடததும மற
றவாகளிடததும வேறுபாடிராது உலகததில கலகம வேறுபாட
டினாலதானஉணடாவது மனிதாகளிற சிறநதவாகளே! சணடை
யைத தூரததிலேயே தடுததது இனியகாரியஙகளையேசெயது
உலகததில நிநதைககுஆளாகாமலிருபபேன' எனறுசொனனா
தமது ஜயேஷடஸஹோதரரான யுதிஷடிரருடைய அநதசசொல
லைககேட்டு அவருடையானமையில ஊககமுளளபாணடவாகள
அவரையேஒததுககொணடனா பரதஸரேஷடரான ஜனமேஜய
ராஜாவே! தாமராஜாவானவா ஸபையினமுனனிலையில தம
ஸஹோதராகளுடன இவவாறுநிசசயஞசெயது கிரமமாகப பிதி
தாபபணமும தேவபூஜையுமபுரிநது மஙகளகாரியஙகளைசசெயது
க்ஷததிரியஸரேஷடாகளெலலாரும சென்றபிறகு ஸஹோதரா
களாலும அமைசசாகளாலும சூழபபெறறவராயத தமதுசிறநத
நகரததிற பிரவேசிததாா ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! துரியோ
தனனும ஸுபலனபுதரனனசகுனியும அநத அழகானஸபை
யினகணணே இருநதனா

எழுபததுநான்காவது அதயாயம்
த்யூதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் ராஜஸூயஸபையில் தமோறிப் பொறுமையுற்றுச் சகுனியிடம் முறையிட்டது)

புருஷஸரேஷடரான ஜனமேஜயரே! அநதஸபையிலிருநத
துரியோதனன சகுனியுடனகூட அநதசசபையைமுழுதும வரிசை
யாகப பாாததான கௌரவஸரேஷடனன துரியோதனன
ஹஸதினபுரததில இதறகுமுன தானகணடிராத தெயவிகவிஷ
யஙகளைக கணடான அநதததுரியோதனமஹாராஜன ஒருகால

அநதசசபைநடுவில படிககததளவரிசையுளளவிடததிறகுசசென்று ஜலமென்றுநினைதது மதிமயஙகித தனவஸதிரததைததூககிக கட்டிககொணடான அதனால துயரமடைநது யாருககுமமுகங கொடாமல அநதசசபையைசசுறறித திரிநதான பிறகு, மேடுபள ளநதெரியாமல தரையிலவிழுநததனால துயரமும வெடகமுமுற றுப பெருமூசசெறிநதுகொணடு வெறுப்புடன அநதசசபையில ஸஞசரிததான அதனபிறகு, படிகமபோலதெளிநத நீருள ளதும படிகததாமரைமலாகளால சோபிப்பதுமாகிய வாவியைத தரையென்றுநினைதது ஆடையோடு ஜலததிலவிழுநதான அநதத துரியோதனன ஜலததிலவிழுநததைககணடு மஹாபலசாலியான பீமஸேனனும வேலைககாராகளும நகைததனா தாமராஜாவின கட்டளையினால அவனுககுவேலைககாராகள உயாநத வஸதிரங களைககொடுததனா அவன அவவாறிருககககணடு மஹாபல சாலியான பீமஸேனன அாஜுனன நகுல ஸஹதேவாகள ஆகிய அனைவரும சிரிததனா பொறுமைககாரனான துரியோதனன அவா களுடைய பரிஹாஸததைபபொறுககவிலலை தனஎணணததை வெளிககாட்டாமலிருபபதறகாக அவன அவாகளைககணணெடுதது பபாராமலிருநதான திருமபவும ஜலததைததாணடுகிறவன போல வஸதிரததைததூககிககட்டிககொணடு நிலததில அடியைத தூககிவைததான அதனால எலலாஜனஙகளும மறுபடியுமநகைதத தனா படிககமதவினால மூடப்பட்டவாயிலைபபாாததது அதில நுழையுமபோது, துரியோதனன, தலையிலடிபடடுக கலஙகினன ன அதுபோலவே [1] பெருமபடிககதவுளள மறறொருவாயிலைக கைகளினால இடிதது திறககுமபோது வாயிலுககுவெளிப்பட்டு முனனேவிழுநதான மறுபடியும அவன திறநதிருநதஒருவாயிலை அடைநது அது முனபோனறதே என்றுநினைதது அநதவாயிலி லிருநதுதிருமபினனன ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அநததுரி யோதனராஜன அவவிடததில இவவாறு பலவகைஏமாறுதலகளை அடைநது பாணடவாகளால விடைகொடுககபபெறறு ராஜஸூய மெனனும மஹாயாகததிலுள்ள அநத ஆசசரியமானஸமபததைப பாாததததினால துயரமுறறமனததுடன ஹஸதினபுரததிறகுசசென றான பாணடவாகளின்செலவததினால கொதிபபுறறு அதையே நினைநதுகொணடுசெலலுகினற துரியோதனராஜனுககுக கெட்ட எணணமுணடாயிறறு ஜனமேஜயரே! பாணடவாகள மனங களிததிருநததையும அரசாகள அவாகளுககு வசப்பட்டிருநததை

1 இலகுவாகததிறககககூடிய கதவுகளை மிககபலததுடன இடித தத திறநததனால வெளியில வநதுவிழுநதான

பும் குழநதைமுதல எல்லாஜனஙகளும அவாகளிடம அனபுவைத திருநதனையும மஹாதமாககளான பாணடவாகளின சிறநதமேன மையையும கணடு திருதராஷடிரனமைநதனுன துரியோதனன நிறம மாறிபபோனுன அவன செலலுமபோது மனம கலஙகி, சிறநதபுததிமானுன தாமராஜருடைய அநத ஒபபறற ஐஸவரியத தையும ஸபையையுமே தனிமையில நினைநதுகொணடிருநதான திருதராஷடிரபுதரனுன துரியோதனன அபபோது மதிகலஙகி அடிககடிபேசுகினற சகுனிககு மறுமொழி கூறவிலலை அவவாறு கலஙகிநினற துரியோதனனைககணடு, சகுனியானவன, 'துரியோ தனு! பெருமூசசெறிகிறவனபோலச செலலுகிருய, இதறகு எனனகாரணம?' எனறுகேடடான அதறகுத துரியோதனன, மாமா! இநதப பூமிமுழுமையும மஹாதமாவான அாஜுனன னுடைய அஸதிரபரதாபததினுல ஜயிககபபடடு யுதிஷடிரனுககு உடபடடுபபோனதையும, யுதிஷடிரனுடைய அமமஹாயாகம அவ வாறு நடநததையும, தேவாகளில இநதிரனபோல யுதிஷடிரன இருநதமகிமையுளளவனுயிருநததையும கணடு பொருமையால திரபபபபடடு இரவுமபகலும எரிககபபடடவனுக, ஆனி ஆடி மாஸஙகள வநதபோது சிறியதடாகம வறறுவதுபோல வறறு கிறேன, பாா யாதவஸரேஷடனுன கிருஷணனுல சிசுபாலன கொலலபபடடான அநதசசபையில அநதசசிசுபாலன அடியைத தொடரும ஆணபிளளை யாருமிலலாமறபோனுன பாணடவாக ளிடமிருநதுணடான தீயினுலசுடபபடட அரசாகள அநதககுற றததைபபொறுததனா அதை யாா பொறுககததகும? அநதத தகாதபெருஙகாரியம கிருஷணனுல செயயபபடடது மஹாத மாககளான பாணடவாகளினபராககிரமததினுல அது நிலைததது அதனுலேதான அரசாகள பலவகை ரதனஙகளையெடுததுக கொணடு வைசியாகளைபபோலக கபபமகடடிக குநதிபுதரனுன தாமராஜாவை ஸேவிததனா. அவவாறு தாமராஜாவினிடததில ஜவலிபபதுபோலபபிரகாசிதத அநதராஜயலக்ஷமியைககணடு அந ததகுதிபெருத நான பொருமையினகையில அகபபடடுக கொணடு தாபமுறறிருககிறேன, தீயிலாவது குதிபபேன, விஷத தையாவது தினபேன, ஜலததிலாவது விழுவேன, ஜீவிககமாட டேன உலகததிலபராககரமமுளள எநத ஆணபிளளை எதிரிகள விருததியடைநதிருககவும தான குறைநதிருககவுமகணடு பொறுப பான? அவாகளுககு அபபடிபபடட ஐசுவரியம வநதிருபபதைக கணடு இபபோது பொறுததிருககிற நான பெணணுமலலேன, பெணணலலாதவனுமலலேன, ஆணுமலலேன, ஆணலலாதவனு

மல்லேன பூமிக்கெல்லாம் ஈசுவரனுயிருப்பதையும் அப்படிப்பட்ட
தனஸம்பத்தையும் அவ்வகையான யாகத்தையும் கண்டு என்
போன்றவன் எவன் தாபமடையாமலிருப்பன? நான் ஸஹாய
மின்றி அந்தராஜயலக்ஷ்மியை அபகரிப்பதற்குச் சக்தனல்லேன்
ஸஹாயம் யாருமிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை ஆதலால், இறப்ப
தைப்பற்றியே நினைக்கிறேன் யாராலும்கெடுக்கப்படாத பரிசுத்த
மான ஐசுவரியம் குந்திபுத்ரனிடமிருப்பதைக்கண்டு, தெய்வமே
வலியதென்றும் முயற்சிப்பயனற்றதென்றும் நினைக்கிறேன் ஸுப
புத்திரனே! முதலிலேயே அவனை அழிப்பதற்கு நான்முயன்றேன்
அவற்றையெல்லாங் கடந்து ஜலத்தில் தாமரைபோல அவன்
வளர்ந்து கிளம்பினன் அதனால் விதியேபெரிதென்றும் முயற்சி
பயனற்றதென்றும் நினைக்கிறேன் திருதராஷ்டிரனபுத்திரர்கள்
குறைந்து போகின்றனர் பாண்டவர்கள் நாளுக்குநாள் விருத்தி
யாகின்றனர் கிருஷ்ணன் அவர்களிடம் அன்புகூர்ந்து அவர்க
ளுக்குச் செல்வங்களை விருத்திசெய்கிறன் ஆதலால், நான் அந்த
ஐசுவரியத்தையும் அவ்வகையான அந்தச் சபையையும் காவலாளி
கள்செய்த அந்தப் பரிஹாஸத்தையும்பார்த்துத் தீயினால் சுடப்
படுவதுபோலச் சுடப்படுகிறேன் மாமா! மிகத் துயரமுற்ற
என்னை இப்போது நீ விட்டுவிடு எனக்குள்ள ஆற்றாமையைத்
திருதராஷ்டிரருக்குத்தெரிவி' என்று சொன்னான்

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

த்யூதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனனும் சகுனியும் சூதாடுவதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டது.)

சகுனி, 'துரியோதன! நீ யுதிஷ்டிரனைப்பற்றிப் பொறா
மைப்படத் தகாது பாண்டவர்கள் எப்போதும் தங்கள்
பாகங்களையே தாம் அனுபவிக்கிறார்கள் விதி பலவகைகளாக
இருக்கிறது, அவர்களுக்கு விதியினால் மேன்மை உண்டா
யிருக்கிறது மஹாராஜனே! பகைவரை அடக்குகிறவனே!
முன்னே நீ அனேக உபாயங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தும் உன்
னால் அவர்களைப் பிடிக்கமுடியவில்லை புருஷசிரேஷ்டர்களான
பாண்டவர்கள் அவர்கள் அதிருஷ்டத்தினாலேயே (ஆபத்துக்களி
னின்றும்) விடுபட்டனர் முயற்சியுள்ள மனிதர் தம் காரியங்க
ளில் இகழ்ச்சிஅடையார் அவர்களுக்குத் திரௌபதி பார்யை
யாகக் கிடைத்தாள், துருபதனும் அவன்புத்ரர்களும் சிறந்தசக்தி

ள கிருஷ்ணனும அரசாகளும துணைவாகளாகக கிடைத
னா அரசனே ! (பிறருடைய) காரியததைககெடுககாமல தங
ா பிதாவின பாகததை அவாகளடைநதனா அஃது அவா
ினசகதியினுல அபிவிருததி அடைநதது அதில(உனககு)
னன துயரமிருககிறது? தனஞசயன அகனிபகவானைத திருபதி
டைவிததுக காணடீவததையும பெரிய அமபறுததூணிகளையும
வயாஸதிரஙகளையும அடைநதான அநத உயாநதவிலலினுலும
ன கைவனமையினுலும அவன அரசாகளை வசபபடுததினன
தில உனககென்ன துயரமிருககிறது? பகைவரைததுனபுறச
சயகிறவனுகிய அநத ஸவயஸாசி மயனெனனும அஸுரனை
கனியிலிருநதுவிடுவிததது அவனுல அநத ஸபையைச செயவிதது
ககொணடான அநதமயனுல நியமிககபபடட கிஙகராகளென
ும பயஙகரமான அரககாகள அநதசசபையைக காககினறனா
தில உனககென்ன துயரம? பாரதனே ! வேநதனே ! உனக
ச சகாயம யாருமிலலையெனறு சொனனுயே, அது பிழை. இந
ச சகோதராகளனைவரும உனககு உடபடடிருககினறனா.
றநத விலலாளியும வீரருமான துரோணரும அவாபுதரரான
ஷவததாமாவும உனககுடபடடிருககினறனா ஸூததனுககும
ததைககுமபுததிரனுன காணன உறுதியானவிலலாளி, மஹா
தன அவனஒருவனே பாணடவா ஸோமகாகளெலலாரையும
ததததில வெலலததககவன சிறநதகைகளையுடையவனே !
வறுஸஹாயஙகளால நீ செயயபபோவது யாது? புருஷஶ்ரேஷ
ரான பீஷமரும மஹாரதரானகிருபரும பலசாலியான ஜயதரத
ும ஸோமதததனும நானும எனஸஹோதரரும ஸோமதத
னபுதரனுமாகிய எஙகளெலலாருடனும சோநது பூமிமுழுமை
ம நீ ஜயிககககடவாய' எனறு சொனனுன அபபடிசசொலலி
தைககேடடுத துரியோதனன, 'அரசனே ! உனககு இஷட
ருநதால உனனேடும நீ சொனன மறற மஹாரதாகளோடும
சாநது இநதபபாணடவாகளை நான ஜயிபபேன இவாகளை ஜயித
தனேயாயின பூமியும அரசாகளனைவரும மிகக விலைபெறற அந
ச சபையும எனவசமாகிவிடும' எனறு சொனனுன அதற
ச சகுனி, 'தனஞசயன, கிருஷ்ணன, பீமஸேனன, யுதிஷ
ரன, நகுலன, ஸஹதேவன, துருபதன, அவனபுததிராகள
வாகளை யுததததில வெலலவதறகுத தேவககூடடஙகளாலும
டியாது எலலாரும மஹாரதாகள, சிறநதவிலலாளிகள,
ஸதிரஙகளில தோநதவாகள, யுதததில அடஙகாதகாவமுளள
ாகள அரசனே ! எநதஉபாயததினுல யுதிஷடிரனை நான
பிககமுடியுமோ அநத உபாயம எனககுததெரியும். நீ அதனை

அறிந்து நடத்துவாயாக' என்றுசொன்னான் துரியோதனன் 'மாமா! நமக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள மஹா மாக்களுக்கும் தீங்கில்லாமல் அவர்களை ஜயிக்கமுடியுமாயி அதனை எனக்குச்சொல்' என்றுகேட்க, சகுனி, 'யுதிஷ்டிர சூதாட்டத்தில் ஆசையுள்ளவன் அவனுக்கு ஆடத்தெரியா ராஜஸ்ரேஷ்டனான அவன் நாமழைத்தால் வராமலிருக்கமா டான் கௌரவனே! நான் ஆட்டத்தில்தேர்ந்தவன் எனக் நிகரானவன் பூமியிலும் மூன்றுலோகங்களிலும் இல்லை நீ அ னைச் சூதுக்கு அழை புருஷஸ்ரேஷ்டனான அரசனே! பாசகின் களில்நிபுணனாகிய நான் அவனுடையராஜ்யத்தையும் அந்த விள கும் ஐசுவரியத்தையும் உனக்காக வாங்கிவிடுவேனென்பது நி ணம் துரியோதனா! இவற்றையெல்லாம் நீ திருதராஷ்டிர மஹ ராஜாவுக்குத் தெரிவி உன்தந்தையினால் உத்தரவுகொடுக்க பட்ட பிறகு அவர்களை ஐயமின்றி ஜயிப்பேன்' என்று சொ னான் துரியோதனன், 'ஸௌபலனே! கௌரவஸ்ரேஷ்டரா திருதராஷ்டிரருக்கு நீயே காரணங்களுடன் தெரிவிப்பாயா நான்தெரிவிப்பது முடியாது' என்று சொன்னான்

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்

த்யூதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனனாலும் சகுனியினாலும் சூதாடுவதைப்பற்றித் தெரிவி
கப்பட்ட திருதராஷ்டிரன் சபைகட்டுவித்து, தர்மராஜரை
அழைத்துவரும்படி விதுரரை அனுப்பியது.)

மிக்க கெட்டபுத்தியுள்ள சகுனி, ராஜாவான யுதிஷ்டி ருடைய அந்த ராஜஸூயயாகத்தைத் துரியோதனனுடன் கூட பார்த்து ஹஸ்தினபுரத்திற் பிரவேசித்தான் பாவஞ்செய்பவனு அரசர்களையழிப்பவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனுமாகிய சகுன் துரியோதனனுடைய துயரத்தைக்கண்டு, பரதவம்சத்தார் கெ வதற்காக, அவனுடைய அபிப்பிராயமே சரியென்று மனத்தி உறுதியாகவைத்துக்கொண்டான் துரியோதனனது விருப்ப தைச் செய்கிறவனாகிய சகுனி அவன்சொல்லைக்கேட்டு அவ கருத்தையறிந்துகொண்டு அறிவேகண்ணாகவுடையவனும் சிறந் புத்திசாலியுமான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் வீற்றிருக்கு போது அவனருகிற்சென்று, 'மஹாராஜரே! மனிதர்களுக்க அதிபதியே! துரியோதனன் நிறமமாறி வெளுத்து இளைத்து

யரததையும விசாரததையுமடைநதிருககிருன , அதனையறியும மது ஜயேஷடபுததிரனுன துரியோதனனுககுத தாஙககூடாத ன த துயரம பகைவரால உணடாயிருபபதை நீா விசாரிககவிலலை, ன தெரிநதுகொளளாமலிருககிறீா ? ' எனருன சகுனியினுல வவாறு சொலலபபடட திருதராஷடிரமஹாராஜன துரியோ னனை அழைததுச சொலலததொடஙகினுன ' என அனபுளள கனே ! துரியோதனு ! எனன காரணததினுல நீ மிகததுயரபபடு ருய ? கௌரவஸரேஷடனே ! அநதவிஷயததை நான கேடகலா ரயின எனககுசசொல , நீ நிறமமாறி வெளுதது இளைததிருபப ரக இநதசசகுனி சொலலுகிறுன நான நினைததுபபாாககையில துயரபபடுவதறகுககாரணம எனககுததெரியவிலலை புதலவனே! பரிய ஐஸவரியம முழுதும உனனிடததில நிலைபெறறிருககிறது. னஸஹோதராகளும நணபாகளும உனககு விருபபமிலலாத றைச செயவதிலலை உயாநத ஆடைகள உடுககிருய , மாமஸத தாடுகூடிய அனனததைப புஜிககிருய , உயாநத ஜாதிக குதிரை ா ஏறுகிருய , எதனுல வெளுததுமிளைததுமிருககிருய ? விலை பறற படுககைகளும மனததிறகினிய பெணகளும சிறநதவீடுக ம ஸுகமான தோடடஙகளும தேவாகளுககிருபபதுபோல னககு இருககினறன உலகமெலலாம உன சொலலிற கடடுப டடிருககிறது , ஸநதேஹமிலலை யாராலும வெலலமுடியாத னபுளள புதரனே ! அபபடிபபடட நீ ஏழைபோல ஏன துயரப டுகிருய ? அபபா ! தாயதநதையாகளால புதரனுககுச செயயத ககவறறுள எது சிறநததாக நினைககபபடடிருககிறதோ அதை ம நமமுடைய குலததின ராஜயலக்ஷமி எலலாவறறையும நீ டைநதிருககிருய தேவலோகததில தேவேநதிரனுககு இருப துபோலவே எலலா விருபபஙகளும பலவகைச சிறநத உணவு ளும பானஙகளும உனககு இருககினறன ஏன வயஸனபபடு ருய? நிருகதம சநதம முதலான ஆறுஅஙகஙகளோடுகூடிய வததததையும அஸதரவிததையையும சாஸதிரஙகளையும [1] பதது லககணஙகளுடன கிருபாசாரியரிடம படிததுத தோநதிருக ருய , பலராமரிடததிலும கிருபரிடததிலும துரோணரிடததி ம அஸதரவிததை கறறிருககிருய , நீ ஸஹோதராகளில மூதத ன , ராஜயததிலிருககிருய , புததிரனே ! ஏன துயரபபடுகிருய ? ததிரனே ! நீ பிரபுவாயிருநதுகொணடு ஸூதாகளாலும மாக ாகளாலும துதிககபபெறறு ஸாமானய ஜனஙகளுககுக கிடை

1 1 ஸவரம , 2 வாணம, 3 பதம , 4 தாது , 5 வேறறுமையுரு கள , 6 வினையுருபபுககள , 7 கிருதபரதயயம , 8 தததிதபரதயயம , காரகம , 10 ஸமாஸம எனபன,

யாத உணவு உடைகளை மிகுதியாக அனுபவிககிருய எலலா
தெரிநதவனே! இவவுலகததில மறறெருருவன மேனமைமை
அடைநதிருககிருனெனபது உனவயஸனததிறகுக காரணமாவ
எபபடி? அதை நான கேடகிறேன, சொல' என்ருன

மநதபுததியுளளவனும கோபம மேறகொணடவனுமான து
யோதனன, திருதராஷடிரனுடைய அநதசசொலலைககேடடுத க
தையை நோககி, தன எணணததை வெளிபபடுததிககொண
பினவருமாறு சொலலலானுன —' நான அறபமனிதனபோ
உணணுகிறேன, உடுககிறேன, கெடடகாலததைககடககககருதி
தாஙககககூடாத கோபததைத தாஙகுகிறேன அவமானததை
பொருமல தனது ராஜயாஙகஙகளை ஆகரமிதது மேலாயிருந
பிறராலுணடாகும கஷடஙகளை விடுவிகக முயலுகிறவனதா
ஆணபிளளையெனறு சொலலபபடுகிருன பரத வமசததவரே
உளளது போதுமெனறிருபபதும தயையும பயமும, ஐஸவரிய
தையும கெளரவததையும கெடுககினறன அவறறினுல ஆகரமி
கபபடடவன மேனமையை அடையான மிகபபிரகாசிபபது
எனனை நிறமகுறையச செயவதுமான ராஜயலகஷமி குநதிபுத
ருன யுதிஷடிரனிடததிலிருபபதைக கணடபிறகு நான அனு
விபபது எனககுத திருபதிகரமாயிலலை எதிரிகள மேனமை
அடைவதையும நான குறைவதையும கணடபின, தாமராஜாவி
ஐஸவரியம கணணுககுப் புலபபடாததாயினும எதிர நிறப
போலத தோனறுவதனுல நான நிறமகுனறி ஒயநது வெளுதது
இளைததுமிருககிறேன யுதிஷடிரனுல காபபாறறபபடட ஸநா
தகரும கிருஹஸதாகளும எணபததெணணுயிரவா இருககினரு
கள அவாகளில ஒவவொருவருககும முபபது முபபது வேலை
காரிகளுணடு யுதிஷடிரனுடைய வீடடில ஜிதேநதிரியாகளானய
கள பதினுயிரவா பொறபாததிரஙகளில புஜிககினறனா கறு
பும நீலமும சிவபபுமான வாணஙகளோடுகூடிய மானதோலகளை
யும விலைபெறற சாலவைகளையும காமபோஜதேசததரசன யுதி
டிரனுககு அனுபபினுன நூறறுககணககும ஆயிரககணககுமாக
பெணயானைகளையும பசுககளையும குதிரைகளையும முநநூறு ஒட
கஙகளையும அநேக நூறு பெண குதிரைகளையும கபபமாக எடு
துககொணடு, ராஜகுமாராகள யுதிஷடிரனுடைய கிருஹததி
வநதுசோநதனா வேநதரே! அநதச சிறநத யாகததில அரச
கள பலவிதமான ரததினஙகளை யுதிஷடிரனுக்கு மிகுதியாக
கொணாநது கொடுததனா சிறநத புததியுளள பாணடுபுததி
னுககு அநதயாகததில திரவியலாபம வநததுபோல எவவிடத
தும இதறகுமுன நான கணடதுமிலலை, கேடடதுமிலலை இதெ

லாம பொய்யாயிருநதால நீ ஸஞசயனைககேடகலாம அரசரே! நமது சததுருவின அளவறற அநதத தனககுவியலைக கணடு அதையே நினைநது நான ஸுகமபெறுமலிருககிறேன பிராம மணாகளும பயிரிடுகிறவாகளும பசுககளைவைததுககொணடிருப பவாகளும நூறறுககணககாசக கூடடமசோநது மூவாயிரமகோடி பொனகளைக கபபமாக எடுததுககொணடுவநது வாயிலில தடுககப படடுநினறனா திரிகாவதேசததா அழகான பொறகுடஙகளைக கொணடுவநது தாமராஜாவுககுத தெரிவிததபிறகு உளளேவிடப படடனா தேவஸதிரீகள எதில இநதிரனுககு மதுவைவைததுக கொணடிருககினறனரோ வருணனுடைய அநத வெணகலபபாத திரததைத திருபபாறகடல தாமராஜாவுககுககொணாநதுகொடுத தது ஆயிரமபொன விலைபெறறதும அனேகரதனஙகளால அலங கரிககபபெறறதும உறியிலவைககபபடடதுமான சிறந்தசஙகத தையெடுததுக கிருஷணன தாமராஜனுககு அபிஷேகஞசெய தான அதையெலலாமகணடு எனககுப பெரிய ஜவரம உண டானதுபோலிருநதது பாதஸரேஷடரே! பறவைகள அநதச சஙகையெடுததுககொணடு கீழகடலுககும தெனகடலுககும மேல கடலுககும சென றன, வடகடலுககுமடடும செலலவிலலை அா ஜுனன அநதவடதிசைககுசசென று அளவறறதனததைக கபப மாககொணடுவநதான பாரதரே! மயனால பிநதுஸரஸிலுளள ரதனஙகளைககொணடுவநது செயதது படிககககல மேலே மூடியிருந ததனால ஜலமநிரமபின தாமரைககுளமபோலிருககும பூமியைக கணடேன பாதஸரேஷடரே! அஙகே நான துணியைததூக கினதைபபாாததது விருகோதரனும ஸபைகாககும வேலைககாராக ளும நகைததனா அபபோது எனதாயதநதையாகளுககாக என உயிரைச சிரமபபடுக காபபாறறினேன எனறால முடிந திருககுமாயின விருகோதரனை அஙகேயே கொனறிருபபேன பாரதரே! எனபகைவனால செயயபபடட அநதப்பரிகாசம எனனை எரிககிறது வேநதரே! அநதஸபையின படிககததாமரை களினால விளஙகுவதும படிககமே ஜலமபோற செயயபபடடது மாகிய தாமரைககுளததைத ஸபையெனறுநினைதது விழுநதேன அபபோது பீமனும அாஜுனனும சபததுடனசிரிததனா திரௌபதியும பெணகளுடனசோநது எனமனமவிழுநதுபோகும படி நகைததாள ஜலததிலிறஙகி வஸதிரமநனைநதுபோன எனககு ராஜாவினால கடடளையிடபபடடவேலைககாராகள வேறுவஸதிரங களைக கொடுததனா அதுவும எனககுபபெருநதுயரமே தூணக ளிருககுமிடததில தூணகளிலலாததுபோலவும தூணகளிலலாத

இடஙகளில ஆயிரமதூணகளிருபபதுபோலவும காணப்படுகிறது
அரசரே! பிரபுவே! அநத இடததில நான படிககறகளின நடு
வில அடிபடடுக கொணடேன, வாயிலிலலாத இடம வாயில
போலிருநததனால அஙகேவெளியிலபோகத தொடஙகிக கலலில
முடடிககொணடு நெறறியில மிகவும அடிபடடுககொணடேன,
அதைபபாரததுத தடவிககொணடு வேறுமாாககததிற சென
றேன விருகோதரன பரிஹாஸஞ செயது எனனைப பாரதது,
'அரசரே! இதுவாயில, இதுவாயிலனறு' எனறு புதுமை
யாகச சொனனான வேநதரே! அவவிடததில அநத நிலைமை
யிலிருநத எனனைககணடு பெணகளும நகைததனா புருஷ
ஙரேஷடரே! அநதச சபையிலுளளவாகளுககு இவையெலலாம
சிரிககககாரணமாயிருநதன நான இதுவரையில எஙகும கணட
தும கேடடதுமிலலாத ரதனஙகளை அவவிடததிறகணடேன அத
னால கொதிபபும துயரமும அடைநதேன தீயிறகுதிபபேன,
கருஙகடலில விழுவேன புகழபெறறவனுககு அபகீாததியானது
மரணததிலும அதிககஷடம மறறோா ஆசசரியமும அஙகு
உணடாயிறறு, அதனையும சொலலுகிறேன, கேளும எபபோ
தும புஜிககும பிராமமணாகள ஒருலக்ஷம கணககானதறகுஅடை
யாளமாக அஙகே சஙகுவைததுத தினம ஊதபபடுகிறது பார
தரே! அநதசசஙகு அடிககடி ஒலிககும்போது இடைவிடாத சப
ததறைதககேடடேன அதனால, எனககு மயிர்கள பொடிததன
மஹாராஜாவே! காணவநத அனேக அரசாகளினால நிரமபின
அநதஸபையானது மாசறற ஆகாயம நக்ஷததிரஙகளினால விளங
குவதுபோல விளஙகிறறு மஹாராஜாவே! பிரஜைகளுககதி
பதியே! சிறநத புததிசாலியான தாமராஜனுடைய அநத யாகத
தில அரசாகள வைசியாகளபோல எலலா ரதனஙகளையும
காணிககைகளாகக கொணடுவநதனா பிராமணாகளுககுப பரி
மாறுகிறவாகள அரசாகளே ஓ! வேநதரே! யுதிஷடிரனிடததி
லிருநத லக்ஷமியானது தேவேநதிரனுக்கும யமனுககும வருண
னுககும குபேரனுககும இலலை பாணடுபுததிரனுடைய அநதச
சிறநத ராஜலக்ஷமியைககணடு மனககொதிபபுறறநான ஆறுதல
அடையவிலலை பாணடவாகளுடைய ஐசுவாயததையடையாமல
எனககு ஆறுதலிலலை பாணஙகளினால பகைவரையாவது படுகக
வைபபேன நானாவது பிறரால அடிககபபடடுச சாயவேன
பகைவரைத துனபுறசசெயகிறவரே! இநத நிலைமையிலிருககும
எனககு உயிரினாலாவதெனன? அரசரே! பாணடவாகள மேன
மேலும ஓஙகுகினறனா நமது உயாவு நினறுவிடடது' எனறான.

அபபோது சகுனி, 'தவரூதபராகரமமுளளவனே! தாம ராஜாவினிடததில எநத ஒபபறற ஐஸவாயததைதக கணடாயோ அதை அடைவதறகு நான ஓா உபாயமசொலலுகிறேன, கேள் பாரதனே! இநதப பூமிமுழுமையிலும் பாசசிகைகளில நான தோநதவன ஆடுமபோது காயபோகுமவழி எனகக்குதெரியும, பநதயமதெரியும, தனஆடடம பிறாஆடடம இவைகளின விததி யாஸம தெரியும யுதிஷடிரனுககு ஆடடததில விருபபமுணடு, ஆனால ஆடததெரியாது, அழைததோமானால அவசியம வரு வான அவன எபபோதும தானே எனனைஅழைபபதுணடு பிரபுவே! நான கபடததைசசெயது அவனை நிசசயமாக ஜயிப பேன அநதச சிறநதஐஸவாயததைத திருமபி வாஙகிவிடுவேன அவனைஅழை' எனறுசொனனான சகுனியினால இவவாறு சொல லபபடட துரியோதனமஹாராஜன, உடனே திருதராஷடிரனை நோககி, 'அரசரே! சொககடடான ஆடடமதெரிநத இநதச சகுனி ஆடடததினாலேயே யுதிஷடிரனுடைய ராஜயலக்ஷமியை வாஙகததிறமையுளளவன அதறகு நீா அனுமதிகொடுககககட வீா' எனறுசொனனான அதைககேடட திருதராஷடிரன, 'விதுரன மஹாபுததிசாலி, எனககு மநதிரி, நான அவனசொற படியிருபபவன அவனுடனகலநது இநதககாரயததின முடிவைப பறறித தெரிநதுகொளவேன தீாககதரிசியாகிய அநதவிதுரன தா மததை முனனிடடு இருபககததாருககும தகுநததும மிகக நன மையுமாகக காரியததின முடிவைச சொலவன' எனறு சொன னான துரியோதனன, 'அரசாககரசரே! விதுரா வருவாராயின அவா உமமைத திருமபிவிடுவா நீா திருமபினால நான இறநது போவது திணணம வேநதரே! நானிறநதுபோனபிறகு நீா விது ருடன ஸுகமாயிரும பூமிமுழுமையையும நீா ஆளலாம உமககு எனனாலாவதெனன?' எனறு சொனனான அவன அனபோ டும துயரததோடுமசொனன அநதசசொலலைககேடடுத திருத ராஷடிரன அவனுடைய எணணததை அஙகீகரிதது வேலைககாரா களைப பாாதது, 'சிறபிகளே! அனேகமாயிரம தூணகள நிரம பினதும நூறுவாயிலகளுளளதும மனததிறகும பாாவைககும இனியதுமான ஸபையை எனககு உடனே செயயுஙகள சிறபிக ளெலலாரையும வருவிதது அநதச சபையில ரதனஙகளால தள வரிசைகளபோடடுப பிரவேசிபபதறகு ஸுகமாகவும அழகாக வுஞ செயது உடனே எனககுத தெரிவியுஙகள' எனறு கடடளை யிடடான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! துரியோதனனுடைய ஸமா தானததிறகாகத் திருதராஷடிரமஹாராஜன இவவாறு நிசசயம செயது விதுரருககுத தூதனைஅனுபபினான விதுரரைககேடகா

மல திருதராஷடிரனுககுத தனமனததில ஒருநிசசயமும உண டாகவிலலை திருதராஷடிரன சொககடடாடுவதிலுளள குறறங களை அறிநதிருநதும புததிரனிடததிலுளள ஸநேகததினால இழுக கபபடடான. புததிமானான விதுரா கலகததிறகு வாயிலாகவா திருபபதும நாசததிறகு ஆரமபமாக உணடானதுமாகிய அநதச சமாசாரததைதககேடடுத திருதராஷடிரனிடம ஓடிவநதாா அநத விதுரா தமககுத தமையனும மஹாதமாவுமான திருதராஷ டிரனையடைநது பாதஙகளில தலைவணஙகி, 'அரசரே! பிரபுவே! உமமுடைய இநத முயறசியை நான ஒததுககொளளவிலலை இந தச சூதாடடமகாரணமாக உமது புததிராகளுககு விரோதம வராமலிருககுமபடி செயயககடவீா' எனறு சொனனாா அதற குத திருதராஷடிரன, 'விதுரா! தேவாகள அனுகரஹஞசெயவா ராயின எனதுபுதராகளுககும பாணடுபுதராகளுககும கலகம உணடாகாமலிருககுமெனபது நிசசயம நலலதோ கெடடதோ, அனுகூலமோ பிரதிகூலமோ, மிததிராகளுககுள சூதாடடம நடக கடடும இது விதியின கடடளையெனபதில ஸநதேகமிலலை பார தனே! நானும துரோணரும பீஷமரும நீயும இருககுமபோது, இவவிருவருககும தெயவிகமாககூட அககிரமம எவவகையிலும நேரிடாது நீ இபபோதே காறறுவேகமான குதிரைகள பூடடின ரதததிலேறிககொணடு காணடவபரஸதம சென்று யுதிஷடிரனை அழைததுவா விதுரா! எனனுடைய எணணம யுதிஷடிரனிடத திற சொலலததகாது இதனை உனககுச சொலலுகிறேன தெய வநதான மேலானதெனறு நினைககிறேன அதனாலேதான இது நேரிடுகிறது' எனறு சொனனான இவவாறு சொலலியதைக கேடட புததிமானான விதுரா, 'இநதககுலம இனிஇலலை' எனறு நினைதது மிகததுனபமுறறுச சிறநதபுததியுளள பீஷமரிடம சென்றாா" எனறாா

எழுபததேழாவது அதயாயம்

த்யூதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் விரிவாகச்சொல்லும்படி கேட்டதன்மேல் வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கி, திருதராஷ்டிரனிடம் துரியோதனன் துயரப்பட்டதை மறுபடியும் கூறியது.)

ஜனமேஜயா, "ஓ! பிரமமஜஞானிகளிறசிறநதவரே! எனதுபிதா மஹாகளான பாணடவாகள அபபடிபபடட வயஸனம அடைநத

றகுக் காரணமும பாரதாககளுககே பெரியநாசததை விளைவித
துமாகிய அநதசசூதாடடம எவவாறு நடநதது? அநதஆடடத
றகு ஸபையோராயிருநத அரசாகள யாவா? அதை ஸநதோ
ிததவா யாவா? மறுத்தவா யாவா? பிராமமணரே! நீஙகள
தை விரிவாகசசொலல விருமபுகிறேன பிராமமணோததமரே!
மியே அழிநததறகு இதனறோ ஆதிகாரணம" என்று கேடக,
றகு, வியாஸருடைய சிஷயரும சிறநத மஹிமையுளளவரும
வதாாததஙகளை அறிநதவருமாகிய வைசம்பாயனா நடநத
ற்றையெலலாம சொலலததொடஙகினா

"பரதவமசததவரிற சிறநதவரே! மஹாராஜரே! உமககு
நதககதையைக கேடகவிருபபமிருநதால மறுபடியும விரிவாகச
சாலலுகிறேன, கேளும அமபிகையினபுததிரனுகிய திருதராஷ
ரன விதுரருடைய அபிபபிராயததைஅறிநதபிறகு மறுபடியும
காநதததில துரியோதனனைபபாாததுப பினவருமாறு சொலல
ானன 'காநதாரியினமகனே! தயூதம வேணடாம விதுரன
ஙகீகரிககவிலலை மிகசசிறநதபுததியுளளவிதுரன நமககு இனறு
தை உரையான விதுரனசொலவதே நமககு மிககநனமையென
லலவோ நான நினைபபது புதரனே! அவனசொனனதையெல
ாம நீ செயயககடவாய அதுதான உனககு நனமையெனறு
ான நினைககிறேன தேவரிஷியும இநதிரனுககு ஆசாரியரும
னறுகாலஙகளையும அறிநதவரும சிறநதபுததியுளளவருமான
ிருஹஸபதி இநதிரனுககு எநதசசாஸதிரததை உரைததாரோ
தையெலலாம மஹாகவியாகிய விதுரன ஸூகூஷமஙகளுடன
அறிநதிருககிறுன புதரனே! நானகூட எபபோதும அவன
சாலலிலிருபபவனனறோ? ராஜனே! சிறநத புததிசாலியான
ிதுரனதான கௌரவாகளுககுத தலைவனுக நினைககபபடடிருபப
ன மஹாபுததிசாலியான உததவனதான யாதவாகளில பூஜிக
ததககவன மகனே! ஆதலால, சூதுவேணடாம சூதில விரோ
ததைக காணகிறோம விரோதமவநதால ராஜயமே அழியும புத
னே! அநதச சூதை விடடுவிடு தாயதநதையாகள மகனுக்கு
ஆககும பேருதவியெனறு எதுசொலலபபடுகிறதோ அதை நீ
அடைநதிருககிறுய தநதைபாடடனாகளிடமிருநதுவநத ராஜயத
தைப பெறறிருககிறுய நீ ஓதினவன, சாஸதிரஙகளிலதோநத
வன, வீடடில எககாலமும கொணடாடபபடடவன, ஸஹோ
தராகளில மூததவன, ராஜயததிலிருபபவன, எனனநனமையை
நீ பெருமலிருககிறுய? சிறநதகைகளையுடையவனே! மறற ஜனங
கள பெறுதறகரிய சிறநதஉணவுகளையும உடைகளையும நீ பெற
றிருககிறுய அனபுளளமகனே! நீ துயரபபடுவதேன? சிறநத

கைகளையுடையவனே! தந்தைபாட்டனார் வரிசையாகக் கிடைத்தும் செழித்ததுமாகிய பெரியராஜ்யத்தை எப்போதும் கட்டி யிட்டுக்கொண்டு தேவலோகத்தில் தேவேந்திரன்போல (இப்பு யில்) விளங்குகிறாய ராஜனே! உனக்குள்ள ஐஸ்வரியமும் முன் என்னால் உரைக்கப்பட்ட உனக்குள்ள ஸுகங்களும் மற்றவாக பெறுதற்கரியவை எல்லாந்தெரிந்தவனே! அப்படிப்பட்ட உன குத் துயரத்திற்குக்காரணம் என்ன உண்டாயிற்று? அதை என குச் சொல்லவேண்டும்' என்றான் அதைக்கேட்டுத் துரியோ னன், 'உண்ணுகிறேன், உடுக்கிறேன்' என்று பார்த்துக்கொண ஆண்மையை விட்டுப் பிறர்பெருமையில் பொறாமைப்படாதவ எவனோ அவன் இழிவான மனிதனென்று நினைக்கப்படுகிறான் அரசர்க்கரசரே! பிரபுவே! எல்லாருக்குமிருப்பதுபோன்ற ராஜ லக்ஷ்மியானது எனக்கு ஸந்தோஷத்தைத் தருவதில்லை குந் யின்புத்ரனிடத்தில் சிறப்புறுவிளங்கின ராஜ்யலக்ஷ்மியைக் கண தான் வயஸனமுற்றேன் பூமிமுழுவதும் யுதிஷ்டிரனுடைய ஆ ஞைக்குட்பட்டிருப்பதைக்கண்டு ஜீவித்திருக்குமியான மிக்ககடின மானவன் துக்கத்தினால் இதை உமக்குச்சொல்லுகிறேன் நீப கள், சித்ரகர்கள், குகுரதேசத்தவர்கள், காரஸ்கரர்கள், லோ ஜங்கர்களென்னுமரசர்கள் யுதிஷ்டிரனவீட்டில் அடிமைகள்போ வசப்பட்டிருக்கின்றனர் இமயமலையிலும் கடற்றீவுகளிலுமுள்ள ரத்னநிதிகளோடுகூடிய அரசர்களனைவரும் மிலேச்சஜாதியார் ளனைவரும் யுதிஷ்டிரன்கிருஹத்தில் தூர விலக்கப்பட்டிருந்தனர் அரசர்க்கரசரே! யுதிஷ்டிரன் என்னை மூத்தவனென்றும் சிற தவனென்றும் நினைத்து மரியாதையுடன் ரத்னங்களை வாங்கு படி ஏற்படுத்தியிருந்தான் பாரதரே! அங்கேவந்த மிகச்சிறந் ரத்னங்களுக்கும் காணிக்கைகள் கொண்டுவந்தவர்களுக்கும் இ கரையுந்தெரியவில்லை, அக்கரையுந்தெரியவில்லை அந்தத் தன களைவாங்குவதற்கு என்கை போதாமற்போயிற்று நான் களை படைந்திருந்தபோது தூரத்திலிருந்து கொண்டுவந்த தனங்களை கையில்வைத்துக்கொண்டு அவரவர்கள் நின்றனர் பிந்துஸரஸ் துள்ள ரத்னங்களைக் கொண்டுவந்து மயனால் நிர்மாணஞ்செய்ய பட்டதும் படிக்கல் மூடப்பட்டிருப்பதனால் ஜலம் நிரம்பின தாமரைக்குளம்போன்றதுமான ஓரிடத்தைக் கண்டேன் நான் ஆடையைத் தூக்கிக்கொள்ளும்போது சத்ருவின் செல்வச்சிறப் பைக் கண்டு மயங்கினவனும் ரத்னங்களில்லாதவனுமாகி என்னைக்கண்டு விருகோதரன் நகைத்தான் என்னால் முடி திருக்குமாயின் அங்கேயே விருகோதரனைக் கொன்றிருப்பேன்

ரசரே! பீமனைக்கொல்ல யத்தனஞ்செய்திருப்பேனுயின சிசு
லனுக்குவந்த கதிதான் நமக்கும் வந்திருக்கும், ஸந்தேஹ
லை பாரதரே! என்பகைவன் பரிஹாஸஞ்செய்தது என்னைச
டுகிறது ராஜரே! திரும்பவும் அதுபோன்ற மற்றொருகுளம
ரமரைமலர்களினுல் விளங்கியிருந்ததைப் படிக்கல் பூமியாக
ன்னத்துஜலத்தில் விழுந்தேன் அவ்விடத்தில் என்னைப்பார்த்துக்
ருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடன் கூடச் சப்தம்கேட்கும்படி நகைத்
ரன் தரெளபதியும் அனேகஸ்திரீகளுடன்கூட என்மனம் துயரப
டும்படி நகைத்தாள் ஜலத்தில் வஸ்திரம்நனைந்துபோன எனக
த்தாம்ராஜாவினுல் ஏவப்பட்ட வேலைக்காரர்கள் வேறுவஸ்திரங
ளைக் கொடுத்தனர் அதுவும் எனக்குப் பெருந்துயரம் அர
ரே! நான் மற்றொருமோசம்போனதையும் சொல்லுகிறேன்,
களும் வாயிலிருப்பதுபோலத் தோன்றும் வாயிலில்லாத
டத்தில் வெளியே போகத்தொடங்கிக் கல்லில் அடிபட்டு நெற்றி
ல புண்பட்டுக்கொண்டேன் அங்கே அவ்வாறு அடிபட்ட
ன்னை, சோந்திருந்த நகுலஸஹதேவர்களிருவரும் தூரத்திலி
ந்துபார்த்து வ்யஸனப்பட்டுக் கைகளால் அணைத்தனர் அந்த
மயத்தில் ஸஹதேவன், என்னைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு,
திருதராஷ்டிரபுத்திரனே! வாயில் இங்கேயிருக்கிறது, அங்கே
பாகாதே' என்று அடிக்கடிசொன்னுன் அந்தஸமயத்தில் பீம
ஸனனும், 'திருதராஷ்டிரபுத்திரனே!' என்று அழைத்து,
ரித்து, 'ராஜனே! வாயில்இங்கே' என்றுசொன்னுன் அந்த
பையில் நான்கண்ட ரத்னங்களுக்குப் பெயர்களைக்கூட இதற்கு
ன் நான் கேட்டதில்லை அதுவும் என்மனத்தைச் சுடுகிறது

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்
த்யூதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ராஜஸூயயாகத்தில் தர்மராஜாவுக்குவந்த காணிக்கைகளைப்பற்றித் துரியோதனன்விரிவாகத்திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது)

பாரதரே! ஆங்காங்கிருந்து அரசர்கள் பாண்டவர்களுக்குக்
கொண்டுவந்த சிறந்த தனங்கள் யான் கண்டனவற்றைக்கேளும்.
கைவனுடைய அந்தத்தனத்தைக்கண்டு மயங்கினநான் என
னயே அறியாமற் போனேன். பாரதரே! [1] பூமியிலிருந்தும் பூமி

---

[1] பூமியிலிருந்து உண்டானவை ரத்னங்கள்முதலியவை, பூமியிலிருந்து உண்டான பொருள்களிலிருந்து உண்டானவை வஸ்திரங்கள் முதலியவை.

யிலுணடானபொருளகளிலிருநதும உணடான திரவியஙகளை
தெரிநதுகொள்ளும ஆட்டுமயிரகளாற செயயபபட்டனவும எ
பெருசசாளி முதலியவறறின தோலகளாற செயயபபட்டனவு
பூனைததோலகளாற .செயயபபட்டனவும பொறசரிகையினு
அலஙகரிககபபட்டனவுமான சிறநதபோரவைகளையும தோலகளை
யும 'மிருதியாகக காமபோஜராஜனகொடுததான குருவிக
போலச சிதரநிறமுளளவையும கிளிமூககுபபோலச சிவநத மூ
குளளவையுமான முநநூறுகுதிரைகளையும சிலேஷமாதகமவன
புனகு இவறறின காயகளினால வளாககபபட்ட ஒட்டகஙகளையு
பெணகுதிரைகளையும திரிகாததேசததார கொடுததனா இவ
யாகள தஙகள இனததாருடனகூட [1] நாறகாறபிராணிகளையு
வஸாதிகளஎனனபபட்ட எபபோதும திரிநதுகொணடிருககு
ஜாதியார மறற அனேகதனஙகளையும எடுததுககொணடு தா
ராஜாவினவாயிலில நினறனா மஹாரதாகளிற சிறநதவனாகி
திரிகாவதேசததரசன தன பநதுககளாறசூழபபட்டு மனமகிழச
யோடும அனபோடும அழகான பொறகுடஙகளையும ரததின
களையும பொனநாணயஙகளையும பொறகட்டிகளையும எடுதது
கொணடுவநது தாமராஜாவுககு அளிததான குவிநதனஎனனு
பிராமமணஸரேஷ்டனால புததிமானான தாமராஜனுககுக கா
பிதது அனபோடு அளிககபபெறற சஙகததை ஸஹோதராகளெ
வரும அாஜ-ுனனுககுக கொடுததனா பொனரேகைகளோ
கூடியதும ஆசசரியபபட்ததககதும ஆயிரககணககான பொ
நாணயததினால விசிதரமானதும தன ஒளியினால விளஙகுவது
அழகானதும கணகளைககவருவதும [2] விஸவகாமாவினால பூஜிக்க
பெறறதுமாகிய அநதசசஙகை அாஜ-ுனன வாஙகிககொணடான
தாமராஜனும அதைப பலமுறை நமஸகாரஞசெயது எடுதது
கொண்டான ஊதாமலிருககையிலும காஜிககததககஅநதசச
கம அாஜ-ுனன ஊதினபோது மிகவும ஒலிததது அநதசசஙகின
ஒலியினால அரசாகள தஙகளவலிமைகுனறி விழுநதனா தம
சகதிரமயினவரும ஒருவாககொருவா இனியனசெயபவருமாகி
திருஷ்டதயுமனனும பாணடவாகளஐவரும ஸாதயகியும கிரு
ணனுமாகிய இநதஎணமரும மூாசசையடைநத அரசாகளையு
எனனையுமகணடு அபபோது நகைததனா பாரததரே! பிறகு, அ
ஜ-ுனன ஸநதோஷமடைநது பொனகட்டின கொமபுகளையுடை
ஐநநூறுவிருஷபஙகளை அநதக குவிநதன எனனும பிராமமண

[1] பசுககளையும [2] விஸவகாமாவின சிறபததிறகுமேலாகவே இய
கையிலமைநதது

ஸ்ரேஷடனுககுக் கொடுததான குவிநதனெனனும பிராமமணன முகமலாசசியுடன பொனனும பலவகைவஸதிரஙகளுமாகிய சிறநதகாணிககைகளைத தாமராஜாவுககுஅனுபபினன காஸமீர தேசததரசன சுததமும மதுரமுமானதிராக்ஷைபபழமதயததையும இனனும எலலாக காணிககைகளையும எடுததுககொணடு தாம ராஜாவினிடம வநதான யவனாகள மனோவேகமுளள மலைநாட டுககுதிரைகளையும பெரிய விலைபெறற ஆஸனஙகளையும புதியவையும இலேசானவையும அழகியவையும விலைபெறறவையும பிரகாசிபபவையுமான சாலவைகளையும மறறுமுளள பலவகை ரதனஙகளையும கொணடுவநது வாயிலில நினறனா களிஙகதேசததரசனுகிய ஸருதாயுஎனபவன மிகசசிறநத முததுககளையும ரதனஙகளையும அளிததான அஙகதேசததரசன பொனமயமான ஆபரணஙகளையணிநத அழகியபெணகளைக கொடுததான பாரதரே! அரசரே! தெனகடறகரையிலிருநது வஙகதேசததரசன நூறறுககணககான பொறகடடிலகளையும நூறறுககு மேறபடடபோர வைகளையும ஜல்ததிலுணடான ரதனஙகளையும மறறச சிறறரசாகளிடமிருநது அவன வாஙகின கபபஙகளெலலாவறறையும தாம புதரனுககுக கொடுததான் பாணடியராஜன தாததுரமலையிலுணடான தொணணூறறாறுபாரம நிறையுளள முதலதரமான சநதனககடடைகளையும தொணணூறறாறு சஙகஙகளையும தாமராஜாவுககு விரைநது கொடுததான. சோளராஜன கேரளராஜன இருவரும கணககிலலாத சநதனஙகளையும அகிலகளையும பலவகையான முததுககளையும வைடூரியஙகளையும பாணடுபுதரனுககுக கொடுததனா அஸமகராஜன கொமபுகளில பொனகடடினவையும பொனஆபரணஙகளையணிநதவையும கனறுகளோடுகூடியவையும குடஙகுடமாகக கறககினறவையுமான பதினாயிரம பசுககளைக கொடுததான ஸிநதுதேசததரசன பொனமாலைகளினால அலஙகரிககபபடடவையும ஸிநதுதேசததிலுணடானவையுமான குதிரைகளில இருபததையாயிரம கொடுததான ஸௌவீரதேசததரசன பொனனினாலும முததுககளினாலும ரதனஙகளினாலும அலஙகரிககபபடடவையும ஒளியினால மததியானஸூர்யனைப போலப பிரகாசிபபவையும யானைகள பூடடினவையுமான முநநூறு சிறநததோகளையும மறறுமுளள கபபஙகளையும எடுததுக கொணடுவநது பாணடுபுதரனுககுக கொடுததான பாரதரே! ராஜரே! அவநதிதேசததரசன ஆயிரககணககான பலவகைரதனஙகளையும உயாநத முததுமாலைகளையும தோளவளைகளையும மறறும பலவகை ஆபரணஙகளையும பதினாயிரமவேலைககாரிகளையும கபபமாககொணடு ஸபையின வாயிலிலவநது பாாககவிருபப

முளளவனுககு காததிருநதான தசாாணதேசததரசனும சேதி
தேசததரசனும வீரனுன சூரஸேனதேசததரசனும உயாநதவஸ
திரஙகளையும பலவகை ரதனஙகளையும மறறுமுளள காணிககைக
ளெலலாவறறையும எடுததுககொணடுவநது பாணடவனுககு
அாபபணஞ்செயதனா காசிராஜன மிககஸநதோஷததுடன எண
பதினுயிரமபசுககளையும எணணூறுயானைகளையும தாமராஜாவுக
குக கபபமாககொடுததான பொனமாலைகளை அணிநதவையும
ஸிநதுநதிககரையிலுணடானவையுமான குதிரைகள பதினுயிரத
தையும பலவகை ரதனஙகளையும காசிராஜன காணிககையாகக
கொடுததான விதேஹதேசததரசனுகிய கிருதக்ஷணனும
கோஸலதேசததரசனுகிய பிருஹதபலனும பதினுலாயிரம சிறநத
குதிரைகளைக கொடுததனா வஸாதிகளெனனும தேசததாரோடு
கூடிய சைபயியராஜனும மாலவாகளோடு கூடிய திரிகாததராஜ
னும பாணடவாகளுககு ரதனஙகளைககொடுததனா ஒவவொரு
அரசனும கொடுதத ரதனஙகளுககும அளவிலலை அரசரே!
பாருககசசதேசததரசன உயாநத ஹாரஙகளையும, மறறும பல
ஆபரணஙகளையும, நூலவஸதிரஙகளை உடுககினறவரும இளமைப
பருவததிலிருபபவரும மெலலிய தேகமும நீணட கூநதலுமுளள
வரும பொனனணிகலஙகளை அணிநதவருமாகிய நூறுயிரமவேலைக
காரிகளையும, பிராமமணோததமாகள தரிககததகக சிறநத சுதத
மான சாலவைகளையும, எலலாக காணிககைகளையும கொணாநது
கொடுததான அவாகளனைவரும தாமராஜாவைக காணபதற
காக அரணமனைவாயிலில நினறனா காணிககைகளையளிககும
போதுமடடுநதான அவாகளுககு வழிகிடைததது மழைபெய
வதனுலும நதிகளபாயவதனுலும கிருஷியில சிரமபபடாமலே
தானயஙகளை விருததிசெயபவரும ஸமுததிரககரையில பிறந
தவரும ஸிநதுநதிககரையில வஸிபபவருமான தருமா, பாா
தா, காமயா, கிராதகா எனனும அரசாகள பலவகை ரதனங
களையும வெளளாடுகள, செமமறியாடுகள, பசுககள, கோவேறு
கழுதைகள, ஒடடகஙகள இவைகளையும பொனனையும பழததி
னுணடான மதுவையும பலவகைச சாலவைகளையும காணிககை
களாக எடுததுககொணடு வநது அரணமனை வாயிலில தடுககப
படடு நினறனா மஹாபலசாலியும சூரனும மிலேசசாகளுககு
அதிபதியும பிராகஜயோதிஷதேசததரசனுமான பகதத
ராஜன, யவனாசேனையுடன காறறுககொபபான வேகமுளள
உயாநத ஜாதிககுதிரைகளையும மறற எலலாவகையான காணிககை
களையுமகொணடு விரைவாகவநது வாயிலிலதடுககபபடடு நின

ஜுன பிராகஜயோதிஷாதிபதியான அவன குதிரைகளுககுப போடததகக சிறநத ஆபரணஙகளையும தநதபபிடிபோடட சிறநத கததிகளையுமகொடுததுச சென்றுன. பலதேசஙகளிலிருநது வநத [1] தவியகூஷா, [2] தரியகூஷா, [3] லலாடாகூஷா, [4] ஔஷணீஷா, [5] அஹ ரா, [6] பாஹுகா, [7] புருஷாதகா, [8] ஏகபாதா என்னும ஜாதியா அஙகே பொனவெள்ளி முதலிய தனஙகளை யுதிஷடிரனுககுக காணிககையாகக கொடுககவநது வாயிலில தடுககபபட்டிருநத தைக் கண்டேன படடுபபூசசிநிறமுளளவையும கிளிநிறமுளள வையும வானவில நிறமுளளவையும செவவானநிறமுளளவையு மாகப பலநிறஙகளாயிருககும மனேவேகமான அனேகம காட டுககுதிரைகளையும விலையிலலாதபொனனையும ஏகபாதாகள யுதிஷடிரனுககு அளிததனா அபபோது ஸிமஹளதேசததா சன மிகுதியான தனததையும சிவபபும பசுமையும கறுபபுமான நூறுபாரம சிறநதசநதனககடடைகளையும எடுததுககொண்டு வநது வாயிலிலதடுககபபட்டு நின்றுன மஹாராஜாவே! நகன ஷியாகளென்றும பாபபரேயாகளென்றும பெயாபெறற அரசா கள நூருயிரமவேலைககாரிகளையும ஆயிரம சாலவைகளையும எடுத துககொண்டு வாயிலில தடுககபபட்டு நினறனா ஓ! மஹாபல சாலியே! நினைததபடிசெயகிறவாகளாகிய பௌணடரா, தாமலிப தாஎனனும அரசாகள சநதனததையும, வெள்ளியையும, அகிற கட்டையாலும பளிஙகினலும தநதஙகளினலும செயயபபட்ட ஸாமானகளையும, ஜாதிககாயகளையும, தககோலம லவஙகம காப பூரமுதலான பலவகைப பொருளகளையும எடுததுககொண்டு வந தனா மஹாதமாககளான அவாகளனைவரும வாயிலிலதடுககப பட்டு நினறனா மஹாராஜாவே! சைலேயனெனனுமரசன வெணபடடுககளை எடுததுககொண்டு வாயிலில நினறபோது காவறகாரரால தடுககபபட்டான சீனரும ஹூணரும கஷரும காசரும மலைகளுககுளளிருபபவருமாகிய இவாகள எலலாத தேசஙகளினும பெயாபெறறவையும பழகினவையுமான பதினுயி ரம குதிரைகளையும, உஷணததைககாககும கமபளததையும விசாலமும நலலநிறமும மெனமையுமுளளவையும பாஹலீக தேசததிலும சீனதேசததிலுமுணடானவையும படடுபபூசசிகளி னலும [9] ரதனஙகளினலும உணடானவையுமான படடுகளையும

---

1 இரணடுகணகளையுடையவா 2 மூன்று கணகளையுடையவா 3 நெறறியில கணணையுடையவா 4 தலைபபாகைககாரா 5 குதிரையிலலாத வா 6 கைநீணடவாகள, நீநதுகிறவாகளெனபா சிலா 7 மனிதனைத தினபவா 8 ஒறறைககாலா 9 கறசாயஙகளினலும

சுவையுளள கனிமுதலியவறறையும், நலலமணமுளளவறறையும்
கொணாநது தெரிவிததபிறகு வழிவிடபபட்டனா காவடா
தோமரா, சூரா, வாததனகரெனபவாகள பலவிதமான வஸதிரங
களையெடுததுககொணடுவநது வாயிலில தடுககபபட்டு நினறனா
மஹாராஜாவே! பிராககோடா, நாடகேயா, நநதிநகரகா, நாபிதா,
தரைபுரா, பஞசமேயா, ஊருஜாமுதலான காடடரசாகளனைவரும
மிகுதியான தனஙகளையும ஸாமானகளையும எடுததுககொணடு
வநது வாயிலில தடுககபபட்டுநினறனா கௌரவராஜாவே! சகா,
துஷாரா, ரோமகா, சிருஙகிகள, அஶமகா, ஊருகமா ஆகிய இவா
கள என்னல பததுககோடிகளாக எணணபபடடவையும தாம
ரைததாது நிறமுளளவையுமான பொறகுவியலகளையும கூாமை
யும நீளமுமானகததிகளையும தடிகள, சகதிகள, கோடாலிகள
முதலிய மறறைய ஆயுதஙகளையும பருததிநூலாற செயயபபடாத
மெலலியவஸதிரஙகளையும பதபபடுததின ஆடடுததோலகளையும
கொழுததசேனைகளையும கொணடுவநது வாயிலில தடுககபபட்டு
நினறனா கிழககுததேசததுககு அதிபதியான அரசன பொனனி
னுலும ரதனஙகளினுலும விசிதரமானவையும யானைததநதஙகளி
னுற செயயபபடடவையும மிகக விலைபெறறவையுமான ஆசனங
களையும வாஹனஙகளையும சயனஙகளையும பொனனினுலலஙகரிக
கபபடடவையும பழகினகுதிரைகள பூடடபபடடவையும புலித
தோல போாககபபடடவையும மேலே அலஙகாரஙகள செயயப
படடவையும விசிதரமான பல உருவமுளளவையுமான ரதஙகளை
யும அனேகவிதமான விறகளையும நாராசஙகளையும அாததசநதிர
பாணஙகளையும பல அஸதரஙகளையும இவவகையான இனனும
அனேகமபொருளகளையும எடுததுககொணடு மஹாதமாவான
பாணடவனுடைய யாகசாலையில பிரவேசிததான படடுபபூசசி
யினுலுணடான படடுக்கள இரணடாயிரததையும செடிகளாலுண
டான படடுககள பதினுயிரததையும வெணகலபபாததிரஙகளையும
விலைபெறற ரதனகமபளஙகளையும பலவகை ரதனஙகளையும ஸங
தோஷததுடன தாமராஜாவுககு அளிததான அரசரே! கடற
கரையிலுளள மனிதாகள இனனுமஅனேக ரதனஙகளைககொணடு
வநது பாணடவனுககுககொடுததனா ராஜரே! மாலவாகள பல
வகைரதனஙகளைக கொடுததனா அரசாககரசே! மஹாபலசாலி
யான ஸெளராஷடிரதேசததரசன கோடிமரசகால அளவுளள கோ
துமைமுதலான பலவகைததானியஙகளையும பலவகைரதனஙகளை
யும எடுததுககொணடுவநது பாணடவனுககு அனபுடன கொடு
தது மஹாயாகததில பிரவேசிததான மஹாராஜாவே! அநத

ஸௌராஷடிரராஜன இரணடமரககாலபிடிககும நலலெணணெயக
குடஙகள பதினுயிரமும ஆயிரமவணடி உயாநத வெலலஙகளு
மாகிய இவைஎலலாவறறையும கொணடுவநது குநதிபுதரனுககுக
கொடுததான வேநதரே! பலதேசஙகளிலிருநதும வநத மறறஅர
சாகளும பலவகை ரதனஙகளைக கொணடுவநது தாமராஜாவுககுக
கொடுததனா தேசஙகளும வனஙகளும மலைகளுமடஙகிய இநத
ஜமபுததீவுமுழுமையிலும தாமராஜனுககுக கபபம கொடாக அர
சன ஒருவனுமிலலை அநதயாகததிறகு வராதமனிதன எழுவரு
ஷஙகளிலுமிலலை பலவகைககூடடஙகளும நிறைநத அநத யாக
சாலையானது இநதிரஸபைபோல விளஙகிறது அரசரே! அரசா
கள யாகததுககு வெகுமதிகளாகசகொடுதத பலவகைப பெருந
தனககுவியலகளைபபறறி நான சொலலபபோவதைக கேளும
மேருமலைககும மநதரமலைககுமிடையில சைலோதையெனனும
நதிககரையில மூஙகிலகளின இனியநிழலை அடுததுவஸிபபவா
களும தனிஆஸனமமுதலிய மரியாதைகளுககுததககவாகளுமான
ஷா, பிரதரா, தீாககவேணுககள, பாரதா, குலிநதா, தஙகணா,
பரதஙகணாஆகிய மனிதாகள, எறுமபுகளினுல வளைகளிலிருநது
வெளியிறகொணடுவரபபடட பிபீலிகமெனனும பெயருளள சிறநத
தஙகததை மரககாலால அளககுமபடி குவியலகளாககொணா
நது கொடுததனா கறுததவாலும வெளுததவாலுமுளள அனே
கமகவரிமானகளையும, இமயமலையின மலாகளிலிருநதுணடான
மிருதியான இனியதேனையும, வடகுருதேசததிலிருநதும கைலா
ஸததுககு வடககிலிருநதும வநத மிகசசிறநத சகதியுளள மூலிகை
களையும, மஹாதமாககளான வயூடமாலயாகளெனனும அரசா
களும மலைநாடடரசாகளும அஜாதசதருவுககுக கொணடுவநது
வணஙகிநினறனா அரசரே! அவாகள வாயிலில தடுககபபடடு
நினறனா மனிதாககதிபதியே! இமயமலைககுப பினபுறததிலும
ஸூாயன உதயமாகிற மலைசசாரலிலும கடறகரையிலும லௌ
ஹிதயமெனனும ஆறறினஅருகிலும வஸிபபவாகளும கனிகளை
யும கிழஙகுகளையும புஜிபபவாகளும தோலாடையுடுபபவாகளு
மாகிய இனனும அனேககிராதாகள உயாநதசநதனஙகளையும
அகிலகளையும சிறநத சாலவைகளையும தோலகளையும ரதனஙகளை
யும பொனகளையும பலவகை வாஸனைததிரவியஙகளையும கிராத
ஜாதிபபெணகளாகிய தாஸிகள பதினுயிரவரையும கணணுககினிய
அனேகமபொருளகளையும நெடுநதூரமசெலலததகக மிருகஙகளை
யும பறவைகளையும மலைகளிலிருநது சேரககபபடட மிகுநதஒளி
யுளள தஙகததையும கபபமாகக கொணடுவநது வாயிலிலதடுககப

படடினறனா அரசரே! காபவயா, தரதா, தாவா, சூரா, ய
கா, ஔதுமபரா, தாவிபாகா ஆகிய இவாகள வாயிலில தடுககப
படடினறனா காஶமீரா, குமாரா, கௌரகா, ஹமஸகா, சி
கள, திரிகாததா, யௌதேயா, மதரகா, வஸாதேயா, மௌலே
யா, தாஹா, க்ஷுதரகா, மாலவா, சௌணடிகா, ஔதகா, ஸா
வா, அஙகா, வஙகா, யவனா, கயா எனனும உயாகுலததோரு
சிறநதவரும குறறமறறவருமாகிய அரசாகள நூறறுககணககா
வரிசையாக ஆயுதஙகளைத தரிததுககொணடு அஜாதசததருவுககு
தனததைககொணடுவநது கொடுததனா பாரதரே! வஙகா
களிஙகா, மகதா, தாமரலிபதா, புணடரகா எனனுமரசாகள, தா
களதேசஙகளிலிருநதுவநது [1] கௌசிகம, [2] பதரோாணம என
னும படடுககளைத தாமராஜாவுககுக கொடுததனா நாகததந
களபோனற தநதஙகளையுடையவையும பொற கசசைகள கட்ட
படடவையும தாமரைமலரின நிறமுளளவையும மேலேசித
கமபளஙகளவிரிககபபடடவையும மலைகளபோனறவையும எ
காலமும மதஜலம பெருகுகினறவையும காமயகமெனனும தட
கததின அருகிலிருபபவையும அடககமுளளவையும நலலஜாதியி
பிறநதவையும அலஙகாரஙகளுளளவையுமான ஆயிரமயானைகளை
ஒவவொருவனும கபபமாகக கொணடுவநது நிறகுமபோது
'வாயிலவிடடபிறகு போகலாம' எனறு வாயிறகாவறகாரா
ளால சொலலபபடடதனால அவாகள ஸநதோஷமடையவிலலை
விதேஹா, புணடரா, கௌலேயா, தாமரலிபதகா, மருகா, கா
கா, தாததா, பௌமேயா, நடநாடகா, காநாடா, காமஸயகு
டா, பதமஜாலா, ஸதீநரா, தக்ஷிணதேசததா, புளிநதா, சபோ
தஙகணா, கஷா, பாபபரா, யவனா, காககரா, ஆபீரகா, பலலவா
சகா, காரூசா, துமபகா, காசிகா முதலான பல அரசாகளும ப
திசைகளிலிருநதும வநதனா மறறுமுளள அனேக மஹாதமா
களினால அஙகே ரதனஙகள கொணடுவரபபடடன கடலினு
டான உயாநத வைடூரியகசரகளையும முததுககளையும வலமபுரி
சஙகஙகளையும சிறநதசிபபிகளையும ஸிமஹளா கொடுததனா இ
திரனுடைய வேலைககாரனாகிய சிதரரதனெனனும கநதாவராஜன
ரதனசசேணம போடபபடடவையும கடைககணகள சிவநதவை
யும வாயுவேகமுளளவையுமான நானூறு கறுபபுக குதிரைகளை
கொடுததான துமபுருவெனனும கநதாவன ஸநதோஷமடை
நது மாவிலை நிறமுளளவையும பொனமாலைகளணிநதவையுமான
நூறுகுதிரைகளை அளிததான கௌரவராஜரே! ஸமாததனன

[1] நாரினாலுணடானது
[2] பூசசியினாலுணடானது

நுகரதேசததரசன அனேகமறூறு சிறநதயானைகளைக கொடுத
தான மதஸயதேசததரசனுகிய விராடனுல பொனமாலைகளை
அணிநத இரணடாயிரம மதயானைகள கப்பஙகளாகக கொடுககப
படடன வேநதரே! பாமஸுராஷடிரமெனனும தேசததி
லிருநது வஸுதானனெனனும அரசன பொனமாலைகளையணிநத
வையும வேகமும பலமுமுளளவையும இளமைபபருவததிலிருபப
வையுமான இரணடாயிரமகுதிரைகளையும இருபததாறுயானைகளை
யும நிரமபின காணிககையாகக கொணடுவநது பாணடவாகளுக
குக கொடுததான அரசரே! துருபதனுல பதினுலாயிரம தாஸி
களும மனைவிகளோடுகூடிய பதினுயிரம தாஸாகளும யானைகள
பூடடின இருபததாறு தோகளும தனது முழுராஜயமும யாகத
திறகாகப பாணடவாகளுககு அளிககபபடடனா விருஷணிகுலத
தோனுகிய கிருஷணனும அாஜுனனைக கௌரவிபபதறகாகப
பதினுலாயிரம சிறநதயானைகளைக கொடுததான கிருஷணன அா
ஜுனனுடைய ஆதமா, அாஜுனன கிருஷணனுடைய ஆதமா,
அாஜுனன எதைசசொனனுலும அதையெலலாம கிருஷணன
செயவானெனபது திணணம தனஞசயனுககாகக கிருஷணன
ஸவாககலோகததையும விடடுவிடுவான அவவாறே, கிருஷணனுக
காகத தனஞ்சயன உயிரையுமவிடுவான சோழராஜனும பாண
டியராஜனும மலயம தாததுரமெனனும மலைகளிலிருநது பொற
குடஙகளில வைககபபடட மணமுளள சநதனககுழமபுகளையும
சநதனககடடைகள அகிறகடடைகளின குவியலகளையும ஒளி
யுளள முததுககளையும ரதனஙகளையும பொனமயமான மெலலிய
வஸதிரஙகளையும கொணடுவநது வாயிலில வழிகிடைககாமலிருநத
னா ஸிமஹளாகள ஸமுததிரததிலுணடான உயாநத வைடூரயக
கறகளையும முததுககுவியலகளையும நூறறுககணககான விரிபபுக
களையும அஙகே கொணடுவநதனா ரதனமயமான உடைகள
போாததவரும கறுததநிறமுளளவரும கடகடைகள சிவநதவரு
மான ஸிமஹளாகள அநதக காணிககைகளை எடுததுககொணடு
வநது வாயிலில தடுககபபடடு நினறனா பிராமமணாகளும ஜயிக
கபபடட க்ஷதரியாகளும வைசியாகளும பணிவிடைசெயயககரு
தினசூதராகளும தாமராஜாவை ஸநதோஷபபடுததுவதறகாகக
காணிககைகளைக கொணடுவநதனா மிலேசசாகளனைவரும முதல
இடைகடையாகிய எலலாவருணததாரும யுதிஷடிரனிடம அன
போடும கௌரவததோடும வநதனா பலதேசஙகளிலுணடான
பலஜாதியாா வநதிருநததனுல இவவுலகமே யுதிஷடிரனுடையகிரு
ஹததில சோககபபடடது போலிருநதது. அரசாகளால எதிரிக

ளுககுச சோபமிககபபடட அளவறற பலவகைககாணிககைகளைப் பாாததபோது துயரததிஞல எனககு இறபபதில எணணமுண டாயிறறு அரசரே! யுதிஷடிரன எவாகளுககுச சமைததவறறை யும சமைககாதவறறையும பகுததுககொடுததாஞே அநதபபாண டவாகளின வேலைககாராகளைபபறறி உமககுச சொலவேன யாணைபபாகாகளும குதிரைககாராகளுமாக மூனறுகோடியேபதி ஞுயிரவா ரதிகாகள பததுககோடி காலாடகளுககுக கணககிலலை பசசையாக அளககபபடுவதும பிறகு சமைககபபடுவதும உடனே கொடுககபபடுவதுமாயிருநதது மறறொரிடததில சுததிசெயவதற் காகப புணணியாகவாசனததின கோஷமேயிருநதது யுதிஷடிரனு டைய கிருஹததில எலலாவருணஙகளிலும உணணுதவனையும் குடிககாதவனையும அலஙகாரஞசெயதுகொளளாதவனையும வெகு மதிககபபடாதவனையும நான பாாககவிலலை யுதிஷடிரஞல காப் பாறறபபடட ஸநாதகாகளும கிருஹஸதாகளும எணபததெண ஞுயிரவா ஒவவொருவருககும முபபது முபபது வேலைககாரிகள அவாகள மிகக அனபோடும திருபதியோடும யுதிஷடிரனுடைய பகைவாகள அழியவேணடுமெனறு பிராாததிககினறனா யுதிஷ டிரனுடைய கிருஹததில பொறபாததிரஙகளில புஜிககும ஊாத் துவரேதஸகளான யதிகள பதிஞயிரவா அரசரே! தரெளபதி தான புஜியாமல கூனாகள குளளாகள்முதலான எலலாஜனஙக ளும உணடதையும உணணுததையும கவனிததாள பாரதரே பாஞசாலாகள ஸமபநதிகளாயிருபபதனுலும அநதகாகளும விருஷணிகளும சினேகிதாகளாயிருபபதனுலும அவவிருதிறத் தாாமடடும தாமராஜாவுககுக[1] கபபமாகக கொடுககவிலலை

எழுபததோனபதாவது அதயாயம

த்யூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் சொல்லியதன் தொடர்ச்சி)

பூஜிககததககவாகளும ஸதயமதவருதவாகளும சிறநததவமும் நிரமபினவிததையுமுளளவாகளும நனருகப பேசுகிறவாகளும வே தஙகளினமுடிவுகணடு அவபிருதஸநானமசெயதவாகளும தைரிய மும அகாரியஙகளில வெடகமுமுளளவாகளும தாமததில மன முளளவாகளும புகழபெறறவாகளும ராஜயபடடாபிஷேகமசெய யபபெறறவாகளுமான அரசாகளும யுதிஷடிரனிடம காததிருக் கினறனா வெணகலததிஞற செயயபபடட கறககும பாததிரஙக

[1] அவாகள பிரீதியிஞலகொடுததனா'

நடன அரசாகளினல தக்ஷிணைககாகக கொணடுவரபபடட
அனேகமாயிரம காடடுபபசுககள ஆஙகாஙகு காணபபடடன
ாரதரே! அநதயாகததில அரசாகள தாமராஜனை மரியாதை
செயவதறகாக ஊககததுடன அபிஷேகததிறகுரிய பலவகைப
பாருளகளையும தாமாகவே கொணடுவநது கொடுததனா
ாஹலீகதேசததரசன பொனனினல அலஙகாரஞசெயயபபடட
ததைதகொணடுவநதான ஸுதக்ஷிணனெனனுமரசன காம
பாஜதேசததிலுளள வெளளைககுதிரைகளை அதிறபூடடினன
சதிதேசததரனும மஹாபலசாலியுமானசிசுபாலன அனபுடன
தாசசையும உயரமான கொடிமரததையும தானகவேகொணாந
கொடுததான தெனதேசததரசன கவசததையும, மகத
தசததரசன மாலையையும கிரீடததையும, சிறநதவிலலாளியான
ஸுதானனெனபவன அறுபது வயதுளள சிறநதயானையையும
தஸயதேசததரசன் பொனபாசசிகைகளையும, ஏகலவயன பாது
கையையும, அவநதிதேசததரசன அபிஷேகததிறகுரிய அனேக
ாததஙகளையும, சேகிதானன தூணியையும, காசிராஜன விலலை
ம, சலலியன பொனனினல அலஙகரிககபபடடதும உறையில
வககபபடடதுமான அழகான பிடியுளள கததியையும கொடுத
னா பிறகு, தௌமயரும மிகசசிறநத தவமுளள வியாஸரும
ாரதரையும தேவலரையும அஸிதரையும முனனிடடுககொணடு
அபிஷேகஞசெயதனா அநதஅபிஷேகததிறகு மஹரிஷிகள அன
டன வநதிருநதனா வேதஙகளிற கரைகணடவாகளான பரசு
ாமா முதலிய மறறுமுளள மஹாதமாககளும, மிகுதியாகத
க்ஷிணைகளைக கொடுககும தாமராஜாவினிடம, ஸபதரிஷிகள
தவலோகததில தேவேநதிரனிடம வருவதுபோல, மநதிரஙகளைச
சாலலிககொணடு வநதனா தவவுதபராககிரமமுளள ஸாதயகி
ாமராஜாவுககுக குடைபிடிததான பாணடவாகளாகிய தனஞ
யனும பீமஸேனனும இரணடு விசிறிகளை எடுததுககொணடனா
குல ஸஹதேவாகளிருவரும இரணடு வெணசாமரஙகளை எடுத
துககொணடனா முனயுகததில பிரமமதேவா இநதிரனுககாக
டுததுககொணடதான அநத வருணனுடைய சஙகததைததிருப
ாறகடல தாமராஜாவுககுக கொணாநது கொடுததது ஆயிரம
பானகளால விசுவகாமாவினல நனறுகச செயயபபடடதும
றியில வைககபபடடதுமான அநதச சஙகததினல கிருஷணன.
அபிஷேகஞ செயதான அதனல எனககுத துயரம உணடா
றறு பக்ஷிகள கிழககடலிலிருநது மேலகடலுககும தெனகடலுக
கும சென்றன வடகடலுககுமடடும செலலவிலலை அநதககாலத

திலமஙகளகரமானசஙகுகளை நூறறுககணககாக ஊதினா அவை
ஊதபபடடுச சபதிககுமபோது எனககு மயிாசிலிாததது பராக
மம குறைநதவாகளான அரசாகள விழுநதனா தைாயமு
பராகரமமுமுளளவாகளும ஒருவாமேல ஒருவா அனபுளளவ
களுமான *திருஷடதயுமனனும பாணடவாகளும ஸாதயகியு
கிருஷணனுமாகிய எணமரும, மயககமுறற அரசாகளையும எனனை
யும கணடு நகைததனா வேநதரே! பிறகு, அாஜுனன ஸ
தோஷததுடன பொனகட்டின கொமபுகளோடுகூடிய ஐநநூ
விருஷபஙகளைப பிராமமணஸரேஷடாகளுககுத தானஞசெ
தான. குநதிபுதரனும ராஜாவுமான யுதிஷடிரன, மிகச சிறந
பெருமையை அடைநதிருநததுபோல ரநதிதேவன, நாபாகன
மாநதாதா, மனு, வேனனபுதரனுகிய பிருதுசகரவாததி, பகீரதன
யயாதி, நகுஷன இவாகள யாருமிருநததிலலை இவவாறு ஹரி
சநதிரனபோல ராஜஸூயததைசசெயது, யுதிஷடிரன பிரபுவ
ஞன பிரபுவே! பாரதரே! ஹரிசசநதிரனிடததிலிருநததுபோல
யுதிஷடிரனிடமிருககும ராஜயலக்ஷமியைக கணடபிறகு, எனஉயி
வாழககையைச சிலாககியமாக எபபடி நினைககிறீா? அரசரே
இநதககாலமே குருடனால படைககபபடடதுபோலத தாறுமாறு
யிருககிறது காழநதவா விருததியாகினறனா உயாநதவ
குறைகினறனா கெளரவரே! இவவாறு பாாததபிறகு, என
ஆராயநது பாாததும நான ஸுகமபெறவிலலை அதனால, இ
வகையான இளைபபையும நிறமாறுதலையும துயாததையும அடை
திருககிறேன' எனறுன

எணபதாவது அதயாயம

தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களைப் பகையாமலிருக்கும்படி துரியோதனனுக்கு நியாயம் சொல்லியது)

திருதராஷடிரன, 'புதரனே! நீ முதலபுததிரன, எனது
முதல பாாயையின புததிரன, பாணடவாகளைப பகையாதே
பகைபபவன மரணததுககு ஸமானமான துயாததைத தேடிக
கொளளுகிறுன பரதஸரேஷடனே! பிறருடைய கபடததை
அறியாதவனும நமமைபபோலவே ஐஸவரியமுளளவனும ந
முடைய மிததிராகளையே தனககும மிததிராகளாக உடையவ
னும நமமைப பகையாதவனுமாயிருககிற யுதிஷடிரனை உன
னைபபோனறவன பகைபபது எவவகை? அரசனே! புத

ன! குலததிலும பராககரமததிலும அவனுககுச சரியாயிருக
ற நீ அறியாமையால உன பிராதாவினுடைய ஐஸவாயத
திறகு என ஆசைபபடுகிருய? இபபடி இராதே, அடஙகு,
பயஸனபபடாதே, பரதஸரேஷடனே! அநதயாகசசிறபபை நீ
விருமபுகிருயாயின அமமஹாயாகததை உனககும ரிதவிககுககள
செயவிககடடும அரசாகள உனககும மிகுதியான திரவியததை
யும ரதனஙகளையும ஆபரணஙகளையும அனபோடும கௌரவத
தோடும காணிககையாகக கொடுபபாா குழநதாய! அயலா
னுடைய பொருளில ஆசைபபடுவது கெடடவாகளினநடை தனக
குளளதில திருபதியையடைநது தன தாமததை விடாமலிருபபவ
னெவனே அவனதான எளிதில விருததியாவான வேணடினவற
றைக கறககும பூமி வீரனுககுப பதனியெனறு சொலலபபடு
கிறது அதுபோலவே ராஜயலகஷமியும வீரனுடைய பாரியை
தான இவவிரணடும பாரயைகளைப போனறவையே உனககும
சகதியிருககுமாயின இநதபபுவனியை ஆளவாய அயலான
பொருளைக கவாவதுமடடும சிறிதுமதகாது வேணடினவா
களவிஷயததில அகரமததைககருதுகிறவனுககு இமமைமறுமை
இரணடிலும துயரநதான அனனியருடைய திரவியஙகளையடை
யப பிரவிாததியாமலிருபபதும தனகாரயஙகளில விடாமுயறசி
யும கூடினபொருளகளைக காபபதுமாகிய இவைதாம பிரபுதவத
தின அடையாளஙகள ஆபததுககளில துயரபபடாதவனும செய
வனவறறைத திருநதசசெயபவனும எனறும முயறசியுளளவ
னும தவறுதலிலலாதவனும மனததையடககினவனுமான மனி
தன எககாலமும க்ஷேமஙகளையே பாாபபான தனனைககளையே
வெடடுவதுபோல இநதப பாணடுபுததிராகளை நீ வெடடலாகாது
அநதபபாணடவாகளும உன விஷயததில அபபடியே உன
பிராதாககளின அநதத தனததைபபெறுவதறகாக மிததிரத
துரோஹஞசெயயாதே ராஜாவே! பாணடுவினபுதராகளைப பகை
யாதே அபபடியே உனபிராதாககளான அவாகளுடைய கிரம
பின ஐஸவரியததையும வெறுககாதே குழநதாய! மிததிரத
துரோஹஞசெயவதில பெருமபாவம இருககிறது உனககு எவா
கள கூடஸதாகளோ அவாகள தாம அவாகளுககும கூடஸதா
கள பரதஸரேஷடனே! நீயும அநதாவேதிகையெனனும யாக
சாலையில திரவியஙகளைத தானஞசெயது மனததிறகினிய போகங
களை அனுபவிததது மஙகையருடன விளையாடிக கவலையினறிச
சாநதனுயிரு' எனருன

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்
த்யூதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரனிடம் துரியோதனன் தன்கருத்தை வற்புறுத்திக்கூறியது)

அம்மன்னம் கூறியதைக் கேட்ட துரியோதனன் சொல்லு
முன் — 'எவனுக்குக் கேள்விமட்டும் மிகுதியாயிருந்து இயற்
அறிவில்லாமலிருக்கிறதோ அவன், பக்ஷணங்களின் சுவை
அகப்பை அறியாமலிருப்பதுபோலச் சாஸ்திரங்களின் கருத்
அறிவதில்லை அல்லது, தெரிந்தே என்னைப் பிரமிக்கச்செய்கிறீர்
நீர் ஓடத்திற்கட்டின ஓடம்போலிருக்கிறீர் உமக்கு ஸ்வகார்ய
தில் ஊக்கமில்லையா? அல்லது, என்னை நீர் பகைக்கிறீரா? உ
மைக் கட்டளையிடுபவராக அடைந்த இந்த உமது புத்திராக
இல்லைபெறுகள் தனக்குத் தானே நேரிடக்கூடிய விஷயத்தை
நாமசெய்யத்தக்க காரியமாக நீர் எப்போதும் சொல்
கிறீர் பிறர்புத்திகேட்பவனைத் தலைவனாகப் பெற்றவன் வ
தெரியாமல் மயங்குவான் அவன்பின் செல்பவர்கள் சரியா
வழியில் செல்வதெவ்வகை? அரசரே! முதிர்ந்த அறிவுள்
வரும் பெரியோரைஅடுத்தவரும் ஐம்புலன்களையும் கட்டி
வருமான நீர் தம்காரியங்களைச் செய்யத்தொடங்கின எங்க
மிகவும் பிரமிக்கச்செய்கிறீர் உலகநடையைக்காட்டிலும் அரச
நடை வேறென்று பிருஹஸ்பதி சொல்லியிருக்கிறார் அதனா
வேந்தன் ஊக்கத்துடன் எப்போதும் தன்லாபத்தை
சிந்தித்தல்வேண்டும் மஹாராஜாவே! க்ஷத்ரியனுடைய தொழி
ஜயத்திலேதான் இருக்கிறது அது தர்மமாயிருந்தாலும் சரி
அதர்மமாயிருந்தாலும்சரி, தன் தொழிலைப்பற்றிப் பரீக்ஷை
ஏது? பரதஸ்ரேஷ்டரே! எதிரிகளினுடைய சிறப்புற்ற ராஜ
லக்ஷ்மியைப் பெறவிரும்புகிற அரசன், ஸாரதி சாட்டையினா
குதிரைகளை ஓட்டுவதுபோல எதிரிகளை எல்லாத் திசைகளிலு
ஓட்டவேண்டும் கபடமாகவோ வெளிப்படையாகவோ உள்
எந்த உபாயமானது எதிரியைத் துன்பப்படுத்துமோ அதுதான்
அஸ்த்ரமறிந்தவரின் அஸ்த்ரம் வெட்டும் கருவியே அஸ்த
மென்று சொல்லப்படவில்லை. சத்துருவென்பதும் மித்திரனென்
பதும் எழுதிவைத்திருப்பனவுமல்ல, பட்டயமுமல்ல அரசனே
எவன், எவனுக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறானோ அவன்
அவனுக்குச் சத்துருவென்று சொல்லப்படுகிறான் திருப்தியை

ரமலிருபபதுதான ஐஶவாயததிறகுககாரணம, அதனுல அதை
ன விருமபுகிறேன வேநதரே! விருததியாவதறகு முயறசி
சயவதுதான நீதியின துணிபு ராஜயததிலும செலவததிலும
னதெனகிற எணணததை யாருமசெயயத்தகாது முனகிடைத
தைப பிறா பிறகு எடுததுககொளளுவாாகள அஃது அரசா
ரினதாமமெனறே அறிகினறனா இநதிரன துரோகம பண
வதிலலையெனறு வாககுததததஞசெயது நமுசியெனனும
ஸூரனுடைய தலையைவெடடினன சததுருவினிடததில அவ
கையான ஒழுககம எபபோதும உளளதெனறு இநதிரனலேயே
னககபபடடது பகையிலலாத அரசன ஊரைவிடடுசசெலலாத
ராஹமணன இவவிருவரையும, எலிகளைபபாமபுதினபதுபோல,
மி தினறுவிடுகிறது அரசரே! ஒரு மனிதனுககுப பிறபபி
லேயே பகைவன இலலை எவனுககு எவனேடு தொழிலொனறு
ருககிறதோ அவனுசகு அவனபகைவன, மறறஜனஙகள பகைவ
காா எவன சததுருவினபக்ஷம அபிவிருததியாவதை அறி
னமையினல கவனியாமல விடுகிருனே அவனுககு அநதச
ததுருபக்ஷம, சிகிதஸைசெயயாமலவிடபபடட ரோகமபோல
வரைஅறுததுவிடுகிறது பராககரமததினல மிககமேனமையை
டையும சிறியசதருவுஙகூட, வேரில உணடானபுறறு மரததைத
னபதுபோல அருகிலிருநதே அரிததுவிடுவான அஜமீடவமசத
வரே! பாரதரே! எதிரியினசிறபபானது உமககுப பிரியமா
ருககலாகாது இநத நீதியானது புததிமானகள தலையிலவைத
ருககும பாரமாயிருககிறது தனதேஹததின வளாசசியைப
பாலத திரவியஙகள விருததியாவதை எவன விருமபுகிருனே
வனதான தன இனததாரில சிறபபைஅடைகிருன உடனே
மனமையைத தருவது பராககரமநதான பாணடவாகளின ஐசு
ரியததைககாணுமலிருநதால எனககுப பிராணஸநதேஹம
ணடாகாது. ஆதலால, அநத ஐசுவரியத்தைப பெறககடவேன,
லலது யுததததிலடிபடடுப படககடவேன அரசரே! பாணட
ாகள நாளுககுநாள மேலாகினறனா நமமுடைய மேனமையோ
லையறறதாயிருககிறது இநதநிலைமையிலிருககினற எனககு உயி
னலஆவதெனன ?' எனறுன

எணபததிரணடாவது அதயாயம
தயூதபாவம (தொடர்ச்சி)

(சகுனியும் துரியோதனனும் சூதாட்டத்தைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொன்னதன்மேல் திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை அழைத்துவரும்படி விதுரரை அனுப்பியது)

சகுனி, துரியோதனனைப்பாாதது, 'ஜயிப்பவாிறசிறந் வனே! பாணடுபுததிரனுன யுதிஷடிரனிடததிலுளள எநதராஜ லகஷமியைககணடு நீ துயரபபடுகிருயோ அநதராஜயலகஷமியை சூதாடடததினுல நான வாஙகிவிடுவேன அரசனே! குநதிபுத் ரனை யுதிஷடிரனை நீ அழைககமாததிரம வேணடும நா படைததலையில யுததஞசெயயாமலும பிராணஸமசயதன அடையாமலும புணபடாமலும பாசிகைகளை இறைதது, தெ யாதவனுன தாமராஜனை ஜயிபபதிலஸமாததன பாரதனே! என டையபநதயஙகள தாம விறகளென றும, காயகள தாம அம ளெனறும, சூதாடடததினுடைய ரஹஸயநதான நாணகயிறெ றும, காயகளைபபோடும வகைதான தேரெனறும அறி' என சொனனுன பிறகு, துரியோதனன, 'வேநதரே! சூதாட தெரிநத இநதசசகுனி சூதினுலேயே பாணடவாகளிடமிருந ராஜயலகஷமியைவாஙகத திறமையுளளவனுயிருககிறுன அதற நீா அனுமதிகொடுககவேணடும' எனமுன திருதராஷடிர 'நான எனதுஸஹோதரனும மஹாதமாவுமான விதுரனுடை சொலலில நிறபவன அவனுடனகலநது இநதககாரியததின மு வைத தெரிநதுகொளவேன' எனறுசொனனுன துரியோதனன 'அரசரே! அநதவிதுரரும வியாஸரைவிட அதிகமாகத தெரிந வாதாம, ஆனுல, வெறுநதாமததையே சொலலுவா அது ஜய துககு ஸாதகமாகாது பரதஸரேஷடரே! ஜயம தாமததிறகுமா னது ஆதலால, தநதிரமுளளவனதான ஜயிபபவன (வியா ரும விதுரருமாகிய) அவாகளிருவரும (ஜயததுககு) விரோ கள நிசசயபுததியுளளவிதுரா உமது எணணததை மாற விடுவா கௌரவரே!' அவா பாணடவாகளினவிஷயததி நனமைசெயய ஊககததோடிருபபதுபோல எனவிஷயததில ஒருமனிதன பிறாதிறமையைபபறறித தனகாரியததை ஆர பிககலாகாது கௌரவரே! காரியஙகளில இருவருடை புததி ஒனருயிருபபதுமிலலை [1] பயததை ஒதுககிககொண

---

1 வேறுபாடம கொணடு, 'பயததிறகேதுவான காாியஙகளைவி கித தனனைககாககும மதியினன மழைககாலததில ஈரபபாயபோ இருநதபடியே மடிததுபபோகிறுன எனபது பழைய உரை

தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக்கொண்டும் மழைக்காலத்தில் நனைந்த ஆலமரம்போலிருப்பவன் கெடான் வியாதிகளும் யமனும் ஒருவன்) நன்மையை அடையுமவரையில் காத்திருப்பதில்லை தான் சக்தனுயிருப்பதற்குள்ளாகவே நன்மைக்காகும் காரியங் களைச் செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னான் திருதராஷ்டிரன், புத்திரனே! எப்படியானாலும் பலவான்களோடு விரோதம் எனக்குஇஷ்டமாயில்லை பகையானது மாறுதலைஉண்டாக்குகிறது அதுதான் இரும்பின்றி செய்யப்படாத ஆயுதம் ராஜபுத்திரனே! மனடையைத் தொடுப்பதும் கரைகடந்து போவதுமாகிய சூதாட்டமெனனும் அனாதரத்தை ஸாதகமென்று நினைக்கிறாய் அந்தச் சூதாட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுமாயின் எவ்வகையிலாவது கூர்மையான கத்திகளையும் அம்புகளையும் உண்டாக்கிவிடும்' என்றுசொன்னான் அதற்குத் துரியோதனன், 'முன்னோர் களாலும் சூதாட்டத்தினபழக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதில் அபாயமும் யுத்தமும் இருந்திருக்கவில்லை ஆதலால், இப்போது சகுனிசொல்லும் வார்த்தையை நீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் சீக்கிரத்தில் இங்குஒருஸபை செய்யக் கட்டளையிடும் சூதாட்ட மானது, ஆடுகிற நமக்கு ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சிறந்தமாக்கம் ஸமீபத்திலிருப்பவர்களுக்குங்கூட அந்த ஆட்டமே சிறந்தது ஆதலால், அதற்கு ஒப்பு அதுதான் அந்தச் சூதாட்டத்தைப் பாண்டவர்களுடன்கூட நீர்செய்விக்கக்கடவீர்' என்று சொன் னான் திருதராஷ்டிரன், 'ராஜனே! நீசொன்னசொல் எனக்குப் பிரியமாயில்லை உனக்கு எது விருப்பமோ அதைச்செய்யலாம் இந்தச்சொல்லை நினைத்துப் பிறகு வருத்தப்படுவாய் இப்படிப் பட்டசொல் பின்னால் ஸம்மதத்தைத்தராதனறோ? புத்தியும் கல்வியு முள்ளவனும் நன்றாகப் பார்த்தும் ஆராய்ந்துமிருப்பவனுமாகிய விதுரனாலேயே இவையெல்லாம் அறியப்பட்டன க்ஷத்திரியர்க ளுடைய உயிர்களைமாய்க்கும் அந்தப் பெரும் பயம் நம்மால் தடுக்க முடியாமல் வருகிறது' என்று சொன்னான் புத்திசாலி யான திருதராஷ்டிரமஹாராஜன் இவ்வாறுசொல்லி விதி பெரி தென்றும் கடக்கமுடியாதென்றும் நினைத்து விதியினால் மனமயங் கித் தன் மகன் சொல்லில் அகப்பட்டவனாகி, வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து, 'நீங்களெல்லாரும் ஆயிரம் தூண்களுள்ளதும், பொன் னினாலும் வைடூரியக்கற்களினாலும் விசித்ரமானதும், நூறுவாயில்க ளுடையதும், ஸ்படிகத்தோரணங்களுள்ளதும், ஒருகுரோசம் நீள மும் அவ்வளவு அகலமுமுள்ளதுமான ஒரு சிறந்தஸபையை ஜாக் ரதையோடு விரைவிற்செய்யுங்கள்' என்று உரக்கக்கட்டளையிட

டான புததிசாலிகளுமவேலையிலதோநதவாகளுமஜாகரதையுள
வாகளுமான ஆயிரககணககான சிறபவேலைககாராகள, திரு
ராஷடிரன சொலலைக கேடடவுடன, சிநதிககாமலும விரைவா
வும ஸபையைசசெயதனா அசசபையில எலலாபபொருளகளை
யும கொணடுவநது சோததனா ராஜாவுககு நமபிககையான
வேலைசகாராகள, அனேக ரதனஙகளிழைததுப பலநிறமுள
தும புதிய பொன ஆஸனஙகளுளளதுமான அநத ஸபை வி
வில முறறுபபெறறதைபபறறி அரசனிடமதெரிவிததனா பிறகு
தெரிநதவனுன திருதராஷடிரமஹாராஜன, மநதிரிகளிற சிறநத
ரான விதுரரைபபாாதது, 'ராஜகுமாரனுன யுதிஷடிரனிட
சென்று, 'இநத எனஸபை அனேகரதனஙகளினுல அழகாகவு
மிகக விலைபெறற படுககைகளும ஆஸனஙகளும நிரமபினதாகவு
இருககிறது நீ ஸஹோதராகளுடனகூட வநது இதைபபாாக
வேணடும இதில ஸநேஹிதாகளுககுள ஒரு சூதாடடம நடக
வேணடும' எனறு நானசொனனதாகசசொலலி அவனைச சீ
கிரம இஙகே அழைததுவா' எனறு சொனனுன ஜனமேஜ
ராஜாவே! திருதராஷடிரமஹாராஜன தனபுததிரனுடைய எண
ணததைஅறிநது விதியை வெலலமுடியாதெனறு நினைதது இவ
வாறு செயதான அறிஞரிறசிறநத விதுரா, அவவாறு அரச
யாகக கடடளையிடபபடடபோது, தமது பிராதாவினுடைய அ
தசசொலலை அஙகீகரியாமல, 'அரசரே! உமமுடைய இநத
கடடளையை நான ஒபபவிலலை குலததிறகுக கெடுதிவருமெனறு
பயபபடுகிறேன இவவாறு செயயாதீா உமதுபுததிராகளுககுள
வேறுபாடும சணடையும நிசசயமாக உணடாகும வேநதரே
இதறகாகவே சூதாடடததைபபறறிப பயபபடுகிறேன' எனறு
சொனனுா திருதராஷடிரன, 'விதுரா! விதியானது பிர
கூலமாகாமலிருககுமாயின இநதககலகததைபபறறி எனககு
துயரமிலலை இநத உலகமனைததும பிரமமாவினுல விதியின வச
தில வைககபபடடுததான நடநதுகொணடிருககிறது எதுவு
ஸவதநதிரமாக இலலை விதுரா! ஆதலால, இபபோதே தா
ராஜாவினிடம சென்று, யாராலும வெலலமுடியாதவனும குநதி
புததிரனுமான அவனை எனகடடளைபபடி விரைவில அழைதது
வா' எனறு சொனனுன

எணபததுமூன்ருவது அதயாயம்
த்யூதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விதுராால் அழைக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் அஸ்தினு புரம் சேன்று ஸ்பாப்ரவேசம் செய்தது)

திருதராஷடிர மஹாராஜாவினுல வலிநது கடடளையிடப பட்ட விதுரா, உடனே மிககவேகமும பலமுமுளளவையும நனருகப பழககபபடடவையுமான உயாநத குதிரைகளினுல புததி சாலியான பாணடவாகளிடம போகப புறபபடடாா மஹாபுததி சாலியான விதுரா அநத வழியைததாணடிப பிராமமணாகளால பூஜிககபபெறறு தாமராஜாவின நகரததில பிரவேசிததாா தா மாதமாவான விதுரா குபேரன கிருஹததுககொபபான தாமராஜருடைய கிருஹததையடைநது தாமபுதரரான யுதிஷடிராிடம சென்ருா தைரியததை விடாதவரும மஹாதமாவும அஜாத சதருவுமான தாமபுததிரா, 'அநத விதுரரைத தககபடி மரியாதையோடு அழைததுத திருதராஷடிரனையும அவன பிளளைகளையும பறறி விசாரிதது, 'விதுரரே! உமககு மனமகிழசசியிலலாமை காணபபடுகிறது கேூஷமகாரியததோடு வநதிருககிறீரா? பிளளைகள கிழவருககு அனுகூலாகளாயிருககிருாகளா? பிரஜைகள அடஙகியிருககினறனரா?' எனறு வினவினா (விதுரா,) 'ராஜனே! மஹாதமாவான திருதராஷடிரமஹாராஜா தமபுதராகளாலும குலததோராலும சூழபபெறறு இநதிரனபோல ஸுகமாக இருககிருா அநத மஹாதமாவானவா தம புதராகளுடைய குணஙகளால மாறறபபடடவராய வயஸனததைவிடடுத தமமிலேயே ஸுகமடைநது ஸநதோஷமுறறிருககிருா கெளரவராஜரான திருதராஷடிரா முதலில உனனுடைய கேூஷமததையும குறைவினமையையும விசாரிதது, பிறகு, 'புதரனே! உனஸஹோதராகளின இநதஸபை உனஸபைககுச சமமான அழகுளளதாயிருககிறது நீ வநது பாாககவேணடும குநதிபுதரனே! ஸஹோதராகளுடனகூட நீ இநதச சபைககு வநது ஸநேஹிதாகளுககுள சொககடடாடடததை ஆடி மகிழவேணடும நீஙகள எலலாரும சேருவதில நமககு விருபபமிருககிறது கெளரவாகளனைவரும முனனமே வநதுசோநதிருககினறனா' எனறு (உனககுச சொலலுமபடி) சொன்ஞா ராஜனே! மஹாதமாவான திருதராஷடிரமஹாராஜாவினுல ஏறபடுததபபடடு அநதசசபையில உடகாாநதிருககும மோசககாராகளான சூதாடடககாராகளை நீ பாாக

சககடவாயெனபதைச சொலவதறகாக நானவநதேன இதை நீ
செயவாயாக' எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, 'விதுரரே
சூதாட்டததில நமககுக கலக்ம நிசசயம தெரிநதவன எவன
சூதை விருமபுவன? நீ.தாம எதுசரியெனறு நினைககிறீா? நாஙக
ளனைவரும உமது சொறபடி நடபபவாகள' எனறு சொனனா
விதுரா, 'விதவானே! சூதானது தீஙகுககுவேரெனறு எனககுத
தெரியும அதைக தடுபபதறகு நான முயறசிசெயதேன, ஆகி
லும, அரசா எனனை உனனிடததிறகு அனுபபினா இதைககேட்ட
பிறகு உனககு எது நனமையோ அதைசசெயதுகொள' எனறு
சொனனா யுதிஷடிரா, 'விதுரரே! திருதராஷடிரமஹாராஜரு
டைய புதராகளைததவிர வேறு ஆடடதககக சூதாகள அஙகே
யாரிருககிறாகள? எவாகளுடனசோநது நான பலமுறை ஆட
வேணடியிருககும? அவாகளை எமககுசசொலலும, உமமைக
கேடகிறேன' எனறு கேட்டாா விதுரா, 'ராஜனே! காநதார
தேசததரசனாகிய சகுனி எலலாரையும மிஞசி ஆடுகிறவன, கை
தோநதவன, காயகள அவனுககு வசபபட்டவை விவிமசதி
சிதரஸேனன, ஸதயவரதன, புருமிதரன, ஜயன எனனுமரசாக
ளும ஆடுகிறவாகளே' எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, 'மிகக
பயஙகராகளும மோசமே உபாயமாகவுடையவாகளுமான சூதா
கள அநதசசபையில ஆடுவதறகுடகாாநதிருககினறனா பிரம
தேவரால இவவுலகமனைததும விதியின வசததில வைககபபட்டி
ருககிறது ஒனறும ஸவதநதிரமாயிலலை எலலாநதெரிநதவரே
திருதராஷடிரமஹாராஜா கட்டளையிட்டபிறகு, நான சூதாட்டத
திறகுபபோக விருமபாமலிருககவிலலை புதரனுககுப பிதாவின
மேல பறறு எபபோதும உளளதுதானே விதுரரே! நீா எனககு
எனன சொலலுகிறீரோ அதைசசெயபவனாக இருககிறேன ஜயிக்
குநதிறமையுளள சகுனி அநதச சபையில எனனை அழையாமலி
ருபபானாயின விருபபமிலலாத நான அவனுடன ஆடபபோக
திலலை அழைததபிறகு ஒருபோதும திருமபேன இது நான நெடு
நாளாக வைததுககொணட விரதம' எனறு சொனனா தாப
ராஜா இவவாறு விதுரருககுச சொலலி உடனே பிரயாணததிறகு
வேணடியவறறை கெலலாம கட்டளையிட்டு ஸபைசேருவதறகு
முதலநாள தனஇனததாரோடும வேலைககாராகளோடும ஸதிரீக
ளோடுமகூடத திரெளபதியை முதனமையாக வைததுககொணடு
புறபபட்டாா 'சடுதியில வநதுவிழும மினனலானது கணணைப
பறிபபதுபோல விதியானது மதியைபபறிததுவிடுகிறது மனிதன
வலைகளினால கட்டபபட்டவனபோல விதிககு வசபபடுகிறான;

என்று சொல்லிவிட்டு, வீரரான தாமராஜா திருதராஷ்டிரன அவ
வகையாக அழைததனைதபபொருமல விதுரருடனகூடப புறபபட
டாா பகைவாகளான வீராகளைக கொலலுகிறவரான தாமராஜா
பாஹலீகதேசததுக குதிரைகளபூட்டின் ரததகதிலேறி ராஜய
லக்ஷமியால பிரகாசிததுககொண்டு ஸஹோதராகளோடும விரு
துகளோடும பிராமமணாகளை முனனிட்டுககொண்டு புறபபட
டாா பிறகு, தமமிடமவநத வேலைககாராகளை நகரததைக காபப
தறகு நியமிததாா ராஜஸரேஷடரான ஜனமேஜயரே! உடனே,'
அவாகள ராஜாவினகட்டளையைச செயதனா சிறநத சகதியுளள
தாமராஜாவானவா தேரையும விருதுகளையும நிறுததிககொண்டு
பிராமமணாகளால ஸவஸதிவாசனம செயவிதத பிறகு அரண
மனையிலிருநது வெளிபபட்டாா பிராமமணாகளுககும மறறவாக
ளுககும யாதராதானமாக விதிபபடி ரதனஙகளையளிததுச செல
லததொடஙகினுா ஜனமேஜயராஜாவே! ஹாரம கிரீடமமுதலிய
எலலா ஆபரணஙகளையும அணிநதுகொண்டு பொனனிறமாக
விளஙகுகினற யுதிஷடிரா, எலலா லக்ஷணஙகளும பொருநதியதும
ராஜஹமஸமபோனற வெணமையான வஸதிரம போாககபபட்ட
தும அறுபதுவயதுளளதுமாகிய சிறநத [1] யானையினமேலேறிக
கொண்டு, பொனமயமான வேதிகையில நெயஆகுதிசெயயபபட்டு
ஜவலிககும அககினிபோல, ராஜலக்ஷமியினுல பரகாசிததாா அப
போது தாமராஜாவானவா உறசாகமுளள மனிதாகளோடும
வாஹனஙகளோடும ரதஙகளினபெருஙகோஷததினுல ஆகாயத
தை நிரபபிககொண்டும, ஸூதாகளாலும மாகதாகளாலும துதிக
கபபெறறவராயக கிரணஙகளுடனகூடிய ஸூாயனசெலவதுபோ
லப பெருஞசேனையுடனகூடச சென்றுா வெணகுடை தலைமேற
பிடிககப்பட்டதனுல பௌாணமாஸிச சநதிரனபோல விளஙகி
ஞுா பரதஸ்ரேஷடரான தாமராஜா பொனகாமபுளள வெணசாம
ரஙகள நாறபுறமும் வீசபபெறறவராய வழியில மனிதாகள உண
மையோடு மகிழநது சொலலும, 'ஜய! ஜய' எனற ஆசீாவாதங
களை முறைபபடி பெறறுககொணடாா, ஜனமேஜயராஜாவே!
ராஜாவுககுபபினசெலலும ஸேனுஜனஙகளின 'கல கல' எனற
சபதம ஆகாயததில நிரமபி நினறது ஜனமேஜயராஜாவே! பல
சாலியான பீமஸேனன ரததிலேறித தாமராஜாவுககு முனசென
றுன பரதஸரேஷடரான ஜனமேஜயராஜாவே! அழகுளளவாக
ளாகிய நகுல' ஸஹதேவாகளிருவரும மெதனைதபோடபபட்டும

[1] நகரததுக்குள யானைமேலேறிசசென்று பிறகு ரதமேறி வழியிற
சென்றுரென்று கொளளலவேணடும

அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டுமிருந்த இரண்டு தேர்களின்மே
ஏறிப் பெருஞ்சேனையை மகிழ்வித்துக்கொண்டு ராஜாவுக்குஇரு
பக்கங்களிலும் சென்றனர் வீரனும் ஆயுதம்பிடித்தவரிற் சிறந்த
வனும் வெண்மையான குதிரைகளுள்ளவனுமாகிய அர்ஜுனன்
அக்னிபகவான்கொடுத்த ரதத்திலேறிக் காண்டீபத்தை எடுத்
துக்கொண்டு பின்சென்றான் ஜனமேஜயராஜாவே! குந்திபுத்ர
ரான யுதிஷ்டிரர் சேனையின்நடுவிற்சென்றார் ஜனமேஜயராஜாவே!
அழகான அங்கங்களையுடைய த்ரௌபதிமுதலிய அரசிகள் வேலைக்
காரிகளோடும் விருத்தர்களோடுங்கூடப் பல்விதமான வாஹனங்
களிலேறிப் பெருஞ்சேனையுடன் ராஜாவுக்கு முன்சென்றனர்.
ஜனமேஜயராஜாவே! வழியிற்செல்லுகின்ற பாண்டவர்களின்
சேனை, மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் நிரம்பினதும்
கொடிகளோடுகூடிய உயர்ந்த தேர்களுள்ளதும் சிறந்த கத்திக
ளைத்தரித்ததும் சங்கங்கள், துந்துபிகள், தாளங்கள், புல்லாங்
குழல்கள், வீணைகள் இவைகளின் முழக்கங்களினால் பெருஞ்சப்த
முள்ளதுமாக விளங்கிற்று ஆதிகாலத்தில் லங்கையில் வஸித்துக்
கொண்டிருந்த குபேரன் பெரியசேனையுடன் மிக்கசிறப்பாகத்
தேவராஜாவான இந்திரனிடம் சென்றதுபோலக் குபேரனுக்கு
ஒப்பான தர்மராஜாவும் எண்ணமுடியாத பெருமையையுடைய
தன் நிரம்பினசேனையுடன் சென்றார் ஜனமேஜயமஹாராஜாவே!
அந்தத் தர்மராஜா தடாகங்களையும் நதிகளையும் காடுகளையும்
சோலைகளையுந்தாண்டி நகரத்தை அடைந்தார் கௌரவராஜாவான
அந்தயுதிஷ்டிரர் ஹஸ்தினபுரத்திற்குச் சமீபத்தில் சேனைகளுடன்
விடுதியைச் செய்துகொண்டார் க்ஷேமமாயும் மேடுபள்ளமில்லா
மலுமிருக்குமிடத்தில் தாம்புத்திரர் வாஸஞ்செய்தார் ஜனமேஜய
ராஜாவே! பிறகு, விதுரர், வயஸனத்தினால் தழுதழுத்த குர
லோடு தர்மராஜாவை அழைத்து, திருதராஷ்டிரன் செய்யக்
கருதின விஷயமெல்லாவற்றையும் நடந்தபடி அவருக்குச் சொன்
னார் அவர் சொன்னதைக் கேட்டு, தர்மராஜாவானவர்,
'விதுரரே! என்னை அழைத்தது எனக்குப் பொருக்கவில்லை
எனக்கு விரதமன்றோ இருக்கிறது உலகத்திலுள்ள பிராம
ணர்களுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் எப்போதும் க்ஷேமமுண்டா
க்கக்கடவது' என்று சொன்னார் அதன் பிறகு, திருதராஷ்டிர
னாலும் காலத்தினுடையவன்மையினாலும் அழைக்கப்பட்டதர்ம
ராஜாவானவர் அஸ்தினபுரத்தில் பிரவேசித்தார் தர்மராஜா
வானவர் அஸ்தினபுரம் சேர்ந்தபிறகு திருதராஷ்டிரனுடைய
கிருஹத்திற்குப் போனார் பிரபுவும் தர்மாத்மாவுமான யுதிஷ்டிரர்

ிருதராஷடிரனையும பீஷமரையும துரோணரையும காணனையும
ிருபரையும அஶவததாமாவையும தகுதிபபடி ஸநதிததார
ிறநத கைகளையுடைய வீரரான தாமராஜா, பிறகு, ஸோமததனை
ும தமது பிராதாவான துரியோதனனையும சகுனியையும முன
ாமே அஙகு வநதிருநத அரசாகளையும வீரனான துசசாஸனன
ுதலிய ஸஹோதராகளனைவரையும ஜயதரதனையும மறறக
ௌரவாகளனைவரையும ஸநதிததார சிறநத கைகளையுடைய
ாமராஜா, ஸஹோதராகளனைவராலும சூழபபெறறு, சிறநத
ுததிசாலியான திருதராஷடிர மஹாராஜனுடைய அநதபபுரத
ிற பிரவேசிததார நகூததிரஙகளாற சூழபபெறற ரோஹிணி
யைபபோல மருமககளால எபபோதும சூழபபடட பதிவரதை
ான காநதாரியை அஙகே கணடார அவா காநதாரியை நமஸ
ரிதது, அவளால ஆசீரவதிககபபெறறு, வயதுசெனறவனும
ுறிவே கணணாகவுடையவனும ராஜாவும தநதையுமான திருத-
ராஷடிரனைககணடார ஜனமேஜயராஜாவே! தாமபுததிரரும
ீமஸேனன முதலான மறற நானுபாணடவாகளும திருதராஷ
டிர மஹாராஜாவினால உசசியில மோககபபெறறனா அரசரே!
ாணபதறகினிய புருஷஶரேஷடாகளான அநதபபாணடவாக
ளக கணடதனால குருவமசததவாகளுககு ஸநதோஷமுணடா
ிறறு அநதபபாணடவாகள திருதராஷடிர மஹாராஜனுடைய
அனுமதிபெறறு ரதனஙகள நிரமபின கிருஹஙகளில பிரவேசித
ுனா அஙகுவநதவாகள திரௌபதி முதலான ஸதிரீகளையும
கணடனா ஜவலிபபதுபோலப பிரகாசிககினற திரௌபதியின
பெருஞசெலவததைககணடு திருதராஷடிரன மருமககள மனத
தில அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளாக இருககவிலலை பிறகு, புருஷ
ஶரேஷடாகளான பாணடவாகள ஸதிரீகளுடன தனிததனியே
பேசிசசெனறு தேகபபயிறசிமுதலான காரியஙகளையும அலஙகா
ரஙகளையும செயதபிறகு ஸநதியாவநதனம முதலிய கடமைகளைச
செயது உயாநத சாநதுகளை அணிநதுகொணடும சுபததைச சிந
திததுககொணடும பிராமணாகளால ஸவஸதிவாசனம செய
விதது மனததிறகினிமையான உணவுகளையுணடு தமதமபடுககை
யறைகளிற பிரவேசிதது மஙகையாகளின கானஙகளைக கேடடுக
கொணடு நிததிரை செயதனா பெணகலவியில கலநத அநதப
பாணடவாகளுககு அவவிரவு ஸுகமாகசசெனறது சிரமபரி
காரஞ செயதுகொணட பிறகு வநதிகளால துதிககபபெறறு விடி
யறகாலததில நிததிரையைவிடடெழுநதனா அவாகளனைவரும
இரவுமுழுதும ஸுகமாயிருநது காலையில கடமைகளை முடிததுக

கொணடு சூதாடடககாராகளால அழைககப பெறறவாகளாக
அழகான ஸபையிற பிரவேசிததனா

எணபததுநானகாவது அதயாயம்

தயூதபாவம (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரருக்கும் சகுனிக்கும் ஸம்வாதம்)

யுதிஷடிரா முதலான பாணடவாகள, அநத ஸபையில பி-
வேசிதது, அரசாகளனைவரையும ஸநதிதது, பூஜிககததககவ-
களைப பிராயததுககுததககபடி சோநது பூஜிதது, விசிதரமானவை-
யும உயாநதமெததைகளுளளவையுமான ஆஸனஙகளில தகுதிப-
படி உடகாாநதனா அநதஸபையில பாணடவாகளும மற-
எலலா அரசாகளும உடகாாநத பிறகு, ஸுபலபுதரனான சகுனி
யுதிஷடிரரைநோககி, 'ராஜனே! யுதிஷடிரனே! ஸபையில ஆட-
டததுணி விரிககபபடடிருககிறது எலலாரும உனனை எதி-
பாாததுககொணடிருககிறாாகள காயகளை உருடடி விளையாடுவ-
தறகு ஸமயமகொடுககவேணடும' எனறுசொனனான அதறகு
யுதிஷடிரா, 'ராஜனே! சூதாடுவதானது மோசமுமபாவமு-
மானது அதில க்ஷததரியனுககுரிய பராககிரமமிலலை நிசச-
மான நீதியும ஒழுஙகுமிலலை நீ என சூதைப புகழுகிறாய? சூத-
னுடையமோசததில கௌரவததை யாரும புகழுவதிலலை சகு-
னியே! கொடியவனபோல இவவகையான தபபுவழியால எமமை
ஜயிககாதே' எனறுசொனனாா சகுனி, 'ஆடுகிறமுறைதெரிநத
காயகளிலுணடாகும மாறுதலகளில சோாவிலலாமல கணககை-
யும ஆடடததையும அறியும மஹாபுததிசாலிதான ராஜயகாரி-
யஙகளிலும எதையும தாஙகுவான குநதிபுதரனே! பாசசிகை-
களில நமது பநதயம பிறரைததோறககசசெயயும அதனாலே-
தான, இதில குறறமுணடாகிறது ராஜனே! ஆடுவோம, பயப-
படாதே, பநதயம வை, காலதாமதம செயயாதே' எனறான

யுதிஷடிரா, 'இவவுலகமாாககஙகளில எபபோதும திரிநது
கொணடிருககும அஸிதருமதேவலருமாகிய முனிசரேஷடாகள
'சூதாகளுடன மோசமாகசசெயயுமசூதாடடமானது பாவம யுத-
ததில தாமமாகஜயிபபதுதான சிலாககியமானது சூதாடுவது
சிலாககியமனறு ஆாயாகள மிலேசசபாஷைபேசாா, மோசஞசெய-
யாா பாவமுமவஞசகமுமிலலாதது யுததம அதுதான ஸதபுரு-
ஷாகளுககுவிரதம' எனறுசொலலியிருககினறனா நாம கூடிய-
வரையில பிராமணாகளை ரக்ஷிபபதறகும துஷடாகளை சிக்ஷிப-

நறகுமமுயலுகிரேம அதுதானநமககுநதனம சகுனியே! அதரம
மாகசசூதாடிபபிறரைஜயிககாதே வஞசகததினல ஸேகஙகளையும
தனஙகளையுமஅடைய நான விருமபுவதிலலை ஸமாததனை சூதாடு
கிறவனுடைய நடை கௌரவிககபபடுவதிலலை' எனறு சொன்
ஞா அதறகுச சகுனி, 'யுதிஷடிரா! வேதமோதினவன [1] வேத
மோதாதவரையும, கறறுணாநதவன கறறுணராதவரையும ஜயிக
கபபோவது மோசநதான ஜனஙகள அதை மோசமெனறு
கூறுவதிலலை யுதிஷடிரா! அவவாறே, சூதாடடததில கறறுணாநத
வன கறறுணராதவரையும, அஸதரதோசசியுளளவன அஸதரத
தோசசியிலலாதவனையும, மிகுநத பலமுளளவன பலமகுறைநத
வனையும ஜயிககபபோவதும மோசநதான இவவாறே எலலாச
செயகைகளிலும தெரிநதவன தெரியாதவாகளை ஜயிககபபோவது
மோசநதான ஜனஙகள அதை மோசமெனபதிலலை அபபடி நீ
எனனிடம வருவதை மோசமாக நினைபபாயாயின, உனககுபபய
மிருககுமாயின ஆடடததை விடடுவிடு' எனறு சொனனுன
யுதிஷடிரா, 'அரசனே! அழைககபபடடபிறகு திருமபுவதிலலை
இது நான வைததுககொணடிருககும விரதம விதி பெரிது விதி
யினவசததில நானஇருககிறேன இநதச சோககையில நான
யாரோடு ஆடவேணடியிருககும? எனககு எதிரபபநதயம வைப
பவன யாரெனறு தெரிநதபிறகு ஆடடம நடககலாம' எனறு
சொனனுா துரியோதனன, 'அரசனே! ரதனஙகளையும தனங
களையும நான கொடுபபேன எனது மாமாவாகிய இநதசசகுனி
எனககாக ஆடுவான' எனறுன யுதிஷடிரா, 'ஒருவனுககாக
மறறெருவன ஆடுவது தவருக எனககுத தோனறுகிறது தெரிந
தவனே! அதைத தெரிநதுகொள. அபபடியும இஷடமிருநதால
நடககடடும' எனறுா

எணபததைநதாவது அதயாயம

தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரருக்கும் சகுனிக்கும் நடந்தஆட்டத்தில் யுதிஷ்டிரர் பொருள்களைத் தோற்றது)

சூதாடடம ஆரமபிககபபடுமபோது, அவவரசாகளனைவரும திருதராஷடிரனை முனனிடடுககொணடு அநதசசபைககுப போயி னா ஜனமேஜயரே! பீஷமா, துரோணா, கிருபா, சிறநதபுததிமா னை விதுரா இவாகளமடடும மனததில அதிக திருபதியிலலாமல

1 இஙகு 'அஶரோதரியாந' எனறபாடம கொளளபபடடது

திருதராஷடிரனை அனுஸரிததனா மஹாபராகரமசாலிகளும சிங
கமபோனற கழுததுளளவாகளுமாகிய அவாகள சிறநத பலவிப
மாஸனஙகளில சிலா இருவாகளாகச சோநதும சிலா தனிததுய
உடகாாநதனா ஜனமேஜயராஜாவே! அநத மஹானுபாவாக
ளான அரசாகள சோநததனால அநதச சபையானது தேவாகள
சோநத தெயவலோகமபோல விளஙகிறறு எலலாரும வேதஙகளை
தெரிநதவாகள எலலாரும சூராகள எலலாரும ஒளியுளள உரு
வஙகளையுடையவாகள ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அவாகளவநத
வுடன, சினேகிதாகளுககுள சூதாடடமானது நடககததொடங
கிறறு அபபோது யுதிஷடிரா, 'அரசனே! மிகக விலைபெறறதும
கடறசுழியில உணடானதும எனனுடைய ஹாரததில முதனமை
யானதும சிறநத பொறகடடினால அலஙகரிககபபடடதும சிறநத
ஒளியுளளதுமாகிய இநத ரததினம எனதுபொருள மஹாராஜ
னே! எனனோடு எதிா ஆடடம ஆடுவதறகுச சரியான பநதயம
உனககெனன இருககிறது?' எனறு கேடக, துரியோதனன,
'ரததினஙகளும மிகக அதிகமான தனஙகளும எனனிடததிலும
இருககினறன, திரவியஙகளைபபறறி எனககு விரோதமிலலை,
இநத ஆடடததை ஜயி' எனறு சொனனான உடனே, பாசசிகை
களின உணமையையறிநத சகுனி அநதக காயகளைக கையிலெடுத
தான 'ஜயிததாயவிடடது' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனான
யுதிஷடிரா, 'கொழுததவனே! சகுனியே! ஆ! ஆ! சூதாடடத
தில மோசமாகவே உனனால ஜயிககபபடடேன இனனும இருவ
ரும பநதயம வைதது ஆடுவோம ஆயிர [1] நிஷகஙகள நிரமபின
[2] குடஙகளும அழியாத பொனபொககசமும மிகுதியான - சிறநத
தஙகமும எனனிடமிருககினறன [3] இஃது எனனுடைய தனம
இதனை வைதது நான உனனுடன ஆடுகிறேன' எனறு சொன
னா இவவாறு சொலலபபடட சகுனி, கௌரவாகளுடைய வம
சததை விருததிசெயபவரும பாணடவாகளில மூததவருமஸதயந
தவருதவருமான தாமராஜரை நோககி 'ஜயிததாய விடடது'
எனறே சொனனான யுதிஷடிரா, 'ஆயிரம தோகளுககு ஸம
மானதும புலிததோலினால மூடபபடடதும, அசையாததும,
அழகான சககரஙகளும மறற ஸாமானகளுமுளளதும, சதங
கைகளின மாலைகளினால அலஙகரிககபபடடதும, ஒளியுளளதும,

1 நூறறெடடுபபலம கொணட பொன நாணயம

2 'பெடடிகள' எனபது பழையவுரை

3 தொகுதிபறறி ஒருமையாகக கூறுகிறா இஙஙனம வருமிடந
தோறுங கணடுகொளக

மேகமுழககம்போலும கடலொலிபோலும சபதமுளளதும,
நாமேறிவநததும, ராஜரதமுமாகிய கொறறததோ இதோஇருககி
றது [1] குரரம எனனும பகூஷிபோல (வெணமை) நிறமுளளவை
யும எலலாதகேசஙகளிலும பழககமுளளவையுமான சிறந்த எட
டுககுதிரைகள இநத ரததகை இழுககினறன [2] பூமியிலஸஞ
சரிககும பிராணிகள இவறறினகாலடியிலிருநது விடுபடமாடடா
அரசனே! இஃது எனதனம இதனுல நான உனனேடு ஆடு
வேன' எனறு சொனனா இதைககேடடவுடன தனனிடததில
நிசசயமுளள சகுனி, வஞசகததை ஆஸ்ரயிதது, 'ஜயிததாயவிட
டது' எனறே யுதிஷடிரருககுசசொனனன பிறகு, யுதிஷடிரா,
'இளமைபபருவததில இருபபவாகளும, பொனனிறமுளளவா
களும, சஙகுவளைகளையும தோளவளைகளையும கழுததில [3] காசு
மாலைகளையும மறறுமுளள மிககவிலைபெறற ஆபரணஙகளையும
பூமாலைகளையும அணிநதவாகளும, உயாநத ஆடைகளை உடுததுச
சாநதணிநது ரதனஙகளையும பொனகளையும தரிததவாகளும,
அறுபததுநானகு கலைகளிலும தோநதவாகளும, ஆடடததிலும
பாடடிலும ஸமாததாகளுமான நூறுயிரம வேலைககாரிகள எனகட
டளையினபடி ஸநாதகாகளுககும மநதிரிகளுககும அரசாகளுககும
பணிவிடை செயதுகொணடிருககினறனா அரசனே! இஃது என
தனம இதனுல நான உனனுடன ஆடுகிறேன' எனறுசொன
ஞா தனனுள நிசசயமுளளசகுனி, அதைககேடடு மோசத
தைக கடைபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருக
குசசொனனன மறுபடியும, யுதிஷடிரா, 'ஸமாததாகளும,
அநுகூலாகளும, எபபோதும உயாநதபோாவைகளையும ஆடை
களையுமதரிததவாகளும, அறிவிலும புததியிலும சிறநதவாகளும,
ஜிதேநதிரியாகளும, இளமைபபருவததிலிருபபவாகளும, ஒளி
யுளள குணடலஙகளைத தரிததவாகளும, இரவுமபகலும பாததி
ரஙகளைக கையிலெடுததுககொணடு அதிதிகளுககுப போஜனம
பரிமாறுகிறவாகளுமான தாஸாகள நூறுயிரவா எனனிடததி
லிருககினறனா வேநதனே! இஃது எனதனம, இதனுல நான
உனனுடன ஆடுவேன' எனறுசொனஞா தனனுள நிசசய
முளளசகுனி, அதைககேடடு மோசததைக கடைபபிடிதது, 'ஜயித
தாயவிடடது' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனன மறுபடியும,

---

1 'குமுத' எனறு பாடஙகொணடு, 'குமுதமபோல வெணமை
யான' எனபது பழையவுரை

2 எவவளவு வேகமுளளவறறையும இவை பிடிததுவிடும

3 மூலததில 'நிஷகம' எனறிருககிறது

யுதிஷ்டிரா, 'ஸுபலபுத்ரனே! பொற்கச்சை கட்டினவையும், மஸ்தகங்களுக்கு அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டவையும், [1] பத்மம் என்னும் சிவப்புப் புள்ளிகளுள்ளவையும், பொன்மாலைகள் பூண்டவையும், யுத்தங்களிலுள்ள எல்லாக் கோஷங்களையும் பொறுக்கும்படி நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவையும், கலப்பைக்கால்களைப்போன்ற தந்தங்களும் பெருந்தேகங்களுமுள்ளவையுமான ஆயிரம் மதயானைகள் என்னிடமிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வெட்டுப் பெண்யானைகள் இருக்கின்றன. நீருண்ட மேகங்கள் போன்ற அந்தயானைகளெல்லாம் நகரங்களையே அழித்துவிடும். ராஜனே! இஃது என் தனம். இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னார். இவ்வாறுசொன்ன யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து நகைத்துக்கொண்டே ஸுபலன்புத்ரனான சகுனி, 'ஜயித்தாகிவிட்டது' என்றுசொன்னான். யுதிஷ்டிரா, 'பொன்மயமான ஏர்க்கால்களுள்ளவையும், சிறந்தகொடிகள் கட்டினவையும், அடங்கின குதிரைகளோடும் விசித்ரயுத்தங்கள் செய்யத்தக்க தேராளிகளோடுங் கூடியவையுமான தேர்கள் ஆயிரம் என்னிடத்திலிருக்கின்றன. அந்தத்தேராளிகளில் ஒவ்வொருவனும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு மேற்பட்ட சம்பளம்வாங்குகிறவன். அவர்கள் யுத்தஞ்செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் மாஸந்தோறும் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். அரசனே! இஃது என் தனம். இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னார். மனத்தில் பகைவைத்தவனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனுமாகிய சகுனி, அவர் இவ்வாறு சொன்னவுடன், 'ஜயித்தாயிற்று' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச்சொன்னான். யுதிஷ்டிரா, 'யுத்தத்தில் அர்ஜுனனால் தோல்வியடைந்த சித்ரரதன் என்னும் கந்தர்வன் அர்ஜுனன் மேல் ஸந்தோஷமடைந்து குருவிபோலச் சித்திரநிறமுள்ளவையும் பொன்மாலைபூண்டவையுமான கந்தர்வலோகத்துக் குதிரைகளை அர்ஜுனனுக்கு அன்புடன் அளித்திருக்கிறான். அரசனே! இஃது என் தனம். இதனால் நான் உன்னுடன் ஆடுவேன்' என்றுசொன்னார். தன்னுள் நிச்சயமுள்ள சகுனி இதைக்கேட்டு மோசத்தைக் கடைப்பிடித்து, 'ஜயித்தாய்விட்டது' என்றே யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னான். மறுபடியும், யுதிஷ்டிரா, 'பதினாயிரம் சிறந்த ரதங்களும் வண்டிகளும் பலவகைக்குதிரைகளும் பூட்டியேயிருக்கின்றன. அப்படியே ஒவ்வொரு வர்ணத்திலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்காகப் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட சிறந்த பராக்ரமமுள்ள வீரர்

---

1 மூலத்தில் 'பத்மிந:' என்றிருக்கிறது. 'கழுத்திலும் கபோலத்திலும் தாமரைமலர்போன்ற புள்ளிகளுள்ளவை' என்பது பழையவுரை

கள எலலாரும சோநதிருககினறனா அவாகள பாலைககுடித
துககொணடும சமபா அரிசிசசோறறை உணடுகொணடும இருக
கினறனா எலலாரும அகனற மாாபுளளவாகள அவாகள அறு
பதினாயிரவா அரசனே! இஃது எனதனம இதனால நான உன
னோடு ஆடுவேன' எனறு சொனனாா தனனில நிசசயமுளள
சகுனி இதைககேடடு மோசததைக கைபபிடிதது, 'ஜயிததாய
விடடது' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனான யுதிஷடிரா,
'துரியோதனா! ஒவவொனறிலும அவவைநது துரோணஙகள
விலைமதிககபபடாத சிறநத ஆணிபபொனனடஙகினவையான
நானூறுசெமபு இருமபுபபாததிரஙகள இருககினறன வேநதனே!
இஃது எனதனம இதனால நான உனனுடன ஆடுவேன' எனறு
சொனனாா தனனுள நிசசயமுளளசகுனி, இதைககேடடு மோசத
தைக கைபபிடிதது, 'ஜயிததாயவிடடது' எனறே யுதிஷடிர
ருககுச சொனனான

எணபததாறுவது அதயாயம்

தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திருதராஷ்டிரனிடம் சூதாட்டத்தை நிறுத்தச்சொன்னது)

இவவாறு எலலாப பொருளகளையும கொணடுபோவதாகிய
கொடிய சூதாடடமானது நடததபபடுமபோது, எலலா ஸநதே
ஹஙகளையும விடுவிபபவராகிய விதுரா திருதராஷடிரனுககுச
சொலலலானா —'பரதவமசதது மஹாராஜாவே! நான உமக
குச சொலலபபோவதை நீா தெரிநதுகொளளும இறககபபோ
கிறவனுககு மருநது எபபடியோ அபபடியே கேளவி உமககுப
பிரியபபடாமலுமிருககும கெடுநினைவுளளவனும பரதவமசத
தைக கெடுபபவனுமாகிய இநதத துரியோதனன முனனாப
பிறநதபோதே நரிபோல விகாரமான குரலோடு ஊளையிடடா
னனறோ? இவன உஙகள மரணததுககு ஹேதுவாயிருககத
தகும துரியோதனன வடிவமாக வீடடுககுள நரியிருபபதை நீா
அனபினால அறியவிலலை எனது நீதியுளளசொலலைக கேளும
தேனெடுபபவன தேனகிடைததபோது தனவிழுகைககுக காரண
மான மலைசசரிவைப பாாபபதிலலை, தேனிருககுமிடததில ஏறி
அதிலேயே ஆழநதுபோகிறான, அதனால், விழவும விழுகிறான
அபபடியே இநதத துரியோதனனும சூதாடடமெனனும தேனில
மயஙகித தான விழுவதைபபறறி ஆராயநதுபாாககவிலலை மஹா

ரதாகளோடு பகைகொளவதனுல வருமகெடுதியை அறியவிலலை,
மிகத தெரிநதவரே! முனனா போஜவமசததாருககுளளேயே
அஸமஞசஸனெனனும புததிரனை நகரததோருடைய நனமைக்
காகத தநதையே விடடுவிடடானெனறு எனககுததெரியும பகை
வரைக கொலலுகிறவராகிய கிருஷணபகவானுல கமஸன கொல
லபபடடபோது அவாகடடளையினுல அநதகாகளும யாதவாக
ளும போஜாகளுமசோநது கமஸனை விடடுவிடடனா அதனுல,
அநதக குலததோரனைவரும அனேக வருஷகாலஙகளாக ஸந
தோஷமாயிருககினறனா அாஜுனன உமது கடடளையினுல
துரியோதனனை அழிககடடும இநதபபாபியை அழிபபதனுல மற
றகௌரவாகள ஸுகமாக மகிழநதிருககடடும, அரசரே! காக
கையும நரியுமாகிய துரியோதனனைககொடுதது மயிலகளும புலி
களுமாகிய பாணடவாகளை விலைககு வாஙகும துயரககடலில நீர்
முழுகவேணடாம ஒருகுலததிறகாக ஒருமனிதனை விடடுவிட
வேணடும தேசததிறகாகக கிராமததை விடவேணடும தனக்
காகப பூமியையே விடடுவிடவேணடும எலலாந தெரிநதவரும
எலலாருடைய அபிபபிராயஙகளையும அறிநதவரும சததுருகக
ளெலலாருககும பயததைத தருபவருமாகிய சுககிராசாரியர்
ஜமபாஸுரனை விடவேணடியதறகாக அஸுரஶ்ரேஷடாகளைப்
பாாதது இவவாறு சொனனா ஒரு ராஜாவானவன பொனனை
ஈனுகினற சில காடடுபபறவைகளை வீடடிலகொணாநதுவைததுக
கொணடு, பொனனுசையினுல அவறறைக கொனறுவிடடானும,
வீரரே! பொனனைவிருமபின அவவரசன பொனனையெலலாம்
ஒரேகாலததில அனுபவிககும ஆசையினுல கணணிலலாமல எதிர்
காலநிகழகாலமிரணடின லாபஙகளையும உடனே அழிததுவிட
டான வேநதரே! ஆதலால, நீரும அவனைபபோலவே பொரு
ளாசைகொணடு பாணடவாகளுககுத துரோகம செயயலாகாது.
பறவைகளைககொனற புருஷனைபபோலஆசைகொணடநீரும பின்
னுலதுயரபபடுவீா பாரதரே! புஷபககாரன தோடடததிலஅனபு
செயது (காபபாறறி) பூததபுஷபஙகளைமடடும எடுததுககொளளு
வதுபோல நீா பாணடவாகளிடம அனபுவைதது அபபோது அப்
போது அவாகள பிரியபபடடுககொடுககும தனஙகளை வாஙகிக
கொளளும, தீவைபபவன மரஙகளைககொளுததுவதுபோல அவா
களை வேரோடுகொளுததாதீா, பிளளைகள மநதிரிகள சேனைகளுடன
கூட யமலோகததிறகுச செலலாதீா பரதரேறே! ஒனறுசோநத
பாணடவாகளுடன தேவாகளோடுசோநது நேரேவநத தேவேந
திரனுயினும எதிாினறு யுததஞசெயய முடியுமா? கலகததிறகு

வேரான சூதானது பெருஙகொடுமைககுக காரணமாக ஒருவாக
கொருவா பகைமையஅழைககிறது திருதராஷடிரபுததிரனாகிய இந
தத துரியோதனன அநதச சூதாடடததையடைநது கொடிய
துவேஷததைஉணடாககுகிறான துரியோதனன செயத பிழையி
னால பிரதீபவமசததிறபிறநதவரும சநதனுவமசததிற பிறநதவ
ரும பீமஸேனவமசததிறபிறநதவருமாகிய கௌரவாகளனைவரும
பாஹலீகாகளுடனகூடத துயரததைஅடையபபோகினறனா விரு
ஷபம கொழுபபினால தன கொமபைத் தானேஒடிததுககொள
வதுபோல, இநதததுரியோதனன காவததினால க்ஷேமததையும
ராஜயததையும இழநதுவிடுகிறான அரசரே! வீரனும சிறநத
புததியுளளவனுமாகிய ஒருவன தனனறிவைவிடடுப பிறனமனத
தை ஒததுபபோவானாயின அவன சிறுவனான மாலுமியோடு
கூடிய கபபலிலேறினவன கடலிலமுழுகுவதுபோலக கொடுநதுய
ரததிலமுழுகுவான துரியோதனன பாணடவனுடன பநதயம
போடுகிறான இவன ஜயிககிறானெனறு நீர அதிலபிரியபபடுகிறீர
அதிகவிளையாடடு சணடையாகமுடியும அதனால மனிதாகளுக
குக கேடுநேரிடும. நனறாக நடததபபடும உமதுசூதாடடமானது
தலைகீழாகப பயனைததரும மநதிராலோசனை அடியாக மனததைக
கடடுவது மேலானது உமமுடையபுததிரனாகிய யுதிஷடிரனுடன
நேரும இநதக கலகததைபபறறி நீர நினையாமலே ஒபபுககொண
டிருககிறீர் பிரதீபவமசததவரும சநதனுவமசததவருமான அர
சாகளே! இநதககௌரவாகளின ஸபையில இநதநீதிவாககியத
தைக கேளுஙகள புததியிலலாதவனை அனுஸரிபபதனால ஜவலிக
கினற கொடியதீயிலவிழாதீாகள சொககடடானகாயகளின மயக
கததினால மூடபபடடபாணடுபுதரனாகிய தாமராஜாவும விருகோ
தரனும ஸவயஸாசியும நகுலஸஹதேவாகளும கோபததைஅடக
காமறபோவாராயின அநதபபெருஙகலகததில உஙகளுககுத [1]தீவு
போலிருபபவன யாவன? மஹாராஜாவே! இநதயூதமாடுவதறகு
முனனமே மனததில விருமபககூடிய தனஙகள எலலாவறறிறகும
நீர இருபபிடமாயிருககிறீர அதிகதனமுளள பாணடவர்களை
ஜயிததால அநதததனம உமககு எனன ஆகும? இபபோதுபாண
டவாகளைப பொருளாகஅடையும சகுனியினுடைய ஆடடததை
நாமஅறிவோம மலைநாடடரசனான சகுனி சூதிலுளளசூதையறிந
திருககிறான சகுனி எஙகிருநதுவநதானோ அஙகே போகடடும
பாரதரே! பாணடவாகளைச சணடைமூடடாதீா' எனறார

---

1 கடலநடுவில தீவுபோல ஆதரவாயிருபபவனெனபது பொருள

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

த்யூதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துர்யோதனன் விதுரரை நிந்தித்ததும், அவர் அவனுக்கு ஹிதம் உரைத்ததும்)

துரியோதனன், 'விதுரரே! நீர் எப்போதும் திருதராஷ்டிரனபுத்திரர்களை இகழ்ந்து பிறர்புகழையே புகழ்கிறீர் விதுரரே! உமக்கு யாரிடத்தில் அன்பிருக்கிறதென்பது எங்களுக்குத்தெரியும். எங்களைச் சிறுவர்களைப்போலவே எப்போதும் தாழ்வாகப் பேசுகிறீர் அப்படிப்பட்ட மனிதன் வேறிடத்திலவிருப்பமுள்ளவனென்று அறியத்தக்கவன், அதற்குத்தக்கபடிதான இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும்செய்கிறுன அவனவனாவே அவனவன் உள்ளத்திலிருப்பதை வெளியிடுகிறது உமதுமனம் விரோதமாயிருப்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம் அரவத்தைமடியிலவைத்துபோலிருக்கிறீர் பூனைபோல வளாப்பவனையே கெடுக்கிறீர். ஸ்வாமித்ரோஹமசெய்யும் உம்மை மிக்க பாவியென்று யாரும் சொல்வதில்லை விதுரரே! அதனுலேதான நீர் பாவத்திற்கஞ்சுவில்லையோ? விதுரரே! பகைவர்களைஜயித்துப பெரியலாபத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் இனி, எங்களைப்பார்த்துக் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லாதீர் நீர் எங்கள பகைவர்களோடு சோக்கையில விருப்பமுள்ளவர், எங்களசோக்கையில வெறுப்பைஅடைகிறீர் தகாதசொல்லைசசொல்லுகிற மனிதன சத்ருவாகிறுன அவன சத்ருக்களைத துதிக்கும்போது, அவர்களினரஹஸ்யங்களை மறைத்துவிடுகிறுன வெட்கமற்றவரே! பாண்டவர்களைசசார்ந்துகொண்டு ஏன பீடிக்கிறீர்? நீர் எதை எண்ணுகிறீரோ அதைத்தான இப்போது பேசுகிறீர் எங்களை அவமதிக்காதீர் உம்முடையமனத்தை நாங்கள் அறிவோம் பெரியோர்களிடமிருந்து நலலறிவைக் கற்றுக்கொள்ளும் விதுரரே! நன்றாக ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புகழைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் அயலார் காரியங்களில நீர் பிரவிருத்திக்க வேண்டாம் விதுரரே! நீர், 'நானே அதிகாரி' என்று நினைத்துக்கொள்ளாதீர் எப்போதும் எங்களைப்பார்த்துக் கொடுஞ்சொற்களைச்சொல்லாதீர் விதுரரே! எனக்கு எதுநனமையென்று உம்மை நானகேட்கவில்லை விதுரரே! உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் பொறுத்தவர்களை நீர் துனபப்படுத்தவேண்டாம். கட்டளையிடுகிறவன, ஒருவனதான, மற்றொருவன கட்டளையிடுகிறவனில்லை அந்தக் கட்டளையிடுகிறவன மனிதன கர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே கட்டளையிடுகிறுன ஜலமானது பள்ளத்தாக்

னுலிழுககபபடுவதுபோல அவனுடைய கடடளையினுல மனிதன இழுககபபடுகிருன நான எபபடிக கடடளையிடபபடடிருககிறே ேனு அபபடி இருககிறேன தலையினுல மலையை உடைககிறவனும பாமபைப புசிபபிககிறவனும எவனே அவனுககு அவனபுததி தான காரியஙகளிலகடடளையிடுகிறது எவனவலிநதுகடடளையிடு கிருனே அவன அநதககடடளையினுலேயே தனககுச சதருவைத தேடுகிருன ஸநேஹததை விடாமலிருபபவனைத தெரியாதவன அலக்ஷியஞசெயகிருன பரதவமசததவரே! [1] எவன காயபூ ரததை முதலில கொளுததி வெகுநேரம கவனியாமலிருககிருனே அவன அதில மிஞசிய சாமபலைககூட ஒருகாலும அடையான விதுரரே! எதிரிகளின பககததிறசேரநது பகைபபவனுகிய வேண டாதமனிதனை ஸமீபததில வைததுககொளளாமலிருபபது முககி யம விதுரரே! ஆதலால, உமககு எஙகே விருபபமிருககிறதோ அஙகே போகலாம கெடட நடையுளள ஸதிரீயானவள மிகவும நலலவாாததை சொலலபபடடாலும விடடேவிடுவாள' என று சொனனுன

விதுரா, '[2] இவவளவினுலேயே ஒருமனிதனை எவாகள விடு கிருாகளோ அவாகளினநடபு முடிவுளளது மஹாராஜனே! சொ லலு அரசாகளுடைய உளளஙகள கலஙகியேயிருககினறன அவ ாகள இனசொலலைககொடுதது உலககைகளால இடிபபவா மிகக குறைநதபுததியுளள ராஜபுததிரனே! நீ உனனைச சிறுவனலலா தவனுகவும எனனைச சிறுவனுகவும நினைககிருய எவன ஒரு மனிதனை ஸநேஹததில வைததுககொணடு பிறகு அவனையே தூஷிககிருனே அவன தான சிறுவன வேதமோதின பிராமணனது வீடடில கெடடுபபோனபெண எபபடியோ அபபடியே கெடட புததியானது நனமையைததராது சிறுபெணணுககு அறுபது வயதான கணவன எபபடியோ அபபடியே பரதஸரேஷடனுன உனககு நலலதைசசொலலுகிறவன வேணடியிரான அரசனே! ஆதலால, உனமனததிறகினியதையே நீ விருமபுவையாயின, மாதா, பிதா, முடவாமுதலியவாகளிடததில நனமையும தீமையு மான எலலாக காரியஙகளையும பறறிக கேடககககடவாய இவ வுலகததில இனசொறசொலலும பாபியானமனிதன எபபோதும கிடைபபான இனனுததும நனமைபயபபதுமானசொலலை

---

1 கிநதிததவன உடனே பரிஹாரம செயயாவிடில பழையஸநேஹம எவவளவும நிலலாது எனபது கருதது.

2 திருதராஷடிரனைபபாாததுசசொனனதாகப பழையவுரை அபிப பிராயபபடுகிறது

உரைபபவனும கேடபவனும கிடைபபது அரிது எவன தாமத் தையே தலைமையாககொணடு தனராஜாவின விருபபையும் வெறுபபையும கவனியாமல இனனுதவையாயினும நனமை பயப் பனவறறையே உரைககிருனே அவனதான அரசனுககுத துணை வன மஹாராஜாவே! வியாதியினுலுணடாகாமல கடுமையினு லுணடானதும கூாமையானதும வெபபமானதும கீாததியை அழிபபதும கொடியதும நாறறமுளளதும ஸதபுருஷாகள அடககிவிடுவதும அயோகயாகள அடககாததுமான அதை ந 1 அடககிவிடடுச சாநதனுக இரு திருதராஷடிரமஹாராஜாவுக் கும அவா புதராகளுககும புகழும செலவமும நீடுழிகாலமிருப் பதை நானவிருமபுகிறேன ஆதலால, உனககு அஃது இருகக வேணடும உனககு ஒருவநதனம எனககும 2 பிராமணாகள க்ஷேமததைக கொடுககககடவா தெரிநதவன, பாாவையில விஷ முளள ஸாபபஙகளைக கோபமூடடமாடடான கௌரவனே! நான உனககு இதைததான தொடாசசியாகச சொலலுகிறேன எனறுசொனனா

எணபததெட்டாவது அதயாயம்

த யூ த பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(ஆட்டத்தில் தர்மபுத்ரர் எல்லாப்பொருள்களையும் தோற்றபிறது ஸஹோதரர்களையும் தம்மையும் த்ரௌபதியையும் தோற்றது)

சகுனி, 'யுதிஷடிரா! பாணடவாகளுடைய மிகுதியான தனஙகளைத தோறருய குநதிபுதரனே! தோறகாததிரவியம் உனககு எதாவதிருககுமாலை சொல' எனறுகேடடான தாமபுததிரா, 'ஸுபலபுதரனே! எனனுடையதனம எணண முடியாது அஃது எனககுததெரியும சகுனியே! நீ தனததைப் பறறி என கேடகிருய? 3 அயுதம, 4 பரயுதம, 5 சஙகு, 6 பதமம் 7 அாபபுதம, 8 காவம, 9 சஙகம, 10 நிகாவம, 11 மஹாபதமம 12 மதயம, 13 பராாததம எனனும கோடி ஸஙகியைகளுப்

1 மூலததில 'பேயம' எனறிருககிறது, பேயம=குடிககததகதது

2 'பிராமணாசீாவசனம வேணடுமேயனறி உன விருபபம வேண டாம' எனபது கருதது

3 பதினுயிரம, 4 பததுலக்ஷம, 5 பததுலக்ஷமகோடி, 6 நூறுகோடி 7 பததுககோடி, 8 ஆயிரஙகோடி, 9 லக்ஷமகோடி, 10 பதினுயிரம் கோடி 11 நூறுலக்ஷஙகோடி 12 பதினுயிரலக்ஷஙகோடி, 13 லக்ஷலக்ஷங் கோடி

அதறகு மேறபட்டவையும பநதயமவைககலாம அரசனே! இஃது எனனுடையதனம இதனுல நான உனனுடன ஆடுவேன' எனறுசொனனுா தனனுள நிசசயமுளளவனுன சகுனி, இதைககேட்டு மோசததைக கைடபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனுன யுதிஷடிரா, 'சகுனியே! பசுககள நிரமபின மநதைகளும குதிரைககூட்டமும எணணிறநத வெளளாடுகளும செமமறியாடுகளின கூட்டமும விநதாநதிககுக கிழககே பாஞுசியெனனும நதியினகரையிலஇருககினறன அவையெலலாம எனனுடைய தனஙகள அதனுல நான உனனுடன ஆடுவேன' எனறு சொனனுா தனனுள நிசசயமுளள சகுனி, அதைககேட்டு மோசததைக கைடபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனுன யுதிஷடிரா, 'அரசனே! நகரமும தேசமும பூமியனைததும பிராமணரலலாதவாகளுடைய தனஙகளும பிராமணரலலாதமனிதாகளுநதாம எனககு மிசசமுளள பொருளகள அரசனே! இதுதான என தனம இதனுல நான உனனுடன ஆடுவேன' எனறு சொனனுா தனனுள நிசசயமுளள சகுனி, இதைககேட்டு மோசததைக கைடபபிடிதது 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனுன. யுதிஷடிரா, 'ராஜனே! இநத ராஜகுமாராகள எவறறினுல அலஙகரிககபபட்டு விளஙகுகினறனரோ இநதககுணடலஙகள கணடிகள முதலான ராஜாபரணஙகளனைததும எனது தனம அரசனே! இவைகளால நான உனனேடு ஆடுவேன' எனறு சொனனுா தனனுள நிசசயமுளள சகுனி, இதைககேட்டு மோசததைக கைடபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறு யுதிஷடிரருககுச சொனனுன யுதிஷடிரா, 'கறுததவனும இளயவயதிலிருபபவனும சிவநதகணகளும ஸிமமமபோனற தோளகளும நீணட கைகளுமுளளவனுமாகிய நகுலனெருவனே எனககுப பநதயம இவன எனது தனமெனறறி' எனறு சொனனுா சகுனி, 'ராஜனே! யுதிஷடிரனே! உனககுஅனபனும ராஜகுமாரனுமான நகுலன எஙகள வசமாயவிட்டான இனனும யாரை வைதது ஆடுகிறுய?' எனறு சொலலி அநதககாயகளை மறுபடியும ஆடினுன 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனுன யுதிஷடிரா, 'இநத ஸஹதேவன தாமஙகளை உபதேசிபபவன இவவுலகததில பணடிதனெனறு பெயாபெறறவன என அனபனுகிய இநத ராஜகுமாரன பநதயததுககுத தகாதவனுனுலும இவனை வேணடாதவனைபபோலப பநதயமவைததாடுகிறேன' எனறு சொனனுா. தனனுள நிசசயமுளள சகுனி இதைக

கேடடு மோசததைக கடைபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொலலி, 'ஓ! ராஜனே! மாதரி புததாகள உனககு அனபாகள இவாகள எனறல ஜயிககபபடடனா. பீமஸேனனும தனஞசயனும உனககு மேறபடடவரெனறு நான நினைககிறேன' என்று சொனனுன. யுதிஷடிரா, 'மூடா! எஙகளுடைய நீதியை நீ பாாககவிலலை நீ பாபம செயகிறுய ஒதத மனமுளள எஙகளுககுள மிததிரபேதஞசெயயக கருதுகிறுயனறே?' எனறு சொன்ஞா சகுனி, 'தனமதமுளளவன பளளததில விழுகிறுன, ஜாகரதைதயிலலாமல ஸதாவரமபோலாகிறுன ராஜனே! பரதஸரேஷடனே! நீ மூததவனும சிறநதவனுமாயிருககிறுய, உனககு நமஸகாரம யுதிஷடிரனே! [1] சூதாடுகிறவாகள ஆடும்போது வரமபுகடநதவாகள போலப பிதறறுவன, கனவிலாவது விழிததுககொணடிருககையிலாவது காணுதவைகள தாம' எனறு சொனஞன யுதிஷடிரா, 'சகுனியே! யுததததில கபபலபோல எஙகளைக கரைசோபபவனும்பகைவரை ஜயிபபவனும பராககரமசாலியும உலகததில ஒபபறற வீரனும ராஜகுமாரனுமாகிய அரஜுனன பநதயததுககுத தகாதவஞயினும அவனை வைதது ஆடுகிறேன' எனறு சொனஞா தனனுள நிசசயமுளள சகுனி, இதைககேடடு மோசததைக கடைபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொலலி, 'ராஜனே! பாணடவனே! பாணடவாகளுள சிறநத விலலாளியாகிய இநத ஸவயஸாசியையும நான ஜயிததுவிடடேன இனி உனககுஅனபனன பீமனை வைததாடு ஆடடததிறகுப பநதயமாக ஒருவனதான மிசசமிருககிறுன' எனறும சொனஞன யுதிஷடிரா, 'அரசனே! எஙகளுககுத தலைவனும யுததததில எஙகளை நடததுகிறவனும இநதிரனைபபோல அஸுராகளுககு ஒபபறற சததுருவும குறுககான பாாவையும வளைநதபுருவஙகளும ஸிமமம போனற தோளகளுமுளளவனும எபபோதும அவமதிபபைப பொறுததவனும மஹாதமாவும தேகவனமையில தனககொபபறறவனும இவவுலகில கதைபிடிததவாகளுள முதனமையானவனும பகைவரைத தொலைபபவனும ராஜகுமாரனுமான அநதபபீமஸேனன பநதயததுககுத தகாதவனுயினும அவனை வைததாடுகிறேன' எனறு சொனஞா தனனுள நிசசயமுளள சகுனி இதைககேடடு மோசததைக கடைபபிடிதது, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே யுதிஷடிரருககுச சொலலி, 'குநதிபுதரனே! அதிக திரவியஙகளையும ஸஹோதராகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும தோறறுய. தோலாத திரவியம ஏதாவது உனககு

1 ஆடடததிற பேசினதறகாகக கோபிககவேணடாம எனபது கருதது

ருககுமானுல் சொலலு’ எனறு கேடடான யுதிஷடிரா, என ஸஹோதராகள எலலாரிலும நான சிறநதவன, அவாக ருககுஅனபன நான ஜயிககபபடடு எனனை நிாபபநதபபடுததி ல நானே ஊழியஞசெயவேன’ என்றுசொனனுா தனனுள ிசசயமுளள சகுனி, இதைககேடடு மோசததைதக கணடபிடிதது ஜயிததாயிறறு’ எனறே யுதிஷடிராருககுச சொலலி, ‘அரசனே! னனை நீ தோறறது மிகபபாவமானது மறறத தனமிருககும போது தனனைததோறபது பாவம’ எனறும சொனனுன ூதாடுகருவிகளைத தெரிநத சகுனி இவவாறு சொலலி லோக ீராகளாகிய அவாகளெலலாரும தனபநதயததிலகபபடடிருபப தைத தனிததனியே அரசாகளுககுசசொலலி வெனருன

(பிறகு) சகுனி, ‘வேநதனே! நீ தோலாதபநதயம ஒன ிருககிறது, அதாவது உனனுடையமனைவி, பாஞசாலராஜன புத திரியான கிருஷணையைப பநதயததிலவை, அவளால மறுபடியும உனனை மீடடுககொள’ எனறுசொனனுன யுதிஷடிரா, ‘ஸுபல புததிரனே! அரசனே! குறுமையும நெடுமையுமலலாமலும இளைததிராமலும அதிகச சிவபபிலலாமலுமிருபபவளும, கறுத தும சுருணடுமிருககும கூநதலகளையுடையவளும, சரதகாலத திய தாமரையிதழபோனற கணகளையுடையவளும, சரதகாலத தத தாமரைபோனற மணமுளளவளும, சரதகாலததுத தாமரைமலரணிநதவளும, அழகிலும தயையிலும ஒளியிலும நலலொழுககததிலும லக்ஷமிகொபபானவளும, புருஷாகள விருமபத தககவளும, எலலா நறகுணஙகளும நிரம்பினவ ளும, அனுகூலமானவளும, இனசொலலே சொலலுகிறவளும, அறமபொருளினப மெனனும மூனறு புருஷாாததஙகளும வித திபபதற்குக காரணமாக மனிதன நினைககததககவளும, பின தூஙகி முனனெழுநதிருபபவளும, ஆடுமாடு மேயபபவாகளமுதல எலலாருடைய வேலைகளும ஆனதையும ஆகாததையும முறறிலும அறிகிறவளும, வோவை அருமபுமபோது மததுளிகளுளள தாமரை மலாபோலவும மலலிகைமலா போலவும விளஙகும முகமுளளவளும, நுணணிடையும நீணட கூநதலும சிவநத வாயுமுளளவளும, தேகததில ரோமஙகள குறைநதவளும இனனும இவவகையான அனேகஞ சிறபபுககளுளள அழகான அஙகஙகளுடையவளும, பாஞசாலராஜன குமாரியுமான திரௌ பதியைப பநதயமவைதது ஆடுகிறேன, ஐயோ!’ எனறுசொன னுா சிறநத புததியுளள தாமராஜரால இநதசசொல சொலலப படடபோது, ஸபையோரான பெரியோாகளிடமிருநது ‘சீ! சீ!’ எனற சொறகள வெளிபபடடன ஜனமேஜயராஜாவே! அந

தசசபையே கலஙகிறறு அரசாகளுககும பீஷமா துரோணர் கிருபா முதலியோாககும கணணீரும வியாவையுமுணடாயின விதுரா தலையைப பிடிததுககொணடும உயிாபோனவா போலத தலைகுனிநதுசிநதிதது்ககொணடும ஸாபபமபோலப பெருமூச செறிநதுகொணடும உடகாாநதிருநதாா பாஹலீகன, ஸோமதத தன, பரதீப வமசததாரைசசோநத ஸஞசயன, அஸவததாமா, பூரிஸ்ரவஸ, திருதராஷடிரனபுதரனுகிய யுயுதஸு ஆகிய இவாக ளும தலைகுனிநது நாகஙகளபோலப பெருமூசசு எறிநதுகொணடு பாாததிருநதனா திருதராஷடிரனமடடும மிகக ஸநதோஷத துடன, 'ஜயிததாயிறறு? ஜயிததாயிறறு' எனறு பலமுறைகேட டான எணணததை மறைககவிலலை துசசாஸனனமுதலான வாகளுடனகூடக காணன மிகமகிழநதான மறற ஸபையோ ரின கணகளினினறும கணணீா விழநதது ஜயததினுல பிரகா சிபபவனும அதிக காவமுளளவனுமாகிய சகுனி, இவவாறு சொனனபிறகு, 'ஜயிததாயிறறு' எனறே அநதககாயகளை மறு படியும ஆடினுன

எண்பததோனபதாவது அதயாயம்.
தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(துச்சாஸனனுல் ஸபையில் இழுத்துவரப்படட திரெளபதி சபையோரைப் பார்த்துத் தர்மங்கேட்டது)

துரியோதனன, 'விதுரரே! வாரும, பாணடவாகளால கெளரவிககபபெறற அனபுளள மனைவியாகிய திரெளபதியை அழைததுவாரும வீடடை விளககவேணடும, சீககிரமவரட டும அநதக கெடட நடையுளளவள வீடடில தாஸிகளுடன சோநதிருககடடும' எனறுசொனனுன

விதுரா, 'மூடனே! உனனைபபோன்றவன பேசததகா ததை நீ பேசினுய, கயிறறினுல சுருககிடபபடடும அதை அறி யாமலிருககிறுய? படுகுழியில தொஙகுகிறுய, அதை நீ அறிய விலலை நீ மானுக இருநது புலிகளை அளவுககு மீறிக கோபிக கசசெயகிறுய மிக மநதமான புததியுளளவனே! கொடிய விஷமுளள ஸாபபஙகள நிறைநத கோபததோடு உனதலை யில இருககினறன அவறறை இனனும கோபிககசசெயயாதே நீ யமலோகததிறகுப போகாதே கிருஷணையானவள தாஸித தனததை அடையததகாதவள தாமபுதரன தனககு ஸவதநதர மிலலாதகாலததில அவளைப பநதயததில வைததிருககிறுனென பது என அபிபபிராயம திருதராஷடிராருடைய புததிரனுகிய இநத

ாஜாவானவன, தனனைககொலவதறகாக [1] மூஙகில காயபபது
பால, பகையையும பெரியபயததையும தாததகக சூதைக
கபபறறியிருககிறுன இவன மதஙகொணடு தனநாசததை
றியாமலிருககிறுன புணணிறகோலிடுகிறவனுகவும கொடு
சாற சொலலுகிறவனுகவும இருககலாகாது [2] இழிவானவ
ிடததிலிருநது மேலான பொருளை வாஙகலாகாது இவனுடைய
நதசசொலலினுல பிறன துயரபபடுவனே நரகலோகததிறகுக
ாரணமும அமஙகளுமான அநதச சொலலைச சொலலலாகாது.
ாயிலிருநது கரைகடநதசொறகளும வெளிபபடுகினறன் அவற
ுல அடிககபபடடவன அனேகம இரவுபகலகள துயரபபடு
ிறுன அவை, அயலானுடைய உள [3] மாமஙகளில தவிர மறற
டஙகளில விழுவதிலலை தெரிநதவன அவறறைப பிறாமேல
டுககமாடடான ஓா [4] ஆடு கததியைவிழுஙகிறது ஆயுதம
லைககுள மறைநது போனதனுல அதன தலையை அறுததுப பூமி
ல தளளுவதாகிய கொடுஞசெயகை நோநதது அதுபோலப
ாணடவாகளுடன பகைசெயதுகொளளாதே பாணடவாகள
வவாறு ஒனறும சொலவதிலலை நாயததனமையுளள மனிதா
ள, காடடிலுளள வேடனுனுலும கிருஹஸதனுனுலும விதைத
ரமபின ரிஷியானுலும அவாகளைககணடு எபபோதும இபபடித
ான குறைககினறனா மிகககொடிய நரகவாயிலான இநதப

1 'வேனனெனனும அரசன ரிஷிகளை அவமதிதததனுல அழிந்
ான' எனறு கூறுவது பழைய உரை

2 'இழிவான சூது முதலியவறறுல சததுருவை ஜயிககலாகாது'
னபது பழைய உரை

3 உயிாநிலை

4 ஆடு கததியை இலை எனறு நினைததுவிழுஙகுமாயின அதனகழுத்
ிலஅகபபடடுககொளளும அநதககததியை ஆயுதமவேணடுபவன இழுக
மபோது அஃது அவ்வாடடினகழுததைவெடடிககொணடுதான விழும
பபடியே பாணடவாபகை உன உயிரைககொணடுதான முடியும என்
து கருதது

'ஓா ஆடு ஒருகததியை விழுஙகததொடஙகி அதை விழுஙகமுடியா
மையால பூமியில வாயைவைததுககொணடு காலகளினுல கததியைத்
ளளிககொணடு விழுஙகததொடஙகிறறு, கததியைத தூககினதனுல்
னதலையும கழுததும அறுபடடுவிழுநதது' எனபதும, 'ஒரு மீனபிடிப
வன தூணடின முளளில மாவைததடவி ஜலததிலபோடடபோது
அவன வீடடு ஆடு அநத மாவுககாக அநதத தூணடினமுளளைககடிததுக
கொணடது அநதமுளளை இழுககுமபோது கழுததறுநது ஆடு இறந்
து என்ற கதை இவவிடததில உதாஹரிககபபடடது' எனபதும
ழைய உரை

பாவததைத திருதராஷடிராருடைய புதரன அறியவிலலை து
சாஸனனமுதலான கௌரவாகளஅனேகாகள சூதாடடததில
ஜயததில துரியோதனனை அநுஸரிககினறனா சுரைககாயக
அமிழகினறன கறகள மிதககினறன கபபலகள அடிகக
வழிதபபிபபோகினறன மூடராஜாவான துரியோதனன நா
சொலலும ஹிதஙகளைக கேடகிறதிலலை கௌரவாகளுககு முடி
இதோ வரபபோகினறது , நிசசயம எலலாரையும கொணடுபே
கும மிகக கொடியநாசம வரும (ஏனெனில) மிகக நனமையுள
வையான நணபாகளின நீதிசசொறகள கேடகபபடுவதிலலை
ஆசையே மேலோஙகுகிறது ' எனறு சொனனா

மதததினால தனனைமறநத துரியோதனன விதுரரை, ' ஓ
எனறு சொலலிப பிராதிகாமியெனனும வேலைககாரனைப பாா
தான ஸபையில சிறநத பெரியோா நடுவில, 'ஓ ! பிராதிகாமியே
நீ திரௌபதியை அழைததுவா உனககுப பாணடவாகளிட
தில பயமிலலையே இநதவிதுரா தாம பயநது விரோதமாக
பேசுகிறாா அவா எபபோதும நமமுடையபெருககததில விருப
மிலலாதவா தாமே ' எனறு அவனுககுக கடடளையிடடான இவ
வாறு கடடளையிடபபடட பிராதிகாமியெனனும தோபபாகன
ராஜாவின சொலலைககேடடு விரைவாகச சென்றான ஸிமமமிரு
கும குகையில நாயபுகுவதுபோலப பாணடவாகளின அரசியான
திரௌபதியிருககுமிடததிறகுச சென்று, ' திரௌபதியே! யுதிஷ
டிரா சூதெனனும களமயககததினால மயஙகியிருககிறாா துரி
யோதனன உனனை ஜயிததுவிடடான ஆதலால, நீ திருதராஷ
டிரன வீடடுககுள போ யாஜஞஸேனியே ! வேலை செயவதறகா
உனனை அழைககவநதிருககிறேன ' எனறுசொனனான திரௌ
பதி, ' பிராதிகாமியே ! ஏன இபபடிபபேசுகிறாய ? எநதராஜபுத
திரன மனைவியைவைததாடுவான ? ராஜாவானவா சூதெனனுங
களமயககததினால மயஙகி மூடரானாரா ? அவருககுப பநதயப
மறறொனறுமிலலையா ?' எனறுசொனனாள பிராதிகாமி, ' வேறு
பொருள ஒனறுமிலலாதபோதுதான பாணடவரான அஜாத
சதரு உனனைவைததுஆடினாா ஓ ! ராஜகுமாரியே ! அநத ராஜா
வினால முதலில ஸஹோதராகளும பிறகு தாமேயும பநதயமவைக
கபபடடபிறகு நீ பநதயமவைககபபடடாய ' எனறான திரௌ
பதி, ' ஸூதபுதரனே ! செல, நீ அநதசசூதாடினவரிடம
சென்று, ' நீா முதலில உமமைததோறறீரா ? அலலது எனனைத
தோறறீரா ?' எனறு ஸபையில கேள ஸூதபுததிரனே
இதைத தெரிநதுகொணடுவா பிறகு, எனனை அழைததுபபோக
லாம ராஜாவினகருததுத தெரிநதபிறகு நான துககததுடன

போவேன' என்ருள அபபோது அநதப பிராதிகாமியான வன ஸபைககுசசென்று அரசாகளின நடுவிலிருககும தாமராஜா வைப்பாாதது, 'ஐயா! 'நீா எநத ஸவதநதிரததுடன என்னைத தோறறீா? முதலில உமமைததோறறீரா? என்னைததோறறீரா?' என்று திரௌபதி உமமைககேடகிருள' என்றுசொன்னுன யுதிஷடிரா மனமகுனறி உயிாபோனவாபோலிருநதாா, அநத ஸூதனைபபாாதது நலலதெனருவது தீதெனருவது ஒருமறு மொழியும சொலலவிலலை துரியோதனன, 'பாஞசாலி இஙகு வநதே இநதககேளவியைக கேடகடடும அவள சொலலுகிறதை யும இவனசொலலுகிறதையும இஙகுளளவரனைவரும கேடகட டும' என்று சொனனுன துரியோதனன கடடளைககு உடபடட அநதப பிராதிகாமியெனனும ஸூதன தாமராஜாவின கிருஹத திறகுசசென்று திரௌபதியைப பாாததுத துககததுடன, 'ராஜபுததிரியே! இநதசசபையோா உன்னை அழைககினறனா கௌரவாகளுககு ஸநதேஹமவநததென்று நினைககிறேன ராஜ புததிரியே! அநத அலபன உனபெருமையைக கவனிககவிலலையே! அவன உன்னைச சபைககுககொணடுபோக நினைககிருன' என்று சொனனுன. திரௌபதி, 'பிரமமதேவா இவவாறு கடடளை யிடடிருககிறுரெனபது நிசசயம [1] சீதமும உஷணமுமாகிய இரணடு உணாசசிகளும கிழவனையும சிறியவனையும தொடுகின் றன; உலகததில தாமமொனறே முககியமாகச சொலலப்பட டிருககிறது அதை நாம காபபாறறினல அது நமககு நனமை யைசசெயயும அநதத்தாமம கௌரவாகளைவிடடுப போகாம லிருககவேணடும எனனுடைய இநதத தாமமுளள கேளவியைச சபையோாரிடம சென்று கேள தாமததில எணணமுளளவா களும நியாயததிலிருபபவாகளும மிககசிறநதவாகளுமான அந தச சபையோாகள எதை நிசசயமாக எனககுசசொலலுகிறுா களோ அதைசசெயவேன' என்றுசொனனுள திரௌபதியின அநதசசொலலைககேடடு ஸூதன ஸபைககுசசென்று அவள சொனனதைச சொனனுன அவாகள துரியோதனனுடைய அநதப பிடிவாததததை அறிநதுகொணடு தலைகுனிநதவாகளாகி யாதொன்றும பேசாமலிருநதனா ஜனமேஜயரே! யுதிஷடிரா, அதைககேடடுத துரியோதனன செயயககருதினதை அறிநது திரௌபதிககு நமபிககையான தூதனிடம, 'பாஞசாலியே! ரஜஸவலையாயிருககும நீ அரையில முடியபபடட ஒறறைவஸதிரத துடன அழுதுகொணடு ஸபைககுவநது மாமனுாமுன நில ராஜ

[1] 'ஸுகதுககஙகள தகுநதவனுககும தகாதவனுககுமவருகினறன' எனபது கருதது

புதரியாகிய நீ ஸபைககு வநததைக கணடபோது ஸபையே
ரெலலோரும துரியோதனனை மனததினால திடடுவா' என
சொலலியனுபபினா ஜனமேஜயராஜாவே! புததிமானாகிய அ
ததூதன திரௌபதியின கிருஹததிறகு விரைவாகசசென
தாமபுததிரருடைய உளகருததைத தெரிவிததான மஹாதமா
களான பாணடவாகள சோாவுமதுயரமுமுறறு ஸததியததினா
மிககக்டடபபடட அஙகஙகளுடையவாகளாயச சிறிதும கண
ணெடுததுப பாராமலிருநதாாகள பிறகு, ராஜாவான துரியோ
தனன, அவாகள முகததைககணடு மகிழநது தேரபபாகனை
பாாதது, 'பிராதிகாமியே! அவளை இஙகேயே அழைததது வா
அவள முனனிலையிலேயே கௌரவாகள மறுமொழிசொலலுவா
கள' எனறு சொனனான அதன பிறகு, துரியோதனனக
டளையில அகபபடடவனும திரௌபதியின கோபததிறகுப பய
தவனுமாகிய பிராதிகாமியெனனும ஸூதன, வெடகததைவிட
ஸபையோரை நோககி, 'திரௌபதிககு நான எனனசொ
வது?' எனறு திருமபவும கேடடான

அபபோது துரியோதனன, 'துசசாஸனா! புததியிலலா
இநத எனஸூதபுததிரன விருகோதரனுககு நடுஙகுகிறான நீ
நேரிலபோயத திரௌபதியைப பிடிததுககொணடுவா ஸவத
திரம தபபினபகைவாகள உனனை எனனசெயவாாகள?' என
சொனனான ராஜபுததிரனாகிய துசசாஸனன, தனதமையனுடை
கடடளையைக கேடடவுடன, ஸபையிலிருநது எழுநது சிவநதக
களுடன மஹாரதாகளான பாணடவாகளின கருஹததிற பி
வேசிதது ராஜகுமாரியான திரௌபதியைபபாாதது, 'ஓ! பாஞ
சாலி! வா, வா, ஓ! கிருஷணையே! நீ ஜயிககபபடடாய, வெ
கததைவிடடுத துரியோதனனைக காணககடவாய தாமரையித
போனற நீணடகணகளையுடையவளே! கௌரவாகளைச சோ த
மததினால அடையபபடடிருககிறாய ஸபைககு வா' எனறு
சொனனான பிறகு, மிககதுயரமுறற அநததிரௌபதிஎழுந
நிறமாறின தனமுகததைக கையினால துடைததுககொணடு
அழுதுகொணடும கௌரவஸரேஷடனும முதியோனுமான திரு
ராஷடிரமஹாராஜனுடைய ஸதிரீகளிருககுமிடததிறகு ஓடினாள
பிறகு, துசசாஸனன கோபததோடுஅவளைபபாாததுக காஜிததுக
கொணடு விரைவாக எதிரில ஓடிவநது, நீணடும இருணடும அலை
களபோலபபடிபபடியாயுமிருககும கூநதலகளில ராஜபததியான
திரௌபதியைபபிடிததான ராஜஸூயமெனனும மஹாயாகத
தின அவபிருத ஸநானகாலததில மநதிரஙகளால பரிசுததமான
ஜலததை அபிஷேகஞசெயயபபெறற திரௌபதியின கூநதலகள

திருதராஷடிரனமகனுல பாணடவாகளின பராகரமததை அவமதி
ததுபபலாதகாரமாகததொடபபடடன அநதததுசசாஸனனமிக
நீணடகூநதலையுடைய அநததிரெளபதியை, நாதாகளுளளவளா
யிருநதும அநாதையைபபோல இழுதது ஸபையினுருகிறகொணடு
வநது வாழைமரததைக காறறு அலைபபதுபோல அலங்கோலமாக
இழுததான அவள இழுககபபடுமபோது கொடிபோனற உடமபு
குனறி, 'புததியிலலாதவனே! அயோககியனே! நான ரஜஸ
வலையாயிருககிறேன எனககு ஒறறைவஸதிரமேயுளளது எனனை
ஸபைககுக கொணடுபோகததகாது' எனறு மெலலசசொன
னுள துசசாஸனன, அபபோது திரெளபதியைக கறுததகூநதல
களில பலாதகாரமாகப பிடிததுககொணடு, [1] 'கிருஷணையும
ஜிஷணுவையும ஹரியையும நரனையும தனனைக காபபதறகாக
யாஜஞஸேனி கூவுகிறுள யஜஞஸேனனமகளே! ரஜஸவலையா
கததானிரு, ஒறறைவஸதிரததோடிரு, அலலது, வஸதிரமிலலா
மலேயிரு, ஆடடததில ஜயிககபபடடுபபோனுய, தாஸியாகச
செயயபபடடாய, உனதகுதிபபடி தாஸிகளிற சோநதிருகக
வேணடும' எனறு சொனனுன கூநதலவிரிநதும பாதிவஸதிரம
அவிழநதும துசசாஸனனுல அலைககபபடடதிரெளபதி வெடகமுற
றுக கோபததினுல உளகொதிபபுறறவளாகிப பினவருமசொல்லை
மெலலச சொலலலானுள —'இநதச சபையோரனைவரும சாஸ
திரஙகளை ஓதி ஒழுககததோடிருபபவாகள எலலாரும இநதிர
னுககொபபானவாகள இவாகளெலலாரும எனககுக குருவைப
போனறவாகளும குருககளுமாயிருபபவாகள அவாகளினமுன
நான இவவாறு நிறககமுடியவிலலை, கொடுஞசெயகைககாரா!
கெடடநடையுளளவனே! எனனை வஸதிரமபோகுமபடி செய
யாதே எனனை இழுககாதே இநதிராதிதேவாகள உனககுததுணை
யாகவநதாலும ராஜபுததாாகளான பாணடவாகள உனனைப
பொறுககமாடடாாகள மஹாதமாவான தாமபுததா தாமததை
விடாதவா தாமமானது யாவாககுமதெரியாது, தெரிநதவா
மடடுமே அறியககூடியது எனகணவாவிஷயததில குணஙகளையல
லாமல அணுவளவு குறறததையும வாககினறசொலலவும கரு
தேன ரஜஸவலையானஎனனைக கெளரவவீராகளின நடுவில நீ
இழுபபது மிகவும கெடடசெயகை இநதச சபையில ஒருவனும
உனனை இகழவிலலை உனஎணணததையே இவாகள அஙகீகரித
திருககினறனரெனபது திணணம சீ! பரதவமசததவாகளில

---

1 ஒவவொருவரையும இரணடுபெயாகளால அவள சொனனதாகக கூறிப பரிஹாஸஞ செயகிருன

தாமமும க்ஷதரியாகளுடைய ஒழுககமும அழிநதுபோயின கௌரவாகளின தாமததின வரை தபபிபபோனதை இசசபையில கௌரவாகளனைவரும பாாததிருககினறனா மஹாதமாககளான துரோணருககும, பீஷமருககும இநதவிதுரருககும திருதராஷடிரமஹாராஜாவுககும விவேகமிலலையே! அதனாலேயே கௌரவாகளில மூததவாகளும சிறநதவாகளுமான இவாகள இநதக கொடியபாவததைக காணுமலிருககினறனா' எனறுள அழகானஇடையுளள அநதததிரௌபதி அவவாறு அழுதுகொணடே கிளமபி, கோபமுறறதனகணவாகளைக கடைககணணுல பாாதது முனனமே கோபததினுல எரிககபபடட தேகமுளள அவாகளை அநதப பாாவையினுல தூணடிவிடடாள வெடகததோடும கோபததோடும பாாதத திரௌபதியின பாாவையினுல அவாகளுககுணடான துயரம ராஜயமும தனமும சிறநத ரதனஙகளும கவாபபடடதனுலும உணடாகவிலலை துசசாஸனன, அசசுதாகளான தனகணவாகளைநோககும திரௌபதியைககணடு வேகமாக அலைதது, மூாசசிததவளபோனற அவளைபபாாதது, இரைநது சிரிததுத தாஸியெனறு அழைததான காணனும மிகமகிழநது இரைநதுசிரிததுத துசசாஸனன சொனனதைச சிலாகிததான அவவாறே, காநதாரதேசததரசனுகிய சகுனியும துசசாஸனனைப புகழநதான அவவிருவரையும துரியோதனனையும தவிர அநத ஸபையிலிருநத மறறவாகளுககு ஸபையில திரௌபதி இழுககபபடுவதைக காணபது மிககதுயரமாயிருநதது

பீஷமா, 'பாககியமுளளவளே! தனககுத தானஸவதநதிரமிலலாதவன அயலானுடையபொருளைப பநதயமவைககமுடியாதெனபதையும பெணணுனவள கணவனுககுடபடடவளெனபதையும பாாககுமபோது, தாமம அறியககூடாமலிருபபதனுல நீகேடட இநதக கேளவிககுச சரியாகபபகுதது மறுமொழி சொலல எனனுல முடியவிலலை யுதிஷடிரன செலவம நிறைநத பூமியனைததையுமவிடடாலும விடுவனேயனறித தாமததைவிடான நான ஜயிககபபடடேனெனறு அவனே சொனனுன அதனுல, இதில ஒருநிசசயமும நான சொலல முடியவிலலை சகுனி சூதாடடததில மனிதாகளுள ஒபபறறவன குநதிபுததிரனுன யுதிஷடிரன [1] அவனுல இஷடபபடி விடபபடடான அநத வஞசகததை யுதிஷடிரன அறியவிலலை அதனுல உன இநதக கேளவிககு நான மறுமொழி கூறுமலிருககிறேன' எனறு சொனனுா

[1] இஷடமிருநதால உனனைப பநதயம வைககலாமெனறுதான சகுனி சொனனுன

திரௌபதி, 'சூதில தோநதவாகளும அயோககியாகளும் கெடு நினைவுள்ளவாகளும சூதிலேயே ஊககமுள்ளவாகளுமான மோசக காராகள அதிகஜாகரதையெடுததுககொள்ளாத ராஜாவை ஸபை யில அழைததபிறகு அவா இஷடபபடி விடபபடடவராவது எபபடி? கெடட எணணததுடன மோசததுககே ஆரமபிதத எலலாரும சோநது, மோசமறியாதவரும கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும ஶ்ரேஷடருமான தாமராஜரை ஜயிதத பிறகுதான அவா இநத [1] பநதயததை ஒபபுககொணடாா தங கள பெணகளுககும மருமககளுககும அதிகாரிகளாயுள்ள இந தக கௌரவாகள ஸபையிலிருககினறனா நீஙகளெலலாரும இநத எனகேளவியை ஆராயநதுபாாததுச சரியான மறுமொழி கூறுங கள [2]பெரியோாகளிலலாதது சபையனறு, தாமததை உரையாத வா பெரியோாகளுமலலா, உணமையிலலாதது தாமமுமனறு, கபடமசோநதது உணமையுமனறு' எனறு சொனனாள அவ வாறுசொலலிப பரிதாபபபடுமபடி அழுதுகொணடு அசகதாக ளான தன கணவாகளைநோககும திரௌபதியைபபாாததுத துச சாஸனன கொடியவையும கேடபதறகு இனிமையிலலாதவையும வெறுககததககவையுமான சொறகளைச சொனனான இழுககப படடவளும அவவாறு செயயபபடததகாதவளும ரஜஸவலையா யிருபபவளும மேலாடை விழுநதுபோனவளுமான திரௌபதி யையும தாமராஜாவையும கணடு மிகவும மனமநொநத விருகோ தரன கோபமுறறான

தொணணூறுவது அதயாயம்

தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பீமனும் விகர்ணனும்கூறியதும், துச்சாஸனன் திரௌபதியின் துகிலுரிந்ததும், கிருஷ்ணனுடைய அனுக்ரஹத்தினுல் அவளுக்கு வஸ்திரம் வளர்ந்ததும, விதுரர் நீதிமொழிகூறியதும்.)

பீமஸேனன 'ஓ! யுதிஷடிரரே! சூதாடுகிறவாகளின வீடுக ளில தாஸிகளிருககினறனா அவாகளைககூடப பநதயமவைத தாடுவதிலலை அவாகளிடததிலும தயையுணடு, காசிராஜன முத லான அனேக அரசாகள காணிககையாகக கொணடுவநது

---

1 மூலததில 'கைதவம' எனறிருககிறது, கைதவம=வஞசனை

2 தாயோதனனிடம பயநது தநதிரமாகபபேசுவது ஸதயமாகாது, ஸதயநதவறினபிறகு தாமமிலலை, தாமஞசொலலாதவாகள பெரியோ ரலலா, பெரியோரிலலாதது ஸபையேயன்று எனபது கருதது

கொடுத்த உயாநத பொருளகள, ரதனஙகள, வாஹனஙகள, கவ
சஙகள, ஆயுதஙகள முதலியவையும, ராஜயமும உமது சரீரமும
நாஙகளும எதிரிகளால சூதிலை எடுததுககொளளபபடடோம,
எனககுக கோபமுணடாகவிலலை, ஏனெனில, எஙகளுடைய எலலா
வறறிறகும *நீதாம அதிகாரி திரெளபதியைப பநதயமவைத
ததைமாததிரம அகரமமெனறு நினைககிறேன இநத நிலைமைக
குததகாத இநதசசிறுமி, பாணடவாகளையடைநது, அறபாகளும
கொடியவாகளும புததியிலலாதவாகளுமான கெளரவாகளால
உம காரணமாகவனறோ துனபபபடுகிறுள? அரசரே! இவளுக
காக இநதககோபததை உமமேல போடுகிறேன உமது கைக
ளிரணடையும கொளுததபபோகிறேன ஸஹதேவா! அகனி
யைககொணடுவா' எனறுசொனனுன அதைககேடட அாஜு
னன, 'பீமஸேனு! இதறகுமுன நீ இவவகையான பேசசுககளைப
பேசுகிறவனலலன கொடியவாகளான நமது பகைவாகளால
உனககு தாமததிலிருநத மரியாதைகூட அழிககபபடடதென
பது நிசசயம பகைவாகளின எணணம நிறைவேறுமபடி செயய
லாகாது தாமமே சிறநதது, அதையேசெய தாமிஷடரும
ஜயேஷடருமான ஸகோதரரை மிஞசுவது எவனுககுததகும?
பிறரால அழைககபபடட ராஜாவானவா க்ஷததிரியனுடைய விர
ததை நினைதது அயலான விருபபததை அனுஸரிதது ஆடினு
அது நமககுப பெருமபுகழைத தருவது' எனறுசொனனுன.
பீமஸேனன, 'தனஞசய! இவவாறு இவா தாமமாகசசெயததை
நான அறியாமலிருபபேனுயின இவாஇரணடுகைகளையும சோதது
பலாதகாரமாய எரிகிறநெருபபில கொளுததியிருபபேன'
எனறுசொனனுன அநதப பாணடவாகள அவவாறு துககப
படடிருபபதையும பாஞசாலி இழுககபபடுவதையும கணடு, திருத
ராஷடிரனபுததிரனுகிய விகாணன, 'ஓ! அரசாகளே! திரெள
பதி சொனன சொலலுககு விவரிதது மறுமொழி கூறுஙகள
கேளவிககு மறுமொழி கூறுவிடின நமககு நரகம உடனே
வரும கெளரவாகளுககுள மிகக வயதுமுதிாநதவாகளாகிய பீஷ
மரும திருதராஷடிரருமாகிய இவவிருவரும சோநதிருநதும
ஒனறும சொலலாமலிருககினறனா மஹாபுததிசாலியான
விதுரரும ஒனறும சொலலவிலலை எலலாருககும ஆசாரியாக
ளாகிய துரோணா கிருபா இவவிரணடு பிராமமணுததமாக
ளுஙகூடக கேளவிககு மறுமொழி ஏன கூறவிலலை? எலலாத
திசைகளிலிருநதும வநதுசோநத மறற அரசாகளும விருப
பையும வெறுபபையுமவிடடுத தஙகளுககுத தெரிநத அளவு

சாலலாம அரசாகளே! சிறநதவளான திரெளபதி பலமுறை
சானனசொலலே ஆராயநதுபாாதது, யாருககு எனன அபிப
ராயமோ அநதபபடி மறுமொழி சொலலுஙகள' எனறு
சானனான அவன இவவாறு அநதசசபையிலுளளவாகளெல
ாரையும பாாததுப பலமுறை கூறினான அவவரசாகள சரி
யெனறாவது பிழையெனறாவது அவனுககுச சொலலவிலலே விகா
ான அவவரசாகளனைவரையும பாாதது அவவாறு பலமுறை
சானனபின கையினுற கையைபபிசைநது பெருமூசசெறிநது
காணடு பினவருமாறு சொலலலானன 'அரசாகளே! இநதச
சாலலுககு நீஙகள மறுமொழி சொலலுஙகள, அலலது எநதக
ாரணததினுலாவது சொலலாமலிருநதாலும இருஙகள கெளர
ாகளே! இநதவிஷயததில நான எதைச சரியெனறு நினைக
ிறேனே அதைச சொலலபபோகிறேன புருஷஸரேஷடாகளே!
வேடடை, கள, சூதாடடம, சிறறினபததில மிககபறறு இநநான
மும அரசாகளுககு வயஸனஙகளெனறு சொலலுகினறனா இவற
ில பறறுளளமனிதன தாமததைவிடடிருபபான எநதநிலைமையி
ிருககும மனிதன செயத செயகையை உலகததாா ஏறறுக
கொளளமாடடாாகளோ அவவகையான சூதால அழைககபபட
ச சூதாடடமெனனும வயஸனததில அகபபடடுககொணட தாம
ராஜாவினுல திரெளபதியைப பநதயமாகவைபபது ஒபபுககொள
ளபபடடது குறறமறற இநதத திரெளபதி பூாணடவாகளெலலா
ருககும பொதுவானவள, மேலும, இநதப பாணடவரான தாம
ராஜா தமமைத தோறறபிறகு இவளைப பநதயமவைததிருககிறுா
சகுனியே திரெளபதியைப பநதயமவைகக விருமபி அவள பெய
ரைக கூறினான இவறறையெலலாம ஆராயநதுபாாககையில
இவளை ஜயிககபபடடவளாக நான நினைககவிலலே' எனறுன
இதைககேடடவுடன, விகாணனைப புகழவதும சகுனியை இகழ
வதுமாயிருநத ஸபையோரின பேரொலி உணடாயிறறு அநதக
கோஷம ஓயநதவுடன, கோபமமிகுநத காணன அழகானகையைத
தூககிககொணடு பினவருமாறு சொலலலானன

'விகாணு! இதிலஅனேகம கெடுதலகள காணபபடுகினறன
அரணியிலுணடான அககினிபோல நீ எதில பிறநதாயோ அதை
யேஅழிபபதறகு இருககிறுய இநதஸபையோா கிருஷணையினுல
கேளவிகள கேடகபபடடும யாதொனறும சொலலாமலிருககினற
னா திரெளபதி தாமததினுலேயே ஜயிககபபடடவளெனறு
இவாகள நினைககினறனா திருதராஷடிரபுததிரனே! நீமடடும
வெறுஞ சிறுபிளளைததனததினுல [1] வெடிததுபபேசுகிறுய சிறுவ

1 அடஙகாமறபேசுகிறுய

னாகிய நீ ஸபைநடுவில் பெரியவன்போலப் பேசுகிறாயன்றோ? துரியோதனனுக்கு இளையவனே! ஜயிக்கப்பட்ட திரௌபதியை ஜயிக்கப்படாதவளென்று சொல்வதனால் நீ தர்மத்தைச் சரியாய் அறியவில்லை. உனபுத்தி மிக்கக்குறைவானது. திருதராஷ்டிரபுத்திரனே! பாண்டவர்களில் மூத்தவனாகிய யுதிஷ்டிரன் எல்லாப் பொருள்களையும் ஸபையில் வைத்துவிட்டபோது திரௌபதியுமட்டும் ஜயிக்கப்படவில்லையென்று நீ நினைப்பதெப்படி? பரதஸ்ரேஷ்டனே! அந்தத்திரௌபதியும் எல்லாச்சொத்திலும் அடங்கினவள்தானே? இப்படி நியாயமாக ஜயிக்கப்பட்ட திரௌபதியை ஜயிக்கப்படவில்லையென்று நீ நினைப்பதெப்படி? திரௌபதியை வாக்கினால் சகுனிசொன்னதுண்டு. பாண்டவர்களும் ஒப்புக்கொண்டனரே. இவளை ஜயிக்கப்படாதவளாக நீ நினைத்த காரணம் யாது? ஒற்றைவஸ்திரத்தோடு இவள் ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது அதர்மமென்று நினைக்கிறாயா? அந்தவிஷயத்திலும் என்னுடைய முடிவான பேச்சைக் கேள். கௌரவனே! பெண்ணுக்கு ஒருகணவன்தான் தேவர்களால் விதிக்கப்பட்டவன். இவளோ அனேகருக்கு வசப்பட்டவள், அதனால் வேசை என்பது நிச்சயம். இவளைச் சபைக்குக் கொண்டுவருவதும் இவள் ஒற்றைவஸ்திரம் உடுத்திருப்பதும் வஸ்திரமேயில்லாமலிருப்பதும் வியக்கத்தக்கதன்றென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தப் பாண்டவர்களின் பொருள்களனைத்தும் இவளும் இந்தப்பாண்டவர்களும் எல்லாம் தர்மமாகவே சகுனியினால் ஜயிக்கப்பட்ட உடைமைகள். துச்சாஸனா! இந்த விகர்ணன் மிகச்சிறியவன். தெரிந்தவன்போலப் பேசுகிறான். பாண்டவர்களின் வஸ்திரங்களையும் திரௌபதியின் வஸ்திரத்தையும் கொண்டுவா' என்றான்.

ஜனமேஜயரே! அதைக்கேட்டவுடன், பாண்டவர்களனைவரும் தங்கள் மேல்வஸ்திரங்களைஎறிந்துவிட்டு ஸபையில் உட்கார்ந்தனர். அரசரே! அதன்பிறகு துச்சாஸனன், ஸபைநடுவில் திரௌபதியின் வஸ்திரத்தைப் பலாத்காரமாக அவிழ்த்து இழுக்கத்தொடங்கினன். வஸ்திரமிழுக்கப்படும்போது திரௌபதி மிக்க துயரத்துடன் அழுது, 'முற்காலத்தில் மஹாத்மாவான வஸிஷ்டமஹரிஷி பெரிய ஆபத்து வரும்போது பகவானான ஹரியை நினைக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது எனக்குத் தெரியும்' என்று மனத்தில் நிச்சயித்துத் தன் வஸ்திரம் இழுக்கப்படும்போது சரணாகதவத்ஸலரான கிருஷ்ணனை நினைத்தாள். 'சங்கம் சக்கரம் கதைகளைக் கையில் ஏந்தினவரே! துவாரகையிலிருப்பவரே! அச்சுதா! கோவிந்தா! தாமரைக்கண்ணா! சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் ஆ! கிருஷ்ணா! தவாரகாவாஸா

யாதவாகளைச சநதோஷபபடுததுகிறவரே! எஙகிருககிறீா? இந நிலைமையயடைநதவளும அநாதையுமான எனனை ஏன கவனி யாமலிருககிறீா? கோவிநதா! துவாரகாவாஸியே! கிருஷ்ணா! கோபீஜனபபிரியா! கேசவா! கௌரவாகளால அவமதிககபபடு கிற எனனை நீா ஏன அறியவிலலை? ஓ! லோகநாதா! ஓ! ஸ்ரீபதி யே! ஆயபபாடியைக காபபவரே! தனபததையழிபபவரே! ஜனாாததனா! கௌரவாகளெனனும கடலில மூழகின எனனைக கைதூககிவிடும கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! மஹாயோகியே! உலகத துககெலலாம அநதாயாமியே! உலகததைப படைபபவரே! கோவிநதா! கௌரவாகளின நடுவில கஷடபபடடுச சரணம அடைநத எனனைக காபபாறறும' எனறுள ஜனமேஜயராஜா வே! அநதச சிறநதபெணணான திரௌபதி மூனறு லோகஙகளுக கும ஈஸவரரான ஹரியாகிய கிருஷணனை இவவாறு இடைவிடா மல நினைதது மிகக துயாததினால முகததை மூடிககொணடு அழு தாள அபபோது திரௌபதியின வஸதிரததை இழுகக இழுகக கிருஷணனுடைய அனுகரஹததினால அதைபபோல இனனும அனேகவஸதிரஙகள உணடாயின ஜனமேஜயராஜாவே! தாமத தைக காபபாறறினதனால மறுபடியும பலபல நிறஙகளுளளவை யும சுதத வெணமையுமான அநேக வஸதிரஙகள நூறறுககணக காக உணடாயககொணடேயிருநதன பிறகு, அநத ஸபையில கேடக மிகக கடினமான 'கலகல' எனனும சததம உணடா யிறறு அநத ஸபையிலுளள அரசாகளனைவரும உலகததிலில லாத அநதப பெரிய ஆசசரியததைககணடு துசசாஸனனையிகழநது திரௌபதியைப புகழநதனா கௌரவாகளைபபறறி, 'சீ சீ!' எனற இழிவான சொலலைச சொலலினா ஸபை நடுவில வஸதிரங களின்ராசி குவிநதுபோனபோது துசசாஸனன களைதது வெடகி உடகாாநதுவிடடான அநத அரசாகள நடுவில பீமன கோபத தினால துடிககும உதடுகளுடன கையைபபிசைநது பெருஙகுர லோடு சபதம செயதான.

பீமன, 'உலகததிலுளள க்ஷததிரியாகளனைவரும மறற மனிதாகள இதறகுமுன சொலலாததும இனியும யாரும சொல லபபோகாததுமான இநத எனசொலலைக கேளுஙகள பூமிககு ஈஸவராகளே! நான இதைசசொலலி இவவாறு செயயாமற போ வேனாயின, அதாவது—பாவியும துஷடபுததியுளளவனும பரத வமசததவரில இழிவானவனுமாகிய இநததுசசாஸனனுடைய மாாபை யுததததிலபிளநது பலாதகாரமாக இவன ரகததததைக குடியாமல விடுவேனாயின, என முனனோாகளான கூடஸதாகள சென்ற கதிககு நான செலலாமற போககககடவேன' எனறுன

கொடியதும் மயிர்பொடிக்கச்செய்வதுமாகிய பீமனுடைய அந்த
சொல்லைக்கேட்டு ஸபையோர் துச்சாஸனனை நிந்தித்துப் பீ
னுக்கு மிகுந்த கௌரவத்தைச் செய்தனர் அங்குள்ள யோக
யர்கள் திருதராஷ்டிரனை இகழ்ந்து திரௌபதியின் கேள்விக்கு
கௌரவர்கள் சரியான மறுமொழி சொல்லவில்லையென்று கூ
னர் பிறகு, எல்லாத்தர்மங்களுந் தெரிந்த விதுரர் கைகளை
தூக்கி ஸபையோரை அடக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானா

'திரௌபதியானவள் கேள்விகேட்டு இவ்வாறு அநாதை
போலக் கதறுகிறாள் ஸபையோரே! அவள் கேள்விக்கு நீங்கள்
மறுமொழி கூறவில்லை இதனால் தர்மம் கெடுக்கப்படுகிறது
கேள்வியானது ஜ்வலிக்கிற அக்னிபோல ஸபையில் விழுந்திருக்
கிறது ஸபையிலுள்ளவர்கள் ஸத்தியத்தினாலும் தர்மத்தினாலும்
அதை அவிக்கவேண்டும் ஆதலால், யோக்யனான மனிதன் தர்ம
முள்ள கேள்விக்கு உண்மையோடு மறுமொழி கூறவேண்டும்
காமக்குரோதங்களின் வன்மையைத் தாண்டினவர்கள் அந்தக்
கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லவேண்டும் வேந்தர்களே!
விகர்ணன் தன்புத்திக்குத்தக்கபடி கேள்விக்கு மறுமொழி சொன்
னன் நீங்களும் அறிவுக்கெட்டினவரையில் அந்தக்கேள்விக்குமறு
மொழி கூறுங்கள் ஸபையிலிருப்பவன் தர்மத்தையறிந்தும் கேள்
விக்கு மறுமொழி கூறாமலிருப்பானாயின், பொய்சொல்வதனாலுண்
டாகும் பயனில் பாதியை அனுபவிப்பான் ஸபையிலிருப்பவன்
தர்மந்தெரிந்தும் தப்பாக மறுமொழி கூறுவானாயின், அவன்
பொய்யின் முழுப்பயனையும் அடைவானென்பது நிச்சயம் இந்த
விஷயத்தில் பிரஹ்லாதருக்கும் ஆங்கிரஸரென்னும் முனிவருக்
கும் நடந்த ஸம்வாதமாகப் பெரியோர் சொல்லும் பழமையான
இதிஹாஸத்தை நான்சொல்லுகிறேன்

'[1]பிரஹ்லாதனென்னும் ஓர் அஸுரஶ்ரேஷ்டனிருந்தான்.
அவனுடைய புத்ரனான் விரோசனனென்பவன் ஒரு கன்னிகைக்
காக அங்கிரஸின் புத்ரனாகிய ஸுதன்வாவை நெருங்கித்தொடர்ந்
தான் அப்போது அந்தக் கன்னிகையை அடைவதற்காக அவ்
விருவருக்கும் 'நான் பெரியவன், நான் பெரியவன்' என்று
அவ்விஷயத்தில் [2]உயிரப் பந்தயம் உண்டானதென்று யாம்
கேட்டிருக்கிறோம் அவர்களுள் யார் பெரியவனென்ற கேள்வி
யைப்பற்றி விவாதமுண்டாயிற்று அவ்விருவரும் பிரஹ்லாத
னிடம் சென்று, 'எங்களில் எவன் பெரியவன்? இந்தக் கேள்

1 இந்தக்கதையை உத்யோகபர்வம் 35வது அத்யாயத்தில் காண்க
2 'தோற்றவன் உயிருள்ளவரையில் ஜயித்தவனுக்கு அடிமை செய்வது'
என்பது பழைய உரை

ிககுப பொயயிலலாமல மறுமொழி சொலலும' எனறு கேடடனா அநத பரஹலாதன ஸுதனவாவைக கணடு மறுமொழி சொலவதறகுப பயநதான ஸுதனவா கோபித துப பிரமமதணடமபோல ஜவலிததுககொணடு பிரஹலாதனைப பாாதது, 'பரஹலாதா! நீ பொயசொனனுலும ஒனறும சொல லாமலிருநதாலும இநதிரன வஜராயுததகதிஞல உனதலையை நூறுசுககாகுமபடி அடிபபான' எனறு சொனனுன ஸுதன வாவிஞல அவவாறு சொலலபபடடபோது பிரஹலாதனெனப னும அஸுரன அரசிலேபோலநடுஙகிச சிறநதமஹிமையுளள கய பாிடம கேடகசசெனறுன 'மஹானுபாவரே! நீாதாமதேவா ஸுராகளுடைய தாமஙகளேயும பிராமமணதாமஙகளேயும அறிந தவா இநதததாமஸஙகடததைதக கேளும கேளவிககு மறு மொழி சொலலாதவனுககும தபபாக மறுமொழிசொலலுகிறவ னுககும மறுமையில வரும உலகஙகள யாவை எனபதை நான கேடகிறேன, சொலலும' எனறுகேடடான அதறகுக கசிய பா, 'தெரிநதிருநதும விருபபிஞலாவது வெறுபபிஞலாவது அசசததிஞலாவது கேளவிககுகு உததரஞசொலலாமலிருபப வன ஆயிரமவருணபாசஙகளேத தனமேல மாடடிககொளளு கிறுன. நேரேககணடவன கணடதைச சரியாகச சொலலா மல[1] மாடடினகாதுபோல ஆடிககொணடு திரிவாஞபின அவன ஆயிரமவருணபாசஙகளேத தனமேலமாடடிககொளவான அவ னுககு ஒருவருஷம நிரமபினபிறகு ஒருபாசம மேலேமாடடபபடு கிறது ஆதலால, தெரிநதவன ஸதயம சொலலவேணடும ஸத யநதான முககயமானது எஙகே தாமமானது அதாமததிஞல கெடுககபபடடு, எநதஸபையையடைகிறதோ அநத ஸபையோா தாமததிலதைதத ஆணியை எடுததுவிடாவிடின அவாகளே அநத ஆணியிஞல குததபபடுகினறனா தலைவன பாதிபபயனே அடைகிறுன செயதவனுககுக காலபாகம, இகழததககக காாி யததை இகழாமலிருநத ஸபையோருககு மறறககாலபாகம நிந திககததககவனே நிநதிபபாராயின தலைவனும ஸபையோரும பாவததிலிருநது விடபபடுகினறனா பாபம செயதவனேமடடும சாருகிறது பிரஹலாதா! தாமததைக கேடகிறவனுககு எவா கள தபபாச மறுமொழி கூறுவாாகளோ அவாகள முனனேழு பினனேழு தலைமுறைகளேயும யாகபபயனகளேயும தானதாமங களேயும அழிககினறனா பொருளேப பறிகொடுததவனுககும பிளளே இறநதவனுககும கடனகாரனுககும காாியமகெடட வனுககும கணவனிலலாதபெணணுககும ராஜாவிஞலபிடிதது

---

1 'இரணடுபககததிலும சேருவது' எனபது பழையவுரை

வருத்தப்பட்டவனுக்கும் பிள்ளையில்லாதவனுக்கும் புலியினால் மோசக்கப்பட்டவனுக்கும் மாற்றுளுள்ளவனுக்கும் ஸாக்ஷிகளால் கெடுக்கப்பட்டவனுக்கும் உள்ள துக்கங்களெல்லாம் ஸமான மானவையென்று தேவஶ்ரேஷ்டர்கள் சொல்லுகின்றனர் அஸத்தியஞ் சொல்லுகிறவன் மேற்சொன்ன எல்லாத் துக்கங்களையும் அடைகிறான் கண்ணாலகண்டதனாலும் கேட்டதனாலும் விஷயங்களை ஞாபகம் வைத்திருப்பவன் ஸாக்ஷியாகிறான் ஆதலால் உண்மைசொல்லுகிற ஸாக்ஷியானவன் அறம்பொருள்களகெடாம விருப்பன்' என்றுசொன்னார் கசியபர் சொல்லியதைக் கேட்ட பிறகு, பிரஹலாதன் தன்புத்ரனைப்பார்த்து, 'விரோசனா! உன்னை விட ஸுதன்வா பெரியவன் அப்படியே அங்கிரஸ என்னைவிடப் பெரியவர் ஸுதன்வாவின்தாய் உன்தாயைவிடப் பெரியவள் ஆதலால், இந்தஸுதன்வாதான் உன்உயிருக்கு அதிகாரி' என்று சொன்னார் அதற்கு ஸுதன்வா, 'நீ புத்ரஸ்நேஹத்தைக்கூட விட்டுத் தாமத்தில் நிலைநின்றுயாதலின உன்புத்ரனை விட்டுவிடுகிறேன் இவன் நூறுவருஷகாலம் ஜீவித்திருக்கட்டும்' என்றுசொன்னார் இந்தச் சிறந்ததாமத்தைக்கேட்ட ஸபையோர்களைவரும் திரௌபதியின் கேள்விக்கு ஏதுசரியானமறுமொழியென்று நினைத்துப்பார்ருங்கள்' என்றார்

விதுரர்சொல்லைக்கேட்டு அரசர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கர்ணன், துசசாஸனனைப்பார்த்து, 'தாஸியானகிருஷ்ணையைவீட்டுக்கு அழைத்துப்போ' என்றான் நடுக்கத்தோடும் வெட்கத்தோடும் பாண்டவர்களைப்பார்த்து அழுதுகொண்டிருக்கும் பரிதாபப்படத்தக்க திரௌபதியை ஸபைநடுவில் துசசாஸனன் இழுத்தான்

தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்
த்யூதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(திரௌபதி ஸபையில்புலம்ப, பீஷ்மர் தாமொன்றும் சொல்லமுடியாமையையும் அவள்விஷயத்தில் தமக்குள்ளவருத்தத்தையுஞ் சொல்லித் திரௌபதிகேள்விக்கு யுதிஷ்டிரரை மறுமொழி கூறச் சொன்னது)

துசசாஸனனாலும் மனத்துயரத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்டவளும் அப்படிப் பீடிக்கப்படத்தகாதவளுமான திரௌபதி, 'இந்தப்பலவானன துசசாஸனன பலாத்காரமாக இழுத்ததனால் சக்தியற்றவளாகச் செய்யப்பட்டேன் ஸபையிலுள்ள இந்தக்

குருவமசததோருககு நான வநதனளு செயகிறேன இநதச சூதாடடம நான செயததனறு. இதறகு முனகாரியததையும பினகாரியததையும நான செயயவிலலை ஆதலால, இநதககுற றம எனககிருககலாகாது' எனறுசொலலி ஸபையில விழுநது யாவருககும துயரமுணடாகுமபடி பினவருமாறு புலமபலானுள

'இதறகுமுன ஸவயமவரஸபையில வநதிருநத அரசாகளால காணபபடடது தவிர மறறெஙகும காணபபடாமலிருநத நான இபபோது அமபலததுககு வநதேன முனனே வீடடிலிருககும போது காறறும சுதிரோனுஙகூட எனனைக கணடதிலலை அநத நான இபபோது ஸபைநடுவில ஜனககூடடததில காணபபடுகி றேன முன வீடடிலிருககுமபோது மேலே காறறுபபடடாலும பாணடவாகள பொறுசகமாடடாாகள அவாகளே இபபோது இநதத துராதமாவான துசசாஸனனுல நான தொடபபடுவதைப பொறுககினறனா மருமகளும மகளும கஷடபபடடத தகாதவளு மான நான பீடிககபபடுவதை இநதக குருவமசததவருமபொறுப பது விபரீதகாலமெனறு நான நினைககிறேன கறபுளள சிறநத பெணணுகிய நான ஸபைநடுவில இபபோது பிரவேசிககிறேனென பதைவிடப பெரிய இழிவு எனன இருககிறது? அரசாகளின தாமம இபபோது எஙகே போயிறறு? முனனேோகள கறபுளள பெணணை ஸபைககுக கொணடுவருவதிலலையெனறு நாம கேடடி ருககிறோம முனனேோகள செயததும எனறுமழியாததுமான அநதததாமம கெளரவாகளிடததில அழிநதுபோயிறறு பாணட வாகளுககுப பாரியையும திருஷடதயுமனன சகோதரியும கிருஷ ணனுககுத தோழியும கறபுளளவளுமான நான இநத ராஜ ஸபைககு எபபடி வரலாம? குருவமசததோரே! தாமராஜருக குத தமககுசசரியான கூஷததிரியவருணததில பிறநத பாரியையா கிய எனனைத தாஸியெனறுவது தாஸியலலளெனறுவது நீஙகள சொலலுஙகள நீஙகள சொனனபடி செயவேன குருவமசதத வாகளே! குருவமசததவாகளின கீாததியைஅழிபபவனுகிய இநத அலபன எனனை மிக உறுதியாகபபிடிததுத துனபபபடுதது கிறுன அதை நான வெகுநேரம ஸஹிககமுடியாது குருவம சதது அரசாகளே! எனனை ஜயிககபபடடவளெனறோ ஜயிககப படாதவளெனறோ எபபடி நீஙகள நினைககிறீாகளோ அபபடி மறுமொழிகூற விருமபுகிறேன உஙகள சொறபடி செயவேன' எனறு சொனனுள

அதைககேடட பீஷமா, 'மேனமைபொருநதியவளே! முன னமே சொலலியிருககிறேன உலகததில தாமததின சிறநத வழி

யை அறிவது மிகததெரிநத மஹாதமாககளுககும முடியாது உல
கததில பலவாறுன மனிதன எதைதத தாமமாக நினைககிருனே
அதுதான தாமமாகிறது [1] மறறது தாமததின கரையில தடைப
படடு நிறகிறது மேலும, இநதத தாமம ஸூக்ஷமமாயிருபபதனு
லும அறிதறகு அரிதாயிருபபதனுலும முககியமாயிருபபதனு
லும உனனுடைய இநதக கேளவிககு நிசசயமாகப பகுதது மறு
மொழிகூற எனனுல முடியவிலலை ஆனுல, இநதக குலததுககுச
சீககிரததில அழிவுவருவது திணணம அதறகுத தககபடி தான
கெளரவரகளனைவரும ஆசையையும அறியாமையையுமே கைப
பறறியிருககினறனர மேனமையுறறவளே! அபபடிபபடட எங
களுககு நீ மருமகளாயிருககிருய மேறகுலததோரகளவியஸனஙக
ளிஞல மிகவும பீடிககபபடடிருநதபோதிலும தாமததின மாரக
கததைவிடடு நழுவவிலலை பாஞசாலியே! துயரபபடடுககொண
டிருநதும தாமததையே கவனிபபதாகிய இநதச சிறநத ஒழுககம
உனககே தகும பெரியோரகளும தாமஙதெரிநதவரகளுமாகிய
இநதத துரோணர முதலானவரகளும உயிர போனவரகளபோ
லத தலைகுனிநது வெறுஙகைகளோடிருககினறனர இநதக
கேளவிககு நிசசயம சொலலவேணடியவன யுதிஷ்டிரனெனபது
எனது அபிபபிராயம நீ ஜயிககபபடடவளெனறுவது ஜயிககப
படாதவளெனறுவது தானே வியகதமாகச சொலலவேணடிய
வன அவன' எனறு சொனனுர

தொணணூறறிரணடாவது அதயாயம

தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் முதலானவர்கள் பேசுவதும், துரியோதனன் திரௌ பதிக்குத் துடையைக் காண்பித்ததனுல் பாண்டவர்கள் துரியோ தனன் கர்ணன் முதலானவர்களை வதஞ்செய்யப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், துரியோதனன் முதலானவர்களைத் திரௌபதி சபித்தபோது ஆகாயத்தினின்று பூமாரி பொழிந்ததும்)

அநததேவி[2] அனறிறபெடைபோல அவவாறு அழுதுமிருதியா
ககககதறுவதைககணடும, அநதச சபையிலுளள அரசரகள துரியோ
தனனுககுஅஞசி, சரியெனறே அலலதுபிழையெனறே ஒருசொல
லும சொலலவிலலை அரசரகளின பிளளைகளும பேரனமாரகளும

1 ஐசுவரியபலமுளளவன அதாமததைத தாமமெனறு சொனனு
லும மறுககககூடவிலலையெனபது கருதது 2 'குரரி' எனபதுமூலம

அவ்வாறு பேசாமலிருந்ததைக்கண்டபொழுது, திருதராஷ்டிரன மகன பாஞ்சாலராஜபுத்ரியான திரௌபதியைப்பார்த்துப் புன னகை நகைத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான 'மேலான தைரியமுள்ளவளே! துருபதபுத்ரியே! இந்த உன கேள்வி உன்புருஷர்களாகிய பீமன, அர்ஜுனன, நகுலன, ஸஹ தேவன இவர்களிடத்திலேயே இருக்கட்டும உன்னிடமிருந்து வந்த சொல்லுக்கு இவர்களே மறுமொழிகூறட்டும பாஞ்சா லியே! உன்விஷயத்தில யுதிஷ்டிரனுக்கு யாதொரு உரிமையு மில்லையென்று பெரியோர்களின நடுவில சொல்லட்டும எல்லா ரும தர்மராஜாவைப் பொய்யனுக்கச் செய்யட்டும பாஞ்சாலி! (அப்போது) நீ தாஸித்தனத்திலிருந்து விடப்படுவாய தர்மத்தி லிருப்பவனும மஹாத்மாவும இந்திரனுக்கொப்பானவனுமாகிய தர்மபுத்ரன 'உனக்கு அதிகாரியா, அல்லனு' என்பதைத் தானே சொல்லட்டும இவன சொன்னவுடனே இரண்டில ஒன்றை அடையலாம இந்த ஸபையிலிருக்கிற சிறந்த குண வான்களான கௌரவர்களனைவரும உன் துயரத்தில அகப்பட் டிருந்தும உன்புருஷர்கள் பாக்யம குறைந்தவர்களாயிருப்பதை உண்மையாக அறிந்துதான மறுமொழி சொல்லவில்லை' என் ருன பிறகு, ஸபையோரனைவரும கௌரவராஜாவான துரி யோதனன சொன்னதை முழங்கிப் புகழ்ந்தனர், கூவிக்கொண்டு மேல்வஸ்திரங்களை எடுத்து விசிறினர் 'ஆ! ஆ!' என்ற துக்க சப்தமும உண்டாயிற்று மனத்தைக் கவருவதாகிய துரியோ தனனசொல்லைக் கேட்டபிறகு, ஸபையிலுள்ள கௌரவர்களுக் குச் சந்தோஷமுண்டாயிற்று எல்லா அரசர்களும கௌரவ ஶ்ரேஷ்டனை துர்யோதனன தர்மமாக நடக்கிறுனென்று அவ னைக்கொண்டாடி அவனமேல அன்போடிருந்தனர் அவ்வரசர்க ளனைவரும, தர்மந்தெரிந்தவரான யுதிஷ்டிரரும யுத்தத்தில தோல்வியடையாத அர்ஜுனனும பீமஸேனனும நகுலஸஹ தேவர்களும என்னசொல்லப்போகிறுர்களென்று மிக்க ஆவலோடு முகங்களைக் குறுக்காகத்திருப்பி ஏறிட்டுப் பார்த்திருந்தனர். அந்த ஒலி ஓய்ந்த பிறகு, பீமஸேனன அழகும சிறப்புமுள்ளதும சாந்தணியப்பெற்றதுமான கையை எடுத்துப் பேசலானான

'சிறந்தமனமுள்ளவரும மூத்தவருமாகிய இந்தத்தர்மராஜா எங்களுக்கு அதிகாரியாக இல்லாமற்போனால இந்தக்கௌரவவம சத்தை நாங்கள் பொறுத்திருக்கமாட்டோம எங்கள் புண்ணி யங்களுக்கும தவங்களுக்கும உயிருக்குங்கூட அவரே அதிகாரி. அவர் தம்மைத் தோற்றதாக நினைக்கும்போது நாங்களும (எங்க

ளைத) தோறறவாதாம காலால பூமியைமிதிககும மானிடத தனமையுளளவன பாஞசாலியின இநதககூநதலகளைத தொட்ட பிறகு உயிரோடு எனனிடததிலிருநது விடுபடமாட்டான நீணடும திரணடும பரிகாயுதஙகளைபபோனறுமிருககும என இருபுஜங களையும பாருஙகள இவறறின நடுவில அகபபட்டபிறகு இநதிரனு னும விட்பபடமாட்டான தாமமெனனும கயிறறினல கட்டப படடும எனதமையனரிடததிலுளள மரியாதையினல தடுககப படடும அரஜுனனல அடககப்பட்டுமிருபபதனல இநதததுய ரததை அனுபவிககிறேன தாமராஜரால அனுமதி கொடுககப பெறறேனயின இநதபபாபிகளான திருதராஷடிர புதரரகளைச சிஙகம அறபமிருகஙகளை அழிபபதுபோலக கைகளெனனும கததி களால துணிததுவிடுவேன' எனறுசொனனன அபபோது பீஷமரும துரோணரும விதுரரும, 'உனனிடததில எலலாசசகதி யும இருபபது தெரியும இபபோது பொறுததுககொள' எனறு பீமனுககுச சொனனரகள

காணன, 'சிறநதபெணணே! அடிமை, புதரன, பிறருககுட படடபெண இமமூவரும பொருளிலலாதவாகள நீ பொருளில லாத தாஸனுடையமனைவி உனககு நாதனுமிலலை தாஸனுடைய தனமெலலாம எஜமானனுடையது நீ உளளேபோயத துரியோ தனனுடைய பரிவாரஙகளைசசோ அதுதான நீ செயயவேணடிய காரியம மறறது அவவிடததில கட்டளையிடப்படும ஓ! ராஜ புதரியே! திருதராஷடிர புதராகளெலலாரும உனககு எஜமான ராகிறாகள பாணடவாகளலலா சிறநதபெணணே! யாரை அடைநதால சூதாடிப பநதயததினல அடிமைததனமவராதோ அபபடிபபட்ட மறறெருவனைக கணவனக உடனேதேடிககொள தாஸியாகபபோனபிறகு தனனிஷடபபடி புருஷாகளைவைததுக கொளவது குறறமாகாது அஃது உனககுததெரிநதிருககடடும யஜஞஸேனனமகளே! நகுலன பீமஸேனன யுதிஷடிரன ஸஹ தேவன அரஜுனன ஆகிய எலலோரும தோறறுபபோனாகள அதனல, நீ தாஸியானய தஙகளைததோறறவாகள உனககுக கணவராகாாகள பாஞசாலராஜனன துருபதனபெணணகிய இவளை ஸபைநடுவில பநதயமவைததாடின தாமராஜன தனபிறப பினபயனையும பராககரமததையும ஆணமையையும நினைககவில லையோ?' எனறுசொனனன பீமஸேனன அதைககேட்டு மிக வுமபொறுதவனகி ராஜாவை அனுசரிததுத தாமமெனனும கயிற றினல கட்டபபட்டுக காணனை எரிபபவனபோல (பபாாததது)க கோபததினல சிவநதகணகளோடு துயரததுடன மிகபபெரு

மூசசெறிநதான அவன, ' தாமராஜரே! இநதத தோபபாகன மகனமேல எனககுக கோபமிலலை உணமையாக அடிமைத தொழிலதான அவனிடட கடடளை நீர இவளைப பநதயம வைக காமலிருபபீராயின பகைவாகள நமமை இவவாறு பேசுவாா களா?' என்று தாமராஜாவைப பாாததுச சொனனான்.

பீமஸேனனசொலலைக கேடடவுடன, ராஜாவான துரியோத னன, மதிமயஙகி மௌனமாயிருநத யுதிஷடிரரை நோககி, 'ஓ! அரசனே! பீமஸேனனும அாஜுனனும நகுலஸஹதேவாகளும உனனுடைய கடடளையை எதிாபாாததிருககினறனா கிருஷணை ஜயிககபபடாதவளெனறு நீ நினைககிறாயா? அவள கேளவிககு மறுமொழி சொல' என்று சொனனான தாமராஜாவைப பாாதது இவவாறு சொனனபிறகு, தனனுடைய ஐஶவாயததின காவததினால மதிகெடட துரியோதனன புனனகையுடன பாஞ சாலியைபபாாததுப பீமஸேனனை அவமானபபடுததுவதறகாகக காணனுடன பரிகாசஞசெயது தன வஸதிரததை விலககி வாழை மரததுககும யானைததுதிககைககும ஒபபானதும வஜ்ராயுதத துககு ஒபபான திடமுளளதும எலலா லக்ஷணஙகளும பொருநதி யதுமான தன [1] இடததுடையைத திரௌபதிபாாகக அவளுககுக காணபிததான பீமஸேனன அவனைப பாாததுச சிவநதகணகளை விழிதது அரசாகளின நடுவில அநத ஸபையோரெலலாம கேட குமபடி, 'ஓ! துரியோதனா! விருகோதரன பெருமபோரில உன னுடைய இநதததுடையைக கதையினால பிளநதுவிடாவிடின அவன முனனோாகள சென்ற லோகததிறகுச செலலான' என்று சொனனான கோபிதத பீமஸேனனுடைய மயிாககாலகளெலலா வறறினினறும அகனிஜவாலைகள, கொளுததபபடட மரததின பொநதுகளினினறும கிளமபுவதுபோல வெளிபபடடன

அபபோது விதுரா, 'பிரதீபவமசதது அரசாகளே! பெரும பயததைபபாருஙகள பீமஸேனனால அநதபபயம வருமெனறு தெரிநதுகொளளுஙகள இநதப பரதவமசததாரிடததில இநதப பெரிய அநீதி முநதிய வினைபபயனாக உணடாயிருபபதெனபது திணணம ஓ! திருதராஷடிர புததிரனே! ஸபையில ஸதிரீயைக கொணடுவநது விவாதஞ செயவதெனபது அளவுககுமேறபடட சூதாடடமாகச செயயபபடடிருககிறது உஙகளுடைய யோக க்ஷேமஙகளைததும அழிநதன கௌரவாகள பாவமான ஆலோ சனைகளைச செயகினறனா கௌரவாகளே! இநதததாமததைச

---

[1] இடததுடை தன ஸதிரீககு உரியது, ஆதிபாவம ௬அ௧-ம பககத திறகாணக.

சீக்கிரம் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் தாமம் கெட்டால் ஸபைகெடும். சூதாடுகிறவன் தன்னைத் தோற்பதற்குமுன்னே இவளைப் பந்தயம் வைத்திருப்பானாயின் இவளுக்கு அதிகாரியாயிருந்திருப்பான். ஸ்வதந்திரமில்லாதவன் எதை வைத்தாடுகிறானே அதைஜயித்தது கனவில் ஜயித்த தனம்போலத்தான் ஆகுமென்று நினைக்கிறேன். கௌரவர்களே! சகுனிசொல்லைக்கேட்டு இந்தத் தர்மத்தைவிட்டு விலகிப் போகாதீர்கள்' என்று சொன்னார். அப்போது துரியோதனன், 'யாஜ்ஞஸேனியே! பீமன் அர்ஜுனன் நகுலஸஹதேவர்கள் இவர்களுடைய சொல்லுக்காகக் காத்திருக்கிறேன். யுதிஷ்டிரனுக்கதிகாரமில்லையென்று அவர்கள் சொல்லட்டும். உடனே அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடப்படுவாய்' என்று சொன்னான். அப்போது அர்ஜுனன், 'குந்திபுத்ரரும் மஹாத்மாவுமான தர்மராஜர் முதலில் எங்களைப்பந்தயம் வைத்தபோது அதிகாரமுள்ளவராயிருந்தார். அவர் தம்மைத் தோற்றபிறகு யாருக்கதிகாரி என்பதைக் கௌரவர்களனைவரும் அறியுங்கள்' என்று சொன்னான். கர்ணன், 'துச்சாஸனா! நான் சொல்வதைத் தெரிந்துகொள். வெகுநேரம் இவனோடென்ன பேச்சு? வீரனே! திரௌபதியை அழைத்துப்போ. துரியோதனா! நீ அவளைத் தாஸியாக வைத்து உன்னிஷ்டப்படி அனுபவி' என்று சொன்னான். பிறகு காந்தாரராஜாவின் புத்ரனான சகுனி, 'கர்ணா! சிறந்தகைகளையுடையவனே! 'உன்னிஷ்டப்படி செய்' என்று நீ சொன்னது நன்றாயிருக்கிறது' என்று சொன்னான். துராத்மாவான துச்சாஸனன், பிறகு, திரௌபதியைப் 'பலாத்காரமாகச் சீக்கிரத்தில் உள்ளே அழைத்துக் கொண்டுபோக ஆரம்பித்து அவளை இழுத்தான். அதனால் பெண்ணரசியான பாஞ்சாலி கதறினாள். 'பீஷ்மரே! துரோணரே! அச்வத்தாமாவே! கிருபரே! தர்மிஷ்டரும் தர்மத்தில் அன்புள்ளவருமான விதுரரே! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். திருதராஷ்டிர மஹாராஜாவே! உமது மருமகளைக் காப்பாற்றும். மஹானுபாவையும் எல்லாம்தெரிந்தவளுமெல்லாவற்றையும்பார்த்திருப்பவளுமான காந்தாரியே! துரியோதனன்பயத்தினால் வருத்தப்பட்டு நடுங்கியிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்று. வீரர்களைப்பெற்ற குந்திதேவியே! என்னை நீ பார்க்கவில்லையே. அயோக்யனால் பீடிக்கப்படும் உன் மருமகளை நீ காப்பாற்றவில்லையே. இவ்வாறு அடிக்கடி புலம்புகிற என்னைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லாமற் போனால் பாக்கியமற்ற நான் துரியோதனனுக்கு வசப்பட்டுக் கெட்டுப்போவேன். பாண்டுமஹாராஜாவும் தர்மதேவதையும் தேவேந்திரனும் வாயுபகவானும் அச்விநீதேவதைகளும் தங்கள் மருமகளைக் காப்

பாறறவிலலையே! பதிவிரதையும பாககியமிலலாதவளுமான நான ஜீவிபபேனுயின கஷடம ஸ ி!' எனறுள

விதுரா, 'ராஜகுமாரியே! நீசொலலுகிறதை நான கேட்கிறேன இநதபபாணடவாகள ஒனறும•பேசுவதிலலையே பாப புத்தியுள்ளவனும செயநநனறிகொனறவனுமான துரியோதனனை உனவிருபபததிறகாக நானசொலலும சொலலை நீயே கேள துரியோதனனும அவனைசசோநதவாகளும மிககெடடவாகள. திருதராஷடிரமஹாராஜா பிளளைகளுடன கூடவே மோசமசெயகிறுா பாபபுததியுளளவனும மிககெடடவனுமாகிய இநதத துரியோதனன நானசொலலும பெரியசொலலைக கேளாமற போவனே எனனவோ' எனறு திரௌபதிககுசசொலலித திருதராஷடிரனுடைய புதரனுன துசசாஸனனைப பாாததது, 'ராஜபுததிரா! திரௌபதியைக கஷடபபடுததாதே, நீ நாசததைப பாராமலிருககலாம' எனறு சொனனுா துசசாஸனனுககு இவவாறு சொனனபிறகு, திருதராஷடிரனைபபாாததது, 'மஹாராஜாவே! நீா இவவாறு திரௌபதியைக கஷடபபடுததுவீராயின பாணடவாகளைக கெடுததகாரணததினலேயே இநதபபாவியான உமதுபுததிரனும அவனமநதிரிகளும, கோபிதத பீமாாஜுனாகளிருவாகளாலும நகுலஸஹதேவாகளாலும வெகுசீககிரததில அழிககபபடுவாாகள ஆதலால, பிளளையைத தடுககககடவீா கெடடுபபோகக கருதவேணடாம' எனறு சொனனுா. இதைககேடடுப புததிகெடட திருதராஷடிரன ஒருமறுமொழியும சொலலவிலலை. அபபோது நீணடகணகளையுடைய பாபியான துரியோதனன விதியினல வநத அறிவினமையினல இழுககபபடடு விதுராசொனனதை லக்ஷயஞ்செயயாமல ஸநதோஷத்துடன அடிககடி திரௌபதிககுதத துடையைககாணபிததான. துடையைககாணபிககுமபோது தாமபுதரரின தமபியும பலமும அகஙகாரமுமுள்ளவனுமான விருகோதரன துரியோதனனைப பாாததான அபபோது பீமஸேனன, தனககுசசெயத அநத அவமானததைதநினைதது சிவநதகணகளைவிழிததுக கோபததை அடககி வெளிபபடையாகப பினவருமாறு சொலலலானுன

'நான துரியோதனனைக கொலவேன தனஞசயன காணனைக கொலவான சூதில தோநதவனுகிய சகுனியை ஸஹதேவன கொலவான இநத ஸபைநடுவில மறுபடியும இநதப பெரியசொலலைச சொலவேன நமககு யுததமநேருமபோது தேவாகள இதை ஸததியமாககச செயவாாகள இநதபபாவியான துரியோதனனை யுதததததில கதையினல கொல

வேன தரையிலவிழுநத இவனதலையைக காலால மிதிபபேன சூரனும கொடியவனும துராதமாவுமான துசசாஸனனுடைய மாாபைபபிளநது சிஙகமபோல ரகததைதககுடிபபேன' எனறு சொனனுன அாஜுனன, 'பீமஸேனு! உனனுடன பகைதத வாகள இருபபதிலலை வீடடில ஸுகமாக இருககும மூடாகளுக குப பெருமபயமதெரியாது. பீமா! சிறநதவாகளுடைய முயறசி பேசசினல தெரிவிககபபடாது க்ஷததிரியதாமததினபடி இவா கள யுததததில நமமுடன நிறபாாகளாயின துரியோதனன கா ணன துராதமாவான சகுனி துசசாஸனன இநநாலவருடைய ரகததையும பூமி குடிககும. பீமஸேனு! இநதததுராதமாககள ஸநதோஷபபடுமபடி பேசுகினற பொறுமைககாரனுன காணனை உன ஆஜ்ஞையினல நான யுததததில கொலவேன, காணனையும காணனைச சோநதவாகளையும பாணஙகளினல யுததததிறகொல வேன மறறுமுள்ள எநத அரசாகள புததியிலலாமல எனனேடு யுததஞசெயவாாகளோ அவாகளெலலாரையும கூரிய அமபுகளி னல யமலோகததிறகனுபபுவேன எனனுடைய ஸததியமபோ மானல இமயமலை இடததைவிடடு விலகும, ஸூாயன ஒளியற றுபபோவான, குளிாசசி சநதிரனைவிடடுபபோயவிடும' எனறு சொனனுன அாஜுனன இவவாறுசொனனபிறகு, பெருமை யுளளவனும பராகரமமும சிறபபுமுளளவனும மாதரிபுதானு மானஸஹதேவன பெரியகையைததூககிச சகுனியினவததைதச செயயககருதிக கோபததினல கணகளசிவநது பலமுறை பெரு மூசசு விடடுககொணடு பினவருமாறு சொலலலானுன 'மூடா! காநதாரராஜாககளின புகழைக கெடுததவனே! நீ எவறறைப பாசசிகைககளெனறு நினைககிறுயோ இவை பாசசிகைகளலல, உனனலயுததஞசெயவதறகாக எடுககபபடடகூராமையானபாணங களாகும ஸுபலபுதரனே! க்ஷததிரியதாமபபடி நீ யுததததில நிறபாயாயின உனனைபபறறிப பீமனசொனனதை உனவிஷயததி லும உன பநதுககளவிஷயததிலும செயகையினல நிறைவேறறு வேன [1] முடிததுககொளள வேணடியவறறை எலலாம முடித துககொள' எனறுன ஜனமேஜயரே! ஸஹதேவனசொலலைக கேடடு மனிதாகளுள மிகக அழகானநகுலனும சொலலலானுன 'இநதசசூதாடடததில மோசககாராகளும திருதராஷடிரபுதரா களும துரியோதனனுககு வேணடினவாகளுமான எவாகளால இநதததிரெளபதி கொடுஞசொறகள சொலலபபடடாளோ, மிகக கொடியநடையுளளவாகளும இறககபபோகிறவாகளும காலத

1 பிறகு நீ இருககமாடடாய எனபதுகருதது

தினுல ஏவபபடடவாகளுமான அவாகளில பெருமபானமையோ ருககு யமலோகததை நான காணபிபபேன எனககுப பகையாளி யும மனிதாகளில இழிவானவனும தூராதமாவுமான உலூக னெனனும சகுனியின அனபுளளபுதரனை யுததததில நானகொல லபபோகிறேன தாமராஜருடைய கடடளையினுலும• திரௌபதி யின கருததை அனுஸரிததும பூமியில திருதராஷடிரபுததிராகள இலலாமற சீககிரததில செயதுவிடுவேன' எனறுன திரௌபதி, '.பாபிஷடா! நீ தொடையை எனககுக காணபிததது நீயும பாாத துககொணடதனுல உனககு மரணம தொடையிலேயே வரபபோ கிறது தூராதமாவான உனஸஹோதரன எனனை இபபடிபபிடிப பதனுல இவனது ரகதததை விருகோதரா குடிககவேபோகி ருா மிககககொடுநினைவுளள இநதககாணனைப பிளளைகள பநதுக கள மநதிரிகள சேனைகள முதலியவாகளோடு தனஞசயா கொல லபபோகிருா அலபததனமுளளவனும மோசககாரனும பாபத தில மனமுளளவனுமாகிய சகுனியையும அவன சுறறததாரை யும ஸஹதேவா கோபிததது யுததததில கொலலபபோகிருா' எனறுசொனனுள தாமமான ஒழுககமுளள திரௌபதியினுல இநதசசொல சொலலபபடடபோது அநதச சபையில ஆகாயததி லிருநது மிகபபெரிய பூமாாிபொழிநதது ஜனமேஜயராஜாவே! அவாகள சொனனதைககேடடு அநதஸபையோா பேசவிலலை அாஜுனனிடததில பயததினுல அநதச சபையெலலாம ஒலி யடஙகியிருநதது

தொணணூறறுமூனருவது அதயாயம

தயூதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கோபித்த அர்ஜுனனை யுகிஷ்டிரர் ஸமாதானப்படுத்கியதும், கிரௌபகிக்குத் கிருதாாஷ்டிரன் வரமளித்ததும்)

அபபொழுது திரௌபதி சொலலியதைககேடடுக கோப முறற தனஞசயன, கோபததினுல சிவநதகணகளுடன, 'இநதத தாமராஜரான யுதிஷடிரா எனனைத தடுககிருா' எனறு சொன னுன இவவாறுசொலலி வீரனுனஸவயஸாசியானவன கோபத தாறசிவநத கணகளுடன விலலையெடுததுககொணடெழுநது அந தசசததுருககளைப பாாததான பிரளயகாலததில எலலாலோகங களையுமெரிககும அகனியைபபோலவும தகஷயாகததில பசுககளைக கொலல யததனிததுக கோபிதத ருததிரரைபபோலவும விலலைக கையிறபிடிததுக கொலவதறகாகப பலமுறை நோககிககொணடு

யுத்தத்திற்கு முயற்சியுள்ளவனாயிருந்த அர்ஜுனனை அங்குள்ள அரசர்களனைவரும் கண்டனர். அவ்வாறிருந்த அர்ஜுனனைக் கண்டு அங்குள்ள மனிதர்கள் வ்யஸனமுற்றனர். தனஞ்சயனுடைய பராக்ரமத்தையறிந்தவரனைவரும் அப்போது உயிரில் ஆசையைவிட்டு இமைகொட்டாத கண்களோடு இறந்தவர்போலிருந்தனர். அர்ஜுனனையும் தார்மபுத்திரரையும் அரசர்கள் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தனர். அப்போது அர்ஜுனன் கோபித்ததைப்பார்த்துப் பூமிநடுங்கிற்று. ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும்பிராணிகளும் பயப்பட்டு நடுங்கின. அப்போது ஸூர்யனும் பிரகாசிக்கவில்லை, காற்றும்அடிக்கவில்லை, சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், ஆகாயம், திசைகள் ஒன்றும் பிரகாசிக்கவில்லை, ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமாகிய உலகமனைத்தும் கலங்கிப்போயிற்று. அந்த அர்ஜுனன் எழுந்திருக்கும்போது ஆகாயத்தில் ஸூர்யன் உதயமாவதுபோல விளங்கினன். அவ்வாறு கோபித்துப் பிரளயகாலத்தில் உலகத்தை அழிக்குமயமனுக்கொப்பாயிருந்த அர்ஜுனனைக் கண்டு பீமஸேனனும் ஸந்தோஷமடைந்து யுத்தஞ்செய்யவேண்ணங்கொண்டான். அப்போது கருடன் நாகங்களைக் கொல்வதுபோல எல்லாப்பகைவரையும் கொல்லக்கருதி மிக்ககோபித்த தனஞ்சயனைத் திரௌபதியுமநோக்கினள். கோபித்துப் பிரளயகாலத்து அக்னியைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற அர்ஜுனன், கண்ணெடுத்துப்பார்க்க முடியாமலிருந்தான். பராக்ரமத்தோடுகூடிய அர்ஜுனனைக்கண்டு அந்த நகரத்திலுள்ளோர் வ்யஸனப்பட்டனர். வேகமாகக்கிளம்புகின்ற தனஞ்சயனைக்கண்டு தர்மராஜாவானவர் இந்திரன் உபேந்திரனை அடக்குவதுபோல அடக்கினர். தமையுள்ளவரும் மூத்தவரும் தர்மராஜாவுமான யுதிஷ்டிரர், 'அர்ஜுனா! அவஸரமாகக் காரியம் செய்யாதே. நீதி அழியலாகாது. பாவஞ்செய்தவர்களாகிய இந்தச் சூதாட்டக்காரர்களை நான் எரித்துவிடமுடியும். ஆனால், அஸத்யத்திற்கு அது மார்க்கமென்றறிந்ததனால் என் கோபம் அடங்குகிறது. பாண்டவனே! உலக நன்மைக்காக நீயும் இந்தக் கோபத்தை அடக்கு' என்று சொன்னார். தர்மராஜாவினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பாண்டவனான தனஞ்சயன் துரியோதனன்மேலிருந்த கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டான். அந்தவீரனான பல்குனன் அடங்கினபோது ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமடங்கிய உலகம் மறுபடியும் ஸந்தோஷமடைந்தது. ஜனமேஜயரே! அவ்வாறு தமையனாரால் அர்ஜுனன் தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு விருகோதரன் துயரமடைந்தான். அந்தச் சபை சப்தமில்லாமலிருந்தது. ஜனமேஜயரே!

அபபோது திருதராஷடிரமஹாராஜாவின கிருஹததில அகனி ஹோதரசாலையில நரி உரககஊளையிடடது நாலுபககஙகளிலும கழுதைகளும கொடியபக்ஷிகளும நரிகளுககு எதிராக ஒலிததன ததுவஜஞானியானவிதுரரும காநதாரியும ஷிதவானன பீஷம தரோணகிருபாகளும அநதவிகாரமான சபததததைககேடடு, 'சுப முணடாக வேணடும, சுபமுணடாகவேணடும' எனறு உரககக் கூறினா பிறகு, காநதாரியும எலலாநதெரிநதவரானவிதுரரும அநதக கொடிய அபசகுனததைககணடு துககததுடன திருத ராஷடிர மஹாராஜாவுககுத தெரிவிததனா

அதனபிறகு, திருதராஷடிரன, 'புததியிலலாததுரியோதனா! அயோககியா! கௌரவாகளினஸபையில ஒருபெணணை—அதிலும தாமபததினியான திரௌபதியை—பாாததுப பரிஹாஸமாகப பேசினாய அதனால கெடடுபபோகிறாய' எனறுசொனனான நலலபுததியுளளவனும உணமையையறிநதவனுமான திருதராஷ டிரன இவவாறுசொலலித தனபுதராகளுககு அபாயம நேரந திருபபதைப புததியினால ஆராயநது அவாகளின நனமையைத் தேடி, பாஞசாலராஜன மகளான கிருஷணையைநோககி, இன சொலலைமுனனிடடு, 'பாஞசாலீ! தாமததையே தலைமையாகக கொணடவளும கறபுளளவளுமாகிய நீ எனது மருமககளுககுள சிறநதவளாகையால உனககெனனவரமவேணடுமோ அதை என னிடமகேள' எனறு சொனனான அதைககேடடுத திரௌபதி, 'பரதஸரேஷடரே! நீா எனககுவரமகொடுபபதாயிருநதால கேட கிறேன எலலாத தாமஙகளையும அனுசரிபபவரும மேனமை பொருநதினவருமான யுதிஷடிரா தாஸராசாமலிருககக கடவா உயாநதமனமுளளவனும எனபுதலவனுமாகிய இநதபரதிவிநதி யனை அறியாதசிறுவாகள 'தாஸபுதரா!' எனறழையாமலிருகக வேணடும பாரதரே! முதலில ஸாதாரணமனிதனாக இராமல ராஜ புதரனாக இருநது கொணடாடபபடட புருஷன தானதாஸபுதர னெனறறிநதால இறநதுவிடுவானனறோ?' எனறுசொனனாள திருதராஷடிரன், 'சிறநதவளே! நீ எபபடிசசொலலுகிறாயோ அபபடியேயாகடடும. மஙகளமானவளே! உனககு இரணடாவது வரமும கொடுபபேன, கேள எனமனமே கொடுககிறது உனககு ஒருவரம போதாது' எனறு சொனனான திரௌபதி, 'அரசரே! ரதஙகளும விறகளுமுளளவாகளான பீமஸேனாஜுனாகளும நகுல ஸஹதேவாகளும அடிமைகளாயிராமல ஸவதநதிராகளா யிருககுமபடி நானகேடடுககொளளுகிறேன' எனறுகேடடாள. திருதராஷடிரன, 'மஹானுபாவையே! பெணணே! நீ விருமபு

றிறபடியே ஆகட்டும நம்மிடத்தில மூன்றாவதுவரமுங்கேள இவ
விரணடு வரங்களினால நீ முழுநன்மையும பெறவில்லை தாமந்தவ
ளுதவளான நீதான எனது மருமக்களெல்லாரினும சிறந்தவள ?
என்றுசொன்னன. திரௌபதி, 'மஹிமைபொருந்தியவரே!
ஆசையானது தாமத்தைக்கெடுக்கும ஆதலால, நான ஆசைப்
படவில்லை ராஜஸ்ரேஷ்டரே! நான மூன்றாவதுவரம வாங்கத
தகாதவள அரசாக்கரசரே! வைஸ்யனுக்கு ஒருவரமென்றும,
க்ஷத்திரியப்பெண்ணுக்கு இரண்டு வரங்களென்றும, ராஜாவுக்கு
மூன்றுவரங்களென்றும, பிராமணனுக்கு நூறுவரங்களென்றும
சொல்லுகின்றனா இந்த எனகணவாகள மிகப்பாபமுள்ளவாக
ளாக ஆகி இப்போது கரையேற்றப்பட்டனா அரசரே! இனி,
தம நற்செய்கைகளினால நன்மைகளை அடைவாாகள என்று
சொன்னாள.

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம

தயூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் சொன்னதற்காகக்கோபித்த பீமனைத்
தர்மபுத்திரர் அடக்கினது)

கா்ணன, 'அழகினால பெயாபெற்ற மானிடப பெணகள
நாம கேட்டிருப்பவாகளுள யாருக்கும இப்படிப்பட்ட செய்கையி
ருந்ததைக கேட்டிலம இந்த ஸபையில திருதராஷ்டிரபுத்திராகள
பாணடவாகளினமேல கரைகடந்த கோபாவேசமகொணடிருந்த
ஸமயத்தில, துருபதபுத்திரியான கிருஷ்ணை பாணடவாகளுக
குப பரிஹாரமானாள ஓடமில்லாத ஜலத்தில விழுந்து தரை
அகப்படாமல முழுகிககொணடிருக்கும பாணடவாகளுக்கு இந
தப்பாஞ்சாலி கரைசோக்கும கப்பலானாள' என்றுசொன்னன
கௌரவாகளின நடுவில அவனசொல்லியதைககேட்டு, பீமஸே
னன, மிக்ககோபமும துயரமுமுற்றவனாகி, 'பாணடவாகளுக்கு
ஸ்திரீதானகதியா?' என்றுசொல்லி அாஜுனனைப பாாதது, 'ஓ!
தனஞ்சயா! 'ஸந்ததி, புணணியகாமம, ஞானமஎன்னும மூன்று
ஒளிகள சோந்தவனதான மனிதன, ஏனெனில, இம்மூன்ற
னாலேதான பிரஜைகள படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனா உயிா
போனபிறகு அசுத்தமும ஒன்றுமில்லாததுமான தேகம உறவின
ராலவிடப்படுமபோது இம்மூன்றுந்தான ஆதமாவுக்கு ஸாதகங்க
ளாகின்றன' என்று தேவலா சொல்லியிருக்கிறாா பெணடாட்டி
யை அயலானதொட்டதனால நமக்கு அந்தஒளிகெடுக்கப்பட்டது.

பிறன தொட்டவளிடததில உணடானது ஸநததியாவதெபபடி?' எனறுசொனனுன (அதறகு அாஜுனன) 'பாரதனே! மேலோா, இழிவானவன கடுஞ்சொறகளைசசொனனுலும சொலலாவிட்டா லும அவனுககு மறுமொழிகூறுவது ஒருகாலுமிலலை எலலாந தெரிநதவாகளும தமககுததாமே கௌரவததைபபெறறவாகளு மான சானறோாகள பிறாசெயத உபகாரஙகளைமட்டும நினைப பாாகள, அபகாரஙகள செயயபபட்டிருநதபோதிலும அவறறை நினையாா' எனறுசொனனுன பீமஸேனன, 'அரசாககரசரே! தா்மராஜாவே! சோநதிருககும இநதச சததுருககளனைவரையுங இஙகேயே வேரோடு அழிததுவிட்டடுமா? அலலது இதைவிட்டு வெளிபபட்டபிறகு செயயட்டுமா? பாரதரே! இதில நமககுஸந தேகநதான எதறகு? வாயசசொலதான எதறகு? இநத இடத தில இபபோதே இவாகளைக கொனறுவிடுகிறேன இநதபபூமியை நீா ஆளும' எனறுசொலலித தனதமபிமாாகளுடனகூட மான களின நடுவிலிருககும ஸிமமமபோல அடிககடி பகைவரைக கண ணெடுததுபபாாததான. சிறநதகைககளையுடைய வீரனுகியபீமன சிறநதசெயகையுடைய தாமராஜாவினுல ஸமாதானஞ செயயப பட்டும அவரைபபாாதது உட்கொதிபபினுல கஷட்பபட்டுக கொண்டேயிருநதான ஜனமேஜயரே! கோபிததபீமஸேனனு டைய காதுகளமுதலான துவாரஙகளிலிருநது புகையோடும பொறிகளோடும ஜவாலையோடுஙகூடத தீஉணடாயிறறு அவ னுடையமுகம பிரளயகாலததில உருவமெடுததுவநத யமனுடைய முகமபோலப புருவநெறிபபினுல பாாககககூடாமலிருநதது கைக ளால சோபிபபவனுகிய அநதபபீமனை யுதிஷடிரா கையினுல தடுதது, 'பாரதனே! இதுவேணடாம, பேசாமலிரு' எனறு சொனனுா, கோபததினுற சிவநதகணகளையுடைய அமமஹாவீர னைத தடுததபிறகு, தமதநதையான திருதராஷடிரனிடம கை கூபபி நினறுா

தோணணூறறைநதாவது அதயாயம

தயூதயாவம. (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷடிரன் விடைகொடுத்ததன்மேல் தர்மபுத்திரர் இந்திரப்பிரஸ்தம் சென்றது)

யுதிஷடிரா, 'பரதவமசததரசரே! உமககு நாஙகள எனன செயயககட்வோம? எஙகளுககுக கட்டளையிடும நீா தாம எஙக ளுககுபபிரபு. பாரதரே! எபபோதும உமதுகட்டளைபபடி நடக

ககருதுகிறேம ' எனறுசொனனா திருதராஷடிரன, ' அஜாத
சதருவே ! உனககு நனமை உணடாகடடும நீஙகள க்ஷேமமாய
உபததிரவமிலலாதவழியிற செலலுஙகள எனறுவிடைகொடுக
கபபெறற நீஙகள உஙகள தனஙகளுடனசெனறு ராஜயததை
ஆளுஙகள ' முதிரநதவனுகிய எனது இநதககடடளையை நீஙகள
அறியவேணடும நான சொலவதெலலாம உஙகள நனமைககும
மேனமைககும முககியகாரணமாகும அபபா ! யுதிஷடிரா ! தா
மஙகளின நுடபமானவழிகளை நீ அறிநதவன சிறநத அறிவுள்ள
வனே ! நீ நனருககறபிககபபடடவன, பெரியோாகளிடததில
பணிவுசெயதவன அறிவுள்ள இடததில அடககமிருககும பார
தனே ! நீ ஆறுதலடை [1] மரமலலாதனவறறில வாளமுதலிய
ஆயுதஙகள பிரவேசிபபதிலலை ஆதலால், மரததிலேதான அவை
போடபபடுகினறன எவாகள தீஙகுகளைமறநது குறறஙகளைப
பாராமல குணததையே அறிநது பகைசெயயாமலிருககினற
னரோ அவாகளதாம மேனமககள மேனமககள பிறாசெயத
உபகாரஙகளையே நினைபபதனறிப பிறராறசெயயபபடட தீஙகு
களை நினையாா, அயலாருககு உபகாரஞசெயயுமபோது பிரதியுப
காரததை எதிாபாராா யுதிஷடிரா ! கீழமககள ஒறறுமையாகப
பேசுமபோதே கடுஞசொறகளைசசொலவா தாஙகள முதலிற
சொலலாமல பிறாசொனனபிறகு அவாசளுககுக கடுஞசொல
சொலலுகிறவாகள நடுததரததினா தீராகளான மேனமககள
பிறா இனனுதசடுஞசொறகளைச சொனனுலும (சொலலககருதிச)
சொலலாமலிருநதாலும தாஙகள் ஒருபோதும மறுமொழிசொல
லாா எலலாமதெரிநதசானறோா ஆதமஞானததையடைநது
உபகாரஙகளையேநினைபபதனறி அபகாரஙகளபிறாறசெயயபபட
டிருநதாலும அவறறை நினையாா ஸாதுககள ஆரியாகளின
வரமபுகளைககடவாமல காணபதறகினியவராகவேயிருபபாா அப
படியே யோககியனுகிய நீயும ஸபையில சானறோாநடபபது
போலவே நடநதிருககிறுய அபபா ! துரியோதனனசெயத அந
தக கொடுமையை மனததிலவைககாதே பாரதனே ! உனதாயான
காநதாரியையும, உனகுணததில அனபுடனவநதிருககும முதி
யோனும கணதெரியாதவனும உனதநதையுமாகிய எனனையும
பாா. நான நமதுபுதராகளின ஸநேஹிதாகளையும பலாபலஙகளை
யும பாாககககருதினதனுல தெரிநதுதான இநதசசூதாடடததை
விலககாமலிருநதேன வேநதே ! உனனை ராஜாவாகவும எல
லாசசாஸதிரஙகளையும கறறுணாநதசிறநதபுததியுள்ள விதுரனை

---

1 பொறுததவனிடததிலதான பகைசெயவா எனபது கருதது.

மநதிரியாகவும பெறற கௌரவாகளுககு யாருமகவலைபபடவேண டியதேயிலலை உனனிடததில தாமமும அாஜுனனிடததில மன வுறுதியும பீமஸேனனிடததில பராகரமமும புருஷஶரேஷடாக ளான நகுலஸஹதேவாகளிடததில சுததமானகுருபகதியும இருககினறன அஜாதசதருவே! உனககு ஸுசமுண்டாககடடும காணடவபரஸததைதசசோ உனபிராதாககளான துரியோ தனன முதலானவாகளுடன உனககு ஸநேஹமிருககடடும உன மனம தாமததிலேயே வைககபபடவேணடும' எனறு சொன ஞன ஜனமேஜயரே! தாமராஜாவானயுதிஷடிரா இவவாறு சொலலபபடடவராய யோகயாகளசெய்யும பிரதிஜ்ஞையெலலா வறறையுஞசெயது ஸஹோதராகளுடன புறபபடடாா அநதப பாணடவாகள கிருஷணையுடன மேகஙகளபோனறரதஙகளிலேறி மனமகிழநது இநதிரபரஸதமெனனும சிறநதநகரததிறகுச சென றனா" எனறனா

த்யூதபர்வம் முற்றிற்று

தோணணூறருருவது அதயாயம

அநுத்யூதபர்வம்.

(துரியோதனன் அர்ஜுனனிடம் தனக்கிருக்கும்பயத்தையும் அவன் பாரக்ரமத்தையும் திருதராஷ்டிரனுக்குச்சொல்லி அதற்கு உதாரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் சரித்திரத்தை எடுத்துரைத்தது)

ஜனமேஜயா, "அநதபபாணடவாகள மிகுதியான ரதனஙக ளோடும தனஙகளோடும அனுபபபபடடதை அறிநதபிறகு திருதராஷடிரபுததிராகளின மனம எவவாருயிறறு?" எனறு கேடக, வைசமபாயனா சொலலுகிருா

"ஜனமேஜயராஜாவே! புததிசாலியான திருதராஷடிரனுல அநதப பாணடவாகள அனுபபபபடடதைஅறிநது, துசசாஸனன உடனே தனதமையனிடம சென்றுன பரதஶரேஷடரான ஜன மேஜயரே! பரதஶரேஷடனுனதுசசாஸனன மனததில வருததங கொணடு (காணனசகுனிமுதலான) மநதிரிகளுடன கூடியிருக கும துரியோதனனை அடைநது, 'ஓ! மஹாரதாகளே! நாம கஷ டபபடடுக கொணாநது சோதத இநதபபொருளகளையெலலாம கிழவா சததுருககளுககுககொடுதது அழிததுவிடுகிருா இதனை அறியுஙகள' எனறுசொனனுன பிறகு, பாணடவாகளினமீது

பொறுமைகொண்டவர்களாகிய துரியோதனன், கர்ணன், ஸுப லன்புத்திரனான சகுனி இவர்கள் ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து விசித்ரவீரியன்புத்திரனும் புத்திசாலியுமான திருதராஷ்டிரமஹா ராஜனிடம் விரைவாகச்சென்று நயமாகத்தெரிவித்தனர். துரியோ தனன், 'அரசரே! வித்வானும் தேவர்களுக்குப் புரோஹிதரு மான பிருஹஸ்பதி இந்திரனுக்கு ராஜநீதியைச் சொல்லும்போது சொன்னவிஷயம் நீர்கேட்டதில்லையா? சத்துருக்களைக் கொல்லு கிறவரே! [1] எல்லா உபாயங்களையும் செய்து சத்துருக்களைக் கொல்லவேண்டும் பின்னிட்டு யுத்தத்தினாலாவது ஸஹாயஞ் சேர்த்துக்கொள்வதனாலாவது உமக்கு அவர் தீங்குசெய்வார். அதனால், நாம்பாண்டவர்களின் தனங்களினால் எல்லா அரசர்களை யும் வசப்படுத்திப் பாண்டவர்களோடு யுத்தஞ்செய்வோமாயின் நமக்கென்னகுறையும்? கெடுப்பதற்காகவந்த கோபித்த ஸர்ப்பங் களைக் கழுத்திலும் முதுகிலும்போட்டுக்கொண்டு எவன் (கொல்லா மல்) விட்டுவிடுவான்? தந்தையே! கோபித்து ஆயுதங்களையெடுத் துத்தேர்களிலேறிக்கொண்டு போகும்பாண்டவர்கள் சீறின்ஸர்ப் பங்கள்போல நம்மைமிச்சமில்லாமற் செய்துவிடுவார்கள் அர்ஜு னன் கவசத்தை நன்றாகப்போட்டுக்கொண்டும் சிறந்த தூணிகளை எடுத்துக்கொண்டும் போகிறான், காண்டீவத்தை அடிக்கடி எடுக்கிறான், பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு பார்க்கிறான் விருகோ தரன் விரைவுடன் பெருங்கதையை எடுத்துத் தன்துதேரைப் பூட்டிக்கொண்டு வேகமாகச் சென்றானென்று நாம்கேள்விப்படு கிறோம் நகுலன் கத்தியையும் அர்த்தசந்திரவடிவமான கேட கத்தையும் எடுத்துச்சென்றானும்' ஸஹதேவனும் தர்மராஜாவும் குறிப்புக்களினால் ஸமிஜ்ஞை செய்துகொண்டனராம் அவர்களனை வரும் அனேக ஆயுதங்களோடும் ஸாமான்களோடுங்கூடிய தேர் களிலேறிக்கொண்டு மற்றரதிகர்களை அடிப்பதற்காகச் சேனைசேர்க் கப் புறப்பட்டுப்போயினர் ஒருகாலத்தில் நம்மால் தீங்குசெய் யப்பட்ட அவர்கள் அதைப் பொறுக்கமாட்டார்கள் திரௌபதி யைக் கஷ்டப்படுத்தினதை அவர்களில் எவன் பொறுக்கக்கூடிய வன்? யுத்தத்தில் கோபித்த அர்ஜுனனுக்கு எதிர் நிற்பவனை நான் காணவில்லை தேராளிகளிற் சிறந்தவர்களான பீஷ்மர், த்ரோ ணர், கர்ணன், அச்வத்தாமா, கிருபர், விருஷஸேனன், விகர் ணன் ஜயத்ரதன், பாஹ்லிகன், ஸோமதத்தன், பூரி, பூரிச்ரவன்,

---

[1] 'உமக்குத் தீங்குசெய்கிறவர்களை யுத்தஞ்செய்யாமலே எல்லா உபாயங்களாலும் கொல்லவேண்டும், அல்லது, யுத்தத்திலாவது கொல்லவேண்டும்' என்பது பழையவுரை

சலன, சகுனி, அவனபுதரன, கௌரவரைசசோநத மறறுமுளள அரசாகள இவாகளனைவரும யுததஞசெயயத தொடஙகினுலும அாஜுனனுககு எதிாநிறகமாடடாாகள பராககரமததில அாஜுனனுககு ஸமமான விலலாளி உலகததில இலலை இரணடு கைகளுளள இவவாஜுனன ஆயிரம கைகளுளள (காாததவீரிய) அாஜுனனுககு ஸமமானவன' எனறு சொனனுன திருதராஷடிரன, 'புதரனே! அாஜுனனுககு ஸமமான பராககரமமுளள வீரபுருஷனெனறு உனனுல எடுததுரைககபபடடவன யாா? அநத மஹாவீரனை யான கேடகவிருமபுகிறேன, சொல' எனறு கேடக, தூரியோதனன சொலலலானுன

அரசரே! மஹாதமாவான காாததவீரியனுடைய சரிததிரததைக கேளும எலலா லோகஙகளுககும காரணமாயுளள பிரமமதேவா பரபரமமததிலிருநது உணடானவா விதவானுகிய அதரிமஹரிஷி பிரமமாவின புதரா அதரியின புதலவன சநதிரன, சநதிரன பிளளை புதன, புதன மகன புரூரவன அவனமகன ஆயு, ஆயுவின பிளளை நகுஷன நகுஷன பிளளை யயாதி யயாதியின மகன யது மஹாராஜாவே! யதுவினபுதரன ஸஹஸரௌஜனெனறு பெயாபெறறவன அரசரே! ஸஹஸரௌஜனுடைய புதரன சகரதாஸனெனனபபடடவன சகரதாஸனுடைய பிளளை ஹேஹயனென்னுமரசன ஹேஹயனுககுத தாமநேதரனெனனும புதரனிருநதான தாமநேதரனுககுக கிருதியெனபவன புதரன கிருதியின புதரன கிருதவீரியன கிருதவீரியனபுதரன பலவான மிகசிறநத காாததவீாயாாஜுனனெனபவன மஹாரர்ஜாவே! அநத அாஜுனன உகரமான தவஞசெயதகாலம பதினுயிரம வருஷததுககு மேலானதெனறு நான முன கேடடிருககிறேன ராஜாவே! பிதாவே! ஏழு தீவுகளும படடணஙகளும் ஸமுததிரஙகளும நதிகளுமுளள இநதப பூமியனைததும அவனுல உகரமான செயகையினுல ஜயிககபபடடது சிறநத பராககரமமுளள அநத அாஜுனன யாரும செயயமுடியாத தவததைசசெயது அதரியினபுதரரான தததரெனனும முனிவரை-ஆராதிததான அநதத தததாதரேயா அவவரசனுககு நானகுவரஙகள கொடுததாா அவன முதலில ஆயிரமகைகளை முககியமான வரமாககேடடான அதாமததில மனம இறஙகுமபோது சானறோரால தடுககபபடுவது இரணடாவது வரம, கூததிரிய தாமததினுல பூமியை ஜயிததுத தாமததினுலேயே பிரஜைகளை மகிழசசெயவது மூனறுவது வரம; அநேக யுததஙகளைசசெயது சததுருககளை ஆயிரக கணககாகக் கொனறு மேனமேலும யுததததிறகு ஆரமபிககுமபோது தனககு

மேற்பட்டவனால் மாத்திரம் வதஞ்செய்யப்படுவது நான்காவது வரம் பாரதரே! அவன் யுத்தஞ்செய்யும்போது ஆயிரம்கைகளும் ரதமும் கொடியும் உண்டாயினவென்று நான் முன்னமே கேட்டிருக்கிறேன் ராஜாவே! தந்தையே! அப்படியே [1] ஏழு தீவுகளும் பட்டணங்களும் கடல்களும் நதிகளுமுள்ள இந்தப்பூமி அவனால் ஜயிக்கப்பட்டது சிறந்த பராக்ரமமுள்ள அந்த அர்ஜுனன் பிறகு, ஏழுதீவுகளுக்கும் அதிபதியான மஹாபலசாலியான அந்தஅரசன் மஹாயாகங்களைச் செய்தான் அந்தமஹாவீரன் அனேக வருஷகாலம் பூமியையாண்டான் பரதஶ்ரேஷ்டரான ராஜரே! மாஹிஷ்மதியென்னும் நகரத்துக்கு அதிபதியான அவ்வர்ஜுனன் ஒருகால் தன் மனைவிகளுடன்கூடி நர்மதையாற்றுக்குச் சென்றான் பரதஶ்ரேஷ்டரே! அரசரே! அவ்வரசன் அந்த நதிக்குச்சென்று ஜலத்துக்குள்ளிறங்கி ஜலக்ரீடை செய்ய ஆரம்பித்தான் பிதாவே! அதேகாலத்தில் லங்காதிபதியும்சிறந்த பலசாலியுமான ராவணன் ராக்ஷஸர்களுடன் அவ்விடம்போனான் எப்போதும் கோபமுள்ளவனும் வரம்பெற்றதனால் களித்தவனுமாகிய அந்த ராவணன் நர்மதையில் அவ்வர்ஜுனனைக்கண்டு மிக்க கோபத்துடன் தேவேந்திரனைச் சம்பராஸுரன் எதிர்த்தது போல் எதிர்த்துச்சென்றான் அர்ஜுனனும் அந்த ராவணனைக் கண்டு எதிர்த்தான் பிறகு, அந்த ராவண அர்ஜுனர்களிருவரும் போர்புரிந்தனர் அரசரே! அப்போது யாராலும் வெல்லமுடியாத வீரனும் வரம்பெற்றதனால் கர்வங்கொண்டவனுமாகிய ராவணனை ராஜாவான அர்ஜுனன் தன் பலத்தினால் யுத்தத்தில் ஜயித்து வில்லின் நாணினால் கட்டித் தன்நகரத்திற்குச்சென்றான் புலஸ்திய முனிவர், அந்தராவணன் கட்டப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டு, கார்த்தவீரியார்ஜுனனை நகரத்திற்போய்க் கண்டு, ராவணனைக் கட்டிலிருந்து விடுவித்தார் பாரதரே! பராக்ரமமும் பலமுமுள்ள கார்த்தவீரியார்ஜுனன் பிறகு ஒருகால் கர்வத்தினால் ஒன்றுந்தெரியாமல் ஸமுத்திரக்கரைக்குச் சென்று திரிந்துகொண்டே சமுத்திரத்தின்மீது கூர்மையானபாணங்களை மிகுதியாகஎய்தான் ஸமுத்ரராஜன்,அவனுக்குநமஸ்காரஞ்செய்து கைகூப்பிக்கொண்டு, 'வீரனே! பாணங்களைவிடாதே உனக்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? சொல் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! என்னைச்சேர்ந்த ஜந்துக்கள் உன்னால் விடப்பட்ட சிறந்த அம்புகளினால் பீடிக்கப்படுகின்றன பிரபுவே! அவற்றிற்கு அபயங்கொடு' என்று கேட்டான்

[1] இந்தப் பர்வம் 44 - ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

ர்ஜுனன், 'ஸமுத்ரராஜனே! இப்போதே சீக்கிரத்தில் எனக்கு ருயுத்தம்கொடு இல்லாவிட்டால் உன்னைப் பீடிப்பேன் ஆத ால், நீ தாமதம்செய்யாதே' என்றுசொன்னான் ஸமுத்ர ராஜன், 'ராஜனே! உலகத்தில் அனேகமஹாவீரர்கள் இருக் ன்றனர் அரசர்க்கரசே! மஹாபலசாலியே! அவர்களில் ஒரு ரோடு யுத்தஞ்செய' என்றான் அர்ஜுனன், 'யுத்தத்தில் னக்குஸமமான சிறந்த ஆயுதம்பிடித்தவன் எங்கேயாவது இருப் ானாயின் அவனை எனக்குச்சொல் அவன் என்னோடு யுத்தத் தில் திறக்கவேண்டும்' என்றுகேட்டான். ஸமுத்ரராஜன், ராஜனே! ஜமதக்னியென்னும்மஹரிஷியை நீ கேட்டிருக்கிறாயா? அவருடைய புத்ரன் உனக்குவேண்டினபடி யுத்தத்தைக் கொடுக் த்தக்கவன்' என்றுசொன்னான் பாரதரே! முன்னமே நாரத ருடையபெருங்கோபத்தினால் சூழப்பட்ட அந்தமாஹிஷ்மதிக் த்தரசன் ஸமுத்ரராஜன்சொல்லைக்கேட்டவுடன் கோபத்துடன் விரைவாகச் சென்றான். அவன் அந்த ஆச்ரமத்திற்குச்சென்று நினைத்தபடியெல்லாம்செய்தான் தன்பந்துக்களுடன்கூடத் தீங்கு களை மிகச்செய்தான் அவன் மஹாத்மாவான பரசுராமருக்கு மனவருத்தத்தைஉண்டுபண்ணினான் பரசுராமருடைய ஸூர்யன் போன்ற உக்ரமானபராக்ரமம் அவன்சேனைகளை எரிப்பது போல் ஜ்வலித்தது பிறகு, அவர்களிருவரும் விருத்திராஸுர னும் இந்திரனும்போல் யுத்தஞ்செய்தனர் பிறகு, பரசுராமர் விரைவாகக் கோடாலியை எடுத்துக்கொண்டு ஆயிரம்கைகளுள்ள கார்த்தவீரியார்ஜுனனை அனேகம் கிளைகளோடுகூடியமரத்தைப் போல் வெட்டினார் அவன் அடிபட்டுவிழுந்ததைக்கண்டு, அவ னுடைய சுற்றத்தார்சேர்ந்து சக்திகளையும் சக்தியாயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு - பரசுராமரைஎதிர்த்தனர் பலசாலியான பரசுராமரும் விரைவாகத் தேரிலேறி வில்லைவளைத்து உயர்ந்த அஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்து அரசர்களைஅழித்தார் அரசரே! அதன்பிறகு, பரசுராமரிடத்தில் பயத்தினால்பீடிக்கப்பட்ட அரசர் கள் ஸிம்மத்தினிடத்தில் பயந்தமான்கள்போல மலைக்குகைகளில் பிரவேசித்தனர் பரசுராமரிடமுள்ளபயத்தினால் அவர்களில் யாரும் தங்களுக்குரியகாமங்களைச்செய்யவில்லை பிராமணர்க ளைப் பாராமையினால் அந்தஜனங்கள் சூத்ரராயினர் அதனாலே தான், க்ஷத்திரியதர்மத்திலிருந்த திராவிடர், காசர், புண்டரர், சப ரர் இவர்கள் தர்மங்கெட்டுச் சூத்திரர்களாயினர் பிறகு, புரு ஷர்களையிழந்த க்ஷத்திரியப்பெண்களிடத்தில் பிராமணர்களால் க்ஷத்திரியஸந்ததிகள் உண்டாக்கப்பட்டன அவற்றையும் பரசு

ராமா பலமுறைகொனருா அவவாறு இருபததொருமுறை கொனறபிறகு, தேவலோகததிய அசரீரிவாககானது இனசொ லாகவும எலலாஜனஙகளுககும கேடகுமபடியாகவும பரசுரா மரைபபாாததது, 'ராமரே! ராமரே! இதைவிடும இநதகூததிரியா ளைப பலமுறைகொலவதனால உமககு ஒருலாபததையும நீாபாாக விலலை' எனறுசொலலிறறு அபபடியே, ரிசீகாமுதலான பிதிா களும மஹாதமாவான பரசுராமரைபபாாததது, 'ராம! ராம மஹாவீரனே! ஓயநதுவிடு' எனறனா தம பிதாவைககொன ததைப பொருதபரசுராமா, அநதரிஷிகளைபபாாததது, 'நீஙகள என னைத தடுககலாகாது' எனறுசொனனாா பிதிாககள, 'ஜயிபப ரிற சிறநதவனே! நீ கூததிரிய ஜாதியாரைககொலவது சரியனறு குழநதாய! நீ பிராமமணனாயிருநதும அரசாகளைககொலவத தகாது' எனறனா அநதபபரசுராமா, தமதுபிதிாககள சொன னதைககேடடவுடன கோபததைவிடடு ஆயிரககணககான அசுவ மேதஙகளையும நூறறுககணககான நரமேதஙகளையுமசெயது கடலசூழநதபூமியைக காசியபருககுககொடுததாா பிதாவே தனஞசயன யுததததில அநதபபரசுராமருககும அநதககாாதத வீரியாாஜுனனுககும ஸமமானவனெனபதில ஸநதேஹமிலலை அரசாககரசரே! பராககிரமததினால யுததததில அாஜுனனை ஜயிககமுடியாது' எனறுன

தொணணூறறேழாவது அதயாயம

அநுதயூதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன்சொற்படி திருதராஷ்டிரன் மறுபடியும் சூதாடுவதை ஒப்புக்கொண்டது)

துரியோதனன, 'அரசரே! முனனா நினைககவுமமுடியாத தாயிருநத அாஜுனனுடைய பராககரமஙகளைபபறறிக கேளும விலலாளிகளிற சிறநத அாஜுனன முனனே செயறகரியகாரி யததைச செயதான அரசரே! துருபதனுடையநகரததில திரெளபதியின ஸவயமவரகாலததில குழநதைமுதல கிழவன வரையில கூடியிருநத எலலாகூததரியாகளுமசோநத ஸபையில அாஜுனன யாாககும பாாககமுடியாமல விரைவாக மதஸ யததை ஜலததில தளளினன எலலா அரசாகளாலும ஸாதிகக முடியாத அநதசசிறநதவிலலை எலலா அரசாகளுமபாாததிருக கையில ஒருநொடியில நாணேறிடடான பலவானனபறகுனன அபபோது மதஸயயநதிரததை அடிதத பிறகு திரெளபதியினை

கழுததில் பொனமாலைபோடபபடடான திரௌபதியினால அா ஜுனன வரிககபபடடதைக கணடு சிறநதபராகரமமுளள வீரா களாகிய அரசாகளனைவருமம கோபிதது எலலா ஆயுதஙகளை யும எடுததுககொணடு ரோஷததினால காணனை முனனிடடுக கொணடு அாஜுனனை எதிாததுச சென றனா. அபபோது மஹாபலசாலியான அநத அாஜுனன அஙகே எலலா அரசா களும கோபிததிருககககணடு கூாமையான பாணஙகளினால அவாகளைத தடுததுத தான ஜயமபெறறான அாஜுனன பராகர மததின வனமையினால காணன முதலான அவவரசாகளனைவரை யும யுததததில ஜயிதது முனனம எலலா க்ஷத்திரியககூடடங களின நடுவிலும பீஷமா அமபையை அடைநததுபோலச சிறநதவ ளான கிருஷணையை அடைநதான பிறகு, ஒருகால அாஜுனன தீாததயாததிரைககுச சென றான தநதையே! அபபோது நாக ராஜன மகளான உலூபியை அடைநதான நாகாகளிற சிறநத வரனகளிருககையில அநத உலூபியினால அாஜுனனே வரிககப படடான அதனபிறகு, கோதாவரியிலும கிருஷணா நதியிலும காவேரியிலும ஸநானஞசெயதான அஙகே பாணடியனை அடை நது அவன பெணணைக கலியாணமபணணிககொணடான, அவ விடததிலிருநது ஸநதோஷமடைநதபிறகு அவன தெனதிசைக குச சென றான அவன தெனகடறகோடிககுச சென று அபஸர ஸுகளின ஸமபநதமான குமாரதீாததததைச சோநது கனனியா தீாததததையடைநது அதில முதலை வடிவமாயிருநத அநத ஐநது அபஸரஸுகளையும தனபலததினாலும பராகரமததினாலும கரை யிலெடுததுச சாபததிலிருநது விடுவிததான அதனபிறகு, பற குனன துவாரகைககுசசென று கிருஷணனுடைய கடடளையினால ஸுபததரையை மனைவியாக அடைநது அவளைத தோமேலேறறிக கொணடு தன நகரததிறகுச சென றான அவன அவளைத தூககிக கொணடு போனதைககேடடு, பிரதயுமனன, கிருதவாமா, கதன, ஸாரணன, ஸாதயகி, ஆஹுகன, ஸாமபன, சாருதேஷணன, விதூரதன, பலராமா முதலிய யாதவாகளனைவரும புலிககூடடம போலவும ஸிமமககூடடமபோலவும மிககககோபிதது (அநத) அாஜுனனமீது யுததததிறகுச சென றனா யானைகளிலும குதி ரைகளிலும தோகளிலுமேறிககொணட அனேகமகோடி யாதவா கள ஒருவனுககக காடடிறசெலலும அாஜுனனை மிகக கோபததது டன சூழநதுகொணடு அவனுடன யுததஞசெயதனா அாஜு னன ஒருவனுககவே அவாகளுடன மிகக பயஙகரமான யுததத தைசசெயதான அவனுககும அவாகளுககும சிலநேரம ஸம

யுத்தம் நடந்தது அரசர்க்கரசரே! பிறகு, வீரனான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தினால் யாதவர்களனைவரையும் கூர்மையான பாணங்களினால் தகைந்து ஜயித்து அந்த ஸுபத்திரையை அழைத்துக்கொண்டு இந்திரப்ரஸ்தத்தில் பிரவேசித்தான் மஹாராஜாவே! பல்குனனுடைய பராக்கிரமத்தை மறுபடியும் கேளும் அந்த அர்ஜுனன் அக்னியினால் கேட்கப்பட்ட காண்டவவனத்தை அக்னிக்குக் கொடுத்தான் அரசரே! அர்ஜுனனால் அவ்வனம் கிடைத்தவுடன், அக்னிபகவான் காண்டவவனத்தையும் அதி லுள்ளவற்றையும் பக்ஷிக்கத்தொடங்கினன் அரசர்க்கரசரே! அவ் வாறு பக்ஷிக்கின்ற அந்த அக்னியை மஹாபலசாலியும் ஸமர்த் தனுமான ஸவ்யஸாசி தேரிலேறி வில்லையும் அம்புகளையும் எடுத் துத் தூணிகளைத் தரித்துத் தன் பராக்கிரமத்தினால் காத்தான் அதைக்கேட்டுத் தேவேந்திரன் மேகங்களை அனுப்பினன் அவனா லேவப்பட்ட அந்த மேகக்கூட்டங்கள் அதிக மழைபெய்தன பிறகு, அர்ஜுனன் ஆகாயமெங்கும் பாணக்கூட்டங்களை விடுத்து அம்மேகக்கூட்டங்களைத் தடுத்துவிட்டான் அது ஆச்சரியமாய் இருந்தது மேகங்கள் தடுக்கப்பட்டதைக் கேட்டுக் கோபமுற்ற இந்திரன் வெள்ளை யானையிலேறிக்கொண்டு எல்லாத் தேவர்களின் கூட்டங்களினாலும் சூழப்பட்டவனாகிக் காண்டவவனத்தைக் காப் பாற்றுவதற்காக அர்ஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்யப் போனான் பார தரே! ருத்ரர்களும் மருத்துக்களும் வஸுக்களும் அச்வினிதேவர் களும் ஆதித்யர்களும் ஸாத்யர்களும் விச்வேதேவர்களும் கந்தர் வர்களும் மற்றுமுள்ள தேவகூட்டங்களுமாகிய தேவச்ரேஷ்டர் கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஆயுதங்களைத் தரித்துத் தம்பராக்கிரமத்தினால் ஜ்வலிப்பவர்களாகித் தனஞ்சயனைக் கொல்வதற்காக ஓடினார் அரசரே! பிரளயகாலத்தில் என்ன பெரிய அபசகுனங்கள் காணப்படுமோ அவையெல்லாம் அப்போது காணப்பட்டன பிறகு, தேவக்கூட்டத்தாரெல்லாம் அர்ஜுனனை எதிர்த்தனர் அவர்களையும் அந்தத் தேவ சேனையையும் பார்த்து அர்ஜுனன் கலங்காமல் கூர்மையான அம்புகளைக் கையிற்பிடித்துப் பிரளய காலத்து யமன்போல இந்திரனையும் தேவர்களையும் நோக்கி நின் றான் அரசரே! பிறகு, இந்திராதிதேவர்கள் அனைவரும் மானிட னாகிய அந்த அர்ஜுனன்மேல் பாணவர்ஷங்களைப் பொழிந்தனர் சிறந்தபராக்கிரமசாலியான அர்ஜுனன் அப்போது விரைவாகக் காண்டீவத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாணக்கூட்டங்களினால் தேவர்களின் பாணங்களைத் தடுத்தான் அரசரே! மிகச் சிறந்த பலமுள்ள தேவர்களனைவரும் கோபித்து மனிதனான அந்த ஸவ்ய

ஸாசியினமேல மறுபடியும பறபல அஸதிரஙகளைப பொழிநதனா அாஜுனன தேவாகளாலவிடபபடட அநத அஸதிரவாஷங களைக கூாமையான அமபுகளினால இரணடாகவும மூனருகவும துணிததான மறுபடியும பாாததன கோபிதது விலலைமணடல மாகவளைதது தேவககூடடஙகளைசசுறறிலும கூாமையான அம புகளைவிடுததான பரதஸரேஷடரே! தேவககூடடததினரெல லாம அாஜுனனுடன பலமுறை யுததஞசெயது அவனுடைய பாணஙகளினால பீடிககபபடடவாகளாகி யுதததகில அவனை ஜயிககமுடியாதெனறு தெரிநதுகொணடு சணடையையொழிதத னா, ஐராவததகதையும இநதிரனையுமவிடடுவிடடு எலலாததிசை களிலும ஒடினா ருதராகளும கநதாவாகளும கிழககிலும, மருத துககளதெறகிலும, வஸுககளும அஸவினிதேவாகளும மேறகி லும, ஆதிதயாகளும விஸவேதேவாகளும வடககிலும பயநதோடி னா ஸாதயாகள அாஜுனன பாணஙகளை நினைததுப பயநது மேனேககிச செனறனா இவவாறு தேவககூடடததினரெல லாம விறபிடிதத அாஜுனனையே அடிககடி பாாததுககொணடு எலலாததிசைகளிலும ஒடினா யுததததில அநதத தேவக கூடடஙகள ஒடினதைககணடு மஹாபராகரமசாலியான இநதிரன கோபிதது அாஜுனனமேல பாணஙகளைபபொழிநதான. அாஜு னன மனிதனுயிருநதும தேவாககதிபதியான இநதிரனை அடித தான பிறகு, அநததேவேநதிரன கலமழைபொழிநதான அாஜுனன மிககக்கோபிதது அநதக கலமழையைப பாணஙகளி னால தடுததான தேவேநதிரனும ஸவயஸாசியின சிறநத பராக ரமததை அறியககருதி அநதககலமழையை மிகவும அதிகப படுததினான அாஜுனனும இநதிரனமகிழுமபடி மஹாவேக முளள அநதககலமழையைத தனபாணஙகளினால அழிததான இநதிரன அாஜுனனைக கொலவதறகாக அஙகதமெனனும மலையை மரஙகளுடன இருகரஙகளாலும பெயாதது அாஜு னனமீது எறிநதான உடனே, அாஜுனன வேகமுளள வையும ஜவலிபபவையும குறிதவருதவையுமான பாணஙகளி னால அநதச சிறநதமலையை ஆயிரம பொடியாக அடிததான யுததததிற சிறநதவனுகிய அாஜுனன இநதிரனையும பாணஙக ளால அடிததான மஹாராஜாவே! அதன பிறகு, இநதிரன பராகரமமும பலமுமுளள வீரனுகிய அநத அாஜுனனை ஜயிகக முடியாதவனெனறு அறிநது தனபிளளையின பராகரமததினால மிகுநத ஸநதோஷததை அடைநதான அரசரே! அபபொழுது அநதயுததததில அாஜுனனை ஜயிபபதறகுத திறமையுளளவன பரவிததமாகத தேவலோகததில யாருமிலலை. பரமதேவரும

சகதரலலா, சிறநதபராககரமமுளள அாஜ-னன அபபோது யகூா களையும ராக்ஷஸாகளையும நாகாகளையும பாணஙகளினுல அடிதது ஜவலிககினற அகனியில இடைவிடாமலதளளினன அபபோது தேவேநதிரனும தேவககூடடஙகளும ஆகாயததில தடுககபபடட தைதககணடு,•யாரும அாஜ-னனை ததடுகக முடியாமறபோயினா முறகாலததில கருடன அமிாததததுககாகத தேவாகளை எபபடி ஜயிததானே அபபடியே அாஜ-னனும தேவாகளை ஜயிதது அக னியைத திருபதியடைவிததான பாரதரே! அாஜ-னன அவ வாறு தனபராககரமததினுல அகனியைத திருபதியடைவிததுத தேரையும கொடியையும குதிரைகளையும திவயாஸதரஙகளையும காணடீவமெனனும சிறநதவிலலையும அமபறுததூணிகளையும கீாததியையும அடைநதான அரசாககரசரே! பரதஸரேஷடரே! மறுபடியும கேளும அாஜ-னன, வடதிசைககுச சென்று நகரங களும பாவதஙகளுமடஙகிய [1] ஒனபது வாஷஙகளையும ஜயிதது ஜமபுதவீவுமுழுமையும தனவசபபடுததிககொணடு தன பலததி னுல அரசாகளனைவரையும ஜயிததுக கபபமகடடுவிதது ரத னஙகளெலலாவறறையும எடுததுககொணடு திருமபி நகரததுக குச சென்று, மூததவனும மஹாதமாவும தாமராஜாவுமான யுதிஷடிரனுககு ராஜஸூயமஹாயாகததைச செயவிததான அநத அாஜ-னன இனனும அனேகம பிரஸிததமான காரியங களையும முனனேசெயதான இநத மூனறு லோகஙகளிலும பராககரமததில அாஜ-னனுககொபபானவன யாருமிலலை தேவா களும அஸ-ராகளும யகூாகளும பிசாசாகளும நாகாகளும ராக்ஷஸாகளும மஹாரதாகளாகிய பீஷமா துரோணா முதலிய கௌரவாகளெலலாரும உலகததில வீராகளும விலலாளிகளு மாகிய எலலா அரசாகளும யுதததில அாஜ-னனுடன எதிா யுததம செயயமாடடாாகள கௌரவரே! நான எபபோதும எனமனததிலிருககும அாஜ-னனையே பாாததுககொணடும சிந திததுககொணடும அவனபயததினுல நடுஙகிககொணடிருககி றேன பிதாவே! நான, பாணததையும காணடீவததையும தரிதது, பாசாயுதததைக கையிறபிடிதத யமனைபபோலிருககும அாஜ-னனை எபபோதும வீடடுககுவீடு பாாககிறேன, பார தரே! பயததினுல அனேகமாயிரம அாஜ-னாகளைப பாாக கிறேன இநத நகரமனைததும அாஜ-னாகளாயிருபபதாக எனககுத தோனறுகிறது பாரதரே! பிதாவே! யாருமிலலாத இடததிலும அாஜ-னனைததான பாாககிறேன கனவில அாஜ- னனைக கணடு புததிமயஙகித தடுமாறுகிறேன அாஜ-னனையே

[1] பூமியின பிரிவுகள

மனததில வைததுககொணடிருககும எனககு அஶவம அக்ஷ
ரம அமபுஜம முதலிய அகரததைமுதலாகவுடைய பெயாகளே
பயததைஉணடுபணணுகினறன தநதையே! அாஜுனனைததவிர
மறற வீராகளிடததில எனககுபபயமிலலை யுததததில அாஜு
னன பிரஹலாதனையும பலியையுஙகூட வெனறுவிடுவான மஹா
ராஜாவே! பிதாவே! அதனுல, அவனேடு யுததஞசெயவது நமக
குததகாது எனககு அவனுடைய பராககரமமதெரியும நான எப
போதும துககபபடுகிறேன முனகாலததில தணடகாவனததில
மாரீசனுககு மஹாவீரரான ராமரிடததில எபபடிப பயமிருந
ததோ அபபடியே எனககு அாஜுனனிடததில பயமிருககிறது'
எனறுசொனனுன

திருதராஷ்டிரன, 'யாராலும அணுககமுடியாத மஹாபராகர
மம அாஜுனனிடததிலிருபபது எனககுத தெரியும அநத வீர
னை அாஜுனனுககு வெறுககததககதாகிய சூதாட்டததையும
அஸதரயுததததையும தீயசொறசொலவதையும நீ எவவகையி
லும செயயாதே அவாகளிடததில இவறறைச்செயதால அா
ஜுனனுககும உஙகளுககும சணடையுணடாகும. மகனே! ஆத
லால, நீ எபபோதும அாஜுனனேடு ஸநேஹமாயிரு பாரதனே!
பூமியில எநதமனிதனுவது அாஜுனனுடன ஸநேகமாயிருபபா
னுயின அவனுககு மூவுலகஙகளிலும யாதொரு பயமுமிலலை குழந
தாய! ஆதலால, நீ எபபோதும அாஜுனனுடன சிநேகமா
யிரு' எனறுசொனனுன துரியோதனன, 'கௌரவரே! சூதாட்
டததில தாமராஜனுககுக கபடமாகத தோலவியுணடாககபபட
டது பிதாவே! அதனுலேதான நமககுஜயம வேறு உபாயததி
னுல நமககு ஜயமவராது' எனறுசொனனுன திருதராஷ்டிரன,
'குழநதாய! பாரதனே! பாணடவாகளைபபறறித தநதிரஞ
செயயலாகாது முனனமே பாணடவாகளுககு விரோதமாக
அனேக உபாயஙகள உனனுல செயயபபடடன. குநதிபுதராகள
அநத உபாயஙகளெலலாவறறையும தாணடிவிடடாாகளனறே?
குழநதாய! ஆதலால, நமது குலததோரும பிரஜைகளும உயி
வாழநதிருககும்படி நனமையைசசெயயுமவிருப்பம உனககிருககு
மாயின நீ உன சிநேகிதரோடும உறவினரோடும ஸஹோதர
ரோடுமகூட அாஜுனனிடம எபபோதும ஸநேஹமாயிரு'
எனறு சொனனுன ராஜாவான துரியோதனன, திருதராஷ
டிரன சொனனதைக கேடடுச சிறிதுநேரம ஆலோசிதது விதியி
னுல ஏவபபடடுப பேசலானுன

'புருஷஶரேஷ்டரே! பாணடவாகள வனமபோவதைப பந
தயமாககவைதது மறுபடியும ஆடுவோம உமககு நனமையுணடா

கும இபபடிததான நாம அவாகளைவசபபடுததமுடியும சூதாட்டததில தோறறவாகள அவராயினும நாமாயினும தோலுடுத துப பனனிரணடுவருஷகாலம மஹாவனததில இருககவேணடும பதினமூனருவதுவருஷம சுறறததாருககுத தெரியாமல இருகக வேணடும.' 'தெரிநதால திருமபவும பனனிரணடுவருஷகாலம் வனததில வஸிககவேணடும நாமாவது வஸிபபோம அவாக ளாவது வஸிககடடும அநத நிசசயததோடு சூதாடககடடும பாணடவாகள மறுபடியும காயகளையுருட்டி இநதச சூதையாடட டும பரதஸரேஷடரானராஜரே! இதுதான நமககு முதனமை யான காரியம. இநதசசகுனி காயகள அனுகூலமாகவருவதென னும விததையையறிநதவன நாம மிகுதியான தனஙகளினுல எதிரிகள அணுகமுடியாத பெருஞசேனையையும மிததிரரகளையும மகிழவிததது வசபபடுததி ராஜயததில வேரூனறிவிடுவோம அரசரே! அவாகள பதினமூனருவதுவருஷததின விரததததைத தாணடுவாராயின அவாகளை நாம ஜயிததுவிடலாம வீரரே! நீர இதை அஙகீகரிககவேணடும' எனறுன திருதராஷடிரன, 'வழி யில நெடுநதூரமபோயிருநதபோதிலும அநதப பாணடவாகளை உன இஷடபபடி சீககிரமதிருமபிவரசசெய பாணடவாகளவநது மறுபடியும இநதச சூதாடடததை நடததடடும' எனறு சொன னுன அபபோது துரோணா, ஸோமதததன, பாஹலீகன, கிரு பா, விதுரா, அஸவததாமா, வைஸயபுததானும வீரனுமாகிய யுயுதஸு, பூரிஸரவஸ, பீஷமா, மஹாரதனுனவிகாணன இவாக ளெலலாரும, 'சூதுவேணடாம, ஸமாதானமிருககடடும' எனறு கூறினா ராஜகாரியநதெரிநத நணபரனைவரும இஷடபபடாம லிருககையில, பிளளையினிடம அனபுளள திருதராஷடிரன, பாண டவாகளை அழைககசசெயதான ஜனமேஜயமஹாராஜாவே! அப போது தாமநதவருததவளான காநதாரி, பிளளைகளிடததிலுளள அனபினுல துயரபபடடுககொணடு, ராஜாவான திருதராஷடிர னைபபாாததுச சொலலததொடஙகினுள

'மஹாபுததிசாலியான விதுரா, துரியோதனன பிறநத போதே, 'குலததைக கெடுபபவனுகிய இவனைப பரலோகத துககு அனுபபுவது நலம' எனறு சொனனுா பாரதரே! இவன பிறநதவுடன நரிபோல ஊளையிடடானனறே? கெளர வாகளே! இநதக குலததிறகு இவனதான முடிவு எனபதை அறியுஙகள பிரபுவே! பாரதரே! நீர உமமுடைய பிழையினுல அகாதமானஜலததில முழுகிபபோசாதீா விவேகமிலலாத சிறு பிளளைகளுடைய புததியை ஏறறுககொளளாதீா கொடியதாகிய வமசக்ஷயததிறகு நீா காரணமாகவேணடாம பரதஸரேஷடரே!

ட்டின அணையை எவன உடைபபன? அவிநதநெருபபை எவன
ஊதுவன? அடஙகியிருககினற குநதிபுதராகளை எவன கோப
மூட்டுவான? எபபோதும உமமை மறவாமலிருககும தாமராஜா
புககு நானும மறுபடியும நினைவூடடுவேன • புததிகெடடவனு
ககு நனமையையும தீமையையுமபறறிச சாஸதிரம கறபிககாது
அரசரே! பெரியவன எவவகையிலும சிறுவாபுததியை எடுததுக
கொளளலாகாது உமதுபுதராகளாகிய பாணடவாகள உமமை
யே நாதராகபபெறறிருககக கடவா அவாகள வேறுபடுததப
படடு உமமை விடடுவிடலாகாது ஆதலால, குலததைககெடுக
கும இநதததுரியோதனனை எனசொறபடி விடடுவிடலாம அரச
ரே! பிளளையினிடததிலுளள அனபினால நீர அவவாறு செயயாமற
போனீர அதனபயனதான குலமழிவதறகுககாரணமாகவந
திருககிறதெனறு அறியும அடககமும தாமமும நீதியுமுளள
தாகிய உமதுபுததியே உமககு இருககடடும தவறுதீர கொடுமை
கலநத ஐஸவரியமானது அழிநதுவிடும நயததினால விருததி
அடைநத ஐஸவரியமானது புதரபௌதராமுதலானஸநததிககெல
லாம செலலும' எனறாள அபபோது திருதராஷடிரமஹாராஜன,
தாமநதெரிநதவளான காநதாரியைபபாாதது, 'குலததுககு
நாசமவநதாலும வரடடும, எனனாலதடுககமுடியாது இவாகள
எபபடிநினைககிறாகளோ அபபடியே நடககடடும பாணடவா
கள திருமபிவரடடும எனபிளளைகள பாணடவாகளுடன திருமப
வும சூது ஆடடடும' எனறு சொனனான

தொண்ணூறரெட்டாவது அத்யாயம்
அனுதயூதபாாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் நடுவழியிலிருந்து திரும்பிவந்து திரும்பவும் சூதாடினது)

பிறகு, புததிமானான திருதராஷடிரமஹாராஜாவின ஆஜஞை
யினால, பிராதிகாமியானவன, வெகுதூரமசெனறிருநத குநதி
புதரரான யுதிஷடிரரைப பாாதது, 'தாமராஜாவே! ஸபையில
காயகளைவைததுச சொககடடானவஸதிரம விரிககபபடடிருக
கிறது பாணடவரே! உமதுபிதாவாகிய திருதராஷடிரமஹா
ராஜா உமமை வநது ஆடசசொலலுகிறார' எனறுசொனனான.
யுதிஷடிரா, 'பிராணிகள நனமையையும தீமையையும விதியின
கடடளைபபடி அடைகினறன அவவிரணடும விடடுபபோவதிலலை
மறுபடியும ஆடவேணடுமா? சொககடடான ஆடுவதறகாகக
அழைபபது கெடுதலுககுககாரணமெனறு தெரிநதிருநதாலும

கிழவருடையகட்டளையினால அதை நான விடமுடியவில்லை பொ
மயமானமிருகம இருபபதில்லை ஆகிலும ராமா பொனமானி
மேல ஆசைபபட்டாா கஷ்டமநெருஙகின காலஙகளில புத
களும மிகவும மாறிபபோகினறன' எனறுசொலலிககொண
தமஸஹோதராகளுடன திருமபினா சகுனியினமோசத்தை
அறிநதிருநதும அவா மறுபடியும சூதாடபபோனா மஹாரத
களும பரதஶரேஷடாகளுமான அநதபபாணடவாகள மறுபடிய
ஸபைககுடபிரவேசிதது வேணடினவாகளின உளளஙகளைத து
ரபபடுததினா பாணடவாகள விதியினாலபீடிககபபடடு எலல
ஜனஙகளும அழிவதறகாக மறுமுறையும சூதாடுவதில தமத
தகுதிபபடிஉடகாாநதனா அபபோது, சகுனி, 'ஓ! பரதஶரேஷ
னயுதிஷடிரா! கிழவா தனதை உஙகளுககுக கொடுததுவி
டது புகழததககதுதான ஆனால, பெருவிலைபெறற பநதய
ஒனறைமடடும கேள நாஙகள உஙகளால சூதாடிஜயிககபப
டாலும புளளிமானதோலையுடுததுப பனனிரணடுவருஷம மஹ
வனததிலிருபபோம, பதினமூனறுமவருஷம உறவினாாலஅற
யபபடாமலஇருபபோம, அறியபபடடால மறுபடியும பன
னிரணடுவருஷகாலம வனததிலவஸிபபோம நீஙகள எஙகளா
ஜயிககபபடடாலும கிருஷணையுடனகூடத தோலாடையுடுதது
பனனிரணடுவருஷம வனததிலவஸியுஙகள, பதினமூனறுவத
வருஷம உறவினாாலறியபபடாமலவஸியுஙகள, அறியபபடடா
திருமபவும பனனிரணடுவருஷம வனததிலவஸியுஙகள, பதின
மூனறுவதுவருஷம சரியாகநிறைவேறினால நீஙகளானாலும நாங
ளானாலுமமறுபடியுமவழககமபோலததஙகள தஙகள ராஜயததைப
பெறலாம பாரதா! யுதிஷடிரா! இநதநிசசயமசெயதுகொண
எமமுடன மறுதடவையும காயகளையுருடடிச சூதாடவா' என
சொனனான உடனே, ஸபையிலுளளவாகளனைவரும மன
திலவருததமுறறு ஸபைநடுவில கைகளைவிரைவாகததூககி, 'ஆ
ஆ! சீ! இநதபபெருமபயததைச சுறறததவா தாமராஜாவு
குத தெரிவிககவிலலையே! இநதப பரதஶரேஷடன தன புத
யினாலஅறிவனோ அறியானோ' எனறுகூறினா, ஜனஙகளின
மிருதியானசொறகளைககேடடும, தாமராஜா, வெடகததினாலு
தாமததிறகாகவும மறுமுறையும சூதாடபபோனா மஹாபுத
சாலியானதாமராஜா தெரிநதிருநதும கௌரவாகளுககு நாச
கிடடியிருநதாலுமிருககலாமெனறு நினைததுத திருமபவு
சூதாடினா அவா, 'சகுனியே! தனதாமததைககாபபாற
கிற எனபோனற அரசன அழைககபபடடபிறகு திரு

பிப போவதெபபடி? ஆதலால, உனனுடன சூதாடுகிறேன’ எனறு சொனனா அதறகுசசகுனி, ‘பாணடவாகளே! ரிஷபங களும குதிரைகளும பசுககளும செமமறியாடுகளும வெளளாடு களும யானைகளும பொககிஷமும பொனனும.வேலைககாரிகளும வேலைககாராகளும அளவறறனவாக நிரமபியிருககின்றன அவற றையெலலாம விடடுக காடடில வஸிபபது ஒனறே நமககுபபநத யம நீஙகளாயினும நாஙகளாயினும ஜயிககபபட்டால வனததை அடைநது வஸிககவேணடும பதினமூனறுவதுவருஷம உறவின ரால அறியபபடாமலிருககவேணடும புருஷஶ்ரேஷடாகளே! தாமராஜாவே! இநத ஒரேபநதயததை நிசசயஞசெயதுகொணடு ஆடுவோம’ எனறுசொனனான ஜனமேஜயராஜாவே! தாம ராஜாவான யுதிஷடிரா, விதியின பலததினால இவவாறு தூணடப படடு, பீஷமா, துரோணா, புததிமானான விதுரா, யுயுதஸு, கிருபா, ஸஞசயன, காநதாரி, குநதி, பீமாஜுனாகள, நகுல ஸஹதேவாகள, வீரனான விகாணன, திரௌபதி, அஶ்வததாமா, ஸோமதததன, புததிசாலியானபாஹலீகன ஆகிய இவாகளால அடிககடி தடுககபபடடும நிறுததவிலலை இவவாறு மேறசொனன வாகள நனமையைக கருதிததடுததும தேவகாரியமாகிய பூபாரம தொலைவது நிறைவேறுவதறகாகச சிறிதுநேரம[1] கலியை அடைந தாா அரசரே! கலியினால பிரவேசிககபபடடவராய ‘அபப டியேயாகடடும’ எனறு சகுனிககு மறுமொழிகூறி வனவாசததை ஒபபுககொணடு ஆடினாா தாமராஜா அநதபபநதயததை ஒபபுக கொ்ணடாா. ஸுபலபுததிரனான சகுனி காயகளை எடுததான, ‘ஜயிததாயிறறு’ எனறே யுதிஷடிரருககுச சொனனான

தொணணூறறொனபதாவது அதயாயம

அநுதயூதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் மறுமுறையும் சூதில்தோற்று வனத்திற்குப் புறப்படும் போது கௌரவர்களை வதஞ்செய்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

தோலவியடைநத பாணடவாகள உடனே வனவாஸ தீக்ஷை செயதுகொணடு வரிசைபபடி தோல உததரியஙகளை எடுததுககொணடனா, பகைவாகளை அடககுகிறவாகளின பாணடவாகள ராஜயம அபகரிககபபடடுத தோலகளைப போாத துககொணடு வனவாஸததிறகாகப புறபபடடதைககணடு, துச சாஸனன பேசலானான —‘ மஹாதமாவாகிய துரியோதனமஹா

---

[1] பாபம.

ராஜாவின ஆஜஞாசககரம சுழலத தொடஙகிறறு பாணடவா கள தோறறுப பெரியஆபததை அடைநதனா 1 இபபோது தான தேவாகள 2 இடமிலலாத ஸமவழிகளில செலலுகினறனா ஏனெனில, குணஙகளில சிறநதவாகளும வயதில பெரியோருமாகிய நாம அயலாரைவிடச சிறபபுறறிருககிறோம பாணடவாகள நீடூழிகாலம முடிவிலலாத நரகததில தளளபபடடனா அனேகவருஷகாலம ஸுகமுமகெடடு ராஜயததையுமிழநது போயினா எவாகள தனததினால மதஙகொணடு திருதராஷடிர புததிராகளை விடடனரோ அநதப பாணடவாகள தோறறுப பொருளிழநது காடடுககுச செலலபபோகினறனா இவாகளுடைய விசிததிரமான கவசஙகளையும பிரகாசிககினற உயாநத வஸதிரஙகளையும மனிதாகள களையககடவா சகுனியினுடைய பநதயததை ஒபபுககொணடபடி எலலாரும புளளிமான தோலகளை உடுததுவிககபபடடும உலகஙகளில தஙகளைபபோனற மனிதாகளிலலையென று மனததில எபபோதும நினைததுககொணடிருநத இநதபபாணடவாகள, இபபோது விபரீததததை அடைநது எளளுபபதாகளபோலப பயனபடாதவாகளாகித தஙகளைச சரியாகத தெரிநதுகொளளவா இபபடிபபடட அகஙகாரமுளள மிககபலசாலிகளான பாணடவாகள இநதப புளளிமான தோலாடை உடுததது யஜஞதீகைஷ செயதுகொளளாதவன தோலுடுபபதுபோலிருககிறது, பாருஙகள சிறநத அறிவுளளவனும ஸோமகவமசததவனுமாகிய துருபதன, தனபெணணான பாஞசாலியைப பாணடவாகளுககுக கொடுததததனால இவவுலகததில ஒருபாககியமும பெறறவனலலன ஆணமையறறபாணடவாகள திரௌபதிககுக கணவாகள திரௌபதியே! அறபமான உடைகளை உடுதது மேலே தோலபோாததுச செலவமிலலாமலும ராஜயமிலலாமலும காடடிலிருககும கணவாகளைககணடு நீ எனனஸநதோஷததை அடையபபோகிறாய? எஙகளுள யாரை நீ விருமபுகிறாயோ அநத மறறொருகணவனை வரிததுககொள பொறுமையும இநதிரிய நிகரஹமுமுளளவாகளும சிறநத ஐஸவரியமுளளவாகளுமாகிய இநதககௌரவாகளனைவரும கூடியிருககினறனா இவாகளில ஒருவனைக கணவனாக வரிததுககொள இநதககாலவிததியாஸம உனககு வராது எனனினபதரும தோ

1 தஙகளுககு ஏகராஜயம வநததுதான ஸரியான தெயவிகம எனபது கருதது

2 அஙகேவநதிருநத ஜனஙகளின நெருககததினால இடமிலலாத வழி எனபது பழைய உரை.

லால செயதமிருககும [1] நெறபதரும எபபடியோ அபபடியே பாணடவாகளனைவரும பயனறறவாகள நிலைமைதவறின பாணடவாகளை அனுசரிதது உனககென்ன ஆவது? பதரான எளளை ஆடடுவது வீணசிரமநதானே?' எனருன. கொடியவனுகிய அநதததுசசாஸனன பாணடவாகளைபபாாதது இவவணணமான கடுசொறகளைச சொனனுன

பீமஸேனன, அதைககேடடு மிகவுமபொருதவனுகி அவனைப பயமுறுததிக கோபததுடன விரைவாக அவனிடமசெனறு இமயமலையிலுளள ஸிமமம நரியைவளைபபதுபோல அவனை வளைததுக கொணடு, 'கொடியவனே! பாபிகள பேசுவதும பயனபடாததுமான பேசசைப பேசுகிருய சகுனியின விததையாலனறே நீ அரசாகள நடுவில தறபுகழசசிசெயகிருய? இபபோது சொலலமபுகளினுல எஙகள உளளஙகளை எபபடி நீ மிகவும குததுகிருயோ அபபடியே யுததததில உன ஹருதயததைபபிளநது உனககு இதனை நினைவூடடுவேன இனனும எவாகள கோபததுககும பொருளாசைககும வசபபடடு உனனுடன சோநது உனனைக காபபாறறுகினறனரோ அவாகளையும அவாகளைச சோநதவாகளையும யமலோகததுககு அனுபபுவேன' எனறு சொனனுன தாமமாாககததில கடடுபபடடுத தோலாடையுடுதத பீமஸேனன இவவாறு பேசுமபோது துசசாஸனன வெடகமினறி, 'மாடே! மாடே!' எனறு அவனை அழைததுக கௌரவாகளின நடுவில கூததாடினுன பீமஸேனன, 'துசசாஸனு! கொடியவனே! கொடுஞசொற சொலலததான உனனுலமுடியும ஏமாறறிப பொருளை அடைநதபிறகு தனனைப புகழநதுகொளவது எவனுககுததகும? குநதிபுதரனுன விருகோதரன, யுததததில உனமாாபைபபிளநது உதிரததைக குடியாவிடடால புணணியவானகள செலலும உலகஙகளுககுச செலலமாடடான வெகு சீககிரததில யுததததில எலலாவிலலாளிகளும பாாததிருககையில திருதராஷடிரனபிளளைகளைக கொனறபிறகு ஓயவேன இதை உனககு உணமையாகச சொலலுகிறேன' எனருன ராஜாவும புததியிலலாதவனுமாகிய துரியோதனன, பாணடவாகள ஸபையினினறு வெளியேபோகுமபோது, ஸிமமமபோல உலலாஸமாக நடககும பீமஸேனனுடைய நடையை உறசாகததுடன தனனடையினுல நடநதுகாடடினுன விருகோதரன, பாதிததேகததைத திருபபி அவனைபபாாதது, 'மூடா! இவவளவோடு முடிவானதொனறுமிலலை வெகு சீககிரததில உனசுறறததாருடன நீ கொலலப

[1] மூலததில 'காகயுவா' எனறிருககிறது.

படுமபோது இதனை உனககு ஞாபகபபடுததி மறுமொழி கூறு வேன' எனறு சொனனன பலமும மானமுமுளள பீமஸேனன, இவவாறு தனனைசசெயத அவமானததைபபாரததுக கோபததை அடககிககொணடு வெளியிற போவதறகாகத தாமராஜாவைப பினசெலலுமபோது குருவமசததவாின ஸபையில பினவருமாறு சொலலலானன

'நான துரியோதனனைக கொலவேன, தனஞசயன காண னைக கொலவன, சூதாடததெரிநத சகுனியை ஸஹதேவன கொலவன, இநதச சபைநடுவில மறுபடியும ஒருபெருஞசொல லைசசொலவேன நமககு யுததம நேரிடுமபோது தேவாகள அதை நிறைவேறச செயவா அதாவது, இநதபபாவியான துரி யோதனனை யுததததில கதையினல கொலலபபோகிறேன உடனே, தரையிலவிழுநதிருககும இவன தலையைக காலாலமிதிப பேன பேசசிலசூரனும கொடியவனும துராதமாவுமாகிய இந தத துசசாஸனனுடைய ரததததைச சிஙகமபோலக குடிபபேன' எனறன அாஜுனன, 'பீமஸேன! நீ பகைககததககவாகள இஙகிலலையே! வீடடில ஸுகமாக வளாநது காவமுளளவாகள பெருமபயதனைத அறியாா பீமா! சிறநதவாகளின கருதது இவ வாறு சொலலினல அறியபபடுவதிலலையே இதறகுப பதினன காவது வருஷததில எதுநேரிடுமோ அதனையாவரும பாாபபாா', எனறுசொனனன பீமஸேனன, 'துரியோதனன, காணன, துராதமாவானசகுனி, துசசாஸனன இநநாலவருடைய ரதத ததையும பூமி குடிககபபோகிறது' எனறுசொனனன அாஜு னன, 'பீமஸேன! அஸூயைபபடுகிறவனுமவேடிககைபாாபபவ னும மிகபபேசுகிறவனும தனனைபபுகழுகிறவனுமாகிய கா ணனை உனசொறபடி நான யுததததில கொலவேன பீமஸேனன ஸநதோஷபபடுவதறகாக அாஜுனன பிரதிஜ்ஞை செயகிறன. காணனையும காணனைச சோநதவாகளையும யுததததில பாணஙகளி னல கொலவேன மறறுமுளள எநத அரசாகள புததிமயஙகி எனககு எதிாயுததமசெயவரோ அவாகளனைவரையும பாணஙகளி னல யமலோகததிறகு நான அனுபபுவேன எனனுடைய ஸத யம தவறுமானல இமயமலை இடமவிடடுவிலகும ஸூாயன ஒளி யறறுபபோவான சநதிரனைவிடடுக குளிாசசிபோயவிடும இதற குப பதினனகாவது வருஷததில துரியோதனன மாியாதை செயது ராஜயததைக கொடாமற போவானபின நான சொன னவை யெலலாம ஸதயமாகும' எனறு சொனனன அா ஜுனன இவவாறு பேசினவுடன, அழகும பராகரமமுமுளள

மாதரியின புதலவனுனஸஹதேவன சகுனியின வததைதசெய யககருதிப பருதத கையைததூககிககொணடு கோபததினுற சிவநத கணகளுடன பனனகமபோறசீறிப பினவருமாறுசொலல லானுன — ‘ காநதாரதேசததரசாகவின புகழைககெடுதத மூடா ! எவறறைபபாசசிகைகளெனறு நீ நினைககிறுயோ அவை பாசசிகைகளலல , யுததததில நீவேணடுகிற கூரியஅமபுகளே உனனையும உனபநதுககளையும பறறிப பீமனசொனனபடியே அநதககாரியததை நான நிறைவேறறுவேன நீ செயயவேணடிய வறறையெலலாம செயதுமுடிததுககொள. ஸுபலபுததிரனே ! நீ க்ஷததிரியதாமபபடி யுதததததில எதிாநிறபாயாயின எனபராககர மததினுல உனனையும உனபநதுககளையும இஙகேயே கொனறு விடுவேன ’ எனறுன ஜனமேஜயராஜாவே ! ஸஹதேவனசொல லைககேடடு, மனிதாகளுள மிககஅழகானநகுலனும சொலல லானுன —‘ துரியோதனனுடைய விருபபததை அனுஸரிதத திருதராஷடிரபுததிராகள எவாகள திரெளபதியைபபாாததுக கொடுஞசொறகளைசசொனனாகளோ கெடடநடையுளளவாகளும காலததினுல ஏவபபடடவாகளும மரணமகிடடினவாகளுமாகிய அவாகளில பெருமபானமையோாகளை நானயமலோகததிறசோப பிபபேன சகுனியின அனபுளளமகனும கொடியவனும மனிதா களிலஇழிவானவனுமாகிய உலூகனெனனும துராதமாவையும யுதததிலகொலவேன நான திரெளபதியினகருததைஅனுசரிதது தாமராஜாவின கடடளையினுல பூமியிலதிருதராஷடிரன பிளளைக ளிலலாமலிருககுமபடி வெகுசீககிரததிறசெயவேன ’ எனறுன. நீளமானகைககளையுடையவாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமான அந தபபாணடவாகளனைவரும இவவாறு அனேகம பிரதிஜஞைகளைச செயது திருதராஷடிரனிடம சென றனா

நூறுவது அதயாயம்.

அனுத்யூதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன்முதலானவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு தர்மபுத்திரர் புறப்பட்டது)

யுதிஷ்டிரா, ‘ பரதவமசததவரையும பிராயமுதிாநத பிதா மஹராகியபீஷமரையும ராஜாவானஸோமதததனையும மஹாராஜா வான பாஹலீகனையும மறறுமுளளஅரசாகளையும துரோணரை யும கிருபரையும அஶவததாமாவையும விதுரரையும திருதராஷ

டிரரையும் திருதராஷ்டிரபுத்ராகளெல்லாரையும் மஹாவீரனை ஸோமதத்தனமகனையும் சிறந்தபுத்திமானுனவிகாணனையும் யுயுத்ஸுவையும் ஸஞ்சயனையும் மற்றுமுள்ள ஸபையோரையும் பெரும் பாக்கியத்தையுடைய காந்தாரியையும் என்தாயாரானகுந்தியையும் விடைகேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று திரும்பிவந்து உங்களெல்லாரையும் காண்பேன்' என்று சொன்னா அப்போது அவாகள் வெட்கத்தினுலகுன்றித் தாம ராஜாவைப்பாாத்து ஒன்றும்பேசவில்லை மனத்திலமட்டும் சிறந்த புத்தியுள்ள தாமராஜாவினுடைய க்ஷேமத்தைப்பிராாத்தித்தனா விதுரா, 'ராஜபுத்திரியும் பூஜிக்கத்தக்கவளும் கஷ்டநதாஙகாதவளும் எப்போதும் ஸௌக்கியத்திலேயே பழகினவளும் வயது சென்றவளுமானகுந்தி காட்டுக்குச்செல்லத்தகாதவள மேன்மை பொருந்தினகுந்தி இஙகேயே என்வீட்டில மரியாதைசெய்யப்பட்டு வஸிப்பாள பாண்டவாகளே! இதனை அறியுஙகள உஙகளெல்லோருக்கும் ஆரோக்கியமஉண்டாகட்டும்' என்றுசொன்ஞா (அவரைப்பாாத்து) பாண்டவாகளெல்லாரும், 'குற்றமற்றவரே! நீா எஙகளுக்கு எப்படிச்சொல்லுகிறீரோ அப்படியே ஆகட்டும் நீா தந்தையினஸஹோதரா, தந்தைக்கு ஸமமானவா. நாஙகள உமமையே நமபியிருப்பவாகள நீாதாம எஙகளுக்கு முதன்மையான ஆசாாயா எல்லாம நீா ஆஜ்ஞாபிக்கிறபடிதான சிறந்தபுத்தியுள்ளவரே! இன்னும நாஙகளசெய்யத்தக்கது யாதோ அதையும கட்டளையிடக்கடவீா' என்றுகூறினா விதுரா, 'பரதஸ்ரேஷ்டனுனயுதிஷ்டிரா! நானசொல்லுகிறதைத் தெரிந்துகொள அதாமத்தினுல ஜயிக்கப்பட்டஒருவன தோலவிக்காகத் துன்பப்படுவதில்லை உனக்குத தாமநதெரியும அாஜுனன யுத்தத்திலஜயிப்பவன. பீமஸேனன பகைவரைக்கொல்லுகிறவன நகுலன பொருளீட்டுகிறவன ஸஹதேவன பொருளைக்காப்பாற்றுகிறவன தௌமயா பிரமமஜ்ஞானிகளிற சிறந்தவா. திரௌபதி அறமபொருளகளை அறிந்தவள, தாமத்தைஅனுஷ்டிப்பவள நீஙகளனைவரும ஒருவாமேலொருவா அன்புள்ளவாகள, பாாப்பவாகளுக்கும பிரியமானவாகள, எப்போதும ஸநதோஷமுள்ளவாகள அயலாா உஙகளைக் கலக்கமுடியாது இவவுலகத்தில உஙகளைப்பாாத்து ஆசைப்படாதவா யாா? பாரதனே! இநதஉனமனவுறுதி எல்லா க்ஷேமஙகளுக்குமகாரணம உனபகைவன இநதிரனுக்கொப்பானவனுயிருநதாலும இநதக்குணத்திறகு எதிாநிறகமாட்டான முன்னா இமயமலையில மேருஸாவாணிமுனிவராலும வாரணுவதநகரில வயாஸபகவானுலுமபிருகுதுஙகம

னனுமமலையில (பரசு) ராமராலும திருஷதவதியெனனும நக ரததில பரமசிவனுலும உபதேசிககபபெறறிருககிருய கலமாஷி நதிககரையில வஷிதத பிருகுமஹரிஷிககு நீ சிஷயனுக இருநத போது பிரஜைகளை மகிழவிபபதைபபறறி அவர உபதேசிததகை யும கேடடிருககிருய நாரதா எநதககாலமும உனனைக்காணபவா; இநததௌமியாதாம உனககுப புரோகிதராயிருககிரு ரிஷிக ளால கொணடாடபபடட அநத உனபுததியை ஆபததுககாலத தில நீ விடாதே பாணடுபுதரனே ! நீ அறிவினுல இளையின புதர னுனபுருரவனையுமமிஞசுகிருய, பராககரமததினுல மறறராஜாககளை யும தாமததைஅனுஷடிபபதனுல ரிஷிகளையும ஜயிககிருய இநதிர னுடைய ஜயததிலும யமனுடைய பொறுமையிலும குபேர னுடையதானததிலும வருணனுடைய இநதிரியஜயததிலும மனம் வைததிருககிருய தனனைததருகைகையும குளிாசசியாயிருபப தையும ஜீவனததிறகுக காரணமாயிருபபதையும ஜலததினிட மிருநதும, பொறுமையைப பூமியினிடமிருநதும, கிரமபினபிரதா பததை ஸூாயனிடமிருநதும, தேஹபலததை வாயுவினிடமிருந தும, தனககுவேணடின மறறச சிறபபுககளைஎலலாம பிராணிக ளிடததிலிருநதும பெறுவாயாக உஙகளுககு ஆரோககியமும க்ஷேமமும உணடாககககடவன திருமபிவநத உஙகளைப பாாககக கடவேன யுதிஷடிரா ! ஆபததுககுரிய தாமஙகளிலும ராஜய கஷ டஙகளிலும மறறஎலலாககாரியஙகளிலும காலநதோறுமசரியாக நடககககடவாய குநதிபுதரனே ! பாரதனே ! விடைபெறறுக கொளளுகிறேன நனமையைப பெறுவாயாக காரியம நிறை வேறி க்ஷேமமாகததிருமபிவநத உனனைப பாாககககடவோம உஙகளிடததில பூாவஜனமஙகளிறசெயத பாபததைபும கிஞசித தேனும யாரும அறியாா' எனறு சொனனுா ஸதயததில உற சாகமுடைய பாணடுபுதரரானயுதிஷடிரா விதுரரால இவவாறு சொலலபபெறறு 'அபபடியே' எனறுசொலலிப பீஷமரையும துரோணரையும நமஸகரிததுப புறபபடடாா.

நூறறேராவது அதயாயம்

அனுதயூதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(குந்தியினிடம் சொல்லிக்கொண்டு பாண்டவர்கள் வனம்சேருறது.)

ஜனமேஜயராஜாவே ! அநததாமராஜா வனததிறகுபபுறப படடபோது துயரமுறற ஜனஙகள அவரைப பாாபபதறகாக

நானகு பககஙகளிலும உயாநதமாளிகைகளிலும தேவாலயங்க ளினமேலும கோபுரஙகளெலலாவறறிலும மரஙகளெலலாவறறி லும ஏறினா அவாகள ஸதிரீகளுடன ஏறித தூரததிலிருநது பாாததனா அநதககாலததில அநதவீதிகள ஜனஙகள நிறைநது நடககமுடியாமலிருநதன ஜனஙகள மேறகணட இடஙகளிலேறித் துயரததுடன தலைகுனிநது பாணடவாகளை நோககினா குடை யுமவஸதிரஙகளும ஆபரணஙகளுமிலலாமல மரவுரியையும தோலை யும உடுததுக காலநடையாகச செலலுகினற தாமபுததிரரைப் பாாதது மனததில மிககககஷடமுளள ஜனஙகள பலவிதமான சொறகளைச சொனனாாகள

'எவா போகுமபோது பெருஞசதுரஙகதளம பினசெனறு கொணடிருநததோ அவா கிருஷணையுடன தனிததுபபோக, ஸஹோதரராகளான நாலுபாணடவாகளும புரோஹிதரான தௌமயருமாததிரம பினசெலலுகினறனா மஹாதமாவான யுதிஷடிரா, சகுனி மோசஞசெயததறகாக விலலெடுதத பீமார் ஜுனாகளைததடுதது ராஜயததையுமவிடடுத தாமததிலேயே நிலை நினறாா எவளை இதறகுமுன ஆகாயததில ஸஞசரிககும தேவா களும பாாககமுடியாதோ அநதத திரௌபதியை இபபோது ராஜமாாககததில போகும ஜனஙகளும பாாககினறனா உயாநத வாசனைகள பூசிககொளளத தககவளும செஞசநதனம அணிநது கொளளுகிறவளுமான திரௌபதியை மழையும வெபபமும குளிாசசியும சீககிரததில நிறமமாறசசெயயபபோகினறன இப போது குநதிதேவி ஏதோ ஒா ஆவேசமகொணடுதான பேசுவா ளெனபது நிசசயம இநதககாலததில அவள பிளளைகளையும மருமகளையும பாாககமுடியாது குணமிலலாத பிளளையையும துககபபடுமபோது பாாபபதறகு முடியாது யாருடைய ஒழுக கததினால இவவுலகமனைததும வசபபடுததபபடடிருககிறதோ அவரைபபறறிச சொலலவேணடுமா? துனபம செயயாமை யும தயையும மனவுறுதியும ஒழுககமும அடககமும மனஒழிவு மாகிய இவவாறுகுணஙகளும புருஷஶரேஷடரான தாமராஜாவை அலஙகரிககினறன அதனால இவருடைய கஷடததினால பிரஜை கள மிகததுயரபபடுகினறன கோடைககாலததில தணணீாவற றிப போவதனால நீரிலுளள மீனமுதலிய ஜநதுககள வருததப படுவதுபோலப பூமிககுத தலைவனாகிய தாமராஜருடைய கஷ டததினால உலகமெலலாம துயரபபடுகிறது வேரறுத்துவிட டால மரம மலாகளோடும காயகளோடும வாடுகிறது, இநதச சிறநதமஹிமையுளள தாமராஜா மனிதாகளுககுவோ, மறறஜனங

கள இவருககுப பூவும காயும இலையும கிளைகளுமாயிருககினறனா. ஆதலால, நாமும அஙகே அவாஸகோதராகளபோலவே புதராக ளோடும சுறறததாரோடுஙகூடத தாமராஜா போகுமிடததிறகே செலவோம தோடடஙகளையும நிலஙகளையும. வீடுகளையுமவிடடு இனபதுனபஙகளை ஒனருக அனுபவிததுககொணடு மிகக தாமிஷ டரான தாமராஜா பினசெலவோம கொடிகள 1 பெயாககபபட டும, மேடைகளிடிககபபடடும, தனஙகளும தானியஙகளும மறறு முளள முககியமான பொருளகளெலலாம எடுததுககொளளப படடும, தூளிகளால மூடபபடடும, கிருஹதேவதைகளினலவிடப படடும, சேனைகளாக ஓடும பெருசசாளிகளினல வியாபிககபபட டும, தணணீரும புகையுமிலலாமலும, விளககபபடாமலும, பலி கள யாகஙகளமநதிரஜபஙகள ஹோமஙகளறிநதும, பாததிரஙகள உடைநதும, கெடடகாலததினல கெடுககபபடடவை போனற நமமால விடபபடட வீடுகளைச சகுனி ஆளடடும பாணடவாகள போகும வனமே நகரமாகடடும நமமால விடபபடட நகரம வன மாகடடும நமமிடததில பயநது ஸாபபஙகள புறறுககளையும, மானகளும யானைகளும ஸிமமஙகளும பக்ஷிகளும வனஙகளையும விடடுவிடடடும மிருகஙகளும பறவைகளும நாமிலலாதவிடததை அடைநது நாம செலலுமஇடததை விடடுவிடடடும (அவை) புற களையும மாமஸஙகளையும கனிகளையுமுணணுகிற பிராணிகளிருக கும இடஙகளை விடடுவிடடடும நாம பாணடவாகளுடன மிககச சுகமாக வனததில வஸிபபோம' எனருாகள

இவவாறு பலஜனஙகளினற சொலலபபடட அநேகவிதமான சொறகளைத தாமராஜா செவியுறருா அதனல அவா மனஙகலஙக விலலை பிறகு, நாறபுறஙகளிலுமுளள ஒவவொருவீடடிலும பிரமம க்ஷததிரிய வைசிய சூததரஜாதி ஸதிரீகள உபபரிகைகளிலேறிப பல கணிகளின அருகிறசெனறு கதவுகளைததிறநது, மரவுரியையும தோலையும உடுதது ஏழைகளாகவிருநத பாணடவாகளைக கணட னா இதறகுமுன யாராலும காணபபடாத அநததிரெளபதி வீடுகககு விலககாயிருககையில ஒறறைவஸதிரமும அவிழநதகூந தலுமாக அழுதுகொணடு காலால நடநதுபோகினறதைககணடு அநத ஸதிரீகளனைவரும மிகவும முகஙகருகித துககததினலும சோகததினலும வருததமுறறு மெயமமறநது பலவிதமாகப புலமபி, 'ஆ! ஆ! ஓ! ஓ!' எனறு சொலலிக கணகளால நீா சொரிநதனா வனவாஸததைககுறிதது மனததில நிசசயஞசெயது கொணட தாமபுததிரா ஜனஙகளின சொலலைககேடடுககொணடே

1 'ஸமுஜஜிதாந' எனறு பாடம இருததலவேணடும,

ஸஹோதராகளுடன புறபபடடாா அவா புறபபடுமபோது திரௌபதி மிகக துயரததுடன புகழபெறற குநதியிடததிலும அஙகுளள மறறஸதிரீகளிடததிலும விடைகேடடுககொணடாள. அபபோது, பாணடவாகளின அநதபபுரததில மிகபபெரிய கூசசல உணடாயிறறு குநதியும, திரௌபதி போகிறதைககணடு மிகக கொதிபபுற்றவளாகித துயரததினால தழுதழுதத சொலலோடு கஷடபபடடுப பேசலானாள

'குழநதாய! இநதபபெரிய ஆபததையடைநதும நீ வயஸனபபடததகாது ஸதிரீதாமஙகள உனககுத தெரியும நீ நலல ஒழுககமும செயகையுமுளளவள வெணமையான புனனகையுளளவளே! உன கணவாகளைபபறறி உனககு நான ஒனறும உபதேசிககவேணடாம நீ கறபுளளவள, குணஙகள நிரமபினவள, (பிறநததும புகுநததுமாகிய) இரணடு குலஙகளும உனனால அலஙகரிககபபெறறன குறறமறறவளே! இநதக கௌரவாகள அதிருஷடமுள்ளவாகள அதனாலேதான உனனால எரிககபபடாமலிருககினறனா என்னை நினைபபதனால தைரியமடைநது தீஙகிலலாமல வழியிற செலவாயாக அவசியம நேரிடும விஷயஙகளில நலலபெணகளுககு மனவேறறுமைஉணடாவதிலலை எலலாவறறினும பெரிதான தாமததினாலேயே காபபாறறபபடடுச சீககிரததில நனமையை அடைவாய எனபுதரனான ஸஹதேவனை வனததிலிருககுமபோது நீ எபபோதும பாாததுககொளள வேணடும சிறநத புததியுளள இவன இநதத்துயரததை அடைநததனால சோாநது போகலாகாது' எனறு சொனனாள அநதத திரௌபதி, 'அபபடியேஆகடடும' எனறு சொலலிப பெருகும கணணீரினால நனைககபபடடவளாகி [1] ஒறறை வஸதிரததோடும விரித்த கூநதலோடும வெளிபபடடாள அழுதுகொணடு போகினற திரௌபதியைத துககததுடன குநதி பினசெனறாள, அபபோது ஆபரணஙகளும வஸதிரஙகளும எடுககபபடடும புளளிமான தோலால தேகததில மூடபபெறறும வெடகததினாலகொஞசம தலைகுனிநதும பகைவாகளால ஸநதோஷததுடன சூழபபெறறும நணபாகளால துயரபபடபபெறறுமிருநத தன புததிராகளெலலாரையும பாாததாள மிகக அனபுளளவளான அநதக குநதி அநதநிலைமையிலிருநத புததிராகளெலலாரையும அணுகித தழுவிககொணடு வயஸனததினால பலவாறாக மிகப புலமபிப பினவருமாறு சொலலலானாள —'நலலதாமததையும நடையையுமுடையவாகளும ஒழுககததினாலும மரியாதையினாலும அலங

[1] இஙகே இரணடு சொறகள விடபபடடன

கரிககபபடடவாகளும பெருநதனமையுளளவாகளும உறுதியான பகதியுளளவாகளும எபபோதும தேவதைகளுககு யாகஞசெய வதேகாரியமாயிருபபவாகளுமான உஙகளுககுத துயசமவநததே! இஃது எனனவிதியினவிததியாஸம! உஙகளுககு இநதககுறறம யாருடைய சாபததினால வநததெனறு எனபுததியில ஆலோசிககி றேன உததம குணஙகளுளளவாகளாயிருநதும மிககதுயரததை யும ஶரமததையும அனுபவிககுமபடியான இது, உஙகளைபபெறற எனது பாககியககேடுதான பராககிரமம தைரியம பலம உதஸா ஹம மஹிமை இவைகளில குறைவிலலாமலிருநதும ஐசவரியமில லாமல இளைததுபபோன நீஙகள காடடிலகரடுமுரடுகளில எபபடி வஸிபபீாகள? உஙகளுககு வனவாஸம இவவாறு அவசியமநேரு மெனறு முனனமே எனககுத தெரிநதிருககுமாயின, பாணடு இறநதபின சதசிருஙக மலையிலிருநது அஸதினாபுரததிறகு வந திருககமாடடேன பிளளைகளின துககததைப பாராமல ஸவாக கததிறகுபபோவதையே பிரியமாகநினைததவரும தவமும புததியு முளளவருமாகிய உஙகளபிதா பாகயசாலியெனறு நினைககிறேன. புலனகளுககுபபுலபபடாதவறறையும அறிகிறவனும தாமந தெரிநதவனும மேனமையுளளவனும மேலானகதியையடைநத வனுமான மாதரி எவவகையிலும பாககியம பெறறவனெனறு நினைககிறேன கணவனிடததிலடைநத இனபததிலும அறிவிலும பரலோகமடைநததிலும அவளால நான ஏமாறறபபடடேன எனககு உயிாதான வேணடும, துககததுககேறபடட நான உதவியறறவள புததிரரகளே! நான கஷடபபடடுபபெறற என அனபுளள நனமககளானஉஙகளை நானவிடடிரேன நானும வனத திறகு உஙகளுடனசெலவேன திரௌபதி! எனனை எனவிடடுவிடு கிறாய? இநத உயிாவாழககையானது முடிவுளளதாயிருககிறது பிரமமதேவா தவறுதலினால எனககுமடடும முடிவைவிதியாமற போனாரோ? அதனாலேதான ஆயுள எனனைவிடவிலலையோ? ஓ! கிருஷணா! தவாரகாவாஸியே! பலராமனுககிளையவனே! எஙகி ருககிறாய? எனனையும புருஷஶரேஷடாகளான இநதப பாணட வாகளையும துககததிலிருநது நீ ஏன காபபாறறவிலலை? 'முத லும முடிவுமிலலாத உனனை எநத மனிதாகள விடாமல தியா னம செயகினறாகளோ அவாகளை நீ காபபாறறுகிறாய' எனனும சொல எபபடிப பொயயாயிறறு? நலலதாமததையும மஹிமை யையும புகழையும சூரததனததையும அடைநதிருககும இவா கள (=பாணடவாகள) துயரபபடததகாதே கிருஷணா! இவாகள மீது தயைசெயயவேணடும நீதிசாஸதிரததினவிஷயஙகளை அறிநத

பீஷமா, துரோணா, கிருபாமுதலிய குலததலைவாகளிருககை யில இநதஆபதது எபபடிவநதது? ஆ! பாணடுவே! ஆ! மஹா ராஜாவே! எஙகேஇருககிறீா? யோகயாகளானபுதராகள பகைவ ரால சூதாடிவெலலபபடடுக காடுபுகுவதை என கவனியாமலிருக கிறீா? ஸஹதேவா! மாதரிபுதரா! நீ திருமபு, நீ எனசரீரததைக காடடிலும எனககு அதிகபபிரியமானவன கெடடபிளளைபோல எனனை விடடுவிடாதே உனனுடைய இநதஸஹோதராகள ஸத தியததுககு ஆசைபபடடவராயிருநதால செலலடடும நீ எனனைக காபபாறறுவதனால இஙகேயே தாமததைசசெய' எனறுள இவ வாறுபுலமபுகிற குநதியை வணஙகி நமஸகரிததுப பாணடவாகள ஸநதோஷமிலலாமல காடடுககே செனறனா விதுரா, தாமும மிகததுயரமுறறு, துயரபபடடுககொணடிருககும அநதககுநதி யை நியாயஙகளசொலலித தேறறி மெலலமெலலத தமகிருஹத துககு அழைததுககொணடுபோனா திருதராஷடிரபுதராகளின மனைவிகளனைவரும சூதாடினஸபையில திரௌபதியைக கொணடு வநததையும வஸதிரததை இழுததததையும முழுதுமகேடடுக கௌரவாகளை மிகவும திடடிக குரலவிடடழுதனா. தாமரைமலா போனற முகஙகளைக கைகளமேல வைததுககொணடு நெடுநேரம சிநதையுறறிருநதனா திருதராஷடிரமஹாராஜனும தன பிளளை களசெயத அகரமததை நினைததுப பரிதபிததமனததுடன ஆறு தலையடையாமலிருநதான மனமஒருவழிபபடாமல சிநதைகொ ணடு வியஸனததினால மனஙகலஙகின திருதராஷடிரன சீககிரம வரவேணடுமெனறு விதுரருககுசசொலலியனுபபினான பிறகு, விதுரா திருதராஷடிரனவீடடிறகுச செனறாா ராஜாவான திருத ராஷடிரன பயநது விதுரரிடம கேடகலானான

நூறறிரணடாவது அதயாயம.

அனுதயூதபாாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பாண்டவர்கள் காட்டுக்குப்போனபிறகு திருதராஷ்டிரன பயந்து விதுரரிடம்ஆலோசித்ததும், துரியோதனன்முதலானவர்கள் துரோணரைச் சரணமடைந்ததும், அவர் அவர்களுக்குப் புத்திசொன்னதும்)

அமபிகையினபுதரனான திருதராஷடிரமஹாராஜன தீாககா லோசனையுளள அநதவிதுராவரககணடு அசசததுடன, 'விதுரா! குநதிபுதரனும தாமபுதரனுமான யுதிஷடிரனும பீமஸேனனும

ஸவயஸாசியும மாதரியினபுதராகளான நகுலஸஹதேவாகளும தௌமயரும புகழபெறறதிரௌபதியும எபபடிசசெலகினறனா? நான கேடகவிருமபுகிறேன அவாகளின செயகைகளெலலாவற றையும சொல' என று கேடடான விதுரா, 'குநதிபுததிரனுன யுதிஷடிரன வஸதிரததினுல'முகததை மூடிககொணடு போகிறுன பீமன தனது பெருமகைகளிரணடையும பாாததுககொணடு போகிறுன ஸவயஸாசி மணலகளை இறைததுககொணடே தாம ராஜாவின பினசெலலுகிறுன மாதரியினபுததிரனுன ஸஹதேவன முகததில வாணமபூசிககொணடு போகிறுன உலகததில மிகக அழ கான நகுலன மனனுசோாநது உடமபெலலாம புழுதியைபபூசிக கொணடு தாமராஜாவினபின செல்லுகிறுன நீணடகணகளை யுடையவளும அழகியவளுமான திரௌபதி கூநதலகளினுல முகததைமறைததுககொணடும அழுதுகொணடும ராஜாவினபின செலலுகிறுள ராஜனே! தௌமயா மாாககஙகளிலுளள தாபபங களைக கையினுலெடுதது ருதரரையும யமனையுமபறறின ஸாமங களை ஸவரததுடன சொலலிககொணடு செலலுகிறுா' என று சொனனுா திருதராஷடிரன, 'பாணடவாகள இபபோது பல விதமான குறிகளைசசெயதுகொணடு போகினறனரே! விதுரா! ஏன அவாகள இபபடிபபோகினறனா? அதை எனககுச சொல' என றுகேடக, விதுரா சொலலலானுா

'ராஜயமும தனஙகளும கவரபபடடும உமதுபுததிராகளால அவமதிககபபடடிருநதாலும, சிறநதபுததிமானுன தாமராஜா வின புததி தாமததைவிடடு விலகுவதிலலை பாரதரே! எபபோ தும உமது புதராகளிடததில தயையுளள அநதத தாமராஜன மோசததினுல கெடுககபபடடுக கோபததோடு உகரமான பாா வையினுல பாாதது இநதக கௌரவஜனஙகளை எரிககலாகா தெனறு நினைததுக கணகளைத திறககவிலலை அதறகாக அநதத தாமராஜன முகததை மூடிககொணடு போகிறுன பரதஸரேஷ டரே! பீமன அவவாறு போவதறகுக காரணததைச சொலலு கிறேன, கேளும 'கைகளினவனமையில எனககு ஈடானவனிலலை' எனற எணணததினுல தன கைகளைப பரபபிககொணடு பீமன போகிறுன அரசரே! கைகளெனனும தனததினுல காவிதத பீமன தனகைகளாகிய தனததிறகுததககபடி பகைவாகளுககுச செயயததககதைசசெயயககருதிக கைகளைக காணபிததுககொணடு போகிறுன குநதிபுதரனும ஸவயஸாசியுமான அாஜுனன தான பாணஙகள பிரயோகிபபதைக காணபிபபதறகாக மணலகளை, இறைததுககொணடு ராஜாவினபின செலலுகிறுன பாரதரே!

இபபோது மணலகள அவனகையிலிருநது எபபடித் [1] தடையில
லாமல உதிருகினறனவோ அபபடியே தடையிலலாமல எதிரிக
ளினமேல சரமாரிகளைப பொழியபபோகிறுன. பாரதரே! 'இநதக
காலததில எனமுகததை யாரும தெரிநதுகொளளலாகாது'
எனறுநினைதது ஸஹதேவன முகததில வாணமபூசிககொணடு
செலலுகிறுன பிரபுவே! 'போகும வழியில பெணகளின
மனததை நான கவரலாகாது' எனறுநினைதது அஙகமெலலாம
புழுதிகளைபபூசிககொணடு நகுலன செலலுகிறுன ரஜஸவலையா
யிருநத [2] திரௌபதி ஒறறைவஸதிரததோடும விரிதத கூநதலோ
டும அழுதுகொணடே, 'எவாகளால நான இநதக கஷடததை
அடைநதிருககிறேனே அவாகளுடைய மனைவியாகள பதினுனகா
வது வருஷததில கணவாகளும மைநதாகளும உறவினரும ஸநே
கிதாகளும கொலலபபடடும பநதுககளின உதிரஙகளால உடம
பெலலாம பூசபபடடும தலைவிரிதது உடமபெலலாம தூசிமூடப
பெறறும தாபபணஞசெயதுவிடடு அஸதினுபுரததில பிரவேசிகக
வேணடும' எனறுசொனனுள பாரதரே! சிறநதஞானமுளள
புரோஹிதரான தௌமியா தெனமேறகுமூலையிலிருககும தாப
பஙகளை அழுதது யமனைபபறறிய ஸாமஙகளை ஸவரஙகளுடன
சொலலிககொணடு முன செலலுகிறுரனறே? அவா, 'யுததததில
பரதவமசததவாகள கொலலபபடடபிறகு கௌரவாகளின புரோ
ஹிதாகள இவவகையான ஸாமஙகளையே சொலலபபோகினற
னா' எனறு தெரிவிததுககொணடு செலலுகிறுா பாணடவாகளை
மடடும மிசசமாக அனுபபினதனுல உமமைசசோநத மறறவாகள
மிசசமிருபபதிலலையெனற நிசசயததுடன தௌமயா ருதரஸாமங
களைச சொலலுகிறுா' எனறு சொனனுா திருதராஷடிரன,
'விதுரா! ரூதாடினவாகள எனனசொனனுாகள? நகரததிலுளள
ஜனஙகள எனன சொனனுாகள? எனனுடைய நனமைக
காக எலலாவறறையும விடாமற சொல' எனறு கேடக,
விதுரா சொலலலானுா 'மஹாராஜாவே! பிராமமண க்ஷத
ரிய வைசிய சூததிராகளும மறறவாகளும சொனனதை
நான உமககுச சொலலுவேன, கேளும 'ஆ! ஆ! நம
முடைய தலைவாகள போகினறனா கௌரவாகளில பெரி
யோாகளும குழநதைகளைபபோல இவவாறு நடததினதைப
பாருஙகள சீ! கஷடம ராஜபததிலாசைபபடடுப பாணடுபுத
திராகளை நாடடைவிடடுக காடடுககனுபபுகிறுாகளே! பாணடவா

---

1 மூலததில 'அஸகதாஃ' எனறிருககிறது, இதறகு, 'ஒனறே டொனறு சேராமல' எனபது பழையவுரை

2 இஙகே இரணடு சொறகள விடபபடடன

விடடபிறகு நாமெலலோரும அநாதாகளாயிருககிறோம. ஷடாகளும லோபிகளுமாகிய கௌரவாகளிடததில நமககு ான ஸநதோஷமிருககிறது?' எனறு நகரததுஜனஙகள மிகத பயபபடடு அடிககடி கதறினாகள சிறநதமனமுளள அநதப ாணடவாகளும மேறசொலலிய இஙகிதக குறிபபுககளினால னததிலுளள நிசசயததைதத தெரிவிததுககொணடு வனததிறகுச சனறனா அநதபபுருஷஸரேஷடாகள அஸதினுபுரததிலிருநது வவாறு வெளியிறபோனபோது மேகமிலலாத ஆகாயததில னனலகளுணடாயின பூமியும நடுஙகிறது அரசரே! அமா ாஸையிலலாதபோது ஸூாயனுககு ராஹுககிரஹணம உணடா றது ஊரை அபஸவயமாகச சுறறி எரிகொளளி விழுநதது ழுகு நரி காககைமுதலான மாமஸமதினனும பிராணிகள தேவா யஙகளிலும கிராமஙகளின தலைமையான மாஙகளிலும மதில ளிலும கோபுரஙகளிலும கததின அரசரே! உமது துரா லோசனை நடநததனால பரதவமசததாா அழிவதறகு அறிகுறியாக இவவாறு இநதக கொடிய பெரிய அபசகுனஙகளுணடாயின' னறா

ஜனமேஜயராஜாவே! அரசனான திருதராஷடிரனும புததிமா னவிதுரருமாகிய இவவிருவரும இவவாறு பேசிககொணடிருக கையிலேயே, அநதககௌரவாகளின ஸபைநடுவில அனேகமஹ ரிஷிகளாற சூழபபெறறநாரதா எதிரேதோனறி, 'இதறகுபபதினா காவது வருஷததில, இவவிடததில துரியோதனனசெயத பிழையி னாலும பீமாாஜுனாகளுடையபலததினாலும கௌரவாகள அழி பபோகினறனா' எனறு பயஙகரமானசொலலைச சொ மிககசிறநத பிரமமதேஜஸைத தாிககினறவரும சிறநதவருமான நாரதா இவவாறுசொ உடனே மறைநதாா பிறகு, துரியோ

வனம போகினறனா அாகப பாணடவாகள பனனி
ஷம வனததிலவஸிததுப பிரமமசரியவிரதததை அநுஷ
கோபததையும பொறுமையையுஙகொணடு உஙகளுககுப
துயரம உணடாகுமபடி• பகைதீாககப போகினறனா திருதரா
டிரமஹாராஜாவே! ஸநேஹிதாகளுள உணடானசணடைககா
நான துருபதனை ராஜயததிலிருநது தளளினேன எனனைககொ
வதறகாகப புதரனைவேணடித துருபதராஜன யாகஞசெயதான
அவன யாஜஉபயாஜரெனனும ரிஷிகளின தவததினால திரு
டதயுமனனெனனும புதரனை அகனியிலிருநதும நுணணிடை
யாளான திரெளபதியெனனும பெணணை யாகவேதியின நடு
விருநதும அடைநதான திருஷடதயுமனன, மைததுனனெனனும
ஸமபநதததினால பாணடவாகளால கெளரவிககபபெறறவன
அவாகளுடைய விருபபததைசசெயய ஊககமுளளவன, அவ
னிடததில எனககுப பயமுணடாயிருககிறது அகனிஜவாலையின
நிறமுளளவனாகவும விலலையும கவசததையும அமபையுமுடைய
வனாகவும அகனிபகவானால அவன கொடுககபபடடவன எனககு
மனிததனமையிருபபதனால அவனிடததில இபபோது பெரிய
பயமிருககிறது பகைவாகளான வீராகளைக கொலலுகிறவனாகிய
துருபதனும அவாகளபகஷததைச சோநதவனனறோ? ரதாகள
அதிரதாகளின எணணிககையில முதலவனும இளமைபபருவததி
லிருபபவனுமான அாஜுனனுடன எனககு யுததம நேருமா
யின எனபிராணனபோவது மிகவும நிசசயம கெளரவாகளே!
பூமியில இதறகுமேறபடட பெருநதுயரம வேறு எனனஇருக
'திருஷடதயுமனன தரோணருககு மிருதயு' எனனும
பரவியிருககிறது எனனைக கொலலுவதறகாகவே
...ல ஆஶ்ரயிககபபடடிருககிறானெனறு உல
...ிருககிறது எனககு அநத விபரீத